

Service Master St. John

Professional Mobile Phone Service And Accessories

Coner of Pyay Road & Min Ye Kyaw Zwa Road, Yangon
09961888817, 09254057197, 09777388397

သင့်ရဲ့ အဖိုးတန်တဲ့ဖုန်းကို
ပြင်တော့မယ်ဆို
ServiceMaster_St_John
ကိုသတိရလိုက်ပါ

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁

အပိုင်း ၅၇၁ : မင်းရဲအဖေကို သေချာကြည့်ထားရင် ကောင်းမယ်

ရှိယျန်းဟောင်က ခေါင်းကိုစောင်း၍ ရှိယျန်းရီအား ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏မျက်လုံးများ အတွင်းတွင် ခက်ထန်သော အကြည့်ကို တွေ့နိုင်သည်။ သူ၏ သွားများကို ဖော်ပြလိုက်၍ ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်၏။ "ဒီသုံးရက်အတွင်းမှာ မင်းအဖေကို သေချာကြည့်ထားရင် ကောင်းမယ်။ မဟုတ်လို့ရှိရင် သူက ငါတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲကို ကြည့်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

သူသည် စနောက်နေသကဲ့သို့ ပြောလိုက်သော်လည်း အခင်းတွင် ရှိနေသော သူတစ်ယောက်မှ မရယ်နိုင်ကြပေ။ အားလုံးတို့သည် သူ၏ ကိုယ်အတွင်းမှ ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရ ဖြစ်နေသော လူသတ်လိုစိတ်အား ခံစားနေနိုင်သည်။

လွန်ခဲ့သော ဆယ်စုနှစ်က ရှိထျန်းရီ၏ ဖခင်သည် ရှိထျန်းဟောင်၏ ဖခင်မိသားစုတို့အား နှင်ထုတ်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။
သိပ်မကြာသေးခင်တွင်ကလည်း ရှိထျန်းဟောင်၏ မိဘများကို သတ်ဖြတ်ရန် ထောင်ချောက်ဆင်ခဲ့သူမှာလည်း သူပင်ဖြစ်၏။

ရှိထျန်းဟောင်၏ စကားများကို ကြားလိုက်ရသော် ရှိထျန်းရီအား ထောက်ခံသူများသည် ရင်ထဲမှနေ၍ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားကုန်ကြသည်။ ရှိထျန်းရီ၏ ဖခင်သည်လည်း သူ၏မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပူထူလာသကဲ့သို့ ခံစားနေခဲ့ရသည်။

ယခုဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှ အရာအားလုံးတို့သည် ရှိထျန်းဟောင်၏ စကားများသည် လေလုံးထွားရုံသက်သက် မဟုတ်ကြောင်းကို ဖော်ပြနေကြ၏။ ရန်သူတို့သည် လွယ်ကူစွာနှင့် တွေ့ဆုံလေ့ ရှိကြပြီး သူ၏ ဦးကြီးသည် ယခုအချိန်တွင် အသက်အန္တရာယ် ရှိနေပေပြီ။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ရွမ်းလင်သူတော်စင်နှင့် ရှိသူတို့
နှစ်ယောက်စလုံးတို့က ဤနေရာတွင် ရှိနေကြသည်ကို
တွေ့လိုက်သဖြင့် သတ္တိရှိလာပြီး ရှိထျန်းဟောင်အား
အပြစ်တင်မည်ဟု ကြံလိုက်ကြ၏။ သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းက
သူ၏ဘေးတွင် ဟန်ပန် အမှုအရာ ကင်းမဲ့စွာနှင့် ရပ်နေသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသော် သူတို့၏ စကားလုံးများကို လျင်မြန်စွာနှင့်
ပြန်လည်မျိုချလိုက်ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် ရှိထျန်းရီထံသို့ တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။
သူ၏ကောင်းနေသော ညာမျက်လုံးသည် လင်းလက်သွားခဲ့၏။

အရပ်မြင့်မြင့်နှင့် ဒွိစုံသူငယ်အိမ် ကျင့်ကြံသူသည် အသက်ပြင်းပြင်း
တစ်ချက်ရှုလိုက်ကာ အောက်ကိုငုံ၍ ဘာမှမပြောခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်း၏ အကြည့်သည် သူ့အားကျော်ဖြတ်ကာ နောက်ဆုံးတွင်
ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အနားသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ သူက
တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားတို့ရဲ့ လှည့်ကွက်တွေကို
ထုတ်သုံးဖို့ မကြိုးစားပါနဲ့။ ခင်ဗျားတို့ မျက်နှာပျက်စရာတွေ

ဖြစ်သွားမယ့်အပြင် အများကြီး ပေးဆပ်ရလိမ့်မယ်"

အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် ပိုင်ရှိချန်နှင့် တင်းရန်ဖုန်းတို့သည်
သူတို့ဘာသာ လုပ်ရှားခဲ့သည်ဟု လင်းဖုန်းက ယုံကြည်နေခဲ့၏။
ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အဆင့်နှင့်ဆိုလျှင် သူသည် ထိုကဲ့သို့သော
အသေးအဖွဲ ကိစ္စများကို ဂရုစိုက်နေမည် မဟုတ်ချေ။

ပိုင်ရှိချန်နှင့် တင်းရန်ဖုန်းတို့သည်လည်း အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ တပည့်များကို ရန်စရန် ရည်ရွယ်ချက်
ရှိချင်မှလည်း ရှိပေလိမ့်မည်။ သူတို့သည် ငရဲလမ်းစဉ်မှ
ကျင့်ကြံသူများ၏ စကားကြောင့် မခံချင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်လည်း
ဖြစ်နိုင်သည်။

သို့သော်လည်း သူတို့၏ စွမ်းရည်များသည် မလုံလောက်သဖြင့်
နောက်ဆုံးတွင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အရှုံးလုပ်ခဲ့မိသကဲ့သို့
ဖြစ်သွားခဲ့ကာ ယွဲ့ဟုန်ယန်၊ လီယွမ်ဖန်းနှင့် လော်ချင်းဂူတို့၏
နာမည်ကို ကြေညာပေးသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ပိုင်ရှိချန်သည် ယွဲ့ဟုန်ယန်ကြောင့် ဒုက္ခိတ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
သူမ၏ ဒဏ်ရာများသည် အလွန်အမင်းပင် ပြင်းထန်လွန်းသဖြင့်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်ပင်လျှင် သူမအား
ကုသပေးနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

ယွဲ့ဟုန်ယန်၏ လုံတံသည် သူမ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကိုသာ
ထိုးဖောက်သွားသည် မဟုတ်ပေ။ သူမ၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကိုလည်း
ဒဏ်ရာရစေခဲ့သည်။ သူမ၏ ရွှေရောင်ဗဟိုချက်သည်
လုံးဝကွဲကြွသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်ကာ အကယ်၍ သူမ
အသက်ရှင်နေလျှင်ပင် အံ့ဩဖွယ်ရာ ဖြစ်မည်ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သူမကဲ့သို့ ဖူးဖူးအမှတ်ခံထားရသူအနေနှင့် သူမ၏
ဂုဏ်ကျက်သရေ ကျဆင်းသွားခြင်းသည် သေသည်ထက်ပင်
အခံရခက်သေး၏။ သူမသည် ယွဲ့ဟုန်ယန်က သူမအား
တစ်ခါတည်း သတ်လိုက်မည်ကို ပို၍လိုလားမည် ဖြစ်၏။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အကြည့်သည် တည်ငြိမ်နေဆဲသာဖြစ်၍
လင်းဖုန်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ "အစကနေ အခုအချိန်အထိ
ဘယ်သူက လှည့်ကွက်တွေကို သုံးနေတာလဲ"

"ခင်ဗျားစပေါ်လာတဲ့ အချိန်ကစပြီး ခင်ဗျားက အန္တရာယ်များပြီး
သူများတွေ မလျှောက်လှမ်းကြတဲ့ လမ်းကြောင်းတွေကို
ရွေးပြီးလျှောက်တယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ခင်ဗျားဂိုဏ်းတို့က ပိုပိုပြီး
ကျော်ကြားလာကာ အခိုင်အမာ ရပ်တည်လာနိုင်ပေမဲ့၊ ခင်ဗျားက
ကိုယ့်နာမည်ကို အလောတကြီး ရေးထိုးချင်နေခဲ့တဲ့အတွက်
ကတိုက်ကရိုက် လုပ်ရှားနေတယ်ဆိုတာ သိသာနေတယ်"

ရွမ်းလင်သူတော်စင်က လင်းဖုန်း၏ အကြည့်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်ကာ
ဆက်ပြောလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားက ဘာအတွက်ကြောင့် ဒီလိုမျိုး
လုပ်နေရသလဲ ဆိုတာကို ကျုပ်ကမသိပေမဲ့ လုံလောက်တဲ့
အကြောင်းရင်းတစ်ခုရှိနေတယ် ဆိုတာကိုတော့ သိနေတယ်။
ခင်ဗျားရဲ့ လက်ရှိ ရပ်တည်နိုင်မှုက ဂုဏ်ကျက်သရေ ရှိနေပေမဲ့
အမှန်မှာတော့ ခင်ဗျားက ရေစီးကြောင်းတွေကို ဆန်ပြီးမှ
ကူးခတ်နေတာပဲ။ ခင်ဗျားက အရှေ့ဆက်မတိုးနိုင်တဲ့ အချိန်မှာ

ရေစီးကြောင်းတွေ အနောက်ကို မျောပါသွားမှာ ဖြစ်တယ်"

"ခင်ဗျားက နိုင်နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး"

လင်းဖုန်း၏ အမူအရာသည် မပြောင်းလဲခဲ့ပေ။ သူသည်
အမှမထားသလိုနှင့် ခပ်တည်တည်ပင် ပြောလိုက်သည်။
"ဘယ်သူကများ ရေစီးကြောင်းကို ဆန့်ကျင်ပြီး မကူးခတ်နေလို့လဲ"

ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ကာ
တည်ငြိမ်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဟုတ်တယ်၊ ဒါကြောင့်
ကျုပ်ကလည်း ဒီကနေ့ ဖြစ်ရပ်တွေအတွက် ခင်ဗျားကို လေကုန်ခံပြီး
မပြောတော့ဘူး။ အားလုံးတို့ဟာ နောက်သုံးရက်မှာ
အဖြေပေါ်သွားလိမ့်မယ်"

"နောက်သုံးရက်မှာ တွေ့ကြတာပေါ့" လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။
ဒုက္ခိတ ဖြစ်သွားသူမှာ သူ၏တပည့်မဟုတ်သဖြင့် လင်းဖုန်းက
ဂရုစိုက်စရာ မလိုခဲ့ပေ။

သို့သော်လည်း ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ လုပ်နေကြပုံစံအရဆိုလျှင် သူသည် ယနေ့အဖြစ်အပျက်အား ဤကဲ့သို့ လွယ်ကူစွာနှင့် အလျော့ပေးလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ လင်းဖုန်းသည် ဘာကြောင့်မှန်း မသိခဲ့သော်လည်း အချိန်ကျလျှင် မီးစင်က ကြည့်ကရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့သည်။

သုံးရက်အကြာတွင် ရွမ်းလင်သူတော်စင် ဆင်ထားသော အကွက်များကို သူက ပြန်လည်တန်ပြန်ရမည် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ရှိမိသားစု နယ်မြေအတွင်းတွင် ရောက်နေခဲ့သော်လည်း လက်ရှိအချိန်တွင် အဓိကဇာတ်ကောင်မှာ ရှိပေမဟုတ်ပေ။ ရှိပေသည် အိမ်ရှင်ကဲ့သို့ ပြုမူနေခြင်း မရှိပေ။ သူသည် အစမှအဆုံးအထိ ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောပဲ လင်းဖုန်းနှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့၏ အပြန်အလှန် ပြောဆိုမှုများကိုသာ နားထောင်နေခဲ့သည်။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် ပြီးတာနှင့် ရှိထျန်းရီနှင့် သူ၏ဖခင်အား

ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏လက်ကို မြှောက်လိုက်ရာ
အဖြူရောင်တိမ်တိုက် တစ်စသည် သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့အား
လွှမ်းခြုံသွားခဲ့သည်။ ထိုအဖြူရောင် တိမ်တိုက်၏
ကုစားပေးမှုကြောင့် ရှိထျန်းရီ၏ ဖခင်သည် အနည်းငယ်
သက်သာလာခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီသည် ထိုအချိန်တွင် ခက်ထန်သော အကြည့်အား
ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့
ဆက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်ကလည်း သူ့အား ပြန်ကြည့်နေခဲ့၏။ သူသည်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်က ရှိထျန်းရီအား ရှိမိသားစု စံအိမ်အတွင်းသို့
ခေါ်ဆောင်သွားသည်ကို ကြည့်နေခဲ့ကာ ရုတ်တရက် ပြုံးလိုက်၏။
သူ၏ညာလက်အား ဆန့်တန်းလိုက်ကာ သူ၏လည်ပင်းပေါ်သို့
တင်လိုက်ပြီး လည်ဖြတ်သည့် အမူအရာကို ရှိထျန်းရီအား
လုပ်ပြလိုက်၏။

ရှိထျန်းရီ၏ အကြည့်သည် အေးစက်သွားခဲ့သော်လည်း

ဘာမှမပြောပဲ ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အနောက်သို့
လိုက်ပါပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

"ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒီကနေ့လာရတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်က ကျွန်တော့်ရဲ့
အဘိုးနဲ့ မိဘတွေ ချန်ထားခဲ့တဲ့ အရာတွေကို လာယူတာပါ"
ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏ပုခုံးအား တွန့်လိုက်ကာ ရှိဝူအား
ကြည့်လိုက်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက သူ၏မိသားစုသည် သူတို့၏
ဘိုးဘေးဘီဘင် နယ်မြေတွင် မနေခဲ့ပဲ ရှီးလင်မြို့တွင် နေခဲ့သည်။
ထို့ကြောင့် သူ့မိဘများ၏ ပိုင်ဆိုင်မှုများသည် ဤနေရာတွင်
ရှိနေကြ၏။ သူတို့အား စာနာထောက်ထားသည့် သူများ၏
လက်အတွင်းတွင် ရှိနေကြ၏။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိမိသားစုဝင် အချို့အား ဝေ့ကြည့်လိုက်ကာ
ပြုံး၍ပြောလိုက်သည်။ "ကျွန်တော်က အကြွေးတွေကို
သုံးရက်အကြာမှာ ပြန်ယူပါမယ်။ ခင်ဗျားတို့လည်း ဒီရက်ကို
ပိုနှစ်သက်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်"

သူသည် သူ၏မိသားစုအား ဒုက္ခပေးကြသူများအား လွန်ခဲ့သော
နှစ်များအတွင်းက ဖော်ထုတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ထိုရှိမိသားစုဝင်များသည် ငြိမ်သက်နေကြ၏။ သူတို့သည်
ရှိထျန်းဟောင်က ရှိထျန်းရီအား သုံးရက်အကြာတွင်
အကြွေးဆပ်နိုင်ပါစေဟု ရင်ထဲမှနေ ဆုတောင်းနေကြ၏။

"အဆင်ပြေသလို လုပ်ပါ" ရှီဂူက ပြောလိုက်သည်။ သူသည်
လင်းဖုန်းဘက်သို့ လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
ပြီးတာနှင့် လှည့်ကာပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ရှီဂူ၏ ပျောက်ကွယ်သွားသော
ပုံရိပ်အားကြည့်လိုက်ကာ အနည်းငယ် ပြုံးလိုက်၏။ သူသည်
ဘာကိုမှ မပြောခဲ့ပေ။ ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏ ပစ္စည်းများကို
သိမ်းဆည်းပြီးသွားသောအခါ သူတို့က ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ရှိမိသားစု စံအိမ်မှ ထွက်လာပြီးသောအခါ လင်းဖုန်းနှင့်
သူ၏တပည့်သည် လမ်းမအတိုင်း တိတ်ဆိတ်စွာနှင့်
လျှောက်လာခဲ့ကြသည်။ ရှိထျန်းဟောင်သည် လုံးဝ
ကွဲပြားခြားနားသော လူတစ်ယောက်ပုံစံ ဖြစ်နေခဲ့၏။ သူသည်
ငြိမ်သက်စွာနှင့် လင်းဖုန်းအနောက်မှ လိုက်လာခဲ့သည်။

"မင်းက မင်းရဲ့မိသားစုအကြောင်းကို စဉ်းစားနေတာလား"
လင်းဖုန်းက နောက်ပြန်မလှည့်ခဲ့ပဲ မေးလိုက်၏။

ရှိထျန်းဟောင်က သူ၏ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်ကာ အတော်ကြာမှ
ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "ကျွန်တော်က ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်းကို
နောက်ဆုံးဝင်ခဲ့တုံးက သူတို့သတင်းကို လုံးဝမရခဲ့ဘူး။
ကျွန်တော်က သူတို့ကို အရမ်းလွမ်းတယ်"

သူ၏ စိတ်အခြေအနေသည် တည်ငြိမ်နေသေး၏။ ဤအချိန်တွင်
သူသည် သူ့အဘိုးနှင့် မိဘတို့၏ ဝိညာဉ်မီးတိုင်များကို
ယူလာခဲ့သည်။ သူတို့၏ ဝိညာဉ်မီးတိုင်များသည် မငြိမ်းသတ်သရွေ့
သူတို့သည် အသက်အန္တရာယ် ရှိနိုင်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

လင်းဖုန်းသည် ဝမ်လင်းအား ပြန်မခေါ်လာချိန်တွင်
အေးရီးစ်ကိုယ်ပွားအား ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းသို့
ပြန်ပို့လိုက်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်ကလည်း ထိုအကြောင်းကို သိနေသဖြင့် သူသည်
စိတ်အေးနေခဲ့သေးသည်။

သို့သော်လည်း သူက ရှိမိသားစု စံအိမ်သို့ ပြန်ရောက်အပြီးတွင်
သတိရမှုများက ထပ်မံပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သား လမ်းလျှောက်လာကြရင်းနှင့်
လမ်းထောင့်တစ်နေရာတွင် လူအချို့က သူတို့အား
စောင့်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ကြ၏။ သူတို့အနက်မှ
တစ်ယောက်မှာ ခရမ်းရောင် ဝတ်စုံနှင့် အဖြူရောင် အပေါ်အကျီနှင့်
ဖြစ်၏။ သူသည် လင်းဖုန်း၏ ဒုတိယတပည့် ဖုရီဖြစ်သည်။

ဇူရီ၏ဘေးတွင် သူ့ထက် အသက်အနည်းငယ် ပိုငယ်ပြီး ဇူရီကဲ့သို့
ခရမ်းရောင် ဝတ်စုံကို ဝတ်ထားသည့်
လူငယ်တစ်ယောက်ရှိနေသည်။ သူသည်လည်း လင်းဖုန်းနှင့်
ရှိထုန်းဟောင်တို့အား တွေ့လိုက်သော အချိန်တွင် ပြီးလိုက်၏။
သူသည် လင်းဖုန်း၏ နံပါတ်ငါးတပည့် ယန်ချင်ဖြစ်၏။

ဇူရီ၏ဘေးတွင် အဝါရောင် ဝတ်စုံနှင့် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်
ရှိနေ၏။ သူမသည် လင်းဖုန်းအား တွေ့လိုက်သောအခါ ဦးညွှတ်၍
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ "ဂျူနီယာ ရှိရှင်းယွမ်က စီနီယာလင်းကို
နှုတ်ဆက်ပါတယ်"

လင်းဖုန်းက ပြီးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "မင်းသမီးက
အားနာနေစရာ မလိုပါဘူး" သူသည် အဆုံးမဲ့ပင်လယ်ဘုရင်
မှော်ကျိန်စာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ဇူရီအား အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ရန် အကူအညီ ပေးနေစဉ်တွင် ဇူရီက
တစ်စုံတစ်ခုအား သူ့ထံသို့ တင်ပြခဲ့သည်။

ဇူရီသည် သူ၏စာမေးပွဲအတွက် ပြင်ဆင်နေစဉ်တွင် ရှိရှင်းယွမ်သည်

နောက်ထပ် ကိုယ်စားလှယ်တစ်ဖွဲ့အား ဦးဆောင်၍
ထျန်းကျင်းမြို့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ ဇူရီက လျှပ်ယွမ်၏
လက်အောက်မှ အခြေတည်ဝိညာဉ် နောက်ဆုံး အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်အား သတ်အပြီးတွင် သူတို့နှစ်ယောက်က
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်တို့သည်
အတူတကွ လျှပ်ယွမ်၏ မကောင်းသော အကြံအစည်အား
တားဆီးနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ဇူရီက သူ၏စာမေးပွဲ ပြီးဆုံးသွားသော အခါတွင် သူသည် မဟာကျိုး
အင်ပါယာက ကမ်းလှမ်းသည့် အရပ်ဘက် ရာထူးအား
ငြင်းဆန်ရန်ရည်ရွယ်ထား၏။ သို့သော်လည်း မည်သူက
သိမည်နည်း။ မဟာကျိုး ဧကရာဇ် လျှပ်ပန်းက သူ့အား မဟာချင်
အင်ပါယာသို့ မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏ သံတမန် အဖြစ်နှင့်
စေလွှတ်ရန် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ ဇူရီသည် မဟာချင် အင်ပါယာနှင့်
စာပေရေးရာ ဆွေးနွေးရန် သွားရောက်ရမည် ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ဇူရီသည် ရှိရှင်းယွင်နှင့် သူမ၏ သံတမန် အဖွဲ့တို့
အနောက်သို့ လိုက်ခဲ့ကာ ရှီးလင်မြို့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း

ဖြစ်သည်။ မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏ သံတမန်အဖွဲ့ကလည်း
သူ၏အနောက်တွင် ပါလာခဲ့၏။

လျှပ်ပန်းကလည်း ဤအခြေအနေကို အမြတ်ထုတ်ချင်နေသည့်ပုံ
ပေါက်နေ၏။ သံတမန် အဖွဲ့အား လျှင်မြန်စွာနှင့်
ရွေးချယ်သွားပြီးနောက်တွင် သူတို့သည် ရိုးလင်မြို့သို့ ရှိနှစ်ရှိတို့၏
တိုက်ပွဲမတိုင်ခင် အရောက်လာခဲ့ကြသည်။

ဇူရီနှင့် ကျန်သောသူများသည် လင်းဖုန်းနှင့် တစ်ရက်အတွင်းတွင်
အနည်းငယ်သာစော၍ ရောက်ရှိခဲ့ကြ၏။ လင်းဖုန်းနှင့်
ရှိထျန်းဟောင်တို့က နန်းတွင်းတို့ မဝင်ခင်တွင် ချင်ဧကရာဇ်
ရှိယုသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာမှ သံတမန် အဖွဲ့အား တွေ့ဆုံခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။

သူမသည် လင်းဖုန်းအား အရိုအသေ ပြုပြီးသောအခါ
ရှိရှင်းယွင်သည် ရှိထျန်းဟောင်အား ကြည့်လိုက်ကာ
သက်ပြင်းဖွဖွလေး ချလိုက်၏။ "ထျန်းဟောင်၊ မင်းရဲ့မိဘတွေက
မင်းကို အရမ်းဂုဏ်ယူကြမှာပဲ"

အစောပိုင်းတွင် ဟွမ်ဟိုင် စိတ်ဝိညာဉ် အစည်းအဝေး အတွင်း၌
ရှိရှင်းယွင်သည် ထိုစကားကိုပင် ပြောခဲ့၏။ ထိုအချိန်က
စကားသည် သူမ၏ ရင်အတွင်းမှ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် ပြောသည့်စကားမှာ အနည်းငယ်
ခြားနားနေပေသည်။

"အစ်မရှင်းယွင်ကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ရှီထျန်းဟောင်က
ပြုံးလိုက်၏။

ရှီထျန်းဟောင်၏ စကားကို ကြားရအပြီးတွင် ရှီရှင်းယွင်၏
မျက်နှာတွင် အပြုံးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူမက တိုးညှင်းစွာဖြင့်
ပြောလိုက်၏။ "ထျန်းဟောင်၊ မင်းက သတိထားရမယ်။ ရှီထျန်းရီက
ငယ်စဉ်တုံးက ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းကို
မကြာခဏ ဝင်ဖူးခဲ့တယ်။ ဒီရှေးဟောင်းနယ်မြေရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က
နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်နဲ့ ဆင်တူတဲ့အတွက် သူက နှစ်ခုစလုံးနဲ့
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု ရှိနေတယ်"

ရှိထျန်းဟောင်က သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ငါသိပါတယ်။ နင့်ရဲ့အဖေက ငါ့ကို အဲဒီပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ ရင်းနှီးနေဖို့
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေအထဲကို ဝင်ခွင့်ပြုထားတယ်"

"ရှိထျန်းရီက အဲဒီအထဲမှာ တစ်နှစ်လုံး နေခဲ့တယ်။ ငါကတော့
အဲဒီလောက် အချိန်မရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိစ္စမရှိဘူး" ရှိထျန်းဟောင်က
တည်ငြိမ်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဒါက ရလဒ်တွေကို
ပြောင်းလဲနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

ရှိရှင်းယွမ်က ပြောလိုက်သည်။ "ယုံကြည်မှုရှိတာ ကောင်းပါတယ်"

"ပြောရရင် အစ်မရှင်းယွင်၊ အစ်မနဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဒုတိယ
စီနီယာနဲ့က ဘယ်လိုလဲ" ရှိထျန်းဟောင်က ရုတ်တရက်
ထရယ်လိုက်သည်။ ရှိရှင်းယွမ်က သူမ၏ခေါင်းကို ပြင်းထန်စွာနှင့်
ခါလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "မင်းထင်သလို မဟုတ်ပါဘူး။
ရိုးသားစွာနဲ့ ပြောရရင် ငါက ဇူရီဆီက အများကြီး
သင်ယူခဲ့ရပါတယ်"

ဇူရီကလည်း သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ရှိထျန်းဟောင်အား
လက်ညှိုးထိုးကာ ရယ်လိုက်သည်။ "မင်းရဲ့ခေါင်းထဲမှ မဟုတ်က
ဟုတ်က အတွေးတွေနဲ့ပဲ ပြည့်နေတယ်"

ရှိထျန်းဟောင်က တစ်ခပ်ခပ်နှင့် ရယ်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"အဲ့ဒီလို မပြောပါနဲ့၊ ဒုတိယ စီနီယာ။ အစ်ကိုကြီးက
အစ်မကျန်းအာကို တောင်ပေါ်ကို ခေါ်လာပြီ။ စီနီယာရဲ့ အလှည့်က
ဘယ်တော့လဲ"

"ဒါက ငါတို့ နှိုင်းယှဉ်ရမယ့် အရာ မဟုတ်ဘူးလေး" ဇူရီသည်
စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေသလို ရယ်လည်းရယ်ချင်နေခဲ့သည်။

ယန်ချင်နှင့် ရှိရှင်းယွမ်တို့ နှစ်ယောက်သားသည် ဘေးမှနေကာ
ဘာကိုမှ မပြောပဲနဲ့ ပြုံးနေခဲ့သည်။ ရှောင်ပုတန်လေး ရှိထျန်းဟောင်
တစ်ယောက်သာလျှင် ဇူရီအား ဤအခြေအနေသို့ရောက်အောင်
ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းကလည်း သူ့တပည့်များကိုပြီးကာ ကြည့်နေခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း ဤအချိန်တွင် သူ၏ရင်ခုန်သံ
တစ်ချက်မှားသွားခဲ့သည်။ သူ၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားသော
အပြုံးတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၍ အခြားတစ်ဘက်သို့
လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

"နောက်ဆုံးတော့" လင်းဖုန်းသည် ခေတ္တမျှ အာရုံခံလိုက်ကာ
မျက်မှောင်များကို ကြုတ်လိုက်၏။ "ဘာဖြစ်လို့ တစ်ယောက်တည်း
ရှိနေတာလဲ"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၂

အပိုင်း ၅၇၂ : ပုန်းကွယ်၍ လုပ်ရှားခြင်း

ရှိုးလင်မြို့၏ တောင်ပိုင်းတွင် သာမန်ပြည်သူများသာ
နေထိုင်ကြသည်။ ကျင့်ကြံသူများ အချို့ကိုသာ တွေ့နိုင်ခဲ့၏။

လမ်းကျဉ်းလေးတစ်ခု၏ အတွင်းတွင် အရိပ်တစ်ခုက
လျှင်မြန်စွာနှင့် ဖြတ်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်အား
အမှောင်အတွင်းတွင် မည်သူကမှ မတွေ့ခဲ့ရပေ။ ထိုလူသည်
မရပ်တန့်ခဲ့ပဲ ထိုလမ်းကျဉ်းလေး အတွင်းသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း
ဝင်လာခဲ့သည်။ သူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စိတ်ဝင်စားသော
အမှုအရာတစ်ခုအား တွေ့နိုင်ခဲ့၏။ သူသည် ထိုလမ်းကျဉ်းအတွင်းမှ
မြင်ကွင်းကို သဘောကျနေသည့်ပုံ ပေါက်နေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း သူ၏အကြည့်သည် အဆက်မပြတ်
လင်းလက်နေခဲ့၏။ သူ၏ လက်ချောင်းများအား နှံ့တစ်လျှောက်

ပွတ်ဆွဲနေခဲ့၍ အုတ်တုံးအချို့ကို ကျော်သွားအပြီးတွင် ခေတ္တမျှ
ရပ်တန့်သွား၏။ ပြီးတာနှင့် သူ၏လက်အတွင်းတွင် မီးခိုးရောင်
သလင်းကျောက် တစ်ခုအား ကိုင်ဆောင်ထားကာ ထွက်သွားခဲ့၏။

ထိုသလင်းကျောက်သည် ကြေမွသွားခဲ့ကာ မှေးမှိန်သော
အော်ရာတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရေးသားထားသည့်
သတင်းတစ်ပုဒ်သည် သူ၏ ဦးနှောက်အတွင်းသို့
တိုက်ရိုက်ဝင်သွားခဲ့၏။

"တခြားကိစ္စတွေကို ဘာမှဂရုစိုက်ဖို့ မလိုဘူး။ မင်းဘက်က ဘာမှ
ထူးထူးခြားခြား လုပ်စရာ မလိုဘူး။ ဘာပစ္စည်းကိုမှလည်း
ရှာစရာလည်း မလိုဘူး။ သတင်းမပေါက်ကြားစေပဲ မင်းရဲ့
ကျင့်ကြံမှုကိုသာ ဂရုစိုက်ပါ။ အရေးအကြီးဆုံးက မင်းက အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့ အဓိက နည်းစနစ်တွေကို
သေချာသင်ကြားဖို့ပဲ။ မင်းက အကူအညီ လိုအပ်ရင်
ပြောသာပြောလိုက်ပါ။ ငါတို့က လိုတာတွေကို ဖြည့်ဆည်းပေးမယ်"

ထိုစကားများကို ကြားပြီးသောအချိန်တွင် ထိုသူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင်

ခါးသီးသော အပြုံးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ ဘဝသည် လွန်စွာ
သက်တောင့်သက်သာရှိလှသည်။ သူသည် သူ့အား
အမိန့်ပေးထားသော လေးလံသည့် တာဝန်ကို မေ့လှမတတ်ပင်
ဖြစ်နေခဲ့၏။

"တောင်ပေါ်မှာပဲ ကျင့်ကြံနေပြီး အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့
သာမန်တပည့် ဖြစ်ရရင်လည်း ဘာမှားလို့လဲ" သူ၏ရင်ထဲတွင်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးလိုက်၏။ သို့သော်လည်း
လမ်းကျဉ်းလေးထဲတွင် သက်ပြင်းချသံတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။
"ငါ့ရဲ့ရည်ရွယ်ချက်တွေက အစကတည်းက မသန့်စင်ခဲ့ဘူး။ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက ငါ့ကို တကယ်ပဲ လက်ခံခဲ့တာလား"

"မဟာကျိုး အင်ပါယာရဲ့ ထိန်းချုပ်မှုအောက်ကနေ လွတ်ဖို့
လွယ်ကူတယ်လို့ ဘယ်သူကပြောသလဲ။ ငါ့မှာကလည်း
ငါ့သံယောဇဉ်နဲ့ငါ ရှိနေတယ်"

ထိုသူသည် ထိုမီးခိုးရောင် သလင်းကျောက် အတွင်းမှ စာသားအား
ဖတ်နေချိန်တွင် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ် အတွင်းပိုင်းတွင်
ကွယ်ဝှက်ထားသည့် ခရမ်းရောင် ဓာတ်ငွေ့အချို့က
တုန်ခါသွားခဲ့သည်ကို သတိမပြုမိခဲ့ပေ။ သူသည်လည်း
ထိုသတင်းကို ဖတ်လိုက်ရ၏။

အဝေးမှနေ၍ လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "အားလုံးက
အဆင်ပြေနေတယ်၊ ဟုတ်လား။ အားလုံးက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ဒီလောက်အထိ ချောမွေ့နိုင်ပါ့မလဲ"

ဒုတိယမျိုးဆက်မှ တပည့်များအား ရိုးလင်မြို့သို့
ခေါ်ဆောင်လာခဲ့ကာ လွတ်လပ်စွာ လုပ်ရှားစေခဲ့သော်လည်း
လင်းဖုန်းသည် ထိုသူလျှို့အား သူသတိမထားသည့် အချိန်တွင်
အမိဖမ်းရန် ရည်ရွယ်ချက် ရှိပေသည်။

ကြည့်ရသည်မှာ ထိုသူလျှို့အား ထိန်းချုပ်ထားသည့်သူမှာ

ရာထူးကြီးကြီးထဲမှ ဖြစ်မည်။ သူ့အား ဆက်သွယ်သည့်သူမှာ
မဟာချင် အင်ပါယာ အတွင်းမှ မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏
သူလျှိုမဟုတ်ပေ။ ထိုအစား သူသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏
သံတမန်အဖွဲ့အတွင်းမှ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏ အုပ်ချုပ်ရေး
ဗဟိုအဖွဲ့အတွင်းမှ ဖြစ်သည်။

မကြာမီတွင် လင်းဖုန်းသည် သူ၏မျက်ခုံးများကို ကြုတ်လိုက်၏။
သူသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာက သူလျှိုစေလွှတ်ထားသည်ကို
သိပေသည်။ သို့သော်လည်း ယန့်မင်းရွဲ့က ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းကလည်း ပါနေသည်ကို ပြောထား၏။

ထိုသူသည် အစောကတည်းက ဆရာမရှိသဖြင့် စနစ်အတွင်းမှနေ၍
သိရှိနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ သို့သော်လည်း သူ၏ နေ့စဉ်လုပ်ရှားမှုများကို
ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် လင်းဖုန်းသည် သူ့အား သိရှိထားပေသည်။
သို့သော်လည်း သူသည် ရိုးလင်မြို့တွင် မည်သည့် လုပ်ရှားမှုမျိုးကိုမှ
မလုပ်ခဲ့ပေ။

"ဒီလူက အတော့်ကို ဂရုစိုက်တာပဲ" လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။ "ကြည့်ရတာ သူတို့က ဒီလူကို အစောကြီး မသုံးချင်နေဘူးနဲ့ တူတယ်။ သူကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ့ရဲ့ အဓိကရည်ရွယ်ချက်က ဘာလဲဆိုတာကို မသိဘူးနဲ့ တူတယ်"

*****

ရိုးလင်မြို့၏ အလယ်တွင် သာမန် အဆောက်အအုံ တစ်ခုရှိနေသည်။ ဥယျာဉ်အတွင်းမှ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်တွင် လူနှစ်ယောက်တို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေကြ၏။ သူတို့သည် အရက်ကိုသာ တစ်ဖုံစိမ့်သောက်နေကြ၍ ဘာကိုမှ မပြောနေကြပေ။

အရက်အိုး ကုန်ခါနီးအချိန်မှပင် သူတို့အနက်မှ တစ်ယောက်က ရုတ်တရက် ပြောလိုက်၏။ "အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ရဲ့ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်ကို မပြောနဲ့ဦး၊ သူ့ရဲ့

လုပ်ကိုင်ပုံတွေကနေ ကြည့်ရသလောက်ဆိုရင် သူက ပြင်ဆင်မှုတွေ မပြုပဲ အလောတကြီး လုပ်တတ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူး။ စီနီယာ၊ သူက စီနီယာရဲ့ လှည့်ကွက်ကို ကြိုမြင်နေတယ်လို့ မထင်ဘူးလား"

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှသူသည် သူ၏လက်ထဲမှ အရက်ခွက်အား ဖြည်းညင်းစွာနှင့် လှည့်နေခဲ့၏။ "ကျန်နေသော အရက်တစ်ဝက်အား တစ်ကျိုက်တည်း မော့ချလိုက်ပြီးမှ သူက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "မထင်ဘူး"

"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က သူ့ရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် မှတ်ဉာဏ်တွေကို ရှာရင်တောင်မှ ဘာကိုမှတွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့ရဲ့ သူလျှိုကိုယ်တိုင်ကတောင် သူ့ရဲ့ မစ်ရှင်ကဘာလဲ ဆိုတာကို မသိဘူး။ သူက ငါတို့ဘယ်သူလဲ ဆိုတာကိုတောင် သိတာမဟုတ်ဘူး"

"ငါတို့ရဲ့ သူလျှိုကိုယ်တိုင်ကတောင် သူက သာမန်တပည့်လို့ပဲ ထင်နေတာ" သူသည် အရက်ခွက်ကို ချလိုက်ကာ ဖွဖွလေး ပြုံးလိုက်၏။ "အချိန်မကျသေးတော့ ငါတို့က သူ့ကို အသုံးပြုဖို့

မလိုသေးဘူး။ ငါတို့ကသူ့ကို အသုံးပြုချင်ရင်တောင်
တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်ဖို့ မလိုဘူး။ သူ့ရဲ့ မိဘတွေကနေတစ်ဆင့်
အသုံးပြုလိုရတယ်"

ပထမ စကားပြောလိုက်သောသူမှာ သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင် အမိန့်ချလိုက်ရင်တောင် သူလျှိုက ဒါကို
သူ့မိဘတွေဆီက လာတာလို့ပဲ ထင်နေလိမ့်မယ်။ အစကနေ
အဆုံးအထိ သူက ငါတို့အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးနေတယ်ဆိုတာကို
သိမှာမဟုတ်ဘူး"

သူနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှသူသည် သစ်ပင်ပေါ်သို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း
မှီလိုက်၍ ပြောလိုက်သည်။ သူသည် သက်တောင့်သက်သာ
ရှိလှစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဒါကတော့ အကောင်းဆုံး ရလဒ်ပဲ။
ငါတို့လုပ်ရမှာက ငါတို့ရဲ့ အကြံမှာ ပေါ်လာတဲ့
အနှောင့်အယှက်တွေကို ရှင်းပစ်ရုံပဲ"

သူ၏အကြည့်အား အဝေးမှ ကောင်းကင်ထံတွင်
အာရုံစိုက်ထားလိုက်သည်။ ထိုနေရာတွင် ရှိမိသားစုစံအိမ်

ရှိနေပေသည်။ အချိန်အတော်ကြီးကြာမှ သူကသူ့ကိုယ်သူ
ပြောလိုက်၏။ "ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီနဲ့ ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံကို
စစ်မျက်နှာပြင်ကို ခေါ်လာခဲ့ပြီ။ သူတို့နှစ်ခုကို တပြိုင်နက်
နောက်ဆုံးသုံးတဲ့ အချိန်က ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားက စစ်ပွဲမှာ
ဖြစ်တယ်"

*****

တစ်ညတာ အနားယူအပြီးတွင် လင်းဖုန်းသည် ရှိထျန်းဟောင်အား
ခေါ်ကာ မဟာချင် အင်ပါယာ၏ နန်းတော်အတွင်းမှ ဥယျာဉ်ထံသို့
မနက်စောစောတွင် ထွက်လာခဲ့၏။

သဘောတူညီချက် အရဆိုလျှင် ချင်ဇကရာဇ် ရှိယုသည်
ရှိထျန်းဟောင်အား ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေအတွင်းသို့
ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဟဇာတ ရှိစေရန် ဝင်ခွင့်ပြုမည် ဖြစ်သည်။

ဘာပဲပြောပြော ရှိထျန်းရီသည် ထိုနေရာတွင် တစ်နှစ်ခန့်

လေ့ကျင့်ခဲ့ပြီး သူသည် ထိုပတ်ဝန်းကျင်နှင့် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်
စီးဆင်းပုံတို့ကို အလွန်အမင်း ကျင့်သားရနေပြီ ဖြစ်၏။ နဂါးတိုက်ပွဲ
စင်မြင့်သည် သီးသန့်နေရာတစ်ခု မဟုတ်ပဲ ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ နေရာတစ်ခုသာ ဖြစ်၏။

ထိုနေရာမှ ပတ်ဝန်းကျင် အနေအထားတို့သည် ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေနှင့် အများစု ဆင်တူနေကြသည်။

အစောပိုင်းတွင် ရှောင်ယန်နှင့် ထောင်ရောင်ရောင်တို့သည်
ယုကျင်းတောင်အပေါ်တွင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့စဉ်က အလင်းစားမြန်
စားမာစတာသည် တိုက်ခိုက်ရန် နေရာတစ်ခုအား
ဖန်တီးပေးခဲ့သည်။ ရှောင်ယန်ကလည်း အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ တပည့်များသည် ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို စုပ်ယူရာတွင် ပိုမိုလွယ်ကူသည်ဟု
ပြောခဲ့၏။ ဒါသည် မှန်ပေသည်။

ထိုအတူပင် ရှိထျန်းဟောင်သည် လုံးဝကို
အစိမ်းသက်သက်ဖြစ်နေသည့် နေရာတစ်ခုကို ဝင်ရောက်ရမည်

ဖြစ်ပြီး ရှိထျန်းရီက ထိုနေရာတွင် တစ်နှစ်ခန့် လေ့ကျင့်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် အိမ်ကွင်းအားသာချက်ကို
ရရှိထားပေသည်။

စွမ်းအားဖြင့် ကျင့်ကြံသူများအကြားမှ တိုက်ပွဲတွင် ခြားနားချက်
အနည်းငယ်လေးသည် တိုက်ပွဲ၏ ရလဒ်အား ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်။
ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီအား အနိုင်ယူနိုင်ရန် ယုံကြည်ချက်
ရှိသော်လည်း သူသည် နိုင်ပွဲကို လွယ်ကူစွာ ရရှိရန် ရရှိသည့်
အခွင့်အရေးများကို အသုံးပြုရန် ဝန်မလေးခဲ့ပေ။

အချိန်သည် အကန့်အသတ် ရှိသော်လည်း သူက
ဤအခွင့်အရေးသည် အလွန်ကို အသုံးဝင်သည်ဟု
ယုံကြည်နေခဲ့၏။

အရင်ညက ဧည့်ခံပွဲတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဘက်တို့သည် ဤကိစ္စအား
ဆွေးနွေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ရှီဇကရာဇ် ရှီယုသည်
ကတိပေးထားသည့်အတိုင်း ရှိထျန်းဟောင် ဝင်ရောက်ရန်
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သည်။

နောက်သုံးရက်အတွင်းတွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် ထိုနေရာတွင်
အချိန်ကို ငြိမ်သက်စွာနှင့် ကုန်ဆုံးစေပြီး တိုက်ပွဲကို
စောင့်စားနေမည် ဖြစ်၏။

သူသည် ရှိထျန်းဟောင်က ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားသည်ကို ကြည့်နေကာ လင်းဖုန်းက
ရှိယုဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကာ ငြိမ်သက်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။
"ပြင်ဆင်မှု အခြေအနေတွေ ဘယ်လိုရှိသလဲ ဆိုတာကို သိပါရစေ"

ရှိယုသည် နဂါးပလ္လင်အပေါ်မှ ထလိုက်ကာ လေးနက်သော
လေသံဖြင့် ပြောလိုက်ရာ နန်းတွင်းမှ ခန်းမဆောင်တစ်ခုလုံး
မြည်ဟည်းသွားခဲ့သည်။ "မာစတာလင်း၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကြွပါ"

ရွှေရောင်အလင်းတန်းတစ်ခု လက်သွားခဲ့ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်၏
အရှေ့မှ မြင်ကွင်းများက ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းသည်
တည်ငြိမ်စွာနှင့် ရပ်နေခဲ့ကာ ရှိယုက သွားလိုသည့် နေရာကို

ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းအား ခံနေခဲ့သည်။

သူ၏အရှေ့မှ မှောင်မိုက်သော ဟင်းလင်းပြင်၏ အရှေ့တွင်
အရောင်ငါးမျိုးတို့က မှေးမှိန်စွာနှင့် လင်းလက်နေခဲ့သည်။
တစ်ယောက်သည် အစစ်အမှန် နဂါးတစ်ကောင်က
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများနှင့် ကခုန်နေသည်ကို
တွေ့နိုင်ပေသည်။

အဖြူ၊ အစိမ်း၊ အနက်၊ အနီနှင့် အဝါရောင်တို့ ဖြစ်ကြ၏။
အလင်းတန်းများ တစ်ခုစီ အတွင်းတွင် ဝေဝါးနေကာ
မပြတ်သားသည့် ရှည်လျားသော ပုံရိပ်တစ်ခုအား တွေ့နိုင်၏။

ဒါသည် လင်းဖုန်းက ထိုရတနာအား ဒုတိယအကြိမ်
တွေ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူသည်
အံ့အားသင့်ခဲ့ရသေး၏။ မကျော်လွန်၊ မချိုးဖောက်နိုင်သည့်
အန္တိမအော်ရာသည် စကြာဝဠာအား ဖိနှိပ်ထားနိုင်စွမ်း၍
တစ်ယောက်အား အံ့ဩစွာဖြင့် နှစ်ခါပြန်ကြည့်စေနိုင်သည်။

ဒါသည် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုဖြစ်၏။

ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုသာ ဤကဲ့သို့သော
စွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထားနိုင်သည်။ ထိုမှော်ရတနာသည်
ပြီးပြည့်စုံခြင်း မရှိသေးသော်လည်း ကမ္ဘာအတွင်းမှ အခြား
မှော်ရတနာ အများစုတို့ထက် ပို၍စွမ်းအားကြီးကာ တွေ့သူတိုင်းကို
အံ့ဩတုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။

ဤကဲ့သို့သော ရတနာမျိုးကို သာမန် မဟာယာနအဆင့်၊
ပွားစည်းခြင်းအဆင့် သို့မဟုတ် သန္ဓေလောင်းအဆင့်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ခုက နှိုင်းယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

အလင်းရောင်သည် ဖြည်းဖြည်းချင်း မှေးမှိန်သွားကာ ပို၍
ကြည်လင်လာခဲ့သည်။ ဤကနေ့မှပင် လင်းဖုန်းသည်
ထိုမှော်ရတနာ၏ အစစ်အမှန် ပုံစံအား တွေ့မြင်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါသည် ကိလိုမီတာပေါင်း ရာနှင့်ချီကာ ရှည်လျားသည့်
မရေတွက်နိုင်သော အလျားရှိသည့် မြို့တံတိုင်းတစ်ခုဖြစ်၏။ သူ၏
နှစ်ဘက်တို့သည် လေဟာနယ် အတွင်းတွင် ခိုင်မာစွာနှင့်
စိုက်ထူထား၍ သူ၏အဆုံးအား မည်သူကမှ မတွေ့နိုင်ပေ။ သူသည်
လူပေါင်းများစွာတို့ကို တင်ဆောင်ထားသည့် ဧရာမ
နဂါးတစ်ကောင်နှင့် တူနေ၏။

လင်းဖုန်းသည် ရုတ်တရက် သူ၏အရင်ဘဝမှ တရုတ်ပြည်၏
မဟာတံတိုင်းကို စဉ်းစားမိလိုက်သည်။ ကမ္ဘာမြေသည်
မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာနှင့် အရွယ်အစားခြင်း နှိုင်းယှဉ်၍ မရချေ။
သူ၏အရှေ့မှ တံတိုင်းသည် အနည်းဆုံးတော့ မဟာတံတိုင်းပေါင်း
တစ်ရာထက် ပိုကြီးပေသည်။

ထိုအလျားသည် သာမန်လူသားများ စိတ်မကူးနိုင်လောက်အောင်
ရှည်လျားပေသည်။ သူ၏ အလျားအား တိုင်းတာ၍ မရနိုင်ပဲ
နှိုင်းယှဉ်၍ရသော အရာတစ်ခုမှလည်း မရှိပေ။ သူ၏
အရွယ်အစားသည် စိတ်ကူး၍သာ ရနိုင်ပေသည်။

"ဒါက အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်လား" လင်းဖုန်း၏ အကြည့်မှ တောက်ပလာခဲ့၏။ ယခင်တစ်ခေါက် ကြည့်ခဲ့ရစဉ်က သူသည် ယခုလောက် မထင်ရှားခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် ဘာဖြစ်မည်ကို ခန့်မှန်း၍ ရခဲ့သည်။ သူသည် စနစ်ကြီးအား စစ်ကြည့်လိုက်အပြီးတွင် ဒါသည် အဖြစ်နိုင်ဆုံး ဖြစ်မည်ဟု တွက်ဆမိခဲ့သည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် ကမ္ဘာဦးခေတ်မှစ၍ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့် မှော်ရတနာအဖြစ် ပထမ လူသားဧကရာဇ်၊ ပထမ ဧကရာဇ်မှ စတင်ထုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာဦးခေတ်တွင် မိစ္ဆာတို့သည် စကြာဝဠာတို့အား အုပ်စိုးထား၍ လူသားမျိုးနွယ်စုတို့၏ အမှောင်မိုက်ဆုံး အချိန်ဖြစ်၏။ ပထမ ဧကရာဇ် အုပ်စိုးချိန်မှ စတင်၍ လူသားတို့သည် တိုးတက်လာနိုင်ခဲ့ကြပြီး မိစ္ဆာတို့၏ ကြီးစိုးမှုအား တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် ပထမ ဧကရာဇ်က မိစ္ဆာတို့၏

ကြမ်းကြုတ်မှုတို့ကို ခုခံရန်နှင့် လူသားမျိုးနွယ်စုတို့အား ထာဝရ
ကာကွယ်နိုင်ရန်၊ ဖျက်ဆီး၍ မရစေရန် ရည်ရွယ်၍
ဆောက်လုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ပထမ ဧကရာဇ်သည် မိစ္ဆာတို့နှင့် တိုက်ခိုက်ရင်း
ကျဆုံးသွားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည်
ကြမ္မာပန်းတိုင် မှော်ရတနာဟု ဆိုရသော်လည်း သူသည်
မပြည့်စုံသေးပဲ ပထမ ဧကရာဇ် ကျဆုံးသွား အပြီးတွင်
ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းကျော်က မဟာချင် အင်ပါယာ၏
ပထမ ဧကရာဇ်သည် ထိုရတနာကို တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့ပြီး
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေနှင့် အခြား
ကံကောင်းခြင်းများနှင့် အတူ မဟာချင် အင်ပါယာ၏ အခြေခံ
အုတ်မြစ်ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်။

မဟာချင် အင်ပါယာ စတင်တည်ထောင်ပြီးသည့် အချိန်မှစ၍
သူတို့သည် အရင်းအမြစ်ပေါင်း များစွာတို့အား အင်မော်တယ်

နဂါးမြို့တော်အား အောင်မြင်စွာ ကျင့်ကြံနိုင်ရန် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။
သို့သော်လည်း ဒါသည် သန့်စင်ရန် ခက်ခဲသည့် မှော်ရတနာတစ်ပါး
ဖြစ်ကာ တစ်ယောက်ကမှ အောင်မြင်အောင် မကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ကြပေ။
လူသားနှင့် မိစ္ဆာတို့၏ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲ အတွင်းတွင် သူသည်
အပြင်းအထန် ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။

နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ ပြန်လည်ပြင်ဆင်၍ အပြီးတွင်
အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ ပြန်၍
နဂိုအခြေအနေသို့ ပြန်ရောက်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည်
ပြီးပြည့်စုံလှနိုးပါး ဖြစ်နေ၍ အဆုံးသတ် ပြင်ဆင်မှု အချို့သာ
လိုနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် ချင်ဧကရာဇ် ရှိယုကာ လင်းဖုန်း၏ အကူအညီကို
လိုအပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်အား တည်ငြိမ်စွာဖြင့်
ကြည့်နေခဲ့ကာ မလိုအပ်သော အရာများကို မပြောခဲ့ပေ။ သူသည်
သူ၏နဖူးအား ဖွဖွလေး တိုလိုက်ရာ အဖြူနှင့်အနက်

တံဆိပ်တစ်ခုက သူ၏နဖူးပေါ်တွင် ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒါသည်
ယင်ယန်ပုံရိပ်ဖြစ်၏။ ထိုပုံရိပ်မှနေ၍ ကြည်လင်သော
အလင်းရောင်နှင့် သတ်ဖြတ်လိုသော အော်ရာများကို
ထုတ်လွှတ်လျက်ရှိသည်။

ထိုအော်ရာနှင့် ထိတွေ့ခဲ့ရသော အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်မှနေ၍
မသဲမကွဲ အသံတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ အဆုံးမဲ့ တံတိုင်းတစ်ခုလုံး
တုန်ခါသွားခဲ့၏။ 'အင်မော်တယ်'ဟူသည့် နာမည်နှင့်
လိုက်ဖက်ညီစွာ ထိုအလင်းတန်းနှင့် ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေရင်း
အကာအကွယ် စွမ်းအားတစ်ခုသည် တံတိုင်းကြီးအား
ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏ အော်ရာကို
ခံစားနေခဲ့ရင်း သူ၏နဖူးပေါ်မှ ယင်ယန်ပုံရိပ်သည် ပို၍
တောက်ပခက်ထန်လာခဲ့သည်။ ကမ္ဘာဖျက် သားရဲတစ်ကောင်က
နီးထလာခဲ့ကာ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်စေအောင်
ဟိန်းဟောက်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၃

အပိုင်း ၅၇၃ : ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးစား သုံးပုံနှစ်ပုံ ထွက်လာခြင်း

လင်းဖုန်း၏ နဖူးပေါ်မှ ယင်ယန်ပုံရိပ်သည် အဆက်မပြတ်
လည်ပတ်နေကာ အဆုံးမဲ့ အေးစက်သော သေမင်းအလင်းတန်းများ
ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် မည်းနက်နေသော ဟင်းလင်းပြင်၏
အစိတ်အပိုင်း အချို့အား ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အစိမ်းရောင်
အလင်းတန်းများဖြင့် တောက်ပစေခဲ့၏။

"တာအိုရောင်းရင်း၊ ခင်ဗျားက အဆင့်သင့်ဖြစ်ရင် ကျုပ်စတော့မယ်"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။

ချင်ဧကရာဇ် ရှိယုသည် အသက်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ရှုလိုက်ကာ
ဘာကိုမှ မပြောခဲ့ပေ။ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်နှင့် ပေါင်းစည်းလိုက်ရာ ချက်ချင်းပင် အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်၏ စွမ်းအားများသည် ဆတက်ထမ်းပိုး
တိုးတက်လာခြင်းကို ခံစားခဲ့ရသည်။

လင်းဖုန်း၏ နဖူးပေါ်မှ ယင်ယန်ပုံရိပ်သည် ကြည်လင်သော
အလင်းတန်း တစ်ခုအား စတင်ထုတ်လွှတ်လိုက်၏။
ထိုအလင်းတန်း အတွင်းတွင် တစ်ယောက်သည် ဧရာမ
ဓားအိမ်တစ်ခု၏ ပုံရိပ်အား တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုဓားအိမ်ကြီးသည် သူ့ကိုယ်သူ ပွင့်သွားကာ ချက်ချင်းပင်
မယုံနိုင်လောက်အောင် သတ်ဖြတ်လိုစိတ် ပြင်းထန်သည့်
အော်ရာတစ်ခုက ထွက်လာခဲ့၏။ သူသည်
ကမ္ဘာဖျက်စွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထိုဓားအိမ်အတွင်းမှ ဧရာမ ဓားကြီးတစ်ချောင်းသည်
ဖြည်းဖြည်းချင်း ထွက်လာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းက ဘာမှမပြောခဲ့ပဲ
သူ၏လက်ကိုင်အား ဆုပ်ကိုင်လိုက်ကာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားကြီးအား ဓားအိမ်အတွင်းမှ
ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏ ဓားသွား၅၀%အား
သွေးထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ဓားအလင်းတန်းများက တောက်ပနေခဲ့ပြီး
ဓားသွားမှာ ထွင်းဖောက်မြင်နေရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏ ကျန်တစ်ဝက်သည် သံချေးများ
ကိုက်နေသော်လည်း သူ၏လက်ရှိ စွမ်းအားသည်
လုံလောက်အောင် ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ကိုင်လိုက်၍
ငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ ချက်ချင်းပင် ပြုံးပြုံးပြက်ပြက် အလင်းရောင်များ

ရုပ်သိမ်းသွားခဲ့သည်။ ကျန်နေသောအရာမှာ
ညကောင်းကင်ယံပေါ်တွင် ကြွသွားခဲ့သော ကြယ်တစ်စင်းကဲ့သို့
အလွန်အမင်း တောက်ပသည် အလင်းတန်းတစ်ခု ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ထိုအလင်းတန်း တောက်ပလာသောအခါ သူ၏
ပတ်ပတ်လည်မှ ကမ္ဘာကြီးသည် အရောင်ပြောင်းသွားခဲ့ကာ အဆုံးမဲ့
အမှောင်ထုအတွင်းသို့ သက်ဆင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။
ကြည့်ရသည်မှာ ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးအား ဖျက်ဆီးခြင်းက
ဝါးမျိုပစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

အလင်းတန်း တောက်ပနေသည့် နေရာတွင် အသက်စွမ်းအင်များက
ငြိမ်းသတ်သွားခဲ့သည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် ဤကဲ့သို့သော အရာအားလုံးကို
သတ်ဖြတ်သည့် ဓားနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသောအခါ ရှောင်ရှားရန်
မကြိုးစားခဲ့ပေ။ ထိုအစား သူသည် သူ၏စွမ်းအား အကုန်လုံးတို့ကို
စုစည်းလိုက်သည်။

ကီလိုမီတာပေါင်း ထောင်နှင့်သောင်းနှင့် ချီ၍ ရှည်လျားသော
အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် အလင်းတန်းများဖြင့်
တောက်ပလာခဲ့သည်။ အလင်းတန်း အတွင်းတွင်
တစ်ယောက်သည် ပခုံးချင်း ယှဉ်ရပ်နေကြသော
လူပေါင်းများစွာတို့၏ ပုံရိပ်များကို တွေ့နိုင်ခဲ့၏။ သူတို့အားလုံးတို့၏
စိတ်စွမ်းအင်များသည် ကျရောက်လာသော သေမင်းနှင့်
ဖျက်ဆီးခြင်းတို့အား အတူတကွ ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

ကြောက်ရွံ့မှု မရှိပဲ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးကြပေ။ သူတို့၏ အနောက်မှ
အရာများကို ကာကွယ်ရန် သူတို့၏ အသက်ပင် ပေးရပါစေ
သူတို့သည် တွေ့ဝေခြင်းအလျှင်းမရှိပဲ ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ၏။

မြောက်မြားလှစွာသော စစ်သည်များသည် အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်အပေါ်တွင် ရပ်နေကြကာ တပြိုင်နက်တည်း
ဟိန်းဟောက်လိုက်ကြကာ ကောင်းကင်ကိုပင်
တုန်ခါသွားစေခဲ့သည်။

ထိုဟိန်းဟောက်သံနှင့်အတူ ကမ္ဘာကြီးသည် လူသားမျိုးနွယ်စုတို့၏
မျှော်လင့်ချက်များ စတင်ယှက်သန်းလာခဲ့ကာ လူသားတို့
စတင်မြင့်တက်လာသည့် အမှောင်နေ့များ အတွင်းသို့
ပြန်ရောက်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

လူများစွာတို့၏ စိတ်စွမ်းအင်သည် လူသားတို့၏ ကံကြမ္မာအား
ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိသည်။ ဒါသည် လုံးဝကို
တော်လှန်ပြောင်းလဲနိုင်သည့် စွမ်းအားဖြစ်၏။

အညံ့ခံခြင်း မရှိပဲ လူသားမျိုးနွယ်စုတို့သည် ကြောက်ရွံ့မှု
ကင်းစွာဖြင့် အချင်းချင်း ညီညွတ်လာကြသည်။

ဒါသည် ခေတ်ပေါင်းများစွာက လက်ဆင့်ကမ်းလာခဲ့သည့်
လူသားတို့၏ စွမ်းအားကြီးသည် စိတ်စွမ်းအင်ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်တွင်
သူတို့သည် ထိုစိတ်စွမ်းအင်အား ထိတွေ့နိုင်သည့်
စွမ်းအားအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲလိုက်ကာ ကျရောက်လာသည့်
ဖျက်ဆီးခြင်းကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏ အောက်ခြေတွင် နဂါးများစွာတို့၏
ပုံရိပ်တို့ကို တွေ့နေရ၏။ သူတို့သည် လူသားတို့၏ ညီညွတ်စွာနှင့်
ဟိန်းဟောက်သံကို ကြောက်ရွံ့နေသည့်ပုံ ပေါက်နေ၍
သူတို့ကိုယ်သူတို့ အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏အောက်တွင်
အညံ့ခံကာ ခံစစ်ကို ပူးပေါင်းပါဝင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏ ဓားအလင်းတန်းသည် အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်၏ စွမ်းအားတို့နှင့် ထိတွေ့ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင်
သူတို့ပတ်ပတ်လည်မှ နေရာတိုင်းသည် အရောင်မျိုးစုံတို့ဖြင့်
ပြိုကျပျက်စီးကုန်ကြ၏။ စိတ်ဝိညာဉ် သက်ရှိတို့မှန်သမျှ
ပျက်စီးကုန်ကြသည်။

လေဟာနယ်သည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏
ဒြပ်မဲ့စွမ်းအားများကို နယ်နိမိတ်အဖြစ် ထားခဲ့၍
နှစ်ပိုင်းပိုင်းသွားခဲ့သည်။ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားရှိနေသော
အပိုင်းတွင် အဆုံးမဲ့ ကစဉ့်ကလျားမှုများ ဖြစ်နေခဲ့၍
ကျန်သောအပိုင်းသည် ဘာမှမဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

နှစ်ဘက်သားတို့သည် မတိုးသာ မဆုတ်သာ အခြေအနေသို့
ရောက်နေကြသည်။ တစ်ဘက်ကမှ အလျော့မပေးနေလိုကြပေ။

ထိုဖြစ်စဉ် တစ်ခုလုံးတွင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏ အပေါ်မှ
သံချေးအလွှာများသည် အစုလိုက် အပြုံလိုက်
ကွာကျကုန်ကြသည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏ ထိပ်ဖျားတွင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓား၏ ဓားအလင်းတန်းကို ခုခံသည့် ပထမခံစစ်ဖြစ်သော
တံတိုင်းကြီး၏ အရှေ့တွင် တစ်ယောက်သည် လူသားပုံရိပ်တစ်ခု
ဖြည်းဖြည်းချင်း ပေါ်လာသည်ကို တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုလူသားပုံရိပ်သည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ရုပ်လုံးပေါ်လာခဲ့၏။ သူသည်
သာမန်အရပ်အမောင်း၊ သာမန်အသွင်အပြင်နှင့်သာ ဖြစ်၍
သာမန်အဝတ်အစားများကိုသာ ဝတ်ထားခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ထိုသူသည် ထိတ်လန့်စိုးရွံ့ဖွယ်ကောင်းကာ
လေးစားဖွယ် ကောင်းနေခဲ့သည်။ သူကို ကြည့်ရသည့် လူတိုင်း၏
နှလုံးသားအတွင်းတွင် ကြောက်ရွံ့မှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။
သူအားအညံ့ခံကာ သူ၏အနောက်သို့ လိုက်လိုသော စိတ်များကို
ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့၏။

လင်းဖုန်းက သူသည် ပထမ ဧကရာဇ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်ကြောင်းကို
သိခဲ့လိုက်၏။ သူသည် ကမ္ဘာဦးခေတ်မှာ ပထမဆုံး
လူသားဧကရာဇ်ဖြစ်၏။

ပထမ ဧကရာဇ်၏ စိတ်ဝိညာဉ် ပေါ်ပေါက်လာသောအခါ သူသည်
ဘာမှမလုပ်ခဲ့ချေ။ သူ၏ လက်နှစ်ဘက်ကိုသာ ကောင်းကင်ပေါ်သို့
ဆန့်တန်းလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် လင်းဖုန်းသည် စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံးက
တုန်ခါသွားသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။ ဒါသည် လုံးဝကို
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ခံစားချက်ဖြစ်၏။ အကယ်၍
တစ်ယောက်၏ ကျင့်ကြံမှုသည် အဆင့်မြင့်ခဲ့ပါက သူသည်

ခံစားနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ကြည့်ရသည်မှာ ဖန်ဆင်းခြင်း ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် သူ့ကြောင့်
တုန်ခါသွားခဲ့သည့် အတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထိုတုန်ခါမှုနှင့်အတူ ပထမ ဧကရာဇ်၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်မှ
တောက်ပသော အလင်းတန်း တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။

ထိုအလင်းတန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ လင်းဖုန်း၏
မျက်လုံးအစုံသည် ကျဉ်းမြောင်းသွားခဲ့၏။ ထိုအလင်းတန်း၏
စွမ်းအားအောက်တွင် သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည် တဖြည်းဖြည်း
နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည်ဟု ခံစားနေခဲ့ရသည်။

"ထာဝရအလင်းတန်းနဲ့ အင်မော်တယ် အလင်းရောင်..."
လင်းဖုန်းသည် ထိုအလင်းတန်း၏ စွမ်းအားကို အသေအချာ
ခံစားခဲ့လိုက်သည်။ "ထာဝရဆိုတာက အချိန်ကာလရဲ့

အကန့်အသတ် ဖြစ်တယ်။ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးတို့က
ပျက်စီးသွားခဲ့ရင် ဘယ်သူက ထာဝရကို တကယ်ပိုင်ဆိုင်နိုင်မှာလဲ။
ဒါပေမဲ့ ဒီအလင်းတန်းအထဲမှာ နေခဲ့လို့ရှိရင် တစ်ယောက်က
ထာဝရရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို ရရှိနိုင်မယ်လို့ ခံစားနေရတယ်။
အဆုံးမဲ့ ကြီးထွားမှုနဲ့ ဒါက အကန့်အသတ် မရှိတဲ့
စွမ်းအားဖြစ်တယ်"

ထိုထာဝရ အလင်းတန်း၏ အောက်တွင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားသည် ဆက်လက်၍ ရှေ့မတိုးနိုင်တော့ချေ။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည် ပို၍ သတ်ဖြတ်လိုစိတ်
ပြင်းထန်လာခဲ့ကာ ဓားအလင်းတန်းသည် အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်သို့ ကမ်းစပ်သို့ ရိုက်ခတ်သည့် လှိုင်းများပမာ
ရိုက်ခတ်နေခဲ့၏။ သို့သော်လည်း အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည်
ပင်လယ်အတွင်းမှ သဲသောင်ပမာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ပင်လယ်ကြီးက
သူ့အား မည်ကဲ့သို့ပင် ရိုက်ခတ်စေကာမူ သူသည် နေရာမှ
မရွေ့ခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်းသည် စတင်၍ ပြီးလိုက်ကာ တွေးလိုက်သည်။ "ဒီထာဝရ
အလင်းတန်းရဲ့အောက်မှာ အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်ရဲ့
စောင့်ရှောက်မှုကို ခံနေရတဲ့သူတွေအားလုံးဟာ ဖျက်ဆီးလို့
မရနိုင်ဘူး။ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးတို့က တုန်ခါနေပေမဲ့ သူတို့က
ထာဝရ တည်တံ့နိုင်ပါ့မလား"

အကယ်၍ သူ့အားဖျက်ဆီးနိုင်သော လုံလောက်သည့်စွမ်းအင်
ရှိလျှင်ပင် ထိုအရာသည် အချိန်ကာလ တစ်ခုတွင်
အေးခဲနေခဲ့မည်ဖြစ်ကာ ပြောင်းလဲနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

အကယ်၍ တစ်ယောက်သည် ထာဝရ အလင်းတန်းအား
မဖျက်ဆီးနိုင်ပါက မည်သည့်စွမ်းအားမျိုးကမှ အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်အား ခြိမ်းခြောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

"ဂုဏ်ယူပါတယ်၊ တာအိုရောင်းရင်း။ ဒီရတနာရဲ့
တခြားစွမ်းအားတွေကို မပြောနဲ့၊ သူ့ရဲ့ ခံစစ်စွမ်းအားကိုသာ
ကြည့်လိုက်ရင် သူက နတ်ဘုရားနယ်မြေမှာ အကောင်းဆုံးပဲ"
လင်းဖုန်းသည် သူ၏ တိုက်ခိုက်မှုအား ရပ်တန့်လိုက်ကာ

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားကို ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

သူ၏လက်အတွင်းမှ အစွမ်းထက်လှသည့် ဓားကြီးသည်
မရပ်တန့်ချင်နေသလို အဆက်မပြတ် တုန်ခါနေခဲ့သည်။

ချင်ဧကရာဇ် ရှိယုသည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏ ဘေးတွင်
ပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် တံတိုင်းကြီးအား ပွတ်သပ်နေခဲ့၏။
သူကဲ့သို့သော တည်ငြိမ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည်ပင်လျှင်
သူ၏လက်ချောင်းများမှာ တုန်ခါနေခဲ့သည်။

နှစ်ပေါင်းတစ်သောင်းကျော်ကတည်းက မဟာချင် အင်ပါယာသည်
အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်အား ပြီးပြည့်စုံစေရန်
ကြိုးစားနေခဲ့သည်။ မဟာချင် အင်ပါယာမှ မျိုးဆက်ပေါင်း
များစွာတို့သည် မရေမတွက်နိုင်သော အရင်းအမြစ် ပစ္စည်းများကို
ထည့်သွင်းခဲ့ကြ၏။ နောက်ဆုံးတွင် သူ၏လက်အောက်တွင်
အပြီးသတ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် မဟာချင် အင်ပါယာသည် နောက်ဆုံးတွင်
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုအား ပိုင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။ သူသည် ပျက်စီးနေသောအရာတစ်ခု မဟုတ်ပဲ
ပြီးပြည့်စုံသည့် အရာတစ်ခုသာ ဖြစ်၏။ အစစ်အမှန် ကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်မှ မှော်ရတနာတစ်ခုသည် ကောင်းကင်ကို
ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနိုင်မည်သာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ရှိယုသည် သူ့ကိုယ်သူ တည်ငြိမ်အောင်
ပြန်ထိန်းလိုက်ကာ လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏အကြည့်သည် လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအပေါ်သို့
ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဓား၏ သုံးပုံနှစ်ပုံတို့သည်
ထက်မြက်သွားပြီ ဖြစ်ကာ သူ၏ တုန်ခါနေသော အလင်းတန်းသည်
သွေးဆာနေသော အငွေ့အသက်တို့အား ထုတ်လွှတ်နေ၏။
သူ၏လက်ကိုင်အနားမှ ကျန်နေသော သုံးပုံတစ်ပုံသာလျှင်
သံချေးများနှင့် ပြည့်နေခဲ့သည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏ ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ

ရှိယု၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် ယခုအချိန်တွင် ဤကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်မှ မှော်ရတနာနှင့် ဆက်သွယ်ထားပြီ ဖြစ်သည်။
အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓား၏ စွမ်းအားများကို ခုခံနိုင်ခဲ့သော်လည်း သူသည် သူ၏
အန္တိမအကွက်ဖြစ်သော ထာဝရ အလင်းတန်းအား
ထုတ်သုံးခဲ့ရသည်။

ထာဝရအလင်းတန်းသည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏
အစွမ်းအထက်ဆုံးသော အကွက်ဖြစ်၏။ သူ့အား
အသုံးမပြုသေးခင်တွင် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏ ထိုးနှက်မှုအောက်တွင်
တုန်ခါနေခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ပြည့်စုံလာမှသာ
ထာဝရအလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားကို ခုခံနိုင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားမှာ

သူ့စွမ်းအား၏ သုံးပုံနှစ်ပုံကိုသာ အသုံးပြုရသေးသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသော် ရှိယု၏နှလုံးသားမှာ အေးခဲသွားခဲ့သည်။

အကယ်၍ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားကသာ အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်ကဲ့သို့ ပြီးပြည့်စုံသွားပါက အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်သည် ယခုကဲ့သို့ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား
ခုခံနိုင်ပါမည်လော။

ရှိယုနန်းတက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀နီးပါး ရှိခဲ့ပြီဖြစ်သည်။
ဒါသည် သူက ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် အကြောင်းကိစ္စတစ်ခုကို
နောက်ထပ်မတွေးရဲခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

သူသည် သူ့ကိုယ်သူ တည်ငြိမ်အောင် ထိန်းလိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "ခံစစ်စွမ်းအင် အရဆိုရင် အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်ဟာ မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာမှာ နံပါတ်တစ်ဆိုတာကို
ကျုပ်က ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းရဲ့ အန္တိမ ကောင်းကင်ကြေးမုံဟာ
တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ အကောင်းဆုံး ရတနာ ဖြစ်တယ်လို့ အားလုံးက

လက်ခံထားကြတယ်။ သူ့ရဲ့ တိုက်စစ်နဲ့ ခံစစ်စွမ်းအင်တို့ဟာ ပြိုင်ဘက်မရှိဘူး"

"ကျုပ်က အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်ရဲ့ ခံစစ်စွမ်းအားအပေါ်မှ ယုံကြည်ချက် ရှိပေမဲ့ သူက အန္တိမ ကောင်းကင်ကြေးမုံထက်ပိုပြီး အစွမ်းထက်သလား ဆိုတာကိုတော့ မသေချာဘူး"

လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သည်။ ရှိယု၏ စကားများမှာ သဘာဝကျပေသည်။ ဒါသည် သူက သူ့ကိုယ်သူ ယုံကြည်ချက် မရှိသောကြောင့် မဟုတ်ပေ။

မဟာချင် အင်ပါယာသည် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုအား ပိုင်ဆိုင်သွားခဲ့သော်လည်း လင်းဖုန်းက ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပေ။ မဟာချင် အင်ပါယာနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည် လက်ရှိအချိန်တွင် လိုက်လျောညီထွေ ရှိနေကြ၏။ အကယ်၍ သူတို့နှစ်ဘက်အကြားတွင် ပဋိပက္ခများ ဖြစ်လာခဲ့လျှင်ပင် သူတို့အကြားတွင် နယ်နိမိတ်များက ဝေးကွာနေကြသည်။

ဤအကြိမ်တွင် သူတို့အား ကူညီရင်းနှင့် သူကလည်း
အကျိုးအမြတ်များစွာ ရရှိခဲ့၏။ သူသည် ထာဝရအလင်းတန်း၏
စွမ်းအားများကို ပို၍နားလည်နိုင်ခဲ့သည်။

ပို၍အရေးကြီးသည်မှာ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား နောက်ထပ်
သန့်စင်နိုင်ခဲ့သည်။

ရှိယုမပြောနှင့်၊ လင်းဖုန်းကိုယ်တိုင်ကလည်း ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားကို အပြည့်အဝ သန့်စင်နိုင်သောနေ့ကို စောင့်မျှော်နေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ထိုဓားကို ဓားအိမ်အတွင်းသို့ ပြန်ထည့်လိုက်၍
ထပ်ဖန်တစ်ခါ ချိတ်ပိတ်လိုက်မည်ဟု လုပ်လိုက်သောအခါ သူသည်
စတင်ပြောင်းလဲလာခဲ့သည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။

သူ၏ဓားအိမ်အပေါ်တွင် ပြောင်လက်နေသော သတ္တုကြိုးများ
ပေါ်လာခဲ့ကာ လေပေါ်တွင် လွင့်ဝဲနေကြ၏။

လေထုအလယ်တွင် လူသားပုံစံတစ်ခုက ဖြည်းဖြည်းချင်း
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကာ နောက်ဆုံးတွင် မိန်းမငယ်တစ်ယောက်၏
ပုံစံအား ဖော်ပြလိုက်သည်။ ငွေရောင်ချိန်းကြိုးများသည်
သူတို့ဘာသူတို့ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ချည်နှောင်လိုက်ကြကာ
ဧရာမ ဓားအိမ်ကြီးသည် သူမ၏ ကျောနောက်တွင်
ကျရောက်သွားခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ဤအချိန်တွင် ဓားအိမ်ကြီးသည် အရွယ်အစား
သေးငယ်သွားခဲ့သည်။ သူသည် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် စာလိုက်လျှင်
ကြီးမားနေသေးသော်လည်း ပုရွတ်ဆိတ်က တောင်တစ်လုံးကို
ထမ်းနေသည့်ပုံစံမျိုး မဟုတ်တော့ပေ။

ထိုမိန်းမငယ်သည် လင်းဖုန်းက ကောင်းကင်စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းကျွှာ အတွင်းတွင် ဓားအိမ်ကြီးကိုထမ်းကာ
မဟူရာကောင်းကင် ရတနာသစ်ပင်အား လှည့်ပတ်နေသည့်
ကောင်မလေးပင် ဖြစ်၏။

"သူမကို ကြည့်ရတာ ပိုကြီးလာခဲ့ပြီ" လင်းဖုန်းက တွေးလိုက်၏။
သူ၏အရှေ့မှ မိန်းမငယ်သည် ယခုအချိန်တွင် အသက် ၁၇နှစ်၊
၁၈နှစ်ခန့် ပုံပေါက်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းတွင်
သူမ၏ အသက်နှင့် ခန္ဓာကိုယ် အရွယ်အစားတို့သည်
ကြီးမားလာခဲ့သည်။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဖြောင့်တန်းနေခဲ့ပြီး သူမသည်
ဓားအိမ်အတွင်းမှ ထွက်လာခါစ ထက်မြက်သော ဓားတစ်ချောင်းနှင့်
တူနေခဲ့သည်။

သူမသည် ဧရာမ ဓားအိမ်ကြီးကို ထမ်းနေခဲ့ရသော်လည်း
တစ်ယောက်သည် သူမက ကောင်းကင်ပေါ်သို့ အချိန်မရွေး
ခုန်တက်သွားနိုင်သည်ဟု ခံစားနေရ၏။ သူမတွင်
စွမ်းအားကြီးသော အော်ရာများဖြင့် ပြည့်နေပေသည်။

သူမ၏ ပုံစံသည် ကြည့်၍ကောင်းသော်လည်း အမူအရာ
ကင်းမဲ့နေ၏။ သူမသည် ဘာခံစားချက်မျိုးကိုမှ မပြပဲ
အေးစက်သော ရုပ်သေးရုပ်တစ်ခုပမာ ဖြစ်နေခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် သူမ၏ဆံပင်သည် တစ်ခြမ်းဖြူ၍
တစ်ခြမ်းနက်နေသည်ကို သတိပြုမိသည်။ သို့သော်လည်း သူမ၏
ဆံပင်ဖြူမှာ အသက်အရွယ်ကြောင့် မဟုတ်ပေ။ သူသည် သူမ၏
ဆံပင်နက်များနှင့် ရေထွေးနေခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့သည် အတူတကွ
ကမ္ဘာဦးအစမှ ဖရိုဖရဲ ရုပ်ထွေးမှုများနှင့် တူနေခဲ့သည်။

ထိုမိန်းမငယ်သည် ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက် ဘာမှမပြောပဲ
လင်းဖုန်း၏ အနောက်တွင် ရပ်နေခဲ့သည်။ သူမသည် လင်းဖုန်း၏
အမိန့်ကိုသာ နာခံသည်မှာ သိသာနေပေ၏။

ဒါသည် လင်းဖုန်းအား အာရုံစိုက်စေခဲ့၏။ သူ၏
ယခင်အတွေ့အကြုံများအရ ထိုဓားဝိညာဉ်သည်
ပြင်ပလုံ့ဆော်မှုများအား မတုံ့ပြန်သည်ကို လင်းဖုန်းသိထားသည်။
သူ့အားကျင့်ကြံသူ လင်းဖုန်း အပါအဝင် ဖြစ်၏။

သူသည် ပြင်ပကမ္ဘာအားပေးသော တုံ့ပြန်မှုမှာ ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့်

သတ်ဖြတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

"ဒီမှော်ရတနာက ပိုပြီးတော့ ရင့်ကျက်လာတဲ့အချိန်မှာ
မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကလည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့တာလား" လင်းဖုန်းက
တွေးလိုက်သည်။

ရှိယုသည် ထိုဓားအိမ်ကို သယ်ဆောင်ထားသော မိန်းမငယ်ကို
စူးစမ်းသည့် အကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းက ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ဒါကတော့ ကျုပ်ရဲ့ ဓားသယ်ဆောင်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ သူမရဲ့
နာမည်ကတော့.. ရွှမ်းလီပါ"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၄

အပိုင်း ၅၇၄ : လင်းဖုန်း၏ ဓားသယ်ဆောင်သူ

မိန်းမငယ်လေးသည် လင်းဖုန်း၏ အနောက်တွင် ငြိမ်သက်စွာ
ရပ်လျက်ရှိ၏။ သူမသည် လင်းဖုန်း၏ နာမည်ပေးခြင်းအပေါ်
မည်သို့မှ တုံ့ပြန်ခြင်း မရှိပေ။ ဧရာမ ဓားအိမ်ကြီးကိုသာ ငြိမ်သက်စွာ
သယ်ဆောင်ရင်း မတ်တတ်ရပ်နေခဲ့သည်။

ချင်ဧကရာဇ် ရှိယုသည် ရွမ်းလီအား ကြည့်လိုက်ကာ
တွေးလိုက်သည်။ "သူ့ဓားဟာ တကယ်ကို ထူးခြားလှတယ်။ ဒါပေမဲ့
ငါက သူ့ရဲ့ အဆင့်ကို မပြောနိုင်ဘူး"

မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုအနေဖြင့် သူတို့သည်

ရွှမ်းလီကဲ့သို့သော မူလစိတ်ဝိညာဉ်အား ပိုင်ဆိုင်ထားနိုင်ပေသည်။
သို့သော်လည်း သူမသည် အပြည့်အဝ သတိမရသေးသကဲ့သို့
ဖြစ်နေ၏။

ဤစားသည် အလွန်ကိုမှ အစွမ်းထက်သဖြင့် မဟာယာန
အဆင့်အောက်တွင်လည်း မရှိနိုင်ပေ။ ထို့အပြင် ရွှမ်းလီသည်
အသက်စွမ်းအင် အော်ရာ အပြည့်အစုံကို ထုတ်လွှတ်နေပြီး
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားနှင့် သီးသန့် အတူတကွ တည်ရှိနိုင်သည်။
ထို့ကြောင့်သူမသည် သာမန် သန္ဓေလောင်းနှင့် ပွားစည်းခြင်း
အဆင့်မှ မှော်ရတနာများနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ မရချေ။

စွမ်းအားအရဆိုလျှင် သူမသည် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ
မှော်ရတနာ တစ်ပါးနှင့် တူနေသည်။ သို့သော်လည်း သူမအား
အပြည့်အဝ မကျင့်ကြံရသေးပဲ သူမ၏ ဓားသွားမှာ
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသာ သန့်စင်ရသေး၏။

သို့သော်လည်း ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာများ၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ်သည် ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာ ပုံသဏ္ဌာန်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားခြင်း

မရှိပေ။ သူသည် အသိစိတ် အနေဖြင့်သာ တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်၍
သူ့ကိုယ်သူ ဖော်ပြလေ့ မရှိပေ။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည်ပင်လျှင် သူ၏ကျင့်ကြံမှု
မပြီးမြောက်မခြင်း သူ၏ လူသားပုံစံအား ဖော်ပြခဲ့ခြင်း မရှိပေ။

ထိုအတွေးများသည် လင်းဖုန်း၏ စိတ်အတွင်းတွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း သူ၏မျက်နှာမှာ မည်သည့် အမူအရာမှ
မပေါ်လာခဲ့ချေ။ သူသည် ချင်ဇကရာဇ် ရှိယုနှင့် ငြိမ်သက်စွာသာ
ဆွေးနွေးနေခဲ့သည်။

ရှိယုကလည်း အများကြီး မေးမြန်းခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သာမန်ကျင့်ကြံသူ
တစ်ယောက်အလား လင်းဖုန်းနှင့် ကျင့်ကြံမှုကိုသာ
ဆွေးနွေးနေခဲ့သည်။

အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် လင်းဖုန်းသည် ရှိယုထံမှ
များစွာလေ့လာခဲ့ရသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် မကြာမီတွင်

စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စရာ တစ်ခုနှင့် ကြုံလာခဲ့၏။

သူသည် ရွမ်းလီအား ပျောက်ကွယ်သွားရန် အမိန့်ပေးဖို့
ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း မိန့်မငယ်လေးသည် မနာခံခဲ့ပေ။

သူ၏ အခြားအမိန့်များကို ရွမ်းလီက နာခံခဲ့သော်လည်း လင်းဖုန်းက
သူမအား ပျောက်ကွယ်သွားရန် တောင်းဆိုမှုကို မတုံ့ပြန်ခဲ့ပေ။
သူမသည် မလုပ်နိုင်၍လော၊ မလုပ်ချင်၍လော ဟူသည်ကို
လင်းဖုန်းကလည်း မသိပေ။

"ထားလိုက်ပါတော့၊ မင်းက အချိန်အကြာကြီး
ကြုံကြုံခံလာခဲ့ရတာဆိုတော့ လေကောင်းလေသန့်လေး
ပေးရုထားလိုက်မယ်" လင်းဖုန်းက အခြေအနေကို
အကောင်းဘက်မှ တွေးမြင်လိုက်သည်။ "ဒီအချိန်ကစပြီး
ငါဘယ်သွားသွား ငါ့အနောက်မှာ အမှုအရာ ကင်းမဲ့နေတဲ့
ကောင်မလေးတစ်ယောက် ပါလာတော့မယ်။ ဒါက မျက်စိကျစရာ
မကောင်းနေဘူးလား"

သူသည် ရှိယုအား နတ်ဆက်လိုက်ကာ ရွမ်းလီကို ခေါ်ဆောင်၍
မဟာချင် အင်ပါယာက သူ့အတွက် စီစဉ်ပေးထားသော နေရာကို
ပြန်လာခဲ့သည်။

သူသည် ထိုနေရာသို့ ရောက်သောအခါ ရှောင်ယန်၊ ဇူရီနှင့်
ကျန်သောသူများသည် သူ့ဘေးသို့ ဝိုင်းလာကြသည်။
ရှောင်ကျန်းအာ၊ ထွမ်းထွမ်းနှင့် ကျန်သောသူများသည်လည်း
လင်းဖုန်းနှင့် ရွမ်းလီအား စိုက်ကြည့်နေကြ၏။

"ဆရာ၊ သူမက ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းကမ္ဘာ အထဲက
ထွက်လာခဲ့တာလား" ရှောင်ယန်က လင်းဖုန်း၏ အနောက်တွင်
ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်နေသော မိန်းမငယ်လေးကို စပ်စုစွာဖြင့်
ကြည့်လိုက်၍ ပြောလိုက်သည်။ "သူမက အသက်အတော်
ကြီးလာခဲ့ပြီ"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "ဘာလဲ၊ မင်းတို့ကပဲ

အသက်ကြီးလို့ရပြီး ကျန်တဲ့သူတွေကတော့ ကြီးလို့မရဘူးလား။
သူမက ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းကမ္ဘာ အထဲမှာ
မင်းတို့ထက် အချိန်အကြာကြီး ပိုနေခဲ့တာ"

သူသည် ရွမ်းလီဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"သူမက ငါ့ရဲ့ ဓားကိုင်ဆောင်သူ ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့နာမည်က
ရွမ်းလီလို့ခေါ်တယ်"

ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများသည် ကောင်းကင်စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းကမ္ဘာ အတွင်းသို့ မကြာခဏ ဝင်ရောက်သူများ
ဖြစ်ကြသည်။ အားလုံးတို့သည် ထိုမိန်းမငယ်လေးနှင့်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားတို့၏ အကြားမှ နီးကပ်သော
ဆက်ဆံရေးကို သဘောပေါက်ကြ၏။ သူတို့သည် ထိုဓား၏
စွမ်းပကားကို သိထားကြသဖြင့် ရွမ်းလီအား အနှောင့်အယှက်
မပေးရဲကြပေ။

ရှိနှစ်ရှိ၏ အကြားမှ တိုက်ပွဲသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးသို့ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။ ဤသုံးရက်အတွင်းတွင် လူပေါင်းများစွာတို့သည်

ထိုတိုက်ပွဲအား ကြည့်ရန်အတွက် ရိုးလင်မြို့သို့
ရောက်လာခဲ့ကြသည်။ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
အကြီးအကဲများလည်း အပါအဝင် ဖြစ်၏။

သူတို့သည် ရှိနှစ်ရှိ အကြားမှ တိုက်ပွဲကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေကြသည်
မဟုတ်ပေ။ ရှိတစ်ရှိချင်းစီ၏ အနောက်မှ ထောက်ခံနေကြသော
အင်အားစုများကိုလည်း စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။

အတိတ်က အဖြစ်များကို ပြန်လည်သုံးသပ်ရလျှင် မည်သည့်ရှိ
အနိုင်ရသွားစေကာမူ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းတို့သည် လိုလိုလားလားနှင့်
အရုံးပေးကြမည် မဟုတ်ပေ။ ထိုဂိုဏ်းနှစ်ဂိုဏ်းတို့က
ပဋိပက္ခဖြစ်ကြမည် ဆိုသည်နှင့် နတ်ဘုရားနယ်မြေမှ
ကျင့်ကြံသူတိုင်းအား အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိစေမည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်ဝင်စားကြသူ အပေါင်းတို့သည် ရိုးလင်မြို့၏
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ ထံသို့ ဦးတည်၍
ရောက်ရှိလာကြသည်။

ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်ဂိုဏ်းမှ အပြာရောင်ခန်းမ သူတော်စင်၊
မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်မှ
လက်ယာမင်းသားရှန်၊ ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်းမှ
နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲ၊ နေလဓားဂိုဏ်းမှ
နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာ၊ ကြယ်စင်ဓားဂိုဏ်းမှ
ကြယ်စင်ဓားမာစတာ၊ အလင်းဓားမြန်ဂိုဏ်းမှ အလင်းဓားမြန်
ဓားမာစတာတို့သည် ရှိုးလင်မြို့သို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်
ရောက်ရှိလာကြသည်။

သူတို့အနက် အပြာရောင်ခန်းမ သူတော်စင်နှင့်
လက်ယာမင်းသားရှန်တို့သည် လင်းဖုန်းနှင့်အတူ လာခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်သောသူများသည် ရှိုးလင်မြို့သို့
ရောက်လာသည်နှင့် သူတို့သည် လင်းဖုန်းနှင့်ဖြစ်စေ၊
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်နှင့်ဖြစ်စေ အသီးသီး တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်။

သူသည် အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာနှင့် တွေ့ဆုံပြီးသွားသောအခါ
ဇူရီက သတင်းကောင်း တစ်ခုအား ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ "ဆရာ၊

သံသရာဂိုဏ်းက စီနီယာနှစ်ယောက် ရောက်လာကြတယ်။
တစ်ယောက်က ငရဲလမ်းစဉ်က ငရဲကမ္ဘာ သူတော်စင် လျှို့ကျိခွန်း
ဖြစ်ပြီး၊ ကျန်တစ်ယောက်က လူသားလမ်းစဉ်က လီယံပင်း
ဖြစ်တယ်။ အစ်ကိုကြီးက သူတို့ကို အရှေ့မှာ ကြိုဆိုနေတယ်။

လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "သူတို့ကို
အထဲခေါ်လိုက်ပါ"

လျှင်မြန်စွာနှင့်ပင် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် သက်လတ်ပိုင်း
လူကြီးတစ်ယောက်သည် လင်းဖုန်း၏ အရှေ့သို့
ရောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ပါးရိုးမြင့်မြင့်နှင့် ကြေးနီရောင်
အသားအရေများ ရှိသည်။ သူသည် ငရဲလမ်းစဉ်မှ လျှို့ကျိခွန်းဖြစ်၏။

သူ၏အနောက်တွင်မူ လူကောင်ထွားထွားနှင့် အသက် ၂၀-
၃၀ခန့်သာ ရှိဦးမည့် လူငယ်တစ်ယောက် ပါလာခဲ့သည်။ သူသည်
ရိုးရှင်းသည့်ပုံပေါက်နေကာ သာမန်သာ ဖြစ်၏။ ထိုနေရာတွင်
ရပ်နေရင်း သူသည် သာမန်မော်တယ် တစ်ယောက်နှင့်
တူနေခဲ့သည်။

စနစ်ကြီး၏ အကာအကွယ်အောက်တွင် မည်သူကမှ လင်းဖုန်း၏ ကျင့်ကြံမှု အစစ်အမှန်အား မပြောနိုင်ကြပေ။ သို့သော်လည်း ထိုလူငယ်မှာ ကွဲပြားခြားနားသည်။ အခြားသူများ၏ မျက်စိအတွင်းတွင် သူ၏ ကျင့်ကြံမှုအဆင့်ကို မပြောနိုင်သော်လည်း လင်းဖုန်းကမူ သူသည် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကျော် အတွေ့အကြုံရှိသည့် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောနိုင်ခဲ့သည်။

သူသည် သံသရာဂိုဏ်း၏ လူသားလမ်းစဉ်မှ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့် ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ လူအများက သူ့အား မက်မွန်ပန်း အကြီးအကဲ လီယံပင်းဟု ခေါ်ကြသည်။

သံသရာဂိုဏ်း၏ လမ်းစဉ်ခြောက်သွယ် အတွင်းတွင် လူသားလမ်းစဉ်သည် သာမန်လူသား ကျင့်စဉ်များကိုသာ ကျင့်ကြံပြီး သူတို့၏ အကွက်များသည်လည်း ထိုမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့၏ အကွက်များမှာ မှော်ကျိန်စာ၊ ပုံရိပ်ယောင်များ စသဖြင့် စုံလင်လှပေသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့၏ တိုက်ပွဲစွမ်းရည်များမှာ အားအနည်းဆုံး ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း သူတို့သည် လူသားခံစားချက်များကို ကျင့်ကြံကြပြီး အသိစိတ် ပိုကောင်းကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ဆိုကြန့်ကြာသော အတားအဆီးများကို သိပ်မတွေ့ကြရပဲ သံသရာဂိုဏ်း၏ အခြားလမ်းစဉ်များထက် ပို၍ လွယ်ကူစွာ ကျင့်ကြံနိုင်ကြ၏။ လူသားလမ်းစဉ်မှ ကျင့်ကြံသူများသည် သူတို့၏ ပိုအဆင့်မြင့်သော ကျင့်ကြံမှုများဖြင့် သူတို့၏ တိုက်ခိုက်မှု အားနည်းချက်များကို ကုစားနိုင်ကြသည်။

သူတို့၏အရှေ့မှ လီယံပင်းသည် လျှို့ဝှက်ခွန်းထက် အသက်များစွာ ငယ်သော်လည်း သူသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ပထမ အဆင့်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် မကြာမီပင် သူ၏ စင်စစ် ဖြစ်တည်မှုအား ကျင့်ကြံနိုင်တော့မည် ဖြစ်၏။ သူတို့၏ ပင်ကိုစွမ်းရည်များမှာ သိပ်မကွာကြပဲ သူတို့၏ မှော်ကျိန်စာများကြောင့်သာ ကွာခြားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လီယံပင်းသည် လိင်ဖြားယောင်းမှုကို အထူးပြု၍
ကျင့်ကြံသူဖြစ်သည်။ သူ၏ ကျင့်ကြံမှု ပထမနေ့ကပင် စ၍
အချောအလှပေါင်း များစွာတို့နှင့် အချိန်းအချက် ပြုခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် သူအင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
ရောက်သွားအပြီးတွင် သူ့အား မက်မွန်ပန်း အကြီးအကဲဟု
ခေါ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း လီယံပင်း ကျင့်ကြံသော မှော်ကျိန်စာသည်
ချစ်သူများကို ချန်ခဲ့ကာ သံယောဇဉ် လက်ကျန်များကို
ဖြတ်တောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့၏
အကြားမှ ခင်တွယ်မှုကို ခြေမွကာ အချို့ပုဒ္ဒနည်းစနစ်များနှင့်
ဆင်တူပေသည်။

တစ်ယောက်၏ နှလုံးသား အတွင်းမှ အလိုဆန္ဒများကို
နားလည်သဘောပေါက်ပြီး လိင်မှုကိစ္စများ၏ သဘာဝကို
သိသားသဖြင့် သူသည် ဖွားမြင်ခြင်းအကြောင်းကို နားလည်ကာ
ယင်နှင့်ယန်အကြားမှ လိုက်လျောညီထွေမှုများကို သိရှိသူ
ဖြစ်သည်။ အခြေခံအားဖြင့် သူသည် ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို

နားလည်သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း နာမည်မှာ
သိပ်မကောင်းလှချေ။

"မာစတာလင်း" လျှို့ဝှက်ခွန်းနှင့် လီယံပင်းတို့သည် လင်းဖုန်းအား
ကြည့်လိုက်ကြကာ သူတို့၏ လက်များကို ဆုပ်လိုက်ပြီး
နှုတ်ဆက်လိုက်ကြ၏။ လျှို့ဝှက်ခွန်းက ပြီးကာပြောလိုက်သည်။
"မာစတာလင်း၊ မတွေ့ရတာ ကြာသွားပြီ"

"ငရဲကမ္ဘာ သူတော်စင်၊ ကျန်းမာပါရဲ့လား" လင်းဖုန်းကလည်း
ပြီးလိုက်ကာ ပြန်လည်နှုတ်ဆက်လိုက်၏။ သူတို့သည်
ထိုင်လိုက်ကြပြီးနောက် လေးနက်သော အကြောင်းအရာများကို
မပြောခဲ့ကြချေ။ သူတို့သည် ထွေရာလေးပါးသာ ပြောနေကြကာ
ရှိနှစ်ရှိတို့၏ လာလတ္တံ့သော ပြိုင်ပွဲကိုသာ စောင်းပေး၍
ပြောနေကြသည်။

လျှို့ဝှက်ခွန်းနှင့် လီယံပင်းတို့ ပြောစရာမလိုပဲ လင်းဖုန်းက
သူတို့လာရောက်ကြသည့် အကြောင်းရင်းကို သိပေသည်။

လင်းဖုန်းသည် သူတို့၏ အကြံများကို သိသဖြင့် သူတို့ကို
ကိုယ်တိုင်ကြိုဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်သားတို့
သောက်လိုက်စားလိုက်ဖြင့် စကားပြောနေကြသည်။ လျှို့ဝှက်ခွမ်းနှင့်
လီယံပင်းတို့ကလည်း သူတို့၏ ခရီးမှာ အလဟဿ မဖြစ်သဖြင့်
ကျေနပ်နေကြ၏။

"တာအိုရောင်းရင်းလီ၊ ခင်ဗျားတို့ဂိုဏ်းမှာ ထူးခြားတဲ့
ဆေးပင်တစ်မျိုးဖြစ်တဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် ငှက်တောင် နွယ်ပင်
ရှိတယ်ဆိုတာကို ကြားဖူးတယ်" သူတို့ စကားပြောနေရင်း
လင်းဖုန်းက ရုတ်တရက် မေးလိုက်သည်။

လီယံပင်း၏ အကြည့်သည် အနည်းငယ် လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ကာ
သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သည်။ "ဟုတ်ပါတယ်" သံသရာဂိုဏ်း၏
လမ်းစဉ်ခြောက်သွယ်အနက် လူသားလမ်းစဉ်သည် ဆေးဝါးနှင့်
ဆေးပင်များ စိုက်ပျိုးရာတွင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းက ပြီးတာနှင့် မေးလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားတို့ဆီက
အပင်အနည်းငယ်လောက် ရနိုင်မလား မသိဘူး။ စိတ်မပူပါနဲ့၊
ကျုပ်ဘက်ကလည်း တန်ဖိုးရှိတဲ့ အရာတွေကို ပြန်ပေးမှာပါ"

လီယံပင်းက လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ ခေတ္တမျှ
တုံ့ဆိုင်းသွားခဲ့ကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "မာစတာလင်းက
ရက်ရောတဲ့အတွက် ကျွန်တော် လွဲလှယ်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ကျုပ်တို့ လူသားလမ်းစဉ်မှာ
ပင်စည်တစ်ခုတည်း ရှိတဲ့အတွက် မာစတာလင်းကို ပေးဖို့အတွက်
အဆင်မပြေပါဘူး"

ထိုအရာများအတွက် သူသည် လင်းဖုန်းအား လိမ်ရန်
အကြောင်းမရှိပေ။ သို့သော်လည်း သံသရာဂိုဏ်း အတွင်းတွင်
ပဋိပက္ခများ ဖြစ်လာနိုင်သည့် အတွက် သူသည် အသေးစိတ်
အခြေအနေများကို မဖော်ပြခဲ့ပေ။

အစောပိုင်းမှ လမ်းစဉ်ခြောက်သွယ်၏ ပဋိပက္ခ တစ်ခုအတွင်းတွင်
လူသားလမ်းစဉ်၏ ဆေးတောင်ကြားသည် အတိုက်ခိုက် ခံလိုက်ရ၍

သူတို့၏ ဆေးပင်တစ်ဝက်ခန့်အား အဖျက်ဆီးခံခဲ့ရသည်။
စိတ်ဝိညာဉ် ငှက်တောင်နွယ်ပင်သည် သိပ်မထိခိုက်ခဲ့သော်လည်း
အပင်ပေါက် တစ်ခုသာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အချို့ ရှားပါးသော
ဆေးပင်တို့မှာ လုံးဝကို အဖျက်ဆီး ခံခဲ့ရ၏။
လူသားလမ်းစဉ်သည်လည်း လွန်စွာမှပင် ဆုံးရှုံးမှု ကြီးမားခဲ့သည်။

ထိုစကားအား ကြားရသောအခါ လင်းဖုန်းသည် ထိုကိစ္စအား
ဆက်မပြောတော့ပေ။ သူ၏ခေါင်းကိုသာ ညိတ်လိုက်၍
ပြောလိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင်လည်း ကျုပ်တို့က နောက်မှ
ဆက်ပြောကြတာပေါ့" သူသည် စိတ်ဝိညာဉ် ငှက်တောင်
နွယ်ပင်အား ရယူရန် လက်တော့ မလျှော့သေးပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စိတ်ဝိညာဉ် ငှက်တောင် နွယ်ပင်သည်
၃၃၁ ဖန်ဆင်းခြင်း သက်စောင့်ဆေးလုံး၏ အဓိက
ဆေးအမယ်တစ်ခု ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လီယံပင်းကလည်း ခေတ္တမျှ တွေးလိုက်ကာ လင်းဖုန်းအား
ချက်ချင်းငြင်းပယ်ရန်မှာ ရိုင်းသည်ဟု ခံစားမိခဲ့၍

ချက်ချင်းပြောလိုက်သည်။ "မာစတာလင်းမှာ တပည့်ငယ်လေး
ရှိထျန်းဟောင်ကို ပေးထားတဲ့ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင်
ဆေးမီးဖိုလို့ခေါ်တဲ့ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်က
မှော်အိုင်တမ်တစ်ခု ရှိတယ်လို့ ကြားဖူးတယ်"

လင်းဖုန်းက သူ့အားကြည့်လိုက်ကာ ဖြည်းညင်းစွာနှင့်
ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။ "ခင်ဗျားက ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို
အကြောင်းကို သိထားတာလား"

နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှ ချောင်ဝေက သူ၏ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်
မှော်အိုင်တမ်၏ အနောက်သို့ လိုက်နေမှန်းကို သိသောအခါ သူက
စနစ်ကြီး အတွင်းတွင် အသေအချာ လေ့လာခဲ့သည်။

ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုသည် မူလက အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့် မှော်အိုင်တမ် အစုံတစ်ခုလုံးမှ အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူတို့အားလုံးပေါင်း ကိုးခုရှိ၍ သူတို့အား
ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို မိသားစုကိုးခုဟု ခေါ်ကြသည်။

ထိုမှော်အိုင်တမ် တစ်စုံလုံးသည် မှော်ရတနာ တစ်ခုဖြစ်သော
တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖို အတွင်းတွင်
ရှိနေကြခြင်း ဖြစ်ကြသည်။ သူ၏ပိုင်ရှင်မှာ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်
အဆင့်မှ တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်ဟုခေါ်သော
သီးသန့်ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်ဖြစ်၏။

တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်သည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းနှင့်
ပဋိပက္ခဖြစ်သွားကာ သူတို့၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းအား ခံလိုက်ရသည်။
တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုသည်လည်း သူတို့၏
လက်အတွင်းသို့ ကျရောက်လာခဲ့သည်။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင်
ဆေးမီးဖိုသည် မှော်ရတနာ တစ်ခုဖြစ်၍ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းအတွက်
အဖိုးတန်သည်။ သို့သော်လည်း အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
ဗလာနတ္ထိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုသည် ထိုမျှ အရေးမကြီးလှပေ။

ချောင်ဝေက ထိုဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုလေးအား ရရှိရန်
အသည်းအသန် ကြိုးစားနေရခြင်းမှာ မခိုးရမနေနိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ်
ပြီးပြည့်စုံလိုသည့် စိတ်ဆန္ဒကြောင့် မဟုတ်ဟု လင်းဖုန်းက
ထင်နေခဲ့သည်။

ထိုအစား တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုသည်
ဆေးမီးဖို ကိုးခုစလုံးစုံမှ အသုံးပြုနိုင်သော အသုံးဝင်မှုများ
ရှိသည်ဟု လင်းဖုန်းက ယုံကြည်နေပေသည်။

စနစ်ကြီး အတွင်းမှ ပေးထားသော သတင်းအချက်အလက်များမှာ
ပြည့်စုံနေသော်လည်း လင်းဖုန်းသည် ယခုအထိ ချောင်ဝေ၏
အစစ်အမှန် ရည်ရွယ်ချက်များကို မသိခဲ့ပေ။

လီယံပင်းက ဖြည်းညင်းစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"မာစတာလင်းကလည်း ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုနဲ့
တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုတို့ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုကို
သိတယ်လို့ ထင်ပါတယ်"

လင်းဖုန်းသည် သူ၏မျက်လုံးများကို ပင့်လိုက်ကာ
သူ့အားကြည့်လိုက်၍ မေးလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားကရော
ဘာများသိသလဲ"

"ကျွန်တော့်ကို အထင်မလွဲပါနဲ့၊ မာစတာလင်း။ ကျွန်တော်က
ဒီမှော်ရတနာရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို မသိပါဘူး" လီယံပင်းက
သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်သည်။ "ကျွန်တော်သိထားတာက
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းက အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပြီးမှ ဆေးမီးဖို ကိုးခုကို
ရှာနေတာပါ။ အခုလောလောဆယ် သူတို့မှာ ခုနှစ်ခု ရှိနေပါပြီ"

လင်းဖုန်း၏ ရင်သည် အနည်းငယ် ခါသွားခဲ့ကာ ပြောလိုက်သည်။
"အိုး၊ ခုနှစ်ခု" သူ၏လက်အတွင်းတွင် ရှိနေသော တစ်ခုပါလျှင်ပင်
ဆေးမီးဖိုတစ်ခု လိုနေသေးသည်။

လီယံပင်းက လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ လေးနက်စွာနှင့်
ပြောလိုက်၏။ "ကျွန်တော်က ပင်ကိုစွမ်းရည် သိပ်မရှိပေမဲ့

ကျွန်တော်က နောက်ဆုံး ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုလေးက
ဘယ်မှာရှိနေသလဲ ဆိုတာကို သိထားပါတယ်"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၅

အပိုင်း ၅၇၅ : တိုက်ပွဲတိုက်မည့်နေ့

လင်းဖုန်းသည် လီယံပင်းအား ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"အိုး၊ တာအိုရောင်းရင်လီက တစ်ခုခု လိုအပ်တာများရှိရင် ပြောပါ"

"မာစတာလင်းက ဘာမှပေးစရာ မလိုပါဘူး" လီယံပင်းက
သူ၏ခေါင်းအား ခါလိုက်သည်။ "အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဒါက
အတည်ပြုထားတဲ့ သတင်းတစ်ပုဒ် မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဒါက
မာစတာလင်း တပည့်လေးရဲ့ မကြာခင်ရတော့မယ့်
အောင်ပွဲအတွက် ကြိုတင်ပြီး ပေးထားတဲ့ ဂုဏ်ပြုလက်ဆောင်လို့ပဲ
သဘောထားလိုက်ပါ"

မျှတစွာ ကုန်သွယ်ခြင်းသည် ကောင်းမွန်၏။ သို့သော်လည်း
လီယံပင်းသည် ရိုးလင်မြို့သို့ ဤတစ်ခေါက် လာရောက်ခြင်းသည်
လင်းဖုန်းနှင့် ဆက်ဆံရေး ကောင်းမွန်စေလို၍ ဖြစ်သည်။ သူ၏
အပြုအမူအရာ ကွယ်ဝှက်ထားသော အစီအစဉ်များ ရှိသေးမှန်းကို
သိနိုင်ပေသည်။

လင်းဖုန်း၏ လက်ရှိအဆင့်အရ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
အကြီးအကဲတစ်ယောက်ဖြစ်သူ လီယံပင်းသည်ပင်လျှင်
လင်းဖုန်းနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုလျှင် နိမ့်ချစွာနှင့်
အရင်ချဉ်းကပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းက လီယံပင်းအား ကြည့်လိုက်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။
"ခင်ဗျားက သဘောအရမ်းကောင်းတာပဲ။ ကျုပ်ရဲ့တပည့်ကိုယ်စား
ကျေးဇူးတင်လိုက်ပါမယ်"

လီယံပင်း၏ သတင်းမှာ ရိုးရှင်းပေသည်။ သို့သော်လည်း
လင်းဖုန်းက ဒါသည် မှန်နိုင်သည်ဟု ယုံကြည်နေ၏။

"ဟိုကောင် ချောင်ဝေက ရိုးလင်မြို့မှာ ရောက်နေတယ်လို့
ကြားထားတယ်။ သူက ဒီအခြေအနေကို
အမြတ်ဝင်ထုတ်ချင်နေတယ် ဆိုတာ သေချာတယ်" လင်းဖုန်းက
သူ့ကိုယ်သူ ပြုံးလိုက်သည်။ "ငါကလည်း မင်းကို စောင့်နေပါတယ်"

နတ်ရေကန်ထက်စာလျှင် လင်းဖုန်းက စူတောင်မားဂိုဏ်းအား ပို၍
စိုးရိမ်ပေသည်။

ကောင်းကင်လည်း မားစည်းဝေးပွဲတွင် စူတောင်မားဂိုဏ်းသည်
သူ၏ လုံးဝနီးပါး ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံလိုက်ရ၏။ သူတို့သည်

သိက္ခာများ လုံးလုံးကျသွားခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ဒါသည် သူတို့၏
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်
ရှင်းလုံစန်းက တံခါးပိတ်၍ လေ့ကျင့်နေသောကြောင့် ဖြစ်၏။

စူတောင်ဓားဂိုဏ်း၏ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီသည်
လင်းဖုန်းအား စိုးရိမ်စေသကဲ့သို့ စူတောင်ဓားဂိုဏ်းကလည်း
လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီအား ထိတ်လန့်နေ၏။
အကယ်၍ စူတောင်ဓားဂိုဏ်းက မပေါ်လာလျှင် ကောင်းသော်လည်း
ရှင်းလုံစန်းကသာ ပေါ်လာခဲ့ပါက သူသည် တံခါးပိတ်လေ့ကျင့်မှုမှ
အသီးအပွင့်များ ရခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ထိုအချိန်တွင် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းနှင့် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းတို့၏ ပူးပေါင်းဖိအားများဖြင့် မြင့်မြတ်နယ်မြေ
နှစ်ခုတို့သည် လင်းဖုန်းအား ချောင်ပိတ်ရိုက်မည် ဖြစ်၏။
နတ်ဘုရားနယ်မြေ တစ်ခုလုံးတွင် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းမှလွဲ၍ ဤကဲ့သို့သော ဖိအားများကို ရင်ဆိုင်နိုင်သူ
မရှိနိုင်ပေ။

"ငါက ထပ်ပြီးတော့ ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ရဦးမယ်" လင်းဖုန်းက
တွေးနေခဲ့သည်။ "ငါက ဒီလိုမျိုး အခြေအနေကို ကိုင်တွယ်နိုင်မလား
ဆိုတာက မသေချာဘူး"

သူသည် ဧည့်သည်များကို ဧည့်ခံ၍ ပြီးသွားသောအခါ
လင်းဖုန်းသည် သူ၏အခန်းအတွင်းတွင် ငြိမ်သက်စွာနှင့်
ထိုင်နေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ရုတ်တရက် သူ့ကိုတွေ့ချင်သူ
တစ်စုံတစ်ယောက်က ပေါ်လာခဲ့သည်။

လူနှစ်ယောက်လာခဲ့သည်။ ယောက်ျားလေးသည် အနည်းငယ်
အသက်ပိုကြီး၍ ၁၇နှစ်ခန့် ရှိသည်။ သူ၏ အသားအရေမှာ
ညိုမှောင်ကာ အရပ်ရှည်ရှည် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် ဖြစ်၏။ သူ၏
မျက်နှာတွင် လေးနက်သော အမူအရာများ ရှိနေခဲ့၏။ သူသည်
လီယွမ်ဖန်း ဖြစ်သည်။

ကောင်မလေးမှာ အနည်းငယ် ပိုငယ်၍ ၁၀နှစ်ခန့်သာ ရှိသေးသည်။
သူမသည် အနီရောင် ဝတ်စုံအား ဝတ်ထားကာ
သေးသေးငယ်ငယ်နှင့် ချစ်စရာကောင်း၏။ သူမသည် လော်ချင်းဂူ

ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သားတို့သည် လင်းဖုန်း၏ အခန်းပြင်တွင် ဆုံမိကြသည်။ လိုလီတာလေးသည် အနည်းငယ် ကသိကအောက် ဖြစ်နေသော်လည်း လီယွမ်ဖုန်းနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။ သူ့အားတွေ့လိုက်ရသောအခါ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် လင်းဖုန်း၏ အရှေ့တွင် ဒူးထောက်လိုက်ကြကာ ဦးညွှတ်လိုက်ကြ၏။

သူမ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ကြေညာအပြီးတွင် လိုလီတာလေးသည် အတော်ပို၍ ပွင့်လင်းလာခဲ့သည်။ သူမက ပြောလိုက်၏။ "ကျွန်မက စီနီယာရဲ့ဂိုဏ်းအတွင်းကို ဝင်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်မက စီနီယာရဲ့ အဆုံးအမတွေကို နားထောင်ပါမယ်။ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မကို လက်ခံပါ။ ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး လိမ်လိမ်မာမာနေပါမယ်လို့ ကတိပြုပါတယ်"

ဒါသည် လော်ချင်းဝူ၏ အကြီးမားဆုံးသော မျှော်လင့်ချက် အိမ်မက်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ လင်းဖုန်းသည် သူမအား

ယခုအချိန်တွင် သဘောမတူသေးလျှင်လည်း သူမသည်
သူ့ဂိုဏ်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်နိုင်သည် အထိ တောင်းဆိုမည်
ဖြစ်သည်။ ထိုအတွက် သူမသည် အရာအားလုံးတို့အား
စွန့်လွှတ်ရန် အသင့်ရှိပေသည်။

လီယွမ်ဖန်း၏ အကြည့်သည် လော်ချင်းဂူ၏ အပေါ်သို့
ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ သူသည်လည်း လင်းဖုန်းထံသို့
ဦးညွှတ်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းကို မော့လိုက်သည်။ သူက
လေးနက်စွာနှင့် ပြောလိုက်၏။

"စီနီယာရဲ့ သင်ပြမှုတွေကြောင့် ကျွန်တော်က အကျိုးအမြတ်
အများကြီး ရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်က စီနီယာကို
ပြန်လည်ပေးဆပ်နိုင်ဖို့လည်း ဘာမှမရှိတဲ့အတွက် အများကြီးလည်း
မတောင်းဆိုရဲပါဘူး။ ကျွန်တော်က အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို
ဝင်ချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်က စီနီယာရဲ့ အဆုံးအမတွေကို နာခံပြီး
ဂိုဏ်းရဲ့ အမှုကိစ္စတွေကို ထမ်းရွက်ပါမယ်။ စီနီယာက
စာနာထောက်ထားပြီး ကျွန်တော့်ကို လက်ခံပေးပါ"

ပြီးတာနှင့် လီယွမ်ဖန်းသည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ သူ၏ခေါင်းကို
ကြမ်းပြင်နှင့် ထိသည်အထိ လေးနက်စွာနှင့် ဦးညွှတ်လိုက်၏။

သူသည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း အပေါ်တွင် အကြွေးများစွာ
တင်နေခဲ့ပြီး ဂိုဏ်းအပေါ်တွင် သံယောဇဉ် ရှိနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် တင်းရန်ဖုန်းက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို
စော်ကားသောအခါ သူက ကိုယ်ပိုင် စိတ်ဆန္ဒဖြင့် ထွက်၍
ရင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူသည် လင်းဖုန်း၏ တပည့်အဖြစ် မခံယူရလျှင်လည်း ကိစ္စမရှိချေ။
သူသည် လင်းဖုန်း၏ အကြွေးများစွာ တင်နေသောကြောင့်
ကုန်အောင် ပြန်လည်ဆပ်ရန် မဖြစ်နိုင်ချေ။ အကယ်၍ သူက
လင်းဖုန်း၏ ဂိုဏ်းအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ပါက တစ်ခုခု လိုအပ်လျှင်
သူက ကျေးဇူးဆပ်နိုင်သည့် အခွင့်အရေးရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တင်းရန်ဖုန်းက လီယွမ်ဖန်းကဲ့သို့သော အမှန်တကယ်
ရိုးဖြောင့်သည့်သူအား လင်းဖုန်း၏ တပည့် မဟုတ်ဟု
ပြောလိုက်သောအခါ သူသည် အလွန်အမင်း မပျော်မရွှင်

ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် သူ၏ အလုပ်မှာ
တံမြက်စည်းလှည်းရသည့် အလုပ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။

သူ၏အရှေ့မှ လီယွမ်ဖန်းနှင့် လော်ချင်းဂူတို့
နှစ်ယောက်စလုံးတို့အား ကြည့်လိုက်ကာ လင်းဖုန်းက
ပြုံးလိုက်သည်။ သူ၏ မှော်စွမ်းအင်များဖြင့်
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့အား ထူမပေးခဲ့၏။

"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက ကောင်းကင်အောက်က
ပါရမီရှင်တွေ အားလုံးကို လက်ခံတယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်က
ဂိုဏ်းအတွင်းကို ဝင်ချင်တယ်ဆိုတော့ ငါကလည်း မငြင်းပယ်ပါဘူး။
ဒါပေမဲ့ အသေးစိတ် အခမ်းအနားကိုတော့ တောင်ပေါ်ရောက်မှပဲ
ဆွေးနွေးကြစို့။ အခုလောလောဆယ်မှာ ထျန်းဟောင်ကို
အားပေးဖို့ပဲ အာရုံစိုက်ထားကြပါ"

လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်၏။ "ထျန်းဟောင်နဲ့ ရှီထျန်းရီတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲဟာ
မင်းတို့နှစ်ယောက်တို့အတွက် သင်ယူနိုင်ဖို့ အခွင့်အရေးကောင်း

တစ်ရပ်ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သေချာအာရုံစိုက်ထားကြပါ။"

လီယွမ်ဖုန်းနှင့် လော်ချင်းဂူတို့က လင်းဖုန်းထံသို့ ဦးညွှတ်လိုက်ကာ ပြောလိုက်ကြသည်။ "ဟုတ်ကဲ့ပါ၊ ဆရာသခင်"

အချိန်သုံးရက်တို့က လွန်မြောက်သွားပြီး၍ တိုက်ပွဲနေ့ရက် ကျရောက်လာပေပြီ။ ရှီယုန်းဟောင်နှင့် ရှီယုန်းရီတို့၏ အကြားမှာ ကြမ္မာပန်းတိုင် တိုက်ပွဲသည် ယခုအခါတွင် စတင်တော့မည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏အခန်းအတွင်းမှ ထွက်လိုက်ကာ အပြင်မှ ဥယျာဉ်သို့ ထွက်လိုက်၏။ ပြင်ပတွင် သူ၏ လက်ရင်းတပည့်များနှင့်အတူ လူအုပ်ကြီးဖြင့် ပြည့်နေခဲ့သည်။ ပါရမီ ဇန်မာစတာက ဦးဆောင်ကာ အားလုံးတို့သည် သူ့အားစောင့်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

"သွားကြစို့" လင်းဖုန်းက ပြီးလိုက်ကာ သူ၏ မှော်စွမ်းအင်ဖြင့်

အားလုံးတို့အား ရပ်ပတ်လိုက်သည်။ မျက်စိတစ်မှိတ် အတွင်းတွင်
သူတို့သည် အဆုံးမဲ့ ဟင်းလင်းပြင်အား ကျော်ဖြတ်သွားကာ
တော်ဝင်နန်းတော်၏ ပြင်ပသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

"မင်္ဂလာပါ" လင်းဖုန်းက ဆင်းသက်လိုက် အပြီးတွင် ရှိကျုံးယွဲ့နှင့်
ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာတို့အား နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ ပြီးတာနှင့်
သူ၏အကြည့်သည် အိမ်ရှေ့မင်းသား ရှိချုံးယွမ်၏ အပေါ်သို့
ကျရောက်သွားခဲ့၏။

မာနကြီး၍ မောက်မာသော အိမ်ရှေ့မင်းသားသည် လင်းဖုန်းက
ရှင်းယွင်တောင်ထိပ်အပေါ်တွင် နောက်ဆုံးတွေ့ခဲ့ချိန်နှင့်
စာလိုက်လျှင် အတော့်ကို ရှိကျုံးနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း
သူသည် ပို၍ မဖြောင့်မမတ် ဖြစ်လာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းအား
တွေ့လိုက်သော် သူသည် ရှိရှင်းယွမ်နှင့်အတူ သူ့အား
ဦးညွှတ်လိုက်၏။

လင်းဖုန်း၏ ခြေထောက်နှင့် မြေကြီးနှင့် ထိပြီးသွားသော် သူသည်
ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများအား ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။

ရှောင်ယန်သည် ရှိချိုးယွမ်အား ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏မျက်နှာ
အပေါ်တွင် ထူးခြားသော အမူအရာတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၏။

ရှိချိုးယွမ်သည် သူ၏ မှော်စွမ်းအင်တို့အား မဖော်ပြနေခဲ့သော်လည်း
ရှောင်ယန်သည် သူက အချိန်ကို မဖြုန်းနေခဲ့ဟု ခံစားနေရသည်။
သူသည် အခြေတည်ဝိညာဉ် အလယ်အလတ် အဆင့်သို့
ရောက်ရှိသွားကာ ကောင်းကင်ကိုးလွှာမှ သန့်စင်သောလေကို
လက်ခံနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ရှင်းယွင်တောင်ထိပ်မှနေနှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင်
ရှောင်ယန်သည်လည်း အလျှင်အမြန် တိုးတက်လာခဲ့၏။
ရှိချိုးယွမ်၏ စွမ်းအားများသည် သာမန် အခြေတည်ဝိညာဉ်
အလယ်အလတ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများထက်
များစွာသာသော်လည်း ရှောင်ယန်သည် သူ့အား တစ်ယောက်ချင်း
တိုက်ပွဲတွင် ပြင်းထန်စွာ ရိုက်နှက်နိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။

အကယ်၍ သူကသာ ရန်မစခဲ့လျှင် ရှောင်ယန်နှင့်
ယွဲ့ဟုန်ယန်တို့ကလည်း သူ့အား ဂရုစိုက်နေမည် မဟုတ်ချေ။

အားလုံးတို့သည် ပုံမှန်အတိုင်းသာ ဆက်ဆံကြမည် ဖြစ်၏။

ရှိရင်းယွမ်သည် ဘေးမှနေ၍ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရသော်
သူမ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

ရှိကျုံးယွဲ့သည် ရှိချုံးယွမ်၏ အပြုအမူကို အသာကြည့်လိုက်ကာ
ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်၏။ ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်းဘက်သို့
ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "မာစတာလင်း၊ ကျေးဇူးပြုပြီး
ကြွပါ"

ပြီးတာနှင့် ရှိကျုံးယွဲ့သည် သူ၏လက်ခုပ်အား တီးလိုက်ရာ
အဆောင်လက်ဖွဲ့ တစ်ခုက လေပေါ်သို့ ပြန်သွားခဲ့ကာ
အလင်းတန်းများဖြင့် တောက်ပလာခဲ့သည်။ မကြာမီတွင် သူသည်
အတွင်းမှ အနီရောင် အလင်းတန်းများ ဖြာကျနေသည့်
အလင်းရောင် ဝင်ပေါက်တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၏။

ထိုအလင်းရောင် ဝင်ပေါက်သည် ကောင်းကင်နဂါး

ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းသို့ဝင်ရန် တံခါးဖြစ်၏။

ဒါသည် တခြားနေရာများနှင့် ကွဲပြားနေသော သီးသန့်လေဟာနယ် ဖြစ်သည်။ သူသည် သူ့ဘာသာသူ အလယ်ကမ္ဘာတစ်ခုနှင့် တူနေခဲ့ကာ သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်များသည် အခြားနေရာများနှင့် ကွဲပြားပေသည်။ ကောင်းကင်ကြီးမှာ နီရဲနေခဲ့၏။

အနီရောင် ကောင်းကင်မှလွဲ၍ ဤရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် ထူးခြားသော အော်ရာများစွာတို့ ရှိကြသည်။ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်သည် ထူးခြားနေခဲ့ကာ ပုံစံတစ်မျိုးဖြင့် လည်ပတ်နေခဲ့၏။

လင်းဖုန်းက သူ့အား ခေတ္တမျှ ခံစားလိုက်ကာ တွေးလိုက်သည်။
"ရှေးပဝေသဏီမှ နတ်နဂါးတွေက ပြောင်းသွားကြတာ
အဆန်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီက စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တွေက
မိစ္ဆာတွေ ကျင့်ကြံဖို့ မသင့်တော်ဘူး။ သူက ကစဉ်ကလျား
ဖြစ်နေတယ်လို့ ထင်နေရပေမဲ့ ပုံစံတွေ၊ စည်းချက်တွေ အရတော့
လူသားကျင့်ကြံသူတွေနဲ့ ပိုသင့်တော်တယ်"

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် လူသားတစ်ဝက် နဂါးတစ်ဝက်
သက်ရှိတွေအတွက် ကျင့်ကြံဖို့ အသင့်တော်ဆုံးပဲ ဖြစ်တယ်"

အနီရင့်ရောင် အလင်းတန်းသည် အဖြူ၊ အစိမ်း၊ အနက်၊ အနီနှင့်
အဝါရောင် အလင်းတန်းများဖြင့် တစ်ခါတစ်ရံ
လင်းလက်လာခဲ့သည်။ သူတို့သည် တောက်ပလှကာ
ပျံသန်းနေသည့် နဂါးတစ်ကောင်အလား မျက်စိကျဖွယ်ရာ
ကောင်းလှပေသည်။

ဒါသည် သာမန်ပုံရိပ်ယောင်တစ်ခု မဟုတ်ချေ။ အတွင်းတွင်
နဂါးတစ်ကောင်၏ စွမ်းအားများကို ခံစားနိုင်သည်။ ဒါသည်
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များနှင့် လက်ကျန် နဂါးအော်ရာတို့၏ ပေါင်းစည်းမှုမှ
ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၏။

အချို့နဂါးအော်ရာများမှာ အလွန်အမင်းကို အစွမ်းထက်၍

မသေဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းပေးသည့် နဂါးဘုရင်များမှ ကျန်နေခဲ့သည့်
အော်ရာများ ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ ထိုစွမ်းအားကြီးသည့် အော်ရာများနှင့်
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တို့၏ ပူးပေါင်းမှုများမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော
ထိုအလင်းတန်း နဂါးများသည် တကယ်နဂါးအစစ်အလား
ဖြစ်နေပေသည်။

လင်းဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများက ရင်သက်ရှူမောစွာ
ကြည့်နေကြစဉ်တွင်ပင် သူတို့သည် ဤနေရာက မဟာချင်
အင်ပါယာ၏ နဂါးသဘာဝကို ဖန်ဆင်းသည့်နေရာ ဖြစ်ကြောင်းကို
သဘောပေါက်လိုက်ကြ၏။ ယုကျင်းတောင်နှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင်
သူသည် တကယ့်ကို ကွဲပြားခြားနားပေသည်။

ဒုတိယမျိုးဆက်များနှင့်တကွ ရှောင်ကျန်းအာ၊ လီယွမ်ဖန်း၊
လော်ချင်းဂူနှင့် ကျွင်းကျိန်တို့သည် ထိုမြင်ကွင်းအား
စိတ်ဝင်တစားဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။

သို့သော်လည်း ရှောင်ယန်နှင့် သူ၏ဂိုဏ်းတူမောင်နှမများ၊
ထွမ်းထွမ်းနှင့် ကျူးကော်ဖန်းလင်တို့သည် အခြားတစ်ခုအား ပို၍

အာရုံစိုက်နေကြ၏။

သူတို့အားလုံးတို့သည် ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို ကြည့်လိုက်ကြကာ
စုဝေးလိုက်ကြ၍ တစ်ခုခုကို တီးတိုးပြောဆိုလိုက်ကြသည်။

ရှိချုံးယွမ်နှင့် ရှိရှင်းယွမ်တို့ကလည်း စိတ်ဝင်စားသွားကြသည်။
ရှိရှင်းယွမ်က သူတို့၏ အနားသို့ ကပ်သွားခဲ့၏။ ရှိချုံးယွမ်ကလည်း
ရှက်အမ်းအမ်းဖြင့် သူတို့၏ စကားတို့အား နားထောင်ရန် သူမ၏
ခြေလှမ်းများ အနောက်သို့ လိုက်လာခဲ့သည်။

"မဟုတ်သေးပါဘူး။ ငါတို့က ဘာဖြစ်လို့ အဖျက်ဆီးခံထားရတဲ့
အရိပ်အယောင်တွေ မတွေ့ပါလား။ ဒီကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေက ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်တဲ့ စွမ်းရည်တွေ
ရှိနေလို့များလား"

ထွမ်းထွမ်း၏ နှုတ်ခမ်းများမှာ တွန့်သွားခဲ့၍ ပြောလိုက်သည်။ "ဒါက
မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တစ်နေရာရာမှာ ဖုံးကွယ်ထားတာ ဖြစ်ရမယ်။ ငါတို့က

မတွေ့သေးတာပဲ ဖြစ်ရမယ်"

ကျူးကော်ဖန်းလင်က ဘေးကို သိချင်စိတ် ပြင်းပြစွာဖြင့်
ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်၏။ "ငါက တကယ်ကို တစ်ခုခုမှားနေတဲ့
အရိပ်အယောင်တွေကို မတွေ့ဘူး။ တကယ့်ကို ထူးဆန်းတာပဲ"

ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာသည် သူတို့ တီးတိုးတီးတိုး
ပြောနေကြသည်ကို ကြည့်လိုက်ကာ မေးလိုက်သည်။ "ဘာတွေများ
ဖြစ်နေလို့လဲ"

"မဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး" ရှောင်ယန်က ချက်ချင်းပင်
ငြင်းဆန်လိုက်သည်။ ပြီးတာနှင့် သူက သူ့ကိုယ်သူ
တီးတိုးရေရွတ်လိုက်၏။ "သုံးရက်တောင် ရှိသွားပြီ။
မဟုတ်သေးပါဘူး။ ဒီကနေ့မနက်မှာ နေက အနောက်ကများ
ထွက်လာတာများလား"

ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာနှင့် ရှိချိုးယွမ်တို့မှာ

စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားကြသည်။ ပြီးတာနှင့် သူတို့သည် ရှိကျုံးယွဲ့နှင့် ရှိရှင်းယွမ်တို့၏ နှုတ်ခမ်းများမှာ တွန့်သွားခဲ့သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ရှိကျုံးယွဲ့၏ မျက်နှာသည် စိတ်မကောင်းစရာ တစ်ခုခုကို တွေးမိလိုက်သကဲ့သို့ မည်းမှောင်သွားခဲ့ကာ ရှိရှင်းယွမ်သည် ခါးသီးစွာဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

"ညီမလေး၊ သူတို့က ဘာတွေကိုများ ပြောနေကြတာလဲ" ရှိကျုံးယွမ်က ရှိရှင်းယွမ်အား စိတ်ချင်းဆက်သွယ်၍ မေးလိုက်သည်။

ရှိရှင်းယွမ်က သက်ပြင်းချလိုက်၏။ "သူတို့က ရှိထျန်းဟောင်က ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အထဲကို ဝင်လာပြီးတော့ ဒီနေရာမှာ မသောင်းကျန်းထားခဲ့လို့ အံ့သြနေကြတာ"

အတိတ်က အတွေ့အကြုံများအရ ဤနေရာသည် ယခုအချိန်တွင် ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်နေလောက်ပြီ ဖြစ်၏။

ရှိကျုံးယွမ်သည် သူ၏ပါးစပ်ကို ဟလိုက်သော်လည်း ဘာစကားမှ

ထွက်မလာခဲ့ချေ။

"ဒီကောင်စုတ်လေးက နောက်ဆုံးမှာ ရင့်ကျက်လာပြီလား"
ဟွမ်ဟိုင် စိတ်ဝိညာဉ် အစည်းအဝေး၊ ရှေးဟောင်း
ဟွမ်ဟိုင်ကမ္ဘာနှင့် ခွန်းဖန် လျှို့ဝှက်ကျမ်းစာ အတွင်းတွင်
ရှိရှင်းယွမ်သည် ရှိထျန်းဟောင်က ဖျက်ဆီးမှုဘုရင် ဖြစ်သည်ကို
မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေ့ထားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမသည်
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းသို့
လှည့်ပတ်ကြည့်နေရင်း နှလုံးခုန် မြန်လာခဲ့သည်။

အန်းလျန်မင်းသား ရှိကျုံးယွဲ့သည် အစောကြီးကတည်းက
ကြည့်ရှုစစ်ဆေးနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ဤနေရာကို
တစ်လက်မမကျန် အသေအချာ ပိုက်စိတ်တိုက်
ရှာဖွေကြည့်ရှုနေခဲ့၏။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၆

အပိုင်း ၅၇၆ : ငါက သက်ညှာခဲ့ရင်တောင် မင်းက
အရိုက်နှက်ခံရဦးမှာပဲ

"မှည့်ခါနီး ဖြစ်နေတဲ့ နဂါးအကြော မြက်ပင်နဲ့ စုဟွမ်အသီး၊ တခြား
စိတ်ဝိညာဉ် ဆေးပင်တွေက အစားမခံခဲ့ရဘူး"

"သွေးရော ရေပြင်နဂါးတွေကလည်း အချက်စား မခံခဲ့ရဘူး"

"နဂါးသွေး စိတ်ဝိညာဉ် ရေပန်းကလည်း အဖျက်ဆီး မခံခဲ့ရဘူး"

ရှိကျုံးယွဲ.နှင့် ရှိရှင်းယွမ်တို့သည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်အား
အကဲခတ်နေခဲ့ကြကာ တစ်ခုမှ ပုံမပျက်ကြောင်းကို
တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည်
အံ့အားသင့်နေကြကာ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်နေကြ၏။

ရှောင်ယန်နှင့် အခြားတပည့်များသည်လည်း သူတို့၏
မျက်လုံးများကို ပွတ်သပ်နေကြကာ ပြောလိုက်သည်။ "နေမင်းက
တကယ်ကိုပဲ အနောက်ဘက်ကနေ ထွက်လာတာလား"

ဇူရီက ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဂျူနီယာလေးက
ကြီးပြင်းလာတော့ သူက အရင်ကလိုမျိုး ပြဿနာတွေကို
မရှာခဲ့တော့ဘူး"

ယန်ချင်ကလည်း ခေါင်းညိတ်ကာ ထောက်ခံလိုက်၏။ "ဒီကနေ့ဟာ
သူ့အတွက် နေ့ထူးနေ့မြတ် ဖြစ်တယ်။ သူက တခြားကိစ္စတွေကို
ဂရုစိုက်ဖို့ အားမယ်လို့ မထင်ဘူး"

"မဖြစ်နိုင်ဘူး" ထွမ်းထွမ်းက အော်ဟစ်လိုက်၏။ "ကျွန်မက သူနဲ့
လောင်းထားခဲ့တယ်။ သူက သောင်းကျန်းမှုတွေ မလုပ်ခဲ့ရင်
ကျွန်မက အငတ်ခံရမယ်"

ရှောင်ယန်၏ နှုတ်ခမ်းများမှာ တွန့်သွားခဲ့ပြီး ပြောလိုက်သည်။
"တောင်တန်းနဲ့ မြစ်ပြင်တွေက ပြောင်းလဲသွားနိုင်ပေမဲ့
တစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ကျင့်စရိုက်တွေက မပြောင်းလဲနိုင်ဘူး။
မင်းလား အငတ်ခံမှာ။ မင်းကို ယုံကြည်တဲ့သူက အရှုံးပဲ။ ပြီးတော့
ဂျူနီယာလေးက ဒီလောက်အထိ လိမ္မာလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး။
တစ်ခုခုက မှားနေပြီလို့ ထင်နေတယ်။ ငါတို့က ရှာမတွေ့သေးတာပဲ
ဖြစ်ရမယ်"

ရှိချုံးယွမ်က သက်ပြင်းချကာ ပြောလိုက်သည်။ "ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေက ပြုစားချက်တွေနဲ့ ပြည့်နေတယ်။
တကယ်လို့သူက သောင်းကျန်းချင်နေရင်တောင်မှ သူ..."

ပြီးတာနဲ့ ရှိချုံးယွမ်၏ အသံမှာ တိုးသွားခဲ့သည်။ သူသည်
တစ်စုံတစ်ခုအား စဉ်းစားမိခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရှိကျုံးယွဲ့၏ မျက်နှာမှာ
ချက်ချင်းပြောင်းသွားခဲ့၏။ ရှိကျုံးယွဲ့မှာလည်း တုန်လှုပ်သွားသည့်ပုံ
ပေါက်နေခဲ့သည်။ "မဟုတ်မှလွဲရော"

ရှိကျုံးယွဲ့သည် လင်းဖုန်းအား အသိပင် မပေးနိုင်တော့ပဲ အရှေ့သို့
အမြန်ထွက်သွားခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများကလည်း
သူ၏အနောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်လာခဲ့ကြ၏။
လျင်မြန်စွာနှင့်ပင် သူတို့၏ အရှေ့တွင် ကြီးမားသော
အဆောက်အအုံ တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ထိုနေရာကို ကြည့်လိုက်ကာ ထူးဆန်းနေသည်ဟု
သတိပြုမိလိုက်သည်။ သူသည် သဲနာရီပုံစံကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

သူ့အား မညီမညာ ဖြစ်နေသော ကျောက်တုံးများဖြင့်
တည်ဆောက်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏အောက်ခြေသည်
ကြီးမားကာ အလယ်ပိုင်းက သေးသိမ်နေ၏။ သူသည် အနီရောင်

မိုးကောင်းကင် အပေါ်သို့ သစ်ပင်အမိုး တစ်ခုအလား
ထိုးတက်သွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် အရွက်များ မရှိခဲ့ပဲ
ကျောက်တုံးများသာ ရှိနေခဲ့၏။

ထိုဖွဲ့စည်းပုံ၏ အပေါ်တွင် အရောင်ငါးမျိုး နဂါးအော်ရာတို့သည်
အရပ်မျက်နှာ လေးဘက်စလုံးသို့ ပျံ့နှံ့နေခဲ့၍ ကောင်းကင်နှင့်
တိုက်ရိုက်ဆက်သွယ်နေခဲ့သည်။

ထိုတည်ဆောက်မှုများ အကြားတွင် တစ်ယောက်သည် ထူထဲသော
အဖြူရောင်အရိုးများကို တွေ့နိုင်သည်။ ထိုအဖြူရောင် အရိုးများ
အကြားတွင် မင်္ဂလာတိမ်တိုက်များက ရစ်ပတ်နေကြ၏။ သူတို့သည်
အစစ်အမှန် နဂါးတို့၏ အရိုးများ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုတည်ဆောက်မှုများမှ အောက်သို့ ထွင်းထုထားသော
အပိုင်းသည် တောင်ကြားတစ်ခု၏ အောက်ခြေမှ ရေအိုင်အလား
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူ၏အလယ်တွင် တစ်ယောက်သည်
တောင်တန်းများ၊ ရေကန်များဖြင့် အလွန်ကျယ်ပြန့်သော
ကုန်းမြေတစ်ခုအား တွေ့နိုင်၏။

ဤအဆောက်အအုံသည် လွန်စွာပင် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သည်။
သူသည် သာမန် တောင်တစ်လုံးထက်ပင် ပိုကြီးသေးသည်။

ရေအိုင်များ၏ အပေါ်ဘက်တွင် နေရာလွတ်နေသော
ထိုင်ခုံများစွာတို့ ရှိကြ၏။ ထိုထိုင်ခုံတို့သည် ကြီးမားသော်လည်း
ကျဉ်းမြောင်းသည်။ သူသည် မိတာအနည်းငယ်သာ
အနံ့ရှိသော်လည်း သူ၏အလျားမှာ မိတာပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍
ရှည်ပေသည်။

ရေအိုင်ပတ်ပတ်လည်တွင် လေးထောင့်နှင့် စက်ဝိုင်းပုံ
အပေါက်လေးများ များစွာတို့ရှိပေသည်။

ထိုနေရာတွင် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ထိုးတက်နေသည့် ဧရာမ
ကျောက်တိုင်လုံးများကိုလည်း တွေ့နေရသည်။

လွတ်နေသော ထိုင်ခုံများဖြစ်စေ၊ ကျောက်တိုင်လုံးများ ဖြစ်စေ၊

သူတို့သည် ရှေးဟောင်းကျလှပေသည်။ တစ်ယောက်သည်
နဂါးအကြေးခွံများမှ ကျန်နေရစ်သည့်
အမှတ်များကိုပင်တွေ့နိုင်သေးသည်။

"ဒါက နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်လား" ရှောင်ယန်က သူ့ကိုယ်သူ
ရေရွတ်လိုက်သည်။ "ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေရဲ့
အလယ်ဗဟိုက ရှေးပဝေသဏီမှ နတ်နဂါးတွေ အနားယူပြီး
တိုက်ခိုက်ကြတဲ့ နေရာဖြစ်တယ်"

သူသည် မြေပြင်နှင့် ကျောက်တိုင်လုံးများကို ကြည့်လိုက်သည်။
"ဒါတွေက နဂါးတွေ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိုင်ဖို့လုပ်ထားတဲ့
နေရာများလား။ သူတို့က မြေပြင်ပေါ်မှာ လှဲလှောင်းနေတာလား၊
ဒါမှမဟုတ် ကျောက်တိုင်လုံးတွေရဲ့ အပေါ်မှာ
ရစ်ပတ်နေကြတာလား"

ရှိရှင်းယွမ်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ဟုတ်တယ်။ မဟာချင်
အင်ပါယာက ဘိုးဘေးဘီဘင်တွေက နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ရဲ့
မူလပုံသဏ္ဌာန်ကို ထိန်းသိမ်းထားချင်တဲ့အတွက် အားလုံးက

နဂါးတွေ ချန်ထားခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ ရှိနေခဲ့တယ်"

သူမသည် အာရုံပျံ့လွင့်နေသည့်ပုံ ပေါက်သွားခဲ့သော်လည်း
သူမကိုယ်သူမ ပြန်လည်ထိန်းသိမ်းလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ဒါပေမဲ့ နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှာ မဟာချင် အင်ပါယာက
ပြုစားချက်တွေ၊ မှော်ကျိန်စာ ဝင်္ကံပါတွေ အများကြီးကို
ပြုလုပ်ထားခဲ့တယ်။ တချို့က ဒီနေရာရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တွေရဲ့
စီးဆင်းမှုကို ပြောင်းလဲပြီး လူသားတွေရဲ့ ကျင့်ကြံမှုနဲ့
သင့်လျော်အောင် ပြောင်းလဲခဲ့တယ်။ တချို့ကတော့ အကာအကွယ်
ရည်ရွယ်ချက်..."

သူမပြောနေဆဲတွင် စကားလုံးပင် ရှာမရတော့သည့် ရှိကျုံးယွဲ့ထံမှ
ဒေါသတကြီးနှင့် နှာမှတ်သံအား ကြားလိုက်ရသည်။

ရှိရင်းယွမ်က ငြိမ်သက်စွာနှင့် အာရုံခံလိုက်ကာ
ငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်။ ရှိချုံးယွမ်သည် ရှောင်ယန်နှင့်
ကျန်သောသူများဘက်သို့ ခက်ထန်စွာနှင့် ကြည့်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "သူဘာလုပ်ထားသလဲ ကြည့်လိုက်စမ်းပါဦး"

ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများသည် သဲလွန်စ ရှာမရခဲ့သော်လည်း
လင်းဖုန်းက ရင်ထဲမှနေ၍ သိနေခဲ့သည်။ သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်
ချလိုက်သည်။

မဟာချင် အင်ပါယာ၏ နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အပေါ်တွင်
ထားထားခဲ့သော မှော်ကျိန်စာ ဝင်္ကပါများသည် လုံးဝကို
ဗရတ်သုတ်ခ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ထိုမှော်ကျိန်စာ ဝင်္ကပါတို့သည်
ဤနေရာသို့ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို စုစည်းနိုင်စေရန်
အစစ်အမှန် နဂါးတို့၏ ရတနာ အရိုးများစွာတို့နှင့်
တည်ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း အစစ်အမှန် နဂါးတို့၏ ထိုရတနာ အရိုးများသည်
ယခုအချိန်တွင် အားလုံး အဖယ်ရှား ခံလိုက်ရပြီ ဖြစ်၏။

တစ်ယောက်သည် ဦးနှောက်ကို အသုံးမပြုလျှင်ပင် မည်သူ၏
လက်ချက်ဆိုသည်မှာ သိနိုင်ပေသည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေနှင့်
နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ထံသို့ ချင်ဇကရာဇ် ရှိယု၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့်
ဝင်ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤမှော်ကျိန်စာ
ဝက်ပါတို့သည် ရှိထျန်းဟောင်အား ပစ်မှတ်ထားခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

ဒါသည် သူခိုးတစ်ယောက်အား တစ်ယောက်၏ နေအိမ်အတွင်းသို့
ဖိတ်ခေါ်ခြင်းနှင့် တူနေခဲ့၏။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ထံမှ အလင်းတန်းတစ်တန်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကာ
အားလုံးတို့၏ အရှေ့တွင် ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။ သူသည်
ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်ဖြစ်သည်။ သူသည် လင်းဖုန်း၊ ရှိကျုံးယွဲ့၊
ဆီးနှင်းပျံ၊ ဓားမာစတာနှင့် ပါရမီ ဇန်မာစတာတို့အား ရှုံ့မဲ့စွာနှင့်
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ရှိကျုံးယွဲ့သည် ပေါက်ကွဲခါနီး ဖြစ်နေသော မီးတောင်တစ်ခုကဲ့သို့
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ "ဟိုကောင်စုတ်လေးက ဒီနဂါးအရိုးတွေကို

တူးထားတာလား"

ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်သည် သက်ပြင်းချလိုက်ကာ
သူ၏လက်ဝါးကို ဖြန့်လိုက်သည်။ သူ၏လက်ဝါး အတွင်း၌
တစ်ယောက်သည် ဆန်စေ့လေးများ အရွယ်ရှိသော ပုံဆောင်ခဲ
အချို့ကို တွေ့နိုင်၏။ ထိုပုံဆောင်ခဲများမှ တစ်ယောက်သည်
စွမ်းအားကြီးသော နဂါးအော်ရာနှင့် မှော်စွမ်းအင်တို့ကို
ခံစားနိုင်ခဲ့သည်။ ဒါတွေသည် ဝင်္ကံပါကို ဖန်တီးရာတွင်
အသုံးပြုသည် နဂါးအရိုးများ ဖြစ်ကြ၏။

"သူက ဒါတွေကို မယူခဲ့ပဲ ကျွန်တော်တို့ကို ပြန်ပေးခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ဝင်္ကံပါကိုတော့ ဖန်တီးလို့ မရတော့ဘူး။ နဂါးတိုက်ပွဲ
စင်မြင့်က စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင် စီးဆင်းမှုက လုံးဝကို
ပြောင်းသွားခဲ့ပြီ" ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်က ပြောလိုက်သည်။
"ကျွန်တော်က ဒီကိစ္စကို အရှင်မင်းမြတ်ဆီကို တင်ပြခဲ့ပါတယ်။
အရှင်မင်းမြတ်က သူကြိုက်သလို လုပ်ပါစေလို့ အမိန့်ချခဲ့တယ်"

ရှိကျုံးယွဲ့သည် ဒေါသထွက်နေသလို ရယ်လည်း

ရယ်ချင်နေခဲ့သည်။ "ဟင်း၊ သုံးရက်ဆိုတဲ့ အချိန်နဲ့ သူက
ရှိထုန်းရီရဲ့ တစ်နှစ်တာ လေ့ကျင့်မှုတွေကို ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့ပြီ"

ရှိထုန်းရီသည် ငယ်စဉ်က ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းတွင် တစ်နှစ်မျှ ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ဖြစ်စေ၊
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ ဖြစ်စေ၊ သူသည်
နှစ်ခုစလုံးနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု ရှိနေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်သည် လုံးဝကို
ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ရှိထုန်းရီရော၊ ရှိထုန်းဟောင်ပါ
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိတော့ပေ။ ဒါသည် တစ်ဦးတစ်ဘက်မှ
အားသာချက် မရှိတော့သည့် ကြားစစ်မြေပြင် တစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်က သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်သည်။ "အဲ့ဒီလို
မဟုတ်ပါဘူး"

ရှိကျုံးယွဲ.က အနည်းငယ် အံ့ဩသွားခဲ့သည်။ သူသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ အော်ရာများကို ခံစားနေခဲ့ပြီး သူ၏မျက်နှာတွင် ထူးခြားသည့် အမူအရာများပေါ်လာခဲ့သည်။ "ဒီကောင်လေး!"

ရှိချုံးယွမ်နှင့် ရှိရှင်းယွမ်တို့သည် လုံလောက်သော ကျင့်ကြံမှု အဆင့်များ မရှိသေးပဲ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ ဝေးကွာစွာ ရှိနေကြသည်။ သူတို့သည် ဤစိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်မှု မရှိခဲ့ပေ။

ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်သည် သူတို့အား ကြည့်လိုက်ကာ သက်ပြင်းချ၍ ပြောလိုက်သည်။ "ရှိထျန်းဟောင်က နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ရဲ့ ပုံစံတွေကို ပြောင်းလိုက်အပြီးမှာ သူက ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို အထူးပြုထားတဲ့ ကျင့်ကြံသူထက်စာရင် စိတ်ဝိညာဉ်ကို အထူးပြုပြီး ကျင့်ကြံထားတဲ့ ကျင့်ကြံသူတွေအတွက် ပိုအားသာစေတဲ့ ပုံစံ ဖြစ်သွားခဲ့တယ်"

ရှိချုံးယွမ်နှင့် ရှိရှင်းယွမ်တို့ နှစ်ဦးစလုံး တုန်လှုပ်အံ့ဩသွားကြသည်။

ရှိထျန်းရီသည် ဒွိစုံသူငယ်အိမ်နှင့် မွေးဖွားလာသောသူမှန်း
အားလုံးက သိကြသည်။ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်မှာ သာမန်လူများထက်
ပိုအဆင့်မြင့်သည်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ စိတ်ဝိညာဉ်
မှော်ကျိန်စာများအား လေ့ကျင့်အပြီးတွင် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအားများမှာ အလွန်အမင်းကို သန်စွမ်းလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
သူနှင့်ယှဉ်နိုင်သော ကျင့်ကြံသူ အချို့သာ ရှိနိုင်သည်။

ဝမ်လင်းနှင့် တူညီစွာပင် အလွန်နည်းပါးသော
ကျင့်ကြံသူများသာလျှင် ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံမှုကအား
အာရုံစိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းသည်ပင်လျှင် ရှိထျန်းရီနှင့်
စိတ်ဝိညာဉ် တိုက်ပွဲတွင် ယှဉ်နိုင်ကြသူများသည် ဝမ်လင်းနှင့်
ဇူရီတို့သာ ရှိလိမ့်မည်ဟု ဝန်ခံရပေလိမ့်မည်။

ဝမ်လင်းသည် သေလုမျောပါး ဖြစ်သွားခဲ့၍ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည်
ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းတွင် ဆယ်စုနှစ်မျှ
လွင့်မျောနေကာ နောက်ဆုံးတွင် ငရဲကမ္ဘာ အကြွင်းမဲ့ရေဖြင့် သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ်အား သန့်စင်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇူရီမှာမူ သူ၏ချီကို နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ကြံခဲ့ကာ သူ၏ စာပေ
ပါရမီများကို မှော်စွမ်းအင်ဖြင့် ပူးပေါင်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည်
ဉာဏ်ပညာများဖြင့် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့် နှလုံးသားအား
သန့်စင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် အတိတ်မှ
စာသင်သားများထက် များစွာပို၍ အထက်တန်းကျကာ
အဆင့်မြင့်ပေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် သူ၏ ပြင်းထန်စွာ
ကြိုးစားမှုကြောင့် အလွန်အမင်း အစွမ်းထက်သည့် စိတ်ဝိညာဉ်အား
ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင်မူ ရှိထျန်းဟောင်သည် လင်းဖုန်း၏
လက်အောက်တွင် အသန်မာဆုံး ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် သိုင်းကျင့်ကြံသူ
ဖြစ်၏။

မူလတွင် သူသည် ရှေးပဝေသနီမှ သားရဲပေါက်စ
တစ်ကောင်ကဲ့သို့ အဆင့်မြင့်သည့် ကိုယ်ခန္ဓာ ဖွဲ့စည်းပုံဖြင့်
မွေးဖွားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် လေပြင်းနှင့် မိုးကြိုးတို့၏
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များ၊ မဟာလမင်း အကြွင်းမဲ့ရေ၊

မဟာပဏ္ဍိတ၏ အရေပြား၊ အစစ်အမှန် ခွန်းဖန်သွေးနှင့်
အခြားသော ရတနာများစွာတို့နှင့် သန့်စင်အပြီးတွင် သူ၏
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် ယခင်ကထက် ပို၍ သန့်မာလာခဲ့သည်။
သူ၏လက်ရှိ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းအားသည် မကြုံဖူးစဖွယ်
သန့်မာလှပေသည်။

သို့သော်လည်း သူသည် စစ်မြေပြင်အား ရှိထျန်းရီအတွက်
အားသာချက်ရရှိအောင် ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။

ဖြစ်နိုင်ခြေ နှစ်ခုသာ ရှိသည်။ သူသည် ရူးမိုက်သူတစ်ယောက်
ဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင် သူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အလွန်အမင်း
ယုံကြည်မှု ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်မည်။

"ရွှေရောင်ဗဟိုချက်ကို အသက်၁၃နှစ်နဲ့ ဖန်ဆင်းနိုင်တဲ့သူက
ရူးမိုက်တဲ့သူ ဖြစ်မလား" ရှိရှင်းယွမ်နှင့် ရှိချုံးယွမ်တို့သည်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြကာ သူတို့၏
ခေါင်းများကို ခါလိုက်ကြသည်။

ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများသည် အံ့ဩတုန်လှုပ်နေရာမှ
သတိပြန်ဝင်လာခဲ့သောအခါ သူတို့သည် ပျော်ရွှင်စွာနှင့်
ဟားတိုက်ရယ်လိုက်ကြသည်။

ငါက သက်ညှာခဲ့ရင်တောင် မင်းက အရိုက်နှက် ခံရဦးမှာပဲ။

လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။
"တုံးအတွဲကောင်လေး" သူသည် ထိုစကားကို
ပြောလိုက်သော်လည်း သူ၏အပြုအမူများကို လက်ခံခဲ့သည်။
တကယ့်တိုက်ပွဲတွင် တစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်၏
အောင်မြင်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးများကို ကောင်းနိုင်သမျှ
ကောင်းအောင်လုပ်ကာ ရန်သူအား အားနည်းစေရန် ပြုလုပ်ရမည်
ဖြစ်သည်။ ဒါသည် ပထဝီဝင် အနေအထားကို မိမိ၏ အားသာချက်
ဖြစ်လာစေရန် ပြုလုပ်ခြင်းလည်း ပါ၏။

ရှိနှစ်ရှိ၏ တိုက်ပွဲသည် ကြမ္မာပန်းတိုင်၏ တိုက်ပွဲဖြစ်၏။

ဤနေရာတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်၏ စိတ်အခြေအနေနှင့် ပုံစံသည်
သာမန် အားသာချက်များထက်ပို၍ အရေးကြီး၏။

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင်
သုံးရက်နေပြီးနောက် ရှိထျန်းဟောင်သည် သူစုဆောင်းဖူးခဲ့သမျှ
အတွင်းတွင် အများဆုံးသော စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို
စုဆောင်းခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ သူသည် သူတို့အား ရှိထျန်းရီ၏
အပေါ်တွင် ဖောက်ခွဲပစ်ရန် စောင့်နေခြင်း ဖြစ်၏။

"သွားကြစို့" လင်းဖုန်းသည် ပြောလိုက်ကာ သူ၏ အကျီလက်စအား
ငှေ့ယမ်းလိုက်၏။ သူတို့အုပ်စုသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်
အပေါ်တွင် ကျရောက်သွားကြသည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်အပေါ်တွင် လူအချို့ ရောက်နေကြပြီး ဖြစ်၏။
လင်းဖုန်းအား တွေ့လိုက်ကြသောအခါ သူတို့သည် နှုတ်ဆက်သည့်
အနေဖြင့် ခေါင်းများကို ညိတ်ပြလိုက်ကြသည်။

လင်းဖုန်းကလည်း ပြန်လည်နှုတ်ဆက်လိုက်ကာ လေအပေါ်တွင်
ပူပင်ကြောင့်ကြမဲ့စွာဖြင့် တင်ပလွင်ခွေ နေနေခဲ့သည်။

ရွမ်းလီသည် သူ၏အနောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက်လာခဲ့သည်။
လင်းဖုန်း၏ အမိန့်အရ သူမသည်လည်း သူ၏ဘေးတွင်
တင်ပလွင်ခွေ ထိုင်နေခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူမသည်
ဓားအိမ်ကြီးကို အောက်မချထားပဲ
ဆက်လက်သယ်ဆောင်ထားခဲ့ပေသည်။ တမူထူးခြားစွာ
ကြည့်၍ကောင်းနေခဲ့ပေသည်။

အားလုံးတို့သည်လည်း ဤသုံးရက်အတွင်းတွင် ရွမ်းလီ၏ ရှိနေမှုကို
ကျင့်သားရနေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သော
လက်ရင်းတပည့်များနှင့် ပါရမီ ဇန်မာစတာတို့သည်လည်း
လင်းဖုန်းအနောက်သို့ လိုက်ကာ ထိုင်ချလိုက်ကြ၏။

ကျန်သောသူများသည်လည်း သူတို့၏ အနောက်တွင် အတန်းလိုက်
ထိုင်လိုက်ကြကာ တိုက်ပွဲစတင်မည့် အချိန်ကို စောင့်နေကြသည်။

ဒုတိယ မျိုးဆက်မှ တပည့်များသည် သိချင်စိတ်များ ပြင်းပြနေကြ၍
သူတို့၏ အရှေ့မှ လေဟာနယ်နှင့် အောက်မှ တောင်ကြားအား
ကြည့်နေကြသည်။

သူတို့အားလုံးတို့သည် ချီသာဝက အဆင့်တွင် ရောက်နေကြပြီ
ဖြစ်ကာ သူတို့၏ အာရုံများသည် တိုးတက်လာကြပြီ ဖြစ်၏။
သို့သော်လည်း အချိန်အတော်ကြာ ရှာဖွေခဲ့အပြီးတွင် သူတို့သည်
လူတစ်ယောက်၏ အရိပ်အယောင်ကိုမှ မတွေ့ခဲ့ကြပေ။

"ထူးဆန်းလိုက်တာ၊ အငယ်ဆုံး ဦးလေးက ဘယ်မှာလဲ"
တစ်ယောက်က စပ်စုစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။

ရှုယွင်စန်းက ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ဖြေလိုက်သည်။ "ငါလည်းမသိဘူး။
စကားလျှော့ပြောပြီး စိတ်ရှည်လက်ရှည်နဲ့ စောင့်နေပါ"

ရှိကျုံးယွဲ့နှင့် ကျန်သောသူများသည် ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်အား

ကြည့်လိုက်ရာ သူက ခေါင်းကို ခါပြလိုက်သည်။ "နဂါးအရိုးတွေကို
ဖြိုဖျက်အပြီးမှာ သူက နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အထဲကနေ
ထွက်သွားခဲ့တယ်။ ဧကရာဇ်ကလည်း အမိန့်ပေးထားတဲ့အတွက်
ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို လိုက်မရှာတော့ဘူး"

အားလုံးတို့က တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့သည်။ အချိန်ကြာလာသည်နှင့်
အမျှ ပရိသတ်များစွာတို့က နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် ထံသို့
ရောက်လာကြသည်။ မကြာမီတွင် လူစုံသလောက်
ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အဝေးမှ အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များက ပေါ်လာခဲ့ကာ
လူပုံရိပ်အချို့ကို တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အပေါ်မှ လူများအားလုံးတို့က
စိုက်ကြည့်နေကြကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းက ရောက်လာပြီ"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၇

အပိုင်း ၅၇၇ : နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်၏ အလယ်တွင်

အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များသည် ဟင်းလင်းပြင်အား
ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကာ နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ပေါ်သို့ လျင်မြန်စွာနှင့်
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

မဟာချင် အင်ပါယာသည် ရှိထျန်းဟောင်နှင့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား ထောက်ခံကြသူများ ဖြစ်စေ၊ ရှိထျန်းရီနှင့်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းတို့အား ထောက်ခံကြသူများအား

ဖြစ်စေ၊ တိုက်ပွဲကို လာကြည့်ကြသော အင်အားစု
အားလုံးတို့အတွက် နေရာများကို ပြင်ဆင်ထားပေးခဲ့သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းတို့
အနေနှင့်မူ သူတို့သည် စင်မြင့်၏ အရှေ့ဘက်နှင့်
အနောက်ဘက်တို့တွင် မျက်နှာချင်းဆိုင် နေရာယူထားကြသည်။

အိမ်ရှင်ဖြစ်သော မဟာချင် အင်ပါယာသည် မြောက်ဘက်တွင်
နေရာယူထား၏။ တိုက်ပွဲအား လာကြည့်ကြသော
ပရိသတ်များသည် ကျန်သော နေရာများကို ယူလိုက်ကြသည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းအား ကလေးပုံစံနှင့်
လူတစ်ယောက်က ဦးဆောင်လာခဲ့သည်။ သူ၏ အမူအရာသည်
တည်ငြိမ်နေခဲ့ကာ သူ၏ အကြည့်သည် ထာဝရကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

သို့သော်လည်း ရှိနေကြသူ တစ်ယောက်ကမှ သူ့အား
အထင်မသေးရဲကြပေ။ သူက မည်သူဆိုသည်ကို အားလုံးက

သိပေသည်။ ကလေးပုံပေါက်နေသောသူမှာ အမှန်တွင်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ နာယက အကြီးအကဲ ကောင်စီဝင်
တစ်ဦးဖြစ်ကာ ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ်ပါတီ၏ ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်
တစ်ဦးဖြစ်သူ ကောင်းဟန်ပင် ဖြစ်၏။

ကောင်းဟန်၏ ဂုဏ်သတင်းသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
တစ်သောင်းကျော်ကတည်းက ထင်ရှားခဲ့ပြီး ဖြစ်၏။ သူသည်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်နှင့် လက်ရှိ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏
ခေါင်းဆောင် ယန်နန်းလိုင်တို့ထက် ပို၍စောကာ ကျော်ကြားခဲ့သူ
ဖြစ်၏။ သူသည် မိစ္ဆာတို့နှင့်တိုက်ခိုက်သော တိုက်ပွဲတွင်
ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ပါဝင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားမှ နောက်ဆုံးတိုက်ပွဲတွင် ထိုအချိန်က
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူ ထိုက်ရီသူတော်စင်သည် ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်
ရရှိခဲ့၍ အငြိမ်းစားယူကာ နာယက အကြီးအကဲ ကောင်စီ
အတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်
အဖြစ် ရေပန်းအစားဆုံး နှစ်ယောက်မှာ ယန်နန်းလိုင်နှင့်
ကောင်းဟန်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

နောက်ဆုံးတွင် ယန်နန်းလိုင်သည် ရာထူးကို ရခဲ့ကာ
ကောင်းဟန်က နာယက အကြီးအကဲ ကောင်စီ အတွင်းသို့
ဝင်သွားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ကောင်းဟန်က အရွေးချယ် မခံရခြင်းမှာ သူသည်
ယန်နန်းလိုင်ထက် အောက်ကျ၍ မဟုတ်ကြောင်း အားလုံးက
သိထားလေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည်
ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီမှ ဖြစ်၍ ယန်နန်းလိုင်က ကွန်ဆားဗေးတစ်
ပါတီမှ ဖြစ်သည်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်
တည်ငြိမ်မှုအား ဦးစားပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်းဟန်၏ အမူအရာသည် တည်ငြိမ်လျက်ပင် ရှိကာ
သူ၏အကြည့်သည် လင်းဖုန်း၏ အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။
သူသည် ဝမ်းမနည်းနေသလို ပျော်ရွှင်ခြင်းလည်း မရှိနေခဲ့ပေ။
သူသည် သူ၏ခေါင်းကိုသာ အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေနှင့်
ညိတ်ပြလိုက်သည်။

လင်းဖုန်းကလည်း ပြန်ပြီးပြလိုက်ကာ ခေါင်းပြန်ညိတ်ပြလိုက်၏။

ကောင်းဟန်၏ဘေးတွင် လူနှစ်ယောက် ရပ်နေကြသည်။
တစ်ယောက်သည် သက်လတ်ပိုင်းလူကြီး ရွှမ်းလင်သူတော်စင်
ဖြစ်၍ ကျန်တစ်ယောက်မှာ အဖြူရောင် ဝတ်စုံနှင့် အမျိုးသမီး
ဖြစ်သော တင့်တယ်သောတိမ်တိုက် သူတော်စင်မယ် ဖြစ်၏။

စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောခဲ့ပဲ သူတို့သုံးယောက်သားတို့သည်
ကြီးမားသော ဖိအားများကို ထုတ်လွှတ်နိုင်ခဲ့၏။

သူတို့အတွင်းမှ နှစ်ယောက်သည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ
အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်၍ ကျန်တစ်ယောက်သည် အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် ဒုတိယ အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်သည်။ မည်သည့်ဂိုဏ်းမှ
ဤကဲ့သို့ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်အတန်း မြင့်မားသော ကျင့်ကြံသူများကို
တစ်ခါတည်း မစေလွှတ်နိုင်ပေ။ မဟာချင် အင်ပါယာနှင့် မဟာကျိုး
အင်ပါယာတို့ပင်လျှင် တတ်နိုင်ရန် ခက်ခဲပေမည်။

သူတို့အား ယှဉ်နိုင်သောဂိုဏ်းမှာ စုတောင်စားဂိုဏ်းပင်
ရှိပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်နှစ်ယောက်မှ
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ သေးငယ် အစိတ်အပိုင်း
တစ်ပိုင်းသာ ရှိသေး၏။ သူတို့သည် ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီမှ
အဖွဲ့ဝင်တိုင်းအား မထုတ်ခဲ့ရသေးပေ။

ပို၍အသက်ကြီးကာ သတင်းအချက်အလက် ပိုစုံသော သူများမှာ
ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ၏ တက်မကိုင်သူမှာ
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၏ ဦးလေးနှင့် ကောင်းဟန်၏
ဆရာဖြစ်သည်ကို သိထားကြ၏။ သူသည် ထိုက်ရီသူတော်စင်နှင့်
မျိုးဆက်တစ်ခုတည်းဖြစ်သူ ကျန်းရီသူတော်စင် ဖြစ်၏။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်နှင့် တင့်တယ်သောတိမ်တိုက်
သူတော်စင်မယ်တို့အား ယုမိသားစုတို့၏ ဘိုးဘေးဘီဘင် နယ်မြေမှ
ခေါ်ထုတ်သွားသောသူမှာ သူဖြစ်၏။ သူသည် ပိုင်ယွင်တောင်မှ
မထွက်ခွာခဲ့ပဲ ရှေးဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ၏ အမှုကိစ္စများကို
ကောင်းဟန်နှင့် အဖွဲ့အား လွှဲအပ်ထားခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည် သူတို့ကိုယ်သူတို့ သိပ်ပြီး
ဖော်ပြလေ့မရှိပေ။ သူတို့သည် ကြောက်ရွံ့လေးစားမှုများကို
ရရှိခဲ့သော်လည်း လူအများစုတို့သည် သူတို့၏ တည်ရှိနေမှုအား
သိပ်မခံစားခဲ့ရပေ။ ယနေ့မှာသာ သူတို့အား အပြည့်အဝ
ခံစားခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်းမှ နတ်ကောင်းကင်
ဓားအကြီးအကဲသည် သက်ပြင်းချလိုက်ကာ တွေးလိုက်သည်။
"ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းရဲ့ ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ်
ပါတီကတောင် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းထက် အများကြီးပိုပြီး
အစွမ်းထက်နေပြီ။ နတ်ဘုရားနယ်မြေက ဂိုဏ်းပေါင်းများစွာတို့က
ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီကို ထိန်းသိမ်းထားတဲ့ ကွန်ဆာဗေးတစ်
ပါတီကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်"

ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်းသည် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းကို
တားဆီးရန်အတွက် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက
ထောက်ပံ့ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည်
အခြားသူများထက်စာလျှင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏

အကြောင်းကို ပိုသိပေသည်။

ယနေ့တွင် ရောက်သင့်သောသူများ အားလုံးက ရောက်လာကြပြီ
ဖြစ်၏။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ အစွမ်းထက်သော
ကျင့်ကြံသူ အများအပြား ရောက်လာကြခြင်းသည် အားလုံးတို့၏
စိတ်အာရုံကို ဖမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ ဖက်တီး ယန်ဂူဝေက
သူ၏နှုတ်ခမ်းကို မှဲလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဘာများ
ထူးခြားလို့လဲ၊ ဟန်ရေးပြရုံ သက်သက်ပဲ"

လျှိုရှုဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ဒီလိုပြောလိုတော့ မရဘူး။ သူတို့က ကြီးစိုးနိုင်တဲ့ နေရာမှာ
ရှိနေပေမဲ့ သွေးကြွေးဆပ်ဖို့ ရှိနေတဲ့ ရှိထျန်းရီကို လက်ခံခဲ့တာက
သူတို့အတွက် သိက္ခာကျစရာ ဖြစ်တယ်"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် သူ၏အရှေ့တွင် ထိုင်နေသော ဇူရီက

ပြောလိုက်သည်။ "တစ်ယောက်က ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းဟာ စွမ်းအားတွေကို ဆာလောင်ပြီး တရားတာပဲ
ဖြစ်ဖြစ်၊ မတရားတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်အနိုင်ရဖို့ကိုပဲ ကြည့်တယ်လို့
ပြောလိုက်ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့ကို ဂုဏ်သိက္ခာ မရှိဘူးလို့
ပြောလို့တော့မရဘူး"

"တစ်ယောက်က ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီကပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊
ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီကပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်ယောက်မှ ရိုးသားစွာ
လုပ်ဆောင်မှာ မဟုတ်ဘူး" ဇူရီက နောက်ပြန်လှည့်မကြည့်ပဲနှင့်
ပြောလိုက်သည်။

"ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီက မဟာမိတ်တွေကို အကွက်ချပြီး
ဆောင်ရွက်ပြီး ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီက
ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးလိုစိတ်ရှိတယ်" ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းရဲ့
ရည်ရွယ်ချက်တွေက အမြဲတမ်း ပြတ်သားပြီး သူတို့ကို
ဖြစ်မြောက်ဖို့အတွက် နည်းလမ်းအကုန်ကို အသုံးပြုကြတယ်။
သူတို့က ဒီနေရာမှာ တရားတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မတရားတာပဲ ဖြစ်ဖြစ်
ကိုယ်လိုချင်တာကို ရအောင်ယူကြတယ်"

"သူတို့က ရည်မှန်းချက် တစ်ခုကို ချပြီးသွားရင် ကျရုံးမှ မရှိပဲ
ရှေ့ဆက်သွားကြတယ်။ သူတို့ရဲ့ ကျော်ကြားမှုနဲ့ သြဘာသံတွေက
သူတို့ အကျိုးပြုထားခဲ့တဲ့ သူတွေဆီကနေ ရရှိလာခဲ့တာ ဖြစ်တယ်"

"ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အပြင်လူတွေ အနေနဲ့ဆိုရင် ဒါက
အကျိုးအရှိဆုံး ရလဒ်ပဲ ဖြစ်တယ်။ သူတို့ဟာ ဒီလိုမျိုး
စွမ်းအားကြီးတဲ့ အဖွဲ့ကနေ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေ မခံစားရတော့ဘူး"

ဇူရီသည် ပြောနေရင်းနှင့် တိုးညှင်းစွာ ရယ်လိုက်သည်။
"ကမ္ဘာကျော်မှုနဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတို့ဟာ တစ်ယောက်ရဲ့ လည်ပင်းမှာ
ပတ်ထားတဲ့ ချိန်းကြိုးတွေလိုပဲ။ ရယ်စရာကောင်းတာက
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းရဲ့ လူငယ်မျိုးဆက်တွေဟာ
ဒီချိန်းကြိုးတွေကို ပတ်ထားကြပြီ"

"ဒါပေမဲ့ ဂိုဏ်းကို အမှန်တကယ် ပွဲကိုင်နေတဲ့
အကြီးအကဲတွေကတော့ အသေအချာ သိနေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့

လက်ရှိနေရာကို တခြားလူတွေရဲ့ အတွေးအမြင်တွေကို
နားထောင်ပြီးမှ ရရှိလာကြတာ မဟုတ်ဘူး"

သူသည် သူ့မိဘတို့၏ အတိတ်က အကြောင်းအရာကို
သိပြီးနောက်တွင် ဇူရီသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏
အကြောင်းကို အချိန်အကုန်ခံ၍ လေ့လာခဲ့ရာ သူ၏
ဗဟုသုတများသည် သာမန်လူများထက် များစွာများပေသည်။

ယန်ဂူဝေသည် အဆီအစ်နေသော လည်ပင်းအား ပုလိုက်ကာ ဘာမှ
မပြောတော့ပေ။ လျှို့ဝှက်ဖုန်းက သူ၏ဆံပင်အား သပ်တင်လိုက်ကာ
မေးလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ဒုတိယဦးလေး၊ ဒါဆိုရင် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်း၊ စူတောင်စားဂိုဏ်းနဲ့ မဟာမိုးကြီး
ကျောင်းတော်တို့ကို အလယ်ခေတ်မှာ လမ်းလွဲဂိုဏ်းတွေကို
ဖျက်ဆီးခဲ့တဲ့ မြင့်မြတ်နယ်မြေ သုံးခုလို့ ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်ကြတာလဲ"

"ဦးလေးပြောသလိုဆိုရင် လမ်းလွဲဂိုဏ်းနဲ့ လမ်းမှန်ဂိုဏ်းတို့က
ဘာများကွာဦးမှာလဲ။ အနိုင်ရသူကသာ သမိုင်းစာအုပ်ကို
ရေးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူးလား"

လျှို့ဝှက်ဖုန်းသည် ယုကျင်းတောင်ပေါ်တွင် ကျင့်ကြံနေခဲ့သော်လည်း
သူသည် ပြင်ပကမ္ဘာမှ အကြောင်းအရာများကို
လိုက်စားထားခဲ့သည်။

လျှို့ဝှက်ဖုန်း၏ မေးခွန်းကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဇူရီက
စိတ်မတိုသွားခဲ့ပေ။ ထိုအစား သူ၏ခေါင်းအား လှည့်လိုက်ကာ
ထောက်ခံသည့်အနေနှင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"မင်းကမှန်တယ်။ ဒါက နိုင်တဲ့သူက အကုန်ယူကြေးဆိုသလောက်
မရိုးစင်းဘူး။ ဒါပေမဲ့ လမ်းမှန်နဲ့ လမ်းလွဲဆိုတာက အဖြူနဲ့
အမည်းတို့လိုမျိုး တိကျပြတ်သားစွာ ကွဲပြားနေခြင်း မရှိဘူး"

"တာအိုလမ်းစဉ်တွေ အမျိုးမျိုး ရှိနေကြသလိုမျိုး
လူ့သဘာဝကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ"

လျှို့ဝှက်ဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများသည် ဇူရီ၏ စကားများကို
စဉ်းစားနေကြဆဲတွင် ရှောင်ယန်က ရယ်လိုက်သည်။

"သေချာထိုင်ပြီး ငြိမ်ငြိမ်နေကြပါ။ ဒီလိုမျိုး ကိစ္စတွေမှာ
နောက်ဆုံးမှာ ရယ်နိုင်တဲ့သူက အကျယ်ဆုံး ရယ်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်"

အားလုံးတို့သည် လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကြသောအခါ
သူတို့ကလည်း တည်ငြိမ်မှု ရရှိသွားကြသည်။ ဖက်တီး
ယန်ဝူဝေသည် လင်းဖုန်း၏ တည်ငြိမ်အေးချမ်းနေမှုကို
ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းကို ငုံ့လိုက်၍ ပြောလိုက်သည်။
"ကျွန်တော်က လောသွားခဲ့ပါတယ်"

လင်းဖုန်းသည် သူတို့အား ကျောပေးထားခဲ့ရင်း
သူ၏အမူအရာသည် မပြောင်းလဲခဲ့ပေ။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းမှ ဖိအားပေးနေခဲ့သော မျက်စိကျစရာ အုပ်စုအား
ကြည့်လိုက်ကာ သူသည် ရယ်ချင်နေခဲ့ပြီး တွေးလိုက်သည်။
"ရှောင်ယန်ပြောထားသလိုပဲ နောက်ဆုံးရယ်နိုင်သူက အကျယ်ဆုံး
ရယ်နိုင်တယ်။ တစ်ယောက်က အမြင့်ရောက်နေခဲ့လေလေ
ကျတဲ့အခါ နာလေလေပဲ"

ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများ ထိုင်လိုက်သောအခါ သူတို့၏

အနောက်တွင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ တပည့်များကိုလည်း
တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။ သူတို့အားလုံးတို့သည် အသက်စွမ်းအင်များဖြင့်
ပြည့်နှက်နေကြ၍ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်ကြသည်။ သန့်စင်သောယန်
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် တင်းရန်ဖုန်းအား တွေ့နိုင်သော်လည်း ပိုင်ရှိချန်ကိုမူ
မတွေ့နိုင်ခဲ့ပေ။

အားလုံးတို့သည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ တပည့်များကို
ကြည့်လိုက်ကြ၍ တွေးလိုက်ကြသည်။ "သူတို့ကို ပါရမီရှင်တွေရဲ့
စုဝေးရာလို့ ပြောကြတာ မမှားပါဘူး"

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ တပည့်အကြားတွင်
တစ်ယောက်သောသူမှာ ပို၍ ထင်ပေါ်နေ၏။ သူ၏ အမူအရာမှာ
လေးနက်နေ၍ သူ၏ မျက်လုံးအစုံအား ပိတ်ထားခဲ့သည်။ သူသည်
ရှိထုန်းရီ ဖြစ်၏။

သူ့အား ယခင်က မြင်ဖူးကြသူများသည် ယခုပြန်တွေ့ခဲ့သောအခါ
တစ်ခုခု ထူးခြားနေသည်ကို သတိပြုမိလိုက်ကြ၏။ တစ်စုံတစ်ခုက
အခြေခံကျကျ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သကဲ့သို့ ကွဲပြားခြားနားနေခဲ့သည်။

ရှိထုန်းရီသည် သူတို့သုံးယောက်အား ကြည့်လိုက်ကာ
ဦးညွတ်လိုက်သည်။ ပြီးတာနှင့် သူသည် အောက်သို့
ခုန်ချလိုက်ကာ အောက်ခြေမှ တောင်ကြားအတွင်းသို့
ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ သူ၏လက်များကို ကျောနောက်တွင်
ပစ်ထားပြီး ငြိမ်သက်စွာနှင့် ရပ်နေခဲ့၏။

"ချစ်လှစွာသော ညီငယ်လေးက ဒီကို မရောက်သေးဘူးလား"
ရှိထုန်းရီက သူ၏အသံကို ထုတ်လွှင့်လိုက်၏။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ လူငယ်ကျင့်ကြံသူများသည် လုပ်လုပ်ရွရွ
ဖြစ်သွားကြသည်။ ဒါသည် ရှိထုန်းရီက ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ်
ရှိထုန်းဟောင်အား တိုက်ရိုက်စိန်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

အချိန်အတော်ကြာပြီးသည်အထိ ရှိထုန်းဟောင်၏ ဖြေကြားသံကို
မည်သူကမှ မကြားခဲ့ရပေ။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်တွင် မှော်စွမ်းအင် လှုပ်ရှားမှုများ တဖြည်းဖြည်း
ထကြွလာခဲ့သည်။ တစ်ယောက်ကမှ မပြောခဲ့သော်လည်း
အားလုံးက တိတ်တဆိတ် ဆွေးနွေးနေကြသည်။

တိုက်ပွဲနေ့ရက်တွင် ရှိထျန်းရီက ရောက်ရှိလာခဲ့သော်လည်း
သူ၏ပြိုင်ဘက်မှာ ပေါ်မလာခဲ့ပေ။ ဒါသည် လူများစွာတို့၏
မျက်ခုံးများကို ပင့်စေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီသည် အချိန်အတော်ကြာ စောင့်ပြီးသွားနောက်တွင်
သူ၏ခေါင်းကို အနည်းငယ် စောင်းလိုက်သည်။ "မင်းက
မပေါ်လာတော့ဘူးလား"

"မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ လောနေတာလဲ။ မင်းရဲ့
ညာမျက်စိကရော အဆင့်သင့် ဖြစ်ပြီလို့လား" အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းဘက်မှ အေးစက်သော အသံတစ်ခုက
ထွက်လာခဲ့၏။

ထိုအချိန်တွင် အားလုံး၏ အကြည့်တို့သည် လင်းဖုန်းနှင့်
အဖွဲ့ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။ လင်းဖုန်းမှလွဲ၍
ကျန်သောသူများသည် ခရမ်းရောင်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထား၍
တစ်ခေါင်းလုံး ဖြူဖွေးနေသော လူငယ်တစ်ယောက်အား
ကြည့်လိုက်ကြသည်။

"ဒါက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက တတိယတပည့်
ဝမ်လင်းဖြစ်တယ်။ သူက ရှိထျန်းရီရဲ့ ဘယ်မျက်လုံးကို
ကန်းအောင်လုပ်ခဲ့တဲ့သူ ဖြစ်တယ်"

မည်သို့ဖြစ်ခဲ့သည်ကို သိခဲ့ကြသော သူများမှာ
တုန်လှုပ်ချောက်ချားကုန်ကြ၏။

"အစောပိုင်းမှာ သူက ရှိထျန်းရီကို မျက်လုံးတစ်ဘက်ကန်းအောင်
လုပ်ခဲ့တုံးက ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်မှာပဲ ရှိသေးတယ်။
အခုအချိန်မှာ သူက အခြေတည်ဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းပြီးသွားပြီ။
သူက အခုဆိုရင် ရှိထျန်းရီထက် ပိုသန်မာသွားပြီ မဟုတ်ဘူးလား"

"ဒါကတော့ ပြောလို့မရဘူး။ ရှိထျန်းရီကလည်း
ပိုမိုသန်မာလာခဲ့တော့ တိုက်ခိုက်ပြီးမှပဲ ပြောနိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့
သူကတော့ စောင့်ကြည့်ရမယ့်သူအထဲမှာ ပါတယ်။ သူက
ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အထဲမှ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်က
ကျင့်ကြံသူတွေကို တိရစ္ဆာန်တွေကို သတ်သလို သတ်ခဲ့တာလို့
ကြားထားတယ်"

ယခုအချိန်တွင် ဝမ်လင်းသည် နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းတွင်
ဒဏ္ဍာရီတစ်ပါး ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ရဲတင်းသော
စွမ်းဆောင်ချက် တစ်ခုဖြင့် သူသည် ဇီးရိုးမှနေ၍
ဟီးရိုးဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အစပိုင်းတွင် သူသည် လင်းဖုန်းတပည့်များအနက် တိုးတက်မှု
အနေးကွေးဆုံး ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းက တပည့်ရွေးရာတွင်
ဝမ်လင်းသည် တစ်ခုတည်းသော အမှားဖြစ်သည်ဟူ၍ပင် အချို့က
သရော်ခဲ့ကြ၏။

ပြီးတာနှင့် သူသည် ဟွမ်ဟိုင် စိတ်ဝိညာဉ် အစည်းအဝေးတွင်
စတင်၍ ဖြည်းဖြည်းချင်း ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။ ပြီးတာနှင့်
သူသည် ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးတက်လာခဲ့သည်။
လပေါင်းအနည်းငယ် အကြာတွင်ပင် သူသည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
စဦးပိုင်း အဆင့်သို့ တက်လှမ်းနိုင်ခဲ့အား အားလုံးတို့အား
အံ့သြတုန်လှုပ်စေခဲ့၏။

အကယ်၍ သူ၏ ယခင်မှ စွမ်းဆောင်ရည်များသည်
လုံလောက်အောင် အထင်ကြီးဖွယ်ရာ မကောင်းသေးလျှင်ပင်
ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းတွင် သူသည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
နောက်ဆုံး အဆင့်မှ ကျင့်ကြံမှုဖြင့် ရှိထျန်းရီ၏ မျက်လုံးအား
ကန်းစေခဲ့သည်။ ဒါသည် သူ့အား နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းတွင်
ကျော်ကြားစေရန် လုံလောက်ခဲ့၏။

နောက်ဆုံးတွင် လင်းဖုန်း၏ တပည့်များအတွင်းတွင် မျက်စိကျစရာ
မကောင်းဆုံး ဝမ်လင်းသည် အခြေတည်ဝိညာဉ်ကို ပထမဆုံး
ဖန်ဆင်းနိုင်သည့်သူ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်
အဆင့်မှ အကြီးအကဲများကိုပင် နှစ်ခါပြန်ကြည့်စေနိုင်ခဲ့သည့်

လူငယ်ကြယ်ပွင့် ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဘေးမှလူများ အားလုံးတို့က ဆွေးနွေးနေကြစဉ်ပင် ရှိထျန်းရီက သူ၏ မျက်လုံးများကို ရုတ်တရက် ဖွင့်လိုက်ကာ ဝမ်လင်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်၏။ သူငယ်အိမ် တစ်လုံးသာ ရှိခဲ့သော သူ၏ ဘယ်မျက်စိသည် ကျုံ့သွားခဲ့၏။

ဤဆံပင်ဖြူနှင့် လူငယ်သည် သူ့အား မျက်စိတစ်ဘက် ကန်းစေခဲ့၍ သူ၏ ဒဏ္ဍာရီကို အဆုံးသတ်စေခဲ့သောသူ ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် စိတ်အားတိုးတက်လာခဲ့၍ နောက်ထပ် တိုးတက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ ညာမျက်စိသည် မှင်သက်ဖွယ်ရာ အလင်းတန်းများဖြင့် တောက်ပလာခဲ့သည်။ ရွှေရောင် အလင်းတန်းများသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်တစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ကာ ထိုအလင်းတန်းများ အတွင်းတွင် တစ်ယောက်သည်

ပုံရိပ်များစွာတို့က မြင့်တက်ကျဆင်းလာသည်ကို တွေ့နေရ၏။
ဒါသည် သူ့ကိုယ်သူ ကမ္ဘာတစ်ခုအလား ဖြစ်စေခဲ့၏။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၈

အပိုင်း ၅၇၈ : နဂါးကျောက်တုံးဂိတ် ပေါ်လာခြင်း၊ အဆုံးတိုင်
တိုက်ခိုက်ခြင်း

လင်းဖုန်း၏ တပည့်များ အတွင်းတွင် ဝမ်လင်းတစ်ယောက်သာ
ရှိထူးရိအား ဒေါသထွက်စေနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝမ်လင်း၏ အမူအရာ ကင်းမဲ့နေသော မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကာ
ရှိထျန်းရီသည် သူ၏ ဘယ်မျက်စိမှ စူးရှနာကျင်လာသော
ဝေဒနာအား ခံစားလိုက်ရသည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ တပည့်များသည် ဝမ်လင်းက
ဝင်စွက်ဖက်ခြင်းကို ထူးခြားသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

အထူးသဖြင့် ဒုတိယမျိုးဆက်မှ တပည့်များ ဖြစ်သည်။ သူ၏တပည့်
လီရှင်းဖေးပင် အပါအဝင် ဖြစ်၏။ သူတို့အားလုံးတို့သည်
ပုံမှန်ဆိုလျှင် ဘာသိဘာသာ နေတတ်သည် ဝမ်လင်းသည်
ယခုအချိန်တွင် စတင်လုပ်ရှားခဲ့သည်ကို အံ့သြနေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ရှောင်ယန်၊ ဇူရီ၊ ယွဲဟုန်ယန်နှင့် ယန်ချင်တို့သည်
အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြကာ ပြီးလိုက်ကြသည်။

ရှိထျန်းရီ၏ ဒဏ်ရာမရထားသည့် ညာမျက်စိကို ကြည့်လိုက်ကာ

ရှောင်ယန်က ဖွဖွလေး ရယ်လိုက်သည်။ သူသည်
မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ရာ သူ၏ကျောနောက်မှ ဘုန်းကန်
ကျယ်လောင်စွာ အသံတစ်ခု ထွက်လာခဲ့၏။ အကြွင်းမဲ့မီးတောက်
လေးခုတို့ဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော သူ၏ အတောင်ပံများသည်
ခက်ထန်စွာဖြင့် တောက်လောင်နေကြကာ အရာအားလုံးကို
ဖျက်ဆီးနိုင်သော စွမ်းအားကြီးသည့် အော်ရာများ
ပျံ့နှံ့လာကြသည်။

သူ၏ဘေးတွင် ဇူရီက ငြိမ်သက်စွာဖြင့် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သည်။
သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ ကြည်လင်သော အလင်းတန်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၍
တစ်ယောက်သည် ဟင်းလင်းပြင်တွင် လွင့်မျောနေသော
စာစီစာကုံး တစ်ပုဒ်ကို တွေ့နိုင်သည်။ နောက်ခံတွင်
တစ်ယောက်သည် စာသင်သားများ၏ ရွတ်ဆိုနေသံအား
ကြားနိုင်နေ၏။ ကြည့်ရသည်မှာ ပညာရှိ တစ်ထောင်တို့က
ကဗျာများကို ရွတ်ဖတ်နေကြကာ ကမ္ဘာကြီးအား ဉာဏ်အလင်းဖြင့်
တောက်ပနေစေရန် ကြိုးစားနေကြသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အတွင်းတွင် အားလုံးတို့သည်

ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ဝမ်လင်းနှင့် ကျန်သောသူများအား
ကြည့်နေကြသည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ တပည့်ကြီးဖြစ်သော
ရှောင်ယန်သည် သူ၏ စွမ်းအားများကို ပထမဆုံး ရှုကျိုးမြို့
တိုက်ပွဲတွင် ပြသခဲ့၏။ ပြီးနောက် ရှင်းယွင်တောင်ထိပ်တွင် သူသည်
မဟာချင် အင်ပါယာမှ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်
အိမ်ရှေ့မင်းသားနှင့် တိုက်ခိုက်အပြီးတွင် ကျော်ကြားလာခဲ့သည်။

သူသည် ဝမ်လင်းမတိုင်ခင် ကျော်ကြားခဲ့သော်လည်း
နောက်ပိုင်းတွင် ငြိမ်သက်သွားခဲ့၏။ ရှင်းယွင်တောင်ထိပ်မှ
တိုက်ပွဲအပြီးတွင် သူ့ထံမှ ဘာသတင်းတို့မှ မကြားရတော့ချေ။
သူသည် ကမ္ဘာအတွင်းမှ ကျန်သောသူများ၏ မေ့ပျောက်ခြင်းကို
ခံခဲ့ရပြီး သူ၏ဂျူနီယာများက အစားထိုး ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း လွန်ခဲ့သော တစ်လခန့်က ရှောင်ယန်သည်
ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ လူ့ပြည်ထံသို့ သက်ဆင်းလာသည့်
နတ်ဘုရား တစ်ပါးအလား သူသည် ယုမိသားစုအား ဖျက်ဆီးခဲ့ကာ

သူတစ်ယောက်တည်းနှင့် ယုမိသားစုမှ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်
အကြီးအကဲ ဆယ်ယောက်ကျော်တို့အား သတ်ဖြတ်နိုင်ခဲ့၏။

သူ၏ ကောင်းကင်မီးတောက် ကြာပန်းသည် အခြေတည်ဝိညာဉ်
နောက်ဆုံး အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူ သုံးယောက်တို့အား ပြာချနိုင်ခဲ့ပြီး
နောက်ပိုင်းတွင် သူသည် လင်းဖုန်း၏ မျက်စိကျချင်စရာ
အကောင်းဆုံး တပည့်တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့၏။

သူ၏ဂျူနီယာများသည် သူ့ထက်ပိုစော၍ အခြေတည်ဝိညာဉ်တို့ကို
ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့သော်လည်း သူ၏ ဂုဏ်ကျက်သရေအား
သက်ရောက်မှု မရှိခဲ့ပေ။

သူ၏ဘေးမှ ဖူရီကလည်း သူနည်းသူဟန်နှင့် တောက်ပခဲ့သူ ဖြစ်၏။
သူသည် အလွန်တရာ ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သည့်ပုံ
မပေါက်နေသော်လည်း သူသည် လင်းဖုန်း၏
တပည့်များအတွင်းတွင် တိုင်လုံးတစ်လုံး အလားဖြစ်၏။
တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမှ စိတ်မပျက်စေခဲ့ပေ။

သူ၏ စာပေ အငွေ့အသက်သည် ပညာရှိတို့၏
ချီးကျူးသြဘာပေးမှုကို ခံခဲ့ရ၍ ရွှေရောင်ဗဟိုချက် နောက်ဆုံး
အဆင့်တွင်ပင် သူသည် ပွားစည်းခြင်း အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ပါး၏ သစ္စာခံယူခြင်းကို ရရှိခဲ့၏။ တစ်စုံတစ်ယောက်ကမှ
ဤကဲ့သို့သော အရာမျိုးကို စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း မရှိဖူးခဲ့ချေ။

သူတို့အား ကြည့်လိုက်ကာ လူအားလုံးတို့က တွေးလိုက်ကြသည်။
"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက လူတွေအားလုံးက
မွန်းစတားတွေချည်းပဲလား"

ရှောင်ယန်တို့ တတွေနှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် ပါရမီရှင်များ စုဝေးရာဟု
သိထားခဲ့ကြသော ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်
မှေးမှိန်သကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

အထူးသဖြင့် ရှောင်ယန်၏ဘေးတွင် ရပ်နေသော ယွဲ့ဟုန်ယန်အား
တွေ့ရသည့်အခါ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည် ပို၍

နိမ့်ကျသွားခဲ့သည့်ပုံ ပေါက်သွားခဲ့၏။

ဤသုံးရက်အတွင်းတွင် ရိုးလင်မြို့မှ လူအားလုံးတို့သည်
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် စဦးပိုင်း အဆင့်မှ ယွဲ့ဟုန်ယန်နှင့်
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် နောက်ဆုံး အဆင့်မှ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်း၏ လက်ရင်းတပည့် တစ်ယောက်ဖြစ်သူ ပိုင်ရှိချန်၏
တိုက်ပွဲအကြောင်းကို သိခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ မျှတစွာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သော
တိုက်ပွဲတွင် ပိုင်ရှိချန်သည် အကြီးအကျယ် ရုံးနိမ့်သွားခဲ့သည်။

"ငါ့ရဲ့ညီငယ်လေးက လူတွေရဲ့ အနောက်မှာ ပုန်းနေဖို့ပဲ သိတာလား"
ရှိထျန်းရီသည် ဝမ်လင်းနှင့် ကျန်သောသူများအား ကြည့်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ သူ၏ အမူအရာသည် မပြောင်းလဲခဲ့ပဲ
လေးလံသော လေထုကြီးက သူ့အားဝန်းရံထားခဲ့၏။ အဖြူရောင်
အလင်းတန်းများက သူ၏ ကိုယ်အတွင်းမှ ပေါ်ထွက်လာကြ၍
ခက်ထန်သော အော်ရာများဖြင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့၏။ အဖြူရောင်
အလင်းတန်းသည် အပေါ်မှ အနီရောင် ကောင်းကင်ထံသို့
တက်သွားခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေမှ
ကောင်းကင်ယံထက်တွင် မိုးကြိုးတိမ်တိုက်များ ဖုံးလွှမ်းလာခဲ့၏။
ထိုမိုးကြိုးတိမ်တိုက် အတွင်းမှ အရောင်ငါးမျိုး အလင်းတန်းတို့
လင်းလက်လာကြ၍ ရွှေရောင်နဂါး တစ်ကောင်သည် နဂါးတိုက်ပွဲ
စင်မြင့်၏ မြောက်ဘက်ဆုံးအပိုင်းပေါ်သို့ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

ထိုနဂါး ဆင်းသက်လာသောအခါ တစ်ယောက်သည် ချင်ဧကရာဇ်
ရှိယု၏ ပုံရိပ်ကို တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏အနောက်တွင်
သက်လတ်ပိုင်း စာသင်သား လူတစ်ယောက် ဦးဆောင်လာသော
လူတစ်စုအား တွေ့နိုင်သည်။ သူ့ထံတွင် ကျင့်ကြံမှု အရိပ်အယောင်
တစ်စွန်းတစ်စမှ မတွေ့နိုင်သော်လည်း တစ်ယောက်ကမှ သူ့အား
လျှော့မတွက်ရဲကြချေ။ သူသည် မဟာချင် အင်ပါယာ၏ နန်းရင်းဝန်
ဂူချင်လျှို ဖြစ်၏။

ရှိယု၏ အကြည့်သည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အတွင်းသို့
ဝေ့ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ပြိုင်ပွဲဝင်တွေအားလုံး
ရောက်ကြပြီလား"

ရှိထျန်းရီက ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "မရောက်သေးပါဘူး"

ရှိယုသည် လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ လင်းဖုန်းကလည်း
တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ပြန်ကြည့်လိုက်၏။ ခဏတာ အတွင်းတွင် သူတို့၏
မျက်လုံးများက လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အတွင်းတွင် ကောင်းဟန်နှင့်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် အနည်းငယ်
အံ့အားသင့်သည့်ပုံ ပေါက်သွားခဲ့၏။ ပြီးတာနှင့်
တင့်တယ်သောတိမ်တိုက် သူတော်စင်မယ်၊ ရှိကျုံးယွဲ၊
နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲ၊ ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာနှင့်
ကျန်သောသူများသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် တောင်ဘက်ပိုင်းသို့
လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ပို၍များသောသူများသည် ထိုနေရာကို အကြည့်များ
ကျရောက်လာကြသည်။ ရှိထျန်းရီ၊ ရှောင်ယန်၊ ဝမ်လင်းနှင့်
ဇူရီတို့ကလည်း ထိုဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူတို့နှင့် အကွာအဝေး များစွာ ကွာခြားနေပြီး လေပြင်းများ၏
တိုက်ခတ်သံများက နှောင့်ယှက်နေခဲ့သော်လည်း အားလုံးတို့သည်
လေးလံသော ခြေသံများက ဖြည်းဖြည်းချင်း နီးကပ်လာခဲ့သည်ကို
တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ ကျင့်ကြံသူများ အနေဖြင့်
ထိုခြေလှမ်းများသည် သူတို့၏ နှလုံးသားတို့အား
တက်နင်းနေသကဲ့သို့ ခံစားနေကြရ၏။

ခဏအကြာတွင် ထိုခြေလှမ်းများက ရပ်တန့်သွားခဲ့ကာ ဝုန်းကန်
ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟည်းသွားခဲ့၏။ ကြည့်ရသည်မှာ
လွန်စွာလေးလံသော အရာတစ်ခုက မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျလာခြင်း
ဖြစ်သည်။ ပြီးတာနှင့် သူတို့သည် တစ်စုံတစ်ယောက်က လေပေါ်သို့
ခုန်တက်လိုက်ကာ ကျွမ်းတစ်ပတ် ပစ်လိုက်ကာ နဂါးတိုက်ပွဲ
စင်မြင့်အပေါ်သို့ ကျရောက်လာခဲ့၏။

အားလုံးတို့သည် ထိုသူက မည်သူဆိုသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသောအခါ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြ၏။

သူတို့သည် ရွှေရောင်အလင်းတန်းများဖြင့် ဖုံးလွှမ်းထားသည့် ဧရာမ
ပုံရိပ်တစ်ခုအား တွေ့လိုက်ရသည်။ ဒါသည် လူသားပုံစံ
ပေါက်နေသော ကမ္ဘာဦးခေတ်မှ သားရဲတစ်ကောင်နှင့် တူနေ၏။
နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်၏ တစ်လက်မမကျန်
ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းမှုများဖြင့် ပြည့်နှက်သွားခဲ့သည်။

သူသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်၏ တောင်ဘက်ပိုင်းသို့
ကျရောက်လာခဲ့ပြီး အလယ်ဗဟိုသို့ ခြေတစ်လှမ်းခြင်း
လှမ်းလာခဲ့သည်။ သူ၏ ခြေသံများမှာ မိုးခြိမ်းသံနှင့် တူနေ၏။

ခြေတစ်လှမ်း လှမ်းခဲ့ပြီး အတိုင်းတွင် သူ၏ကိုယ်ပေါ်မှ
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း
ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကျုံ့ဝင်လာခဲ့သည်။
နောက်ဆုံးတွင် ရွှေရောင် အလင်းတန်းများက
လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ သုံးမီတာခန့်သာ

ကျန်တော့၏။

ထိုအချိန်တွင် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ ခရမ်းစိမ်းရောင် လျှပ်စီးများနှင့်
အော်မြည်နေသော လေပြင်းများနှင့် ဖုံးလွှမ်းထားခဲ့သည်။
လျှပ်စီးများသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ပတ်ပတ်လည်တွင် တစ်ရှဲ့ရှဲ့နှင့်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တောက်ပနေခဲ့၏။ သူသည် ထိတ်လန့်ဖွယ်ရာ
မိစ္ဆာတစ်ကောင်နှင့် တူနေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ရွှေရောင်အလင်းတန်းများနည်းတူ လျှပ်စီးနှင့်
လေပြင်းများက သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှနေ၍ တဖြည်းဖြည်း
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ သူ၏ ရှည်လျားသော အရပ်အမောင်းကို
ဖော်ပြလိုက်သည်။

သူသည် အသက်၁၃နှစ်သာ ရှိသေးသော်လည်း သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ရှည်လျားဖြောင့်မတ်နေ၏။ သူ၏ ကိုယ်ဟန်သွင်ပြင်မှာ
ကောင်းကင်ဘုံက ကိုယ်တိုင်ထုလုပ်ပေးထားသကဲ့သို့
ပြီးပြည့်စုံနေခဲ့သည်။

သူ၏ အဖြူရောင်ကျောက်စိမ်း အသားအရေမှာ အပြစ်အနာအဆာ
ကင်းမဲ့စွာဖြင့် တောက်ပနေခဲ့သည်။ သူသည် လှပသော
ကြွေရုပ်လေးကဲ့သို့ အန္တရာယ် မရှိသည့်ပုံ ပေါက်နေခဲ့သော်လည်း
ရှိနေကြသူ အားလုံးတို့သည် သူ၏ကိုယ်တွင်းတွင်
သိုဝှက်ထားသော မယုံနိုင်အောင် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
စွမ်းအားများကို ခံစားနိုင်ခဲ့ကြသည်။

သူ၏ မည်းနက်နေသော ဆံပင်များသည် ပုခုံးအပေါ်တွင်
ဝဲကျနေကြကာ သူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ တောက်ပနေ၏။ သူ၏
မျက်လုံးတို့သည် လည်ပတ်သွားကြကာ ထိုလူငယ်၏
မျက်နှာပေါ်တွင် အပြီးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည်
စင်မြင့်ပေါ်မှ သူများကို လက်ငှေ့ယမ်းကာ နှုတ်ဆက်နေခဲ့သည်။
အနမ်းပေးသည့် ပုံစံမျိုးကိုပင် လုပ်ပြသေးခဲ့၏။

အားလုံးတို့သည် အံ့သြထိတ်လန့်စွာနှင့် ထိုင်ခုံပေါ်မှ
ပြုတ်ကျလုမတတ် ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ သူတို့သည် မှင်သက်စွာနှင့်
ဆွံ့အကုန်ကြသည်။ အားလုံးတို့သည် ထိုကောင်စုတ်လေးက

ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့နေသဖြင့် နောက်ကျနေသည်ဟု
ထင်နေကြသော်လည်း ကြည့်ရသည်မှာ မဟုတ်ချေ။

သူသည် ဖြည်းညင်းသော်လည်း တည်ငြိမ်စွာဖြင့်
လျှောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ရေကန်ဘေးမှ လွင်ပြင်သို့
ရောက်လာသောအခါ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း
နေရာယူထားသည့် အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူလိုက်ကာ
ဦးညွှတ်လိုက်သည်။ "ဆရာ၊ ကျွန်တော် ရောက်လာပါပြီ"

သူသည် ယနေ့တိုက်ပွဲ၏ ဇာတ်ကောင်ဖြစ်သူ လင်းဖုန်း၏
အငယ်ဆုံး တပည့်လေး ရှိထျန်းဟောင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ကောင်းတယ်"

ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ကာ သူ၏အရှေ့မှ
ရှိထျန်းရီအား ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးသည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ ပြောလိုက်သည်။ "စောင့်နေရတာ

အားနာပါတယ်၊ ကျုပ်ရဲ့အစ်ကို"

"ငါက နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်ကို ဖွင့်ဖို့အတွက် မင်းရဲ့ အကူအညီကို လိုတယ်ဆိုတော့ စောင့်ရမှာပေါ့" ရှိထျန်းရီက တိုးညှင်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်၏ တောက်ပသော မျက်လုံးအစုံတို့သည် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် ဖြစ်သွားခဲ့ကာ ပြန်ပြောလိုက်၏။ "ဟုတ်သားပဲ၊ ကျုပ်က မေ့တောင်မေ့နေပြီ။ ခင်ဗျားကို ဖျက်ဆီးဖို့က ဒုတိယ၊ ဒီကိုလာရခြင်းရဲ့ အရေးအကြီးဆုံး ရည်ရွယ်ချက်က ဂိတ်ကိုဖွင့်ဖို့ပဲ"

သူသည် သူ၏ခေါင်းကို လှည့်လိုက်ကာ ပတ်ကြည့်လိုက်၍ မေးလိုက်သည်။ "ဘယ်မှာလဲ"

သူသည် မြောက်ပိုင်းသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ ချင်ဇကရာဇ် ရှိယုက ပြုံးလိုက်သည်ကို သတိထားမိလိုက်သည်။ သူသည် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ရာ သူ၏ အကြည့်သည်

အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် အားလုံးတို့၏ ခေါင်းပေါ်မှ အနီရောင်
ကောင်းကင်ကြီးသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အသံများဖြင့်
မြည်လာခဲ့သည်။ လေဟာနယ်သည် တွန့်လိမ်သွားသကဲ့သို့
ဖြစ်သွားခဲ့ကာ ကီလိုမီတာပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ ကြီးမားသည့် ဧရာမ
ဝဲကတော့ကြီး တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းကလည်း သူ၏ခေါင်းကို မော့လိုက်ကာ
ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုအနီရောင်ရင့်ရင့်
ဝဲကတော့ကြီး အတွင်းတွင် နဂါးဟိန်းသံများကို ကြားနိုင်ခဲ့၏။
အစပိုင်းတွင် တိုးညှင်းနေသော်လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ပို၍ကျယ်လိုက်ခဲ့သည်။

ထိုဝဲကတော့ အတွင်းမှ နီနစ်ကဲ့သို့ ဖြူဖွေးနေသော
ကျောက်စိမ်းတံခါးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် မီတာ၃၀ကျော်
ကြီးမား၍ တံခါးသည် တင်းကျပ်စွာနှင့် ပိတ်ထားခဲ့၏။
သူ့အပေါ်တွင် နဂါးရုပ်ထုများ ထွင်းထုထားခဲ့သည်။

ထိုနဂါးတို့၏ မျက်လုံးများသည် အတူတကွ လင်းလက်လာခဲ့၍
ရွှေရောင်အလင်းတန်း တစ်ခုကို ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။
သူတို့သည် အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့ ဖြစ်လာခဲ့ကာ
နဂါးဟိန်းသံများကို ကြားနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအဖြူရောင် ကျောက်စိမ်းတံခါးက ကျဆင်းလာသောအခါ
ကောင်းကင်ယံမှ အလင်းမိုးများ ကျဆင်းလာခဲ့၏။ သူတို့သည်
ပန်းပွင့်ချပ်များ ကျဆင်းလာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြပြီး အနီရောင်
ကောင်းကင်ကြီးအား ရွှေရောင်တောက်ပစေခဲ့သည်။

"ဒါက နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်လား" အားလုံးတို့သည် ထိုအဖြူရောင်
ကျောက်စိမ်းတံခါးအား စိုက်ကြည့်နေကြ၏။ ရှိယုသည်
သူ၏ပါးစပ်အား ဖွင့်လိုက်ကာ ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြောလိုက်၏။
"မဟာချင် အင်ပါယာက ရှိမိသားစုက နဂါးသွေးတွေကို
ဆက်ခံထားတယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားရတာ
ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ"

"နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ မင်းတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့က မင်းတို့ရဲ့ ခွန်အားတွေ၊ စွမ်းရည်တွေကို ပြသပြီး အနိုင်ရသူကို ဆုံးဖြတ်ရမယ်။ တကယ်လို့ မင်းတို့တိုက်ပွဲရဲ့ စွမ်းအားတွေက ဒီနဂါးကျောက်တုံးဂိတ်ရဲ့ အကန့်အသတ်တွေကို ကျော်လွန်သွားခဲ့လို့ရှိရင် မင်းတို့က ဂိတ်ကိုဖွင့်နိုင်ပြီး အတွင်းကို တစ်ရက်ဝင်သွားနိုင်ကာ အထဲက ရတနာတွေကို ရှာဖွေနိုင်တယ်"

ပြီးတာနှင့် ရှီယု၏ အကြည့်သည် လင်းဖုန်းနှင့် ကောင်းဟန်တို့၏ အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ခေါင်းညိတ်လိုက်ကြရာ ရှီယုက ဆက်ပြောလိုက်သည်။
"မင်းတို့တိုက်ပွဲ စနိုင်ပြီ"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ယောက်သည် ရေအိုင်အတွင်းမှ လွင်ပြင်ရှိ လူပုံရိပ်နှစ်ခုတို့က လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ကြယ်တံခွန် နှစ်ခုက ထိတွေ့မိကြသကဲ့သို့ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်တို့သည် တစ်ယောက်ထံသို့ တစ်ယောက် ပြေးဝင်လာကြ၏။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ ထိခိုက်သံများ ပေါ်လာခဲ့ကာ စင်မြင့်အတွင်းမှ
လေပြင်းများက ဖရိုဖရဲ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

တခဏအတွင်းမှာပင် နဂါးတို့၏ ခွန်အားကြီးသော ကျက်သရေ
တိမ်တိုက်များက ပေါ်ထွက်လာခဲ့၍ နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အတွင်းမှ
တိုက်ခိုက်မှုများကြောင့် ထွက်ပေါ်လာသည့် လိုင်းလုံးများကို
တားဆီးရန် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။

တစ်ခဏလေး အတွင်းမှာပင် တိုက်ပွဲဝင် နှစ်ယောက်တို့သည်
ဆယ်ကြိမ်ကျော်ခန့် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။ ထိတွေ့မှု
တစ်ကြိမ်တိုင်းသည် နတ်ဘုရား ခန္ဓာကိုယ် နှစ်ခုက
ထိတွေ့ခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့၏။ အားလုံးတို့၏ စိတ်အတွင်းတွင်
ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှုများကို ပေါ်ပေါက်စေခဲ့သည်။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများပင် ထိုတိုက်ပွဲအား
အာရုံစိုက်ကာ စိုက်ကြည့်နေကြ၏။

"ဒီတိုက်ပွဲက သမိုင်းမှတ်တမ်းထဲကို ဝင်သွားလိမ့်မယ်"
ကြယ်စင်ဓားမာစတာက ဖြည်းညင်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
သူ၏ဘေးမှ နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာက သဘောတူလှစွာ
ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ရှိနှစ်ရှိတို့၏ အသက်နှင့် ယှဉ်လိုက်သော် သူတို့သည်
ဤကဲ့သို့သော ကျင့်ကြံမှု၊ ခွန်အားနှင့် စွမ်းရည်များကို
ပိုင်ဆိုင်ထားသည်မှာ အံ့ဩစရာ ဖြစ်၏။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများသည် သူတို့၏
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် နောက်ဆုံး အဆင့်နှင့် အခြေတည်ဝိညာဉ်
စဦးပိုင်း အဆင့်မှ နေ့ရက်များကို ပြန်တွေးကြည့်လိုက်သည်။
သူတို့၏အရှေ့မှ ရှိနှစ်ရှိတို့သည် များစွာပို၍ အထက်တန်း
ကျလှသည်ကို သဘောပေါက်လိုက်သောအခါ သူတို့၏
နှလုံးသားများက တုန်ခါသွားကြသည်။

"ဘုန်း!"

နောက်ထပ် ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့ကြရာ အလင်းတန်း မြူခိုးငွေများ
ထလာကြ၍ လေပြင်းတိုက် အော်မြည်လာကြ၏။ အရာအားလုံးတို့
ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွားစေရန် အချိန်အတော် ယူလိုက်ရသည်။

စင်မြင့်အပေါ်မှ ပုံရိပ်နှစ်ခုတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
စိုက်ကြည့်နေကြ၏။ ရှိထျန်းဟောင်သည် အရှေ့ဘက်တွင်
ဟန်ပန်အမူအရာ ကင်းမဲ့နေသော မျက်နှာဖြင့် ရပ်နေခဲ့သည်။
သူသည် ရှိထျန်းရီအား အသေအချာ စိုက်ကြည့်နေခဲ့၍
သူ၏ခေါင်းကို စောင်းလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ရှိထျန်းရီ၊
အချိန်အတော် ကြာသွားခဲ့ပြီ"

ရှိထျန်းရီကလည်း သူ့အားကြည့်လိုက်ကာ အချိန်အတော်ကြီးကြာမှ
ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "မင်းပြောတာမှန်တယ်၊ ရှိထျန်းဟောင်။
အတော်ကြာသွားခဲ့ပြီ"

အစောပိုင်းတုံးက သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့ခဲ့စဉ် သူတို့သည်

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ညီအစ်ကိုဟု သုံးနှုန်းခဲ့ကြသည်။
ထိုအခေါ်အဝေါ်တွင် သရော်လှောင်ပြောင်ခြင်း၊ တင်းမာခြင်းနှင့်
အထင်သေးခြင်း အငွေ့အသက်များ ပါနေပေသည်။

ယခုအချိန်တွင် သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နာမည်
အပြည့်အစုံတပ်၍ ခေါ်နေကြပြီ ဖြစ်၏။ ဒါသည်
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့၏ စိတ်အတွင်းတွင် ရည်ရွယ်ချက်
တစ်ခုတည်း ရှိခြင်းကို ဖော်ပြနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယနေ့တိုက်ပွဲတွင် သူတို့သည် တစ်ယောက်က မသေမချင်း
တိုက်ခိုက်မှုအား ရပ်တန့်ကြမည် မဟုတ်ချေ။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၉

အပိုင်း ၅၇၉ : ကြမ္မာပန်းတိုင် တိုက်ပွဲ!

ရှိထျန်းဟောင်သည် တည်ငြိမ်စွာနှင့်ပင် သူ၏နေရာ၌
ရပ်နေခဲ့သည်။ သူ၏ ပုံစံမှာ ယခင်က ပုံစံနှင့်
လုံးဝကွဲပြားခြားနားနေခဲ့သည်။

သူသည် အစောပိုင်းမှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ပုံစံတို့အား
မဖော်ပြခဲ့ပေ။ ရှိထျန်းဟောင်သည် မဟာပဏ္ဍိတ၏ အရေပြားနှင့်
ပြည့်စုံစွာ ပေါင်းစပ်သွားအပြီးတွင် ကောင်းကင်လုပ်ခါ
မိုးကြိုးမုန်တိုင်းနှင့် သူ၏အခြားသော တိုက်ခိုက်မှုများကို သူ၏
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းတွင် ထည့်သွင်းထားခဲ့၏။ သူသည်
မိုးကြိုးမုန်တိုင်း ကိုယ်ပွားနှင့် ရွှေရောင် မဟာသားရဲ ပုံစံတို့အား
မဖော်ပြခဲ့ပေ။

သူ၏အစောပိုင်းမှ ပုံသဏ္ဌာန်သည် ကျင့်ကြံမှု ပုံသဏ္ဌာန်သာဖြစ်၍
တိုက်ခိုက်မှု ပုံသဏ္ဌာန် မဟုတ်ခဲ့ပေ။

ယခုအချိန်တွင် ရှိထျန်းဟောင်၏ နဂိုမူလ အဖြူရောင်ကျောက်စိမ်း
အသွင်သဏ္ဌာန်သည် ရွှေရောင်အလင်းတန်း မှိန်မှိန်လေးဖြင့်
တောက်ပလာခဲ့သည်။ သူ၏ အရေပြား အတွင်းတွင်
ခရမ်းစိမ်းရောင် အလင်းတန်းသည် အဆက်မပြတ်
လင်းလက်လာခဲ့၏။

သို့သော်လည်း သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မပြောင်းလဲခဲ့ပေ။ သူသည်
အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် လူငယ်လေး တစ်ယောက်သာ ဖြစ်နေသေး၏။

သို့သော်လည်း သူ၏ ပူပြင်းတောက်ပနေသည့် ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်းမှနေ၍ အသက်စွမ်းအင်များနှင့် ခွန်အားများသည်
အဆက်မပြတ် ပေါက်ကွဲနေသော မီးတောင်ရှင်တစ်ခုအလား
ဖြစ်နေခဲ့၏။ ထိုကဲ့သို့သော စွမ်းအားများသည်
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ ကျင့်ကြံသူများအား
စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စေခဲ့သည်။

သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းအားများသည် သူတို့၏ စကြာဝဠာ
ပုံသဏ္ဌာန်များကို ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာ အတွင်းသို့ ပေါင်းစပ်ထားသည့်
အခြေတည် ဝိညာဉ် နောက်ဆုံး အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများထက်
သာလွန်နေခဲ့သည်။

သူတို့၏ အရှေ့မှ ရှိထျန်းဟောင်အား ကြည့်လိုက်ကာ သူတို့သည်
အလွန်အမင်း စိတ်လှုပ်ရှားနေကြ၏။

ရှိထျန်းရီသည်လည်း ယခင်ကနှင့် ကွဲပြားခြားနားနေခဲ့သည်။ သူ၏
အရေပြားမှနေ၍ ဗုဒ္ဓကိုယ်ပွားကဲ့သို့ ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ
ထွက်နေခဲ့၏။

သူသည် အန္တိမ အကာအကွယ် ဗုဒ္ဓနည်းစနစ် ဖြစ်သော
မရွေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်အား
ကျင့်ကြံထားပြီးဖြစ်ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား အဆုံးစွန်
တည်ဆောက်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ရွှေ့လျား၍ မရသော၊ မဖျက်ဆီးနိုင်သော ထာဝရ
စွမ်းအားတစ်ခုသည် စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ဤအချိန်တွင် ရှိထျန်းရီ၏ ရွှေ့ရောင်
ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်ကဲ့သို့သော ခန္ဓာကိုယ်သည် စတင်၍
အက်ကွဲလာခဲ့၏။

မရွှေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်သည်
ကျိုးပျက်သွားခဲ့သည်။ အစောပိုင်းက တိုက်ခိုက်မှုများ အတွင်းတွင်
ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီ၏ မရွှေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ
ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်အား တူတစ်ခုဖြင့် သစ်ကြားသီးတို့အား
ထုရိုက်နေသကဲ့သို့ ရိုက်ခွဲပစ်ခဲ့သည်။ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်
ခွန်အားသက်သက်ဖြင့် သူသည် မရွှေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ
ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်အား အက်ကွဲစေခဲ့၏။

ထိုမြင်ကွင်းအား ကြည့်လိုက်ရသောအခါ ကြည့်နေကြသူများ

အားလုံးတို့သည် အသက်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ကို ရှုလိုက်မိကြသည်။

ပွင့်လင်းစွာနှင့် ပြောရလျှင် ရှိထျန်းရီသည် မဟာမိုးကြီး
ကျောင်းတော်၏ အန္တိမ အကာအကွယ် နည်းစနစ်အား မကျင့်ကြံခဲ့ပဲ
အခြားဂိုဏ်းများမှ အကွက်များကို လေ့ကျင့်ထားပါက သူသည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ ရိုက်နှက်မှုကြောင့် သွေးသံရဲရဲဖြင့်
အသားပြားတစ်ပြား ဖြစ်သွားခဲ့မည် ဖြစ်သည်။

ဤအထိ တွေးပြီးသည်နှင့် အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ
ကျင့်ကြံသူများ အားလုံးတို့၏ ရင်အတွင်းမှ စိမ့်တက်လာကြသည်။
အကယ်၍ သူတို့သည် ရှိထျန်းရီ၏ နေရာတွင် ရှိနေပါက
သူတို့သည် ရှိထျန်းဟောင်၏ သေသည်အထိ ရိုက်နှက်ခြင်းအား
ခံရမည် ဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက သူများသည်ပင်လျှင်
ဤမြင်ကွင်းအား အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာနှင့် ကြည့်နေကြသည်။

ရှောင်ယန်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက သူတို့
အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သို့ စရောက်သည့် အချိန်တွင်
ပြုလုပ်ခဲ့သော ယှဉ်ပြိုင်ပွဲအား စဉ်းစားမိလိုက်သည်။

ထိုအချိန်က ရှိထျန်းဟောင်သည် အသက် လေးငါးနှစ်ပင်
ရှိသေး၏။ သူသည် ထိုအချိန်ကတည်းကပင် ကြီးမားသော
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းအားများ ရှိနေပြီ ဖြစ်၏။
သူတို့တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသည့် အချိန်တွင် ရှောင်ယန်သည်
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းအားသက်သက်သာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပါက သူသည်
ရှုံးနိမ့်သွားလိမ့်မည်ဟု သိနေခဲ့သည်။

သူသည် အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်သော
ဝမ်လင်းနှင့် ဇူရီတို့အား ကြည့်လိုက်သည်။
"မင်းတို့နှစ်ယောက်တို့က ဂျူနီယာလေးနဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်
စွမ်းအားသက်သက်ပဲ ယှဉ်ပြိုင်ရဲသလား"

ပုံမှန်ဆိုလျှင် တည်ငြိမ်နေသော ဇူရီသည် သူ့အား
ဘုကြည့်ကြည့်လိုက်ကာ ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "တကယ်လို့

ကျွန်တော်က ရူးသွားလို့ရှိရင်တော့ ချရဲတာပေါ့"

ဝမ်လင်းသည် အသေအချာ စဉ်းစားခဲ့ပြီး ဖြေလိုက်၏။ "အဝါရောင်
မြစ်ရေက မသေဆုံးနိုင်ဘူး။ ဂျူနီယာလေးက ကျွန်တော့်ကို
မသတ်နိုင်အောင်တော့ လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော့်ရဲ့
ခန္ဓာကိုယ်ကို အဝါရောင် မြစ်ရေအဖြစ်ကို ပြောင်းသွားပြီးရင်
ကျွန်တော်က သူ့ကို ထိပ်တိုက် မတိုက်ခိုက်နိုင်တော့ဘူး။
အဝါရောင် မြစ်ရေက သူ့ရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ကို မတိုက်စားသွားနိုင်ခင်
သူက အဲ့ဒါကို အရင် ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့လိမ့်မယ်"

ရှောင်ယန်သည် ယွဲ့ဟုန်ယန်ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
ပုံမှန်ဆိုလျှင် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းမဲ့နေသည့် ဆံနီမလေးသည်
ခါးသီးစွာနှင့် ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ကျွန်မက
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် နောက်ဆုံး အဆင့်ကို ရောက်သွားလို့ရှိရင်
ရွှေရောင် နဂါးမိစ္ဆာ ဓားသွားပါ လှံတံရှည်ကို အသုံးပြုပြီးတော့
ရင်ဆိုင်ကောင်း ရင်ဆိုင်နိုင်လိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်
သက်သက်နဲ့တော့ ထိပ်တိုက်မရင်ဆိုင်ရဲဘူး"

သူ၏ဘေးနားတွင် ထိုင်နေသော ရှောင်ကျန်းအာက ပြုံးလိုက်ကာ
မေးလိုက်သည်။ "ကိုကိုရှောင်ယန်၊ သူနဲ့ အဆင့်တူတာ ကိုကို
တစ်ယောက်တည်းပဲ ရှိတယ်။ ကိုကိုကရော ဘယ်လိုလဲ"

သူသည် သူ၏အနောက်တွင် ကိုယ်ပိုင်တပည့်များ ရှိနေသည်ကို
ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ။ ရှောင်ယန်သည် သူ၏ပါးစပ်တွင်
မြက်ပင်တစ်ပင်အား ဝါးနေခဲ့ကာ သာမန်ပင် ပြန်ဖြေလိုက်၏။
"ရိုးရှင်းပါတယ်။ ငါက ဒီကောင်စုတ်လေးကို ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်
စွမ်းအားမှာ မယှဉ်နိုင်ဘူး။ အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်ကြရင် ငါက
မီးတောက်သုံးခု ကောင်းကင်မီးတောက် ကြာပန်းကို
ထုတ်လွှတ်ရမှာပဲ။ တကယ်လို့ ငါရုံးရင်တော့ သေမှာပဲ"

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ သူများသည် တက်တက်ကြွကြွဖြင့်
ဆွေးနွေးနေကြ၏။ စင်မြင့်အပေါ်မှ ရှိထျန်းရီသည် ရှိထျန်းဟောင်၏
စွမ်းအားများကို အသိဆုံး ဖြစ်သည်။

သူ၏ခေါင်းကိုငုံ့လိုက်ကာ သူ၏ ရွှေရောင် ခန္ဓာကိုယ်မှ
အက်ကွဲကြောင်းများကို ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ

တောက်ပလာခဲ့၏။ "မင်းက ဒီလောက်အထိ သန်မာလိမ့်မယ်လို့
မထင်ခဲ့မိဘူး"

အစောပိုင်းက ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းတွင်
ကျင်းဟွမ်အမတ်သည် သူ၏ စွမ်းအားများကို အကုန်မသုံးခဲ့ပေ။
သို့သော်လည်း အခြေတည် ဝိညာဉ် နောက်ဆုံး အဆင့်မှ
သိုင်းပညာရှင် တစ်ယောက်အနေနှင့် သူသည် ရှိထျန်းရီ၏
မရွေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်အား သူ၏
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းအင်ဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ပျက်စီးနေသည့်
ရုပ်ထုတစ်ခုအလားဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။

ဤအချိန်တွင် ရှိထျန်းရီ၏ မရွေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ
ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်သည် ကျိုးပျက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
မဖျက်ဆီးနိုင်သော၊ မရွေ့လျားနိုင်သော စွမ်းအားများသည်
ဖြည်းဖြည်းချင်းနှင့် ပျောက်ကွယ်သွားကုန်ကြပြီ ဖြစ်၏။

သူသည် မရွေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်အား
လျှင်မြန်စွာဖြင့် ရုပ်သိမ်းလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "မင်းရဲ့

ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းရည်က ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းတယ်ဆိုတာကို
ကြားဖူးထားတယ်။ ဒါကြောင့် ငါ့ကိုယ်တိုင် စမ်းကြည့်ချင်ခဲ့တယ်။
ကြည့်ရတာ ကောလဟာတတွေက မှန်နေခဲ့တယ်။ ဒါဆိုတော့
ငါကမင်းကို ငါ့ကိုယ်တိုင် မပေးတော့ဘူး"

ရှိထုန်းဟောင်က ပြုံးကာပြောလိုက်၏။ "မင်းပြောလိုက်တာနဲ့
မင်းရဲ့ကိုယ်ကို ငါက ထိလိုမရတော့ဘူးလား"

ပြီးတာနဲ့ သူသည် ရှိထုန်းရီထံသို့ လျှပ်စီးလျှပ်သည့်အတိုင်း
လျှင်မြန်စွာနှင့် ရောက်လာခဲ့သည်။ မျက်စိတစ်မှိတ် အတွင်းတွင်
သူသည် ရှိထုန်းရီထံသို့ ရောက်လာခဲ့၍ လက်သီးဖြင့်
ထိုးချလိုက်သည်။

ရှိထုန်းရီ၏ ညာမျက်လုံးမှ သူငယ်အိမ် နှစ်ခုစလုံးတို့သည်
လင်းလက်လာခဲ့ကာ ရွှေရောင်အလင်းတန်း တစ်ခု
ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဖြူခိုးငွေ့များ အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွား၍
ထိုအတွင်းတွင် မှော်သင်္ကေတ ပုံသဏ္ဌာန်ပေါင်း များစွာတို့
ထွက်လာခဲ့၍ လေထု၏ အလယ်တွင် လွင့်မျောနေခဲ့သည်။

သူတို့သည် သူတို့ဘာသူတို့ စာပိုဒ်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ
ကမ္ဘာတစ်ခုကို ဖန်ဆင်းနေခဲ့၏။

"မင်းက အတုအယောင် ကမ္ဘာတစ်ခုကို ဖန်ဆင်းချင်နေတာလား"
ရှိထျန်းဟောင်က ရုတ်တရက် သတိထားလိုက်ကာ သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်အား ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီက သူ့အား တည်ငြိမ်စွာဖြင့် စိုက်ကြည့်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "ဘာများ ဖြစ်သွားလို့လဲ။ မင်းက အစစ်အမှန်နဲ့
အတုအယောင်တွေကို မခွဲခြားနိုင်ဘူးလား။ မင်းက ငါဟာ
ပုံရိပ်ယောင် ဖြစ်တယ်လို့ ထင်နေတာလား။ မင်းက
ငါဖန်ဆင်းထားတဲ့ ကမ္ဘာအထဲကို ဝင်သွားအပြီးမှာ ငါ့ရဲ့
ထိန်းချုပ်မှုတွေ အောက်ကို ရောက်သွားမှာ စိုးရိမ်နေတာလား"

"အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရရင် မင်းရဲ့စီနီယာ ဝမ်လင်းရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်က
တကယ့်ကို စွမ်းအားကောင်းလှတယ်" ရှိထျန်းရီက ငြိမ်သက်စွာနှင့်
ပြောလိုက်သည်။ "ငါ့ရဲ့ ညာမျက်စိက သူ့အပေါ်မှာ
အကျိုးသက်ရောက်မှု သိပ်မရှိဘူး။ အထူးသဖြင့် သူက

ပြင်ဆင်ထားချိန်မှာပေါ့"

ရှိထျန်းရီ၏ လေသံမှာ ဖြည်းညင်းကာ သာမန်သာ ဖြစ်၏။ သူသည် ရှိထျန်းဟောင်နှင့် နိစ္စရူဝ ကိစ္စများကို ပြောနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

"ဒါပေမဲ့ မင်းက မတူဘူး။ မင်းရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်က အားနည်းပြီး ငါတို့စိတ်ဝိညာဉ်တွေရဲ့ ကွာခြားချက်က အရမ်းကြီးမားတယ်။ မင်းက အစစ်အမှန်နဲ့ ပုံရိပ်ယောင်တွေကို မခွဲခြားနိုင်ဘူး"

ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏သွားများကို ပေါ်အောင် ပြုံးလိုက်သည်။
"အပိုတွေ လျှောက်ပြောမနေပါနဲ့။ သတ္တိရှိရင် တက်လာခဲ့"

"ငါ့ရဲ့ ဒွိစုံသူငယ်အိမ်က ခံစစ်သက်သက်လိုတော့ ထင်မနေနဲ့။ မင်းက ငါ့အနားကို မကပ်လာတာနဲ့ ဒဏ်ရာမရနိုင်ဘူးလို့ ထင်နေတာလား" ရှိထျန်းရီက တိုးညှင်းစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။
"မင်းက မှားတယ်။ သေလောက်အောင် မှားတယ်။ ငါ့ရဲ့ ညာမျက်လုံးက မင်းကို ကြည့်လိုက်တဲ့ အချိန်ကစပြီး မင်းက ငါဖန်ဆင်းထားတဲ့ ကမ္ဘာအတွင်းကို ရောက်သွားခဲ့ပြီ"

တစ်ခဏအတွင်းတွင်ပင် ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီ၏
အသံအား သူ၏ကျောဘက်မှနေ၍ ကြားလိုက်ရသည်။ ရှိထျန်းရီ၏
အသက်ရှူထုတ်လိုက်သော လေကိုပင် သူ၏လည်ပင်းပေါ်တွင်
ခံစားနေရသည်။

"အခုဆိုရင် မင်းသဘောပေါက်သွားပြီလား" နောက်ထပ် ရှိထျန်းရီ
တစ်ယောက်သည် ရှိထျန်းဟောင်၏ အနားတွင်
လက်မအနည်းငယ်သာ ကွာ၍ ပေါ်လာခဲ့သည်။
သူ၏လက်အတွင်းတွင် အလင်းတန်း တစ်ခုက ပြင်းထန်စွာနှင့်
တောက်လောင်နေခဲ့၏။ သူ့တွင် မြူခိုးငွေ့များနှင့် လျှပ်စီးများ
ပါနေခဲ့၏။ ထိုအရာဖြင့် သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏
ခေါင်းအနောက်ဘက်အား ပြင်းထန်စွာနှင့် ရိုက်ချလိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှိထျန်းဟောင်က ပြုံးလိုက်သည်။
"နားမလည်နိုင်တဲ့သူက မင်းပဲ"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် သူသည် ပြင်းထန်စွာနှင့် ခန္ဓာကိုယ်အား
လှည့်လိုက်၏။ သူ၏ညာလက်သည် လက်သီးများအဖြစ်
ဆုပ်သွားခဲ့ပြီး သူ၏လက်မောင်းများကို မြှောက်လိုက်သည်။ သူ၏
ညာလက်သီးသည် တူတစ်ချောင်းကဲ့သို့ ရှိထုန်းရီထံသို့
ပြင်းထန်စွာနှင့် ထုချလိုက်သည်။

"ဘုန်း!"

ရှိထုန်းဟောင်၏ လက်သီးချက်သည် လေဟာနယ်အား
ကွဲပျက်သွားစေခဲ့သည်။ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကလည်း
ပျက်စီးသွားကြ၏။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ လေပြင်း၊ မိုးကြိုး၊
ရေပြင်၊ မီးတောက်၊ တောင်တန်းနှင့် ရေအိုင်တို့သည်
ပေါ်ပေါက်လာကြကာ ကျဆင်းလာကြသည်။ သူတို့၏
ပျက်စီးမှုမှနေ၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အဆုံးမဲ့ စွမ်းအားတို့က
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကာ ပေါက်ကွဲသွားကြ၏။

အရေအတွက်သုံးခု အင်းရှပ်ကွက် ကောင်းကင်တူ!

ရှိထျန်းဟောင်၏တူသည် လွန်စွာမှပင် လျှင်မြန်လှ၏။ နောက်မှ
တိုက်ခိုက်သော်လည်း သူသည် ရှိထျန်းရီ၏ တိုက်ခိုက်မှုထက်
ပို၍မြန်ဆန်နေသည်။ ရှိထျန်းရီ၏ ညှာလက်သည် သူ၏
ခေါင်းပေါ်သို့ မရောက်ခင်တွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏
ဝမ်းဗိုက်သို့ ထိုးခဲ့ပြီး ဖြစ်နေခဲ့သည်။

မရွေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်ကို
ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းထားသည့် ရှိထျန်းရီသည် နောက်သို့
လွင့်ထွက်သွားခဲ့ကာ ပါးစပ်မှာ သွေးများကို အန်ထုတ်လိုက်၏။

ထိုမြင်ကွင်းအား ကြည့်လိုက်ကာ ယွဲ့ဟုန်ယန်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ
တောက်ပလာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းသည် သူ၏ခေါင်းကို နောက်သို့
မလှည့်ခဲ့ပဲ ပြုံးကာပြောလိုက်သည်။ "ကြည့်ရတာ ဟုန်ရန်က
တစ်ခုခုကို သင်ယူလိုက်ပြီနဲ့တူတယ်"

ယွဲ့ဟုန်ယန်က ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "ဆရာ၊ ကျွန်မက ဆရာဆီက

အရေအတွက်သုံးခု အင်းရှစ်ကွက် ကောင်းကင်တူကို
သင်ယူခဲ့ရအပြီးမှာ မိုးခြိန်းသံတူ၊ ကြံ့ခိုင်သော တောင်တန်းတူနဲ့
ကျယ်ပြန့်သော မြေကြီးတူတို့ကိုသာ လေ့ကျင့်နိုင်ခဲ့ပါတယ်"

"အခုအချိန်မှာ ထျန်းဟောင်ရဲ့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အရေအတွက်သုံးခု
အင်းရှစ်ကွက် ကောင်းကင်တူကို ကြည့်လိုက်ရ အပြီးမှာ
အတော်ကြီး ပညာရခဲ့ပါတယ်။ ရက်အနည်းငယ်လောက်
တံခါးပိတ်ပြီး လေ့လာလိုက်ရင် အများကြီး အကျိုးရှိသွားမှာပါ"

လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ မင်းကိုယ်မင်း
လေ့လာနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပဲပေါ့"

ယွဲ့ဟုန်ယန်က ဦးညွတ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဟုတ်ကဲ့ပါ၊
ဆရာသခင်"

မဟာချင် အင်ပါယာဘက်တွင် ရှိချုံးယွမ်က ခေါင်းကို
ညိတ်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ရှိထျန်းရီရဲ့ ညာမျက်လုံးက

အတုအယောင် ကမ္ဘာကို ဖန်ဆင်းနိုင်ပေမဲ့ သူက တိုက်စစ်အတွက် မဟုတ်ဘူး။ သူက တိုက်ခိုက်မှု ပုံရိပ်ယောင်ကို ဖန်တီးခဲ့ပေမဲ့ သူ့ရဲ့ရန်သူကို ထိန်းချုပ်ရုံသာ တတ်နိုင်တယ်။ ဒဏ်ရာရအောင်နဲ့ သေအောင် မလုပ်နိုင်ဘူး။"

"တကယ်လို့သူက တိုက်ခိုက်ချင်ရင် ရှိထျန်းရီက ကိုယ်တိုင် လုပ်ရှားမှရမယ်"

ရှိချုံးယွမ်က ဆက်ပြောလိုက်၏။ "တကယ်လို့သူက အဝေးကနေပဲ မှော်ကျိန်စာတွေကို ထုတ်လွှတ်ရင် တော်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက ရှိထျန်းဟောင်ကို အနီးကပ်သွားပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့တယ်။ ရှိထျန်းဟောင်က လျင်မြန်စွာ တုံ့ပြန်နိုင်ခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်မှုက ရှိထျန်းရီရဲ့ ကိုယ်ပိုင်တိုက်ခိုက်မှုထက်တောင် ပိုပြီးမှ လျင်မြန်နေမယ်လို့ သူကမထင်ခဲ့မိဘူး။ မရွေ့လျားနိုင်သော နာဂါရာရာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ် မရှိတော့လို့ ရှိထျန်းရီက အခုအချိန်မှာ အောက်စည်းကို ရောက်သွားခဲ့ပြီ"

သူ၏ဘေးမှ ရှိရှင်းယွင်က ပြောလိုက်သည်။ "အစ်ကိုတော်၊
ရှိထျန်းရီက ဒီလောက်အထိ မရိုးရှင်းဘူး"

"အိုး" ရှိချုံးယွင်က သူ၏ညီမသည် ထူးခြားမှန်း သိပေသည်။ သူမ၏
ကျင့်ကြံမှု အဆင့်သည် သူ့လောက်မကောင်းသော်လည်း သူမ၏
စိတ်ဝိညာဉ်သည် ထူးထူးခြားခြား အစွမ်းထက်ပေသည်။

ရှိရှင်းယွင်၏ စကားများကို ကြားရသောအခါ သူသည်
သူ၏အာရုံအား နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ထံသို့ ပြန်ပို့လိုက်၏။

ထိုအခါ သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ လက်သီးချက်ကြောင့်
ရှိထျန်းရီက လွင့်ထွက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်က သူ့နောက်ကိုလိုက်၍
ဆက်လက်မတိုက်ခိုက်ခဲ့ပေ။ ထိုအစား သူသည် သူ၏ခေါင်းကို
ငုံ့လိုက်ကာ သူ၏လက်သီးအား ကြည့်လိုက်သည်။

"ကောက်ကျစ်တဲ့သူပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါက ပုံရိပ်ယောင်ကို

တိုက်ခိုက်မိခဲ့တာလား"

သူနှင့် မနီးမဝေး နေရာတွင် တတိယ ရှိထျန်းရီတစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ၏ အမူအရာသည် တည်ငြိမ်နေခဲ့ပြီး ပြောလိုက်သည်။ "မင်းက ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် ဒီလောက်သန်စွမ်းတာကို သိတဲ့အတွက် ငါက မင်းရဲ့အနားကပ်ရအောင် မိုက်မဲပါ့မလား"

ရှိထျန်းဟောင်က သူ၏လက်အား ဝှေ့ယမ်းလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "အိုး၊ ဒီဆိုရင်လည်း မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ချင်နေတာလဲ။ တစ်ယောက်ယောက်က ငတ်ပြီးသေသွားတဲ့အထိ စိုက်ကြည့်တဲ့ ပြိုင်ပွဲကို လုပ်ချင်နေတာလား"

"စိတ်မပူပါနဲ့၊ လာပါတော့မယ်" ရှိထျန်းရီက ပြုံးလိုက်ကာ ဟင်းလင်းပြင်က စတင်တုန်ခါလာခဲ့၏။

ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို စိတ်ဖြင့်ဝေ့ကာ

ကြည့်လိုက်သည်။ ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင်
အိုင်တစ်အသစ်ပေါင်း များစွာတို့ ပေါ်ပေါက်လာသည်ကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်နှင့် မှော်စွမ်းအင်များ မဟုတ်ကြချေ။ သူတို့အား
မမြင်တွေ့နိုင်ခဲ့ပဲ ရေးရေးလေးသာ အာရုံခံ၍ ရနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"မင်းကငါ့ကို မင်းရဲ့ ဝိညာဉ်စွမ်းအားတွေနဲ့
တိုက်ခိုက်ချင်နေတာလား" ရှီယုန်းဟောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်
တစ်ခုလုံးသည် စွမ်းအားများနှင့် ပြည့်နေခဲ့ပြီး အနီရောင်
အလင်းတန်း တစ်ခုသည် သူ၏ တစ်ကိုယ်လုံးကို
ဖုံးလွှမ်းထားခဲ့သည်။ သူ့အနားသို့ ချဉ်းကပ်ရန် အမတန်
ခက်ခဲပေသည်။

သိုင်းပညာလမ်းစဉ်ကို ကျင့်ကြံထားသည့် စွမ်းအားကြီး
ကျင့်ကြံသူများတွင် အသက်စွမ်းအင်များ ရှိကြပေသည်။
သူတို့သည် နေမင်းကဲ့သို့ တောက်လောင်နေကာ သူတို့၏
စိတ်ဝိညာဉ်သည် သူတို့၏ သန်မာသော ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ခိုင်မြဲစွာ
ဆက်သွယ်နေကြ၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်

မှော်ကျိန်စာများကိုပင် ခုခံနိုင်စွမ်း ရှိကြသည်။

ထိုအကွက်ကို ထုတ်လိုက်ပြီးနောက် ရှိထျန်းဟောင်း၏
မျက်လုံးအစုံသည် အပေါက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးသာ
ကျန်တော့သည်အထိ ကျဉ်းမြောင်းသွားခဲ့သည်။

သူ၏အနားတွင် ရာနှင့်ထောင်နှင့်ချီသော ရောင်စုံပုံရိပ်များကို
တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။ သူတို့တစ်ခုချင်းစီတိုင်းသည် ရှိထျန်းရီ ဖြစ်ကြ၏။

ဘေးမှလူများသည်လည်း ထိုအရာကို မြင်သောအခါ အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများပင် သူတို့၏ မျက်မှောင်များကို
ကြွတ်လိုက်ကြသည်။

အားလုံးတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်များ ရှိကြသော်လည်း တစ်ခုတည်းသာ
ရှိ၏။ သို့သော်လည်း ရှိထျန်းရီသည် ထောင်နှင့်ချီ၍
ထုတ်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိနေသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၀

အပိုင်း ၅၈၀ : ကံမကောင်းမှုမှ အကျိုးအမြတ် ရခဲ့သော ရှိထျန်းရီ

"ဒါက 'မဟာဟင်းလင်းပြင် အတွေးအခေါ် ရှာဖွေခြင်း'ရဲ့
မဟာကောင်းကင် ပုံရိပ်ဖော်ပြခြင်းလား" ရွှင်ပျော်ပျော်
သူတော်စင်က အနည်းငယ် ချီတံ့ချီတံ့ ဖြစ်သွားပြီးမှ
အနီးလျှန်မင်းသား ရှိကျုံးယွဲ့အား ကြည့်ကာမေးလိုက်သည်။

သူတို့၏ အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံမှုများဖြင့်
အကြီးအကဲ တစ်အုပ်စုတို့သည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အတွင်းမှ

ရောင်စုံပုံရိပ် ရာပေါင်းထောင်ပေါင်း များစွာတို့အား အသေအချာ
တွေ့နိုင်ပေသည်။

ရှိထူးရှင်၏ ညာမျက်စိသည် အစွမ်းထက်သော်လည်း သူသည်
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ၏ မျက်လုံးတို့အား
မလိမ်ညာနိုင်ပေ။

ရှိကျုံးယွဲ့သည် စင်မြင့်ပေါ်မှ ရှိထူးရှင်အား ကြည့်လိုက်ကာ
သူ၏ခေါင်းကို ဖြည်းညင်းစွာဖြင့် ညိတ်လိုက်သည်။ "ဟုတ်တယ်။
ဒါက 'မဟာဟင်းလင်းပြင် အတွေးအခေါ် ရှာဖွေခြင်း' အထဲက
စွမ်းအားအကြီးဆုံး အကွက်ဖြစ်တဲ့ မဟာကောင်းကင်
ပုံရိပ်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အရင်တုန်းက တစ်ယောက်မှ
ဒီလောက်အထိ ပုံရိပ်တွေ အများကြီးကို မဖန်ဆင်းနိုင်ကြဘူး"

"ဒါက ရှိထူးရှင်ရဲ့ အားကြီးလှတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်နဲ့ သူ့ရဲ့
ဒွိစုံသူငယ်အိမ်ရဲ့ စွမ်းအားတွေကြောင့် ဖြစ်တယ်"

ရာနှင့်ထောင်နှင့်ချီသော ပုံရိပ်များသည် ရှိထျန်းဟောင်အား
ဝန်းရံထားကြသည်။ ရှိထျန်းဟောင်၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးသည်
တောက်လောင်နေသော အသက်စွမ်းအားများဖြင့် ပေါက်ကွဲနေ၏။
သူ၏ သွေးကြောများ အတွင်းတွင် ပူပြင်းသော သွေးများ
စီးဆင်းနေကာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ဆေးမီးဖိုကဲ့သို့
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူ့ထံမှ ထွက်ပေါ်လာသော အပူရှိန်သည် သူ၏
ပတ်ပတ်လည်မှ လေဟာနယ်ကို တွန့်လိမ်စေခဲ့သည်။

စိတ်ဝိညာဉ် မှော်ကျိန်စာများကို တန်ပြန်တိုက်ခိုက်ရန်
အကောင်းဆုံးသော မှော်ကျိန်စာမှာ ပထမ မိုးကြိုး တွန်းလွှတ်ခြင်း
မှော်ကျိန်စာ ဖြစ်၏။ နောက်ထပ် အကောင်းဆုံး
တန်ပြန်တိုက်ခိုက်မှုမှာ သိုင်းသမားတစ်ယောက်၏
စွမ်းအားကြီးသော ယန်ဓာတ်အား ဆူပွက်နေသော
အသက်စွမ်းအင်ဖြင့် ပူးပေါင်းထားကာ ယင်ဝိညာဉ်တို့
အနားကပ်လာခြင်းမှ ကာကွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရေသည် မီးကို ငြိမ်းသတ်နိုင်သကဲ့သို့ မီးကလည်း ရေကို
ဆူပွက်စေနိုင်၏။

ရှိထူးရီသည် သူ၏ ဝိညာဉ်တို့အား ထောင်နှင့်ချီ၍
မိတ္တူပွားထားခဲ့သည်။ အားလုံးတို့သည်လည်း အလွန်အမင်း
အစွမ်းထက်ကြကာ ကောင်းကင်အား မည်းမှောင်နေသော
တိမ်တိုက်များကဲ့သို့ ဖုံးအုပ်ထားကြသည်။ ရှိထူးဟောင်း၏
စွမ်းအားကြီးလှသော ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းအင်သည်ပင်လျှင်
သူတို့အား ထိန်းချုပ်ရန် ခက်ခဲနေပေသည်။

"တိုက်ခိုက်ကြစမ်း!" ရှိထူးရီ၏ အော်ဟစ်သံသည်
ကောင်းကင်ပေါ်မှ ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင်
ဝိညာဉ်ပေါင်းများစွာတို့သည် ရှိထူးဟောင်းထံသို့
အပြေးဝင်လာကြ၏။

ထိုဝိညာဉ်များသည် ရှိထူးဟောင်း၏ အရှေ့သို့
ရောက်လာကြသောအခါ သူတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်တို့သည်
ပြောင်းသွားကြ၏။ သူတို့သည် ရှိထူးရီနှင့် မတူကြတော့ပဲ
လွန်စွာထက်မြက်သည့် ဓားများအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားကြကာ
ရှိထူးဟောင်းထံသို့ မိုးများပမာ ကျလာကြသည်။

ရှိထျန်းရီသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ စိတ်ဝိညာဉ်ကို တိုက်ရိုက်
သတ်ဖြတ်ချင်နေခဲ့သည်။

အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ အပါအဝင်
ကြည့်နေကြသူ အားလုံးတို့သည် မျက်မှောင်များကို တင်းကျပ်စွာ
ကြိုက်လိုက်ကြသည်။ ထိုကဲ့သို့သော စွမ်းအားကြီးသည့်
စိတ်ဝိညာဉ် တိုက်ခိုက်မှုကို ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ တစ်ယောက်၏
ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် အကန့်အသတ်ရှိပေသည်။

ရှိထျန်းရီသည် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား ထိုးဖောက်နိုင်သည့်
စွမ်းရည်များဖြင့် တိုက်စစ်စွမ်းရည်ကို အစွမ်းကုန် မြှင့်လိုက်သည်။

အကယ်၍ အခြားတစ်ယောက်ကသာ ကြိုးစားခဲ့မည် ဆိုပါက
သူတို့သည် သူတို့ရန်သူများ ဒဏ်ရာမရမီပင် သူတို့က
အရင်ဒဏ်ရာရသွားခဲ့မည် ဖြစ်၏။ ထိုနည်းစနစ်သည် အသက်ကို
မစာနမထားပဲ တဇာတ်ကန်း တိုက်ခိုက်သည့် ပုံစံနှင့် တူနေ၏။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းရီ၏ မဟာကောင်းကင် ပုံရိပ်ဖော်ပြခြင်း
နည်းစနစ်သည် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား
ရာပေါင်းထောင်ပေါင်းများစွာ ပွားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါသည် သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ်အား ခွဲခြမ်းခြင်းနှင့် မတူပဲ သူတို့သည် ထပ်တူညီသော
မိတ္တူများနှင့်သာ တူနေခဲ့သည်။

သူသည် သူတို့အား အချိန်အကြာကြီး
မထိန်းသိမ်းထားနိုင်သော်လည်း သူတို့ရှိနေသည့် အချိန်တွင်
သူသည် စိတ်ဝိညာဉ်ပေါင်း ထောင်နှင့်ချီ၍ ရှိနေသည်နှင့် တူနေ၏။
သူတို့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းတို့အား စတေးလိုက်ခြင်းသည်
ဘာမှမဖြစ်စေ။

ရာနှင့်ထောင်နှင့်ချီသော စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည် ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့
သတ်ဖြတ်ရန် ရောက်လာကြသည်။ ရှိထျန်းဟောင်သည် မည်မျှ
စွမ်းအားကြီးသည်ဟု ဆိုသော်လည်း သူသည် ဤကဲ့သို့သော
ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်မှုအား ခုခံရန် မတတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ရှိထျန်းရီသည်
သူ၏ရန်သူအား လူအင်အား အသာဖြင့် အပေါ်စီးမှ

တိုက်ခိုက်နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်သည် ကြောက်ရွံ့မှု ကင်းမဲ့ခဲ့သည်။
သူသည် အသွင်သဏ္ဌာန်လေးမျိုး ကောင်းကင်ခွဲခြမ်း ကျမ်းစာအား
ဆင့်ခေါ်လိုက်ရာ သူ၏ကျောနောက်မှ လေဟာနယ်သည်
တွန့်လိမ်သွား၍ ဆေးမီးဖိုတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဆေးမီးဖိုက ပွင့်သွားသောအခါ သူ၏အတွင်းတွင်
တစ်ယောက်သည် မည်းနက်နေသော မြေကြီးတို့အား
တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် တွင်းနက်ကြီး တစ်ခုပမာ
တိတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။

ရုတ်တရက်ပင် ထိုဆေးမီးဖို အတွင်းမှ သားရဲတို့၏
ဟိန်းဟောက်သံတို့ကို ကြားခဲ့ရသည်။ သူတို့သည် ကလေးငယ်များ
ငိုကြွေးနေသည့် အသံနှင့် တူညီကာ အလွန်အမင်းပင် စူးရှလှ၏။
အစွမ်းထက်လှသည့် သားရဲတစ်ကောင်၏ ပုံရိပ်က
ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် သိုးတစ်ကောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်နှင့်
လူတစ်ယောက်၏ ဦးခေါင်းရှိသည်။ သူ၏ မျက်လုံးသည်

ချိုင်းနေရာတွင် ပေါက်နေခဲ့၍ ကျားတစ်ကောင်၏ သွားနှင့်
လူတစ်ယောက်၏ လက်သည်းတို့ ရှိ၏။

ဒါသည် ရှေးပဝေသနီမှ မဟာမိတ္တာ သားရဲလေးကောင် အတွင်းမှ
တစ်ကောင်ဖြစ်သည့် တောက်တီဖြစ်သည်။

ဆေးမီးဖိုအတွင်းမှ မြေကြီးသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆောင်းခိုနေရာမှ
ထလာသော သားရဲတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ပွင့်သွားခဲ့၏။ သူသည်
အလွန်အမင်းကို ဆာလောင်မွတ်သိတ်နေခဲ့၍ သူဆန္ဒရှိနေသည်မှာ
စားဖို့သာဖြစ်သည်။ သူ၏ ချောက်နက်ကဲ့သို့သော
ပါးစပ်ကိုဟလိုက်ကာ ဝါးမျိုလိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ သွေးဆာနေသော ဝိညာဉ်များစွာတို့သည်
ထိုဆေးမီးဖို၏ ငမ်းငမ်းတက် ဝါးမျိုခြင်းအား ခံခဲ့ရသည်။
ခဏအကြာတွင် ဘာတစ်ခုကိုမျှ မမြင်ရ မကြားရတော့ချေ။ ဒါသည်
ရွံ့နံ့တို့အား ပင်လယ်အတွင်းသို့ ပစ်ချခဲ့ခြင်းနှင့် တူနေ၏။

"ဒါက စိတ်ဝိညာဉ်တွေနဲ့ မှော်စွမ်းအင်တို့ကိုပါ ဝါးမျိုနိုင်တာလား"
ရှိထျန်းရီသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ ထိုအကွက်အား ရှိမိသားစု
စံအိမ်အတွင်းတွင် မြင်ခဲ့ဖူး၏။ ထိုအချိန်က သူသည် ရှိထျန်းရီ
ဖခင်၏ စကြာဝဠာ ပုံသဏ္ဌာန်အား မလွှတ်စတမ်း ဖမ်းထားခဲ့သည်။
ပြီးတာနှင့် သူသည် စကြာဝဠာ ပုံသဏ္ဌာန်အား ဝါးမျိုပစ်ခဲ့သည်။

ယခုအချိန်တွင်လည်း သူ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည်လည်း
အလားတူ ကံကြမ္မာတို့နှင့် တွေ့ကြုံခဲ့ရ၏။ ရှိထျန်းဟောင်သည်
တိမ်းရှောင်ရန် မကြိုးစားခဲ့ပဲ သူ၏တိုက်ခိုက်မှု အားလုံးတို့အား
ဝါးမျိုခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ အကြည့်သည် လင်းလက်လာခဲ့၍
သူ၏မှော်ကျိန်စာအား ချက်ချင်းရပ်တန့်လိုက်သည်။ သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ်သည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားခဲ့၏။
သူသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေသည်မှာ သိသာနေပေသည်။

သူ၏ မဟာကောင်းကင် ပုံရိပ်ဖန်ဆင်းခြင်းသည် ဖျက်ဆီးခြင်းအား
ခံလိုက်ရ၏။ ဒါသည် သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်အား

မထိခိုက်စေခဲ့သော်လည်း ထိုမှော်ကျိန်စာအား
ထုတ်လွှတ်ခဲ့သည့်အခါ သူ၏ စွမ်းအားအကန့်အသတ်
အဆုံးစွန်အထိ ထုတ်သုံးခဲ့ရသည်။

သူသည် ထိုမှော်ကျိန်စာကို ထုတ်လွှတ်ခဲ့သည့်အတွက် ဘာမှ
အကျိုးအမြတ် မရခဲ့သည့်အပြင် သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်များကို
ဝါးမျိုအပြီးတွင် ရှိထျန်းဟောင်၏ စွမ်းအားတို့မှ
တိုးတက်လာသည်ဟု ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားမိနေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် အခြေအနေကို အမြဲတမ်း
ထိန်းချုပ်နေလိုသောသူ ဖြစ်၏။ ရှိထျန်းရီက တိုက်ခိုက်ခဲ့သောအခါ
သူသည် ရှိထျန်းရီ၏ အားနည်းချက်များကို ရှာဖွေနေခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် သူသည် မှန်ကန်သော ပစ်မှတ်ကို
ရှာတွေ့သွားခဲ့ပြီဟု ယုံကြည်နေခဲ့သည်။

"ကျိုး (ဝဠာ)" ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏ညာလက်သီးကို

မြောက်လိုက်ကာ ရွှမ်ဟွမ်ကမ္ဘာလေးခု မှော်ကျိန်စာအား
အသက်သွင်းလိုက်၏။ သူသည် ရှိထျန်းရီအား လုံးဝ
ဖိနှိပ်ထားနိုင်ခဲ့ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အချိန်ကာလကို
ရပ်တန့်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မည်မျှ စွမ်းအားကြီးသည်ဟု
ဆိုသော်ငြားလည်းပဲ သူသည် အကန့်အသတ် ရှိပေသည်။
သူ၏ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးသည် သစ်သားရုပ်သေးရုပ်
တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်ဟု ခံစားနေခဲ့ရသည်။ သူသည်
ဆက်လက်၍ စကားပြောနိုင်ခြင်း လုပ်ရှားနိုင်ခြင်းတို့ မရှိခဲ့ပေ။ သူ၏
စိတ်အတွင်းမှ အတွေးတို့သည်ပင်လျှင် နှေးကွေးသွားခဲ့၏။

သူသည် လွတ်မြောက်စေရန် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
ရှိထျန်းဟောင်၏ တိုက်ခိုက်မှုများသည် သူ့ထံသို့ ပင်လယ်အတွင်းမှ
လှိုင်းလုံးကြီးပမာ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ "ကျိုး (ဝဠာ)" မှော်ကျိန်စာ
အပြီးတွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် "ယု (စကြာ)" မှော်ကျိန်စာကို
အသုံးပြုလိုက်သည်။ ရှိထျန်းရီသည် လုပ်ရှား၍ပင် မရတော့ချေ။

ရှိထျန်းဟောင် ကိုယ်တိုင်သည် သူ့ပြိုင်ဘက်ဆီသို့ လျှပ်စီးကဲ့သို့
အမြန်နှုန်းဖြင့် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သူသည် ရှိထျန်းရီ၏
ခန္ဓာကိုယ်အား ပြင်းထန်စွာနှင့် ရိုက်နှက်လိုက်၏။

အရေးအကြီးဆုံး အခိုက်အတန့်တွင် ရှိထျန်းရီသည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ
သူ၏ မလုပ်ရှားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်အား
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ သို့မှသာ သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏
တိုက်ခိုက်မှုများကို ခုခံနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
မလုပ်ရှားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်သည် လုံးဝ
ကွဲပြားသွားခဲ့၏။ ထိုခန္ဓာကိုယ်သည် ပင့်ကူအိမ်များကဲ့သို့
အက်ကွဲကြောင်းများ ပေါ်လာခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီသည် သူ၏ ကောင်းကင်သို့ တက်လှမ်းခြင်း
မှော်ကျိန်စာအား အသုံးပြုလိုက်ကာ ကောင်းကင်ပေါ်သို့
ပျံတက်သွားခဲ့သည်။ သူသည် ရှိထျန်းဟောင်နှင့် သူ၏အကြားမှ
အကွာအဝေးအား ဖန်တီးချင်နေခဲ့၏။

ရှိထျန်းဟောင်သည် "ယု(စကြာ)" မှော်ကျိန်စာအား

ထပ်မံဖော်ထုတ်လိုက်ကာ ဗလဟနတ္ထိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုက
လင်းလက်လာခဲ့သည်။ လေဟာနယ်တို့က တုန်ခါသွားခဲ့ပြီး
အခြေတည်ဝိညာဉ် စဦးပိုင်း အဆင့်မှ ရှိထျန်းရီကပင် သူသည်
လေဟာနယ်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ ပျံသန်း၍
မလွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်း သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှိထျန်းရီက အော်ဟစ်လိုက်၏။ "ပွင့်စမ်း"

ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင် အဖြူရောင်တိမ်တိုက် အများအပြားတို့
ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဖြည်းဖြည်းချင်း သူတို့သည်
နေရာတစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ကာ ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေမှ ကောင်းကင်နီကို အဖြူရောင် သန်းစေခဲ့၏။

တိမ်တိုက်တို့နှင့် လျှင်မြန်စွာနှင့် လွင့်မျောနေကြ၍
တိမ်တိုက်ပင်လယ်တို့၏ အလယ်တွင် တစ်ယောက်သည်
အလင်းတန်းများ လွင့်မျောနေသည်ကို မြင်နိုင်ပေသည်။

ကြည့်ရသည်မှာ ပုလဲဂိတ်က ပွင့်လာသည်နှင့် တူနေပေသည်။

စင်ပေါ်မှ ကြည့်နေသူများ အားလုံးတို့သည် အံ့အားတကြီးဖြင့် အာမေဍိတ်ပြုလိုက်ကြသည်။ နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲနှင့် အပြာရောင်ခန်းမ သူတော်စင်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူတို့သည်ပင်လျှင် အံ့အားသင့်နေကြ၏။

"ဒါ.. ဒါက ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ် မဟုတ်လား။ ဒါက မဟာဟင်းလင်းပြင် ကောင်းကင်ကိုးလွှာ မှော်ကျိန်စာထဲက ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်ဖြစ်တယ်။ ကောင်းဟန်က ဒီလိုမျိုး စွမ်းအားကြီးတဲ့ မှော်ကျိန်စာကို ရှိထျန်းရီကို သင်ထားပေးတာလား"

ချင်ဧကရာဇ် ရှိယုသည်ပင်လျှင် သူ၏ မျက်မှောင်ကြီးကို ကြုတ်လိုက်ကာ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းဘက်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် ကောင်းကင်ကိုးလွှာ မှော်ကျိန်စာသည်

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ အစွမ်းအထက်ဆုံး မှော်ကျိန်စာများ
အတွင်းတွင် တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်း၏ အစွမ်းအထက်ဆုံး တိုက်စစ်ဖြစ်ကာ
စူတောင်ဓားဂိုဏ်းမှ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီ သို့မဟုတ်
မဟာမိုးကြိုး ကျောင်းတော်မှ ဗီရိကာနာ ဇန်လက်ဝါးနှင့်
အလားတူပေသည်။

ဒါသည် နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းမှ လူသားကျင့်ကြံသူများ၏
အစွမ်းအထက်ဆုံး အကွက်ဖြစ်သည်ကို အားလုံးတို့က
တညီတညွတ်တည်း လက်ခံထားကြသည်။

ကောင်းကင်ကိုးလွှာနှင့် ပတ်သတ်၍ နတ်ဘုရားနယ်မြေ
အတွင်းတွင် ဆိုရိုးစကား နှစ်ခုရှိသည်။ တစ်ခုမှာ ရှေးဟောင်းခေတ်
အတွင်းမှ စွမ်းအားအကြီးဆုံးဂိုဏ်းဖြစ်သော
ကောင်းကင်ဂိတ်ဂိုဏ်းဖြစ်သည်။ ကောင်းကင်ဂိတ်ဂိုဏ်းသည်
ကောင်းကင်ကိုးလွှာအား သတ်မှတ်ထားသည်။

သူတို့အနေနှင့် အလယ်ဗဟိုကို ကျွင်းကောင်းကင်၊ အရှေ့ကို

ချန်ကောင်းကင်၊ အရှေ့မြောက်ကို မင်းကောင်းကင်၊ မြောက်ကို
ရွှမ်ကောင်းကင်၊ အနောက်မြောက်ကို ယူကောင်းကင်၊
အနောက်ကို ယွမ်ကောင်းကင်၊ အနောက်တောင်ကို ဇူကောင်းကင်၊
တောင်ကို ယန်ကောင်းကင်နှင့် အရှေ့တောင်ကို
ယမ်ကောင်းကင်ဟု သတ်မှတ်ထား၏။

နောက်တစ်မျိုးမှာ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက
သတ်မှတ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူတို့အနေနှင့်
ကောင်းကင်ကိုးလွှာအား ကျုံးကောင်းကင်၊ ရှမ်ကောင်းကင်၊
ချုံးကောင်းကင်၊ ကန်းကောင်းကင်၊ ကျွေကောင်းကင်၊
ကော်ကောင်းကင်၊ ရှန်ကောင်းကင်၊ စန်ကောင်းကင်နှင့်
ချန်းကောင်းကင် ဟူ၍ သတ်မှတ်ထားကြသည်။

ကိုးသည် အကြီးဆုံးဂဏန်း ဖြစ်သည်နှင့်အညီ သူတို့
အဆုံးမဲ့ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရှိသည်။ ချန်းကောင်းကင်၏ အပေါ်တွင်
တစ်ယောက်သည် မဟာတာအိုကို တွေ့ရှိနိုင်သည်။
မဟာတာအိုသည် ကောင်းကင်များအတွင်းတွင် အကန့်အသတ်မဲ့၊
အဆုံးမဲ့စွာဖြင့် တည်ရှိနေသည်။ သူ၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုမှာ

မမြင်တွေ့နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်၏။

ဒဏ္ဍာရီ၏ အဆိုအရ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏
ပိုင်ယွင်တောင်တွင် ကောင်းကင်ကိုးလွှာ နန်းတော်တို့
တည်ရှိနေကြသည်။ သူတို့အားလုံးတို့သည်
ဆန်းကြယ်နက်နဲလှကာ သဘောပေါက်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှ၏။
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ အစွမ်းအထက်ဆုံး
တပည့်များသည်သာလျှင် သူတို့၏ အတွင်း၌ နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာ
ခံနိုင်ခဲ့ကာ မဟာဟင်းလင်းပြင် ကောင်းကင်ကိုးလွှာ
မှော်ကျိန်စာအား သင်ယူနိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှိယျန်းရီ၏ ယခုတိုက်ခိုက်မှုသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ
သတ်မှတ်ထားသည့် ပထမကောင်းကင်မှ စွမ်းအားတို့ကို
ယူသုံးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျုံးယျန်းဂိတ်က ပွင့်သွားသောအခါ ရှိယျန်းရီ၏ စွမ်းအားများသည်
ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးတက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ရှိယျန်းဟောင်အား
ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဂိတ်ဆိုတာက

ပြောဖို့လွယ်ကူပေမဲ့ နားလည်ရအခက်ဆုံး သဘောတရားတွေ
အထဲမှ ပါတယ်။ မော်တယ်ကမ္ဘာရဲ့ စွမ်းအားတွေဟာ
မှန်ကန်ခဲ့လို့ရှိရင် တစ်ယောက်ကို ဂိတ်တစ်ခုစီကို
ခေါ်သွားနိုင်တယ်။ ဒီဂိတ်အတွင်းကို ဝင်ရခြင်းဟာ
အစသာဖြစ်တယ်။ ဒါက ဝင်ရောက်ခြင်း ဖြစ်သလို စတင်ခြင်းလည်း
ဖြစ်တယ်"

"ခက်ခဲတဲ့ အချိန်တွေမှာ တစ်ယောက်ဟာ ဂိတ်တစ်ခုကို
တွေ့နိုင်ခဲ့ရင် သူက အရှေ့ကို ဆက်လျှောက်လို့ရတယ်"
စကားပြောနေရင်း ရှိထျန်းရီသည် အလင်းတန်း အတွင်းသို့
တိုးဝင်သွားခဲ့သည်။

မယုံနိုင်စရာ ကောင်းလောက်အောင်ပင် သူသည် အလင်းတန်း
အတွင်းသို့ ဝင်သွားသောအခါ ရှိထျန်းဟောင်၏ 'ယု'နှင့်'ကျိုး'
မှော်ကျိန်စာတို့ထံမှ လွတ်မြောက်သွားနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအခြေအနေအား တွေ့လိုက်သောအခါ ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာက
သက်ပြင်းချလိုက်၏။ "ဒီစုံသူငယ်အိမ်နဲ့ ကျင့်ကြံသူဟာ

ကံမကောင်းခြင်းကနေ အကျိုးအမြတ် ရနိုင်ခဲ့တယ်။ ဟင်းလင်းပြင်
စစ်တလင်းမှာ မျက်စိကန်းခဲ့ရတဲ့ တိုက်ပွဲကြောင့်သာ မဟုတ်ရင်
သူက ဒီလောက်အထိ စွမ်းအားမကြီးလာနိုင်ပဲ ကောင်းကင်ကိုးလွှာ
နန်းတော်တွေရဲ့ နှစ်ခြင်းမင်္ဂလာကို မခံရပဲ ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်ကို
လေ့ကျင့်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာကလည်း စစ်မြေပြင်ကို
ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းအား ညိတ်လိုက်သည်။
"ရှိထျန်းဟောင်က ဒုက္ခရောက်သွားနိုင်တယ်"

ခဏအကြာတွင် ရှိထျန်းရီက ထပ်မံပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည်
အခြားနေရာ တစ်ခုသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ ရှိထျန်းဟောင်အား
ကြည့်လိုက်ကာ မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်၏။

သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ တိမ်တိုက်များအနက် အပေါက်တစ်ခု
ပေါ်လာခဲ့ကာ တောက်ပသော ရွှေရောင်အလင်းတန်း တစ်ခုက
ဖြာကျလာခဲ့သည်။ သူသည် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းမှ အနီရောင် ကောင်းကင်ကိုပင်

အပေါက်ဖောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအပေါက်အတွင်းတွင်
တစ်ယောက်သည် ကြယ်များဖြင့် ပြည့်နေသော အနက်ရောင်
ဟင်းလင်းပြင်အား တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဤပုံစံသည် ကြယ်တာရာကိုးလုံး ကောင်းကင်ချေမှုန်း ဝင်္ကပါကို
ပထမဆုံး ဖော်ထုတ်ခဲ့စဉ်ကနှင့် တူနေ၏။ သူသည် ထိုဝင်္ကပါ၏
ကြောက်မက်ဖွယ် စွမ်းအားများထက် များစွာအားနည်း၍
ယှဉ်နိုင်စွမ်း မရှိသော်လည်း ရှိထျန်းရှိ၏ အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့်နှင့် ကြယ်တာရာကိုးလုံးတို့၏ စွမ်းအားကို
အသုံးပြုနိုင်သည်မှာ မှင်သက်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။

မဟာဟင်းလင်းပြင်၏ ဒုတိယကောင်းကင်၊ ရှန်ကောင်းကင်
မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်း!

စတုရန်းမီတာ ၆၅၀ ခန့်ရှိသော မယုံနိုင်လောက်အောင်
ရှုပ်ထွေးသည် မှော်သင်္ကေတ ပုံသဏ္ဌာန်သည် ကောင်းကင်ပေါ်တွင်
ပေါ်လာခဲ့သည်။ မြူရိုးငွေ့များ၊ အလင်းတန်းများ တို့သည်
ပျံ့နှံ့သွားခဲ့၍ ကြယ်တာရာတို့သည် ဟင်းလင်းပြင်ကို

ဖြတ်သန်းလာကြကာ မှော်သင်္ကေတ အပေါ်သို့
ကျဆင်းလာကြသည်။ ဒါသည် ဤမှော်သင်္ကေတ ပုံသဏ္ဌာန်အား
နေမင်းအငယ်စားလေးကဲ့သို့ ပို၍ပို၍ တောက်ပလာစေခဲ့သည်။

ရှိကျုံးယွဲ့၏ မျက်နှာသည် သွေးဆုတ်သွားခဲ့ကာ အံ့သြတကြီးဖြင့်
ပြောလိုက်သည်။ "ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်အပြင် သူက
ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းကိုပါ
ကျင့်ကြံထားနိုင်ခဲ့တယ်"

ရှိထျန်းဟောင်သည် ကောင်းကင်ပေါ်မှ ဧရာမ မှော်သင်္ကေတ
ပုံသဏ္ဌာန်အား ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ မျက်မှောင်များကို
အသာကြုတ်လိုက်သည်။ သူသည် ထိုမှော်ကျိန်စာ၏
စွမ်းအားများကို ခံစားနေခဲ့ရ၏။

ကြယ်တာရာတို့၏ စွမ်းပကားမှာ အစွမ်းထက်လွန်းလှသဖြင့်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ ကျင့်ကြံသူများက
အလွယ်တကူ အသုံးမပြုနိုင်ကြပေ။ တစ်ယောက်သည် သူတို့အား
ထိန်းချုပ်ရန် အလွန်မြင့်မားသော ကျင့်ကြံမှုအဆင့် လိုပေသည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ ဤမှော်ကျိန်စာသည်
အလွန်အစွမ်းထက်သည်ဟု ပြော၍ရသည်။

တိုက်ပွဲစသည့်အချိန်မှစ၍ ဒါသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ ပထမဆုံး
အကြိမ်အဖြစ် အခြိန်းခြောက် ခံနေရသည်ဟု ခံစားမိခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရှိထျန်းရီသည် သူ၏ညာလက်ကို
ဆန့်တန်းလိုက်ရာ တိမ်တိုက်များက လည်ပတ်သွားကြသည်။
အဆုံးမဲ့ အလင်းတန်းများက ထွက်ပေါ်လာကြ၏။ သူတို့သည်
မှော်သင်္ကေတများ တစ်ခုပြီး တစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲသွားကြကာ
လေထဲတွင် လွင့်မျောနေကြသည်။ ပြီးတာနှင့် သူတို့သည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်အား အားသုံးကာ
ချုပ်နှောင်ထားခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် မှင်သက်သွားခဲ့၏။ သူ၏တစ်ကိုယ်လုံးမှာ
လုပ်၍မရတော့ချေ။ ကြည့်ရသည်မှာ သူသည် သူ၏ကိုယ်ပိုင်

'ယု'က္ခမ္ဘာ မှော်ကျိန်စာဖြင့် အချုပ်နှောင် ခံနေရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏
ပထမကောင်းကင် နည်းစနစ်ဖြစ်သော ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်၏
အစွမ်းထက်သော စွမ်းအားဖြစ်သည်။

"ဂိတ်က ပွင့်သွားလို့ရှိရင် ဒါက လွတ်မြောက်ခြင်း၊ စတင်ခြင်းနဲ့
စတင်တဲ့နေရာ တစ်ခုဖြစ်တယ်" ရှီထျန်းရီက ပြောလိုက်၏။
"ဂိတ်က ပိတ်သွားလို့ရှိရင် သူက ပိတ်ဆို့ခြင်း၊ ချိတ်ပိတ်ခြင်းနဲ့
အဆုံးသတ်တဲ့ နေရာဖြစ်တယ်။ လွတ်မြောက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး"

သူသည် ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်နှင့် ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော
ကြယ်စင်အလင်းတန်းတို့အား တွဲဖက်၍ အသုံးပြုခဲ့ကာ
ရှီထျန်းဟောင်ကို မလွတ်မြောက်စေနိုင်ရန် တားဆီးခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ရှီထျန်းဟောင်သည် ကြယ်တာရာတို့၏ တရစပ်
ထိုးနှက်မှုကို လက်ခံရုံသာ တတ်နိုင်ခဲ့သည်။

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ ဧရာမ
မှော်သင်္ကေတကြီးသည် အလင်းလက်ဆုံးအဖြစ်
တောက်ပလာခဲ့၏။ အလွန်ကို စူးရှလှသဖြင့် တစ်ယောက်မှ
တည့်တည့်မကြည့်နိုင်ခဲ့ပေ။

ခဏအကြာတွင် ဧရာမ ရွှေရောင်အလင်းတန်း တိုင်လုံးကြီးသည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ အပေါ်သို့ ကျလာခဲ့သည်။

ပူပြင်းစွာ တောက်လောင်နေသော အလင်းတန်း အော်ရာတို့သည်
သူ၏ ပတ်ပတ်လည်မှ အရာအားလုံးတို့ကို မေ့ပျောက်စေခဲ့သည်။
သူ့အား တားမြစ်ရန် ကြိုးစားသော အရာမှန်သမျှသည်
ထိုးဖောက်ဖျက်ဆီးကာ မမေ့ပျောက် ခံခဲ့ရသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၁

အပိုင်း ၅၈၁ : ရှိထျန်းရီ၊ မင်းရဲ ယုံကြည်ချက်က ဘယ်မှာလဲ

ကြယ်တာရာများ၏ စွမ်းပကားသည် ကြီးမားလှကာ ရှိထျန်းရီသည်
ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းအား
ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့သော်လည်း သူသည် သူတို့၏ စွမ်းအား
အနည်းငယ်ကိုသာ ယူသုံးနိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ထိုစွမ်းအား အနည်းငယ်လေးကပင် အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ ကျင့်ကြံသူများအတွက်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဖြစ်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ တပည့်များသည်ပင်လျှင်
ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ကာ ထိုတိုက်ပွဲအား မမှိတ်မသုန်
ကြည့်နေကြ၏။

ဝမ်လင်း၏ အေးစက်သောအကြည့်သည် လက်ကနဲ
ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူသည် အသွင်သဏ္ဌာန်လေးမျိုး
ကောင်းကင်ခွဲခြမ်း ကျမ်းစာအား လေ့ကျင့်ပြီးသွားကာ
အခြေတည်ဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် ရှိထျန်းရီ၏
တိုက်ခိုက်မှုများကို မကြောက်တော့ချေ။ သို့သော်လည်း သူတို့သည်
ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းတွင် တိုက်ခိုက်ခဲ့စဉ်က
ရှိထျန်းရီက ထိုအကွက်အား သုံးလိုက်ပါက မည်သို့ဖြစ်သွားမည်ကို
မည်သူမှ မသိပေ။

ရှောင်ယန်က သူ့ကိုယ်သူ ရေရွတ်လိုက်၏။ "ဒါက ငရဲပြည်က
ရောင်ခြည်နတ်ဆိုး မီးတောက်နဲ့ မဟာသူရိယ အကြွင်းမဲ့
မီးတောက်တို့ ပေါင်းထားတဲ့ ကောင်းကင်မီးတောက်
ကြာပန်းလောက်ကို စွမ်းအားကြီးတယ်"

ငရဲပြည်က ရောင်ခြည်နတ်ဆိုး မီးတောက်နှင့် မဟာသူရိယ
အကြွင်းမဲ့ မီးတောက်တို့အား ပေါင်းစပ်ထားသည့်
ကောင်းကင်မီးတောက် ကြာပန်းသည် မီးတောက်နှစ်ခု

ကောင်းကင်မီးတောက် ကြာပန်း အနက်တွင် အစွမ်းအထက်ဆုံး
ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း သူသည် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
ရောက်ရှိသွားပါက သူ၏ ကောင်းကင်မီးတောက် ကြာပန်း
သို့မဟုတ် အကြွင်းမဲ့မီးတောက် တစ်ခုချင်းစီ၏ စွမ်းအားများသည်
များစွာတိုးတက်လာမည် ဖြစ်သည်။

ဇူရီသည် ဘာမှမပြောခဲ့သော်လည်း သူ၏ အမူအရာမှာ
လေးနက်နေ၏။

ဘေးမှကြည့်နေသူတစ်ယောက် အနေနှင့် သူသည် ရှိထျန်းရီ၏
တိုက်ခိုက်မှု စွမ်းအားများကို ကောင်းစွာခံစားနေရပေသည်။
ထိုအချိန်တွင် သူသည် ထိုတိုက်ခိုက်မှုအား
တိုက်ရိုက်ရင်ဆိုင်နေရသည့် ရှိထျန်းဟောင်ထက် များစွာပို၍
သိမြင်နိုင်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်သည် ကြောက်ရွံ့မှုကို မပြသခဲ့ပေ။
သူသည် သူ့ထံသို့ လျှပ်စီးအမြန်နှုန်းဖြင့် ဝင်လာနေသော
အလင်းတန်း တိုင်လုံးကြီးအား တည်ငြိမ်စွာဖြင့်သာ
ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူ၏အနောက်မှ လေဟာနယ်သည် ပြင်းထန်စွာနှင့်
တုန်ခါသွားခဲ့ကာ မဟာ ကစဉ့်ကလျား ဆေးမီးဖို တိုက်ခိုက်မှုအား
ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

ထိုဆေးမီးဖို အတွင်းတွင် အသွင်သဏ္ဌာန်၊ အရောင်အဆင်းမဲ့သော
လေများသည် တစ်ဝီဝီဖြင့် တိုက်ခတ်နေခဲ့ကာ သူ၏အတွင်းမှ
ကစဉ့်ကလျား လေဟာနယ် တစ်လွှာချင်းစီက တုန်ခါသွားခဲ့သည်။

အန်းလျမ်မင်းသား ရှိကျုံးယွဲ့သည် ထိုမြင်ကွင်းအားကြည့်လိုက်ကာ
အံ့သြတုန်လှုပ်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဒါ.. ဒါက
မဟာအကြွင်းမဲ့လေ လေးမျိုးထဲမှာပါတဲ့ ဟင်းလင်းပြင်မုန်တိုင်း
ဖြစ်တယ်။ နေ.. နေပါဦး။ ဒါက ဟင်းလင်းပြင်မုန်တိုင်း မဟုတ်ဘူး။
ဒါပေမဲ့ သူက တူညီတဲ့ စွမ်းအားတွေရှိတယ်"

ဧရာမ သားရဲတစ်ကောင်သည် ဤအချိန်တွင် ဆေးမီးဖို အတွင်းတွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် အိတ်တစ်ခုနှင့်တူနေကာ မီးလျှံကဲ့သို့ နေရဲနေ၏။ သူသည် အတောင်လေးဘက်၊
ခြေထောက်ခြောက်ချောင်း ရှိကာ မျက်နှာသွင်ပြင်များကို မတွေ့ရချေ။

ဒါသည် ရှေးပဝေသဏီမှ မိစ္ဆာသားရဲ လေးကောင်အနက်မှ တစ်ကောင်ဖြစ်သည့် ဟွန်တွန်း ဖြစ်၏။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ဟိန်းဟောက်လိုက်ရာ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို၏ စွမ်းအားများသည် သူ၏ကိုယ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ စွမ်းအားများသည် ကောင်းကင်ထံသို့ ထိုးတက်သွားခဲ့ကာ ရွှေရောင် အလင်းတန်း တိုင်လုံးကြီးနှင့် တိုက်ရိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

အစမှနေ၍ ရှိထျန်းဟောင်သည် ထိုတိုက်ခိုက်မှုအား ရှောင်ရှားရန်

ရည်ရွယ်ချက် လုံးဝမရှိခဲ့ပေ။

သူသည် လက်သီးတစ်လုံး ထိုးလိုက်ရာ လေဟာနယ်သည်
ချက်ချင်းပင် ကြေမ္မသွားခဲ့သည်။ မိစ္ဆာသားရဲ ဟွန်တွန်းသည်
လေပြင်းတစ်ခု အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ ရွှေရောင် အလင်းတန်း
တိုင်လုံးထံသို့ တိုးဝင်သွားခဲ့သည်။

တောက်ပလှသည့် ရွှေရောင်အလင်းတန်းသည် အဆက်မပြတ်
လင်းလက်လာခဲ့ကာ တစ်ယောက်မှ သူတို့၏ မျက်လုံးကို
မဖွင့်နိုင်ကြတော့ချေ။ သူတို့အားလုံးတို့သည် ပြင်းထန်သော
အပူရှိန်ကိုသာ ခံစားနေကြရသည်။

လူအနည်းငယ်တို့သာ ရှိထျန်းဟောင်သည် လေထုအလယ်တွင်
ရပ်နေကာ ဟန်တွမ်း၏ စွမ်းအားများဖြင့် ရှန်ကောင်းကင်
မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းအား ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်ကို
တွေ့နိုင်၏။

သို့သော်လည်း ကြယ်တာရာတို့၏ စွမ်းအားများသည် လွန်စွာ
ပြင်းထန်လှသည်။ သူတို့အနက်မှ အနည်းငယ်ကိုသာ
ယူသုံးနိုင်ခဲ့သော်လည်း ရှိထျန်းရီသည် အဆုံးမဲ့နေသည်ဟု
ထင်နေရသည့် စွမ်းအားများကို ဆင့်ခေါ်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ၏ တရစပ်
ထိုးနှက်မှုအောက်တွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် နောက်သို့သာ
ဆုတ်နိုင်ခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်၏ စွမ်းအားကြီးမားကာ ကြံ့ခိုင်လှသော
ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာကြောင့်သာ မဟုတ်လျှင် ကြယ်စင်များ၏
အလင်းတန်းသည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား ပြာကျသွားစေလိမ့်မည်
ဖြစ်သည်။

"ကျား!" ရှိထျန်းဟောင်၏ ညာလက်သည် လက်သီးအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားကာ သူ၏အရှေ့မှ ကြယ်တာရာများ၏ ထိုးနှက်မှုကို
တိုက်ရိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။ သူ၏ ဘယ်လက်မှာမူ ရှေ့သို့
ဆန့်တန်းလိုက်ကာ ပထမ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို၏
အတွင်းမှ တောက်တီ၏ စွမ်းအား၏ အကူအညီဖြင့် ထိုအလင်းတန်း
တိုင်လုံးအား ဆုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့သည်။

စွမ်းအားကြီးမားသည့် တောက်တီသည် အနက်ရောင်
မြေတစ်ကွက်အသွင် ပြောင်းသွားခဲ့ကာ ရှိထျန်းရီ၏
ကြယ်စင်စွမ်းအားများကို အငမ်းမရ ဝါးမျိုလိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ မျက်ခုံးများသည် တင်းကျပ်စွာနှင့် ကြုတ်သွားခဲ့၏။
ပြီးတာနှင့် ရှိထျန်းရီသည် အသက်ပြင်းပြင်းရှုလိုက်ရာ
သူ၏အနောက်မှ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို အတွင်းမှ
ကျယ်လောင်သော ဟိန်းဟောက်သံများကို ကြားနိုင်ခဲ့သည်။
သူတို့သည် ဖန်ဆင်းမှု၏ အစပိုင်း နေ့များအတွင်းသို့
ပြန်ရောက်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

သားရဲနှစ်ကောင်တို့၏ စွမ်းအားများကြောင့် ရွှေရောင် အလင်းတန်း
တိုင်လုံးကြီးသည် ကျိုးပျက်သွားခဲ့သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်အား
မျက်စိကျိန်းလုမတတ် ရွှေရောင် အလင်းတန်းများဖြင့်

ဖုံးအုပ်သွားခဲ့သည်။ ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းမှ နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ထံသို့ ကြည့်လိုက်လျှင်
တစ်ယောက်သည် ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ
ထွက်လာနေသည်ကိုသာ တွေ့ရမည် ဖြစ်၏။

ထိုမြင်ကွင်းအား ကြည့်နေကြသော ပရိသတ်များ အားလုံးတို့သည်
ဆွံ့အသွားကြကာ အတွေးပေါင်း များစွာတို့ သူတို့၏ ရင်အတွင်းတွင်
ပေါ်လာကြသည်။

သူတို့၏အရှေ့မှ ပြိုင်ပွဲဝင် နှစ်ယောက်တို့သည် ကျော်ကြားမှုနှင့်
ကိုက်ညီလှပေသည်။

ရှိအကြီးသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ မဟာဟင်းလင်းပြင်
ကောင်းကင်ကိုးလွှာ မှော်ကျိန်စာအား လေ့ကျင့်နိုင်သည်အထိ
သန်မာပေသည်။ ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်ဖြစ်စေ၊ ရှန်ကောင်းကင်
မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းဖြစ်စေ၊ သူတို့၏
စွမ်းအားများမှာ ရင်သပ်ရှုမောဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။
သူတို့တစ်ခုတိုင်းသည် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ

ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်အား ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သည်။

သို့သော်လည်း ရှိအငယ်မှာ ပို၍ပင် ကြမ်းတမ်းပေသည်။ သူသည်
ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းကိုပင်
အောင်မြင်စွာနှင့် ခုခံနိုင်ခဲ့၏။

ထို့အပြင် သူသည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် နောက်ဆုံး အဆင့်တွင်သာ
ရှိသေး၍ ရှိထျန်းရီသည် အခြေတည်ဝိညာဉ် စဉ်းပိုင်း အဆင့်တွင်
ရှိနေပေပြီ။ ဒါသည် ပို၍ အံ့ဩမှင်သက်ဖွယ် ကောင်းလှ၏။

ရှိချိုးယွမ်သည် သူ၏အရှေ့မှ မြင်ကွင်းအား အမူအရာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့်
ကြည့်နေခဲ့သည်။ မဟာချင် အင်ပါယာမှ တော်ဝင်မိသားစုသည်
တစ်ချိန်က ရှိထျန်းရီအား မွေးစားမည်ဟု ကြံရွယ်ခဲ့သေး၏။
သူသည် အဘယ်မှာ မသိပဲ နေပါအံ့နည်း။

ရှိကျိုးယွဲ့နှင့် ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်တို့သည်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြကာ

သူတို့၏ခေါင်းများကို ခါလိုက်ကြသည်။ "နမြောစရာပဲ၊
စီနီယာရှိရော ဂျူနီယာရှိပါ မဟာချင်အတွက် အသုံးမချနိုင်ဘူး။
တကယ့်ကို နမြောစရာပဲ"

ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ အတွင်း၌ ရှိထျန်းဟောင်သည်
ရုတ်တရက် မတ်မတ်ရပ်လိုက်သည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင်
ကြယ်စင်များ၏ အလင်းတန်း၏ ထိုးနှက်မှုကြောင့် ဒဏ်ရာများ
ရနေခဲ့သည်။ သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် မည်မျှပင် သန်စွမ်းသည်ဟု
ဆိုသော်လည်း သူသည် အနာတရမဖြစ်ပဲ မလွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ပေ။
သို့သော်လည်း သူ၏ ရုပ်အော်ရာသည် နောက်ထပ်
ထိပ်ဆုံးအသစ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့၏။ သူသည်
ဟိန်းဟောက်နေဆဲတွင် သူ၏ခေါင်းပေါ်၌ ရွှေရောင်စက်ဝိုင်း
အလင်းတန်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထိုရွှေရောင်စက်ဝိုင်း အတွင်းတွင် ဧရာမ သားရဲတစ်ကောင်က
လွင့်မျောနေခဲ့၏။

လူအများတို့သည် ထိုအရာအား တွေ့လိုက်ကြသောအခါ

ပင်သက်ရှိက်လိုက်ကြ၏။ "ခွန်းဖန်"

ခွန်းဖန်သည် လေဟာနယ် အတွင်းတွင် အဆက်မပြတ်
လွင့်မျောနေခဲ့သည်။ သူသည် အောက်သို့ကျသွားသောအခါ
ငါးတစ်ကောင်နှင့် တူနေ၏။ သူ၏ အနက်ရောင် ခန္ဓာကိုယ်သည်
ကြီးမားလှ၏။ သူသည် အနည်းဆုံး ကီလိုမီတာပေါင်း
ထောင်နှင့်ချီ၍ ရှည်လျားပေသည်။ မည်သူကမှ အတိအကျ
မသိကြချေ။

သူပျံသန်းနေသောအချိန်တွင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည်
ငှက်တစ်ကောင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။
သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် အစိမ်းရောင် ငှက်တောင်များဖြင့် ပြည့်နေခဲ့၍
ရွှေရောင်နှုတ်သီး ရှိသည်။ သူ၏ခေါင်းတွင် အဖြူရောင်
ငှက်တောင်များဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ သူ၏ အတောင်နှစ်ဘက်တို့အား
ဆန့်တန်းလိုက်လျှင် ကီလိုမီတာပေါင်း ထောင်နှင့်ချီ၍
ရှည်လျားပေသည်။

ရှိယုန်းဟောင်၏ ခေါင်းပေါ်မှ အလင်းရောင်သည် ဤမျှ

မကြီးမားသော်လည်း အားလုံးတို့သည် လေဟာနယ်
တွန့်လိမ်မှုကြောင့် ခွန်းဖန်၏ အရွယ်အစားကို ခန့်မှန်းနိုင်ခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှေးပဝေသကီမှ မိစ္ဆာသားရဲ လေးကောင်တို့၏
သွေးဖြင့် သူ၏ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုအား ဖန်တီးထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူကိုယ်တိုင်ကမူ ခွန်းဖန်၏ သွေးများဖြင့်
အားဖြည့်ထားသောကြောင့် သူ၏ စွမ်းအားများကိုလည်း
စုပ်ယူထားနိုင်ပေသည်။

သူ၏ပုခုံးအား ပြင်းထန်စွာနှင့် တွန့်လိုက်ရာ ခွန်းဖန်သည်
ပင်လယ်အတွင်းမှ ထိုးထွက်လာခဲ့သလိုမျိုး အစိမ်းရောင်
ငှက်တောင်များသည် သူ၏ပုခုံးအပေါ်မှ ထွက်လာခဲ့ကာ
ကောင်းကင်ကိုးလွှာသို့ ပျံသန်းတက်ရောက်သွားခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ ရှိထျန်းဟောင် အပေါ်တွင် ချမှတ်ထားသော
ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်၏ အကန့်အသတ်တို့မှာ ချက်ချင်းပင်
လွင့်ပြယ်သွားခဲ့သည်။ ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီထံသို့
ပျံသန်းဝင်ရောက်လာခဲ့၏။

သူ၏အမြန်နှုန်းဖြင့် ရှိထျန်းရီသည် ကောင်းကင်သို့ တက်လှမ်းခြင်း
မှော်ကျိန်စာနှင့်ပင် ရှောင်ရှားရန် မဖြစ်နိုင်ခဲ့ပေ။

ရှိထျန်းရီ၏ ညာမျက်လုံးသည် အလင်းတန်းများဖြင့်
တောက်ပလာခဲ့ကာ တိမ်တိုက်များစွာတို့ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၍
ပုံရိပ်ယောင် တစ်ခုအား ဖန်ဆင်းလိုက်၏။ သူသည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ
ကပ်ဘေးတစ်ခုမှ ရှောင်လွှဲနိုင်ခဲ့သည်။

သူသည် ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်နှင့် ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော
ကြယ်စင်အလင်းတန်းတို့အား ဖော်ထုတ်ခဲ့လိုက်စဉ်တွင် သူ၏
မှော်စွမ်းအင်များကို အစွမ်းကုန် ထုတ်သုံးခဲ့ရသည်။ သူသည်
ဘာမှမတတ်နိုင်ပဲ ပြန်လည်အားဖြည့်နေစဉ်အတွင်းတွင်
ရှိထျန်းဟောင်၏ တိုက်ခိုက်မှုများကို ရှောင်ရှားရုံသာ တတ်နိုင်ခဲ့၏။

ရှိထျန်းဟောင်က တိုးညှင်းစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
"တိုက်ပွဲမစခင်က မင်းမှာ ယုံကြည်မှုတွေနဲ့ ပြည့်ဝနေခဲ့တယ်။

အခုကျတော့ ဘာဖြစ်လို့ လိပ်လိုမျိုး လုပ်နေရတာလဲ။ မင်းရဲ့
ယုံကြည်မှုက ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။ မင်းရဲ့ မာနကရော"

ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင် ရှိထျန်းရီသည် သူ၏လက်များကို
ကျောနောက်တွင် ပစ်ထားခဲ့သည်။ တစ်ယောက်ကမှ သူသည်
အစစ်အမှန်လော၊ ပုံရိပ်ယောင်လော ဟူသည်ကို မသိနိုင်ခဲ့ပေ။
သူသည် ရှိထျန်းဟောင်အား တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။

"ဒီစုံသူငယ်အိမ်က ငါ့ရဲ့စွမ်းရည်ဖြစ်လို့ ငါကအသုံးချနိုင်တယ်။
ဘာများမှားနေလို့လဲ။ မင်းကငါ့ကို စိန်ခေါ်တဲ့သူ မဟုတ်ဘူးလား။
ငါ့ရဲ့ အန္တိမအကွက်ကို အနိုင်ယူနိုင်မလား ဆိုတာကို စောင့်နေတယ်"

ရှိထျန်းဟောင်၏ အနောက်မှ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို
နှစ်ခုတို့သည် ဟိန်းဟောက်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ
ခွန်းဖန်ပုံရိပ်သည် လွင့်မျောနေခဲ့သည်။ သူကပြောလိုက်၏။

"အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်က ကျင့်ကြံမှုနဲ့ မင်းက
ငါ့တတိယစီနီယာရဲ့ မျက်လုံးကန်းအောင် လုပ်ခြင်းကို
ခံလိုက်ရတယ်။ ငါက မင်းရဲ့ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း
မှော်ကျိန်စာတွေက ပိုတိုးတက်လာမယ်လို့ ထင်ထားခဲ့တယ်။
အခုမှပဲ မင်းဟာ ငါ့ရဲ့တိုက်ခိုက်မှုတွေကို ရှောင်ရုံသာ
ရှောင်နိုင်ခဲ့တယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက်တော့တယ်။ မင်းက
ဝင်ပုန်းဖို့ အပေါက်တစ်ပေါက် ရှာထားသင့်တယ်"

သူ၏စကားများသည် တိုက်ပွဲအား ကြည့်ရှုနေကြသော
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ အဖွဲ့ဝင်များ၏ နားအတွင်းသို့
ဓားသွားပမာ ဝင်သွားခဲ့၏။ အထူးသဖြင့် ကောင်းဟန်၊
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်နှင့် တင့်တယ်သောတိမ်တိုက်
သူတော်စင်မယ်ကဲ့သို့ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
မရောက်ကြသေးသူများ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၏ မျက်နှာများသည်
ဒေါသများဖြင့် နီရဲကုန်ကြသည်။

ရှီထျန်းဟောင်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။ "ပုံမှန်ဆိုရင်
ငါကစိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ မင်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့ဦးမယ်။

ဒါပေမဲ့ အဲလိုဆိုရင် နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်ကို ဖွင့်ဖို့ လုံလောက်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်တယ်မလား၊ ဒါက အချိန်သက်သက် ဖြုန်းရုံပဲ
ဖြစ်နေခဲ့မယ်"

"ဒါကတကယ့်ကို ပြဿနာပဲ" ရှီထျန်းရီက သဘောတူလိုက်သည်။
"ဒီလိုဆိုတော့ ငါလာပြီဟေ့"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် လေပေါ်တွင် လွင့်မျောနေသော
ရှီထျန်းရီသည် သူ၏လက်ဝါးများကို ရိုက်လိုက်ကာ မှော်ကျိန်စာ
တစ်ခုအား ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ပတ်ပတ်လည်မှ
အလင်းတန်းများ ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့၏။

ခဏအကြာတွင် တစ်ယောက်သည် အလင်းတန်း အတွင်းမှ
နဂါးဟိန်းသံ တစ်ခုအား ကြားလိုက်ရ၏။ ဧရာမ အဖြူရောင်
အလင်းတန်း နဂါးတစ်ကောင်သည် ရှီထျန်းဟောင်ထံသို့
ပြေးဝင်လာခဲ့၏။

ရှိထျန်းဟောင်သည် တုံ့ပြန်ရပေမည်။ သို့သော်လည်း သူသည်
ရှိထျန်းရီ၏ ညာမျက်စိမှ ထုတ်လွှတ်ထားသော ပုံရိပ်ယောင်ကမ္ဘာ
အတွင်းတွင် ကျရောက်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤတိုက်ခိုက်မှုသည်
အစစ်လော အတုလော ဟူသည်ကို မည်သူက သိပါမည်နည်း။

သူသည် ရှောင်ရှားခြင်း မရှိခဲ့ပဲ ထိုအဖြူရောင်အလင်းတန်း ဧရာမ
နဂါးကြီးအား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်ခဲ့၏။ သူ၏အနောက်ရှိ
မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုမှ တောက်တီသည်
မည်းနည်းနေသော တောင်ကြားမြေတစ်ခုပမာ
အသွင်ပြောင်းသွားခဲ့၍ အဖြူရောင်အလင်းတန်း ဧရာမ
နဂါးကြီးအား ကိုက်လိုက်သည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီ၏ အရှေ့သို့
ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ လက်သီးဖြင့် ထိုးချလိုက်၏။

ဤအချိန်တွင် ရှိထျန်းရီက ရှောင်ရှားခဲ့သည်။ သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ်သည် တုန်ခါသွားခဲ့ကာ သူ၏ မှော်စွမ်းအင် စီးဆင်းမှုက
ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏အရှေ့မှလူသည်

ရှိထျန်းရီ အစစ်ဖြစ်၍ ပုံရိပ်ယောင် မဟုတ်မှန်း သိနိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ဒါသည် တကယ့်လူအစစ်ဆိုလျှင်
ထိုအဖြူရောင်အလင်းတန်း ဧရာမနဂါးကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုသည်
အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ အားနည်းနေရပါသနည်း။

သူ၏ဟောင်းမှုသည် ကိုက်နိုင်မှုထက် ပိုကြီးနေ၍လော၊ သို့မဟုတ်
သူသည် မဟာဟင်းလင်းပြင် ကောင်းကင်ကိုးလွှာ မှော်ကျိန်စာအား
ထုတ်လွှတ်မှုမှ ပြန်လည် မသက်သာသေး၍လော။

သို့တည်းမဟုတ်.. ဒါသည် ပရိယာယ် တစ်ခုပေလော။

ရှိထျန်းဟောင်းသည် တစ်ခုခုက မှားနေမှန်းကို သိနေသဖြင့်
ချက်ချင်း ရပ်တန့်လိုက်၏။ ရှိထျန်းရီက ထိုအရာကို
တွေ့လိုက်သောအခါ ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ကောင်းမွန်လိုက်တဲ့ တုံ့ပြန်မှု"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် ရှိထျန်းဟောင်သည် ရုတ်တရက်
သူ၏အနောက်မှ တောက်တီ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုသည်
ပြင်းထန်စွာနှင့် တုန်ခါလာခဲ့သည်ကို တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

အဆုံးမဲ့ စွမ်းအားများကို ပေါ်ထွက်လာခဲ့၍ မဟာကစဉ်ကလျား
ဆေးမီးဖိုမှ တောက်တီစွမ်းအားများသည် မဝါးမျိုနိုင်တော့ပေ။

တောက်တီ၏ ဝါးမျိုနိုင်မှု စွမ်းအားများသည် အထင်ကြီးဖွယ်ရာ
ကောင်းလှသော်လည်း သူသည်လည်း အကန့်အသတ်များ
ရှိပေသည်။

ယခုအချိန်တွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် တောက်တီ၏
ဝါးမျိုးနိုင်စွမ်းအား အကန့်အသတ်သို့ ရောက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို
ခံစားမိနိုင်ခဲ့သည်။

မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို၏ အမှောင်ထု အတွင်း၌
လင်းလက်သော ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းများက

စတင်တောက်ပလာခဲ့သည်။ မိုးခြိန်းသံကဲ့သို့သော တုန်ခါမှုများက ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။ ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာကြသည်။

"ဒီအဖြူရောင် နဂါးက..." ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏မျက်မှောင်များကို ကြုတ်လိုက်၏။ သူသည် စိတ်ချင်းဆက်သွယ်၍ စမ်းစစ်လိုက်ရာ သူဝါးမျိုလိုက်သော အဖြူရောင်အလင်းတန်း ဧရာမနဂါးကြီး၏ မှော်စွမ်းအင်အတွင်းတွင် တစ်စုံတစ်ခု ပါရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

အဖြူရောင်အလင်းတန်း ဧရာမနဂါးကြီးသည် စိတ်ပျံ့လွင့်အောင် အယောင်ပြလိုက်ခြင်း သက်သက်သာ ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ လူသတ်တိုက်ကွက်အား ဖုံးကွယ်ထားခြင်း ဖြစ်၏။

ဒါသည် ဦးခေါင်းခွံကဲ့သို့သော ပစ္စည်းလေး ဖြစ်၏။ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးသည် ရွှေရောင်ဖျော့ဖျော့ သန်းနေခဲ့ကာ ပုံဆောင်ခဲတစ်ခုနှင့် တူနေခဲ့၏။ သူ့ထံမှနေ၍ အဆုံးမဲ့ ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းများ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ကာ ရှိထျန်းဟောင်၏

မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုအား တရစပ် ထိုးနှက်နေခဲ့၏။
သူသည် အဆုံးမရှိသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့ကာ တောက်တီ၏ ဝါးမျိုမှ
စွမ်းရည်သက်သက်နှင့် မစားသုံးနိုင်ခဲ့ပေ။

"ဒါက တကယ်ပဲ မှော်ရတနာ သန္ဓေလောင်း တစ်ခုဖြစ်တယ်"
ရှိထျန်းဟောင်က မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီက ပြောလိုက်သည်။ "ဒါက ငါအင်မော်တယ် ဝိညာဉ်
အဆင့်ကို ရောက်ရှိသွားရင် မှော်ရတနာအဖြစ် ကျင့်ကြံမယ့်
ပစ္စည်းလေး တစ်ခုဖြစ်တယ်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှာ
မှော်ရတနာ သန္ဓေလောင်းတွေကို သူတို့ရဲ့ မှော်ရတနာ
အလားအလာ မထိခိုက်စေပဲ သာမန် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်က
မှော်အိုင်တစ်တွေထက် ပိုပြီး အစွမ်းထက်အောင် ပြုလုပ်လို့ရတဲ့
လျှို့ဝှက်နည်းစနစ်တွေ ရှိတယ်"

သူ၏စကားမဆုံးခင်တွင်ပင် ရွှေရောင်ဦးခေါင်းခွံအတွင်းမှ
ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းများသည် ပို၍ ပြင်းထန်စွာနှင့်
တောက်ပလာခဲ့သည်။ သူ၏အလယ်မှနေ၍ တစ်ယောက်သည်

အလင်းတန်း ပုံရိပ်တစ်ခုအား တွေ့နိုင်ပေသည်။ ဒါသည်
ပျင်းရိစွာနှင့် ဂဏှာမငြိမ် ဖြစ်နေသော ဧရာမ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်
ဖြစ်၏။ သူသည် မိုးကြိုးမုန်တိုင်းတစ်ခု အတွင်းတွင် ပျံသန်းနေခဲ့၏။

ဧရာမ ငှက်ကြီး၏ ပုံရိပ်သည် ပိုမိုပီပြင်လာခဲ့ပြီး မိုးကြိုးများမှာလည်း
ပို၍ပြင်းထန်လာခဲ့သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၂

အပိုင်း ၅၈၂ : အစွမ်းအထက်ဆုံး ထိပ်တိုက်တိုက်ခိုက်မှု

ထိုငှက်သည် ကြီးမားသော ခန္ဓာကိုယ်ရှိကာ သူ၏ရင်ဘတ်မှ
ငှက်တောင်များသည် ရွှေရောင်ဖျော့ဖျော့နှင့် ဖြစ်၏။
သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ ငှက်တောင်နှင့် အမြီးများမှာ မြစ်ရောင် ဖြစ်ကာ
ထိပ်တွင် ခရမ်းပြာရောင် ငှက်တောင်တစ်ကွင်းဖြင့်
သရဖူဆောင်းထားခဲ့သည်။

သူ၏အသွင်အပြင်မှာ ဖီးနစ်နှင့် တူသော်လည်း ကွဲပြားခြားနားမှုများ
ရှိပေသည်။ သူသည် ပိုမိုခက်ထန်၍ ကြမ်းကြုတ်သည့်ပုံ
ပေါက်နေ၏။ သူ၏ အရောင်သုံးမျိုး ငှက်တောင်များသည်
မိုးကြိုးမုန်တိုင်း အတွင်းမှ ရံဖန်ရံခါ လင်းလက်လာကြသော
လျှပ်စီးများနှင့်အတူ တောက်ပနေခဲ့၏။

တိုက်ပွဲအား ကြည့်ရှုနေသည့် အပြာရောင်ခန်းမ သူတော်စင်သည်
မသက်မသာ ဖြစ်လာခဲ့ကာ ထိုဦးခေါင်းခွံအား ကြည့်လိုက်၏။
"မိုးကြိုးသားရဲ အန်းမောင်။ ဒါ.. ဒါက အန်းမောင်ရဲ့ အရိုးပဲ
ဖြစ်ရမယ်"

အခြား ဗဟုသုတရှိသောသူများမှာလည်း ရှိထျန်းရှိ၏ မှော်ရတနာ

သန္ဓေလောင်း၏ မူလရင်းမြစ်အား သိရှိခဲ့ကြသည်။ ဒါသည်
မသေဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းထားပြီးသော အန်းမောင်၏ အရိုးစုပင်
ဖြစ်၏။

မိုးကြိုးသားရဲ အန်းမောင်နှင့် အမှောင်သားရဲ မင်းတုနှင့်
အလားတူပင် ဖြစ်၏။ သူတို့သည် ကမ္ဘာဦးခေတ်မှ
အစွမ်းထက်သော မိစ္ဆာများ ဖြစ်ကြကာ နှစ်မျိုးစလုံးတို့သည်
ငှက်များနှင့် တူကြ၏။ သူတို့သည် အရောင်သုံးမျိုး ငှက်တောင်များ
ရှိကြကာ မိုးကြိုးလျှပ်စီးတို့၏ စွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြ၏။

ဒဏ္ဍာရီအရဆိုလျှင် မိုးကြိုးသားရဲ အန်းမောင်သည်
ကမ္ဘာဦးကာလက ဖန်ဆင်းခြင်း စတင်ချိန်တွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူသည် မိုးကြိုးအနွယ်ဝင် သားရဲများ၏
ဧကရာဇ်ဖြစ်သည်။

ယနေ့ခေတ်တွင် အန်းမောင်သည် မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီး
အတွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည်
မျိုးတုံးသွားပြီဟု ယူဆနေရသော်လည်း တစ်ယောက်ကမှ

အတည်မပြုနိုင်ခဲ့ပေ။ တစ်ယောက်သည် အသက်ရှင်နေသော
အနီးမောင်တစ်ကောင်အား မမြင်ရသည်မှာ အချိန်အကြာကြီး ရှိခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

အရှေ့နေရာတွင် ထိုင်နေသော လင်းဖုန်းသည် ထိုဦးခေါင်းခွံအား
ကြည့်လိုက်ကာ စိတ်ဝင်စားသော အရိပ်အယောင်များ
ပေါ်လာခဲ့သည်။ "အိုး၊ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသားပဲ။ ဒါက
ဦးခေါင်းခွံ တစ်ခုသာ ဖြစ်ပေမဲ့ သူ့ကို သန့်စင်လာတာ နှစ်ပေါင်း
တစ်သောင်းလောက် ရှိနေပြီ"

"သူ့ရဲ့ အစစ်အမှန် စိတ်ဝိညာဉ်က မပျောက်ကွယ်သေးပေမဲ့ သူ့ရဲ့
သွေးဆာမှုတွေ ပျောက်ကွယ်သွားပြီး မှော်ရတနာ တစ်ခုအနေနဲ့
ထုလုပ်နိုင်တယ်။ ဒါက ကျင့်ကြံလိုက်ရင်
ပြန်လည်ရှင်သန်လာနိုင်တဲ့ ငါရထားတဲ့ မင်းတုရဲ့ အရိုးတွေနဲ့
မတူဘူး"

ရှိထုန်းရီသည် ထိုအနီးမောင် ဦးခေါင်းခွံအား ရရှိပြီးသောအခါ
လွန်စွာ တန်ဖိုးထားခဲ့သည်။ သူသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်

အဆင့်သို့ ရောက်သွားပြီးသောအခါ သူ၏ မှော်ရတနာ အဖြစ်သို့
ကျင့်ကြံမည်ဟု ရည်ရွယ်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပုံမှန်အချိန်တွင် သူသည် သူ့အား ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းတွင်သာ လျှို့ဝှက်စွာနှင့် သန့်စင်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။
သူသည် သူ၏အလားအလာများကို မပျောက်ကွယ်သွားစေပဲ
မှော်အိုင်တစ်ခုအနေနှင့် ရန်သူအား ရင်ဆိုင်ရာတွင် အသုံးပြု၍
ရပေသည်။

ဒါသည် ပထမဆုံး အနေဖြင့် သူ၏ အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံအား
ရှိထူးဟောင်း၏ တောက်တီ မဟာကစဉ်ကလျား
ဆေးမီးဖိုအတွင်းသို့ ထည့်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအားများသည် တောက်တီ၏ ဝါးမျိုနိုင်စွမ်းအား
အဆုံးစွန်အထိသို့ ရောက်စေခဲ့သည်။

လျှပ်စီးများသည် တစ်ရံရံ တစ်ဖျစ်ဖျစ်ဖြင့် ဒေါမာန်ကြီးစွာ
အော်ဟစ်နေကြသည်။ ရှိထူးဟောင်း၏ တောက်တီ
မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုသည် ပေါက်ကွဲလုနီးနီး

ဖြစ်နေခဲ့သည်။

"မှော်ကျိန်စာတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်လို့ မလုံလောက်တော့ ရတနာတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်ကြတာပေါ့" ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏လက်ဝါးကို လှန်လိုက်ရာ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုလေးသည် ပေါ်လာခဲ့ကာ တောက်တီ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို အတွင်းသို့ ပျံသန်းသွားခဲ့၏။ သူသည် ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံအား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

ဆေးမီးဖိုအတွင်းမှ လေဟာနယ်သည် စွမ်းအားများဖြင့် ပေါက်ကွဲလာခဲ့သည်။ လေဟာနယ် တစ်လွှာပြီး တစ်လွှာတို့သည် တစ်ခုအပေါ်တွင် တစ်ခုထပ်သွားပြီး မာန်ဟုန်ပြင်းနေသော လျှပ်စီးများအား ချိတ်ပိတ်လိုက်သည်။

အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံသည် ခရမ်းရောင် အလင်းတန်း စက်လုံးတစ်ခု အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ ချက်ချင်းပင် လေဟာနယ် အလွှာပေါင်း များစွာတို့အား ချိုးဖောက်သွားခဲ့လိုက်သည်။ သူသည် ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုထံမှ လွတ်မြောက်အောင်

ကြိုးစားနေခဲ့သော်လည်း ရုတ်တရက်ပင် ဖြူဖွေးနေသော
ရှေးကျသည့် ကြေးမုံတစ်ခုသည် ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင်
ဆေးမီးဖို၏ အပေါ်တွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဒါသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ နောက်ထပ်
မှော်အိုင်တစ်ဖြစ်သည့် မိုးသောက်ပန်း ဝင်ရိုးစွန်းကြေးမုံ ဖြစ်သည်။

ထိုကြေးမုံအတွင်းမှ အဖြူရောင် အလင်းတန်း တစ်ခုက
ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံအား
ချက်ချင်းဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့ကာ အလွန်အမင်း အေးစက်သည့်
အော်ရာများ ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင်
ဆေးမီးဖိုလေးနှင့်အတူ သူသည် အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံအား
ဖိနှိပ်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံသည် အနည်းငယ်ပို၍ သတိထားလာခဲ့သည်။
သူ၏ မျက်လုံးအိမ်များသည် အဆက်မပြတ် လင်းလက်လာခဲ့၍
နောက်ထပ်ဝဲပျံ့ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်လှသော
လျှပ်စီးစွမ်းအားများသည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ ဆတက်ထမ်းပိုး

တိုးတက်လာခဲ့သည်။

ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုလေးသည် အဆက်မပြတ်
တုန်ခါနေခဲ့၏။ မိုးသောက်ပန်း ဝင်ရိုးစွန်း ကြေးမုံသည်လည်း
ရှူးသွပ်နေသကဲ့သို့ ခါယမ်းနေခဲ့သည်။

ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုနှင့် မိုးသောက်ပန်း ဝင်ရိုးစွန်း
ကြေးမုံတို့၏ စုပေါင်းစွမ်းအားသည် မှော်ရတနာ သန္ဓေလောင်းအား
မဖိနှိပ်နိုင်ခဲ့ပေ။ သူသည် တကယ့် မှော်ရတနာ တစ်ခုနှင့်
မယှဉ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း သူသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းတွင်
နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင့်ကြံထိန်းသိမ်းခြင်း ခံနေရသည့်အတွက်
လွန်စွာ စွမ်းအားထက်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် အဝါရောင် ကောင်းကင်ခေါင်းလောင်းတူအား
ထုတ်လိုက်ကာ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုထံသို့
ထုချလိုက်သည်။ ဤအချိန်တွင် လေဟာနယ် တုန်ခါမှုများသည်
အပြင်သို့ မပျံ့သွားခဲ့ပဲ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

မှော်အိုင်တမ်များသည် အချင်းချင်း အဆက်မပြတ်
တိုက်ခိုက်နေကြ၏။ ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏လက်ဝါးများကို
ရိုက်ချလိုက်ရာ သူ၏အနောက်မှ မဟာကစဉ်ကလျား
ဆေးမီးဖိုနှစ်ခုတို့သည် ဦးတည်ချက် ပြောင်းသွားကြသည်။

အစပထမတွင် သူတို့၏ အပေါက်ဝသည် အရှေ့သို့
မျက်နှာမူထားကြသည်။ ယခုအချိန်တွင် သူတို့သည် အချင်းချင်း
မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ကြ၏။

ပြီးတာနှင့် မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖို နှစ်ခုတို့သည် တစ်ခုတည်း
အဖြစ်သို့ ပေါင်းစည်းသွားခဲ့သည်။ သူတို့သည် အစကတည်းက
မရှိခဲ့သကဲ့သို့ ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းရီသည် သူ၏ မျက်မှောင်များကို
တင်းကျပ်စွာနှင့် ကြိုတ်လိုက်၏။ သူသည်
အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံသည် သူနှင့်စိတ်ချင်း အဆက်အသွယ်

ပြတ်တောက်သွားခဲ့မှန်းကို ရုတ်တရက် တွေ့ရှိလိုက်ရသည်။

မှော်ရတနာများ တိုက်ခိုက်နေကြသည့် အချိန်တွင်
ရှိယျန်းဟောင်သည် အခွင့်အရေးကို အပိုင်အသုံးချလိုက်ကာ သူ၏
မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုတို့အား ပေါင်းစပ်နိုင်ခဲ့သည်။
တောက်တီနှင့် ဟွန်တွန်းတို့၏ ပူးပေါင်းစွမ်းအားများနှင့် မှော်ရတနာ
သန္ဓေလောင်းသည် လုံးဝကို အဖိနှိပ် ခံလိုက်ရသည်။

"မင်းကရှုံးနိုင်မှ့်သွားပြီ" ရှိယျန်းရီ၏ မျက်ခုံးများသည် တင်းကျပ်စွာနှင့်
ကြုတ်ထားခြင်း မရှိတော့ပဲ တည်ငြိမ်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"မင်းရဲ့ အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်က မှော်အိုင်တမ် နှစ်ခုနဲ့
အစွမ်းထက် မှော်ကျိန်စာ နှစ်ခုတို့ကို ငါ့ရဲ့ အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံကို
ဖိနှိပ်ဖို့အတွက် အသုံးပြု ထားရတဲ့အတွက် ငါ့ကိုဘယ်လို
တိုက်ခိုက်တော့မှာလဲ"

"တခြားဟာတွေကို မပြောနဲ့၊ ငါက အခြေတည် ဝိညာဉ်ကို
ဖော်ဆောင်ပြီးသွားတဲ့အတွက် လေဟာနယ်တွေကို
နားလည်သဘောပေါက်မှုမှာ မင်းကငါ့ကို မယှဉ်နိုင်ဘူး"

ရှိထျန်းရှိသည် သူ၏လက်ကိုအရှေ့သို့ ဆန့်တန်းလိုက်ရာ
ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်သည် ချက်ချင်း အသက်ဝင်လာခဲ့ကာ
ဟင်းလင်းပြင်ကို ပိတ်ဆို့လိုက်သည်။ မှော်သင်္ကေတများစွာတို့
လေဟာနယ် အတွင်းတွင် ပေါ်လာခဲ့ကာ သူတို့နှစ်ယောက်
ရပ်နေကြသည့် လေဟာနယ်သည် တွန့်လိမ်သွားကာ
ရှိထျန်းဟောင်အား ဖိနှိပ်ခဲ့လိုက်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ပြုံးလိုက်ရာ ဧရာမ ဓားတစ်ချောင်းသည်
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူ၏လက်အတွင်းတွင် ပေါ်လာခဲ့၏။

ဒါသည် ဓားတစ်ချောင်းဟု ဆိုရသော်လည်း သူသည်
ကျောက်တုံးဖြင့် ထုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ ဓားသွားသည်
တောက်ပနေကာ ကျောက်တုံးရှည် တစ်ခုနှင့် တူနေပေသည်။

သူ၏ထိပ်ဖျားသည် အေးစက်သော အလင်းတန်းများနှင့်
မျက်စိကျိန်းလှမတတ် တောက်ပနေခဲ့သည်။ သူမှနေ၍

ပြိုင်ဘက်ကင်းကာ အားလုံးတို့အား ထိုးဖောက်နိုင်သည့်
ခံစားချက်များကို ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

ကြည့်ရသည်မှာ ဤစား၏ ထက်မြက်မှု အားလုံးတို့သည်
သူ၏ထိပ်ဖျား၌ စုစည်းထားနေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ထိုစား၏
ဖျက်ဆီးနိုင်မှု စွမ်းအားတို့အား ထတက်ထမ်းပိုး
တိုးတက်စေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ထိုစားဖြင့် ဟင်းလင်းပြင်သို့ ချိန်ရွယ်လိုက်ရာ
သူသည် ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်မှ ချမှတ်ထားသည့်
အတားအဆီးများကို ချိုးဖောက်နိုင်ခဲ့သည်။

"မင်းမှာ ရတနာတွေ အများကြီး ရှိတာပဲ" ရှိထျန်းရီက
သူ၏မျက်ခုံးများကို အနည်းငယ် တွန့်လိုက်သည်။ သူသည်
ရှိထျန်းဟောင်က ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုနှင့်
မိုးသောက်ပန်း ဝင်ရိုးစွန်း ကြေးမုံတို့ကို ပိုင်ဆိုင်ထားမှန်းကို
သိလေသည်။ သူသည် သူတို့အား ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ။ သူတို့နှစ်ခုလုံး
ပူးပေါင်းလိုက်လျှင်ပင် သူ၏ အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံအား ယှဉ်နိုင်မည်

မဟုတ်ပေ။

သို့သော်လည်း ဤကျောက်တုံးစားသည် သူမမျှော်လင့်ထားသော
အရာတစ်ခု ဖြစ်၏။ သူသည် ထိုစားအား သေချာစွာနှင့်
ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်၏။ "ကြည့်ရတာ ဒါက
ပျက်စီးနေတဲ့ မှော်ရတနာ တစ်ခုပဲ ဖြစ်ရမယ်။ သူ့ရဲ့
မူလစိတ်ဝိညာဉ်က ပျက်စီးသွားပေမဲ့ သူ့ရဲ့ အခြေခံက
ခိုင်မာနေသေးတယ်။ ပြန်လည် ရှင်သန်ထမြောက်ဖို့
အခွင့်အရေးရှိတယ်"

ယခုအချိန်တွင် သူသည် အလွန်ကို တန်ဖိုးကြီးသော ရတနာတစ်ခု
ဖြစ်နေသည်။ သူသည် အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
မှော်အိုင်တံများထက် အထက်တန်း ပိုကျကာ ရှိထျန်းရီ၏
အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံထက် တစ်စက်လေးမှ အားမနည်းချေ"

ရှိထျန်းဟောင်က သူ၏စားကို ရှိထျန်းရီထံသို့ ညွှန်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "ရှိထျန်းရီ၊ လာစမ်း"

"မင်းမှာက ဒီစားရှိပေမဲ့ မင်းက ငါ့ရဲ့ပြိုင်ဘက် မဟုတ်သေးဘူး"
ရှိထူးရီး၏ အမူအရာမှာ တည်ငြိမ်နေ၍ ဆက်ပြောလိုက်သည်။
"ငါကမင်းရဲ့ တခြားအိုင်တမ်တွေကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ မင်းရဲ့
စားကိုတော့ စိတ်ဝင်စားတယ်"

"မင်းလိုချင်နေတာလား" ရှိထူးရီးဟောင့်က ပြုံးလိုက်သည်။ "ဒါက
မင်းရဲ့ စွမ်းရည်အပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်"

ရှိထူးရီးက သူ၏ခေါင်းအား ညိတ်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ငါ့ကိုကြည့်ထား" သူ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် သူ၏ညာလက်ကို
လေပေါ်သို့ မြှောက်လိုက်ကာ သူ၏ဘယ်လက်အား
သူ၏နဖူးအပေါ်သို့ ထိုးလိုက်သည်။

ဤအချိန်တွင် သူက စတင်တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည်
သူ၏ညာမျက်လုံးမှ ဖန်တီးထားသည့် ပုံရိပ်ယောင်ကိုသာ အသုံးပြု၍
သူ၏ပြိုင်ဘက်အား အနိုင်ယူနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ အကယ်၍

ရှိထျန်းဟောင်သည် စတင်မတိုက်ခဲ့လျှင် သူသည်
အလှည့်စားခံရမည် မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍
သူတို့နှစ်ယောက်ကသာ အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ကြပါက
အရေးနိမ့်နိုင်မည့်သူမှာ ရှိထျန်းရီပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ သူ၏
အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံမှာ ရှိထျန်းဟောင်ထံတွင်သာ ရှိနေသေး၏။

ဤအချိန်တွင် အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူတိုင်း၏
မျက်နှာတို့သည် သူ၏တိုက်ခိုက်မှုကို ကြည့်လိုက်ကြကာ
မည်းမှောင်သွားကြသည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ သူများသည်ပင်လျှင်
အံ့အားသင့်ကုန်ကြ၏။ တင့်တယ်သောတိမ်တိုက်
သူတော်စင်မယ်က မှင်သက်နေခဲ့သည်ပုံဖြင့် ကောင်းဟန်ဘက်သို့
လှည့်ကြည့်ကာ မေးလိုက်သည်။ "စီနီယာကောင်း၊ သူက
သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်ကိုပါ လေ့ကျင့်ထားတာလား"

ကောင်းဟန်သည် သူ၏ခေါင်းအား ညိတ်လိုက်ကာ ဘာကိုမှ
မပြောခဲ့ပေ။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်တွင် ရှိထျန်းရီ၏ ဘယ်လက်ညှိုးမှာ သူ၏
မျက်ခုံးအလယ်သို့ ထိုးထားကာ သူ၏ညာလက်မှာ
ဓားတစ်ချောင်းကဲ့သို့ ဆန့်တန်းနေခဲ့သည်။ သူ့အား
ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မြှောက်လိုက်၍ ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့
ခုတ်ချလိုက်၏။ သူ၏လက်ကျဆင်းလာခြင်းနှင့်အတူ
လေဟာနယ်တွင် အက်ကွဲကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထိုအက်ကွဲကြောင်းက ပွင့်သွားခဲ့သည်နှင့် သူသည် ထိုနေရာမှ
လေဟာနယ်အား ကြေမ့စေခဲ့ကာ ဟင်းလင်းပြင်အား
ဖော်ပြလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ဟင်းလင်းပြင်မှာ
မမည်းမှောင်နေခဲ့ပဲ မျက်စိကျိန်းလှမတတ် အဖြူရောင်
အလင်းတန်းများဖြင့် လင်းလက်နေခဲ့သည်။

ထိုအဖြူရောင် အလင်းတန်းသည် အက်ကွဲကြောင်း အတွင်းတွင်
ကခုန်နေခဲ့ကာ အနားမှ အရာအားလုံးတို့အား ရစ်ပတ်ထားခဲ့သည်။
အက်ကွဲကြောင်းမှ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့သည် အလယ်သို့
ဖိညှစ်ထားကြ၏။

ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်းမှ နတ်ကောင်းကင်
ဓားအကြီးအကဲက သက်ပြင်းချကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဒါက
မဟာဟင်းလင်းပြင်ရဲ့ တတိယကောင်းကင် ချိုးကောင်းကင်
သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်ပဲ ဖြစ်တယ်။ သူက
ဒါကိုတောင် ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့မယ်လို့ မယုံနိုင်ခဲ့ဘူး"

နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာသည် ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာနှင့်
အကြည့်ချင်း ဖလှယ်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ချိုးကောင်းကင်
သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်က ဟင်းလင်းပြင်ကို
ဖြတ်တောက်ရုံသာ တတ်နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ သူက
ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားက တိုက်ခတ်တဲ့ စွမ်းအားကို လှုံ့ဆော်နိုင်ပြီး
မဟာကမ္ဘာကိုပါ ခွဲခြမ်းနိုင်တဲ့ စွမ်းအားရှိတယ်"

"အနိုင်ရသူက ပေါ်သွားခဲ့ပြီ။ ကြည့်ရတာ စိန်ယာရီက ပိုပြီးတော့
အစွမ်းထက်တယ်နဲ့တူတယ်"

"ဟုတ်တယ်၊ ဂျူနီယာရှိက ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော
ကြယ်စင်အလင်းတန်းကို ခုခံနိုင်ခဲ့ပေမဲ့ သူက စွမ်းအားတွေ
အများကြီးကို သုံးစွဲခဲ့ရတယ်။ ပြီးတော့ သူက စီနီယာရှိရဲ့
အနီးမောင်ညီးခေါင်းခွံကို ဖိနှိပ်ထားဖို့အတွက် သူ့ရဲ့
စွမ်းအားတစ်ဝက်ကျော်ကို အသုံးပြုထားရတယ်။ အခုအချိန်မှာ
ချိုးကောင်ကင် သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်ကို
ဆက်ပြီးတော့ ရင်ဆိုင်ရဦးမယ်။ သူ့မှာ ကျောက်တုံးဓား ရှိနေတယ်
ဆိုရင်တောင် အောက်စည်းကို ရောက်နေခဲ့ပြီ"

"ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မှာပေါ့။ သူ့ဆီမှာ တခြားနည်းလမ်းတွေ
ရှိချင်လည်း ရှိဦးမယ်"

အားလုံးတို့သည် တက်တက်ကြွကြွဖြင့် ဆွေးနွေးနေကြသည်။
ရှိထျန်းဟောင်၏ အမူအရာမှာ တည်ငြိမ်လျက်ပင် ရှိသေး၏။
သူ၏ညာလက်မှ ကျောက်တုံးဓားသည် ရှိထျန်းရီထံသို့
ညွှန်ထားလျက်ပင် ရှိသေးကာ သူ၏ဘက်လက်သည်
လက်သီးတစ်ခုအဖြစ်သို့ ဆုပ်လိုက်သည်။ သူသည်
ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ထိုးလိုက်ကာ ဖြည်းညင်းစွာဖြင့်

ပြောလိုက်သည်။ "ဟုန် (ကျယ်ပြန့်ခြင်း)"

ချက်ချင်းပင် သူ၏ကိုယ်အတွင်းမှ မှော်စွမ်းအင်များသည်
ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးတက်လာကြ၏။ တည်ငြိမ်နေသော
ပင်လယ်အတွင်းမှ ဆူနာမီ လှိုင်းလုံးများကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ သူတို့သည်
လှိုင်းထလာကြကာ ရှိထျန်းဟောင်၏ ကိုယ်အတွင်းတွင်
စုစည်းနေကြသည်။

ခဏအကြာတွင် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တို့သည် ငြိမ်သက်သွားကြ၏။
သို့သော်လည်း သူတို့သည် မပျောက်ကွယ်သွားကြပဲ အချိန်မရွေး
ပေါက်ကွဲနိုင်ရန် အသင့်စောင့်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြသည်။
မုန်တိုင်းမလာခင် ငြိမ်သက်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
စွမ်းအားကြီးမားသော ဖိနှိပ်ထားသည့် အော်ရာတို့သည် ရှိနေသူများ
အားလုံးတို့အား ထိတ်လန့်စေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ အကြည့်သည် လင်းလက်သွားခဲ့၏။ အဖြူရောင်
အလင်းတန်း ခွဲခြမ်းမှုသည် ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့ ရောက်လုနီးပါး
ဖြစ်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ရှိထျန်းဟောင်၏ ဓားဖြင့် ညွှန်ထားသည့်
နေရာမှ အားကြီးသော စွမ်းအင်များ ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုစွမ်းအားများသည် တောင်ကျရေကဲ့သို့ မာန်ဟုန်ပြင်းလှသည်။
သူသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အား ဖုံးလွှမ်းထားကာ
သူ၏ထံမှ ရပ်တန့်၍မရနိုင်သည့် စွမ်းအားများက
ပေါက်ကွဲထွက်လာကြသည်။

ပြင်းထန်စွာ စီးဆင်းနေသော စွမ်းအားစီးကြောင်းများ အတွင်းတွင်
မှော်သင်္ကေတများက လွင့်မျောနေကြ၏။ ပြီးတာနှင့် သူတို့သည်
အတူတကွ စုပေါင်းသွားကြကာ ရွှေရောင်အလင်းတန်း
ရေစီးကြောင်းတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ သူသည်
ရှိထျန်းရီ၏ အဖြူရောင်အလင်းတန်း ခွဲခြမ်းခြင်းနှင့်
တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံခဲ့၏။

ဒါသည် အစွမ်းအထက်ဆုံးသော ထိပ်တိုက်တိုက်ခိုက်မှု ဖြစ်၏။

ဒါသည် ရှိထျန်းဟောင်း၏ ရွှမ်ဟွမ်ကမ္ဘာလေးခု မှော်ကျိန်စာ
အတွင်းမှ တတိယမှော်ကျိန်စာ ဖြစ်သော ကျယ်ပြန့်သောကမ္ဘာ
မှော်ကျိန်စာ ဖြစ်၏။ သူသည် ရှိထျန်းရီ၏ မဟာဟင်းလင်းပြင်
တတိယကောင်းကင် ဖြစ်သော ချုံးကောင်းကင်
သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်။

ချက်ချင်းပင် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် တစ်ခုလုံးသည် အလင်းရောင်
ပင်လယ်တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ တစ်ဝက်သည်
ရွှေဖြူရောင် ဖြစ်၍ ကျန်တစ်ဝက်သည် ရွှေရောင်ဖြစ်သည်။
တစ်ယောက်မှ အနိုင်မခံ အရုံးမပေးကြပဲ အဆက်မပြတ်
တိုက်ခိုက်နေကြ၏။ တစ်ခဏအတွင်းတွင်ပင် သူတို့သည်
အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် အလင်းတန်း ပင်လယ်ကြီးက ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ကာ
ကောင်းကင်ကို ဖုံးလွှမ်းထားသည့် အလင်းရောင်များသည်
နေရာအနှံ့သို့ ပျံ့နှံ့သွားကြ၏။

ထိုအချိန်တွင် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင် လိုင်းလုံးနှစ်လုံးတို့သည်
တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ရစ်ပတ်နွယ်ယှက်နေကြကာ ဟင်းလင်းပြင်
အတွင်းတွင် ဖုန်းကွယ်ထားသည့် အဖြူရောင်
ကျောက်စိမ်းဂိတ်ထံသို့ ရောက်လာကြသည်။

နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်သည် ရွှေရောင်အလင်းတန်းများဖြင့်
လင်းလက်လာခဲ့၏။ သူ၏အပေါ်တွင် ရေးထွင်းထားသည့်
နဂါးတစ်ကောင်တိုင်းသည် မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်ကြကာ
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အကြည့်များကို ဖော်ပြလိုက်ကြ၏။
သူတို့သည် အတူတကွ ဟိန်းဟောက်လိုက်ကြသည်။

ထိုအော်သံမှနေ၍ နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်သည် ပြင်းထန်စွာနှင့်
တုန်ခါနေခဲ့သည်။ ဂိတ်များက စတင်ပွင့်လာလွှဲကာ
မသိသောကမ္ဘာ အတွင်းမှ ရောင်စုံအလင်းတန်းများ
ဖြာကျလာခဲ့သည်။

မဟာချင် အင်ပါယာမှ ကျင့်ကြံသူများ၏ မျက်နှာပေါ်မှ
အမူအယာများသည် ရှုပ်ထွေးနေကြသည်။ နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ

ပိတ်ထားသော နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်ကြီးသည် နောက်ဆုံးတွင်
ရှိနှစ်ရှိတို့၏ တိုက်ပွဲကြောင့် ပွင့်သွားခဲ့လေပြီ။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အပေါ်တွင် အလင်းတန်းများက တဖြည်းဖြည်း
မှေးမှိန်လာခဲ့ကာ တစ်ယောက်သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်
ရပ်နေကြသော လူနှစ်ယောက်တို့အား တွေ့နိုင်ခဲ့၏။

ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ရှိထျန်းရီတို့ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည်
အလွန်တရာမှ အခြေအနေ ဆိုးနေကြသည်။

ရှိထျန်းဟောင်၏ ညာဘက်ပုခုံးမှနေ၍
သူ၏ချက်အထိသို့တိုင်အောင် ရှည်လျားသည့် ဧရာမ
ဒဏ်ရာကြီးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ အသွေးအသားများသည်
ပွစိတက်နေခဲ့၏။ သူ၏ပုံမှန် မဖျက်ဆီးနိုင်သည့် ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်
ယှဉ်လိုက်သော် ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီ၏ ချုံးကောင်ကင်
သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်အား ရင်ဆိုင်ခဲ့ရအပြီးတွင်
ဇွန်ဘီတစ်ကောင်နှင့် တူနေခဲ့၏။ သူသည်
နှစ်ပိုင်းအဖြတ်ခံရတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီမှာ ပို၍ပင် ဆိုးသေးသည်။ သူ၏ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးမှာ
ဒဏ်ရာများနှင့် ပြည့်နေခဲ့၍ သူ၏ ညာလက်တစ်ခုလုံးနှင့်
ညာဘက်ပုခုံး အစိတ်အပိုင်းများသည် ပြတ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့သော ပြင်းထန်လှသည့် ဒဏ်ရာများကြောင့် ရှိထျန်းရီသည်
သန်မာသော စိတ်ဝိညာဉ် ရှိလင့်ကစား အန်ချင်စိတ်များ
ပေါက်နေခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူ၏ အမူအရာသည်
မပြောင်းလဲခဲ့ပေ။ သူ၏ညာဘက်မျက်စိသည် သူငယ်အိမ်နှစ်ခု
ရှိနေသေး၏။ ထိုသူငယ်အိမ် နှစ်ခုစလုံးတို့သည် နေ့တစ်နေ့
ကုန်လွန်သွားခဲ့သကဲ့သို့ စတင်လည်ပတ်လာကြသည်။
တစ်ယောက်ကမှ ယခင်က မခံစားခဲ့ဖူးသော ကြီးမားလှသည့်
စွမ်းအားတစ်ခုက ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၃

အပိုင်း ၅၈၃ : တစ်ကျော့ပြန်လာခြင်း

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် ဒဏ်ရာများ အပြင်းအထန်
ရရှိခဲ့ကြသော်လည်း လူငယ်နှစ်ယောက် စလုံးတို့သည်
မားမားမတ်မတ် ရပ်နေကြကာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ရှိယုန်းဟောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် ဧရာမဒဏ်ရာကြီးတစ်ခု
ပေါ်လာခဲ့၏။ ဒါသည် သူ၏ ဖျက်ဆီး၍မရသော ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်အား
ပျက်စီးသွားစေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒဏ်ရာတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်နှင့်
သူ၏ ခံစစ်စွမ်းအားများသည် များစွာကျဆင်းသွားမည် ဖြစ်သည်။

ရှိထုန်းရီသည် သူ၏ညာလက် ဆုံးရှုံးသွားရုံသာ မကချေ။ သူသည်
ချိုးကောင်းကင် သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်အား
အသုံးပြုခဲ့သောအခါ သူ၏ စွမ်းအားများ အားလုံးတိုအား
စုစည်းအသုံးပြုခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်သာ ပျက်စီးခဲ့သည်မဟုတ်ပဲ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်
အခြေတည် ဝိညာဉ်တို့ပါ ဒဏ်ရာရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှိထုန်းရီ၏ ညာမျက်စိသည် အလင်းတန်းများဖြင့်
လင်းလက်လာခဲ့သည်။ ယခင်က မကြုံဖူးသည့် တောက်ပမှုများဖြင့်
လင်းလက်လာခဲ့၍ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော စွမ်းအားများကို
ထုတ်လွှတ်နေခဲ့သည်။

သူသည် ရွှေရောင်အလင်းတန်းများအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ
ရှိထုန်းရီ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား လွှမ်းခြုံသွားခဲ့၏။ အလင်းတန်းများ
အတွင်းတွင် မှော်သင်္ကေတများစွာတို့ ပေါ်လာခဲ့သည်။

"ငါ့ရဲ့ ဒွီစုံသူငယ်အိမ်က အမြဲတမ်း အစွမ်းအထက်ဆုံးပဲ" ရှိထုန်းရီ၏
လေသံသည် တည်ငြိမ်နေခဲ့ကာ သူ၏ဘယ်မျက်စိဖြင့်

လူအုပ်ကြီးအား ဝေကြည့်လိုက်ကာ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ
ဝမ်လင်းထံသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် တစ်ယောက်သည် ရှိထျန်းရီ ရှိနေသော
လေဟာနယ်က ပုံပျက်သွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
အစောပိုင်းတွင် ရှိထျန်းဟောင်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့်
ပြတ်သွားသောလက်မှာ ထိုအလင်းရောင်များ အတွင်းတွင်
ထပ်ဖန်တစ်ခါ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

အားလုံးတို့ကလည်း ဝေါကနဲ ဖြစ်သွားကြသည်။ ရှောင်ယန်၊ ဇူရီနှင့်
ယွဲ့ဟုန်ယန်တို့က ဝမ်လင်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကြရာ
ဝမ်လင်းက လေးနက်သည့် အမူအရာဖြင့် သူ၏ခေါင်းကို
ခါလိုက်သည်။ "ဒါက အဝီစိ မသေသော ခန္ဓာကိုယ် မဟုတ်ဘူး"

တစ်ချိန်လုံး တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သော ယန်ချင်သည် ရှိထျန်းရီအား
သေချာကြည့်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဒါက ဒဏ်ရာကုစားတဲ့
မှော်ကျိန်စာနဲ့လည်း မတူဘူး" လေထဲမှာ ပြန်လည်ကုသတဲ့
စွမ်းအားတွေကို မတွေ့ရဘူး"

ဝမ်လင်းသည် သူ၏ခေါင်းအားညိတ်လိုက်ကာ ပြတ်သွားသောလက်
ပြန်ပေါ်လာသည့် ရှိထျန်းရီအား စူးစိုက်ကာ ကြည့်နေခဲ့သည်။
"ဟုတ်တယ်။ ဒါက ရုပ်ခန္ဓာကိုယ် ပြန်လည်ကုစားတဲ့
အဖြစ်သက်သက် မဟုတ်ဘူး။ ဂျူနီယာလေးကြောင့်
ဒဏ်ရာရသွားတဲ့ သူ့ရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်နဲ့ အခြေတည် ဝိညာဉ်တို့ကပါ
ပြန်လည်သက်သာလာခဲ့ပြီ"

"ဒီခံစားချက်... ကြည့်ရတာ ဂျူနီယာလေးရဲ့ တိုက်ခိုက်မှုက တစ်ခါမှ
မရှိခဲ့တဲ့ အတိုင်းဖြစ်တယ်။ တခြားစကားနဲ့ ပြောရရင်
ဂျူနီယာလေးက သူ့ကို တကယ်မတိုက်ခိုက်ခဲ့ဘူးလို့
ခံစားနေရတယ်"

ယွဲ့ဟုန်ယန်၏ မျက်မှောင်များသည် ကြုံတ်သွားခဲ့ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ဒါက အသေအချာ ထိခိုက်သွားပြီး
သူကလည်း ဒဏ်ရာရသွားခဲ့တယ်။ သူက သေလုမျောပါး
ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး သူ့ရဲ့ ညာမျက်စိကနေ ထုတ်လွှတ်ထားတဲ့ ပုံရိပ်ယောင်
မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တကယ်လို့သူက တကယ် ဒဏ်ရာရသွားခဲ့လို့ရှိရင်

ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလောက်မြန်မြန် ပြန်ကောင်းနိုင်မှာလဲ"

လင်းဖုန်းက ဝင်ပြောလိုက်သည်။ "ရှိထုန်းရီရဲ့ ဒွီစုံသူငယ်အိမ်
နှစ်ဘက်တို့က ကွဲပြားခြားနားတဲ့ အသုံးဝင်ပုံတွေ ရှိကြတယ်။
သူ့ရဲ့ဘယ်မျက်စိက ဟင်းလင်းပြင်ကို ထွင်းဖောက်မြင်နိုင်ပြီး
ပုံရိပ်ယောင်နဲ့ အစစ်အမှန်တို့ကို ခွဲခြားနိုင်တယ်။ သူက
သူ့ပြိုင်ဘက်တွေရဲ့ အားနည်းချက်တွေကိုလည်း သိမြင်နိုင်တယ်။
ဒါပေမဲ့ သူက ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အထဲမှာ
မျက်စိကန်းသွားခဲ့တော့ ဒီစွမ်းရည်တွေကို ဆုံးရှုံးသွားခဲ့တယ်"

"သူ့ရဲ့ကျန်နေတဲ့ ညာမျက်လုံးက ပုံရိပ်ယောင်တွေကို ဖန်ဆင်းနိုင်ပြီး
အတုအယောင် ကမ္ဘာကိုတောင် ဖန်ဆင်းနိုင်တယ်။ သူ့ပြိုင်ဘက်ရဲ့
စိတ်အာရုံတွေကိုလည်း ထုံထိုင်းစေနိုင်တယ်"

လင်းဖုန်းက ရှိထုန်းရီအား ပျင်းရိစွာ ကြည့်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "သူ့ရဲ့မျက်စိ နှစ်ဘက်စလုံး ကောင်းနေတုံးက
ရှိထုန်းရီရဲ့ ဒွီစုံသူငယ်အိမ်ဟာ မျက်စိတစ်ဘက်ကို ပိတ်လိုက်ရင်
ကျန်တဲ့တစ်ဘက်က ပိုပြီးတော့ စွမ်းအားကောင်းလာခဲ့တယ်"

အားလုံးတို့က အာမေဍိတ် ပြုလိုက်ကြသည်။ "ဒီလိုဆိုတော့ သူ့ဘယ်မျက်စိက ပျက်စီးသွားတော့ ညာမျက်စိရဲ့ စွမ်းအားတွေက တိုးတက်လာခဲ့တာပေါ့"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "ဟုတ်တယ်။ အစက သူ့ညာမျက်စိက ပုံရိပ်ယောင်တွေကိုပဲ ဖန်ဆင်းနိုင်တာ။ အခုအချိန်မှာ သူ့ရဲ့စွမ်းအားတွေက တိုးလာခဲ့တော့ သူက အမှန်တရားကို ပြောင်းပြန်လှန်နိုင်ပြီး အမှန်ကို အမှားဖြစ်အောင် ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့တယ်"

သူက အနည်းငယ် ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ရှိထျန်းရီက သူ့ညာမျက်စိရဲ့ စွမ်းအားတွေကို အသုံးပြုပြီး သူ့ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှတွေကို ပုံရိပ်ယောင်အဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့လိုက်တာ"

ဇူရီက သူ၏မျက်မှောင်အား ကြိုက်လိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင် သူက ပွဲချင်းပြီး မသေရင်၊ ဒါမှမဟုတ် သူ့ညာမျက်စိက အဖျက်ဆီး

မခံခဲ့ရရင် သူ့ကိုဒဏ်ရာရအောင် တိုက်ခိုက်မှုတွေ အားလုံးက
အလကား ဖြစ်မသွားဘူးလား"

ရှောင်ယန်ကမူ အခြားပြဿနာတစ်ခုကို စိုးရိမ်နေခဲ့သည်။ "ဒီလိုမျိုး
သူ့ရဲ့စွမ်းအားကို သူ့အပေါ်မှာသာ မကပဲ တခြားသူတွေ အပေါ်မှာ
သုံးနိုင်သေးသလား။ ဥပမာ ဂျူနီယာလေး အပေါ်မှာ
သုံးနိုင်သလား"

"ရှိထျန်းရီရဲ့ လက်ရှိ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်နဲ့ သူက သူ့ကိုယ်သူ
အပေါ်မှာပဲ သုံးနိုင်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူက အဆက်မပြတ်တော့
အသုံးမပြုနိုင်ဘူး။ သူ့ရဲ့ ကျင့်ကြံမှုအဆင့် မြင့်လာပြီး သူ့ရဲ့
ဒွိစုံသူငယ်အိမ်ရဲ့ စွမ်းအားတွေ တိုးတက်လာရင်တော့ အားလုံးက
ဖြစ်နိုင်တယ်" လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ငါတို့က စိတ်ပူစရာ မလိုပါဘူး။ အစစ်အမှန်နဲ့
ပုံရိပ်ယောင်တို့ရဲ့ အကြားက ခြားနားချက်ကို အစွန်းနှစ်ဘက်ရဲ့
လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို အဆင့်မြင့်မြင့် သင်ကြားနိုင်ရင် သိနိုင်ပါတယ်"

"ပုံရိပ်ယောင်နဲ့ အစစ်အမှန်တို့ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တွေကို
နားလည်သွားခဲ့ရင် တစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ ဒွိစုံသူငယ်အိမ်
စွမ်းအားတွေကို တားဆီးနိုင်တယ်"

လင်းဖုန်းက ရှိထျန်းရီအား ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ပါးစပ်ကို
တွန့်လိုက်သည်။ "အားလုံးပဲ စိတ်အေးအေးထားကြပါ။ သူက
အများကြီး မလုပ်နိုင်ပါဘူး"

သူ၏စကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ရှောင်ယန်နှင့်
ကျန်သောသူများသည် သူတို့၏ အကြည့်တို့အား နဂါးတိုက်ပွဲ
စင်မြင့်အပေါ်သို့ ပြန်ပို့လိုက်ကြသည်။

ထိုနေရာတွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် ဟင်းလင်းပြင်တွေ
မားမားမတ်မတ် ရပ်နေခဲ့ကာ ရှိထျန်းရီအား တည်ငြိမ်စွာနှင့်
ကြည့်နေခဲ့သည်။ "မင်းကငါ့ကို တစ်စုံတစ်ခု အကြွေးတင်နေတာ
၁၂နှစ် ရှိသွားခဲ့ပြီ။ အကြွေးပြန်ဆပ်ဖို့ အချိန်ကျပြီ"

အလင်းရောင်က ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ ရှိထျန်းရီ၏
မျက်လုံးများသည် အနည်းငယ် မှေးမှိန်သွားခဲ့သည်။ ပြီးတာနှင့်
သူ၏ ညာမျက်စိကို မှိတ်လိုက်သော်လည်း သူ၏ အမူအရာတို့မှာ
တည်ငြိမ်နေဆဲပင် ရှိသည်။

ရှိထျန်းဟောင်နှင့် တိုက်ခိုက်ရာမှ ရရှိလာခဲ့သည့်
သူ၏ဒဏ်ရာများသည် ယခုအချိန်တွင် တစ်ခါမှ
ဒဏ်ရာမရရှိခဲ့သကဲ့သို့ လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

"ငါကမင်းကို ဘာမှအကြွေးမတင်နေဘူး။ ကမ္ဘာကြီးအပေါ်မှာ
အသန်မာဆုံးသူတွေကသာ ရှင်သန်နေနိုင်တာ" ရှိထျန်းရီက
တည်ငြိမ်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ငါက ကလေးငယ် ဘဝမှာသာ
ရှိသေးပြီး မင်းက ကျင့်ကြံနိုင်တဲ့ လူငယ်လေး ဖြစ်နေခဲ့ရင် ဒီလိုမျိုး
အဖြစ်တွေက ဖြစ်လာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါကမင်းရဲ့ အန္တိမတာအို
အခြေခံကို ယူသွားမယ့်အစား မင်းက ငါ့ရဲ့ မျက်လုံးကို
နှိုက်ထုတ်ယူခဲ့တာမျိုးလည်း ဖြစ်သွားနိုင်တယ်"

သူသည် သူ၏အရှေ့မှ ရှိထျန်းဟောင်အား ကြည့်လိုက်ကာ
သူ၏မျက်စိမှ ရှုပ်ထွေးနေသော ရောင်စုံအလင်းတန်းများ
ပေါ်လာခဲ့သည်။ "မင်းက အသက်ရှင်နေနိုင်သေးပြီး
အခုအချိန်အထိ ငါ့ရဲ့အရှေ့မှာ ရပ်နေနိုင်မယ်လို့
လုံးဝမထင်ထားမိဘူး။ မင်းက အတော်ကြီးကို ကြီးထွားလာခဲ့ပြီး
အခုအချိန်မှာ ငါ့ကို နဂါးကျောက်တုံးဂိတ် ဖွင့်ဖို့ ကူညီပေးနိုင်ခဲ့ပြီ"

"မင်းကငါ့ရဲ့ ဂုဏ်ဖဲတွေကို ထုတ်သုံးအောင်
ဖိအားပေးနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူနိုင်တယ်" ရှိထျန်းရီ၏ မျက်နှာမှာ
လုံးဝကို တည်ငြိမ်သွားပြန်ခဲ့သည်။ "ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှာ
ပြီးဆုံးသွားပြီ။ ငါ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က အကောင်းဆုံး အခြေအနေကို
ပြန်ရောက်သွားခဲ့ပြီး မင်းက ဒဏ်ရာ အကြီးအကျယ် ရထားခဲ့တယ်။
မင်းက ငါ့ရဲ့ အနီးမောင်ဦးခေါင်းခွံကို မဖိနှိပ်နိုင်တော့ဘူးလို့တောင်
သံသယ ဖြစ်မိတယ်"

ရှိထျန်းဟောင်၏ အနောက်မှ လေဟာနယ်သည် ရေများအတွင်းမှ
လှိုင်းလုံးများကဲ့သို့ အနည်းငယ် တုန်ခါသွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
ဒါသည် ရှိထျန်းရီ၏ ပြုလုပ်ချက်မဟုတ်ပေ။ ဒါသည်

အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံက ရှိထျန်းဟောင်၏ မဟာကစဉ်ကလျား
ဆေးမီးဖို နှစ်ခုတို့အား ချိုးဖောက်နိုင်ရန် အဆက်မပြတ်
ကြိုးစားနေခြင်း ဖြစ်၏။

"မင်းက ကြိုးစားကြည့်လေ" ရှိထျန်းဟောင်၏ မျက်နှာအမူအရာမှာ
မပြောင်းလဲခဲ့ပေ။

ရှိထျန်းရီက သူ၏ခေါင်းအား ခါလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "မင်းက
ကလေးပဲ ရှိသေးတယ်။ အာကျယ်တာက ဘာမှအသုံးမဝင်ဘူး
ဆိုတာကို သိသင့်တယ်"

ပြီးတာနှင့် သူ၏နဖူးပေါ်မှ တောက်ပသော အလင်းတန်းတစ်ခု
ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။

"မင်းကငါဟာ မင်းဆီက တစ်စုံတစ်ခု ယူသွားခဲ့တယ်လို့ပဲ အမြဲတမ်း
ထင်နေခဲ့တယ်။ ကောင်းပြီလေ၊ ငါကမင်းကို ပြလိုက်မယ်"
ရှိထျန်းရီက ရှိထျန်းဟောင်အား တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ဒါက အမြဲတမ်းပဲ ငါ့ရဲ့စွမ်းအား ဖြစ်သွားတော့မှာ"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် ရှိထျန်းရီ၏ နဖူးသည် အလွန်အမင်း
တောက်ပလာကာ မကြည့်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်လာခဲ့သည်။
အဖြူရောင် အလင်းတန်းများက တောက်ပလာခဲ့ကာ
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေမှ အနီရောင် ကောင်းကင်ကြီး
တစ်ခုလုံးအား အဖြူရောင် သန်းသွားစေခဲ့သည်။

အလင်းရောင်သည် မပူပြင်းသော်လည်း သူ၏အတွင်းမှ
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားသည် တုန်ခါသွားခဲ့ကာ
ကောင်းကင်အား လှုပ်ခါစေခဲ့၏။

ဒါသည် အလင်းတန်း၏ စွမ်းအားကြောင့် မဟုတ်ပဲ
သူသယ်ဆောင်လာသော အဆုံးမဲ့ ဖြစ်နိုင်ခြေများကြောင့် ဖြစ်သည်။

မှော်သင်္ကေတပေါင်း မြောက်မြားစွာတို့က ပေါ်လာခဲ့ကာ
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ပုံစံများအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားကြ၏။

ခဏအကြာတွင် သူတို့သည် ပြိုကွဲသွားခဲ့ကာ နောက်ထပ်ပုံစံ
အသစ်တစ်မျိုးဖြင့် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ဤဖြစ်စဉ်သည်
အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့၏။

ရှိထျန်းရီက စကားကို တစ်လုံးချင်း ပြောလိုက်သည်။ "ဒါကငဲ့ရဲ့
နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း ဖြစ်တယ်"

သူ၏အတွင်းမှ စွမ်းအားများသည် အဆုံးသတ်မှ စွမ်းအားဖြစ်သည်။
သူသည် ဖန်ဆင်းမှုများ အားလုံး၏ နောက်ဆုံးဖြစ်၏။
သူဖြတ်သန်းသွားသော နေရာတိုင်းတွင် အရာအားလုံးကို
အချိန်မတန်မီ အဆုံးသတ်စေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ နဖူးပေါ်မှ ထွက်လာသော အလင်းတန်းသည်
အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် ရှည်လျားသော အလင်းတန်း
တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ထိုအလင်းတန်း အတွင်းတွင်
တစ်ယောက်သည် နတ်ဘုရားနှင့် ဗုဒ္ဓတို့၏ ပုံရိပ်များ
လှုပ်ရှားကခုန်နေသည်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ ကောင်းကင်ကို
တုန်ခါစေခဲ့သည့် လေးနက်သော ဂီတသံများကို ကြားနိုင်ခဲ့သည်။

မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်း!

အန္တိမ စိတ်ဝိညာဉ် တာဝါကို ထူထောင်နိုင်၍ အန္တိမ လုံခွက်အား
ဖော်ဆောင်နိုင်ကာ ထူးခြားသော ခရမ်းရောင် ဆေးလုံးကို
ဖန်ဆင်းနိုင်ပြီး နောက်ဆုံးတွင် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
ရောက်ရှိသွားသောအခါ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်ဘုံမှ ရွေးချယ်ထားသော
သားတော်တစ်ပါးအား ပေးအပ်ထားသည့် စွမ်းအားဖြစ်သည်။

အားလုံးတို့သည် မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းအား
လေးနက်တည်ကြည်သော အမှုအရာများနှင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူတို့၏ အရှေ့တွင် ပေါ်လာခဲ့သည်မှာ ဒဏ္ဍာရီအတွင်းမှ
အရာတစ်ခု ဖြစ်၏။ ဤမြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းသည် ရှိထျန်းရီ ကြီးထွားလာသည်နှင့်အမျှ ပို၍ပို၍
အစွမ်းထက်လာကာ အဆုံးမဲ့ စွမ်းအားများနှင့် အလားအလာတို့အား

ပိုင်ဆိုင်ထားပေသည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ထိုအလင်းတန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ဖွဖွလေး ချလိုက်သည်။ "ဒါက မင်းရဲ့ဟာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ရဲ့ဟာပဲ"

အားလုံးတို့သည် ဘာမှမပြောခဲ့ပေ။ ထိုနှစ်များမှ အဖြစ်များသာ မဖြစ်ပျက်ခဲ့လျှင် ချောမွေ့သော ကျင့်ကြံမှု လမ်းကြောင်းနှင့် နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား ပိုင်ဆိုင်နိုင်သူမှာ ရှိထျန်းဟောင်ပင် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ ကြည်လင်သော အလင်းတန်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းများဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ရွှေရောင်ဗဟိုချက် တစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့၏။

ထိုရွှေရောင်ဗဟိုချက်သည် ပယင်းကဲ့သို့ ထွင်းဖောက်မြင်နေရ၏။
ရွှေရောင်ဗဟိုချက်၏ အလယ်တွင် တစ်ယောက်သည် အဆုံးမဲ့
တောက်ပသော အလင်းတန်းတစ်ခုက လည်ပတ်နေသည်ကို
မြင်နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအလင်းတန်းသည် ဖန်ဆင်းမှု အားလုံးတို့၏
လျှို့ဝှက်ချက် ပါရှိနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့၏။

ထိုအလင်းတန်းသည် အစတွင် အားနည်းနေသော်လည်း သူသည်
နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း၏ တည်ရှိနေမှုကို
ခံစားနိုင်ခဲ့သည်။ ရှိထျန်းဟောင်၏ ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အတွင်းမှ
အလင်းတန်းသည် စွမ်းအားများ ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးတက်လာခဲ့၏။

"ဒါက နောက်ထပ် မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းလား"
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများကပင်
အံ့အားသင့်သွားကြကာ သူတို့၏အရှေ့မှ မြင်ကွင်းအား
မရေမရာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ "ဂျူနီယာရှိက နိဗ္ဗာန်ကနေ
တကယ်ပဲ ပြန်လည်မွေးဖွားလာခဲ့တယ်။ သူက ဟိုတစ်နှစ်က
အဖြစ်တွေကနေ အပြည့်အဝ ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာတဲ့အပြင်
သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင် မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းကို

ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့တယ်"

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်တစ်ခုလုံးသည် ကျွတ်ကျွတ်ညံ့အောင်
ဆွေးနွေးသံများဖြင့် ပြည့်သွားခဲ့သည်။ အားလုံးတို့သည်
ရှိထျန်းဟောင်အား ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "တကယ့်ကို
ကောင်းကင်ရဲ့ သားတော်တစ်ပါးပဲ"

ရှိထျန်းဟောင်၏ အမူအရာမှာမူ တည်ငြိမ်လျက်ပင် ရှိ၏။
ပုံမှန်ဆိုလျှင် တစ်ယောက်သည် အပြည့်အဝ ရင့်ကျက်ပြီးသော
မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းအား အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့်မှ ရရှိနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်သည် မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်း နှစ်ခုကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ရုံတင် မကပဲ
ခြေတစ်လှမ်းစောက ရွှေရောင်ဗဟိုချက် နောက်ဆုံး အဆင့်တွင်
ထုတ်လုပ်နိုင်ခဲ့၏။ ဒါသည် ယခင်က မကြုံဖူးသော ကိစ္စတစ်ခု
ဖြစ်သည်။ သမိုင်းမှတ်တမ်းတွင် တစ်ယောက်မှ ဤကဲ့သို့
မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပေ။ နောက်ထပ်လည်း မည်သူကမှ လုပ်နိုင်ရန်

ဖြစ်နိုင်ခြေလည်း မရှိချေ။

နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ အရှေ့သို့ ရောက်လာသည်နှင့် ရှိထျန်းဟောင်၏ ရွှေရောင်ဗဟိုချက်မှနေ၍ ရှည်လျားသော အလင်းတန်း တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်ကာ ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

"ငါ့ရဲ့ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းဟာ အရာအားလုံးကို ဖြတ်တောက်နိုင်ပြီး ဖျက်ဆီးနိုင်တယ်။ နောက်ထပ် မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းလည်း အပါအဝင်ပေါ့။ ငါနဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်းက ငါ့ကိုအောင်ပွဲရအောင် လုပ်ပေးခြင်းပဲ" ရှိထျန်းရီ၏ မျက်နှာမှာ လေးနက်နေခဲ့ကာ သူ၏ဘယ်မျက်စိမှ အေးစက်သော အလင်းတန်းတစ်ခု လက်လာခဲ့သည်။ "ငါက အနိုင်ရဦးမှာပဲ"

ရှိထျန်းဟောင်က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "အဆုံးရှိရင် အစဆိုတာ ရှိရစမြဲပဲ။ အဆုံးသတ်ခြင်းဟာ အစပြုခြင်းကနေ စတင်လာခဲ့တာ။ အဟောင်း အဆုံးသတ်ခြင်းဟာ အသစ် အစပြုခြင်း မဟုတ်ဘူးလို့

ဘယ်သူကပြောသလဲ"

အလင်းတန်း နှစ်တန်းတို့က ထိခိုက်မိကြသောအခါ
ရှိထျန်းဟောင်၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းသည်
ရှိထျန်းရီ၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်း၏
တိုက်စားခြင်းအား ခံခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် အပြည့်အဝ
ဖျက်ဆီးခြင်း မပြုနိုင်ခဲ့ပေ။ သူ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု
ပျက်စီးသွားသည်နှင့် အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်မွေးဖွားလာခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ မျက်နှာသည် နောက်ဆုံးတွင် ပြောင်းသွားခဲ့၏။ သူ၏
နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည်
ဖန်ဆင်းမှုအားလုံးအား အဆုံးသတ်နိုင်သည်။ သူတွင်
ပြန်လည်ပြုပြင်၍ မရသော ဖျက်ဆီးမှု စွမ်းအားများ ပါနေ၍
သူထိတွေ့ခဲ့သည် အရာမှန်သမျှတို့သည်
ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာနိုင်ခြင်း မရှိပေ။

အစောပိုင်းက ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်းတွင် သူသည် ဝမ်လင်း၏
ဒုက္ခရောက်နေသော ရေများအပေါ်မှ တံတားအား

ဖျက်ဆီးနိုင်ခဲ့သည်။ ဝမ်လင်း၏ ပြန်လည်ကုစားနိုင်သော
စွမ်းရည်နှင့်ပင် သူသည် လျင်မြန်စွာနှင့် ပြန်လည်ပြုပြင်နိုင်ခြင်း
မရှိခဲ့ပေ။

သို့သော်လည်း သူ၏ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းအား
မည်သို့မျှ မပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။

"ငါက နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ပြောမယ်။ ဒါက
ငဲ့ရဲ့နောက်ဆုံးပြောခြင်းပဲ" ရှိထျန်းဟောင်၏ အကြည့်သည် သူ၏
ကံကြမ္မာကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည့် လူအား အာရုံစိုက်၍
ကြည့်နေခဲ့ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဒါကငဲ့ရဲ့ အလင်းတန်း
ဖြစ်တယ်။ ဒါက ငဲ့ရဲ့ ပထမ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းဖြစ်ပြီး ငါကသူ့ကို နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်းလို့ နာမည်ပေးထားတယ်"

"ငဲ့ရဲ့ ဒုတိယ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းကို မူလ
မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းလို့ ခေါ်တယ်။ အားလုံးတို့က အစနဲ့

အဆုံးရှိကြတယ်။ ဒါက ကောင်းကင်ရဲ့ လမ်းစဉ် ဖြစ်တယ်။ ဒါက
ဖန်ဆင်းခြင်းရဲ့ လမ်းစဉ်ဖြစ်တယ်"

သူတို့သည် အရင်းအမြစ် တစ်ခုတည်းမှ လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် အချင်းချင်း အပြန်အလှန် မှီခိုဆက်သွယ်နေကြ၏။
ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည် မူလ
မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား ပိုမိုလျှင်မြန်စွာ
ရင့်ကျက်လာစေရန် ကူညီနိုင်ခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီက အေးစက်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဒါတောင်မှပဲ ငါ့ရဲ့
ကျင့်ကြံမှုက မင်းထက်ပိုမြင့်တယ်။ ငါ့ရဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်နဲ့
မှော်စွမ်းအင်တို့က မင်းထက် သာလွန်တယ်။ ဘယ်သူက
မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းကို ပိုင်ဆိုင်တာပဲဖြစ်ဖြစ်
ငါနိုင်တယ်"

သူ၏စကား ဆုံးသည်နှင့် နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်းသည် ပို၍တောက်ပစွာနှင့် လင်းလက်လာခဲ့ကာ
အညှာအတာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့် မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား

ဖိနှိပ်နေခဲ့သည်။

ရှိထုန်းရီက သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"မဟုတ်ဘူး။ မင်းရှုံးသွားပြီ"

သူသည် စကားပြောနေရင်း လက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ
တစ်စုံတစ်ခုက ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၄

အပိုင်း ၅၈၄ : တရားစီရင်ချက်ချဖို့ အချိန်ကျပြီ

နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည် ရှိထျန်းရီ၏
နဖူးအလယ်မှ တောက်ပစွာနှင့် လင်းလက်လာခဲ့သည်။
ဤအချိန်တွင် သူသည် နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား
ထိန်းချုပ်နိုင်ရန် အပြည့်အဝ အာရုံစိုက်ထားခဲ့၏။ သူသည်
ချိုးကောင်ကင် သတ်ဖြတ်ခြင်းတစ်ထောင် နည်းစနစ်အား ဂရုပင်
မစိုက်နိုင်တော့ချေ။

သူသည် ဒွိစုံသူငယ်အိမ်၏ အကူအညီဖြင့် ဒဏ်ရာမရခင်
အခြေအနေသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိနိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့်သူသည်
လက်များဖြင့် မှော်ကျိန်စာတစ်ခုအား ဖော်ထုတ်လိုက်၏။

ကောင်းကင်ယံမှ အပေါက်တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့ကာ
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ စုစည်းလာခဲ့ပြီး မှော်သင်္ကေတများ
အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်း၏ ဒုတိယကောင်းကင် မှော်ကျိန်စာ ဖြစ်သည့်
ရှန်ကောင်းကင် မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်း ဖြစ်၏။

ရှိယျန်းဟောင်၏ အနောက်မှ မဟာကစဉ်ကလျား ဆေးမီးဖိုသည်
အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံအား အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
မှော်အိုင်တမ် နှစ်ခုနှင့်အတူ ဖိနှိပ်ထားခဲ့သည်။ သူ၏လက်ရှိ
အခြေအနေနှင့် ဆိုလျှင် ကျောက်တုံးစားနှင့်ပင် ကြယ်စင်များ၏
တိုက်ခိုက်မှုအား ခုခံရန် ခဲယဉ်းပေသည်။

"မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်း ဖြစ်ဖြစ်၊ အခြား
ဘယ်အရာဖြစ်ဖြစ်၊ ငါ့ဟာဆိုရင် စဉ်းတောင်မစဉ်းစားနဲ့" ရှိယျန်းရီက
တိုးညှင်းစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "မဟုတ်လို့ရှိရင်
သေသွားလိမ့်မယ်"

ရှိယျန်းဟောင်အား ထောက်ခံသောသူများသည် ရင်ထဲမှနေ၍
တင်းကျပ်စွာ ခံစားလိုက်ရသည်။

ရှိယျန်းဟောင်သည် အနောက်သို့ပင် ပြန်မဆုတ်နိုင်တော့ချေ။
သူသည် သူ၏ မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား နောက်ဆုံး

မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းကို တိုက်ခိုက်ရန် အသုံးပြုနေရသည်။
သူသည် သူ့ပြိုင်ဘက်၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မလုပ်ရှားနိုင်
ဖြစ်နေခဲ့၏။ အကယ်၍ သူ၏ မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား
ရုပ်သိမ်းလိုက်ပါက နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း၏
ချေမှုန်းခြင်းအား ခံရမည် ဖြစ်၏။

ရှိထူးဟောင်းသည် ရှိထူးရီ၏ လုပ်ဆောင်ချက်များကို
သတိပြုမိပေသည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ အမူအရာမှာ
တည်ငြိမ်ဆဲပင် ရှိသေး၏။ သူ၏ခေါင်းပေါ်မှ ခွန်းဖန်ပုံရိပ်သည်
အပြင်ထွက်လာခဲ့ကာ ရှိထူးရီထံသို့ ပြေးဝင်လာခဲ့၏။

ရှိထူးရီ၏ အကြည့်သည် လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ရှန်ကောင်းကင်
မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းကို ထုတ်လွှတ်ရန်
ပြင်လိုက်သည်။ ရုတ်တရက်ပင် သူ၏ မျက်လုံးအစုံမှာ
ကျဉ်းမြောင်းသွားခဲ့၍ ရှိထူးဟောင်း၏ ဘယ်ဘက်လက်အား
ကြည့်လိုက်၏။

ရှိထူးဟောင်းသည် နောက်ထပ် အိုင်တမ်တစ်ခုအား

ကိုင်ထားသည်ကို သတိပြုမိလိုက်သည်။ ဒါသည်
ထွင်းဖောက်မြင်နေရသည့် အဖြူရောင် ကျောက်စိမ်းတစ်ခု ဖြစ်၏။
သူ၏ ကိုယ်ထည်သည် ကြေးမုံကဲ့သို့ ရောင်ပြန်ဟပ်နေ၍
တစ်ယောက်သည် အတွင်းမှ အလင်းတန်းများကို
တွေ့နိုင်ပေသည်။

ထိုကြည်လင်နေသည့် ကျောက်စိမ်းအား ကြည့်လိုက်ကာ
ရှိထျန်းရီ၏ မျက်နှာသည် ချက်ချင်းပြောင်းသွားခဲ့သည်။
"ကောင်းကင်ရောင်ပြန် ကျောက်တုံး"

ဒါသည် ရှိထျန်းရီက ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းသို့
ဝင်ရောက်ရှာဖွေခဲ့သည့် ရတနာဖြစ်၏။ သူသည်
နေရာအနှံ့လိုက်ရှာခဲ့ပြီး နောက်ဆုံးတွင် သီသီလေး
လွဲချော်သွားခဲ့သည်။

ကောင်းကင်ရောင်ပြန် ကျောက်တုံးသည် အရာအားလုံးအား
ခွဲခြားနိုင်ပြီး ပုံရိပ်ယောင်နှင့် အစစ်အမှန်တို့ကို ဖော်ထုတ်နိုင်သည်။
သူသည် ရှိထျန်းရီ၏ ဘယ်မျက်စိနှင့် ဝိသေသ လက္ခဏာများ

တူညီပြီး ထိုရတနာနှင့်ဆိုလျှင် ရှိထျန်းရီသည် သူ့ဘယ်မျက်စိမှ
စွမ်းအားများကို တိုးမြှင့်နိုင်ပေမည်။

သို့သော်လည်း ကံကြမ္မာက သူ့အား မျက်နှာသာ မပေးခဲ့ပေ။
ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွား အပြီးတွင်
ရှိထျန်းရီသည် ကောင်းကင်ရောင်ပြန် ကျောက်တုံးအား
မရရှိခဲ့ရုံတင်မကပဲ သူ၏ဘယ်မျက်စိကိုပင် ဆုံးရှုံးခဲ့ရသေးသည်။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်းကင်ရောင်ပြန် ကျောက်တုံးသည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ လက်အတွင်းတွင် ရုတ်တရက် ပေါ်လာခဲ့၏။
ဒါသည် သူ့ထံမှ တစ်စုံတစ်ခုအား ယူသွားခြင်း ခံခဲ့ရသကဲ့သို့
ရှိထျန်းရီအား အမျက်ထွက်စေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဒေါသမှာ
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၍ စိတ်မသက်မသာဖြစ်သော
ခံစားချက်တစ်မျိုးက ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် ကောင်းကင်ရောင်ပြန်
ကျောက်တုံး၏ ရောင်ပြန်အပိုင်းအား ရှိထျန်းရီ၏ ညာလက်ထံသို့
ထိုးလိုက်သည်။

တောက်ပသော အလင်းတန်း တစ်ခုသည် ရှိထျန်းရီ၏
ညာလက်အပေါ်သို့ ကျရောက်လာခဲ့၏။ အလင်းတန်းများက
လင်းလက်သွားခြင်းနှင့်အတူ ရှိထျန်းရီ၏ ညာလက်သည်
သူ၏ဘေးမှ လေဟာနယ်နှင့်တကွ ပုံပျက်သွားခဲ့သည်။

"မဟုတ်ဘူး" ရှိထျန်းရီက အော်ဟစ်လိုက်သည်။ သူအစောပိုင်းက
ဖယ်ရှားခဲ့သော အမှန်တရားသည် လွန်စွာနာကျင်ခံရခက်သော
ဝေဒနာအဖြစ် ပြန်ရောက်လာခဲ့သည်။

သူ၏ညာလက်သည် ညာပုခုံး၏ အစိတ်အပိုင်း အချို့နှင့်အတူ
လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ သွေးများက ပန်းထွက်လာခဲ့၏။

သူ၏စိတ်ဝိညာဉ်သည်လည်း အပြင်းအထန် ဒဏ်ရာသွားခဲ့ကာ
သူ၏ဦးနှောက်အတွင်းတွင် ပျံ့အန်လိုစိတ်များ ပေါ်လာခဲ့၏။
ရှိထျန်းရီ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် အလွန်တရာမှ စွမ်းအားကြီးလှသဖြင့်
ထိုကဲ့သို့သော အရာမျိုးကို ယခင်က တစ်ခါမှ မကြုံဖူးခဲ့ချေ။ ဒါသည်

သူ့အား ကြီးမားသော ကြောက်စိတ်များကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် ကလေးငယ်ပုံစံဖြင့် ရှိနေသော
အခြေတည်ဝိညာဉ်၏ ညာလက်သည်လည်း ဘာမှမပြောခဲ့ပဲ
ပြတ်ကျသွားခဲ့သည်။

သူ၏ယခင်မှ ဒဏ်ရာများသည် ရေကြီးနေသကဲ့သို့
ပြန်လည်လွှမ်းမိုးသွားခဲ့သည်။

သူ၏ ညာမျက်စိမှ စွမ်းအားများကို ချက်ချင်းပြန်လည်
အသုံးပြုနိုင်သည့်အတွက် သူသည် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို ကြည့်ရုံသာ
ကြည့်နိုင်ခဲ့သည်။

သူ၏ ပြင်းထန်သော ဒဏ်ရာများကြောင့် သူသည် ရှန်ကောင်းကင်
မြင့်မြတ်သော ကြယ်စင်အလင်းတန်းနှင့် နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်းတို့ နှစ်ခုစလုံးတို့အား မထုတ်လွှတ်နိုင်တော့ပေ။
မဟုတ်လျှင် သူသည် မှော်ကျိန်စာ နှစ်ခုစလုံးတို့အား

ထိန်းချုပ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ရှိထျန်းရီသည် အားလျော့သွားသောကြောင့် နောက်ဆုံး
မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည် မူလ မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်း၏ တွန်းလှန်မှုအား ခံနေခဲ့ရသည်။

သူ၏အရှေ့တွင် ကြီးမားသော ခြိမ်းခြောက်မှု တစ်ရပ်က
ပေါ်လာခဲ့၏။

ရှိထျန်းဟောင်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ခွန်းဖန်၏ ပုံရိပ်နှင့်
တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သူတို့သည် ရှိထျန်းရီထံသို့
အတူတကွ ပြေးဝင်ခဲ့ကြ၏။ သူသည် ဒဏ်ရာရထားခဲ့သော်လည်း
သူ၏ ဒဏ်ရာများသည် ရှိထျန်းရီလောက် မပြင်းထန်ပေ။

တိုက်ခိုက်နေသူ နှစ်ယောက်တို့၏ ကံကြမ္မာသည် ရုတ်ချည်းပင်
ပြောင်းပြန်ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

"ငါကမရှုံးနိုင်ဘူး" ရှိထျန်းရီသည် အသက်ပြင်းပြင်း ရှုလိုက်ကာ ကျန်ရှိနေသော ဘယ်လက်ဖြင့် မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။ အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များက ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကာ ရွှေရောင်အလင်းတန်း တံခါးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ တိုက်ခိုက်မှုအား ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်ဖြင့် လွတ်မြောက်နိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ဂျူနီယာရီသည် သူ့အား ဤအခွင့်အရေးကို မပေးခဲ့ပေ။ သူ၏တုံ့ပြန်မှုမှာ ပိုမြန်ကာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူ၏ ကျောက်တုံးစားဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့ကာ ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်အား ပြန်ပိတ်စေခဲ့သည်။

ရှိထျန်းရီသည် မလွတ်မြောက်နိုင်ပဲ ရှိထျန်းဟောင်က လိုက်မီလာခဲ့သည်။

အနီးကပ်တွင် သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ချေ။ ယခုအချိန်တွင် သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ လက်နစ်ဘက်နှင့်စာလျှင် လက်တစ်ဘက်သာ ကျန်တော့၏။

သူသည် အဆက်မပြတ် အနောက်သို့ ဆုတ်ခွာခဲ့ရသည်။

သို့သော်လည်း သူသည် ခက်ထန်သော ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက် ဖြစ်သေး၏။ သူသည် သူသိသမျှ မှော်ကျိန်စာ အားလုံးတို့အား ထုတ်ဖော်ကာ ရှိထျန်းဟောင်နှင့် သူသေကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်နေခဲ့သည်။ သူ၏ မျက်ခုံးများအကြားမှ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည် ခက်ထန်စွာနှင့် အဆက်မပြတ် လင်းလက်နေခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း အချို့သည် မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား ဖောက်ထွင်းနိုင်ခဲ့ကာ ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား တစ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်၏။ သူ၏ဘယ်လက်တွင် ကြောက်မက်ဖွယ် ဒဏ်ရာတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့ကာ သွေးများ အမျှင်မပြတ် စီးကျလာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူသည် တိုးညှင်းစွာ ဟိန်းဟောက်လိုက်ကာ ရှိထျန်းရီ၏ ဘယ်လက်အား ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

သူ၏အခြားလက်သည် ရှိထျန်းရီ၏ ကျောအောက်သို့
လျှိုဝင်လိုက်ကာ ရှိထျန်းရီအား လေပေါ်သို့
မြှောက်ထားလိုက်သည်။

"မင်းက ငါ့ရဲ့ တာအိုအခြေခံကို ခိုးယူပြီး လေ့ကျင့်ထားခဲ့တယ်။
အခုကြည့်ကြည့်ပါဦး၊ မင်းက ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။"

လေပေါ်တွင် ပင့်မြှောက်ခြင်းကို ခံနေရသည့် ရှိထျန်းရီသည်
သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းချုပ်နိုင်ခြင်း မရှိဟု ခံစားနေရသည်။
အာခံခြင်းနှင့် အမျက်ထွက်ခြင်းတို့သည် သူ၏
မူလတည်ငြိမ်နေသော မျက်နှာတွင် ပေါ်လာခဲ့ကာ
သူ၏လက်အတွင်းမှ အလင်းတန်းတို့သည် တောက်ပလာခဲ့၏။
သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ ခေါင်းကို ရိုက်ခွဲချင်နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်က အများကြီး ပိုမြန်ပေသည်။
သူသည် ရှိထျန်းရီ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား ဆုပ်ကိုင်ထားကာ သူ၏
ညာဒူးပေါ်သို့ ရိုက်ချလိုက်၏။

"ဘုန်း!"

ရှိထျန်းရီ၏ မလုပ်ရှားနိုင်သော နာဂါရာဂျာ ဗုဒ္ဓခန္ဓာကိုယ်သည်
ယခုအခါတွင် လုံးဝပျက်စီးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ပြီးတာနှင့်
တစ်ယောက်သည် အရိုးကွဲကြသံများကို ကြားခဲ့ရ၏။
တောင်တစ်လုံးက နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ထိုမြင်ကွင်းအား ကြည့်နေကြသောသူတို့မှာ အတူတကွ
ပင့်သက်ရှိက်လိုက်ကြသည်။ "ဘယ်လောက်အထိတောင်
ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလိုက်သလဲ"

"စီနီယာရှိက လုံးဝရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ပြီး ဂျူနီယာရှိက အနိုင်ရသွားခဲ့ပြီ"

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ ဘက်တွင်
တင့်တယ်သောတိမ်တိုက် သူတော်စင်မယ်က ရုတ်တရက်
ထရပ်လိုက်ကာ သူမ၏အရှေ့မှ မြင်ကွင်းအား

ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာနှင့် ကြည့်လိုက်၏။ ကောင်းဟန်နှင့်
ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည် မလုပ်ရှားခဲ့သော်လည်း သူတို့၏
အကြည့်တို့သည် မသက်မသာ ဖြစ်နေကြ၏။

ရှိထျန်းရီ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် လုံးဝပျက်စီးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ထက်တွင် ရှိထျန်းရီ၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှ
ရတနာ အလင်းတန်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဧရာမ
အဖြူရောင် အလံတစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့ကာ လေပေါ်တွင် တဖျပ်ဖျပ်
လွင့်နေခဲ့သည်။ ထိုအလံမှ အလင်းတန်းသည် ရှိထျန်းဟောင်အား
နောက်သို့ ဆုတ်သွားစေခဲ့သည်။

ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ မှော်ရတနာ၊
လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင်အလံ ဖြစ်၏။

ဤအချိန်တွင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ ရှိထျန်းရီအား
ပေးထားသော အကာအကွယ် မှော်ရတနာသည်

မအောင့်နိုင်တော့ပဲ သူ့ကိုယ်သူ ထုတ်ဖော်ခဲ့ကာ ရှိထျန်းရီအား
အကာအကွယ် ပေးထားခဲ့သည်။

အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူနှင့် ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူတို့၏ တိုက်ပွဲတွင် မမျှမတ ဖြစ်သွားမည်ကို
ကာကွယ်သောအားဖြင့် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
မှော်ရတနာတို့အား အသုံးမပြုရန်မှာ ပြောစရာ မလိုပဲ
သဘောပေါက်ထားပြီးသော အရာဖြစ်သည်။

မှော်ရတနာတို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်ခဲ့လျှင် ရှိနှစ်ရှိတို့၏ ပြိုင်ပွဲအစား
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့၏
အကြားမှ ကြွယ်ဝမှုပြိုင်ပွဲနှင့်သာ တူသွားပေလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးတို့ အလွန်ဆုံး အသုံးပြုကြသည့်
အိုင်တမ်များမှာ မှော်ရတနာဟု ပြော၍မရသည့် ကျောက်တုံးစားနှင့်
အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံတို့သာ ဖြစ်ကြသည်။

သို့သော်လည်း ဤအချိန်တွင် လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင်
အလံ၏ အသိစိတ်သည် သည်းမခံနိုင်တော့ပေ။ ရှိထျန်းရီ၏
ရုပ်ကိုယ်ခန္ဓာသည် ပျက်စီးသွားသော်လည်း ပြန်လည်ရှင်သန်ရန်
မျှော်လင့်ချက် ရှိသေးသည်။ အကယ်၍ သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့်
အခြေတည်ဝိညာဉ် တို့ကသာ ပျက်စီးသွားပါက
လုံးဝသွားပေတော့မည်။

ရှိထျန်းရီသည် သေ၍မရပေ။ သူ၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းနှင့် ဒွိစုံသူငယ်အိမ်တို့အား ထိ၍မရပေ။ ဒါသည်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ နောက်ဆုံးသည်းခံခြင်း ဖြစ်၏။

လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင် အလံ၏ ရိုက်ထုတ်ခြင်းကို
ခံလိုက်ရသည်နှင့် ရှိထျန်းဟောင်က ကြိုးဝါးလိုက်၏။
"မင်းတစ်ယောက်တည်း ရှိတာလို့ ထင်နေတာလား" သူ၏
လက်ဝါးအစုံအား ရိုက်လိုက်ရာ သူ၏နဖူးမှ အလင်းတန်းတစ်ခု
ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဧရာမ အစိမ်းရင့်ရောင် ခန်းမဆောင် တစ်ခုက
ဟင်းလင်းပြင်အတွင်းမှ ပေါ်လာခဲ့၏။

ထိုခန်းမဆောင်သည် မယုံနိုင်လောက်အောင် နန်းဆန်လှ၍
ရှေးဟောင်း တိုင်းပြည်တစ်ခုမှ လာခဲ့သည့်ပုံ ပေါက်နေခဲ့သည်။
သူသည် အလွန်အမင်းလည်း ကြီးမားလှ၏။
သူကောင်းကင်ပေါ်တွင် စတင်ပေါ်ပေါက်လာသည့် အချိန်တွင်
နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်လောက်ပင် ကြီးမားပေသည်။

ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ အကြားတွင် မှော်သင်္ကေတများသည်
ပင်လယ်အတွင်းမှ လိုင်းလုံးများကဲ့သို့ ပေါ်လာခဲ့၏။ အားကြီးသော
စွမ်းအင်တစ်ခုသည် ပေါ်လာခဲ့ကာ အားလုံးတို့အား ကျောရိုးများ
အတွင်းမှ စိမ့်ကနဲ ဖြစ်သွားစေခဲ့သည်။

ဒါသည် လင်းဖုန်း၏ ကိုယ်ပိုင် မှော်ရတနာ ဖြစ်သော
ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင် ဖြစ်သည်။

"ဝုန်း!"

ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်သည် ပြင်းထန်စွာဖြင့် တုန်ခါနေခဲ့ကာ

လုံးဝမည်းနက်သွားခဲ့၏။ သူသည် မမှန်းဆနိုင်လောက်အောင်
လေးလံစွာဖြင့် လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင် အလံထံသို့
ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

နားကွဲလုမတတ် အသံတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၍ လိပ်ထားသော
ဟင်းလင်းပြင်အလံ၏ အဖြူရောင် အလင်းတန်းများသည် တစ်စစီ
လွင့်ပြယ်သွားခဲ့သည်။

လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင် အလံ၏ အဓိက စွမ်းအားမှာ
ခံစစ်ဖြစ်သည်ဟု သိထားကြသော သူများမှာ
အံ့အားသင့်ကုန်ကြ၏။ သို့သော်လည်း အနက်ရောင်
ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်နှင့် အတိုက်ခိုက် ခံလိုက်ရသောအခါ သူသည်
အသားပြားတစ်ပြားကဲ့သို့ အထူထောင်းခံလိုက်ရသည်။

"အရမ်းကြမ်းတယ်" လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင် အလံထံမှ
အသံတိုးတိုးလေး ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည်
ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်နှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခြင်း မပြုတော့ပဲ
ရှိယျန်းရီအား လိပ်လိုက်ကာ ဟင်းလင်းပြင်ကို ချိုးဖောက်လိုက်၍

အဝေးသို့ ပျံသန်းသွားရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်သည်လည်း အလွန်အမင်း လျင်မြန်စွာနှင့်
တုံ့ပြန်ခဲ့သည်။ သူသည် နောက်ထပ်တစ်ခါ တုန်ခါသွားခဲ့ပြီး
အနက်ရောင် ခန်းမဆောင်သည် အစိမ်းရောင်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ သူသည် လေပြင်းကဲ့သို့ လျင်မြန်စွာ
ပျံသန်းသွားခဲ့ကာ လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင် အလံအား
လိုက်မီလာခဲ့၏။

မှော်ရတနာ နှစ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်ခဲ့လိုက်ကြ၏။
လိပ်ထားသော ဟင်းလင်းပြင် အလံ၏ ခံစစ်သည်
မကျိုးပေါက်ခဲ့သော်လည်း သူသည် လွတ်မြောက်နိုင်စွမ်း
မရှိတော့ပေ။

ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်အား အပြည့်အဝ ခုခံနိုင်ရန်အတွက် သူသည်
မတတ်နိုင်ပဲ ရှိထျန်းရီအား လွှတ်ချလိုက်ရသည်။ မဟုတ်လျှင်
လူရော ရတနာပါ ခြေမွခြင်းကို ခံခဲ့ရမည် ဖြစ်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်၏ အပေါ်မှနေ၍
ရှိထျန်းရီအား အေးစက်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"မင်းရဲ့ပစ္စည်း မဟုတ်ရင် ဘယ်တော့မှ မင်းရဲ့ပစ္စည်း ဖြစ်လာမှာ
မဟုတ်ဘူး။ မင်းငဲ့ဆီက ခိုးယူသွားတဲ့ အရာကို
ငါကပြန်ယူတော့မယ်"

မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည် နောက်ထပ်ထွက်လာခဲ့ကာ
ရှိထျန်းရီအား ဖုံးလွှမ်းလိုက်သည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် အံ့သြမှင်သက်ဖွယ် မြင်ကွင်းတစ်ခု
ပေါ်လာခဲ့သည်။ ရှိထျန်းရီ၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းတွင်
အလင်းတန်းများသည် စီးဆင်းနေခဲ့သော်လည်း သူ၏ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်းမှ ခရမ်းရောင် ဓာတ်ငွေ့များ၏ ကုတ်ယူခြင်းအား ခံနေရ၏။
မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းမှတစ်ဆင့် ရှိထျန်းရီ၏
အလင်းတန်းသည် ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့ ပြန်ဝင်လာခဲ့သည်။

အားလုံးတို့သည် ချက်ချင်းတုံ့ပြန်လိုက်ကြ၏။ "ဒါက
ရှိထျန်းဟောင်ရဲ့ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းပဲ။
ရှိထျန်းဟောင်က လျှို့ဝှက်မှော်ကျိန်စာနဲ့ သူ့ကို ပြန်ယူနေတာ"

"ရှိထျန်းဟောင်က ဒီမှော်ကျိန်စာကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။
ဒါက ခရမ်းရောင် ဓာတ်ငွေ့တွေကြောင့် ဖြစ်မယ်"

"မ.. မဟုတ်မှလွဲရော၊ ဒါက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်ရဲ့ မှော်ကျိန်စာ ဖြစ်လိမ့်မယ်"

အားလုံးတို့၏ အကြည့်သည် လင်းဖုန်းအပေါ်သို့
ကျရောက်လာကြသည်။ လင်းဖုန်း၏ အမူအရာသည်
တည်ငြိမ်နေခဲ့ကာ ပြောလိုက်၏။ "တစ်ယောက်ကမှ ဒီနေ့တိုက်ပွဲကို
ဝင်စွက်ဖက်လို့ မရဘူး"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် ရုတ်တရက်
ထရပ်လိုက်သည်။ သူသည် လက်တစ်ဘက်အား ဆန့်တန်းလိုက်ရာ

ချက်ချင်းပင် အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များသည် ဧရာမ
လက်ကြီးသဏ္ဌာန်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ ဂျူနီယာရှိထံသို့
ရွေ့သွားခဲ့သည်။

"ရှိထုန်းရီရဲ့ အသက်နဲ့ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းက
ဆုံးရှုံးလို့ မရဘူး"

လင်းဖုန်းသည် သူ၏ အကျီလက်စအား ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ
ခရမ်းရောင် အလင်းတန်းများက ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၏လက်ကို
တားဆီးလိုက်သည်။ ကောင်းဟန်ကလည်း ထရပ်လိုက်ကာ
လင်းဖုန်းကို ကြည့်လိုက်၍ ပြောလိုက်သည်။ "လွှတ်လိုက်ပါ"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် အဖြူရောင် အသံလိုင်းများသည်
လင်းဖုန်းတည့်တည့် ဝင်လာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းသည် သူ၏
လက်ဝါးများကို ဆန့်တန်းလိုက်ရာ လေဟာနယ်က တုန်ခါသွားခဲ့၏။
တောက်ပသော မြစိမ်းရောင် အလင်းတန်းများသည် ပင်လယ်ကဲ့သို့
တိုးဝင်လာခဲ့ကာ ကောင်းဟန်အား တားဆီးလိုက်သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်တွင် ကြိုတင်မျှော်လင့်ချက်များဖြင့်
ပြည့်လာခဲ့သည်။ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းတို့သည် တိုက်ခိုက်ကြတော့မည် ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် "ယု(ဝဠာ)"ကမ္ဘာ
မှော်ကျိန်စာအား ထုတ်လွှတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည်
ရှိထျန်းရီ၏ အလင်းတန်းကို ကောင်းကောင်း ဖိနှိပ်ထားခဲ့ကာ သူ၏
နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား ရယူနိုင်ရန်
ကြိုးစားနေခဲ့သည်။

"ရှိထျန်းရီ၊ တရားစီရင်ချက်ချဖို့ အချိန်ကျပြီ"

ရှိထျန်းရီက ပြန်အော်လိုက်၏။ "မင်းက အိမ်မက်မက်နေတာပဲ"

သူ၏အော်ဟစ်သံဆုံးသည်နှင့် သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည်
ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ကာ အလင်းတန်းနှင့် သွေးများ

ရောစပ်သွားခဲ့သည်။ သူသည် ရှီယုန်းဟောင်၏ 'ယု'ကမ္ဘာ
မှော်ကျိန်စာမှ လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားလိုက်သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၅

အပိုင်း ၅၈၅ : ဝင်နှောင့်ယှက်တဲ့ သူတိုင်းကို မသန်စွမ်းအောင်
လုပ်ပစ်မယ်

အမျက်ဒေါသကြီးစွာနှင့် ရှီယုန်းရီ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် သွေးအိုင်ကြီး
တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပျော်ဝင်သွားခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် သူ၏ကျောရိုးကို ခြေမ္ဗလိုက်ကာ
သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား ဖျက်ဆီးလိုက်သော်လည်း သူ၏
စွမ်းအားများမှာ တစ်စက်မှ လျော့မကျသွားခဲ့ပေ။ သူသည် သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်အား သွေးများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလိုက်ကာ
အားကြီးလှသော ခွန်အားများဖြင့် ဤမှော်ကျိန်စာ၏အောက်မှ
လွတ်မြောက်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ပျောက်ပြယ်သွားခဲ့သော်လည်း
သူ၏ညာမျက်လုံးမှာမူ ကျန်နေခဲ့သည်။ သူသည်
အလင်းတန်းများကို ထုတ်လွှတ်နေကာ
ပျောက်ကွယ်တော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အခြေတည်ဝိညာဉ်တို့ နှစ်ခုစလုံးတို့မှာ
ထိုမျက်လုံး၏ အပေါ်တွင် ရှိနေကြသည်။

သူသည် မည်သို့ပင် ကြိုးစားသော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်၏ မူလ
မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းနှင့် ခရမ်းရောင် ဓာတ်ငွေ့တို့ကို
မကျော်လွှားနိုင်ခဲ့ပဲ သူ၏ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော

အလင်းတန်းသည် လျှင်မြန်စွာနှင့် စုဆောင်းခြင်းကို ခံနေရသည်။

အလွန်အမင်းကို ဆိုးရွားသော ဒဏ်ရာများနှင့် အသက်ကိုပင်
အနိုင်နိုင် ရှုနေရသော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်သည် မောပန်းသော
အရိပ်အရောင်များကို မပြသနေပေ။

ပုခုံးအပေါ်သို့ ဝဲကျနေသော ဆံပင်ရှည်များနှင့်အတူ သူ၏
ကြည်လင်သော မျက်နှာတွင် မရပ်တန့်နိုင်သော စိတ်ပိုင်းဖြတ်မှုအား
တွေ့နိုင်သည်။

"ဒါပဲလေ" ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီထံမှ ကျန်နေသော
အရာများကို ကြည့်၍ပြောလိုက်၏။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် ရုတ်တရက် ချောင်းဆိုးလိုက်ရာ သူ၏
စွမ်းအားများမှ အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များသည် ထိုနှစ်ယောက်ထံသို့
လွင့်သွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း လမ်းတစ်ဝက်တွင် လင်းဖုန်း၏
တားဆီးခြင်းအား ခံလိုက်ရ၏။

"ဒီကနေ့ တိုက်ပွဲဟာ ကျုပ်တပည့်နဲ့ ရှိထုန်းရီတို့ရဲ့
တိုက်ပွဲသာဖြစ်တယ်။ ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်တဲ့သူတွေ
အကုန်လုံးရဲ့ လက်တွေဟာ အရိုက်ချိုးခံရမယ်" လင်းဖုန်းက
ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်၏။ သူ၏ဘေးတွင်
ငြိမ်သက်စွာဖြင့် ရပ်နေသော ရွမ်းလီသည် ရုတ်တရက် သူမ၏
နေရာမှ ပျောက်သွားခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် ရွမ်းလီသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့် အထက်တွင်
ပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူမသည် သူမ၏ ကျောပေါ်မှ ဓားကြီးကို
ဓားအိမ်အတွင်းမှ ဆွဲထုတ်လိုက်၏။ ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော
အလင်းတန်း တစ်ခုက ကောင်းကင်ယံသို့ ထိုးတက်သွားခဲ့ကာ
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ၏ ကောင်းကင်ယံတွင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အစိမ်းရောင် အငွေ့အသက်တို့အား
ထုတ်လွှတ်ခဲ့သည်။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အမူအရာသည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကာ
တစ်စုံတစ်ခုအား ပြောမည်ကြံရွယ်လိုက်စဉ်တွင်ပင် ရွမ်းလီသည်

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ဆွဲထုတ်ခဲ့လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ဓားမှထွက်လာသော အလင်းတန်းသည် တွေ့မြင်ခဲ့ရသူ
အားလုံးတို့အား ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုတို့ကို
ယူဆောင်ပေးလာခဲ့၏။ ဓားကိုငှေ့ယမ်းလိုက်ရာမှ
ထွက်ပေါ်လာသော မျက်စိကျိန်းလှမတတ် အလင်းတန်းသည်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်ထံသို့ တည့်တည့်ပျံသန်းလာခဲ့သည်။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၏ ဘယ်ဘက်မျက်လုံးမှ အလင်းတန်းတစ်ခု
ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ အစွန်းတစ်ထောင် စီးဆင်းနေသော
အလင်းတန်းကြေးမုံသည် အလင်းတန်းများ၏
ရောင်ပြန်ဟပ်မှုနှင့်အတူ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်အား လေဟာနယ် အလွှာပေါင်း
တစ်ထောင်ကျော်ဖြင့် ချက်ချင်း ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။
အလွှာတစ်ခုတိုင်းသည် လေထုအတွင်းတွင် ကြေးမုံပေါင်း
တစ်ထောင်ကဲ့သို့ ခဲသွားခဲ့၏။ သူ၏ပုံရိပ်အား ကြေးမုံတိုင်းတွင်
မြင်နေရသည်။ ထိုမြင်ကွင်းသည် အမှန်မဟုတ်ဟု ထင်နေရကာ

ခန့်မှန်းရန် ခက်ခဲလှပေသည်။

သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏ အရှေ့တွင်
ထိုအရာအားလုံးတို့သည် အသုံးမဝင်သော အသွင်သဏ္ဌာန်တို့
ဖြစ်သွားကြ၏။ လေဟာနယ် အချိန်ကာလတို့ မည်မျှပင် ကွဲပြားမှု
ရှိနေကြသော်လည်း သူတို့သည် ဤနတ်ဓားအား မယှဉ်နိုင်ခဲ့ပေ။

ကြေးမုံသည် တစ်ချက်လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ကာ အဘိုးအို
တစ်ယောက်၏ ပုံရိပ်သည် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၏ အရှေ့တွင်
ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် တည်ငြိမ်စွာနှင့် ပြောလိုက်၏။
"မဟာယာန ရတနာတစ်ခုရဲ့ စွမ်းအားဟာ ကြမ္မာပန်းတိုင်
စွမ်းအားတွေ ပါရှိတယ်။ ပွားစည်းခြင်းရဲ့ စွမ်းအားတွေကို
ကိုင်ဆောင်ထားတဲ့သူက ကျုပ်ရဲ့ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ဘူး"

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်သည် မည်သည့်စကားကိုမျှ မပြောခဲ့ပေ။
သူ၏လက်များကိုသာ ပူးကပ်လိုက်၍ မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား
ပြင်ဆင်လိုက်သည်။

တိမ်တိုက်တို့သည် အော်မြည်လာကာ ရွှေလျားသွားကြ၍ ရွှေရောင်
အလင်းတန်းများကို ရိုးတိုးရိပ်တိတ် မြင်နေနိုင်ခဲ့သည်။
ထိုအလင်းတန်းများသည် ရဲတိုက်တစ်ခု၏ ပုံရိပ်ကို
ဖော်ဆောင်ခဲ့ကြကာ ပုံပေါ်လာသည်နှင့်အမျှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
စွမ်းအားတို့အား ထုတ်လွှတ်နေခဲ့၏။

မထိုးဖောက်နိုင်သော ခံတပ်သည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်နှင့်
တူနေခဲ့၏။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ ကောင်းကင်ကိုးလွှာ
မှော်ကျိန်စာ အနက်တွင် သူသည် နံပါတ်ခြောက်
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမြို့တော် ဖြစ်၏။

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမြို့တော်၏ အကာအကွယ်နှင့် အစွန်းတစ်ထောင်
စီးဆင်းနေသော အလင်းတန်းကြေးမုံ၏ ခံစစ်တို့သည်
နောက်ဆုံးတွင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ရပ်တန့်နိုင်ခဲ့သည်။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်အား အသက်ရှူဖို့ အချိန်မပေးခဲ့ပဲ ရွှမ်းလီသည်

နောက်ထပ်တစ်ခေါက် ထပ်မံခတ်ချလိုက်၏။ ဤဓားချက်မှာ
ယခင်တစ်ခေါက်ကထက် များစွာပို၍ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းကာ
အညှာအတာ ကင်းမဲ့ပေသည်။ တောင်ပေါ်မှ ဆီးနှင်းထုများက
ပြိုကျလာသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေသည် တစ်ချက်တည်းနှင့်
ပြိုကွဲသွားတော့မည်ကဲ့သို့ တုန်ခါသွားခဲ့၏။

ချင်ပြည်သူလူထုတို့သည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကုန်ကြသည်။
ချင်ဧကရာဇ်က မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုကို ထုတ်လွှတ်ကာ
မြို့တစ်မြို့လုံးကို တည်ငြိမ်အောင် လုပ်လိုက်ရ၏။

ဒုတိယဓားချက်အား ရင်ဆိုင်ရန် ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည်
လုံးဝတွေဝေမနေခဲ့ပဲ သူ၏ညာမျက်လုံး အတွင်းတွင်
သိုဝှက်ထားသော ကျောက်တုံးလှေကားအား ယူဆောင်လိုက်၏။
ထိုလှေကားသည် လျင်မြန်စွာဖြင့် ကြီးထားလာခဲ့ကာ
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော် တစ်ခုလုံးအား ကျုံးတစ်ခုအလား
ပတ်ပတ်လည် ကာရံထားခဲ့သည်။

သူ၏ကာကွယ်မှုအသစ်နှင့် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်သည်
နတ်ရဲတိုက်တစ်ခုအလား ကောင်းကင်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့ကာ
ထိုစားချက်အား ကာကွယ်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း ကျန်နေသော လူအုပ်ကြီးမှာ ကြောက်ရွံ့စွာနှင့်
ကြည့်ရုံသာ ကြည့်နိုင်ခဲ့သည်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ
နာမည်ကြီး အကြီးအကဲ တစ်ယောက်ဖြစ်သော အင်အားကြီးသည်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည်
မှော်လက်နက် တစ်ခုကြောင့် ဤကဲ့သို့သော ကူရာမဲ့
အခြေအနေသို့ ရောက်သွားခြင်းသည် လူအုပ်ကြီးအား
တုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။

စင်မြင့်၏ အရှေ့နှင့် အနောက်မှ နေရာအသီးသီးတို့မှ လင်းဖုန်းနှင့်
ကောင်းဟန်တို့သည် ထိုင်နေရာမှ အသီးသီး ထလာကြသည်။
ဤမြင်ကွင်းသည် နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်အား ရုတ်ရုတ်သဲသဲ
ဖြစ်စေခဲ့၏။ ချင်ဇောရာဇ်ရှိယု ရှိနေသော မြောက်ပိုင်းနေရာမှလွဲ၍
ကျန်သော အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများသည်
သူတို့၏ နေရာအသီးသီးတို့အား မထိန်းချုပ်နိုင်ကြတော့ချေ။

ဤမြင်ကွင်းသည် အိပ်ပျော်နေသော ဘီလူးကြီး နှစ်ကောင်တို့က
တစ်ချိန်တည်းတွင် နိုးထလာခဲ့ခြင်းနှင့် တူနေ၏။

ကလေးလေး တစ်ယောက်၏ အသွင်အပြင်သာ ရှိနေခဲ့သော်လည်း
ကောင်းဟန်က အေးစက်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားက
ဒီလောက်အထိ ကရုဏာတရား ကင်းမဲ့တော့မှာလား"

"သတ်ဖြတ်တဲ့သူတွေဟာ တစ်ချိန်ကျရင် ပြန်အသတ်ခံရမှာပဲ"
လင်းဖုန်းက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ ကောင်းဟန်က
ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး သူ၏ လက်ဝါးများကို စုစည်းလိုက်သည်။
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် မြေပြင်သည် တုန်ခါသွားခဲ့ကာ အလင်းတန်း
တိုင်လုံးတစ်ခုသည် မိုးကောင်းကင်သို့ ထိုးတက်သွားခဲ့၏။ သူသည်
ကောင်းကင်၏ အလေးချိန်အားလုံးကို
ထောက်ကန်ပေးထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။

ဒါသည် အန္တိမ မကောင်းဆိုးဝါး နှိမ်နင်းခြင်း တိုင်လုံးမှလွဲ၍

အခြားမဟုတ်ပေ။

ဤတိုင်လုံးသည် ကောင်းဟန်၏ လက်အတွင်းတွင် ရှိလျှန်းရီ
အသုံးပြုခဲ့စဉ်ကနှင့် ကွဲပြားနေခဲ့သည်။ သူသည် များစွာပို၍
ခမ်းနားထည်ဝါက ကောင်းကင်၊ အချိန်နှင့်
တိုးတက်ပြောင်းလဲခြင်းတို့ထက် သာလွန်မြင့်မြတ်နေခဲ့၏။

သူသည် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေအား
မဖျက်ဆီးခဲ့သော်လည်း ဤတိုင်လုံး၏ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့သည်
ဤသီးသန့်ကမ္ဘာ၏ နယ်နိမိတ်တို့အား ချိုးဖောက်သွားခဲ့သည်။

ဒါတင်သာ မကသေးပေ။ ထိုတိုင်လုံးသည် သဘာဝ
စီးဆင်းနေသော မြစ်တစ်စင်းအလား ဟင်းလင်းပြင်အလွန်
အထိတိုင်အောင် ထွင်းဖောက်သွားခဲ့သည်ကို အားလုံးတို့က
တွေ့နေရသည်။

ထိုတိုင်လုံးကြီးသည် လင်းဖုန်းထံသို့ ရောက်ရှိလာသည်နှင့် သူသည်

သူ၏ညာလက်အား မြှောက်လိုက်ကာ လက်ညှိုးနှင့်
လက်ခလယ်တို့အား ကောင်းကင်အပေါ်သို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်။
မီးခိုးရောင် ဓားပုံစံအော်ရာတစ်ခုက လေထုအတွင်းတွင်
ပေါ်လာခဲ့၏။

လင်းဖုန်းထံမှ အနက်နှင့်အဖြူ လေစီးကြောင်းတစ်ခု
ထွက်လာခဲ့ကာ ထိုက်ကျိုသင်္ကေတ တစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
သူ၏အလယ်မှနေ၍ မီးခိုးရောင် ဓားအော်ရာက မြင့်တက်လာခဲ့ကာ
နောက်ထပ် စွမ်းအားဖန်ဆင်းခြင်း ခိုင်မာရင်း တစ်ခုအား
ထုတ်လွှတ်လိုက်၏။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီ!

သူ၏လက်အား ဝှေ့ယမ်းခဲ့ခြင်းနှင့်အတူ ထိုဓားသည်
ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကာ ဟင်းလင်းပြင်တစ်ခုလုံး ကစဉ့်ကလျား
ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဘန်းကနဲ မြည်သံနှင့်အတူ ထိုတိုင်လုံးသည် လင်းဖုန်းစား၏
ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။

ဒိုင်မန်းရှင်း တိုင်လုံးတစ်ခုက ပြိုကျသွားခဲ့သကဲ့သို့
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

ကောင်းဟန်၏ မျက်လုံးများတွင် ဒေါသများနှင့် ပြည့်လာခဲ့သည်။
မီးတောက်များက ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ပြီးနောက်
ဘာမှမရှိတော့သည့်အထိ ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတာနှင့်
သူတို့သည် အေးစက်သွားကြ၏။

သူ၏အော်ရာသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း သူ၏ပတ်ပတ်လည်မှ တိမ်တိုက်များက
လည်ပတ်လာကြကာ ရဲတိုက်ကြီးအသွင် ပြောင်းသွားကြ၍ သူ့အား
လုံးဝဖုံးအုပ်သွားခဲ့၏။

သူ၏ကိုယ်ပိုင် မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်အား အသုံးပြုကာ

လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီအား ဟန့်တားလိုက်ကာ
ကောင်းဟန်သည် မှော်ကျိန်စာများအား တစ်ခုပြီးမှတစ်ခု
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ လင်းဖုန်း၏ အပေါ်တွင် တိမ်တိုက်များ
တစ်လွှာပြီးမှတစ်လွှာ စုစည်းလာကြသည်။

ထိုအဖြူရောင် တိမ်တိုက်များသည် ရွှေရောင်ပြောင်းသွားကြကာ
ခက်ထန်သော မိုးခြိန်းသံများနှင့် လျှပ်စီးများကို ပစ်ချလိုက်သည်။
သူတို့သည် လျှပ်စစ်စီးကြောင်း သက်သက်မဟုတ်ကြပေ။
အသက်စွမ်းအင်နှင့် တူနေသော မီးပွားများလည်း ပါနေကြ၏။

ရက်တစ်ရာ တိမ်တိုက်နဂါး တောင်ဝင်မိုးကြိုး မှော်ကျိန်စာ!

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်၏ အကာအကွယ်အောက်တွင်
ကောင်းဟန်သည် လျှပ်စီးနဂါး စစ်တပ်တစ်ခုအား
စုဆောင်းလိုက်ကာ သူ၏လက်ချောင်းများကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်၍
လင်းဖုန်းထံသို့ စေလွှတ်လိုက်သည်။

အမူအရာ တစ်စက်ကလေးမှ မပြောင်းလဲခဲ့ပဲ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားချီအားလည်း မရွှေ့ပြောင်းပဲနှင့် လင်းဖုန်းသည်
သူ၏ဘယ်လက်ဖြင့် မှော်ကျိန်စာတစ်ခုအား ဖော်ဆောင်လိုက်ကာ
ဟင်းလင်းပြင်အား ချက်ချင်းခြေမ္ဗလိုက်သည်။

ကစဉ်ကလျားမှများ အတွင်းမှ အဆုံးမဲ့ မြေ၊ရေ၊လေ၊မီးတို့က
ထွက်ပေါ်လာကြသည်။ ပူဖောင်းကဲ့သို့ စက်လုံးလေး
တစ်ခုအဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းသွားခဲ့ကာ ဓာတ်များအား
မျှခြေညီအောင် ပြန်လုပ်ပေးလိုက်ကြ၏။

လင်းဖုန်းသည် ထိုပူဖောင်းအား ဘက်လက်ဖြင့် အသာတို့လိုက်ရာ
ချက်ချင်း ပေါက်ကွဲသွားခဲ့သည်။ တစ်ခုက ကြည်လင်နေ၍
တစ်ခုက နောက်ကျိနေသော စွမ်းအားစီးကြောင်း နှစ်ခုတို့သည်
ပူဖောင်းအတွင်းမှ ကြီးမားလှသော စွမ်းအားများဖြင့်
ပေါ်ထွက်လာကြသည်။

မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်!

လင်းဖုန်း၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ ယင်နှင့်ယန်တို့သည်
ပို၍ပြင်းထန်စွာနှင့် လည်ပတ်လာကြကာ သူသည် ထိုနည်းစနစ်မှ
စွမ်းအားများကို ကိုင်တွယ်၍ ကောင်းဟန်၏ လျှပ်စီးကြောင်းများကို
ဖြိုခွဲပစ်ခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲတို့၏ ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နေခြင်းနှင့်အတူ
ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိထျန်းရီ၏ အရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။ မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်ကာ
သူ၏ပြေးလမ်းများကို ပိတ်လိုက်၏။ ပြီးတာနှင့် ရှိထျန်းဟောင်သည်
လက်သီးတစ်လုံးဖြင့် ထိုးချလိုက်၏။

ရှိထျန်းရီ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် လက်တစ်ဘက်မရှိခဲ့ပဲ ယခုလေးမှပင်
အကောင်အထည် ပြန်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ သူသည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ ထိုးနှက်ခြင်းအား ခံခဲ့ရသောအခါ
သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အက်ကွဲကြောင်းများ ပေါ်လာခဲ့သည်။

သေတော့မည့် ခံစားချက်များသည် ရှိထျန်းရီ၏ စိတ်အတွင်းတွင် ပေါ်လာခဲ့၏။ "ဒီလိုမျိုး ဖြစ်ရမှာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ငါက ထူးခြားစွာနဲ့ မွေးလာခဲ့တာ။ သက်ရှိတွေအထဲမှာ ထိပ်ဆုံးပဲ။ မင်းလိုမျိုးလူထက် ဘယ်လိုမျိုး နိမ့်ကျနိုင်မှာလဲ။ မင်းရဲ့ကိုယ်ထဲမှာ တာအိုအခြေခံ သွေးတွေစီးဆင်းနေရင်တောင်မှပေါ့"

"မင်းကငိုရဲ့ တာအိုအခြေခံတွေကို ခိုးယူဖို့ အကွက်ချခဲ့တဲ့နေကစပြီးတော့ မင်းရဲ့ကံကြမ္မာကို ဖန်တီးပြီးသား ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ" ရှိထျန်းဟောင်က ကြိုးဝါးလိုက်၏။ "အဲ့ဒီတုန်းက အချိန်အရမ်းစောသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုအချိန်မှာ တရားစီရင်ရမယ့် အချိန်ကျပြီ။ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှ တရားမျှတမှုဆိုတာရှိတယ်။ သူက သူ့ကိုယ်သူ မလုပ်ဆောင်ရင်တောင် ငါကမင်းဆီကို သယ်ဆောင်လာပေးလိုက်မယ်"

"အခုအချိန်မှာ မင်းရဲ့အချိန် ပြည့်သွားပြီ"

သွေးရူးသွေးတန်း အော်ဟစ်သံနှင့်အတူ ရှိထျန်းရီ၏

အခြေတည်ဝိညာဉ်သည် မီးတောက်များဖြင့် ပေါက်ကွဲလာခဲ့ကာ
သူ၏စွမ်းအား အားလုံးတို့အား သူ၏ သူငယ်အိမ်အတွင်းတွင်
စုစည်းထားခဲ့သည်။

စွမ်းအားကုန်ခမ်းကာ အရောင်မှိန်နေခဲ့သော
မျက်လုံးသူငယ်အိမ်သည် ပြန်လည်၍ တောက်ပလာခဲ့၏။

"ငါ၊ ရှိထျန်းရီဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဦးမညွတ်နိုင်ဘူး" ရှိထျန်းရီက
အော်ဟစ်လိုက်၏။

"သေစမ်း" ရှိထျန်းဟောင်က ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီအား အင်အားပြန်လည်စုဆောင်းရန် အချိန်မပေးတော့ပဲ
ရှိထျန်းဟောင်သည် လေပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ကာ
မျက်လုံးသူငယ်အိမ်အား သူ၏လက်များဖြင့် ရိုက်ချလိုက်၍
ရှိထျန်းရီ၏ စွမ်းအားနှင့် စိတ်ဝိညာဉ်တို့အား ပြန်ထွက်လာစေခဲ့၏။
သူ၏ အခြေတည်ဝိညာဉ်သည် ကြေမွသွားခဲ့ကာ

ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ ဖြာဆင်းလာခဲ့သည်။

ရုတ်တရက်ပင် အဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းတစ်ခုသည်
စင်မြင့်အပေါ်သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ တင့်တယ်သောတိမ်တိုက်
သူတော်စင်မယ်သည် လင်းဖုန်းက အလုပ်ရှုပ်နေသော အချိန်တွင်
ရှိထုန်းရီအား ကယ်တင်ရန် ကြိုးစားလိုက်၏။

လင်းဖုန်း၏ အကြည့်သည် အေးစက်သွားခဲ့သည်။ "သွားစမ်း"

သူကဘာမှလုပ်စရာ မလိုခဲ့ပဲ ရွမ်းလင်သူတော်စင်အား
ချောင်ပိတ်ရိုက်နေခဲ့သော ရွမ်းလီသည် ရုတ်တရက် လှည့်လာခဲ့ကာ
အကာအကွယ် မှော်ကျိန်စာအား ဓားတစ်ချက် ဝှေ့ယမ်း၍
နှစ်ပိုင်းပိုင်းလိုက်၏။

တင့်တယ်သောတိမ်တိုက် သူတော်စင်မယ်သည်
မှင်သက်သွားခဲ့သည်။ သူမသည် ပြန်လှည့်လိုက်ကာ သူမ၏
အကျီလက်စ အတွင်းမှ ပိုးစတစ်ခုကို ထုတ်လိုက်ရာ

အမျိုးသမီးတစ်ယောက်၏ ပုံရိပ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲ တစ်ယောက်နှင့်
ပွားစည်းခြင်းအဆင့်မှ လက်နက်တစ်ခုတို့၏
ပူးပေါင်းစွမ်းအားတို့သည် အဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်း
တစ်ခုအနေနှင့် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးမားကို ဝန်းရံလိုက်ကြသည်။

သို့သော်လည်း ဒါသည် ဘာမှ အသုံးမဝင်ခဲ့ချေ။

မားတစ်ချက် ဝှေ့ယမ်းလိုက်ခြင်းသည် ပိုးစကို
နှစ်ပိုင်းပိုင်းနိုင်ခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင် အေးစက်သော လေပြင်းများ တိုက်လာခဲ့ကာ
စင်မြင့်အပေါ်တွင် ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းများ ကျလာခဲ့၏။ တစ်ချိန်လုံး
အသံမထွက်ခဲ့သော နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှ ချောင်ဝေသည်
နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ ရည်ရွယ်ချက် အစစ်အမှန်ကို ဖော်ပြခဲ့သည်။
သူ၏ ပစ်မှတ်သည် ရှိထျန်းဟောင်မှလွဲ၍ အခြားမဟုတ်ပေ။

စင်မြင့်အပေါ်တွင် ကစဉ့်ကလျားနှင့် ရုန်းရင်းဆန်ခတ်
ဖြစ်သွားကြ၏။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၆

အပိုင်း ၅၈၆ : လင်းဖုန်း၏ စွမ်းအားနှင့် မှော်ရတနာတို့၏
သဘာဝများ

ဧရာမ ဆီးနှင်းမုန်တိုင်း တစ်ခုသည် ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့
ပေါက်ထွက်လာသော ရေကာတာကဲ့သို့ ကျရောက်လာခဲ့သည်။

ချောင်ဝေသည် ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော အခြေအနေကို
အခွင့်ကောင်းယူကာ သူ၏ပြိုင်ဘက်ကို အပြတ်ရှင်းချင်နေ၏။

လင်းဖုန်းသည် သူ့အား တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ကာ ဆီးနှင်းနှင့်
ရေခဲများကို သူ၏ကိုယ်ပေါ်သို့ အဖုံးလွှမ်းခံခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် လင်းဖုန်း၏ အပေါ်တွင် တောက်ပသော
အလင်းတန်းတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။ ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းမှ
ဒင်ကနဲ မြည်သွားခဲ့ကာ ခေါင်းလောင်းတစ်ခုသည်
ဟင်းလင်းပြင်ထံသို့ ချိုးဖောက်ရောက်လာခဲ့သည်။

တစ်ချက်တီးလိုက်သည်နှင့် ချောင်ဝေ၏ ရေခဲဆီးနှင်းများသည်
ချက်ချင်းပင် အငွေ့ပျံသွားကြ၏။

ဒါသည် ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်းမှလွဲ၍ အခြားမဟုတ်ပေ။

ခေါင်းလောင်း၏ပုံစံသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဧရာမ
ကျောက်တုံးဂိတ်ကြီး တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။
ဂိတ်၏အရှေ့တွင် ရှေးဟောင်း သင်္ကေတများ၊ ရုပ်ပုံများနှင့်
ပြည့်နှက်နေခဲ့၏။ အတွင်းဘက်မှနေ၍ အသက်စွမ်းအင်များကို
ခံစားနိုင်ခဲ့သည်။

ခေါင်းလောင်းသံများ အဆက်မပြတ် မြည်လာခြင်းနှင့်အတူ
ကျောက်တုံးဂိတ်ကြီးသည် အသက်စွမ်းအင် အရိပ်အရောင်များကို
ဖော်ပြနေခဲ့သည်။ ဒါသည် ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်း၏ ပထမ
ပြောင်းလဲခြင်းဖြစ်သော အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးဖြစ်သည်။

ဒါသည် အသက်တို့၏ စတင်ခြင်းကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်။
ဂိတ်အတွင်းမှနေ၍ အရာအားလုံးတို့သည် ဖန်ဆင်းခြင်း
စွမ်းအားတို့ဖြင့် ထွက်လာကြသည်။

နားကွဲလှမတတ် မြည်ဟည်းသံတစ်ခုဖြင့် လေးလံလှသော
ဂိတ်ကြီးသည် ပွင့်သွားခဲ့၏။

လူအုပ်ကြီးသည် တိတ်ဆိတ်သွားကြကာ အသက်ပင် မရှုနိုင်ကြပဲ
အံ့သြမှင်သက်နေကြသည်။ ကောင်းဟန်၊ ရွမ်းလင်သူတော်စင်နှင့်
ချင်ဧကရာဇ်တို့ပင် သူတို့၏ အာရုံများ အားလုံးကို ဤဖန်ဆင်းခြင်း
တံခါးအပေါ်သို့ စူးစိုက်ထားကြသည်။

သူတို့၏ စွမ်းအင်များဖြင့် သူတို့သည် ဤဂိတ်သည် လင်းဖုန်းနှင့်
စွမ်းအား အရင်းအမြစ် အတူတူပင် ဖြစ်သည်ဟု ပြောနိုင်ကြသည်။

ဒါသည် လင်းဖုန်း၏ ကိုယ်ပိုင် မှော်ရတနာပင် ဖြစ်၏။

ဂိတ်များက ပွင့်သွား၍ မျက်စိကျိန်းစေခဲ့သော
အလင်းရောင်များသည် စင်မြင့်အား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။
လူတစ်ယောက်၏ ပုံရိပ်သည် ချောင်ဝေထံသို့ ပြေးဝင်သွားခဲ့သည်။

"ဒါ.. ဒါတွေက စိတ်ဝိညာဉ် စစ်သည်တွေပဲ" ချောင်ဝေသည်
မတုံ့ပြန်နိုင်ခဲ့ပဲ ရပ်တန့်သွားခဲ့ကာ ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထိုကဲ့သို့သော နည်းဗျူဟာသည် အထူးအဆန်း မဟုတ်ပေ။
ဝင်္ကပါများကို အသုံးပြုကာ တစ်ယောက်သည် အဆင့်နိမ့်သော
တပ်သားများကို စုစည်းကာ အဆင့်မြင့်သောသူများအား
အရေအတွက်ဖြင့် ကျော်လွှားနိုင်ကြသည်။

နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းတွင်ပင် ထိုနည်းဗျူဟာများ ရှိကြသည်။
မွန်းစတားများကို လူသားစစ်သည်များ နေရာတွင်
အစားထိုးခြင်းများ ရှိကြသည်။

မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏ ရှန်းဂူစစ်တပ်သည် စွမ်းအားအဆင့်
အမျိုးမျိုး ရှိကြသော စစ်သားများကို စုပေါင်းကာ
တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပူးပေါင်း၍ အင်အားကြီးသော
စစ်တပ်တစ်ခုကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့သည်။

စစ်တပ်များသည် အရေအတွက်ကို အားကိုးရ၏။ အရည်အချင်း
နေရာတွင် အရေအတွက်နှင့် အစားထိုးရသည်မှာ

နည်းဗျူဟာတစ်ခုပင် ဖြစ်၏။

ချောင်ဝေ၏ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့သော
နည်းဗျူဟာ တစ်ခုရှိသည်။

ကွာခြားချက်မှာ သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ် စစ်သည်များအစား
အသိစိတ်ရှိသောသူများကို အသုံးပြုကြခြင်း ဖြစ်သည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မူလစိတ်ဝိညာဉ် ရှိသော
မှော်ရတနာတစ်ခုကမှ ထိုကဲ့သို့သော စစ်သည်မျိုးကို
ဖန်တီးစုဆောင်းနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ထိုအပြင် သူတို့သည်
အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်တွင်သာ အကန့်အသတ်ရှိ၏။

အရေအတွက် လုံလောက်စွာရှိနေလျှင် ထိုနည်းဗျူဟာသည်
အသုံးဝင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အဆင့်တူသော
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများနှင့်
လက်နက်များကို ရင်ဆိုင်ရာတွင် ထိုစစ်သည်များကို ဖန်တီးရန်
ထုတ်လွှတ်ရသည့် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည် အလဟဿ
ဖြစ်သွားပေမည်။ ထိုစွမ်းအင်များကို မိမိကိုယ်တိုင်၏ စွမ်းအားကို

တိုးတက်ရန် အသုံးပြုရမည် ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ချောင်ဝေသာမကပဲ အားလုံးတို့သည်
ထိုတစ်ယောက်တည်းသော စိတ်ဝိညာဉ် စစ်သည်အား အံ့ဩစွာဖြင့်
စိုက်ကြည့်နေကြသည်။

ထိုစစ်သည်သည် အဖြူတစ်ဝက် အနက်တစ်ဝက် ဖြစ်၏။ သူ၏
ပုံစံသည် ထူးခြားနေကာ မျက်နှာသွင်ပြင်များ ပေါ်နေသော်လည်း
ရေခဲကဲ့သို့ အေးစက်နေခဲ့၏။

ဒါသည် အဓိကအချက် မဟုတ်ပေ။ အဓိကအချက်မှာ သင်က
မည်သို့ပင် ကြည့်စေကာမူ ထိုစစ်သည်၏ စွမ်းအားသည်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်က ကျင့်ကြံသူများနှင့်
ယှဉ်ပြိုင်နေနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သော စိတ်ဝိညာဉ်
စစ်သည်တစ်ဦး! ယုံနိုင်ဖွယ် မရှိချေ။

"ဒါက ပုံရိပ်ယောင်လား၊ ဒါမှမဟုတ် မှော်ရတနာတစ်ခုရဲ့
စွမ်းအားကို ယူသုံးထားတာလား" ဘေးမှလူများက
တွေးလိုက်ကြ၏။ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ
အပါအဝင် ကျန်သောသူများ အားလုံးတို့သည်
ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်သာ တုံ့ပြန်နိုင်ကြသည်။

ဒါသည် လင်းဖုန်း၏ ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်း ဖြစ်၏။
အသက်စွမ်းအင်တို့ဖြင့် ပြည့်ဝနေခဲ့သော မှော်ရတနာ ဖြစ်သည်။

ကုသနိုင်သော စွမ်းအားဖြင့် ထိုခေါင်းလောင်းသည်
သေအံ့မှူးမှူးလူများကိုပင် ကုစားနိုင်ခဲ့သည်။ သူရှိနေလျှင်
လင်းဖုန်းအား ရပ်တန့်၍ မရနိုင်ပေ။ ဒဏ်ရာမှာ မည်မျှပင်
ပြင်းထန်ပါစေ သူသည် ချက်ချင်း ကုစားနိုင်ပေသည်။

သူသည် တစ်ယောက်အား ကာကွယ်ပေးနိုင်ရုံတင် မကပေ။
အစွမ်းထက်သော လက်နက်တစ်ခု အနေဖြင့် သူသည်

ထိုက်ကျိစစ်သားများကို မွေးထုတ်ပေးနိုင်သည်။

မှော်ရတနာ၏ စွမ်းအားများကို အသုံးပြု၍ စစ်သားများကို
ဖန်ဆင်းခြင်းသည် သူ၏စွမ်းအားကို အလဟဿ ဖြစ်စေခြင်း
ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ၏စွမ်းအင်မှာ အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း
ဖြစ်သော ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်းအတွက်မူ ဒါသည်
သူ၏စွမ်းအားများကို ဖော်ထုတ်ရန် အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတစ်ခု
ဖြစ်၏။

လူအုပ်ကြီးက သတိပြန်ဝင်လာသည့် အချိန်တွင် ထိုစစ်သည်သည်
ချောင်ဝေ၏ အရှေ့သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ လင်းဖုန်း၏
ကိုယ်ပိုင်လက်သီးဖြစ်သည့် မဟာကောင်းကင် နေမင်းလက်သီးဖြင့်
ထိုးချလိုက်သည်။

အလင်းတန်းများက တောက်ပစွာနှင့် လင်းလက်လာခဲ့ပြီး
ခက်ထန်သော အဝါရောင် မီးတောက်များက လိုက်လာခဲ့သည်။
ချောင်ဝေသည် ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့ပဲ သူ၏ စွမ်းအားများကို
အကုန်ထုတ်ကာ ထိုတိုက်ခိုက်မှုအား ကာကွယ်ခဲ့ရသည်။

ထိုမြင်ကွင်းအား မြင်လိုက်ရသော် ဘေးမှလူအုပ်ကြီးသည်
တီးတိုးရေရွတ်လိုက်ကြသည်။ "ဒါက တကယ်ကိုပဲ အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် အဆင့်က စွမ်းအားတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်
စစ်သည်တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်"

ဒါသည် နတ်ဘုရားနယ်မြေတွင် ယခင်က တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးသည့်
မြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့သော စွမ်းရည်ရှိသော
စစ်တပ်တစ်ခုကို စဉ်းစားလိုက်ရုံမျှပင် အားလုံးတို့၏
ကျောရိုးအတွင်းတွင် စိမ့်ကနဲ ဖြစ်စေခဲ့သည်။

လူအုပ်ကြီးသည် သူတို့၏အရှေ့မှ လေးလံသော
ကျောက်တုံးဂိတ်ကြီးကို မယုံနိုင်စွာဖြင့် ကြည့်နေကြသည်။ ဒါက
ဘယ်လို မှော်ရတနာမျိုးလဲ"

"ဒီစစ်သည်က အားနည်းချက်တွေတော့ ရှိတယ်။ ဒါက တကယ်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်က စစ်သည်တစ်ယောက်နဲ့ မတူဘူး"

မဟာချင် အင်ပါယာမှ ဂူချင်လျှီက တိတ်ဆိတ်မှုကို ချိုးဖောက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ဒါက အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်က မှော်ရတနာ တစ်ခုရဲ့ စွမ်းအားနဲ့ သန့်စင်တဲ့ စိတ်ဝိညာဉ်တစ်ခုတို့က ပေါင်းစပ်မွေးဖွားလာခဲ့တာပဲ"

"ဒါပေမဲ့ သူ့ရဲ့ စွမ်းအားအရင်းအမြစ်ကို ဖယ်ရှားလိုက်ရင်၊ တခြားစကားလုံးတွေနဲ့ ပြောရရင် ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်းကို ဖယ်ရှားလိုက်ရင် သူ့ရဲ့ အသိစိတ်နဲ့ စွမ်းအားတွေဟာ တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မယ်"

"ဒါအပြင် ဒါက သူ့ပိုင်ရှင်ရဲ့ မှော်ကျိန်စာ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်ထက် အများကြီး အားနည်းသေးတယ်"

ချင်ဧကရာဇ်က တိုးတိုးလေး ရေရွတ်လိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ လင်းဖုန်းရဲ့ ဒီမှော်ရတနာက အကန့်အသတ် မရှိဘူး။ ဒီလိုစစ်သားမျိုးကို နောက်ထပ်ဘယ်လောက် ထပ်ထုတ်နိုင်သလဲ ဆိုတာကို ဘယ်သူက သိမှာလဲ။ ဒီမှော်ရတနာရဲ့ စွမ်းအားကို နောက်ထပ်တိုးမြှင့်နိုင်ခဲ့ရင် ဒီစစ်သည်တွေက ဘယ်လောက်အထိ

အစွမ်းထက်လာမှာလဲ ဆိုတာကို ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ"

ဂူချင်လို့၏ အမူအရာသည် ခါးသီးသော အပြုံးတစ်ခု အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ "ဒါကလည်း မှန်တာပဲ။ စစ်တပ်ဆိုတာက အရေအတွက်နဲ့ အနိုင်ယူတာဖြစ်တယ်"

သူ၏စကားမဆုံးသေးခင်တွင်ပင် လေးလံသော ကျောက်တုံးဂိတ်ကြီးသည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ တုန်ခါသွားခဲ့သည်။ နောက်ထပ် စိတ်ဝိညာဉ် စစ်သည်တစ်ယောက် ထွက်လာကာ ချောင်ဝေထံသို့ ရောက်လာခဲ့၏။

ချောင်ဝေ၏ ဘယ်လက်သည် ထူးခြားသော မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ သူ၏ညာလက်သည် စားမြောင်ကဲ့သို့ သူ၏နဖူးထံသို့ ပြန်ထိုးလိုက်သည်။

သူ၏ဘယ်လက်အား ဖွင့်လိုက်သောအခါ ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းများသည် မထိန်းချုပ်နိုင်သော မီးတောက်များကဲ့သို့ ပျံ့လွင့်သွားကြသည်။

သူ၏ညာလက်ညှိုး ထိပ်ဖျားသည် သူထိတွေ့ခဲ့သမျှ အရာတိုင်းအား
ရေခဲအဖြစ်သို့ ပြောင်းစေခဲ့၏။ သူ၏ ခေါင်းစခြေဆုံး
တစ်ကိုယ်လုံးသည် ရေခဲပြင်နှင့် ဖုံးလွှမ်းထားသကဲ့သို့
ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် ရေခဲပြင်ကြီးသည် မီးတောက်တစ်ခုကဲ့သို့
ပေါက်ကွဲသွားခဲ့သည်။ ရေခဲအစအနများက နေရာအားလုံးသို့
ပျံ့လွင့်သွားကြ၏။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပြီးပြည့်စုံစွာ
လိုက်ဖက်ညီသော ရေခဲနှင့် မီးတောက်များ၏ ကျွတ်ကျွတ်ဆူသော
အသံများက ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

အပြာနှင့်အနီ အလင်းတန်းတို့သည် လေထုအလယ်တွင်
ကခုန်နေကြကာ ကျန်သောသူများက ဘာဖြစ်နေမှန်း
မသိခင်တွင်ပင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ရေခဲနှင့် မီးလျှံတို့၏ ဓားနှစ်လက်အော်ရာ!

ဤထူးခြားသော သေစေနိုင်သည့် မှော်ကျိန်စာသည် ပထမ
ထိုက်ကျိစစ်သည်အား တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
သူအဆင်သင့် မဖြစ်သေးခင်တွင် နောက်ထပ်
စစ်သားတစ်ယောက်သည် ချောင်ဝေ၏ ခံစစ်ကို
ချိုးဖောက်လာခဲ့၏။

"မြင့်တက်လာစမ်း" ချောင်ဝေက သူ၏လက်များကို
မြှောက်လိုက်ရာ ရေခဲမြူရိုးငွေ့များသည် သူ၏ ချောမွေ့သော
လုပ်ရှားမှုများ၏ အနောက်သို့ လိုက်လာခဲ့သည်။
လေထုအလယ်တွင် သေးငယ်သော ဓားသွားများကဲ့သို့
ကခုန်နေကြသည်။

ဒါသည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ သိုဝှက်ထားသည့် မှော်ရတနာ
တစ်ခုဖြစ်သည့် ရေခဲဝိညာဉ် တိမ်တိုက်ဖြစ်သည်။
ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် ကောင်းစွာနှင့်ပင် သူသည်ရေခဲနှင့်
မြူရိုးငွေ့များအကြားတွင် တစ်လှည့်စီ ပုံပြောင်းနေခဲ့သည်။

ချောင်ဝေသည် ထိုစွမ်းအားကို သူ၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ပထမ

အဆင့်ဖြင့် ထုတ်လွှတ်နေခဲ့ရာ သူ၏ အလားအလာများကို
အစွမ်းကုန် မထုတ်နိုင်ခဲ့မှန်းမှာ သိသာနေ၏။ သို့သော်လည်း သူ၏
ရေခဲမီးလျှံ ဓားနှစ်လက်အော်ရာနှင့် ပူးပေါင်းလိုက်ရာ သူ၏
ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို ကာကွယ်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ထိုက်ကျိစစ်သည်နှစ်ယောက်တို့မှာ
လုံးဝဂရုမစိုက်သည့်ပုံဖြင့် ကျောချင်းကပ်၊ ဘေးချင်းယှဉ်ကာ
တိုက်ခိုက်နေကြသည်။

စစ်သည်တစ်ယောက်သည် ချောင်ဝေ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ကာ ရေစီးကြောင်း များစွာတို့ကို
ထုတ်လွှတ်လိုက်၍ ချောင်ဝေ၏ ရေခဲနှင့် မီးလျှံတို့အား
နှစ်ဆခက်ထန်စွာနှင့် ဖယ်ရှားလိုက်သည်။ ယုံနိုင်ဖွယ်ပင် မရှိခဲ့ပေ။

ဟင်းလင်းပြင်သည် ရုတ်တရက် ပွင့်ဟသွားခဲ့၏။ အနီရောင်
အလင်းတန်းများနှင့် မီးတောက်များ ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့၍
အသက်ကြီးကြီး လူတစ်ယောက်က ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ၏ဘေးမှ
ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းများသည် မကြာမီတွင် တောက်လောက်နေသော

မီးတောက်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၏။

သူ၏ မီးတောက်များ၏ အပူရှိန်အောက်တွင် ထိုက်ကျိစစ်သည်၏ အဆုံးမဲ့ပင်လယ် မှော်ကျိန်စာမှ ရေများသည် လုံးဝအငွေ့ပျံ့ခဲ့သလို ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

နောက်ထပ် အစွန်းတစ်ဘက်မှ ဟင်းလင်းပြင်သည် ထပ်ပွင့်သွားခဲ့ကာ နောက်ထပ် အသက်ကြီးကြီးနှင့် လူတစ်ယောက် ထပ်ထွက်လာခဲ့၏။ သူသည် ထိုက်ကျိစစ်သည်အား ဂရုမထားခဲ့ပေ။ သူ၏ ပစ်မှတ်မှာ ရှိထျန်းဟောင်ဖြစ်သည်မှာ သိသာနေ၏။

ထိုမြင်ကွင်းအား မြင်လိုက်သောအခါ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ၏ မျက်ခုံးများမှာ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ "ရေခဲမီးတောက် အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့က တစ်ချိန်တည်းမှာ ထွက်လာကြတာလား"

"ရှိကျုံးယွဲ့သည် ထိုနှစ်ယောက်တို့အား အသေအချာ
လေ့လာလိုက်သည်။ "သူတို့က နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင် တံခါးပိတ်
လေ့ကျင့်မှုကနေ စောစီးစွာနဲ့ ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူတို့ရဲ့
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်တွေကို မပူးပေါင်းနိုင်သေးတာ နှမြောစရာပဲ"

"ဒါပေမဲ့ သူတို့အနေနဲ့ ဒီလိုမျိုး အနစ်နာခံခဲ့တာ ရှိထျန်းဟောင်ဆီမှာ
ဘာများရှိနေလို့ပါလိမ့်"

သူတို့နှစ်ယောက်တို့သည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှ အကြီးအကဲများ
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့နှစ်ဦးသား မပူးပေါင်းနိုင်ကြသေးသော်လည်း
သူတို့သည် သိုင်းပညာရပ်တွင် ထိပ်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်နေကြပြီ
ဖြစ်၍ စွမ်းအားကြီးလှသော ပြိုင်ဘက်များ ဖြစ်ကြသည်။

မီးတောက် အကြီးအကဲ ပေါ်လာသည့်အခါ သူ၏
မီးတောက်များသည် အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
ထိုက်ကျိစစ်သည်များကို တစ်ခဏအတွင်းတွင်
လွှမ်းမိုးသွားနိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာကပဲ
ရေခဲနှင့် ပတ်သတ်သော ကျင့်ကြံမှုတို့အား လုံးဝစွန့်လွှတ်ခဲ့ကာ

မီးတောက်ပညာရပ်များကိုသာ ကျင့်ကြံနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤအချိန်တွင်ပင် အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးထံမှ နောက်ထပ်
ထိုက်ကျိစစ်သည်နှစ်ယောက် ထပ်မံ၍ ခုန်ထွက်လာကြ၏။
နှစ်ယောက်စလုံးက အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် ပထမ
အဆင့်တွင်ရှိကြသည်။

လူအုပ်ကြီးက တဖြည်းဖြည်း မသက်မသာ ဖြစ်လာခဲ့၏။
လင်းဖုန်းသည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတွင်
တစ်ဦးတည်းသော အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူဖြစ်၍
သူ့အား ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့လျှင် သူ၏ဂိုဏ်းမှ ကျန်သောသူများသည်
ခုခံနိုင်စွမ်း ရှိကြမည် မဟုတ်ဟု အားလုံးတို့က ထင်ထားကြသည်။

ဒါသည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ အကြံအစည်လည်း ဖြစ်၏။
သို့သော်လည်း လင်းဖုန်း၏ မှော်ရတနာသည် ဤအဆင့်ရှိ
စစ်သည်များကို ထုတ်လွှတ်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မည်သူကမှ
ထင်မထားကြပေ။

ကြည့်ရသည်မှာ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည်
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ သူရဲကောင်းများ မရှားပေ။

ထိုစစ်သည်များသည် အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် ပထမ အဆင့်တွင်သာ
ရှိကြ၍ ဒုတိယ အဆင့်မှ အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့၏
ပြိုင်ဘက်များ မဟုတ်ကြသော်လည်း တစ်ယောက်သည်
အဘယ်မှာ ဤမျှ ဒုတိယအဆင့်မှ အကြီးအကဲများကို
ရှာတွေ့နိုင်ပါမည်နည်း။

ထိုက်ကျိစစ်သည် လေးယောက်တို့သည် အရပ်လေးမျက်နှာတွင်
နေရာယူလိုက်ကြကာ ရိုးရှင်းသော စတုရန်း ဝင်္ကပါတစ်ခုအား
ဖော်ဆောင်လိုက်ကြ၏။

လူအုပ်ကြီးသည် မယုံကြည်နိုင်စွာနှင့် ကြည့်နေကြသည်။ စစ်တပ်၏
စွမ်းအားသည် သူတို့၏ အရေအတွက် အပေါ်တွင်
မူတည်နေသည်။ ဤဝင်္ကပါဖြင့် ထိုက်ကျိစစ်သည်တို့သည်

လုံလောက်သော စွမ်းအားတို့ကို ထုတ်လွှတ်နိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့လေးယောက်သားတို့သည် တပြိုင်နက်တည်း
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ၏။ အဆုံးမှ ပင်လယ် မှော်ကျိန်စာ၊
မဟာကောင်းကင် နေမင်းလက်သီး၊ စကြာဝဠာ အလင်းတန်းနှင့်
မြင့်မြတ်သော လေပြင်း၊ ကောင်းကင်သယ်ဆောင်
လက်ဝါးတို့သည် တစ်ချိန်တည်းတွင် ပေါ်ထွက်လာကြသည်။
ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့၏ အစွမ်းအောက်တွင် သူတို့၏ အနောက်မှ
ဟင်းလင်းပြင်သည် အစိတ်စိတ် အမွှာမွှာ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ဖုန်မှုန့်များ ငြိမ်သက်သွားသောအခါ အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း
တံခါးသည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ တုန်ခါသွားခဲ့၍ ဧရာမ
ပူဖောင်းကြီးတစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကာ ရေခဲအကြီးအကဲအား
ရှိထျန်းဟောင်ထံသို့ သွားရောက်ခြင်းမှ တားဆီးထားခဲ့၏။

နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှ အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်
အကြီးအကဲများသည် မလုပ်မယှက် ရပ်နေကြသည်။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည် လင်းဖုန်း၏

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော နည်းစနစ်အား
မြင်တွေ့ခဲ့ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဒိုင်မန်းရှင်းတစ်ခုနှင့်တူသော ဖန်ဆင်းနိုင်သည့်၊ ဖျက်စီးနိုင်သည့်
စွမ်းအား။

မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်!

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၇

အပိုင်း ၅၈၇ : ထိုက်ကျိစစ်သည်များ၊ မဟာယာနအား ဖိနှိပ်ခြင်း!

အသစ်ဖော်ထုတ်လိုက်သည့် တိုက်ပွဲဝင်ပါဖြင့် ထိုက်ကျိစစ်သည်
လေးယောက်တို့သည် စွမ်းအားအဆင့်များ အတူတကွ
တက်လာကြသည်။ ဒါသည် လျော့တွက်ရမည့် အရာတစ်ခု
မဟုတ်ချေ။

သို့သော်လည်း အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့အတွက် ဒါသည်
စိန်ခေါ်မှု ကြီးကြီးမားမား မဟုတ်ချေ။ ထို့အပြင်
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် ပထမ အဆင့်နှင့် ဒုတိယ အဆင့်တို့၏
ကွာခြားချက်သည် ကြီးမားလှ၏။ စင်စင် ဖြစ်တည်မှု၏
စွမ်းအားများသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားက
ကိုင်တွယ်နိုင်သည့် အရာတစ်ခု မဟုတ်ချေ။

သို့သော်လည်း ထိုစစ်သားလေးယောက်တို့က လက်တွဲကာ မူလ
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်အား
ထုတ်ဖော်လိုက်ခြင်းသည် ပူပန်ရမည့် အရာတစ်ခု ဖြစ်၏။

သူတို့နှစ်ယောက် အနေဖြင့် ထိုကဲ့သို့သော စွမ်းအားများကို
ကိုယ်တွယ်ရန် မလွယ်ကူလှချေ။

ရေခဲအကြီးအကဲသည် သူ၏ ခြေလှမ်းများကို ရပ်တန့်လိုက်ကာ
ရှိထျန်းဟောင်အား ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ပေ။ သူသည် ချောင်ဝေအား
လေသံတိုးတိုးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ရေခဲဝိညာဉ် တိမ်တိုက်ကို
ငါ့ကိုပေး"

စကားတစ်လုံးမှ မပြောပဲ ချောင်ဝေသည် ထိုရတနာအား
ရေခဲအကြီးအကဲအား ပေးလိုက်သည်။

ရေခဲ အကြီးအကဲသည် မီးလျှံ အကြီးအကဲနှင့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သည်။
သူသည်လည်း မီးတောက်ကို စွန့်လွှတ်ထားကာ ရေခဲကိုသာ
အာရုံစိုက်၍ လေ့ကျင့်ထားခြင်း ဖြစ်၏။ သူ၏နည်းစနစ်များတွင်
အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေခဲ့သူ ဖြစ်၏။ အတူတကွ
တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်

အထောက်အပံ့ ပေးနိုင်ကြကာ သူတို့၏ အကန့်အသတ်များကို
ကျော်လွန်၍ ရေခဲဝိညာဉ် တိမ်တိုက်၏ အလားအလာများကို
အစွမ်းကုန် ထုတ်ဖော်နိုင်ခဲ့သည်။

ရေခဲ အကြီးအကဲက ထိုမှော်ရတနာအား ကိုင်ဆောင်လိုက်သည့်
အချိန်တွင် ဆီးနှင်းမုန်တိုင်းများသည် အသက်ဝင်လာသကဲ့သို့
ဖြစ်လာကြသည်။ ထိုရတနာ၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည်
ထိုအကြီးအကဲနှင့် ပေါင်းစပ်သွားခဲ့ကာ အာတိတ်ဒေသကို
ဤစင်မြင့်ပေါ်သို့ ယူလာသကဲ့သို့ ရေခဲဆီးနှင်းများနှင့်
ပြည့်သွားစေခဲ့သည်။

ရေခဲစင်မြင့် အပေါ်တွင် ဆီးနှင်းများသည် လင်းဖုန်း၏ ပူဖောင်းကို
အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်နေခဲ့ကာ အေးခဲသွားအောင်
ပြုလုပ်ချင်နေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း
နည်းစနစ်၏ စွမ်းအားများသည် အလွန်ပင် သန်မာလှ၏။
ပူဖောင်းကြီးက ပေါက်သွားခဲ့ကာ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ ရေခဲများကို

လွင့်စင်သွားစေခဲ့သည်။

နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှ အကြီးအကဲသုံးယောက်တို့သည်
မှင်သက်သွားကြ၏။ ဤမှော်ကျိန်စာသည် လင်းဖုန်းကိုယ်တိုင်ထံမှ
လာသလောက် မပြင်းထန်လှပေ။ သို့သော်လည်း သူတို့အား
ရင်ဆိုင်ရန် လုံလောက်နေခဲ့သည်။

"ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြလိုက်ပါ" အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့က
အော်ဟစ်လိုက်ကြ၏။ သူတို့က မျက်နှာချင်း ဆိုင်လိုက်ကြကာ
တစ်ယောက်၏ လက်ညှိုးဖြင့် အခြားတစ်ယောက်၏ နဖူးအား
ထိုးလိုက်သည်။ ထိလိုက်ပြီးသည်နှင့် အကြီးအကဲ
နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် အနောက်သို့ ခုန်ဆုတ်လိုက်ကြ၏။
တစ်ယောက်၏ ခေါင်းမှ အငွေ့တန်းတစ်ခုစီ ထွက်လာခဲ့သည်။

အနီရောင်နှင့် အပြာရောင် အငွေ့တန်းတို့သည်
ပူးပေါင်းသွားကြကာ ကောင်းကင်ယံသို့ ထိုးတက်သွားခဲ့ကာ
ဟင်းလင်းပြင်တွင် အပေါက်တစ်ပေါက်ကို ဖောက်လိုက်ကြသည်။

ဟင်းလင်းပြင်၏ ပြင်ပမှ လူတစ်ယောက်၏
ပုံရိပ်ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

"ဒါက ဘယ်နေရာလဲ" လေးနက်သော လေသံခပ်ပြတ်ပြတ်
တစ်ခုက ထွက်လာခဲ့၏။

ဤစင်မြင့်အထက်မှ လူတိုင်းသည် ချက်ချင်းပင် အပေါ်မှ
ကြီးမားသော ဖိအားတစ်ခုအား ခံစားခဲ့ရသည်။ ထိုသူသည်
မည်သူပင် ဖြစ်စေကာမူ ကောင်းဟန်၊ ရှိယု၊ ရွမ်းလင်သူတော်စင်နှင့်
အခြား အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူတို့နှင့်
ယှဉ်နိုင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်ရမည်။

သူတို့၏ အပေါ်မှ လေဟာနယ် အတွင်းမှ ကျက်သရေနှင့်
ပြည့်စုံသော လူတစ်ယောက် ထွက်လာခဲ့သည်။ သန့်စင်သော
အဖြူရောင် ဝတ်စုံအား ဝတ်ဆင်ထားသည့် သက်လတ်ပိုင်း
လူကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ သူ၏ ကြက်သွေးရောင်

ဆံပင်နီများသည် လေပေါ်တွင် လွင့်နေခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူ၏
မျက်ခုံးများမှာ ရေခဲစားမြောင် နှစ်ခုကဲ့သို့ လုံးဝဖြူဖွေးနေခဲ့သည်။

ချင်ကေရာဇ်နှင့် ဝူချင်လျှိုတို့သည် အချင်းချင်း ကြည့်လိုက်ကြသည်။
"ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်း"

ဤတောင်သည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ အစစ်အမှန် ရှေးဟောင်း
မှော်ရတနာ ဖြစ်သည်။ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက
မြောက်ပိုင်းဒေသတွင် ရေခဲနှင့် ဆီးနှင်းများဖြင့် ပြည့်နေသော
ထူးခြားသည့် ပုံစံဖြင့် တောင်တန်းတစ်ခုရှိသည်။ သို့သော်လည်း
သူ၏အတွင်းမှနေ၍ ပူပြင်းသည့် ချော်ရည်ချော်ခဲများ
ထွက်နေခဲ့သည်။

ရေခဲနှင့် မီးလျှံတို့၏ လိုက်လျောညီထွေ ရှိမှုအား
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းအား တည်ထောင်ခဲ့သူ တစ်ယောက်က
စတင်ရှာဖွေ တွေ့ရှိခဲ့၏။ ပြီးတာနှင့် သူတို့၏ ပူးပေါင်းထားသော
စွမ်းအားများကို သူ၏မှော်ကျိန်စာများ အတွင်းတွင်
ထည့်သွင်းလေ့ကျင့်ခဲ့၏။ ဂိုဏ်း၏ အစွမ်းအထက်ဆုံး

ဂိုဏ်းသားများကိုသာလျှင် ဤစွမ်းအားကို အသုံးပြုခွင့်ပေးခဲ့၏။

အချိန်ပေါင်း ကြာမြင့်စွာ အသုံးပြု၍ အပြီးတွင် ဤ
ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းသည်
ဤဂိုဏ်း၏ကိုယ်ပိုင် မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဤရတနာသည် တတိယအဆင့်သို့ ရောက်သွားအပြီးတွင်
အသုံးပြုသူ အနေနှင့် သူ၏ စွမ်းရည်များကို တောင်တန်း၏
အတွင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ အပြင်တွင်ဖြစ်စေ နှစ်သက်သလို အသုံးပြု၍
ရသွားခဲ့သည်။

တိုက်ခိုက်မှုစွမ်းအားများအား နှိုင်းယှဉ်လိုက်လျှင် မဟာယာန
အဆင့်မှ မှော်ရတနာများသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ
အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများနှင့် အဆင့်အတန်းတူပေသည်။

လူအုပ်ကြီး၏ အရှေ့တွင် ပေါ်လာခဲ့သောသူသည်

ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်း၏ စိတ်ဝိညာဉ်မှလွဲ၍
အခြားမဟုတ်ချေ။

ဒါသည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းတွင် အစွမ်းအထက်ဆုံး
သူရဲကောင်းဖြစ်၏။ ပုံမှန်ဆိုလျှင် သူ့နေရာတွင်သာ
နေလေ့ရှိသော်လည်း အကြီးအကဲနှစ်ယောက်တို့နှင့် ချောင်ဝေတို့၏
ဆင့်ခေါ်မှုကြောင့် ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်အား
မြင်လိုက်သောအခါ ထိုဝတ်စုံဖြူနှင့်သူသည် မအောင့်နိုင်တော့ပေ။

သူသည် မတ်တက်ရပ်နေခဲ့ကာ သူ၏လက်ဝါးများကို
ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မြှောက်လိုက်သည်။ ချက်ချင်းပင်
လေဟာနယ်က ပွင့်သွားခဲ့ကာ ရှည်လျားသော တောင်ထိပ်တစ်ခုက
စင်မြင့်၏အပေါ်တွင် ပေါ်လာခဲ့၏။

ဒါသည် ရေခဲဖြင့် ထုလုပ်ထားသည့် ခမ်းနားထည်ဝါသော

တောင်တစ်လုံးဖြစ်၏။ သူ၏ သလင်းကျောက် ပုံစံမျိုးသည်
အားလုံးတို့ ယခင်က မြင်ဖူးသည့်အရာများထက်
အထက်တန်းကျလှသည်။ သူ၏ တောင်ထိပ်ဖျားမှနေ၍ ထူထဲသော
အနက်ရောင် မီးခိုးငွေ့များ ထွက်နေခဲ့သည်။ အတွင်းတွင်
ချော်ရည်ပူများ ရှိနေသည်မှာ သိသာလှ၏။

သူ၏လက်ကို ပြောင်းလဲလိုက်ရာ တောင်ထိပ်ဖျားသည် မူလ
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ် ပူဖောင်းထံမှ
ထွက်လာသော အငွေ့တန်း နှစ်တန်းထံသို့ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

တစ်ခုက ကြည်လင်၍ တစ်ခုက နောက်ကျိနေသော အငွေ့တန်း
နှစ်ခုတို့သည် အလွန်တရာမှ ကြီးမားလှသော တောင်ကြီးကို
ပူးပေါင်းခုခံလိုက်ကြ၏။

တောင်ထိပ်ဖျားသည် ရုတ်ခြည်း အသွင်းပြောင်းသွားခဲ့၏။
မီးတောက်များအတွင်းမှ ကြည်လင်သော မီးခိုးငွေ့များ၊ ရေခဲများ
အတွင်းမှ ထူထဲသော မြူခိုးငွေ့များ ထွက်လာကြသည်။ ဒါသည်
ရေခဲနှင့် မီးတောက်တို့က ကြည်လင်သော၊ နောက်ကျိသော

အငွေ့တန်းများကို နဂိုပုံစံ ပြန်ရောက်အောင် လုပ်နေသည်မှာ
သိသာလှ၏။

သူတို့၏ ခွန်အားသက်သက်သည် လူအုပ်ကြီးအား
အံ့ဩမှင်သက်စေခဲ့သည်။

ထိုက်ကျိစစ်သည် လေးယောက်တို့သည် လင်းဖုန်းထက်
များစွာအဆင့်နိမ့်ကြသည်။ မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း
နည်းစနစ်သည် လွန်စွာအစွမ်းထက်သော အကွက်ဖြစ်သော်လည်း
သူတို့သည် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းအား
မကျော်လွှားနိုင်ကြတော့ပေ။

ရုတ်တရက်ပင် အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးသည်
လင်းလက်တုန်ခါသွားခဲ့ကာ နောက်ထပ်
ထိုက်ကျိစစ်သည်တစ်ယောက် ခုန်ထွက်လာခဲ့သည်။

နောက်တစ်ယောက်!

နောက်ထပ်တစ်ယောက်!

မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းတွင် နောက်ထပ် ထိုက်ကျိစစ်သည်
ရှစ်ယောက်တို့က ထပ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ရှစ်ယောက်ဖြစ်ပေသည်။

ထိုရှစ်ယောက်တို့သည် လေးယောက်နှစ်ဖွဲ့ မခွဲခဲ့ကြပေ။ ထိုအစား
သူတို့သည် သူတို့၏ကိုယ်ပိုင် ဝက်ပါတစ်ခုအား
တည်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ကောင်းကင်၊ မြေကြီး၊ လေပြင်း၊ မိုးကြိုး၊
ရေပြင်၊ မီးတောက်၊ တောင်တန်းနှင့် ရေအိုင်တို့သည်
စစ်သားတစ်ယောက်စီကို ကိုယ်စားပြုနေကြသည်။

သူတို့သည် အဋ္ဌကံ ပုံစံမျိုးဖြင့် ရပ်နေကြသည်။ အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် အဆင့်မှ စွမ်းအားများသည် သူတို့တစ်ယောက်ချင်းထံမှ
ထွက်ပေါ်နေကြ၏။ သူတို့၏ စွမ်းအားများကို သူတို့၏ အရှေ့မှ
စတုရန်းအတွင်းသို့ ထည့်သွင်းလိုက်ကြသည်။ ရှစ်ယောက်တို့၏
စွမ်းအားများသည် နဂိုရှိပြီးသား လေးယောက်တို့၏ စွမ်းအားများနှင့်

ပူးပေါင်းသွားကြသည်။

အသစ်ထွက်လာသော စွမ်းအားများဖြင့် မူလ
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်၏ စွမ်းအားများသည်
အဆပေါင်းများစွာ ထိုးတက်လာခဲ့၏။

ကြည်လင်သော၊ နောက်ကျိသော အငွေ့တန်းတို့သည်
ပူးပေါင်းသွားကြကာ ပြန်လည် ခွဲခြမ်းသွားခဲ့ပြီး စွမ်းအားများကို
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။

တစ်ခုသည် အောက်ကျသွားခဲ့ကာ အရာဝတ္ထု၊ ကမ္ဘာ၊ မြေကြီးနှင့်
ရေပြင်တို့ အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

တစ်ခုက မြင့်တက်သွားခဲ့ကာ ကောင်းကင်၊ လေထု၊ လေပြင်း၊
နေမင်းနှင့် လမင်းတို့အဖြစ် ပြောင်းသွားခဲ့၏။

မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး အစရှိသော ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့မှာ
ကွဲပြားနေကြသည်။ ဤမှော်ကျိန်စာ၏ စွမ်းအားများကို
ထုတ်ဖော်ပြသနေကြ၏။ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်းသည် ယိမ်းယိုင်တုန်ခါသွားခဲ့၏။
ကြည့်ရသည်မှာ မိုးမျှော်တိုက် တစ်ခုက လျှင်ဒဏ်ကို ကြိုးစား၍
ခုခံနေသည့်ပုံ ပေါက်နေခဲ့သည်။

ဝတ်စုံဖြူနှင့်သူသည် ခေတ္တမျှ စိုးရိမ်နေသည့်ပုံ ပေါက်သွားခဲ့ကာ
တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ ခုန်တက်သွားခဲ့၍ တည်ငြိမ်အောင်
ပြန်ထိန်းလိုက်သည်။

ရေခဲမီးတောက် အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့သည်
ခလောက်ဆန်နေသော တိုက်ပွဲအတွင်းသို့ ဝင်လာကြသည်။
အနီနှင့် အပြာ အလင်းတန်းနှစ်ခု အနေဖြင့် တောင်အတွင်းသို့
ဝင်သွားကြသည်။

ချောင်ဝေသည် အဝေးတွင် ကောင်းဟန်နှင့် အကြိတ်အနယ်
တိုက်ခိုက်နေခဲ့ကာ ဤဘက်တွင် ဘာဖြစ်နေသည်ကို ဂရုပင်

မစိုက်သည့် လင်းဖုန်းအား လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

တိုက်ပွဲခေါ်သံ တစ်ခုအား အော်ဟစ်လိုက်ကာ ချောင်ဝေသည်
သူ၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားအား ထုတ်လွှတ်လိုက်၍
အကြီးအကဲများနှင့်အတူ တောင်အတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ အကြီးအကဲများ အားလုံးတို့သည် မဟာယာန
မှော်ရတနာ အတွင်းတွင် စုစည်းနေခဲ့ကြ၏။

အနီနှင့်အပြာ အလင်းတန်းများ၏ အကြားတွင် တောင်ကြီးသည်
ဆက်လက်ကြီးထွားနေခဲ့သည်။ ပေနှစ်သောင်းမှ သုံးသောင်း
ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ဤတောင်ကြီး၏ လေးလံလှသော အလေးချိန်ဖြင့်
အောက်မှ ထိုက်ကျိစစ်သည် ၁၂ယောက်တို့နှင့် သူတို့၏
ကြီးထွားလာသော မှော်ကျိန်စာတို့အား ဖိချလိုက်သည်။

သို့သော်လည်း လေပေါ်မှ ဤအံ့ဖွယ်မြင်ကွင်းအား
တစ်ယောက်ကမှ ကြည့်မနေကြချေ။ သူတို့၏ အာရုံတို့သည်
အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးမှ လေးလံသော ကျောက်တုံးဂိတ်ကြီးကို
ကြည့်နေကြသည်။ အပြင်မှနေ၍ သူတို့သည် အတွင်းတွင်

လုပ်ရှားနေကြသော ပုံရိပ်များကို တွေ့နေရ၏။ သို့သော်လည်း
တစ်ယောက်ကမှ အပြင်ထွက်မလာကြချေ။

ဒါသည် ပွားစည်းခြင်း အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုသာ
ဖြစ်ပေသလော။

မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာအား ပွားစည်းခြင်း အဆင့်မှ
မှော်ရတနာ တစ်ခုက ချောင်ပိတ်နိုင်ခြင်းသည် မဖြစ်နိုင်သည်
မဟုတ်သော်လည်း မကြားဖူးသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်အောက်တွင် တစ်ဆင့်နိမ့်သော
မှော်ရတနာတစ်ခုမှ တစ်ဆင့်တက်၍ စိန်ခေါ်ခြင်းသည် ဖြစ်တော့
ဖြစ်နိုင်ပေသည်။

ဒါသည် တကယ့်ကို အံ့ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း
တံခါးသည် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းကို
သူ့ချည်းသက်သက် ရင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့သည်။

အဝေးတစ်နေရာတွင် ရွမ်းလီသည် အညှာအတာ ကင်းမဲ့စွာ
ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နေခဲ့၍ ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်အား ဖြည်းဖြည်းချင်း
အမှည့်ခြွေနေခဲ့သည်။

ဓားချက်သည် တစ်ချက်ပြီးတစ်ချက် ပိုမိုကြမ်းတမ်းလာခဲ့၏။
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်သည် ပို၍ပို၍ ပဲ့ကြွေလာခဲ့သည်။
ဓားချက်တစ်ချက်တိုင်းသည် ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေအား တုန်ခါသွားစေခဲ့၍
ရွမ်းလင်သူတော်စင်အား ဖိနှိပ်ထားနိုင်ခဲ့သည်။

"ဒီနေရာက အဆင်မပြေဘူး။ တစ်နေရာကိုသွားပြီး ရင်ဆိုင်ကြစို့"
ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် ဟင်းလင်းပြင်တွင် နေရာတစ်ခုကို
ဖွင့်လှစ်လိုက်သည်။

ဤဘာမှမရှိသည့် ကမ္ဘာအတွင်းတွင် ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည်
ရပ်တန့်လိုက်ကာ အနောက်မှ အမဲလိုက်သကဲ့သို့ လိုက်လာခဲ့သော
ရွမ်းလီဘက်သို့ ပြန်လှည့်လိုက်သည်။ သူ၏ အမူအရာမှာ

အရင်ကဲ့သို့ အေးစက်ဆဲဖြစ်သည်။ မည်သည့်အရာမှ မရှိကာ
ဘာကမှ အရေးမကြီးသည့် ပုံစံမျိုး ဖြစ်သည်။

သူ၏ဝတ်ရုံသည် လေဟာနယ် အတွင်းတွင် တဖျပ်ဖျပ်နှင့်
လွင့်နေကာ ဟင်းလင်းပြင်၏ စီးဆင်းမှုနှင့် တစ်သားတည်း
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူ၏ ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်သည် လျင်မြန်စွာနှင့်
ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ကာ သူကိုယ်တိုင်က ကမ္ဘာတစ်ခုအလား
ဖြစ်နေခဲ့၏။ လက်ခုပ်တစ်ချက် တီးလိုက်ရာ သူ၏
လက်ဝါးများသည် လည်ပတ်နေသော အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များနှင့်
ပြည့်နေခဲ့ကာ အချပ်ပြားများ၏ ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်၏ အလွှာများ အကြားတွင်
ထိုချပ်ပြားများသည် ဖျက်ဆီး၍ မရနိုင်သကဲ့သို့
စုစည်းလာကြသည်။ သူတို့သည် ခဲသွားကြ၍ သန့်စင်သော
စွမ်းအားများကို ပုံသွင်းနိုင်ခဲ့၏။

မည်သည့်အမှုအရာကိုမှ မဖော်ပြခဲ့ပဲ သူသည်
သေမိန့်အပေးခံထားရသော ရာဇဝတ်သားများ၏ အရှေ့တွင်

ရပ်နေခဲ့သော ကွပ်မျက်သူအလား ဖြစ်နေခဲ့၏။

ချင်ဧကရာဇ် ရှိယုသည် သူ၏နေရာတွင်သာ ရပ်နေခဲ့သော်လည်း သူ၏ မြင်ကွင်းသည် ဟင်းလင်းပြင်အား ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့ကာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှကို မြင်နိုင်ခဲ့သည်။

"ဒါက ရွမ်းလင်သူတော်စင်ရဲ့ ပင်ကိုစွမ်းအားတွေများလား"

ဤစွမ်းအားများသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှသာ ရရှိနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကမ္ဘာ၏ အလွန်တည် တည်ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ဟင်းလင်းပြင်သည် တုန်ခါသွားခဲ့ကာ ရေလှိုင်းတွန်းများကဲ့သို့ တုန်ခါသွားခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် လင်းဖုန်းနှင့် ကောင်းဟန်တို့သည်လည်း ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာကြ၏။
ကောင်းဟန်သည်လည်း သူ၏ ပင်ကိုစွမ်းအားတို့ကို ထိုပုံအတိုင်း ထုတ်ဖော်လိုက်၏။ သူ၏လက်ဝါးအစုံကို ပူးကပ်လိုက်ရာ

စွမ်းအားတို့မှာ တုန်ခါပြီး ထိုးတက်လာခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် တည်ငြိမ်အေးဆေးနေခဲ့ကာ သူ၏နဖူးမှ
ထိုက်ကျိသင်္ကေတသည် ယခင်ကထက် ပိုမိုလျင်မြန်စွာ
လည်ပတ်လာခဲ့၏။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၈

အပိုင်း ၅၈၈ : ကြမ္မာပန်းတိုင်နှင့် အန္တိမ ဟင်းလင်းပြင်အောက်မှ
တစ်ဦးတည်းသောသူ

ပွားစည်းခြင်း အဆင့်မှ မှော်ရတနာ ဓားတစ်လက်တည်းနှင့်
ရွှမ်းလီသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ အကြီးအကဲ
တစ်ယောက်ကို တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့သည်။

အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲထားသော
ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်း တစ်ခုတည်းနှင့်
ထိုက်ကျိစစ်သည်များကို မွေးထုတ်ကာ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း
တစ်ဂိုဏ်းလုံးအား ကိုင်တွယ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဤအရာများသည် ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်ထွန်းချိန် အတွင်းတွင်
ဖြစ်ပျက်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှိထျန်းဟောင်၏ မူလ မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်းသည် လင်းဖုန်း၏ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များ၏
အကူအညီဖြင့် ရှိထျန်းရီ၏ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း
အားလုံးတို့ကို ထုတ်ယူနိုင်ခဲ့သည်။

နတ်ဘုရား အလင်တန်း နှစ်ခုတို့သည်သူ၏ ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
အတွင်းတွင် မြွေတစ်ကောင်တည်း၏ အစွန်းနှစ်ဘက်ကဲ့သို့
လှည့်လည်နေကြသည်။

သူသည် မူလ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း၏ မူလပိုင်ရှင်
ဖြစ်သော်လည်း နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား
သန့်စင်ရန် အချိန်ယူရဦးမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်သည် စိတ်ပူမနေခဲ့ပေ။ သူသည်
ရှိထျန်းရီ ချန်ထားရစ်ခဲ့သည့် ညာမျက်လုံးကို တင်းကျပ်စွာ
ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် အခြေတည်ဝိညာဉ် တို့သည်
မျက်လုံးအိမ်အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ရကာ ရှိထျန်းဟောင်အား
မမှိတ်မသုန် စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

သူသည် ချက်ချင်း ထွက်ခွာရမည်ကို သိနေပေသည်။ မဟုတ်လျှင်
သူ၏ စိတ်ဝိညာဉ် လွင့်ပြယ်သွားသော် သူသည် အဆုံးတိုင်
ကြွေလွင့်သွားတော့မည် ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း သူ၏ နောက်ဆုံး မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းသည်
သူ၏မျက်လုံးအိမ်နှင့်အတူ သူ့ပြိုင်ဘက်၏ လက်အတွင်းသို့
ကျရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ မျှော်မှန်းထားသည်နှင့်
တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှာ အလွန်အမင်းကို ကွာခြားနေသောကြောင့်
သူသည် ရူးသွပ်လှမတတ် ဖြစ်နေခဲ့သည်။

တင်းကျပ်သော ဆုပ်ကိုင်မှုအောက်တွင် မျက်လုံးအိမ်သည်
အတွင်းမှ အလင်းတန်းများ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ကာ လေဟာနယ်
အတွင်းမှ တစ်နေရာနှင့် ဆက်သွယ်သွားခဲ့သည်။

ဤမျက်လုံးအိမ်သည် ရှိထျန်းရီ၏ အသိစိတ်နှင့်
ဆက်သွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ၏ အပေါ်တွင် ဤမျှဖိအား
ပေးထားခြင်းသည် သူ၏ရုပ်ခန္ဓာကိုယ်အား ဖိခြေထားခြင်းနှင့်
အလားတူနေပေသည်။ သူသည် နာကျင်စွာနှင့် အော်ဟစ်လိုက်၏။

"ပြီးသွားပြီ" ရှိထျန်းဟောင်က ပြောလိုက်ကာ ရှိထျန်းရီ၏
နောက်ဆုံးကျန်နေသော အရာထံသို့ လှမ်းသွားလိုက်သည်။

"ငါကမင်းထက် မနီမ့်ကျဘူး" ရှိထျန်းရီက ဒေါသတကြီးဖြင့်
အော်လိုက်သည်။ သူ၏ အခြေတည် ဝိညာဉ်သည် တောက်ပသော
အလင်းတန်းစက်လုံး တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၏။
ထိုစက်လုံး၏ ဘေးမှ လေဟာနယ်သည် တွန့်လိမ်ကာ အတွင်းသို့
ချိုင့်ဝင်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် ထိုအလင်းတန်း စက်လုံးလေးသည်
စတင်ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ကာ သူ၏ အက်ကွဲကြောင်းများ အတွင်းမှ
အလင်းတန်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုအလင်းတန်းများသည်
အဆုံးစွန် ဖျက်ဆီးနိုင်သော စွမ်းအားများနှင့် ပြည့်နှက်နေခဲ့၏။

ရှိထျန်းရီသည် သူ၏ အခြေတည်ဝိညာဉ်အား ဖောက်ခွဲလိုက်ကာ
မိမိကိုယ်ကိုယ် ဖျက်ဆီးပြီး ရှိထျန်းဟောင်အား သူနှင့်တစ်ပါတည်း
ခေါ်သွားချင်နေသည်မှာ သိသာနေ၏။

"မင်းရဲ့ကြမ္မာကို မင်းကိုယ်တိုင် ဖန်ဆင်းတာပဲ" ရှိထျန်းဟောင်သည်

မျက်လုံးအိမ်ကို ထပ်ဖန်တစ်ခါ ထပ်ဖိလိုက်သည်။ "ခေတ်!"
ရှိထျန်းဟောင်က ရေရွတ်လိုက်၏။

ထိုမှော်ကျိန်စာ စတင်ထွက်ပေါ်လာသည်နှင့် အချိန်ကာလနှင့်
လေဟာနယ်တို့သည် အလင်းတန်း စက်လုံးနှင့် ရှိထျန်းရီတို့၏
အနားတွင် အေးခဲသွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားကြသည်။

ကျောက်တုံးဓားသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ လက်အတွင်းတွင်
ပြန်ပေါ်လာခဲ့၏။ နောက်ဆုံးတိုက်ခိုက်မှု အနေနှင့် သူသည်
အလင်းတန်း စက်လုံးနှင့် ရှိထျန်းရီ၏ အသိစိတ်တို့
နှစ်ခုစလုံးတို့အား ထိုးဖောက်သတ်ဖြတ်ခဲ့လိုက်သည်။

ရှိထျန်းရီ၏ အမူအရာသည် မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေခဲ့၏။
ဤမှော်ကျိန်စာနှင့် အလင်းတန်း စက်လုံးအတွင်းတွင် ရှိနေခဲ့သော
ရှိထျန်းရီ၏ အသိစိတ်သည် ပြင်းထန်စွာ ပေါက်ကွဲမှုနှင့်အတူ
အရာအားလုံးတို့သည် ဖုန်မှုန့်များအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ
ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်သို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။

အဝေးမှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်စွာ အကဲခတ်နေခဲ့သော
ကောင်းဟန်သည် ထိုမြင်ကွင်းအား မြင်ရသောအခါ
အပြေးလှမ်းလာခဲ့၏။ သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းက ခြေတစ်လှမ်း
ပိုဦးနေခဲ့သည်။ သူ၏ ဝတ်ရုံကို တစ်ချက်ငှေ့ယမ်းလိုက်ကာ
သူနှင့်ကောင်းဟန် နှစ်ယောက်စလုံးတို့အား အခြားတစ်နေရာသို့
ပို့ဆောင်ခဲ့လိုက်သည်။

သူတို့သည် ရွမ်းလီနှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့ ထွက်သွားခဲ့သကဲ့သို့
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ၏ အပြင်ဘက်မှ
ဟင်းလင်းပြင်သို့ ရောက်သွားခဲ့၏။

ရှေးဟောင်းနယ်မြေ၏ အတွင်းတွင် လူအုပ်ကြီးသည်
ဘာဖြစ်သွားခဲ့သနည်း ဆိုသည်ကို စဉ်းစား၍ ကောင်းနေဆဲ
ရှိသေးသည်။

အချို့သူများသည် အချင်းချင်း မေးခွန်းထုတ်သော အကြည့်ဖြင့်

ကြည့်နေကြ၏။ "ကျောက်တုံးကြီးက ဒီလိုပဲ
ကြွေကျသွားခဲ့တာလား"

"အပြီးအပိုင် ကြွေလွင့်သွားခဲ့ပြီ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ဖျက်ဆီးခဲ့တာတောင် ကျောက်တုံးလေးကို
အတူမခေါ်သွားနိုင်ခဲ့ဘူး" တစ်ဘက်က ပြန်ဖြေလိုက်၏။

"ကျောက်တုံးကြီးက လုံလောက်အောင် စွမ်းအားထက်နေခဲ့ပြီ။
သူက ရေပေါ်တကာ့ ရေပေါ်ဆီဖြစ်တယ်။ သူက အသက်ရှင်နေတဲ့
ဒဏ္ဍာရီ အဆင့်ကိုတောင် ရောက်နေခဲ့ပြီ။ သူရုံးသွားတယ်ဆိုတော့
ဖြေရှင်းချက်က တစ်ခုပဲရှိတယ်။ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက
ကျောက်တုံးလေးက ပိုပြီးမှ အစွမ်းထက်လို့ ဖြစ်တယ်"

"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း အကြောင်းကို ပြောရရင်..."
လူအုပ်ကြီးသည် သူတို့၏ အပေါ်မှ ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းသို့
အာရုံစိုက်လိုက်ကြသည်။

စင်မြင့်၏ အနောက်ဘက်တွင် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ
တပည့်တစ်ယောက်မှ မရှိကြတော့ချေ။ လင်းဖုန်းက သူတို့အား
အဝေးသို့ ပို့လိုက်ပြီ ဖြစ်၏။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများသည်
တစ်ယောက်မှ မထိုင်နေနိုင်ကြတော့ပေ။ သူတို့သည်လည်း
မှော်ကျိန်စာများ ထုတ်လွှတ်လိုက်ကာ ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းသို့
ဝင်ရောက်သွားကြသည်။ ဤကဲ့သို့သော သမိုင်းဝင် တိုက်ပွဲအား
လက်လွှတ်မခံနိုင်ကြချေ။

ဒါသည် ရှိနှစ်ရှိ၏ တိုက်ပွဲထက် များစွာသာလွန်သော
တိုက်ပွဲဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းနှင့် ကောင်းဟန်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
စိုက်ကြည့်နေကြ၏။ ကောင်းဟန်၏ အရှေ့မှ
စွမ်းအားစက်လုံးသည် လျှင်မြန်စွာနှင့် လည်ပတ်နေ၏။ သူ၏
ဗဟိုချက်မှ စကားလုံးများနှင့် သင်္ကေတများက
ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းမှ အမှောင်ကမ္ဘာ အတွင်းတွင်
ထိုစကားလုံးများသည် သဘာဝ နတ်အလင်းတန်း
မြစ်တစ်စင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကာ အတွင်းမှနေ၍
စွမ်းအားများကို ထုတ်လွှတ်နေခဲ့သည်။

ထိုနတ်အလင်းတန်းသည် ကောင်းဟန်၏ စွမ်းအား အဆီအနှစ်များ
ဖြစ်ကြ၍ အချိန်ကာလကို ထိန်းချုပ်နိုင်သည်။

မြစ်ရေသည် ကောင်းဟန်၏ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်မှ
စီးဆင်းလာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီဖြင့်
ထပ်မံခုတ်ချလိုက်၏။ သို့သော်လည်း အရာအားလုံးကို
ဖြတ်တောက်နိုင်သော ဓားချီသည် ယခုအခါတွင်
စတင်ပျက်ပြယ်လာခဲ့သည်။

"ကျုပ်တို့က အိုလာပြီလား" လင်းဖုန်းက မေးလိုက်သည်။

ကောင်းဟန်၏ နတ်အလင်းတန်း အဆီအနှစ်တို့နှင့်
ပူးပေါင်းလိုက်ကာ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်သည် အချိန်ကာလကို
ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ရှိလာခဲ့သည်။ သူနှင့် ထိတွေ့မိသော
အရာမှန်သမျှတို့သည် အသက်ကြီးရင့်လာ၍
ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည် ဖြစ်၏။

ကမ္ဘာပေါ်မှ အရာမှန်သမျှတို့တွင် မည်သည့်အရာက အချိန်၏
စမ်းသပ်စစ်ဆေးမှုအား ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ပါသနည်း။

အခြားတစ်ဘက်တွင် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်သည် သူ၏
အတွင်းအားများ အားလုံးတို့အား သူဖန်တီးထားသော
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်ထံသို့ ပို့ဆောင်ထားခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း ရွှမ်းလီ၏ ဓားနှင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော် သူ၏
မြို့တော်သည် တစ်စတစ်စ ပဲ့ကြွေနေခဲ့သည်။

ဤခံတပ်၏ ကြေမ့လာမှုသည် ကြီးကျယ်လှသော စွမ်းအားများကို
ထုတ်လွှတ်နေခဲ့ကာ လူအုပ်ကြီးအား အံ့ဩမှင်သက်စေခဲ့သည်။
ကြည့်ရသည်မှာ ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးက တစ်ချက်တည်းနှင့်

ပျက်သုဉ်းသွားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့၏။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အတွင်းအားများ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်
နောက်ဆုံး သွေးရူးသွေးတန်း တိုက်ခိုက်မှုမှနေ၍
ထွက်ပေါ်လာသော စွမ်းအားများသည် ကောင်းဟန်၏
နတ်အလင်းတန်းထက်ပင် ပို၍အားကောင်းသည့်ပုံ ပေါက်နေခဲ့၏။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ သူရဲကောင်းများပင်
ထိုစွမ်းအားကို သတိတကြီးနှင့် ရင်ဆိုင်ရပေလိမ့်မည်။

ဘေးမှကြည့်နေကြသော အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
အကြီးအကဲများတို့သည် အဝေးသို့ အလျင်အမြန်
ဆုတ်ခွာခဲ့ကြသည်။ ထိုစွမ်းအားများနှင့် တိုက်ရိုက်တွေ့ဆုံမိလျှင်
အနည်းငယ်မျှ ထိတွေ့ခဲ့လျှင်ပင် သူတို့အနေနှင့်
ဒဏ်ရာအပြင်းအထန် ရသွားကြမည် ဖြစ်၏။

ရွမ်းလီသည် ဟန်ပန်အမူအရာ ကင်းမဲ့လျက်ပင် ရှိသေး၏။

စကားတစ်လုံးမှ မပြောပဲ သူမသည် ဓားကိုတစ်ချက်
မြှောက်လိုက်ကာ အောက်သို့ခုတ်ချလိုက်သည်။ စက္ကူတစ်စအား
အလယ်မှနေ၍ ပိုင်းဖြတ်လိုက်သကဲ့သို့ ဟင်းလင်းပြင်အား
နှစ်ခြမ်းကွဲစေခဲ့သည်။

အစောပိုင်း ပေါက်ကွဲမှုမှ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သော စွမ်းအားများသည်
ဤဓားချက်ကြောင့် အသက်ကုန်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
အရာအားလုံးတို့သည် ခေတ္တမျှ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားခဲ့၏။
အမှန်တကယ် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ လက်နက်တစ်ခုပေတည်း။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင် တည်ဆောင်ထားခဲ့သမျှ အရာအားလုံးတို့သည်
ဓားချက်တစ်ချက်တည်းနှင့် ပျက်သုဉ်းသွားခဲ့ပေသည်။

"မဟာယာန မှော်ရတနာ တစ်ခုအနေနဲ့ ဒီစွမ်းအားတွေက
လက်ဖျားခါလောက်ပါတယ်" ရွှမ်းလင်သူတော်စင်က
ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ဒါက ကြမ္မာပန်းတိုင် မှော်ရတနာ
အဆင့်ကို မရောက်သေးဘူး"

မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းတွင် သူ၏လက်နှစ်ဘက်အား
ပူးကပ်လိုက်၏။ "ဗုံနတ်သား၊ ထွက်လာခဲ့ပါ"
ရွမ်းလင်သူတော်စင်က ဟစ်ကြွေးလိုက်သည်။

"ဘုန်း"

"ဘုန်း"

ဘုန်းကနဲ မြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။ အသံတစ်ခုသည်
တစ်ခုထက်ပို၍ ကျယ်လောင်လာသည်။ အသံတစ်ခုချင်းစီသည်
မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်၏ စွမ်းအားများ
ရှိပေသည်။

ဟင်းလင်းပြင်ပေါ်သို့ အဖြူရောင် အလင်းတန်းများ
ကျရောက်လာခဲ့ကာ သန့်စင်သော ကန့်လန့်ကာ တစ်ခုကို
ဖန်တီးလိုက်သည်။ ထိုကန့်လန့်ကာများ အတွင်းမှနေ၍ ပုံတစ်လုံး

ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံ!

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီနှင့်အတူ သူတို့သည် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းမှ မှော်ရတနာ နှစ်ခုတို့ ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့သည်
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာဖြစ်သော အန္တိမ
ကောင်းကင်ကြေးမုံထက် အဆင့်တစ်ဆင့်သာ နိမ့်ကြကာ
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ အစွမ်းအထက်ဆုံး လက်နက်များ
အတွင်းတွင် အပါအဝင် ဖြစ်ကြသည်။

ပုံဘေးတွင် အသက်ကြီးကြီးနှင့် လူတစ်ယောက်ရပ်နေသည်။
အရပ်မြင့်မြင့် သန်မာထွားကြိုင်းစွာနှင့် သူ၏ ပုံစံသည်
အစွမ်းကြီးသည့်ပုံ ပေါက်နေ၏။

ထိုအဘိုးအိုသည် ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံ၏ စိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ်သည်။
သူစပေါ်လာကတည်းက စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောခဲ့ပဲ သူ၏လက်များ

အတွင်းတွင် တုတ်ချောင်းနှစ်ချောင်း ပေါ်လာခဲ့ကာ ဗုံအပေါ်သို့
တီးခတ်လိုက်သည်။

ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အား အမှန်တကယ်
ခွဲခြားနေသည့်အတိုင်း ဤဗုံချက်များ၏ အလယ်ဗဟိုမှနေ၍
အဖြူရောင် အလင်းတန်းများ တစ်ကွင်းပြီးတစ်ကွင်း ထွက်လာခဲ့၏။

ဤဗုံသည် ကမ္ဘာအတွင်းရှိ ဝက်ပါများ အားလုံးနီးပါးကို
ချေဖျက်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု ဆိုရိုးရှိသည်။ သူတစ်ခုတည်းနှင့်ပင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထား၏။

လင်းဖုန်းသည် ထိုဗုံအား တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ သူသည်
သူ့အကြောင်းကို ကြားဖူးခဲ့သည်မှာ ကြလှပေပြီ။ သို့သော်လည်း
ယခုအချိန်တွင် ပထမဆုံး အနေနှင့် အနီးကပ် ရင်ဆိုင်ရခြင်း
ဖြစ်သည်။

"ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက ရတနာနှစ်ပါးက တကယ်ကို

နာမည်ကျော်တာနဲ့အညီ လိုက်ဖက်လှပါတယ်" လင်းဖုန်းက
ပြုံးလိုက်ကာ သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှနေ၍ အလင်းတန်း စက်လုံးလေး
တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုအလင်းတန်းသည်
လေထုအလယ်တွင် ပုံပြောင်းသွားခဲ့ကာ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။

ဗုံမှအလင်းတန်းများနှင့် ထိတွေ့မိလိုက်ချိန်တွင် လင်းဖုန်း၏
ဝက်ပါသည် ခံစစ်ဆင်ရင်း လျှင်မြန်စွာနှင့် ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

"ခင်ဗျားရဲ့ ဝက်ပါက တစ်ကယ့်ကို ထူးခြားလှပါတယ်"
ကောင်းဟန်က တိုးညှင်းစွာနှင့် ပြောလိုက်ကာ သူ၏
လက်ဖျားထိပ်များမှ အချိန်မြစ်ရေအား လည်ပတ်လိုက်သည်။

တခဏချင်းတွင်းပင် သူသည် လင်းဖုန်း၏ အရှေ့သို့
ရောက်လာခဲ့ကာ လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်၏။

ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ စတုတ္ထမြောက်

အင်အားအကြီးဆုံး နည်းစနစ်ဖြစ်သည့် ကောင်းကင် စကြာဝဠာ
လက်ဝါးဖြစ်၏။

ကောင်းကင်ကြီးသည် ချိုင့်ဝင်သွားသကဲ့သို့ ထိုလက်ဝါးမှ အံ့ဩဖွယ်
စွမ်းအားများသည် လင်းဖုန်းအပေါ်သို့ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။
သူ၏ပုံမှန် တည်ငြိမ်နေသော အမူအရာနှင့်ပင် လင်းဖုန်းသည်
သူ၏ကိုယ်ပိုင် အရေအတွက်သုံးခု အင်းရှစ်ကွက်
ကောင်းကင်တူနှင့် ပြန်လည်တန်ပြန်လိုက်၏။ ဧရာမ ဘီလူးကြီး
နှစ်ကောင်တို့သည် တောင်တစ်လုံး ကြေမွသွားသည့်အတိုင်း
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြ၏။

မိုင်နှင့်ချီသော ဟင်းလင်းပြင်များသည် မြေပြင်ညီများအဖြစ်
ပြားချပ်သွားကြကာ ဟင်းလင်းပြင်မှနေ၍ အစစ်အမှန် နေရာများ
အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ထိတွေ့မှု၏ အရင်းအမြစ် နေရာတွင် ကောင်းဟန်သည်
လင်းဖုန်း၏ အရှေ့တွင် မလုပ်မယုက် ရပ်နေခဲ့သည်။
ဘီလူးနှစ်ကောင်တို့က မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေကြသည်။

သို့သော်လည်း အချိန်မြစ်ရေက စတင်အကျိုးသက်ရောက်လာခဲ့၏။
ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ အရာအားလုံးတို့အား
အရွယ်ကြီးရင့်စေခဲ့သည်။ လင်းဖုန်း၏ ညာလက်သည်ပင်
စတင်ပြောင်းလဲလာခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်တွင် ရောက်နေခဲ့ကာ
သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် သာမန်ထက် ပို၍ထူးခြားသည်။
သို့သော်လည်း ထိုစွမ်းအားနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရချိန်တွင် သူ၏
အရေပြားနှင့် အသွေးအသားတို့သည် စတင်ရင့်ရော်လာခဲ့၏။
အိုမင်းအားနည်းသည့်ပုံ ပေါက်လာခဲ့သည်။

သူ၏နဖူးပေါ်မှ ထိုက်ကျိုသင်္ကေတသည် စတင်လည်ပတ်လာခဲ့ကာ
သူ၏ညာလက်သည် ပုံမှန် အနေအထားသို့
ပြန်ရောက်သွားခဲ့သည်။

သူ၏အမူအရာသည် ယခင်ကသို့ ဖြစ်ဆဲပင် ဖြစ်သည်။
သို့သော်လည်း ကောင်းဟန်၏ အသိစိတ် အတွင်းတွင်
လင်းဖုန်းသည် ထိုထိုက်ကျို သင်္ကေတအတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့ကာ

စကြာဝဠာကို ဖြတ်သန်းသွားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

သူရဲကောင်း နှစ်ယောက်စလုံးတို့၏ အပေါ်ရှိ ဟင်းလင်းပြင်မှနေ၍
ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များက တစ်သုတ်ပြီးတစ်သုတ်
ကျဆင်းလာခဲ့သည်။ ဟင်းလင်းပြင်၏ ပြင်ပမှနေ၍
ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော အဖြူရောင် ကျောက်စိမ်းတောင်ကြီး
တစ်ခုပေါ်လာခဲ့သည်။ ဒါသည် ယုကျင်းတောင် ဖြစ်၏။

မှော်ကျိန်စာတစ်ခုကို ထုတ်လွှတ်လိုက်ကာ လင်းဖုန်းသည်
ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ကျန်သောသူများအား တောင်ပေါ်သို့
စေလွှတ်လိုက်ကာ တောင်ကြီးကို ကောင်းဟန်ထံသို့
ပျံသန်းလာစေခဲ့သည်။

ကောင်းဟန်သည် စိတ်လှုပ်ရှားနေသည့်ပုံ မပေါက်နေခဲ့ပဲ
အော်ဟစ်လိုက်သည်။ "ယင်ယန် အကြီးအကဲ၊ ထွက်လာခဲ့ပါ"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၁၉

အပိုင်း ၅၈၉ : စုတောင်က နောက်ဆုံးမှာ ရောက်လာခဲ့ပြီ

ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင် တစ်စုံတစ်ရာမှ ရွေ့လျားခြင်း မရှိပေ။
ခေါင်းလောင်းသံ တစ်ခုသာ ပဲ့တင်ရိုက်လာခဲ့၏။

ထိုအသံနှင့်အတူ တစ်ယောက်သည် ယုကျင်းတောင်ဘက်သို့
လှည့်ကြည့်လိုက်ကြသည်။ ဤအရာသည် လင်းဖုန်း၏
ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်းနှင့် ယှဉ်၍မရသော်လည်း ဧရာမ
ခေါင်းလောင်းကြီး တစ်ခုဖြစ်သည်။

ထိုခေါင်းလောင်းသည် အခေါင်းပေါက် ဖြစ်နေကာ
ပေါ့ပါးပုံပေါက်နေ၏။ သူ၏ ပုံစံသည် မြူခိုးငွေ အလွှာပေါင်း
များစွာတို့အား စုစည်းထားသကဲ့သို့ ထွင်းဖောက်မြင်နေရပြီး
ထူးခြားသောပုံ ပေါက်နေသည့် အရာတစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

သူ၏အပြင်ပန်းတွင် အဖြူနှင့် အနက်ရောင် အငွေ့တန်း နှစ်ခုက
ကျဆင်းလာခဲ့၍ ယင်နှင့်ယန် သင်္ကေတကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဒါသည် ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံနှင့် အဖော်ဖြစ်သည့် မှော်ရတနာ၊
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီ ဖြစ်၏။

သူတို့သည် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်အောက်မှ မှော်ရတနာများ
အနက်တွင် အစွမ်းအထက်ဆုံးဟူ၍ နာမည်ကျော်နေကြသည်။
မဟာယာန မှော်ရတနာအဆင့်၏ အထွတ်အထိပ်တွင်
ရောက်နေကြပြီ ဖြစ်၏။

ထိုနာရီ၏ဘေးတွင် ကြည်လင်သော အဖြူရောင် ဝတ်စုံအား

ဝတ်ဆင်ထားသည့် အသက်ကြီးကြီး လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်။
သူ၏ ဝတ်ရုံများသည် လေအတွင်းတွင် လွင့်နေခဲ့ကာ
အနည်းငယ်ပို၍ တောက်ပနေခြင်းမှလွဲ၍ နာရီ၏ပုံနှင့် တူညီနေ၏။

ထူးခြားသော အပိုင်းမှာ နားရွက်ဘေးမှ ကျနေခဲ့သော ဆံနွယ်များ၏
ပုံစံပင် ဖြစ်၏။ ဘယ်ဘက်သည် သန့်စင်ဖြူဖွေးနေခဲ့ကာ
ညာဘက်မှာမူ မည်းနက်နေ၏။ ယင်နှင့်ယန်တို့အား
ကိုယ်စားပြုနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီ၏ စိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်သော
ယင်ယန်အကြီးအကဲ ဖြစ်သည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပေ။

သူသည် တောင်ပေါ်သို့ ချက်ချင်းမကြည့်ခဲ့ပဲ သူ၏အကြည့်အား
ဟင်းလင်းပြင်ကို ချိုးဖောက်ကာ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်းနှင့် တိုက်ခိုက်နေသော ကြမ္မာပန်းတိုင်
ခေါင်းလောင်းအား ကြည့်လိုက်သည်။

"ဒါက ပွားစည်းခြင်း အဆင့်က မှော်ရတနာပဲ ရှိသေးတယ်။
ဘယ်လောက်အထိ ကြောက်စရာ ကောင်းလိုက်သလဲ" ပြီးမှသာ
သူသည် တောင်ပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်၏။

သူသည် ထွင်းဖောက်မြင်နေရသော နာရီကို အသာပုတ်လိုက်ကာ
တုန်ခါမှုများကို ဖြစ်ပေါ်လာစေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ဒါသည်
အသံတစ်စက်မှ မထွက်ခဲ့ပဲ ဟင်းလင်းပြင်တွင် လှိုင်းတွန့်များသာ
ပျံ့သွားခဲ့၏။

နတ်ဘုရား နယ်မြေ အတွင်းတွင် ရပ်နေကြသူများ အပါအဝင်
အားလုံးတို့သည် သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်များ တုန်ခါလာသည်ဟု
ခံစားမိခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီသည် အသံများကို မထုတ်လွှတ်ခဲ့ပဲ
လေဟာနယ်များကိုသာ ထိန်းချုပ်နေခဲ့သည်။ အဖြူရောင်နှင့်
အနက်ရောင် အငွေ့တန်းများသည် အောက်ဘက်မှ တောင်ပေါ်သို့
စီးဆင်းသွားခဲ့၏။

နာရီကိုယ်တိုင်သည် ဤမျှ မကြီးမားသော်လည်း
သူဖန်တီးထားသော လေဟာနယ်သည် ကြီးမားလှကာ
တောင်တစ်ခုလုံးအား ဝါးမျိုတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

တစ်ခုခု မှားယွင်းနေပြီဟု ခံစားလိုက်ရသူမှာ အခြားသူ မဟုတ်ပဲ
လင်းဖုန်းကိုယ်တိုင်ပင် ဖြစ်၏။

ကောင်းကင်ပေါ်မှ တစ်စုံတစ်ခုသည် သူနှင့် ယုကျင်းတောင်၊
မဟူရာကောင်းကင် ရတနာသစ်ပင်၊ ကောင်းကင်ကို
လှည့်ပတ်နေသော ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်တို့၏ ဆက်သွယ်မှုများကို
ဖြတ်တောက်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။

ကောင်းဟန်သည် လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီရဲ့ စွမ်းအားတွေဟာ လေဟာနယ်
အတွင်းဘက်ကို ထွင်းဖောက်နိုင်တယ်။ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်က
မှော်ရတနာ မဟုတ်ခဲ့ရင် တစ်ယောက်ကမှ မခံနိုင်ဘူး"

"ခင်ဗျားရဲ့တောင်က သန်မာပေမဲ့ အတွင်းက စွမ်းအားတွေက
တစ်ခုတည်း မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က ကွဲပြားတဲ့ အရာတွေ ဖြစ်ကြရင်
သူတို့ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုတွေကို ယင်ယန်နာရီက
ဖြတ်တောက်နိုင်တယ်"

သူက ဆက်ပြောလိုက်၏။ "မင်းက တောင်ရဲ့ စွမ်းအားတွေကို
ဟင်းလင်းပြင်ရဲ့ စွမ်းအားတွေနဲ့ ပူးပေါင်းထားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့
မီးကိုမီးနဲ့ ပြန်တိုက်ရသလို ကမ္ဘာပေါ်မှာ တားဆီးလို့ မရတဲ့
အင်အားဆိုတာ မရှိပါဘူး"

လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်ကာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "ဒီအဆိုသာ
မှန်ခဲ့လို့ရှိရင် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီက ရုံးမှာ သေချာနေပြီ"

သူ၏စကား မဆုံးသေးခင်တွင် မဟူရာကောင်းကင်
ရတနာသစ်ပင်သည် ယခင်ကထက် များစွာပို၍
တောက်ပလာခဲ့သည်။ သူ၏ အကိုင်းအခက်များ၊

သစ်ရွက်များတို့သည် ပြင်းထန်စွာနှင့် တုန်ခါသွားကြ၏။

အလင်းတန်းများက ပိုမိုတောက်ပလာခြင်းနှင့် အတူ
သစ်ပင်၏ဘေးမှ ဟင်းလင်းပြင်သည် ပို၍ တွန့်လိမ်ကာ
ပုံပျက်လာခဲ့၍ ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီအား
အံတုတော်လှန်နေခဲ့သည်။

"စိတ်ဝိညာဉ် သစ်ပင်လေးပင် မဟုတ်ဘူး။ ပိုပြီးတော့တောင်
အစွမ်းထက်တဲ့ အရာတစ်ခုလား" ယင်ယန် အကြီးအကဲက
ပြောလိုက်ကာ သူ၏ ပုံစံသည် တုန်ခါသွားခဲ့၍ နာရီနှင့်
တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားခဲ့ပြီး ယခင်ကထက် ပိုမိုသည့်
စွမ်းအားများကို ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

အဖြူနှင့် အနက်တို့၏ စီးဆင်းမှုတို့နှင့် အတူ ဤနာရီသည်
ယခင်ကထက်ပို၍ အားကောင်းလာခဲ့ကာ ယုကျင်းတောင်
တစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းနိုင်ရန် ကြိုးစားနေခဲ့၏။

"ဒီနာရီက ပြိုင်ဘက်ကင်း မဟုတ်ပေမဲ့ မင်းရဲ့ အဖိုးတန်
တောင်နဲ့သစ်ပင်ကို ကိုင်တွယ်ဖို့အတွက် လုံလောက်တယ်"
ကောင်းဟန်က တိုးညှင်းစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီအား ဂရုမစိုက်တော့ပဲ
လှည့်လိုက်ကာ ကောင်းဟန်ထံသို့ လှမ်းလာခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းထံမှ အလင်းတန်းသည် ကောင်းဟန်အပေါ်သို့
ကျရောက်လာခဲ့၍ သူ၏ အချိန်မြစ်ရေသည် စီးဆင်းမှု
ရပ်တန့်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

မြစ်တစ်ခုလုံးသည် အစိုင်အခဲအဖြစ် အေးခဲသွားသကဲ့သို့
ဖြစ်သွားခဲ့၏။ သို့သော်လည်း မည်သည့်အရာက အချိန်၏
စီးဆင်းမှုကို ရပ်တန့်နိုင်ပါသနည်း။

မအိုမင်းနိုင်သည့် အရာတစ်ခု၊ အစဉ်အမြဲ ရှင်သန်နိုင်သည့်
အရာတစ်ခု!

"ထာဝရ အလင်းတန်း" ကောင်းဟန်သည် အနည်းငယ်
ထိတ်လန့်သော အမူအရာများ ပေါ်လာခဲ့၏။ "ဒါက အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်ရဲ့ ရှေးကျတဲ့စွမ်းအားဖြစ်တယ်။ မင်း.. မင်း..
ဒါကြောင့်မို့ငါက ဒီနေရာကို စရောက်လာတာတည်းက တစ်ခုခု
မှားယွင်းနေတယ်လို့ ထင်နေမိတာ။ ရှိယုက အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်ရဲ့ နည်းစနစ်ကို အပြည့်အဝ တတ်ကျွမ်းသွားခဲ့ပြီပေါ့"
ကောင်းဟန်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။

"ဒါပေမဲ့ ရှိယုရဲ့ ထာဝရ အလင်းတန်း... သူက မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ။
မဟုတ်မှလွဲရော မင်းရဲ့ဓားများလား"

သဘောပေါက်လိုက် အပြီးတွင် ကောင်းဟန်သည် ချက်ချင်းပင်
မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်အား အသုံးပြု၍ လင်းဖုန်း၏
တိုက်ခိုက်မှုအား ခုခံလိုက်သည်။

ထာဝရ အလင်းတန်းနှင့် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းဟန်၏

အချိန်မြစ်ရေအား တန်ပြန်နိုင်ခဲ့သည်။ သူ့အား
မဖျက်ဆီးနိုင်သော်လည်း သူ၏ အိုမင်းစေသော အစွမ်းသတ္တိအား
တားဆီးနိုင်ခဲ့၏။

လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီနှင့် မူလ
ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်တို့၏
ပူးပေါင်းတိုက်ကွက်သည် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်းတို့၏
စွမ်းအားများကို ပေါင်းစည်းထားကာ ပို၍ပို၍ ပြင်းထန်လာခဲ့သည်။
ဤစွမ်းအားသည် ကောင်းဟန်၏ မိုးကုတ်စက်ဝိုင်း မြို့တော်အား
နောက်ဆုံးတွင် ချိုးဖောက်နိုင်ခဲ့၏။

"မြင့်တက်လာစမ်း" ကောင်းဟန်က ရေရွတ်လိုက်သည်။
အလင်းတန်း တစ်တန်းသည် သူ၏ ကိုယ်အတွင်းမှ
ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။

ထိုအလင်းတန်းသည် လွန်စွာမှ သန့်စင်လှသဖြင့် သူနှင့်မတူသော
အရာမှန်သမျှကို လက်မခံနိုင်ခဲ့ပေ။ သူသည် လင်းဖုန်းအား
အဝေးသို့ တွန်းလွှတ်ခဲ့သည်။ ပြန်ကြည့်လိုက်လျှင်

ကောင်းဟန်သည် အဝတ်နောက်တစ်ထည် ထပ်ဝတ်ထားသကဲ့သို့
ဖြစ်နေသည်။ ထိုအဝတ်သည် အလင်းရောင်များဖြင့်သာ
ဖန်ဆင်းထားခြင်း ဖြစ်၏။

မှော်ရတနာ တစ်ခုဖြစ်သော သဘာဝ အလင်းတန်း
ကောင်းကင်ဝတ်ရုံ!

လင်းဖုန်း၏ တိုက်ခိုက်မှုသည် ချက်ချင်းပင် အတွန်းလှန်
ခံလိုက်ရ၏။ အလင်းရောင် ပင်လယ်အတွင်းတွင် သူ၏ဓားသည်
လုံးဝ နစ်မြုပ်သွားခဲ့သည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင် ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံသည် လင်းဖုန်း၏ ယင်-
ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါအား
တိုက်ခိုက်နေခဲ့သည်။

ဝက်ပါသည် သူ၏ စွမ်းအားများကို အစွမ်းကုန်
ထုတ်လွှတ်လိုက်ခြင်းနှင့် အတူ အလင်းတန်းများသည်

အရပ်မျက်နှာ အရပ်ရပ်သို့ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။ အလင်းတန်းများသည်
ကောင်းကင်ပေါ်တွင် ကျယ်ပြန့်သွားခဲ့ကာ သင်္ကေတများနှင့်
စကားလုံးများသည် ပေါင်းစည်းသွားခဲ့၍ မီးခိုးရောင်
ထူးခြားကောင်းမွန်သည့် လက်ရာတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းသွားခဲ့၏။

ကောင်းကင်ကို လှည့်ပတ်နေသော ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်တို့သည်
ဂူတူးဗဟို နတ်ဘုရား အလင်းတန်းတို့နှင့် ပေါင်းစည်းကာ
ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးကို ကိုယ်စားပြုနေကြ၏။ ဝိညာဉ်ဖန်ဆင်း
တံဆိပ်နှင့် သေမင်းကျောက်တုံးတို့သည် ရှင်ခြင်းနှင့်
သေခြင်းတို့အား ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ဝင်္ကပါအတွင်းတွင် အဖြူရောင် မီးတောက်တစ်ခုသည် ခရမ်းရောင်
သလင်းကျောက် တစ်ခုမှ အလင်းတန်းနှင့်အတူ ကခုန်နေခဲ့သည်။

သန့်စင်သောယန် အကြွင်းမဲ့မီးတောက်နှင့် ငရဲကမ္ဘာ ခရမ်းရောင်
သလင်းကျောက်တို့သည် အတူတကွ ပူးပေါင်းလိုက်ကာ
ယင်နှင့်ယန်တို့ကို ဖော်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။

ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်ပါ။ ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ဖျက်ဆီးခြင်းတို့၏ ပုံစံခြောက်မျိုး၊ ယင်နှင့်ယန်တို့၏ ပြောင်းလဲခြင်း!

ထိုဝင်္ကပါအတွင်းတွင် ထွင်းဖောက်၍ မြင်နေရသော
သားရေတစ်စသည် မယုံနိုင်လောက်အောင် အရောင်စုံလင်သည့်
မြင်ကွင်းများကို ဖော်ပြလိုက်၏။

ဒါသည် ကောင်းကင်မြေခွေး မဟာပဏ္ဍိတ၏ထံမှ
လက်ဆောင်ဖြစ်၏။ ပိုးမျှင်မိစ္ဆာတစ်ကောင်ထံမှ ခွာယူထားကာ
ကောင်းကင်မြေခွေး မဟာပဏ္ဍိတ ကိုယ်တိုင်က လက်ရာမြောက်စွာ
ချုပ်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤရတနာသည် အဆုံးမဲ့
ပြောင်းလဲခြင်းများကို ထုတ်လုပ်နိုင်ပေသည်။

လွင်ပြင်ကျယ်တစ်ခု၊ ညိုမှောင်ဖုန်ထူသော သဲကန္တာရ၊
မိုးထိုးနေသော တောင်များ၊ ကြည်လင်သော အပြာရောင်ပင်လယ်၊
ထိုသားရေစအပေါ်တွင် မြင်ကွင်းမျိုးစုံကို တွေ့နိုင်ပေသည်။

မြင်ကွင်းတစ်ခုတိုင်းသည် ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာတစ်ခုအား
ဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ရှေးဟောင်းတံလျှပ် သားရေစနှင့် တွဲဖက်သည့် အိုင်တမ်မှာ
အဖြူရောင် ကျောက်စိမ်း ပုံဆောင်ခဲ တစ်ခုဖြစ်၏။ ဒါသည်
ရှိထုန်းဟောင်က ရှိထုန်းရီ၏ မျက်စိကို အနိုင်ယူခဲ့သည့်
ကောင်းကင်ရောင်ပြန် ကျောက်တုံးဖြစ်၏။

ဤကျောက်တုံးမှ အလင်းတန်းသည် ပုံရိပ်ယောင်များ အားလုံးကို
ချေဖျက်နိုင်သည့် အစွမ်းရှိသည်။ ထို့ကြောင့်သူသည်
သားရေစပေါ်မှ အရာအားလုံးကို ပယ်ဖျောက်နိုင်ခဲ့၏။

အတူတကွပင် ပုံရိပ်ယောင်နှင့် အစစ်အမှန်တို့၏ စွမ်းအားသည်
နောက်ထပ် အဆင့်တစ်ခုသို့ တက်သွားခဲ့သည်။

ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်ပါ။ ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ဖျက်ဆီးခြင်း ပုံစံခြောက်မျိုး၊ ပုံရိပ်ယောင်နှင့် အစစ်အမှန်တို့၏

ပြောင်းလဲမှ!

လင်းဖုန်း၏ ပုံစံခြောက်မျိုးသည် ယခင်က မပြည့်စုံခဲ့ပေ။ သူသည် ပြီးပြည့်စုံစေရန် ပြောင်းလဲခြင်း ခြောက်မျိုးနှင့် ရတနာ ၁၂ပါးတို့၏ တပြိုင်နက်တည်း လုပ်ရှားမှုများအား လိုအပ်ပေသည်။

ဝက်ပါသည် ပြီးပြည့်စုံသွားပါက ပြောင်းလဲခြင်း တစ်ခုတိုင်းသည် သူ၏ စွမ်းအား အစစ်အမှန်အား ဖော်ထုတ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

အစောပိုင်းက သူ့တွင် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့၏ ပြောင်းလဲခြင်းတို့သာ ရှိပေသည်။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် ယင်နှင့်ယန်၊ ပုံရိပ်ယောင်နှင့် အစစ်အမှန်တို့၏ ပြောင်းလဲခြင်းများ ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင် ပြောင်းလဲခြင်း လေးမျိုးတို့က တစ်ချိန်တည်းတွင် လုပ်ရှားနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၍ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါသည် နောက်ထပ် အဆင့်အသစ် တစ်ခုအား တက်သွားနိုင်ပြီ

ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံသည် အလားတူပင်
စွမ်းအားကောင်းနေခဲ့သည်။ အဘိုးအို၏ အရှေ့မှ
ဦးဆောင်နေမှုနှင့်အတူ ပုံသံ တစ်သံပြီးတစ်သံတို့သည် လေထုကို
ချိုးဖောက်၍ ကျရောက်လာခဲ့သည်။

ပုံသံတစ်ချက်သည် ယခင်က ဝင်္ကပါ၏ ပြောင်းလဲမှုများကို
ဖိနှိပ်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း ပြောင်းလဲခြင်း လေးမျိုးတို့၏
စွမ်းအားအသစ်ကြောင့် ပုံသံများမှာ အကျိုးသက်ရောက်မှု
မရှိနိုင်တော့ပေ။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းဟန်နှင့် တိုက်ခိုက်နေဆဲတွင် သူ၏
အာရုံအချို့ကို ဝင်္ကပါ၏ အပေါ်တွင် ထားထားခဲ့သည်။
သူ၏ညာလက်မှ လျှင်မြန်စွာ လုပ်ရှားမှုဖြင့် ထာဝရ
အလင်းတန်းသည် ဝင်္ကပါအတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။

ချက်ချင်းပင် ဝက်ပါသည် အပူပိုင်းကမ်းခြေတစ်ခုမှ
သဲမှုန်များကဲ့သို့သော သေးငယ်သော အလင်းစက်လေးများဖြင့်
လင်းလက်လာခဲ့၏။ အလင်းစက်လေး တစ်စက်စီတို့သည်
တစ်ခုစီအနေနှင့် အရေးမပါနေသကဲ့သို့ ခံစားနေရသည်။
သို့သော်လည်း စုပေါင်းလိုက်သောအခါ သူ၏ စွမ်းအားများသည်
ထူးခြားကြီးမားလှပေသည်။

ဒါသည် အလင်းဓားမြန်ဂိုဏ်းမှ လျှို့ဝှက်ရတနာဖြစ်သော တစ်ခဏ
ကောင်းကင်ကျောက်စရစ် ဖြစ်၏။

ဂိုဏ်းအတွင်းမှ ထိပ်သီးပညာရှင်များသည် သူတို့၏
တိုက်ခိုက်မှုများတွင် အလင်းရောင်၏ အမြန်နှုန်းအား ရရှိစေရန်
ဤအိုင်တမ်အား လိုအပ်သည်။

အလင်းဓားမြန် ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်သည်
ထောင်ရောင်ရောင်ကိုခေါ်ကာ ယုကျင်းတောင်သို့ လာခဲ့ပြီး
ကောင်းကင်ဖာထေး နွယ်ပင်အား တောင်းခံရာတွင် သူ၏ကိုယ်ပိုင်
ရတနာနှင့် အလွဲအလှယ် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းသည်

ဤတစ်ခဏ ကောင်းကင်ကျောက်စရစ်နှင့် ထာဝရ
အလင်းတန်းတို့အား ရယူနိုင်ရန် နည်းဗျူဟာ ချမှတ်ပြီးသား ဖြစ်၏။

တစ်ပါးက ထာဝရ၊ တစ်ပါးက တစ်ခဏ ဖြစ်နေသော
ရတနာနှစ်ပါးတို့သည် အချိန်၏ ပြောင်းလဲချက်များကို
ကိုယ်စားပြုနေသည်။

ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ဖျက်ဆီးခြင်းတို့၏ ပြောင်းလဲမှု ခြောက်မျိုး၊ ထာဝရနှင့်
တစ်ခဏတို့၏ ပြောင်းလဲမှု!

ငါးခုမြောက် စွမ်းအားစုသည် ဝင်္ကပါအတွင်းသို့ ဝင်လာသောအခါ
သူ၏ စွမ်းအားများသည် နောက်တစ်ဆင့်သို့ တက်သွားခဲ့သည်။
ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံက မဖိနှိပ်နိုင်တော့ပေ။

ပုံနတ်သား၊ ကောင်းဟန်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည်
ထိတ်လန့်နေကြသည့်ပုံများ ပေါ်လာခဲ့၏။

ဤဝက်ပါသည် ထိန်းချုပ်မှု ကင်းလွတ်သွားသော
သားရဲတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ကြီးထွားလာခဲ့ကာ
ကောင်းကင်အားမျိုချချင်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထိုအချိန်တွင်ပင် ဟင်းလင်းပြင်၏ အလွန်ရှိ ကြယ်စင်များထံမှ
အလင်းတန်းတစ်ခု ပျံသန်းဝင်ရောက်လာခဲ့၏။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီ!

စူတောင်ဓားဂိုဏ်း!

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၁ : အပိုင်း ၂၀

အပိုင်း ၅၉၀ : လင်းဖုန်း၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်း

အဖြူရောင် ဓားအော်ရာ တစ်တန်းသည် ကြယ်စင်မြစ်များကို
ဖြတ်သန်းလာခဲ့ကာ လင်းဖုန်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ဒါသည် စူတောင်ဓားဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းကို ထောက်ပံ့နိုင်သော ရတနာ၊
မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာ၏ အစွမ်းအထက်ဆုံး ဓားပညာရပ်၊
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီပင် ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်း၏ အကြည့်သည် လင်းလက်သွားခဲ့ကာ
သူ၏ညာလက်ဖြင့် မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား ဖန်ဆင်းလိုက်သည်။
သူသည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီထံသို့ လက်ညှန်လိုက်ရာ
မီးခိုးရောင် ဓားချီတစ်ခုက သူ့အား ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

ဒါသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီ ဖြစ်သည်။

မီးခိုးရောင်နှင့် အဖြူရောင် ဓားအော်ရာတို့သည်
ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံသွားကြ၏။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ တုံ့ပြန်မှုများ
မပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော်လည်း ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်
အတွင်းမှ ထိပ်တိုက်တွေ့ခဲ့သော နေရာသည် တွန့်လိမ်သွားခဲ့ကာ
ဝဲကတော့ တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ထိုဝဲကတော့သည် အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နေကာ ဘေးမှအရာ
အားလုံးတို့အား ဝါးမျိုနိုင်ခဲ့၏။ အရွယ်အစား သေးငယ်သော
ကြယ်များပင် အတွင်းသို့ ဆွဲသွင်းခြင်းကို ခံခဲ့ရ၏။

ထိုဝဲကတော့သည် ပတ်ဝန်းကျင်မှ လေဟာနယ် ဟင်းလင်းပြင်တို့
လက်မခံနိုင်တော့သည်အထိ ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။
ဝဲကတော့သည် ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ကာ ဓားအလင်းတန်းများသည်
ဥက္ကာပျံများကဲ့သို့ နေရာအနှံ့ လွင့်ပျံသွားကြသည်။ သူသည်
စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံးကို ပျံ့နှံ့သွားခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် ဓားချက်တစ်ချက်ဖြင့် ပြန်လည်တုံ့ပြန်ခဲ့သော်လည်း
နောက်ထပ် ဂရုထပ်မစိုက်နေတော့ချေ။ သူ၏ခေါင်းကို
ပြင်းထန်စွာနှင့် လှည့်လိုက်ကာ ယုကျင်းတောင်အား ဝါးမျိုခါနီး
ဖြစ်နေသော ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီအား ကြည့်လိုက်သည်။

"အဆုံးမဲ့ လေဟာနယ်တွေရဲ့ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုနဲ့ ယင်နဲ့ယန်တို့ရဲ့
ပြောင်းလဲမှုတွေက တကယ့်ကို ထူးချွန်ပြောင်မြောက်လှပါတယ်"
လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ငါ့အပေါ်မှတော့
ဘာမှအသုံးမဝင်ဘူး"

သူ၏စကား ဆုံးသည်နှင့် လင်းဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်
အဖြူနှင့်အနက် အရောင်များဖြင့် စတင်လင်းလက်လာခဲ့သည်။

အစပိုင်းတွင် အရောင်မှေးမှိန်နေသေးသော်လည်း အလွန်အမင်း
ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းလှသည့် အော်ရာများသည် ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ် အတွင်းတွင် စတင်ပျံ့နှံ့လာခဲ့၏။

အလင်းတန်းများနှင့် တိမ်တိုက်တို့က ထိုးတက်လာခဲ့၍ လင်းဖုန်းကို
အလယ်တွင်ထားကာ ဝန်းရံထားခဲ့သည်။ အဖြူနှင့်အနက်
အလင်းရောင်တို့မှာ တလှည့်စီ လင်းလာနေကြ၏။ သူတို့သည်
တဖြည်းဖြည်း ပို၍ တောက်ပလာကြကာ ဖြတ်မှတ်ဆုံ
ယင်ယန်နေမင်း တစ်စင်းက မြင့်တက်လာခဲ့သကဲ့သို့
ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထိုနေမင်း အတွင်းတွင် အဆင့်မြင့် သက်ရှိတစ်ယောက်က
သူ၏မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်သကဲ့သို့ ခံစားနေရ၏။ သူ၏
အစွမ်းသည် စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံးကို ပျံ့နှံ့သွားခဲ့၏။

ဤကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားသည် လူအားလုံးတို့အား
ကျောက်ရုပ်ဖြစ်စေခဲ့သည်။

သူသည် လင်းဖုန်းထံမှ အလွန်ဝေးကွာနေသော ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေထဲတွင် ရပ်တန့်သွားသော်လည်း ထိုစွမ်းအားကို

မြင်ရုံသက်သက်နှင့်ပင် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ
လူတိုင်းအား ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ကာ အညံ့ခံစေခဲ့သည်။

သာမန်လူများက ဆင်းသက်လာသော နတ်ဘုရားများကို
တွေ့လိုက်ရသည့်အခါ မတတ်နိုင်ပဲ နတ်ဘုရားများအား
ဦးညွှတ်ခဲ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

တစ်ယောက်၏ ကျင့်ကြံမှုသည် မည်မျှပင် အစွမ်းထက်စေကာမူ၊
တစ်ယောက်၏ စိတ်ဝိညာဉ်သည် မည်မျှပင် သန်မာစေကာမူ၊
တစ်ယောက်၏ ခွန်အားများသည် မည်မျှပင် ကြီးမားစေကာမူ
သူတို့သည် ဤအချိန်တွင် ဦးညွှတ်ရမည်သာ ဖြစ်သည်။

အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာ၊ နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာနှင့်
ကျန်သော အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများသည်
တည်ငြိမ်စွာ နေနိုင်ခဲ့ကြသေးသော်လည်း သူတို့၏ အမူအရာများမှာ
အလွန်အမင်း လေးနက်နေကြသည်။ သူတို့သည်
ထိုအဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းတို့အား အညံ့မခံဟု
အားတင်းထားနိုင်ကြသော်လည်း သူတို့၏ တပည့်များအတွက်ကိုမူ

အာမမခံနိုင်ကြပေ။

ဒါသည် ထိုအဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းအား မြင်တွေ့ရုံပင်
ရှိသေးသည်။ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုရသေးပေ။

ရှိယု၏ ကာကွယ်မှုအောက်သို့ ရောက်သွားမှသာ မဟာချင်
အင်ပါယာမှ ပြည်သူလူထုတို့သည် ထိုအလင်းတန်း၏
လွှမ်းမိုးမှုအောက်မှ ရုန်းထွက်နိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
ရှိရှင်းယွမ်နှင့် ရှိချုံးယွမ်တို့ အပါအဝင် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်
အဆင့်အောက်မှ သူများ၏ ခန္ဓာကိုယ်များသည် အဆက်မပြတ်
တုန်ခါနေကြ၏။ အချိန်မရွေး ပျော့ညံ့သွားတော့မည့်ပုံ
ပေါက်နေခဲ့သည်။

ဂူချင်လျှို၏ မျက်နှာပေါ်မှအပြုံးသည် ဤအချိန်တွင် လုံးဝ
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူက ဗလုံးဗထွေးဖြင့်
ပြောလိုက်၏။ "မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်း! အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းကို ပိုင်ဆိုင်ထားတယ်"

ရှိယျန်းဟောင်နှင့် ရှိယျန်းရီတို့သည် မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်၍ အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
အကြီးအကဲတို့၏ အာရုံတို့ကို ဖမ်းစားနိုင်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း
သူတို့သည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက်နှင့် အခြေတည် ဝိညာဉ်
အဆင့်တို့တွင်သာ အသီးသီး ရှိကြသေး၏။

သူတို့၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းသည် ယခုမှ
စတင်မွေးဖွားလာခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူတို့တွင်
အဆုံးမဲ့ အလားအလာများ ရှိကြသည်။ သူတို့တွင်
မရင့်ကျက်သေးသော်လည်း မယုံနိုင်လောက်အောင်
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော အင်အားများကို ပိုင်ဆိုင်ထားကြ၏။

ယခုအချိန်တွင် အားလုံးတို့၏ အရှေ့တွင် အင်မော်တယ်ဝိညာဉ်
အဆင့်တွင် ရောက်နေပြီဖြစ်သော လင်းဖုန်းသည် သူ၏ကိုယ်ပိုင်
မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းကို ဆင့်ခေါ်ခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

အစပထမတွင် မှေးမှိန်နေသေးသော်လည်း
မျက်စိတစ်မှိတ်အတွင်းတွင် အဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းတို့သည်
တောက်ပလာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာအော်ရာသည်
အားလုံးတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်အား တုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။
သူ၏စွမ်းအားသည် ကောင်းကင်ကိုးလွှာနှင့် မြေကြီးတို့ကို
ဖိနှိပ်ထားနိုင်ခဲ့၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် လင်းဖုန်းရှိနေသော နေရာသည် အဆုံးမဲ့
အလင်းတန်းများဖြင့် တောက်ပလာခဲ့၏။ မရေမတွက်နိုင်သော
ဆန်းကြယ်နက်နဲသည့် မှော်သင်္ကေတနှင့် ပုံရိပ်များသည်
လေဟာနယ် ဟင်းလင်းပြင် တစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တို့အား သယ်ဆောင်ထားကာ
ပြိုင်ဘက်ကင်း စွမ်းအားတို့အား ပိုင်ဆိုင်ထား၏။ ပိုင်ရှင်၏
ကျင့်ကြံမှုအဆင့် မြင့်လာသည်နှင့်အမျှ သူသည် ပို၍
စွမ်းအားကြီးလာမည် ဖြစ်၏။

ခုအချိန်တွင် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ပေါ်မှ သက်ဆင်းလာသော
နတ်ဘုရားတစ်ပါးအလား ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူသည် ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ်တွင် ဂုဏ်ရှိန်ထည်ဝါစွာဖြင့် ရပ်နေခဲ့၏။

သူသည် ယုကျင်းတောင်အား လွှမ်းခြုံလှနီးပါး ဖြစ်နေခဲ့သော
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီအား ကြည့်လိုက်ကာ ချက်ချင်းပင်
မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်း တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။
အဆုံးမဲ့ အလင်းတန်းများသည် အံ့သြဖွယ် ကောင်းလောက်အောင်
ရှည်လျားသည့် သက်တန့်တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။
သူသည် ဟင်းလင်းပြင်အား နှစ်ပိုင်းပိုင်းခွဲလိုက်သည်။

အလင်းတန်းများ အတွင်းတွင် နတ်ဘုရားများနှင့် ဗုဒ္ဓတို့၏
အသံများ ကြားနေရသည်။ သူတို့၏ အလင်းတန်း ပုံရိပ်များသည်
တကယ့်ဖြစ်တည်မှုများအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၍
အလင်းတန်းများ၏ အပေါ်တွင် ရပ်တည်နေခဲ့သည်။ သူတို့သည်
နတ်တံတားတစ်ခုအပေါ်တွင် ရပ်နေခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီသည် တုန်ခါသွားခဲ့၏။

ယင်ယန်အကြီးအကဲ၏ အမူအရာသည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။
သူသည် ခြေတစ်လှမ်း ရှေ့တက်လိုက်ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်နှင့်
သူ၏ဘေးမှ မှော်ရတနာအား ပူးပေါင်းလိုက်သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီသည် စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံးအား
တုန်ခါစေခဲ့သည်။ သူသည် အနောက်သို့ လျင်မြန်စွာ ဆုတ်လိုက်ရာ
လင်းဖုန်း၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းအား
ရှောင်ရှားနိုင်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း သူသည် ယုကျင်းတောင်ထံသို့
သူ၏စွမ်းအားများကို မထုတ်လွှတ်နိုင်တော့ပေ။

ယုကျင်းတောင်၊ မဟူရာကောင်းကင် ရတနာသစ်ပင်၊
ကောင်းကင်ကို လှည့်ပတ်နေသော ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်များနှင့်
လင်းဖုန်းတို့သည် ပြန်လည်ဆက်သွယ်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီအား အမှမထားခဲ့ချေ။
သူ၏အကြည့်သည် ကောင်းဟန်ထံသို့ ရွှေ့သွားခဲ့သည်။
မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းအား ထုတ်လွှတ်လိုက်၍
နေရာတစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းလိုက်သည်။

ကောင်းဟန်က ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားခဲ့သည်။ နတ်အလင်းတန်း
ယင်နည်းစနစ်ကို ထုတ်ဖော်လိုက်သော်လည်း
ဘာအကျိုးသက်ရောက်မှုမှ မရှိပဲ အသုံးမဝင်ခဲ့ချေ။

သူ၏အစွမ်းသည် စကြာဝဠာကြီး၏ အချိန်တိုကိုပင် လျင်မြန်စွာနှင့်
ကုန်ဆုံးစေကာ အထီးကျန်ခြင်း ဖြစ်စေနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း ဒါသည် လင်းဖုန်း၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်း၏ အရှေ့တွင် အသုံးမဝင်ခဲ့ပေ။ အဖြူနှင့်အနက်
အလင်းတန်းများ၏ အကြားမှ လင်းဖုန်းက တိုးထွက်လာခဲ့၏။
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီသည် နတ်အလင်းတန်း
ယင်နည်းစနစ်အား ဖျက်ဆီးလိုက်သည်။

တစ်ခဏအကြာတွင် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းဟန်၏ဘေးသို့
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ကောင်းဟန်သည် မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။
တိမ်တိုက်ပင်လယ် တစ်ခုသည် ပေါ်ထွက်လာခဲ့၍
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများဖြင့် လင်းလက်နေသော တံခါးများ
ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဒါသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏
ကောင်းကင်ကိုးလွှာ မှော်ကျိန်စာ၏ ကျုံးကောင်ကင်ဂိတ် ဖြစ်သည်။

သူသည် ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်အား အသုံးပြု၍ လင်းဖုန်းအား
ရှောင်ရှားနိုင်ရန် လွတ်လမ်းရှာနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

"ထွက်သွားဖို့ နောက်ကျသွားပြီ" လင်းဖုန်းသည် သူ၏လက်အား
ငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းသည်
ကောင်းကင်အား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့၏။

သူ၏အရှေ့တွင် မည်သည့်တံခါးကိုမဆို ပိတ်ဆို့ထားမည် ဖြစ်၏။
လွတ်မြောက်ရာလမ်း ရှိမည်မဟုတ်ချေ။

သူသည် ကျုံးကောင်းကင်ဂိတ်အား ချေဖျက်ပြီးခဲ့သည်နှင့်

လင်းဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ကာ
ကောင်းဟန်၏ အရှေ့သို့ ရောက်လာခဲ့သည်။ သူ၏လက်ဝါးကို
မြှောက်လိုက်ကာ သူ၏လက်ချောင်းများအား ဖြန့်လိုက်ကာ
အောက်သို့ကုတ်ချလာခဲ့သည်။

ကောင်းဟန်ကလည်း လင်းလက်လာခဲ့သည်။ ဒါသည်
သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံ၏ အစွမ်းဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း နှမြောစရာ ကောင်းသည်မှာ အလင်းတန်းသည်
စတင် လင်းလက်လာစဉ်တွင်ပင် သူသည် လင်းဖုန်း၏ လက်ဝါးဖြင့်
ငြိမ်းသက်ခြင်းအား ခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကြည့်ရသည်မှာ
လက်ချောင်းတစ်ချောင်းဖြင့် အမွှေးတိုင်ကို ဖိလိုက်ခြင်းနှင့်
တူနေသည်။

"အမိန့်!" ကောင်းဟန်သည် နတ်ကောင်းကင် ယင်နည်းစနစ်
သစ်သီး၏ အစတစ်စကို ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ ထိုသစ်သီးသည်
ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ကာ အချိန်စီးဆင်းခြင်း စွမ်းအား
သဘောတရားများ၏ စွမ်းအားသဘောတရားများကို

ပြောင်းပြန်လှန်လိုက်၏။ ဒါသည် စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံး၏
အချိန်စီးဆင်းမှုအား ရပ်တန့်စေခဲ့သည်။

အချိန်ခေတ္တ ရပ်တန့်သွားခြင်းကို အခွင့်ကောင်းယူ၍
ကောင်းဟန်သည် အလင်းတန်း တစ်ခုအသွင်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ
ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံသည်
လင်းဖုန်း၏ တင်းကျပ်စွာ ဆုပ်ကိုင်ထားခြင်းအား ခံနေရသည်။
သူသည် သူ့ကိုယ်သူ လွတ်မြောက်အောင် မလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။
ကောင်းဟန်သည် သူ၏မှော်ရတနာအား စွန့်လွှတ်ခဲ့ရကာ
သူ့ကိုယ်သူသာ လင်းဖုန်း၏ ချုပ်နှောင်မှုမှ လွတ်မြောက်အောင်
တတ်နိုင်ခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းဟန်နောက်သို့ မလိုက်ခဲ့ပဲ သူ၏
လက်ဝါးများကိုသာ စုစည်းလိုက်သည်။ ပြီးတာနှင့် သူသည်
သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံအား ရိုက်လိုက်၏။
အဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းများက လင်းလက်လာခြင်းနှင့်အတူ

ဤမှော်ရတနာ၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်သည် ခြေမွခံလိုက်ရသည်။

စွမ်းအားထက်သော မှော်ရတနာဖြစ်သော သဘာဝအလင်းတန်း
ကောင်းကင်ဝတ်ရုံ၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ် အဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသည်မှာ
နှမြောစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်းသည် သဘာဝအလင်းတန်း
ကောင်းကင်ဝတ်ရုံအား ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝင်္ကပါ အတွင်းသို့ ပစ်သွင်းလိုက်သည်။

ဝင်္ကပါအတွင်းတွင် မူလကတည်းက လုံးဝမည်းနက်နေသော
ခက်ထန်သည့် သားရဲတစ်ကောင်၏ ရုပ်အလောင်းတစ်ခု
ရှိနေခဲ့သည်။ သူမှနေ၍ အဆုံးမဲ့ အမှောင်စွမ်းအင်များကို
ထုတ်လွှတ်နေခဲ့၏။

ရှေးပဝေသဏီမှ အမှောင်ဘုရင် မိစ္ဆာတစ်ကောင် အနေနှင့်
မင်းတု၏ ရုပ်အလောင်းသည် ရှေးကျသန့်စင်သော အဆုံးစွန်

အမှောင်စွမ်းအား သဘောတရားများကို ထုတ်လွှတ်နေခဲ့သည်။

သူ့တွင် ဖျက်ဆီးခြင်း စွမ်းအား သဘောတရားများ ရှိနေရုံတင်
မကပဲ မိခင်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ ငြိမ်းချမ်းသော အသက် ဖန်ဆင်းခြင်း
သဘောတရားများ ပါနေသေး၏။

သို့သော်လည်း သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံ
ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက် ထိုအနက်ရောင်
စွမ်းအားတို့သည် အလွန်အမင်း ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းလာခဲ့သည်။
ဤအမှောင်စွမ်းအားနှင့် သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံမှ
အလင်းရောင်တို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
အလျော့မပေးနေခဲ့ကြပေ။

ဤပဋိပက္ခအကြားတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဘက်စလုံးတို့သည်
သူတို့၏စွမ်းအားများကို အစွမ်းကုန် ထုတ်ဖော်လိုက်ကြ၏။
အလင်းနှင့် အမှောင်တို့ ထိတွေ့ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည့် အချိန်တွင်
သူတို့ထံမှနေ၍ မရေမတွက်နိုင်သော ပြောင်းလဲမှုများ
စတင်လာကြသည်။

ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၊ ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ဖျက်ဆီးခြင်း ပုံစံခြောက်မျိုး၊ အလင်းနှင့်အမှောင်တို့၏
ပြောင်းလဲခြင်း!

တစ်ခုခုက မှားနေပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို ပထမဆုံး
သဘောပေါက်လိုက်သူမှာ ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံ၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ်ဖြစ်သော ဗုံနတ်သားပင် ဖြစ်၏။ သူသည် ယင်-
ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအား စောင့်ကြည့်နေကာ
သူ၏အမူအရာများသည် အလွန်လေးနက်လာခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝင်္ကပါသည် အံ့သြဖွယ်ရာ ကောင်းလောက်အောင်
သွင်ပြင်ဖွဲ့စည်းပုံ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး!

သေခြင်းနှင့်ရှင်ခြင်း!

ယင်နှင့်ယန်!

ထာဝရနှင့် တစ်ခဏ!

အစစ်အမှန်နှင့် ပုံရိပ်ယောင်!

အလင်းနှင့်အမှောင်!

ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၏ ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ဖျက်ဆီးခြင်း ပုံစံခြောက်မျိုးတို့သည် နောက်ဆုံးတွင်
ပြီးပြည့်စုံသွားခဲ့လေပြီ!

ပုံစံခြောက်မျိုးတို့သည် စုံလင်သွားခဲ့သောအခါ သူတို့သည်
ပြီးပြည့်စုံသော ကမ္ဘာအသစ် တစ်ခုအား ဖန်ဆင်းလိုက်ကြသည်။

စကြာဝဠာ၏ ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းတွင်
နယ်နိမိတ်များ၏ ကြီးမားသော စွမ်းအားများက ထိုးတက်လာခဲ့၍
မူလ မဟာကမ္ဘာ၏ နယ်နိမိတ်တို့နှင့် ပွတ်တိုက်ခြင်းများ
ဖြစ်လာခဲ့၏။ ကမ္ဘာနှစ်ခု အတွင်းမှ အစွန်းများသည်
တွန့်လိမ်သွားနေကြ၏။

"ဧရာမ ဝင်္ကပါတွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြီး ကြမ္မာပန်းတိုင်တွေကို
ဖန်တီးလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ သူတို့ကို အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုနိုင်တော့မှာ
မဟုတ်ဘူး" ဗုံနတ်သားသည် အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားခဲ့ကာ
သူ၏ဘေးမှ ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ဗုံနှင့် ပေါင်းစည်းသွားခဲ့သည်။

မြစ်ရှည်ကြီး တစ်စင်းနှင့် အလားတူသည့် မရေမတွက်နိုင်သော
အလင်းတန်းတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့၏။ ထိုမြစ်အတွင်းတွင်
အဆောင်လက်ဖွဲ့များကို တွေ့နေရသည်။

ထိုအလင်းတန်းများသည် ချိန်းကြိုးများနှင့် တူနေခဲ့၏။ သူတို့သည်
ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၏ ပတ်ပတ်လည်ကို
ရစ်ပတ်ထားခဲ့ကာ ချုပ်နှောင်ခဲ့ရန် ကြိုးစားခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအား
ဝန်းရံထားသည့် အလင်းတန်းများအား ကြည့်လိုက်ကာ မှော်ကျိန်စာ
တစ်ခုအား ရုတ်ချည်းဖော်ဆောင်လိုက်သည်။ "ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၊ ပုံစံခြောက်မျိုး
မှော်ကျိန်စာသုံးခု၊ ဝင်ရိုးစွန်း ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်း၊ ပွင့်စမ်း!"

ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်း ပုံစံခြောက်မျိုးတို့သည်
ပေါင်းစည်းသွားကြသည်။ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝင်္ကပါသည် စွမ်းအားပြောင်းလဲခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ဤစွမ်းအားအသစ်သည် တည်ငြိမ်စေသော မှော်ရတနာ ၁၂မျိုး၏
ပေါင်းစည်းမှုကြောင့်သာ ဖန်ဆင်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၏ စွမ်းအားအား
နောက်တစ်ဆင့်သို့ ရောက်ရှိစေနိုင်ခဲ့သည်။

နည်းစနစ်အသစ်၏ မှော်ကျိန်စာ သုံးခုအနက်မှ ပထမမှော်ကျိန်စာ
ဖြစ်သော ဝင်ရိုးစွန်း ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်းကို စတင်ခဲ့သည်။
ထိုလျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော စွမ်းအားသည် ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံ၏

မရေမတွက်နိုင်သော အလင်းတန်းများကို ချိုးဖျက်နိုင်ခဲ့၏။

ဤဝက်ပါမှ ဖန်တီးထားသော ကမ္ဘာအသစ်သည် ကြီးမားသော
ပြောင်းလဲမှုများကို ယူဆောင်လာခဲ့သည်။ ကောင်းကင်သည်
ကစဉ်ကလျားမှုများနှင့် ပြည့်နေခဲ့ပြီး အသက်တို့က
ပြန်လည်ရှင်သန်လာခဲ့သည်။ ယင်နှင့်ယန်တို့က ကပြောင်းကပြန်
ဖြစ်နေကြ၍ အမှားကနေ အမှန်ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အလင်းနှင့်
အမှောင်တို့ကလည်း ပြောင်းပြန်လှန်သွားကြ၏။
ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးမှနေ၍ ပြောင်းပြန်ဖြစ်စေသော
ခမ်းနားကြီးကျယ်သည့် စွမ်းအားတစ်ခုအား ဆင့်ခေါ်နိုင်ခဲ့သည်။

ဤကြီးကျယ်ခမ်းနားသော စွမ်းအားသည် မဟာကမ္ဘာကိုပင်
လွှမ်းမိုးမှု ရှိခဲ့သည်။ ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်များသည်
ကျိုးပျက်ကုန်ကာ ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံသည် ဝဲကတော့အတွင်းသို့ ရောက်သွားသကဲ့သို့
ဖြစ်သွားခဲ့ကာ ဤကြီးမားသော ခွန်အားကြောင့်
ကျိုးပဲ့သွားတော့မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

"ဘုန်း! ဘုန်း! ဘုန်း! ဘုန်း! ဘုန်း!" ဗုံသံများမှာ
ပိုမိုမြန်ဆန်လာခဲ့ကာ မကြာမီပင် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု
ဆက်သွားခဲ့သည်။ အလင်းတန်း တိမ်တိုက်များက
ထိုးတက်လာခဲ့ကာ သူတို့သည် ဤဝဲကတော့၏
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဓွမ်းအားများကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံသည် မရှုံးနိုင်သွားသော်လည်း သူသည်
ဝက်ပါတစ်ခုကြောင့် ခံစစ်သာ ခုခံနိုင်သည့် ဘဝသို့
ရောက်သွားခဲ့သည်။ ဤအရာကိုမြင်လိုက်ရသူမှန်သမျှတို့သည်
ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်ကြ၏။

အခြားတစ်ဘက်တွင် သာမန်ရုပ်ရည်သာရှိသည့် အစိမ်းရောင်
ဝတ်စုံနှင့် လူငယ်တစ်ယောက်သည် လင်းဖုန်းအရှေ့တွင်
ပေါ်လာခဲ့၏။ သူသည် ရှင်းလုံစန်းဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းသည် ရှင်းလုံစန်း၏ တိုက်ခိုက်မှုကို

ခံဆောင်လိုက်ချိန်မှစကာ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းအား ထုတ်ဖော်လိုက်၍ ဟင်းလင်းပြင်
ယင်ယန်နာရီအား အနိုင်ယူလိုက်ခြင်း၊ သဘာဝအလင်းတန်း
ကောင်းကင်ဝတ်ရုံအား ယူဆောင်လိုက်ခြင်းတို့သည်
အချိန်အနည်းငယ်မျှသာ ကြာခဲ့၏။

သူသည် သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံ၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ်အား ဖျက်ဆီးလိုက်၍ ထိုဝတ်ရုံအား ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါအတွင်းသို့
ထည့်သွင်းလိုက်ချိန်တွင် ရှင်းလုံစန်းသည် သူ၏အရှေ့သို့
ရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သားတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်နေကြကာ ဘာကိုမှ မပြောခဲ့ပေ။ သူတို့၏ လက်များကို
မြှောက်လိုက်ကြကာ မီးခိုးရောင်နှင့် အဖြူရောင် ဓားအော်ရာ
နှစ်ခုတို့သည် ထပ်ဖန်တစ်ခါ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Edit with WPS Office

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

Edit with WPS Office

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁

အပိုင်း ၅၉၁ : သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီ ထွက်လာသောအခါ
ကြမ္မာပန်းတိုင်သည် အခြိမ်းခြောက်ခံလိုက်ရသည်

ကမ္ဘာပေါ်မှ အစွမ်းအထက်ဆုံးဖြစ်သော ဓားပညာရပ် နှစ်ခုတို့သည်
ထပ်ဖန်တစ်ခါ ရင်ဆိုင်လိုက်ကြကာ ကြယ်တာရာများကို
အကြီးအကျယ် ပျက်စီးစေခဲ့သည်။

သူတို့၏ ဓားပညာရပ်များသည် အညှာအတာ ကင်းမဲ့စွာ
သတ်ဖြတ်ခြင်း ဖြစ်ကြသည်။ လွန်စွာမှပင်
ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်ကြ၏။ လင်းဖုန်းနှင့် ရှင်းလုံစန်းတို့
တိုက်ခိုက်နေကြရာတွင် တစ်ကွက်လေးမှားလိုက်သည်နှင့်
တစ်ယောက်သည် အသက်နှင့် ပေးဆပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းသို့
ခြေချလိုက်ကာ သာမန် အစိမ်းရောင် ကြေးစားရှည် တစ်ချောင်းအား
ကိုင်ထားခဲ့သည်။ ထိုစားထိပ်ဖျားသည် လင်းဖုန်းထံသို့
ညွှန်ထားခဲ့ကာ အနည်းငယ် လှုပ်ခါသွားခဲ့၏။

အဖြူရောင် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီသည်
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ကျုံ့ဝင်သွားခဲ့၏။ သူသည်
ထိုစားထိပ်ဖျားတွင် စုစည်းနေခဲ့ကာ တောက်ပသော အဖြူရောင်
အလင်းတန်း တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ကောင်းကင်ယံမှ မည်းနက်နေသော ကြယ်စင်များ အတွင်းတွင်
ထိုအဖြူရောင် အလင်းစက်ကလေးမှာ အမြဲတမ်း
ကြယ်စင်တစ်စင်းအလား လွန်စွာ မျက်စိပသာဒ ရှိလှပေသည်။

ခဏအကြာတွင် ထိုစားအလင်းတန်းသည် လင်းဖုန်းထံသို့
ထိုးဆင်းလာခဲ့၏။ ကြည့်ရသည်မှာ ကြယ်စင်မြစ်တစ်စင်းက
စီးဆင်းလာသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် အချိန်မဖြုန်းခဲ့ပဲ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီအား
ထုတ်လွှတ်လိုက်၏။ သူသည် မီးခိုးရောင်ဖြစ်၍ အသက်အားလုံးကို
သတ်ဖြတ်သူ ဖြစ်သည်။ ဒါသည် ကံကြမ္မာတိုအား ဖျက်ဆီးနိုင်သည့်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဓားချီဖြစ်သည်။ သူသည်
မျဉ်းကြောင်းတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွား၍ မြစ်ပြင်အား
ခုတ်ဖြတ်မည့် ဓားကွက်ဖြင့် ဓားအလင်းတန်း အဖြူရောင်မြစ်ထံသို့
ခုတ်ချလိုက်သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် ဓားကို သူ၏ညာလက်ဖြင့် ကိုင်ထား၍
ဘယ်လက်ဖြင့် ဓားမှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။

အဖြူရောင် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီသည် အဖြူရောင်
စိတ်ဝိညာဉ် သင်္ကေတများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။
သူတို့သည် သာမန် သင်္ကေတများ မဟုတ်ကြပေ။ သူတို့သည်
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီဖြင့် ပုံဖော်ထားသော
ဓားသင်္ကေတများ ဖြစ်ကြ၏။

ရှင်းလုံစန်းသည် လက်အမှုအရာများကို ပြောင်းလဲလိုက်ကာ
မရေမတွက်နိုင်သော ဓားသင်္ကေတများအား ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ် တစ်ခုလုံးအား ပျံ့နှံ့စေခဲ့သည်။
ထိုဓားသင်္ကေတများ၏ လုပ်ရှားမှုများသည် တွေ့ရသူများ
အားလုံးတို့အား ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ထိုဓားသင်္ကေတများသည် သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ပုံစံများ ရှိကြ၏။ ၄၉၊
၇၂၊ ၈၁၊ ၁၀၈နှင့် အခြားသော ကွဲပြားခြားနားသည့်
နံပါတ်များသည် ဝက်ပါပုံစံများကို ကွဲပြားစွာနှင့်
ပုံဖော်လိုက်ကြသည်။

ဤဓားဝက်ပါများသည် စကြာဝဠာ အတွင်း၌သာ ရှိနေကြသည်။
သူတို့သည် အရွယ်အစားများ မတူညီကြပဲ ထူးခြားဆန်းပြားသော
ပုံစံများအတိုင်း ရှိနေကြ၏။ သို့သော်လည်း တူညီသော အချက်မှာ
သူတို့အားလုံးသည် လျှို့ဝှက်နက်နဲကာ အလွန်အစွမ်းထက်ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူတို့သည် ညှာတာမှုကင်းသော
လူသတ်လိုစိတ်များကို ထုတ်လွှတ်နေကြသည်။

ဝက်ပါ ထောင်ပေါင်းများစွာတို့သည် ကောင်းကင်က
ကြယ်စင်များနှင့် ပြည့်နှက်နေသည်ဟု ထင်နေစေခဲ့သည်။
သူတို့သည် ဓားသင်္ကေတများ၊ ဓားဝက်ပါများနှင့် ဖန်ဆင်းထားသော
စကြာဝဠာ တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ထိုဝက်ပါများတို့သည် အတူတကွ
ပေါင်းစည်းသွားကြကာ အလင်းတန်း စက်လုံးတစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားကြသည်။ ထိုအလင်းတန်းစက်လုံး ပေါ်လာသောအခါ
လုပ်ရှားမှုမရှိခဲ့ပေ။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ ဟင်းလင်းပြင်ကသာ
ကြေမွသွားခဲ့သည်။

"ခင်ဗျားက တကယ့်ကို သန်မာတဲ့ ဓားကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်
ဖြစ်တာပဲ" လင်းဖုန်းက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။
ရှင်းလုံစန်းကလည်း အမှတ်တမဲ့ မနေခဲ့ချေ။ သူသည် သူ့တာဝန်ကို
သေချာစွာ ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ဓားကွက်သုံးကွက်ဖြင့်
စမ်းသပ်ပြီးနောက် သူ၏ စင်စစ် ဖြစ်တည်မှုလမ်းစဉ်၏ သစ်သီးကို
ဖော်ပြလိုက်ကာ လင်းဖုန်းအား စွမ်းအားရှိသမျှဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် လင်းဖုန်းအား တည်ငြိမ်စွာနှင့် ကြည့်လိုက်၏။
သူသည် ဓားရှည်အား လက်တွင်ကိုင်စွဲထား၍ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓား ပညာရပ်၏ သစ်သီးသည် လင်းလက်သော
အလင်းတန်းများဖြင့် စတင်တောက်ပလာခဲ့သည်။

သူသည် လင်းဖုန်းထံသို့ ထိုးသွင်းလိုက်၏။ ထိုဓားချက်နှင့်အတူ
ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဓားသင်္ကေတများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကာ
ဓားဝင်ပါများ အတွင်းမှ ထောင်ပေါင်း
များစွာသော ပြောင်းလဲမှုများက ပျက်စီးသွားခဲ့၍ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား တုန်ခါစေသည့် ကြီးမားလှသည့် စွမ်းအားတစ်ခုကို
ဖော်ထုတ်ခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းက မလှုပ်ရှားခဲ့ပေ။ သူ၏အရှေ့တွင် ပုံရိပ်တစ်ခုက
ရုတ်ချည်းပေါ်လာခဲ့၏။ သူမသည် ဓားအိမ်ကြီး တစ်ခုကို
နောက်ကျောတွင် လွယ်ထားသည့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။
သူမသည် ဓားသွား၏ သုံးပုံတစ်ပုံ သံချေးတက်နေသော
ဓားရှည်တစ်ချောင်းအား ကိုင်ဆောင်ထား၍ ထိုကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
ဓားအလင်းတန်းအား အမှုအရာ ကင်းမဲ့စွာဖြင့် ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။

ရွမ်းလီ၏ တစ်ဝက်နက်၊ တစ်ဝက်ဖြူနေသော ဆံပင်ရှည်များမှာ
လွတ်လပ်စွာ လွင့်မျောနေကြ၏။ သူမ၏ မည်းနက်နေသော
မျက်လုံးသူငယ်အိမ်တို့မှာ ချက်ချင်းပင် နီရဲသွားကြသည်။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးမားအား သူမ၏ခေါင်းပေါ်တွင်
ထောင်လိုက်ကာ ကြည်လင်သော အလင်းတန်းသည်
ဟင်းလင်းပြင်အား တုန်ခါသွားစေခဲ့သည်။ ခဏအကြာတွင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကြည်လင်နေသော မားအလင်းတန်း
အတွင်းတွင် တောက်ပစွာ နီရဲနေသည့် အလင်းတန်းတစ်ခုက
ဖြည်းဖြည်းချင်း ပေါ်လာခဲ့သည်။

ကြည်လင်နေသော အလင်းတန်းသည် အစွမ်းကုန်
ကျယ်ပြန့်သွားပြီးသောအခါ ဖြည်းဖြည်းချင်း
ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းသွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သွေးနီရောင်
အလင်းတန်းသည် ပို၍ပို၍ တောက်ပလာခဲ့၏။
သူ၏လင်းလက်လာမှုနှင့်အတူ ရှင်းလုံစန်း၏ မားအလင်းတန်းအား
ဖြတ်တောက်ခဲ့သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် ထိုသွေးနီရောင် အလင်းတန်းအား
တွေ့လိုက်သောအခါ သူ၏ အကြည့်မှာ လင်းလက်သွားခဲ့၏။
သူသည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားကွက်၏ သစ်သီးအား
ဆင့်ခေါ်လိုက်ကာ တောက်ပသော အဖြူရောင် အလင်းတန်းများ
တစ်တန်းပြီးတစ်တန်း မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းမှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီ၏
သွေးနီရောင် အလင်းတန်းများနှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်ရသောအခါ
သာမန်သာ ထင်နေရသည်။ ထိုကဲ့သို့သော မှော်လက်နက်နှင့်
ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသည့်အခါ ဓားအလင်းတန်းများသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု
ပြတ်တောက်သွားခဲ့၏။

ရွမ်းလီသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ဆုပ်ကိုင်ထားပြီး
ဓားဦးဖြင့် ထိုသွေးနီရောင် အလင်းတန်းအား မိုးကုတ်စက်ဝိုင်းတွင်
ဆန်းကြယ်နက်နဲသော စက်ဝိုင်းပြတ် ပုံစံကို ရေးဆွဲလိုက်သည်။
သူသည် မည်းနက်နေသော စကြာဝဠာကြီးတွင် နီရဲနေသော
အမှတ်တစ်ခုကို ကောင်းကင်အမာရွတ် အလား ချန်ထားခဲ့သည်။

ထိုရဲရဲတောက်နေသော ဓားအလင်းတန်းသည် အဆုံးမဲ့
လေဟာနယ်တို့အား ကျော်လွှားလာခဲ့၍ ရှင်းလုံစန်း၏ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားကွက်၏ သစ်သီးအား ခုတ်ချလိုက်၏။

ရှင်းလုံစန်းသည် အလွန်ကို လေးနက်သွားခဲ့သည်။
သူ၏ဓားရှည်အား အသုံးပြုကာ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားကွက်၏ သစ်သီးအား ထိုးသွင်းလိုက်၏။
ထိုသစ်သီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ကြီးမားလှသည့်
စွမ်းအားများသည် ဓား၏ကိုယ်ထည်အတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသည်။
ဓားဝက်ပါများသည် ဤရွှေရောင်ဓားသွားအပေါ်တွင်
ခတ်နှိပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားကြ၏။

ရှင်းလုံစန်းသည် သူ၏ ဓားရှည်အား ဆွဲထုတ်လိုက်သောအချိန်တွင်
သာမန်အစိမ်းရောင် ကြေးဓားကြီးသည်
တောက်ပလင်းလက်နေသော ဓားတစ်ချောင်း အဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် ထိုဓားကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်ကာ ဟင်းလင်းပြင်သို့
ခုတ်ချလိုက်၍ သွေးနီရောင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားအလင်းတန်း၏ လမ်းကြောင်းအား တိကျစွာနှင့်
ပိတ်ဆို့လိုက်သည်။

နှစ်ဦးနှစ်ဘက်သား ထိပ်တိုက်တွေ့ ဆုံမိကြသောအခါ
တောက်ပလှသော အလင်းတန်းတစ်ခုသည် စကြဝဠာကြီး
တစ်ခုလုံးကို လင်းလက်သွားစေခဲ့ကာ ဟင်းလင်းပြင်တစ်ခုလုံးအား
လွှမ်းခြုံသွားခဲ့၏။

သွေးနီရောင် ဓားအလင်းတန်းက ကြေမွသွားကဲ့သို့ ရှင်းလုံစန်း၏
လက်အတွင်းမှ ဓားရှည်ကလည်း ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။

လွင့်ပြယ်သွားသော သွေးနီရောင် ဓားအလင်းတန်းအား
ကြည့်လိုက်၍ ဂူချင်လျှီသည် ခေါင်းမလှည့်ပဲနှင့် မေးလိုက်သည်။
"အရှင်မင်းမြတ်၊ အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်က ဒီဓားကို
ခုခံနိုင်ပါသလား"

"ခုခံနိုင်တာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ ထာဝရ အလင်းတန်းကိုတော့
ထုတ်လွှတ်ရလိမ့်မယ်" ရှိယုကလည်း သွေးနီရောင်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအလင်းတန်းအား စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။
"ဒီဓားရဲ့ လက်ရှိ အခြေအနေအရ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်က ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ
အသုံးပြုရင်တောင် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်က ခုခံနိုင်လိမ့်မယ်"

လက်ရှိအခြေအနေ ဆိုသည်မှာ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသွား၏
သုံးပုံတစ်ပုံမှ မသန့်စင်ရသေးသော သံချေးများကို ဆိုလိုခြင်း
ဖြစ်သည်။

ရှိယုသည် ရွမ်းလီ၏ လက်အတွင်းမှ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား
စူးစိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီနှင့်
ထိတွေ့မှုအပြီးတွင် ဓားသွားပေါ်မှ သံချေးတက်နေသော
အပိုင်းများသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများကလည်း
ထိုအခြင်းအရာကို သတိပြုမိလိုက်ကြ၍ သူ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
နားလည်လိုက်ကြကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်ကုန်ကြလေသည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင် လင်းဖုန်းကလည်း ငြိမ်မနေခဲ့ပေ။
ရွှမ်းလီသည် ရှင်းလုံစန်းအား စိန်ခေါ်နေခဲ့သဖြင့် သူ၏အာရုံသည်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်ဘက်သို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။

အဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းများက လင်းလက်သွားခြင်းနှင့်အတူ
လင်းဖုန်းသည် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်ထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အလင်းတန်းသည် စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံးအား
တုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်သည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးခြင်း သစ်သီးအား
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားတို့က
ထွက်ပေါ်လာခဲ့၍ ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် တစ်ခုလုံးသည်
ဖရိုဖရဲ ထကြွလှုပ်ရှားနေသော အခြေအနေသို့ ကျရောက်သွားခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီဖြင့် ထိုးသွင်းလိုက်ကာ
ဖရိုဖရဲမှုများကို ဖျက်ဆီးလိုက်သည်။ ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည်
ကျောက်တုံးလှေကားထစ်များဖြင့် ကောင်းကင်ထံသို့
တက်လှမ်းသွားခဲ့သည်။

ကျောက်တုံးလှေကားမှနေ၍ အဖြူရောင် အလင်းတန်းများဖြင့်
လင်းလက်လာခဲ့သည်။ အဖြူရောင် အလင်းတန်းသည်
လျှင်မြန်စွာနှင့်ပင် တိမ်တိုက်ဘောလုံးများအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် ထိုအဖြူရောင် တိမ်တိုက်များနှင့်
ထိတွေ့မိသောအခါ ကွဲပြားမှုများကို တွေ့လိုက်ရသည်။ သူသည်
အပေါ်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည်
လှေကားထိပ်ကို ရောက်နေပြီ ဖြစ်ကြောင်းကို တွေ့လိုက်ရ၏။

လှေကားအောက်ခြေမှ သူများသည် လှေကားထိပ်မှ သူများအား

တိုက်ခိုက်ခဲ့လျှင် သူတို့၏ မှော်စွမ်းအင်များသည် လျှင်မြန်စွာနှင့်
ပျက်ပြယ်သွားကြပေမည်။ အကယ်၍ သူတို့သည် အစပိုင်းတွင်
စွမ်းအား ၁၀၀ရာခိုင်နှုန်းရှိမည် ဆိုပါက လှေကားထိပ်သို့ရောက်လျှင်
စွမ်းအားတစ်ဝက်သာ ကျန်တော့မည် ဖြစ်သည်။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်သည် လှေကားထိပ်တွင် ရပ်နေခဲ့သည်။
သူ၏လက်များအား စုစည်းလိုက်ရာ အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်များသည် ရွှေရောင်ပြောင်းသွားကြ၏။ အတွင်းမှနေ၍
ကျယ်လောင်သော မိုးကြိုးခြိန်းသံများကို ကြားနေရပေသည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် ပဉ္စမကောင်းကင် အသွင်ပြောင်းလဲခြင်း၊
ရက်တစ်ရာ တိမ်တိုက်နဂါး တောင်ဝင်မိုးကြိုး မှော်ကျိန်စာ!

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးခြင်း သစ်သီး၏ စွမ်းအားများနှင့်အတူ
ရွှေရောင် မိုးကြိုးတိမ်တိုက်များသည် မိုးကြိုးလျှပ်စီးများနှင့်
ဒေါသပူန်ထနေခဲ့သည်။ ကမ္ဘာပျက်သောနေ့က
ရောက်ရှိလာသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

လှေကားထိပ်မှလူများသည် လှေကားအောက်မှ လူများအား
တိုက်ခိုက်ရာတွင် သူတို့၏ စွမ်းအားများ တိုးတက်လာနိုင်မည်
ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ထိုမြင်ကွင်းအား မြင်လိုက်ရသောအခါ
လက်နှစ်ဘက်စလုံးတို့ကို အသုံးပြု၍ တန်ပြန်လိုက်သည်။
သူ၏ညာလက်ဖြင့် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီအား
အသုံးပြုလိုက်ကာ ရွှေရောင် မိုးကြိုးတိမ်တိုက်များကို
ခုတ်ချလိုက်၏။ သူ၏ဘယ်လက်မကိုမူ လက်ဖဝါးအပေါ်သို့
ဖိချလိုက်သည်။ ကျန်သော လက်ချောင်းလေးချောင်းတို့ကို
ဖြန့်ကားလိုက်ရာ မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ပုံရိပ်လေးခုတို့သည်
လက်ချောင်းထိပ်ဖျား တစ်ခုစီမှ ထွက်လာကြသည်။

ပြီးတာနှင့် ပုံရိပ်လေးခုတို့သည် တည်ငြိမ်သွားကြကာ ကမ္ဘာကြီးကို
ထောက်ပံ့ပေးလိုက်ကြ၏။ ပူဖောင်းတစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့ကာ
ပေါက်သွားခဲ့သည်။ တစ်ခုက ကြည်လင်၍ တစ်ခုက
နောက်ကျိုနေသော ဓာတ်ငွေ့နှစ်မျိုးတို့ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ကာ

ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အား ခွဲခြမ်းလိုက်သည်။

သူ၏ဘယ်လက်မအား ပြန်လည်ဆန့်တန်းလိုက်ပြီး
လက်ချောင်းငါးချောင်းတို့သည် ထူးခြားဆန်းကြယ်သော
မှော်ကျိန်စာတစ်ခုအား ဖန်ဆင်းလိုက်သည်။ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့ကို ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့သော စွမ်းအားကြီး
လက်တစ်ဘက်သည် ကျောက်တုံးလှေကားထံသို့ ရောက်လာခဲ့ကာ
ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

မူလ ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး ခွဲခြမ်းခြင်း နည်းစနစ်အား
ထုတ်ဖော်လိုက်ကာ မူလကောင်းကင် ခွဲခြမ်းခြင်း မဟာလက်ဝါးကို
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်အား ဂရုမစိုက်ခဲ့ပဲ
လှေကားကိုယ်ထည်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။ သူ၏ စွမ်းအားများကို
အသုံးပြုလိုက်ရာ ရွှမ်းလင်သူတော်စင်အား ပြုတ်ကျလုနီးပါး
ဖြစ်စေခဲ့သည်။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ အမူအရာသည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။
သူသည် အားကောင်းလှသော စွမ်းအားများကို ဆင့်ခေါ်လိုက်၍
ကျောက်လှေကားအား တည်ငြိမ်အောင် ကြိုးစားလိုက်သည်။
ဒါသည် လင်းဖုန်း၏ လုပ်ခါနေမှုကို တားဆီးနိုင်ခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ အစွမ်းထက်သော
နည်းစနစ်များအား ထုတ်လွှတ်လိုက်ကာ အောက်ခြေမှ
လင်းဖုန်းအား တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။ လင်းဖုန်းသည်
သူ၏ဘယ်လက်ကို အသုံးပြု၍ လှေကားအား တင်းကျပ်စွာဖြင့်
ဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့သည်။ သူ၏ညာလက်၏ ဝှေ့ယမ်းနေမှုနှင့်အတူ
မှော်စွမ်းအင် လှိုင်းလုံးကြီးများ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးတို့သည်
ရွမ်းလင်သူတော်စင်အား ရိုက်ခတ်နေခဲ့ကာ သူ့အား မတည်မငြိမ်
ဖြစ်စေခဲ့၏။

သူ၏ သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံသည် လင်းဖုန်း၏
ယူဆောင်သွားခြင်းကို ခံနေရသော်လည်း ကောင်းဟန်သည်
တည်ငြိမ်လျက်ပင် ရှိသေးသည်။ သူ၏ အမူအရာသည်

ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းက
လှေကားထစ်များကို ဆုပ်ကိုင်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ
သူ၏အမူအရာသည် ရုတ်ချည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။

"လွှတ်လိုက်စမ်း" ကောင်းဟန်သည် သူ၏လက်များကို
ရင်ဘတ်ရှေ့တွင်ထားလိုက်ကာ မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား
ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။ ကွဲပြားခြားနားသော အရောင်ခြောက်မျိုးနှင့်
အလင်းစက်ကွင်းများသည် သူ၏အရှေ့တွင် ပေါ်ပေါက်လာကြ၏။

အလင်းစက်ကွင်း တစ်ခုချင်းစီသည် အရောင်တစ်မျိုးစီ ဖြစ်၏။
အလင်းစက်ကွင်း တစ်ခုချင်းစီမှ ပုံရိပ်များသည်လည်း
သီးသန့်ကမ္ဘာငယ် ခြောက်ခုကဲ့သို့ ကွဲပြားနေ၏။ ထိုကမ္ဘာငယ်
ခြောက်ခုတို့၏ စွမ်းအားများသည် ကောင်းဟန်၏ ခန္ဓာကိုယ်
အတွင်းသို့ ပေါင်းစည်းသွားကြကာ သူ့ထံမှ မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် သတ္တမကောင်းကင် အသွင်ပြောင်းလဲခြင်း၊
ကောင်းကင်ကမ္ဘာခြောက်ခု မြင့်မြတ်သော ဝတ်ပြုခြင်း။

ကမ္ဘာခြောက်ခုတို့၏ စွမ်းအားများက ကောင်းဟန်အား
ထောက်ပံ့ပေးခဲ့ကာ ကောင်းဟန်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်
ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဘီလူးကြီးတစ်ကောင် အဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ သူသည် လင်းဖုန်း၏ အရှေ့သို့
ရောက်လာခဲ့ကာ ရိုက်ချလိုက်သည်။ ထိုခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော
အော်ရာတို့သည် လင်းဖုန်း၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်းအား မတည်မငြိမ် ဖြစ်စေခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် အာရုံပြန်စိုက်လိုက်ရာ သူ၏ဘေးမှ မြင့်မြတ်သော
ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်းသည် ပြန်၍တည်ငြိမ်လာခဲ့ပြီး
ခဏအကြာတွင် ပိုမိုရက်စက်စွာဖြင့် ပေါက်ကွဲလာခဲ့သည်။

ထိုအလင်းတန်း အတွင်းတွင် မရေမတွက်နိုင်သော အလင်းတန်း
ပုံရိပ်များသည် အစစ်အမှန် ဖြစ်တည်မှုများ ဖြစ်လာကြသည်။
သူတို့သည် သံပြိုင် သီဆိုလိုက်ကြရာ မြေကြီးကို လှုပ်ခါနိုင်သော
သံစဉ်တစ်ပိုဒ်က ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်လာခဲ့သည်။ သူတို့သည်
အလင်းတန်းတို့နှင့် ပေါင်းစည်းသွားခဲ့၍ ကောင်းဟန်အား

နောက်ပြန်ဆုတ်စေခဲ့၏။

သံစဉ်များနှင့် အလင်းတန်းတို့၏ အတွင်းတွင် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ထောက်ပံ့နိုင်၍ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့၏
ကံကြမ္မာတို့အား ထိန်းချုပ်နိုင်သော အန္တိမ အရှင်သခင်
တစ်ယောက်က မွေးဖွားလာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် မရေမတွက်နိုင်သော မြင့်မြတ်သော
တိမ်တိုက်များ၏ ကာကွယ်မှုအား ခံနေရ၍ သူ၏ဘယ်လက်ကို
ပြင်းထန်စွာနှင့် ခါယမ်းလိုက်ကာ ကျောက်တုံးလှေကားအား
ပြိုလဲစေခဲ့သည်။

ကျောက်တုံးလှေကားအား ဖြေရှင်းပြီးသွားသောအခါ လင်းဖုန်း၏
ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းများက
မှေးမှိန်လာခဲ့ကာ သံစဉ်များကလည်း တိုးညှင်းလာခဲ့သည်။

သူသည် ကောင်းဟန်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့အား

ဆက်မလိုက်တော့ပဲ ရွမ်းလီ၏ဘေးအနားသို့ ကျလာခဲ့သည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင် ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ လက်အတွင်းတွင် ဘာမှမရှိတော့ပေ။ သူသည် လင်းဖုန်းနှင့် ရွမ်းလီတို့အား တည်ငြိမ်စွာနှင့် ကြည့်နေခဲ့ကာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီတို့သည် ပို၍ပို၍ တိုးတက်ကြီးထွားလာခဲ့သည်။

ပို၍ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ရှင်းလုံစန်း၏ အနောက်တွင် မှေးမှိန်သော ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုသည် ဟင်းလင်းပြင်တွင် တောက်ပနေခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုဓားအလင်းတန်းသည် မျက်စိကျစရာ မကောင်းပဲ မှေးမှိန်အားနည်းသည့်ပုံ ပေါက်နေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ၏အတွင်းမှနေ၍ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ အော်ရာတစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်နေခဲ့၏။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားချီနှင့် စာလိုက်လျှင်ပင် သူ၏အော်ရာသည်

ပိုမိုကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းနေခဲ့သည်။

လုံးဝကို သန့်စင်ဖြူဖွေးနေသော ဓားရှည်တစ်လက်သည်
ရှင်းလုံစန်း၏ အနောက်ရှိ ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းမှ
ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် သူ၏ ဓားရိုးကိုသာ
ဖော်ပြနေခဲ့သော်လည်း လုံလောက်အောင် ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။

ထိုဓားနှင့်ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသောအခါ လင်းဖုန်းက သူသည် နောက်ထပ်
မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာတစ်ခုနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသကဲ့သို့
ခံစားခဲ့ရသည်။

ဒါသည် နည်းစနစ်တစ်ခု၏ စွမ်းအားများ၊ ပြောင်းလဲခြင်းများကို
ပုံတူပွားထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဒါသည် သူ၏ကိုယ်ပိုင် အစစ်အမှန်
ကြမ္မာပန်းတိုင်ပင် ဖြစ်သည်။

"သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား!" လင်းဖုန်းသည် ပင့်သက်တစ်ချက်

ရှိက်လိုက်ကာ ရှင်းလုံစန်းက ထိုစားကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်၍
ဆွဲထုတ်လိုက်သည်ကို ကြည့်နေခဲ့သည်။

ထိုစားဦးက မည်သည့်နေရာသို့ ချိန်ရွယ်လိုက်သည် ဖြစ်စေ
အုံကြွခြင်းများ ဖြစ်လာကြကာ မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီးက
တုန်ခါသွားမည် ဖြစ်သည်။

ဒါသည် စူတောင်၏ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ခုဖြစ်သည့် သူတော်စင် ကောင်းကင်စား ဖြစ်၏။

မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာရှိ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ
မှော်ရတနာများအနက် သူသည် တိုက်စစ်ဆင်၍ သတ်ဖြတ်ရာတွင်
အထူးချွန်ဆုံး ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်အား ယခင်က
ရင်ဆိုင်ခဲ့ရဖူးသည်။ အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် အပြည့်အဝ
သန့်စင်ပြီးသွားသော်လည်း တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုခဲ့ပေ။ သူသည်

ခံစစ်ဖြင့်သာ ခုခံခဲ့ပြီး အခြားဘာမှ မလုပ်ခဲ့ပေ။ ယခုအချိန်မှပင်
လင်းဖုန်းသည် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ပါး၏
တကယ့်အစွမ်းနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါသည် လူသားတို့အား မဟာကပ်ဆိုးပေါင်း များစွာတို့ကို
ကျော်လွန်နိုင်အောင် ကူညီရန်အတွက် ထုလုပ်ထားသည့်
မှော်ရတနာ တစ်ပါးဖြစ်၏။

ရှင်းလုံစန်းသည် ထိုစားကို ကိုင်ထားရသောအခါ ယခင်ကဲ့သို့
လွတ်လပ်နေသောပုံ မပေါက်တော့ချေ။ သူသည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံး၏
အလေးချိန်ကို သယ်ဆောင်ထားရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ထိုစားဖြင့် မည်သည့်နေရာကို ချိန်ရွယ်လိုက်သည် ဖြစ်စေ
စကြာဝဠာ၊ ဟင်းလင်းပြင်နှင့် မဟာကမ္ဘာတို့မှ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များသည် ထိုနေရာသို့ စီးဆင်းလာကြမည် ဖြစ်သည်။
အဆုံးမဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည် ပုံသဏ္ဌာန် ကင်းမဲ့နေသည့်
ဓာတ်အလင်းတန်း တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ လင်းဖုန်းထံသို့
ချိန်ရွယ်ထားခဲ့လေသည်။

လင်းဖုန်းသည် ထိုပုံသဏ္ဌာန်မဲ့ ဓားအလင်းတန်းအား
မမြင်ရသော်လည်း သူ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများကိုမူ
ခံစားနေရသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၂

အပိုင်း ၅၉၂ : ယုကျင်းတောင်အား အင်မော်တယ်ဝိညာဉ်
အတွင်းတွင်း ပေါင်းစည်းခြင်း

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် နတ်ကောင်းကင်

ဓားအကြီးအကဲ၊ ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာ၊ အလင်းဓားမြန်
ဓားမာစတာ၊ နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာ၊ ကြယ်စင်
ဓားမာစတာနှင့် ကျန်သောသူများသည် ဖြူဖွေးသော
ကျောက်စိမ်းဓားရှည်ကြီးအား အဝေးမှနေကြည့်နေကြကာ
တုန်ခါနေကြလေသည်။

အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာ၏ အရှေ့တွင် ရှေးဟောင်း
အဝတ်အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော အဖြူရောင် ဆံပင်နှင့်
အကြီးအကဲတစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့၏။ သူသည် အစစ်အမှန်
ဖြစ်သည်မှ မဟုတ်ပဲ အလင်းတန်းပုံရိပ် တစ်ခုသာ ဖြစ်သည်။
သူသည် တစ်ခဏ အလင်းတန်းဓား၏ ဓားဝိညာဉ် ဖြစ်သည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင် နောက်ထပ် ဓားဝိညာဉ် အချို့တို့သည်လည်း
နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲနှင့် ကျန်သောသူများ၏
အရှေ့တွင် ပေါ်လာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ပွားစည်းခြင်း
အဆင့်တွင် ရှိနေသော ရတနာဓားများ၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်တို့
ဖြစ်ကြ၏။

သန္ဓေလောင်း အဆင့်မှ ရတနာစားများလည်း ရှိကြသေး၏။
သူတို့၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကို မဖော်ပြနိုင်သော်လည်း
ထိုစားများသည် စားအိမ်အတွင်းမှ အလိုလို ထွက်လာခဲ့ကာ
လေဟာနယ်တွင် လွင့်မျောနေကြလေသည်။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ စားကျင့်ကြံသူများ
အားလုံးတို့သည် သူတို့၏ စားများကို ဆွဲထုတ်ကာ
လေဟာနယ်အပေါ်တွင် ချိတ်ဆွဲထားကြသည်။

စားဝိညာဉ်များ အားလုံးတို့သည် အလွန်လေးနက်နေသည့်ပုံ
ပေါက်နေကြကာ အဆုံးမဲ့ လေဟာနယ် အတွင်းမှ အဖြူရောင်
ကျောက်စိမ်းစားရှည်အား အတူတကွ ဦးညွှတ်လိုက်ကြသည်။

အလိုအလျောက် ထွက်လာကြသော စားများမှလည်း
ထိုစားရှည်အား ရှိခိုးနေကြ၏။ မှော်ရတနာ မဟုတ်သော
စားများမှာမူ မြေပေါ်သို့ ကျဆင်းသွားကြကာ အဆက်မပြတ်
တုန်ခါနေကြလေသည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား ထွက်ပေါ်လာသောအခါ
ကျန်သောဓားများ အားလုံးတို့သည် အမိန့်နာခံကြရမည် ဖြစ်သည်။

နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲ၊ အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာ၊
နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာနှင့် ကျန်သော အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ဓားကျင့်ကြံသူများသည် မတတ်နိုင်ကြပဲ
ထိုအဖြူရောင် ကျောက်စိမ်းဓားရှည်အား ဦးညွှတ်ခဲ့ကြရ၏။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ ဓားကျင့်ကြံသူများမှာမူ
ဒူးထောက်၍ ရှိခိုးနေကြ၏။

တစ်ယောက်ကမှ သူတို့အား ရယ်မောလှောင်ပြောင်ခြင်း
မပြုခဲ့ကြပေ။ အားလုံးတို့သည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားအား
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာနှင့် ကြည့်နေကြသည်။

အတွင်းမှ စွမ်းအား သဘောတရားများသည် ကောင်းကင်နဂါး

ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းရှိ လူများအားလုံးတို့အား စားအော်ရာ
ပင်လယ်အတွင်းသို့ ရောက်နေကြသည့်ပမာ ခံစားစေနိုင်ခဲ့သည်။
သူတို့သည် သူတို့၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
စားအော်ရာများ၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းကို ခံစားနေကြရ၏။

လင်းဖုန်းအနေနှင့်မူ မဟာကမ္ဘာကြီးသည် သတ်ဖြတ်လိုစိတ်
ပြင်းထန်သော ထက်မြက်သည့် စားတစ်ချောင်း အဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့ကာ သူ့ထံသို့ တည့်တည့်လာနေခဲ့သည်ကို
ခံစားနေခဲ့ရသည်။

ကမ္ဘာကြီးသည် ထိုစားနှင့် ရန်သူဖြစ်နေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။
အလွန်အမင်းကို ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှသော
စားကြီးသည် လင်းဖုန်း၏ သွေးကိုသောက်ရန်အတွက်
လာနေခဲ့ပေပြီ။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏လက်ကို ဆန့်တန်းလိုက်ကာ
ရွှမ်းလီ၏အနောက်မှ စားအိမ်အား ဖွဖွလေး ပုတ်လိုက်သည်။

ဟန်ပန်အမူအရာ ကင်းမဲ့နေသော ရွမ်းလီသည် ချက်ချင်းပင်
လူသားဆန်သော အမူအရာတစ်ခုအား ဖော်ပြလိုက်သည်။
သူမသည် ခံပြင်းနာကျည်းနေသကဲ့သို့ သူမ၏နှုတ်ခမ်းများကို
တင်းကျပ်စွာနှင့် စေ့ထားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူမသည် လင်းဖုန်း၏ အစီအစဉ်အား
ယခုအကြိမ်တွင် လက်ခံလိုက်သည်။ သူမစပေါ်လာပြီးကတည်းက
သူမသည် ထိုဓားအိမ်နှင့် ပေါင်းစည်းရန် ဆန္ဒမရှိခဲ့ချေ။
သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် သူမ၏ သွေးကဲ့သို့ နီရဲနေသော
မျက်လုံးများသည် အရောင်ပျောက်သွားခဲ့ကာ သူမ၏
ဆံနွယ်ရှည်များသည် လွတ်လပ်စွာဖြင့် ကျဆင်းနေခဲ့၏။ သူမသည်
ရှေ့သို့ ခြေတစ်လှမ်းတိုးလိုက်ကာ ဓားအိမ်နှင့် ဖြစ်တည်မှု
တစ်ခုတည်း အဖြစ်သို့ ပေါင်းစည်းသွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ထိုဓားအိမ်အား နောက်ထပ်တစ်ခေါက် ဖွဖွလေး
ပုတ်လိုက်၏။ ဓားအိမ်က ပွင့်သွားခဲ့ကာ အတွင်းမှ
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည် ဖြည်းညင်းစွာနှင့် ထွက်လာခဲ့သည်။

"ခံစားခြင်း!" လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား
ဆုပ်ကိုင်ထားခဲ့၏။ ဓားအား ဆင့်ခေါ်လိုက်သည့် အချိန်တွင်
ခက်ထန်သော ကြည်လင်သည့် အလင်းတန်းကို
ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ဓားထိပ်ဖျားမှနေ၍ ထက်မြက်သော
တောက်ပသည့် အနီရောင် ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုက
ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် ရှင်းလုံစန်းက သူ့အား ကြမ်းတမ်းရက်စက်စွာဖြင့်
တိုက်ခိုက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာကြီးသည် ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သကဲ့သို့ လင်းဖုန်းထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် အသက်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ရှုလိုက်ကာ
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ဝှေ့ယမ်းလိုက်၏။ သွေးနီရောင်
ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုက လင်းလက်သွားခဲ့၍ ထက်မြက်သော

ဓားအလင်းတန်းအား ဖယ်ရှားလိုက်သည်။

ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဖျက်ဆီးတတ်သော ဓားအော်ရာတစ်ခုက ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် တစ်စုံတစ်ယောက် သို့မဟုတ် အုပ်စုတစ်စုအား ပစ်မှတ်ထားနေခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူသည် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးအား သူ၏ပစ်မှတ်အဖြစ် သဘောထားနေ၍ ဖျက်ဆီးချင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

အသက်စွမ်းအင် တစ်ခု ရှိနေခဲ့လျှင် သူကဖျက်ဆီးပစ်မည် ဖြစ်၏။ ဒါသည် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းနှင့် ကွဲပြားခြားနားပေသည်။ ဒါသည် အခြားလူသတ်ဓားများနှင့် ကွာခြား၏။ သူသည် ကမ္ဘာကြီးအား ဖျက်ဆီးမည့် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအလင်းတန်းအား တွေ့လိုက်ရသောအခါ သူတို့သည် သူ၏အတွင်းမှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားသဘောတရားများကို ထိတ်လန့်သွားခဲ့သော်လည်း ကောင်းဟန်၊ ရွမ်းလင်သူတော်စင်နှင့် ကျန်သောသူများသည် စိတ်သက်သာရာ ရစွာဖြင့်

သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ချခဲ့လိုက်သည်။ ရှိယုကလည်း
သက်ပြင်းဖွဖွလေး ချလိုက်၏။ "နမြောစရာပဲ"

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည် အပြည့်အဝ မသွေးရသေးခြင်းမှာ
နမြောစရာ ကောင်းလှပေသည်။

သွေးနီရောင် ဓားအလင်းတန်းသည် အလွန်တရာမှပင်
ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနိုင်စွမ်း ရှိလှသော်လည်း သူသည် သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားမှ ဆင့်ခေါ်လိုက်သည် မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာမှ
ဓားအသိဉာဏ် အားလုံးတို့၏ စွမ်းအားတို့အား မယှဉ်နိုင်ခဲ့ပေ။

စကြာဝဠာ၏ ယခုနေရာ သို့မဟုတ် ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေတွင်သာ မကပဲ ယခုအချိန်တွင်
နတ်ဘုရားနယ်မြေ တစ်ခုလုံးမှ ဓားတိုင်းသည် တုန်ခါလာကြ၏။

ဓားကျင့်ကြံသူများ၏ ဓားအသိဉာဏ်တို့သည်လည်း
တုန်ခါလာကြသည်။ သူတို့သည် ဖိနှိပ်ထားနိုင်စွမ်း မရှိကြတော့ပဲ

အပေါ်သို့ ပျံတက်လာကာ ကောင်းကင်ပေါ်၌ စုဝေးနေခဲ့ကြ၏။

ရှင်းလုံစန်းသည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားအား
ကိုင်ထားသောအခါ သူသည် ကမ္ဘာအတွင်းမှ ဓားများအားလုံးကို
ထိန်းချုပ်ထားနိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ သူသည်
ဓားဘုရင်တစ်ပါးအလား ဖြစ်နေခဲ့၏။ သူညွှန်ကြားသမျှကို
ကျန်သောသူများက နာခံရမည် ဖြစ်သည်။

တစ်ခုတည်းသော ခြွင်းချက်မှာ လင်းဖုန်း၏ လက်များအတွင်းမှ
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည် တော်လှန်ပုန်ကန်သည့်
သူပုန်တစ်ယောက်ကဲ့သို့ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားအား
ခေါင်းမာစွာနှင့် ခုခံနေခဲ့သည်။ သူသည် ကြောက်ရွံ့မှု ကင်းမဲ့စွာနှင့်
ဘုရင်၏ စွမ်းအားများကို အံတုနေခဲ့၏။ ယခုအချိန်တွင် သူသည်
အားလုံးတို့၏ ပစ်မှတ်ဖြစ်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သူသည် သင်းကွဲသူပုန်ဟူသော နာမည်နှင့် ထိုက်တန်ပေသည်။

ကမ္ဘာပေါ်မှ ဓားဉာဏ်ပညာ အားလုံးတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုအောက်တွင်
လင်းဖုန်းနှင့် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားတို့သည် အထီးကျန်
လှေတစ်စင်းပမာ ဖြစ်နေခဲ့၏။ သူတို့သည် ပင်လယ်အတွင်းတွင်
လွင့်မျောနေခဲ့ကာ လိုင်းလုံးကြီးများ၏ လွှမ်းမိုးမှုအား ခံနေရသည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် စပေါ်လာကတည်းက စကားတစ်လုံးကိုမှ
မဟခဲ့ပေ။ ယခုအချိန်တွင် သူသည် အလွန်တည်ငြိမ်နေသည့်ပုံ
ပေါက်နေခဲ့သည်။ သူသည် လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားအား စိုက်ကြည့်နေခဲ့ရင်း သူ၏ဘယ်လက်ဖြင့် မှော်ကျိန်စာ
တစ်ခုအား ထုတ်ဖော်ခဲ့သည်။ သူ၏ ညာလက်အတွင်းမှ
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား၏ ဓားဉာဏ်ပညာသည် ပို၍ပို၍
တိုးတက်ကြီးပွားလာခဲ့ကာ ကမ္ဘာကြီးအတွင်း၌ အံ့ကြွမှုတစ်ရပ်ကို
ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်ခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏ လက်အတွင်းမှ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားအားကြည့်လိုက်ကာ ဓားသွားပေါ်မှ သံချေးများသည်

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား၏ ဓားဉာဏ်ပညာတို့၏
တိုက်ခိုက်မှုအောက်တွင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ကင်းစင်လာခဲ့သည်ကို
တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူ၏ အမြန်နှုန်းသည် သိသိသာသာ
နွေးကွေးလာခဲ့၏။ ဤကဲ့သို့သော အန္တရာယ်များသည့် အရေးပေါ်
အခြေအနေတွင် ဒါသည် သင့်တော်သည့်အချိန် မဟုတ်ခဲ့ပေ။

"ထားလိုက်ပါတော့၊ အရေးကြီးတဲ့ ပြဿနာကို အရင်ဖြေရှင်းရမယ်"
လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်၏။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်သည် အောက်မှအဆင့်များနှင့်
လွန်စွာ ကွဲပြားခြားနားလှသည်။ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်၏
ပထမ၊ ဒုတိယနှင့် တတိယ အဆင့်တို့သည် အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့် သို့မဟုတ် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်တို့၏
နောက်ဆုံးအဆင့်များနှင့် ကွဲပြားခြားနား၏။

အမှန်အတိုင်း ပြောရလျှင် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွား၊ စင်စစ်
ဖြစ်တည်မှုနှင့် စင်စစ် ဖြစ်တည်မှု လမ်းစဉ်တို့၏
ကွာဟချက်များသည် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်၊ ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
အဆင့်နှင့် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်တို့၏ အကြားမှ
ကွာဟချက်များနှင့် တူပေသည်။

စွမ်းအင်ကွာခြားချက်များသည် ကြောက်မက်ဖွယ်
ကောင်းလှသော်လည်း အလွန်အမင်းလည်း မကွာခြားလှပေ။

အကယ်၍ လက်နက်မပါပဲ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ပါက လင်းဖုန်းသည်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ပထမ အဆင့်တွင်သာ
ရှိနေသေးသော်လည်း တတိယ အဆင့်တွင် ရှိနေသည့်
ရှင်းလုံစန်းအား စိန်ခေါ်နိုင်သည်။

သို့သော်လည်း သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားပေါ်လာသည်နှင့်
အခြေအနေများသည် ခြားနားသွားခဲ့သည်။ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားသည် အပြည့်အဝ မသွေးရသေးချေ။ ထိုအပြင်
အခွင့်အရေးများကို ချောင်းမြောင်းနေကြသော ကောင်းဟန်နှင့်

ကျန်သောသူများက ရှိနေသေး၏။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏ခေါင်းအား ပုတ်လိုက်ရာ ကြည်လင်သော
အလင်းတန်း တစ်တန်းက ထွက်လာခဲ့ကာ စကြာဝဠာ
တစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

ထိုကြည်လင်သော အလင်းတန်း ထွက်လာသည်နှင့်
အတွင်းတွင်ရှိနေသော ပုံရိပ်အား တစ်ယောက်ကမှ
မမြင်တွေ့နိုင်ခဲ့ပေ။ ဧရာမ ထိုက်ကျိရုပ်ပုံတစ်ခုက
ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည် အလွန်အမင်း ကျယ်ပြန့်ကာ
အဆုံးမဲ့နေ၏။ သူသည် သူ့ဘာသာသူ စကြာဝဠာ တစ်ခုနှင့်
တူနေခဲ့သည်။

အဖြူနှင့်အနက်တို့သည် ပေါင်းဆုံသွားကြသောအခါ သူတို့သည်
အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နေကြကာ ကံကြမ္မာ၏
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများကို ဖော်ထုတ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုက်ကျိရုပ်ပုံ၏ အပေါ်တွင် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များ ပေါ်လာခဲ့၍
ကျယ်ပြန့်သော တိမ်တိုက်ပင်လယ်ကြီး တစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
ထိုတိမ်တိုက်ပင်လယ်ကြီး အတွင်းတွင် ယုကျင်းတောင်က
တည်ရှိနေခဲ့၏။ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ရတနာသစ်ပင်မှနေ၍
သက်တန့်ရောင်စဉ်တို့အား ထုတ်လွှတ်ခဲ့သည်။

မရေမတွက်နိုင်သော လေပြင်းများနှင့် ထစ်ချုန်းနေသော
မိုးကြိုးတိမ်တိုက်များသည် ယုကျင်းတောင်ခြေမှနေ၍
တက်လာကြသည်။ သူတို့သည် လှေကားများဖြစ်သွားကြ၏။
သူတို့သည် တောင်အား ကာကွယ်ပေးနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ခဏအကြာတွင် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များသည် တုန်ခါလာကြကာ
ယုကျင်းတောင်က ဖြည်းဖြည်းချင်း ဆင်းသက်လာခဲ့ကာ
ထိုက်ကျိရုပ်ပုံအတွင်းသို့ နစ်ဝင်သွားခဲ့သည်။

ထိုက်ကျိရုပ်ပုံသည် ဖြည်းညင်းစွာနှင့် လည်ပတ်နေကာ
ကြည်လင်သော အလင်းတန်းနှင့်အတူ လင်းဖုန်း၏ နဖူးအတွင်းသို့
ဝင်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်း၏ မျက်လုံးများ အတွင်းမှ အားကောင်းသော ခရမ်းရောင်
အလင်းတန်းများ ထွက်ပေါ်လာကြ၏။

"ဘုန်း!"

ဝုန်းကနဲ မြည်သံနှင့်အတူ လင်းဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်
လျင်မြန်စွာနှင့် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ သူ၏ အရွယ်အစားသည်
ရုတ်ချည်းပင် ဧရာမ ဖြစ်သွားခဲ့၏။ သူ၏အရပ်သည် တိုင်းတာ၍ပင်
မရတော့ပဲ ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာ တစ်ခုအလား ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

သူသည် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်တွင် ရှိနေစဉ်က သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ်နှင့် ယုကျင်းတောင်အား ပေါင်းစပ်ခဲ့ရာ ပေါက်ကွဲလုနီးပါး
ဖြစ်သွားခဲ့၏။ သူ၏ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ဝိညာဉ်သည်
တောင့်တင်းနေခဲ့ကာ သူ၏နည်းစနစ်များကို မထုတ်ဖော်နိုင်ခဲ့ပေ။
သူသည် တောင်၏စွမ်းအားများကို အတင်းအကျပ် ဆင့်ခေါ်ခဲ့ရ၏။

ယခုအချိန်တွင် သူသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်အား
ဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သဖြင့် သူ၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်
ကိုယ်ပွားအား ယုကျင်းတောင်နှင့် ပေါင်းစပ်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်အား နည်းပြအဖြစ် အသုံးချကာ ယုကျင်းတောင်၏
စွမ်းအားများကို သူ၏ကိုယ်ပိုင် စွမ်းအားများအလား
ဆင့်ခေါ်နိုင်ခဲ့၏။

သူသည် ယခုအချိန်တွင် ပေါင်းစပ်ရုံသာ တတ်နိုင်ခဲ့သေးပြီး
အပြည့်အဝ မကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့သေးပေ။ သူ၏ ကျင့်ကြံမှုသည်
အဆင့်ပိုမြင့်လာသောအခါမှသာ ယုကျင်းတောင်၏ စွမ်းအားများနှင့်
အပြည့်အဝ ပေါင်းစည်းနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သူ၏
စွမ်းအားများမှာလည်း နောက်တစ်ဆင့်သို့ တက်သွားနိုင်မည်
ဖြစ်၏။

သူသည် ယုကျင်းတောင်နှင့် ပေါင်းစပ်ရုံသာ တတ်နိုင်ခဲ့သော်လည်း
ကြီးကျယ်လှသည့် စွမ်းအားများသည် စကြာဝဠာကြီးအား
ထိန်းချုပ်နေခဲ့ရသကဲ့သို့ လင်းဖုန်းထံသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ သူ၏
ခန္ဓာကိုယ်သည် လွန်စွာကြီးမားလှသဖြင့် စကြာဝဠာကြီး

တစ်ခုလုံးကို ပြည့်သွားစေခဲ့၏။ သူသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ခွဲခြမ်းနိုင်သည့် နတ်ဘုရားတစ်ပါးအလား
ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူ့ချောင်းဆိုးလိုက်သည်နှင့် မရေမတွက်နိုင်သော လေပြင်းများ
ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူ၏ ခြေထောက်များကို လှုပ်လိုက်သောအခါ
ဆူနာမီ လှိုင်းလုံးများ ပေါ်လာခဲ့၍ တောင်များက
ပြိုကျကုန်ကြသည်။ သူ၏ မျက်လုံးများကို ဖွင့်လိုက်ပိတ်လိုက်
လှုပ်ခဲ့သောအခါ နေမင်းနှင့် လမင်းတို့က တပြိုင်နက်တည်း
ပေါ်လာသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူ၏လက်အတွင်းမှ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည်ပင်လျှင်
အလွန်တရာမှ ကြီးမားလာခဲ့သည်။ ဓားအလင်းတန်းများက
လင်းလက်လာသောအခါ နောက်ထပ် ကြယ်စင်မြစ်တစ်စင်းသည်
နောက်ထပ် ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့ပေသည်။

"ရှင်းလုံစန်း၊ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား၊ ငါတို့ ထပ်တိုက်ကြစို့"
လင်းဖုန်းသည် သူ၏ဓားအား တည်ငြိမ်စွာနှင့် ဝှေ့ယမ်းလိုက်သည်။

ဒါသည် ကောင်းကင်နှင့်မြေကြီး တစ်ခုလုံးအား အနည်းငယ်
တုန်ခါသွားစေခဲ့၏။ သူသည် ဤစားဖြင့် အပိုင်းဖြတ် ခံခဲ့ရသကဲ့သို့
ဖြစ်နေခဲ့သည်။ ကြယ်တာရာ အငယ်စား များစွာတို့သည်
အဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသည်။ ကြယ်တာရာ အကြီးစားများ
အချို့သည်ပင် ကြေမှု့ကုန်ကြ၏။

ရှင်းလုံစန်း၏ မျက်လုံးများ အတွင်းမှ မြင့်မြတ်သော
အလင်းတန်းသည် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့သည်။ သူသည် သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားအား ဆက်မကိုင်ထားတော့ချေ။ သူသည်
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားအား မှော်ရတနာတစ်ခုအနေနှင့်
အသုံးချလိုက်၍ သူကိုယ်တိုင်က ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့ကာ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့်
ပူးပေါင်းသွားခဲ့သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် ညင်သာသော အလင်းတန်း
တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ သူသည်
မတောက်လောင်နေခဲ့ပဲ တာအိုဝါဒ၏ အခြေခံ သဘောတရားနှင့်
အမှန်တရားတို့နှင့် ပေါင်းစပ်သွားခဲ့၏။ သူသည် ကမ္ဘာကြီးအတွင်းမှ

အဆုံးမဲ့ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တို့အား စုပ်ယူလိုက်ကာ
ဓားအော်ရာတစ်ခု အဖြစ်သို့ အသွင်ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် အမူအရာ မပြောင်းလဲခဲ့ပေ။ သူသည်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ
ဓာတ်ငွေ့စီးကြောင်း များစွာတို့ကို ဆင့်ခေါ်နိုင်ခဲ့၍ သွေးနီရောင်
ဓားထိပ်ဖျားတွင် စုစည်းနိုင်ခဲ့၏။

ထိုဓာတ်ငွေ့စီးကြောင်းများ ဖြတ်သန်းသွားသောနေရာတိုင်းတွင်
အသက်စွမ်းအင်များသည် ပျက်စီးသွားကာ ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ်များက ပြိုကျသွား၏။

ဤမြင်ကွင်းအား မြင်လိုက်ကြသောအခါ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်
အဆင့်မှ အကြီးအကဲများက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကုန်ကြ၏။ ရှီယု၊
ကောင်းဟန်နှင့် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည် တပြိုင်နက်တည်း
ခေါင်းများကို ခါလိုက်ကြသည်။ "လက်စသတ်တော့ ဒီလိုကိုး။"
ဒီဓားက ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့ရဲ့ ရန်လိုတဲ့ ဓာတ်ငွေ့တွေကို
ဆင့်ခေါ်နိုင်ခဲ့ပြီး ဓားဦးထိပ်မှာ စုဆောင်းနိုင်ခဲ့တယ်"

ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့၏ အတွင်းတွင် ရှင်ခြင်းနှင့် သေခြင်းတို့က
ရှိနေကြသည်။ ပြောင်းလဲမှုများသည် ခန့်မှန်းရ မရပဲ
ဖြစ်ပေါ်နေကြ၏။ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည်
တိုးပွားစည်ပင်နေကြသောအခါ အသက်တို့သည်
ရှင်သန်ကြီးထွားနိုင်ကြ၏။ ရန်လိုသော ဓာတ်ငွေ့များ
တိုးပွားစည်ပင်နေကြလျှင် အသက်တို့က အဖျက်ဆီး ခံလိုက်ရကာ
ကမ္ဘာကြီးက အဆုံးသတ်သို့ ရောက်လာခဲ့မည် ဖြစ်သည်။

ရန်လိုသော ဓာတ်ငွေ့များသည် ကံကြမ္မာ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း
ဖြစ်သော်လည်း ကံကြမ္မာ၏ ရန်သူတစ်ပါးလည်း ဖြစ်၏။

ကျင့်ကြံသူများသည် သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်များ အတွင်းသို့
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်ကို စုပ်ယူကြ၍ တာအိုလမ်းစဉ်အား
ကျင့်ကြံကြသည်။ သူတို့သည် ဤနည်းလမ်းဖြင့် ထိပ်ဆုံးသို့
တက်လှမ်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်ကမှ ရန်လိုသော
ဓာတ်ငွေ့များကို သူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့ စုပ်ယူကြခြင်း
မပြုကြပေ။ ဒါသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတ်သေခြင်း ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းသည် ရန်လိုသော ဓာတ်ငွေ့များအား သူ့ဘာသာသူ
ဆင့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း မဟုတ်ပေ။ သူသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား
အသုံးပြု၍ သူတို့အား ခေါ်ယူခဲ့ကာ ဓားထိပ်ဖျားတွင်
စုစည်းစေခဲ့ကာ အရာအားလုံးကို ဖျက်ဆီးရန် ကြံရွယ်နေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားက မည်သည့်နေရာသို့ ညွှန်ပြလိုက်သည်
ဖြစ်စေ ထိုနေရာတစ်ခုလုံးသည် ကမ္ဘာပျက်သွားသကဲ့သို့
အနီရောင်အလင်းတန်းတစ်ခုဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းအား ခံလိုက်ရသည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် ကြွတ်ဆတ်သော ဓားအော်သံ
တစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်လိုက်၏။ သူသည် သူ၏မဟာရန်သူနှင့်
ရင်ဆိုင်ဖို့ရာ ပြင်ဆင်နေခဲ့သည်။

နှစ်ဦးနှစ်ဘက်တို့က တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြသောအခါ
အသက်စွမ်းအင်များသည် ပျက်စီးကုန်ကြ၏။ အဆုံးမဲ့

အလင်းတန်းများသည် သူတို့ထိတွေ့မိသည့် နေရာမှ
ဘက်ပေါင်းစုံသို့ လွင့်ပျံသွားကြသည်။

"သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားကို ရင်ဆိုင်ဖို့ဆိုရင်
သူ့ရဲ့စွမ်းအားတွေဟာ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်က မှော်ရတနာနဲ့
တူညီနေရမယ်။ ချိုးဖျက်ဖို့ဆိုရင် အစပြုထားတဲ့ ပြင်ဆင်မှုတွေကို
အသက်သွင်းမှရမယ်"

ကောင်းဟန်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည်
တစ်ယောက်မျက်နှာကို တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြကာ သူတို့၏
ခေါင်းများကို ညိတ်လိုက်ကြ၏။ သူတို့သည် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအား တစ်ဘက်မှနေ၍
တိုက်လိုက်လိုက်ကြကာ ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံအား
လွတ်မြောက်စေရန် ကူညီလိုက်ကြသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၃

အပိုင်း ၅၉၃ : ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ နှစ်မျိုးက
ဝန်းရံတိုက်ခိုက်ခြင်း

ကောင်းဟန်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါတို့အား အတူတကွ ဝိုင်း၍
တိုက်ခိုက်လိုက်ကြသည်။ ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံက ဤအခွင့်အရေးကို
အပိုင်အသုံးချကာ ဝင်္ကပါအတွင်းမှ လွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။

မည်းနက်နေသော စကြာဝဠာ အတွင်းတွင် ဟင်းလင်းပြင်
ယင်ယန်နာရီက ထပ်မံပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ်တို့၏ တားမြစ်ထားသော စွမ်းအားများသည် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအား ကူညီ၍

တားဆီးပေးခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့သော ခက်ထန်သည် ဝင်္ကပါနှင့် ရင်ဆိုင်ရသောအခါ
ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများ၏ မျက်ခုံးများက
ပင့်တက်သွားကြသည်။ "ဒါက အန္တိမယင်ယန်
ဟင်းလင်းပြင်ဝင်္ကပါလိုမျိုး စွမ်းအားကြီးတဲ့ ဝင်္ကပါတစ်ခုဖြစ်တယ်"

ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံသည် အခြားဝင်္ကပါများကို
နှောင့်ယှက်ဟန်တားနေကျဖြစ်သဖြင့်သာ ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအား ခုခံနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
အကယ်၍ အခြား မဟာယာနအဆင့်မှ မှော်ရတနာများ သို့မဟုတ်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများက
ဤဝင်္ကပါအတွင်းတွင် ပိတ်မိနေခဲ့ပါက အန္တရာယ် ကြီးမားစွာ
ကြုံတွေ့နိုင်မည် ဖြစ်၏။

ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံသည် ဝင်္ကပါအတွင်းမှ
လွတ်မြောက်လာခဲ့သည်နှင့် ပုံသံများက တိတ်ဆိတ်သွားခဲ့ကာ
လင်းလက်လှသော အလင်းတန်းတစ်ခုကို ဖော်ပြခဲ့သည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီမှလည်း
တောက်ပသော အလင်းတန်းများဖြင့် ထိုးတက်လာခဲ့၏။

ကောင်းဟန်သည် သူ၏ခေါင်းအား
လှည့်လိုက်ကာရွှမ်းလင်သူတော်စင်အား ကြည့်လိုက်သည်။ "မင်းက
ဗုံနတ်သားကို ကူညီလိုက်ပါ" ရွှမ်းလင်သူတော်စင်က သူ၏ခေါင်းကို
ညိတ်လိုက်ကာ သူ၏ လက်ဝါးများကို စုစည်းလိုက်၍
မှော်ကျိန်စာတစ်ခုအား ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။ သူသည်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးခြင်း သစ်သီးကို စတေးလိုက်ကာ
ဝက်ပါချိုးဖောက်ဗုံအား ဝန်းရံထားသည့် ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ
အတွင်းသို့ ထည့်သွင်းလိုက်သည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင် အဖြူနှင့်အနက် အငွေ့စီးကြောင်းများသည်
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီအား ဝန်းရံနေကြကာ အဆက်မပြတ်
လှည့်ပတ်နေကြ၏။ ကောင်းဟန်သည် နတ်အလင်းတန်း
ယင်နည်းစနစ် သစ်သီးအား စတေးလိုက်ကာ အဖြူနှင့်အနက်
အငွေ့စီးကြောင်းများအတွင်းသို့ နစ်ဝင်သွားစေခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီသည် ယခုအချိန်တွင်
မရေမတွက်နိုင်သော ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်များကို
ခေါက်ကာဖိထားသော နာရီတစ်လုံးကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။
ဤအချိန်တွင် သူသည် ကျုံ့ဝင်နေခဲ့သော ကမ္ဘာတစ်ခုက ယခင်ပုံစံ
ပြန်ရစေရန် ကြိုးထွားလာနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့၏။

လေဟာနယ် အလွှာပေါင်း များစွာတို့သည် မူလမဟာကမ္ဘာကြီးနှင့်
အဆက်မပြတ် ပွတ်တိုက်ကာ အချင်းချင်း
ဖျစ်ညှစ်နေကြသော်လည်း ပြင်းထန်သော ထိတွေ့မှုများ
မဖြစ်ခဲ့ကြပေ။

ယင်ယန် အငွေ့စီးကြောင်းများသည် ထစ်ချုန်းနေသော
တိမ်တိုက်များ အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားကြကာ လေဟာနယ်
အစွန်းများအား ဝန်းရံနေကြ၏။ ဒါသည် ထိုတိမ်တိုက်များအား
မဟာကမ္ဘာနှင့် ပေါင်းစည်းစေနိုင်ခဲ့သည်။

ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံသည် ရွှေရောင် အလင်းတန်းများ အဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့ကာ တိမ်တိုက်များ အတွင်းသို့ ပေါက်ကွဲသွားခဲ့၍
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီ ဖန်တီးထားသော ကမ္ဘာနှင့်
ပေါင်းစပ်သွားခဲ့သည်။ ပေါ်ပေါက်လာသော ကျယ်ပြန့်သည့်
လေဟာနယ်ကြီးမှာ ရွှေရောင်အလွှာ တစ်ခုနှင့်
ဖုံးလွှမ်းခံခဲ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ခဏအကြာတွင် ရွှေရောင် အလင်းတန်းများသည်
ကျယ်ပြန့်လာနေသည့် လေဟာနယ်နှင့် ပေါင်းစပ်သွားခဲ့ကာ
အခြေခံအုတ်မြစ်တစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ မြေပြင်၊ တိုင်လုံး၊
အလင်းတန်း၊ တံခါး၊ ပြတင်းပေါက်နှင့် အခြားအရာများ
ပေါ်လာခဲ့ကာ ခမ်းနားထည်ဝါသည့် စံအိမ်တစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ထိုစံအိမ်သည် အလွန်အမင်းကို ကြီးမားလှ၏။ သူသည်
နောက်ထပ် ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာတစ်ခုနှင့် တူနေခဲ့၏။ သူသည်
လင်းဖုန်း၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားနှင့် ယုကျင်းတောင်တို့
ပေါင်းစပ်ထားသော ဘီလူးကြီးထက်ပင် ကြီးနေသေး၏။

လင်းဖုန်း၏ ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်သည် ရှေးဟောင်းခွန်းဖန်၏
ခန္ဓာကိုယ် တစ်ဝက်အား အသုံးပြု၍ တည်ဆောက်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူသည် အလွန်အမင်းကို ကြီးမားလှသော်လည်း
အတွင်းတွင် ဘီလူးတစ်ကောင် နေနိုင်ရုံသာ လုံလောက်သည်။

သို့သော်လည်း ယခုရွှေစံအိမ်ကြီးမှာ စွမ်းအားရော အရွယ်အစားပါ
ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်ထက် များစွာပို၍ ကြီးမားပေသည်။
ခွန်းဖန်ခန်းမဆောင်သည် ဤရွှေစံအိမ်ကြီး၏ဘေးတွင်
ကျောက်တုံးငယ်လေး တစ်တုံးသာသာသာ ရှိနေခဲ့၍ သူတို့အား
နှိုင်းယှဉ်ရန်ပင် မလိုခဲ့ပေ။

ထိုခန်းမ၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ၏
အတွင်း၌ မရေမတွက်နိုင်သော အဆောင်လက်ဖွဲ့ သင်္ကေတများ
ပေါ်လာကြ၏။ စကြာဝဠာကြီး၏ စတင်လာသော အချိန်မှစ၍
သက်ရှိတို့၏ ရှင်သန်ပြောင်းလဲလာမှုနှင့် သူတို့ကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အကန့်အသတ် မရှိသည့် အရာအားလုံးတို့ကို
ဖော်ပြနေခဲ့၏။

စံအိမ်အတွင်းတွင် မရေမတွက်နိုင်သော ဗုဒ္ဓတို့၏
ကျမ်းစာရွတ်ဖတ်သံများကို ကြားနေရသည်။ မူလကောင်းကင်
ကမ္ဘာတွင် မြင့်မြတ်သော တိုင်းပြည်တစ်ခုက မွေးဖွားလာခဲ့ကဲ့သို့
ဖြစ်သည်။

ကြီးကျယ်ခမ်းနား၍ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော
စွမ်းအားသဘောတရားများက အတွင်းမှနေ၍ ထွက်လာကြသည်။
သူတို့သည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့် အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်၏ အတွင်းမှ လာခဲ့ခြင်းနှင့် တူနေခဲ့သည်။

ဤမှော်ရတနာ၏ အော်ရာသည် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်တွင်
ရှိနေခဲ့သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်!

ဒါသည် ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီတို့က
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ အဆင့်အမြင့်ဆုံး ကျမ်းစာများ

ဖြစ်ကြသော ဥပေက္ခာ မဟာလမ်းစဉ်နှင့် ဟင်းလင်းပြင်၏
ယင်ယန်ကျမ်းစာတို့အား ပေါင်းစည်း၍ ဖန်ဆင်းထားခြင်း ဖြစ်၏။
အကျိုးဆက်အားဖြင့် သူတို့သည် ဤကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်တွင်ရှိသော မှော်ရတနာအား မွေးဖွားနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးပဝေသကီခေတ်မှစ၍ ပါရမီရှင်ပေါင်း များစွာတို့သည်
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ပါးအား ကျင့်ကြံ၍
ကမ္ဘာကြီးအား လွှမ်းမိုးနိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း ဤကဲ့သို့သော မှော်ရတနာမျိုးသည်
အဘယ်ကြောင့် ရရှိရန် အလွန်အမင်း ခက်ခဲပါသနည်း။

လူသားကျင့်ကြံမှုကမ္ဘာ၏ ပထမဆုံး လူသားဧကရာဇ်
ရှိဧကရာဇ်သည် အသက်ရှင်နေစဉ်ကတည်းက အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်အား ကျင့်ကြံခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
သူသေဆုံးသွားသည့်တိုင်အောင် သူ့အား
အပြီးမသတ်သွားနိုင်ခဲ့ပေ။ မဟာချင် အင်ပါယာက အင်မော်တယ်
နဂါးမြို့တော်အား ရရှိသွားပြီးနောက်တွင် အလွန်အစွမ်းကြီးမားသော

သူများသည် ဤမှော်ရတနာအား ကုစား၍ ကျင့်ကြံရန်
ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာတွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော ကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်မှ မှော်ရတနာများမှာ အခွင့်အရေးနှင့်
အချိန်ကာလတစ်ခုတို့တွင် ကောင်းကင်အတားအဆီးများကို
ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့၍ ဖန်တီးနိုင်ခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသာ
ပေါ်မလာခဲ့လျှင် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် တစ်နေ့တွင်
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်သို့ ရောက်မည်ဖြစ်သော်လည်း ထိုနေ့သည်
ဘယ်နေ့ဟူသည်ကို သိမည်မဟုတ်ပေ။

သို့တိုင်အောင် မဟာချင် အင်ပါယာသည် သူတို့၏ အရင်းအမြစ်များ
အားလုံးတို့ကို လိုလိုလားလားနှင့် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည်
ဤအင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်အား ပြီးဆုံးအောင် ကျင့်ကြံရန်
တစ်ခါမှ စိတ်မလျော့ခဲ့ကြပေ။

နတ်ဘုရားနယ်မြေတွင် မရေမတွက်နိုင်သော စွမ်းအားကြီးသည့်
လူများသည် သမိုင်းတလျှောက်တွင် ပေါ်လာခဲ့ကြ၏။
သူတို့အများစုတို့သည် မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
များစွာတို့ကို စုပေါင်း၍ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ခုအား ဖန်ဆင်းရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

သို့သော်လည်း အဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ကသာ အောင်မြင်နိုင်ခဲ့ကာ သူတို့သည်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း ဖြစ်သည်။

ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီတို့သည်
ဥပေက္ခာ မဟာလမ်းစဉ်နှင့် ဟင်းလင်းပြင်၏
ယင်ယန်ကျမ်းစာတို့အား အသီးသီး ကျင့်ကြံထားကြသည်။
သူတို့အနက်မှ မည်သူမဆို ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်သို့
တက်လှမ်းနိုင်ရန် မျှော်လင့်ချက်ရှိနေကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်က ပူးပေါင်းလိုက်ကြသောအခါ သူတို့သည်

အချိန်တိုလေးအတွင်းမှာပင် ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ခုဖြစ်သော မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်ကို
ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ကြ၏။

ခမ်းနားကြီးကျယ်သော ဤစံအိမ်သည် မဟာက္ခမာတွင်
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သော်လည်း ဟင်းလင်းပြင်အား
မတူန်ခါသွားစေခဲ့ပေ။ ထိုအစား သူသည် ဟင်းလင်းပြင်နှင့်
တစ်သားတည်း ဖြစ်သွားခဲ့ကာ စကြာဝဠာ အတွင်းမှ ဤနေရာအား
သူ၏နောက်ဖေးခြံဝင်း လုပ်ချင်နေခဲ့သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်နှင့်
ပူးပေါင်းသွားပြီးသောအခါ ဤဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းမှ
အရာအားလုံးတို့သည် သူ၏ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့
ရောက်သွားခဲ့သည်။ အချိန်ကာလ၊ လေဟာနယ်၊
အလင်းနှင့်အမှောင်၊ ယင်နှင့်ယန်၊ အသက်၊ စွမ်းအင်၊
အရာအားလုံးတို့သည် ဤခမ်းနားထည်ဝါသော ကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်မှ မှော်ရတနာ၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်သို့ သက်ဆင်းသွားခဲ့၏။

အချိန်ကို မည်မျှမြန်မြန် ကုန်လွန်စေမည်၊ လေဟာနယ် အတွင်းမှ
ကွာဟချက်ကို မည်မျှထားမည်၊ အလင်းတန်းတို့၏ ထိုးတက်လာမှု၊
အမှောင်ထု၏ တိတ်ဆိတ်မှု၊ ယန်နှင့်ယန်တို့၏ ပေါင်းစည်းမှု၊
အသက်တို့၏ ဆက်လက်ရှင်သန်ခြင်း၊ စွမ်းအင်တို့၏ မွေးဖွားခြင်း...

အရာအားလုံးတို့သည် မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်၏
ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင် ရှိနေခဲ့၏။ ကောင်းဟန်နှင့်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည် စံအိမ်ခန်းမအတွင်းတွင် တင်ပလွှင်ခွေ
ထိုင်နေခဲ့ကာ သူတို့၏ လက်များဖြင့် မှော်ကျိန်စာတို့အား
ထုတ်ဖော်နေကြ၏။

တစ်ခုကအဖြူ၊ တစ်ခုကအနက်၊ မှော်စွမ်းအင်
စီးကြောင်းနှစ်ကြောင်းတို့သည် သူတို့၏ ခေါင်းပေါ်မှ
ထွက်လာကြသည်။ ယန်နှင့်ယန်တို့က တွေ့ဆုံခဲ့ကြ၍
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ ဖြစ်သွားကြကာ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော
စံအိမ်နှင့် ဆက်သွယ်လိုက်ကြသည်။

ရွှမ်းလင်သူတော်စင်က ပြောလိုက်သည်။ "ငါက

သတိပေါ့လျော့မိတဲ့အတွက် ကျောက်တုံးလှေကားကို
ဆုံးရှုံးခဲ့ရတယ်။ ပြန်ယူမှဖြစ်မယ်"

ကောင်းဟန်က ပြောလိုက်၏။ "ငါတို့က ဒီဟာကို
အရင်တည်ငြိမ်အောင် လုပ်ပြီးမှ ကျောက်တုံးလှေကားကို
ပြန်ယူမှရမယ်။ မဟုတ်ရင် သူက ဒေါသထွက်ပြီး မှော်ရတနာကို
ဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ်"

ရွမ်းလင်သူတော်စင်က သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သည်။
"ငါတို့ကသူ့ကို အခွင့်အရေးမပေးတော့ဘူး"

"လုပ်ရှားတော့။ မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်က
အချိန်အကြာကြီးခံမှာ မဟုတ်ဘူး" ကောင်းဟန်က
ညွှန်ကြားလိုက်သည်။ မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်၏
အလင်းတန်းသည် ပို၍စူးရှလာခဲ့၏။ စံအိမ်အပေါ်တွင်
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများက လျင်မြန်စွာနှင့် စုစည်းလာခဲ့ကာ
ထူးခြားဆန်းကြယ်သော မှော်သင်္ကေတ တစ်ခုအား
ဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုမှော်သင်္ကေတသည် လေဟာနယ် တစ်ခုလုံးအား
ပြည့်သွားခဲ့သည်။ သူ၏ ပုံသဏ္ဌာန်အမှာ အလွန်တရာမှ
ထူးခြားလှပေသည်။

ထိုမှော်သင်္ကေတသည် အဆုံးမဲ့ ဟင်းလင်းပြင်အား
ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့၍ လင်းဖုန်း၏ ဧရာမ ဘီလူးကြီး၏ ပုံရိပ်အပေါ်တွင်
ခပ်နှိတ်လိုက်၏။

ကြယ်စင်မြစ်အတွင်းတွင် အနီနှင့် အဖြူရောင် အလင်းတန်းများအား
သိသာစွာဖြင့် ခွဲခြားထားခဲ့သည်။ သူတို့သည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု လုံးဝ
အလျော့မပေးနေကြပေ။ စက္ကန့်တိုင်းအတွင်းတွင်
မရေမတွက်နိုင်အောင် ထိတွေ့ခဲ့ကြ၍ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များက
လွင့်ပြယ်ကုန်ကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတင်ပင် ရန်လိုသော
ဓာတ်ငွေ့များကလည်း ပျက်ပြယ်ကုန်ကြ၏။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ဆင့်ခေါ်လိုက်၍

ရှင်းလုံစန်း၏ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့် အနီးကပ်တိုက်ပွဲ
တစ်ခုအား ရင်ဆိုင်နေခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည်
အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဓားများ၏
ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံမှုများကြောင့် ကြယ်တာရာများစွာတို့
ပျက်စီးကုန်ကြသည်။ တိုက်ပွဲက
ဆက်လက်ဖြစ်ပွားနေသည်နှင့်အမျှ သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
ထိန်းသိမ်းနိုင်မှုအား ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်၏ တိုက်ခိုက်မှုအား
လင်းဖုန်းက ချက်ချင်းပင် သတိပြုမိလိုက်သည်။ သူ၏
မျက်မှောင်များမှာ အတန်ငယ် မြင့်တက်လာခဲ့၍ ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါကို ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။
မှော်သင်္ကေတများမှာ ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ပျက်စီးသွားခဲ့၏။

ကောင်းဟန်နှင့် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့၏ အမူအရာတို့သည်
မပြောင်းလဲသွားကြပေ။ မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်သည် ကျယ်လောင်သော မြည်ဟည်းသံနှင့်
ရွေ့လျားသွားခဲ့သည်။ အဆုံးမဲ့ မြင့်မြတ်သော

အလင်းတန်းများတို့သည် ဖြာကျလာကြကာ လင်းဖုန်းနှင့် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါတို့အား ဖိနှိပ်ထားကြ၏။

"အသွင်ပြောင်းလဲမှုခြောက်မျိုး၊ မှော်ကျိန်စာသုံးခု ဝင်ရိုးစွန်း
ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်း၊ ပွင့်စမ်း" လင်းဖုန်းသည် သူ၏စိတ်ထဲမှ
အမိန့်ပေးလိုက်ရာ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝက်ပါသည် ကြမ်းတမ်းသော စွမ်းအားတစ်ခုအား
ဆင့်ခေါ်လိုက်ကာ ကံကြမ္မာအစွန်းနှစ်ဘက်တို့အား
ပြောင်းပြန်လှန်နိုင်ရန် ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့သည်။

ဤကြီးကျယ်သော စွမ်းအားများသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား တွန့်လိမ်စေခဲ့ကာ မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီးအား
ဆွဲငြိရန် ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့၏။ သူသည် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်မှ ထုတ်လွှတ်နေသော အလင်းတန်းအား
မှေးမှိန်စေခဲ့သည်။ စံအိမ်သည် အနည်းငယ်ပင် တုန်ခါသွားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူသည် ထိခိုက်သည့်ပုံ မပေါ်ခဲ့ပေ။ ထိုအစား
ပို၍ပင် လျင်မြန်စွာ လည်ပတ်နေခဲ့၏။ ရွှေ့လျားနိုင်သော

ရဲတိုက်တစ်ခုကဲ့သို့ သူသည် လင်းဖုန်းနှင့် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါတို့ဘက်သို့
ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

သူ့ထံမှနေ၍ စွမ်းအားကြီးသော အော်ရာတစ်လှိုင်းအား
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ ရှေးပဝေသဏီမှ နတ်ဘုရားတစ်ပါးက
နီးထလာခဲ့ကာ ကမ္ဘာကို တုန်ခါအောင် ဟိန်းဟောက်နေခဲ့သကဲ့သို့
ဖြစ်၏။ မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီးပင် တုန်ခါသွားခဲ့သည်။

"အသွင်ပြောင်းလဲမှုခြောက်မျိုး၊ မှော်ကျိန်စာသုံးခု၊ အဆုံးမဲ့
အစွန်းနှစ်ဘက် ၊ ပွင့်စမ်း"

လင်းဖုန်း၏ အော်သံနှင့်အတူ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါသည် အဆုံးမဲ့ အလင်းတန်း တစ်ခုအား
အရပ်မျက်နှာ ပေါင်းစုံသို့ ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။
ထိုအလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး တစ်ခုလုံးအား
ကာကွယ်ထားသော ဒိုင်းတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၍
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်၏ လမ်းကြောင်းကို

တားဆီးခဲ့သည်။ ဧရာမ အရာနှစ်ခုတို့သည် ယခုအချိန်တွင်
အချင်းချင်း ထိပ်တိုက်ထိတွေ့မိကြသည်။

ဘုန်းကနဲ မြည်သံနှင့်အတူ ကမ္ဘာနှစ်ခုတို့သည် ပြင်းထန်စွာနှင့်
တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြ၏။

"ဗြို!"

ထိုတွေ့ဆုံမှုမှနေ၍ စူးရှသော အသံတစ်ခုက
ပဲ့တင်ရိုက်လာခဲ့သည်။ အဝတ်တစ်စက အစုတ်ဖြီခံခဲ့ရသကဲ့သို့
ဖြစ်၏။

ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါမှ ဖန်တီးထားသော
ဒိုင်းကြီးတွင် ဧရာမ အက်ကွဲကြောင်းကြီးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

"နမ္မောရကောင်းတာက ငါက ရှင်းလုံစန်းရဲ့ သူတော်စင်

ကောင်းကင်ဓားနဲ့ တိုက်ခိုက်နေရလို့ ဝင်္ကံပါကို ထိန်းချုပ်ဖို့
အာရုံအနည်းငယ်သာ စိုက်နိုင်ခဲ့တာပဲ။ တကယ်လို့ငါက
ဝင်္ကံပါအတွင်းမှာ အာရုံအပြည့် စိုက်နိုင်လို့ရှိရင် ရလဒ်တွေက
ဘယ်လိုဖြစ်မလဲဆိုတာ မသိဘူး"

လင်းဖုန်းက တစ်စုံတစ်ခုအား တွေးလိုက်သည်။ "ငါက မှော်ရတနာ
၁၂ခုကို ရရှိပြီး ဖန်ဆင်းခြင်းနဲ့ ဖျက်ဆီးခြင်း ပုံစံခြောက်မျိုးကို
ပြီးမြောက်နိုင်ခဲ့ပေမဲ့ ရတနာတစ်ခု လိုနေသေးတယ်"

"ဗဟိုရတနာတစ်ခု ရှိရင် ဒီဝင်္ကံပါဟာ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်က
မှော်ရတနာ တစ်ခုကို စိန်ခေါ်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့ ငါက
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်က မှော်ရတနာ တစ်ခုကို ဝင်္ကံပါထဲမှ
အသုံးပြုလိုက်ရင် ဒီဝင်္ကံပါရဲ့ စွမ်းအားတွေကို အပြည့်အဝ
ထုတ်ဖော်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်။ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်က
မှော်ရတနာတောင်မှ သူ့ရဲ့ပြိုင်ဘက် ဖြစ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဒီပြိုင်ပွဲအပြီးမှာ ငါကသေချာမှတ်ထားမှ ဖြစ်မယ်"

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေအတွင်းတွင် ဤတိုက်ပွဲကို
ကြည့်နေကြသောသူ အားလုံးတို့မှာ ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်နေကြ၏။
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများပင် ဂဏှာမငြိမ်
ဖြစ်နေကြ၏။

ဂူချင်လျှိုက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ "ဒီလိုမျိုး ကျင့်ကြံမှုအဆင့်နဲ့
အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က တကယ့်ကို
သန်မာလှပါပေတယ်။ တကယ်လို့ သူ့ဆီမှာ ကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်က မှော်ရတနာ တစ်ခုရှိခဲ့ရင် ဒီတိုက်ပွဲက အနိုင်အရုံးပေါ်မှာ
မဟုတ်ဘူး"

သူသည် ရှိယုဘက်သို့ ခေါင်းလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
"အရှင်မင်းမြတ်၊ အရှင်က လုပ်ရှားတော့မလို့လား"

"မဟုတ်ဘူး" ရှိယုက တိုက်ပွဲကိုသာ အာရုံစိုက်၍ ကြည့်နေခဲ့သည်။
"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကို ပေးထားတဲ့

ကတိအရ ငါလုပ်ရှားရမယ့် နေရာက ဒီနေရာမှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဒါပေမဲ့ ငါကလည်း သိချင်နေတယ်။ သူက ကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်က မှော်ရတနာ နှစ်ခုနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတော့ ဘယ်လိုများ
လုပ်မလဲ"

"ဗြို! ဗြို! ဗြို!"

လေဟာနယ် ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင် စုတ်ပြီသံများက
ဆက်လက်ထွက်ပေါ်နေခဲ့သည်။ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ယိုယွင်းခြင်း ဝင်ပါသည် တစ်ခေါက်ပြီးတစ်ခေါက်
အဆွဲဖြဲခံနေရ၏။ သူသည် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်၏ ချေမှုန်းခြင်းအား ခံနေရသည်။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားကို ကိုင်လိုက်ကာ
နောက်ထပ်တစ်ခေါက် တိုက်ခိုက်လိုက်၍ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားအား နောက်ဆုတ်စေခဲ့သည်။

သူ၏အတွေးများသည် လျှင်မြန်စွာနှင့် ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ် တစ်စသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အတွင်းသို့
ဝင်သွားခဲ့ကာ ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းကျွမ္ဘာ
အတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။

အဝတ်အစား ကပိုကရိုဖြင့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်သည်
မဟူရာကောင်းကင် ရတနာသစ်ပင်၏ အောက်တွင်
ထိုင်နေခဲ့သည်။ သူ၏အရှေ့တွင် စစ်တုရင်ခုံ တစ်ခုအား
ချထားခဲ့ကာ သူသည် တစ်ယောက်တည်း ကစားနေခဲ့၏။

ထိုအဘိုးအို၏ ဆံပင်များမှာ ငှက်သိုက်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးနေခဲ့သည်။
သူ၏ အဝတ်အစားများမှာလည်း စုတ်ပြတ်သတ်နေခဲ့ကာ ဖရိုဖရဲ
ဖြစ်နေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း သူသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ။
သူ၏အာရုံများ အားလုံးကို စစ်တုရင်ခုံ အတွင်း၌သာ

အာရုံစိုက်ထား၏။

သူ၏အရှေ့တွင် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်တစ်စ ကျလာခဲ့ကာ
ခရမ်းရောင် ဝတ်စုံနှင့် လူငယ်တစ်ယောက်၏ အလင်းတန်း
ပုံရိပ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ သူသည် လင်းဖုန်း၏ ပုံစံပင်
ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်း၏ပုံရိပ်သည် စကားမပြောခဲ့ပဲ စစ်တုရင်ခုံထံသို့
လျှောက်သွားခဲ့ကာ တင်ပလွှင်ခွေ ထိုင်ချလိုက်သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၄

အပိုင်း ၅၉၄ : စွမ်းအားဖျက်ဆီးသော ကစားပွဲ၊ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်း

လင်းဖုန်းသည် စစ်တုရင်ခုံအရှေ့တွင် ထိုင်နေခဲ့ကာ ထိုအဝတ်
ကပိုကရိုနှင့် အဘိုးအိုအား ကြည့်နေခဲ့သည်။

ထိုအဘိုးအိုသည် လင်းဖုန်းအား ဂရုမထားခဲ့ပဲ သူ၏ အာရုံအား
စစ်တုရင်ခုံ အပေါ်တွင်သာ ထားထားခဲ့၏။ သူသည် နောက်ထပ်
ရွှေ့ရမည့် အကွက်များကို စဉ်းစားနေခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
သို့သော်လည်း သူ့ကိုကြည့်နေသည်မှာ တွေဝေမိန်းမောနေသလို
ဖြစ်နေခဲ့သည်။

စစ်တုရင်ခုံပေါ်မှ အကွက်များမှာ အဆက်မပြတ် ပြောင်းလဲနေခဲ့၏။
သို့သော်လည်း ဒါသည် အဖြူနှင့် အနက် စစ်တုရင်ရုပ်များကြောင့်
ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း မဟုတ်ပေ။

ယခင်က စစ်တုရင်ခုံတွင် စစ်တုရင်ရုပ်များဖြင့် ပြည့်နေ၍
အခြေအနေမှာ အလွန်ရှုပ်ထွေးနေ၏။

ခဏအကြာတွင် စစ်တုရင်ခုံ တစ်ခုလုံးတွင် အရုပ်များ မရှိတော့ပဲ
အနည်းငယ်မျှသာ ကျန်တော့သည်။ ပြီးသည်နှင့် နောက်ထပ်
စစ်တုရင်ပွဲ အသစ်တစ်ခုကို စတင်ခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် အနက်ရောင် စစ်တုရင်ရုပ် တစ်ခုအား
ယူလိုက်သည်။

ထိုစစ်တုရင်ရုပ်လေးက စစ်တုရင်ခုံမှ ခွာလိုက်သည်နှင့်
ထူးခြားသော အင်အားတစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းသည်
သူ၏အရှေ့တွင် ဝဲကတော့တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့ကာ လျှင်မြန်စွာ
လှည့်ပတ်နေ၍ သူ့အား စုပ်ယူရန် ခြိမ်းခြောက်နေခဲ့သည်ကို
သတိထားမိသည်။

သူသည် ယခင်ကလည်း တူညီသော အတွေ့အကြုံများကို

ခံစားခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူက ရှောင်ပုတန်နှင့်
ရှောင်ယန်တို့အား သွားရှာရမည် ဖြစ်သဖြင့် ထိုဆွဲအားကို မခုခံပဲ
အလိုက်သင့် မျောပါသွားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် လင်းဖုန်းသည် စုပ်ယူခြင်းအား
မခံတော့ပေ။ သူသည် ခိုင်မြဲစွာနှင့် မလှုပ်မယှက် ထိုင်နေခဲ့၏။

ထိုအခါ စုပ်ယူသည့် အားများသည် ပို၍ပို၍ ပြင်းထန်လာခဲ့၏။
လင်းဖုန်းသည် အားသုံး၍ မခုခံခဲ့ပဲ အနက်ရောင် စစ်တုရင်ရုပ်အား
ပြန်ထားလိုက်သည်။ သို့သော်လည်း ထိုအရုပ်၏ နေရာကို
ပြောင်းလဲလိုက်၏။

ဆွဲအားများက ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင်
အဝတ်အစား ကပိုကရိုနှင့် အဘိုးကြီးသည် စစ်တုရင်ရုပ် တစ်ခုအား
စစ်တုရင်ခုံပေါ်တွင် တင်လိုက်သည်။ လင်းဖုန်းကဲ့သို့ပင် သူသည်
အနက်ရောင် စစ်တုရင်ရုပ်တစ်ခုအား တင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

သူ၏ အကြည့်မှာ သာမန်သာ ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းအား
ထွင်းဖောက်၍ မြင်နေရသကဲ့သို့ သဘောထားနေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် မရပ်တန့်ခဲ့ပေ။ ဤအချိန်တွင် သူသည် အဖြူရောင်
စစ်တုရင်ရုပ် တစ်ခုအား ယူလိုက်ကာ နောက်ထပ်နေရာတစ်ခုသို့
ရွှေ့လိုက်၏။

ထိုအဘိုးအိုကလည်း သူ၏အနောက်သို့လိုက်ကာ အဖြူရောင်
စစ်တုရင်ရုပ် တစ်ခုအား ရွှေ့လိုက်သည်။

လင်းဖုန်းသည် နောက်ထပ် စစ်တုရင် အရုပ်များကို
ဆက်လက်ကောက်ယူနေခဲ့သည်။ ဤတစ်ကြိမ်တွင် သူသည်
အနက်ရောင် စစ်တုရင် အရုပ်တစ်ခုကို ယူလိုက်သည်။ သူ့အား
နေရာရွှေ့လိုက်အပြီးတွင် ထိုအဘိုးအိုကလည်း အတူတူ
လိုက်ရွှေ့လိုက်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့၏ အပြုအမူတို့သည် လျင်မြန်လှသည်။

အဖြူနှင့်အနက် စစ်တုရင်အရုပ်များက စစ်တုရင်ခုံပေါ်တွင်
ရွှေလျားနေခြင်းနှင့်အတူ စစ်တုရင်ပွဲတစ်ခုကို ကစားနေခဲ့ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် အစကတည်းက အကြံအစည် တစ်ခု
ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။ သူသည် အစပိုင်းကတည်းက သတ်ရန်
မရည်ရွယ်ထားခဲ့ပေ။ ပွဲတစ်ဝက် အရောက်တွင် သူသည်
အဖြူရောင် အရုပ်တစ်ခုအား ရုတ်တရက် ယူလိုက်ကာ
နေရာရွှေ့လိုက်ပြီး အနက်ရောင် အရုပ်တစ်ခုကို
တားဆီးလိုက်သည်။

ထိုအဘိုးအို ဘာမှမတုံ့ပြန်နိုင်ခင် လင်းဖုန်းသည်
ထိုအစားခံလိုက်ရသည့် အနက်ရောင် စစ်တုရင် အရုပ်အား
ကောက်ယူလိုက်သည်။ သူက ထိုအရုပ်အား မယူလိုက်သည်နှင့်
မတူညီသော ပြောင်းလဲမှုတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

ထိုစစ်တုရင် အရုပ်အား ကိုင်ထားခဲ့သော
လင်းဖုန်း၏လက်ချောင်းမှာ ချက်ချင်းပင် ဆွေးမြည့်သွားခဲ့သည်။
အသွေးအသားနှင့် အရိုးတို့မှာ သဲမှုန်များအဖြစ်သို့

ချက်ချင်းပြောင်းလဲသွားခဲ့ကာ ပြာမှန်များ ဖြစ်သွားခဲ့၏။
ထိုပြာမှန်များမှနေ၍ လျင်မြန်စွာနှင့်ပင် အချိန်တိုလေးအတွင်း
ဤကမ္ဘာအတွင်းတွင် တစ်ခါမှ မရှိဖူးသည့်အတိုင်း ဘာမှမရှိခြင်း
အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။

ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်း ကမ္ဘာအတွင်းမှ လင်းဖုန်း၏
ပုံရိပ်သည် သူ၏ အစစ်အမှန် ခန္ဓာကိုယ် မဟုတ်ပေ။ သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအားများဖြင့် ထုတ်လွှတ်ထားသည့် ဖြစ်တည်မှု
တစ်ခုသာ ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း သူက အနက်ရောင် စစ်တုရင် အရုပ်အား
မယူလိုက်သည်နှင့် အစစ်မဟုတ်သော အသွေးနှင့်အသားတို့သည်
ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားကြသည်။

သူ၏ နည်းစနစ်များ၊ စွမ်းအားများ၊ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များနှင့်
အသိစိတ်များ အားလုံးတို့သည် အသုံးမဝင်ခဲ့ကြပေ။ ချက်ချင်းပင်
သူသည် အားနည်းသွားခဲ့၍ သူ၏ အသက်စွမ်းအားများ
ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ ပြီးတာနှင့် သူသည် ပြုလဲကျသွားခဲ့ကာ

ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၏။

ပုံသဏ္ဌာန်၊ အကောင်အထည်၊ အသက်၊ စိတ်ဝိညာဉ်
အရာအားလုံးတို့သည် ဤအချိန်တွင် အရေးမပါတော့ပေ။

ရလဒ်တစ်ခုတည်းသာ ရှိပေသည်။ ထိုအရာမှာ ပြုလဲကျကာ
ပျက်စီးသွားခြင်း ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းသည် အကယ်၍ သူ၏ အစစ်အမှန် ခန္ဓာကိုယ်ကသာ
ထိုနေရာတွင် အနက်ရောင် စစ်တုရင်အရုပ်လေးအား
သွားကောက်လိုက်မည် ဆိုပါက သူ၏အသက်၊ စွမ်းအား၊
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်၊ နည်းစနစ်များနှင့် အခြားအရာ
အားလုံးတို့သည် ပြုလဲကျကာ ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်သို့
ရောက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ခံစားနေခဲ့ရသည်။

အနက်ရောင် စစ်တုရင် အရုပ်လေးအား ကိုင်မလိုက်သည်နှင့်
လင်းဖုန်းသည် ယခင်က တခါမှ မခံစားဖူးသည့် ခံစားမှုတစ်ခုကို

ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားခဲ့လိုက်ရသည်။

ဒါသည် ကြောက်ရွံ့မှုဖြစ်၏။

သူသည် ကမ္ဘာအတွင်းမှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အကောင်းဆုံး
ဖြစ်တည်မှုအား ကြုံတွေ့ခဲ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်း၏ အမူအရာသည် တည်ငြိမ်လျက်ပင် ရှိသေးသည်။
ဒါသည် သူ၏ ပထမဆုံး အကြိမ်အဖြစ် လုပ်ရှားခြင်း ဖြစ်သဖြင့်
ကြုံတွေ့ရမည့် အခက်အခဲများကို ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားပြီးသား
ဖြစ်၍ တုန်လှုပ်မသွားခဲ့ပေ။

သူထုတ်လွှတ်ထားသော ဖြစ်တည်မှု၏ ညာလက်သည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သဖြင့် အနက်ရောင် စစ်တုရင်ရုပ်လေးသည်
အောက်သို့ပြုတ်ကျသွားခဲ့သည်။

ထိုအနက်ရောင် စစ်တုရင်ရုပ်လေးသည် လင်းဖုန်း၏ ညာလက်မှ
ပြုတ်ကျသွားခဲ့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် သူ၏စွမ်းအားများကို
အသုံးပြု၍ ညာလက်အသစ်အား မဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ပေ။

သူ၏လက်အား သဘာဝလွန် အသိစိတ်များဖြင့် ဖန်ဆင်းထားခြင်း
ဖြစ်သော်လည်း မည်သို့ပင် ကြိုးစားခဲ့စေကာမူ
နောက်ထပ်ပြန်လည်၍ မဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ပေ။ သူ၏ တည်ရှိနေမှုသည်
လုံးဝကို အဖျက်သိမ်းခံလိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်
အနာဂတ်တို့တွင် တည်ရှိမှုမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်ကာ ထိုဖြစ်တည်မှုအား
ရုပ်သိမ်းလိုက်၏။ ပြီးတာနှင့် သူ၏ သဘာဝလွန် အသိစိတ်များကို
အသုံးပြုလိုက်ကာ ဒုတိယ ဖြစ်တည်မှုကို ဖန်တီးလိုက်သည်။

သူ၏ညာလက်အသစ်ကို ကြည့်လိုက်ကာ လင်းဖုန်းသည်
သူ၏မူလခန္ဓာကိုယ်သာ ဖြစ်ခဲ့ပါက သူ၏လက်တစ်ဘက်သည်
လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားမည် ဖြစ်သည်ကို သိနေခဲ့သည်။

ဤစစ်တုရင်ကစားပွဲ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အပိုင်းအား
နားလည်သဘောပေါက်သွားသောအခါ လင်းဖုန်းက
ရယ်လိုက်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီးကြီးအား
ဆင့်ခေါ်လိုက်ကာ ဖွင့်လိုက်သည်။

ရှင်းလုံစန်း၊ ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများနှင့်
တိုက်ခိုက်နေသောအချိန်တွင် လင်းဖုန်းသည် သူ၏ ကောင်းကင်
အကာအကွယ်ထီးကြီးကို မဖွင့်ခဲ့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ထိုထီးအား အသုံးပြုလိုက်လျှင် သူကလည်း ပြိုင်ဘက်များကို
မတိုက်ခိုက်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ဤတိုက်ပွဲတွင် ကောင်းကင်
အကာအကွယ်ထီးသည် လင်းဖုန်း၏ အကြံများတွင် အရေးပါသော
အခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေသည်။ ပို၍တိကျစွာ ပြောရလျှင် သူသည်

နောက်ဆုံးဖဲချပ်အနေနှင့် ကူညီရန် လိုအပ်သော ပစ္စည်းဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီးအား ညာလက်ဖြင့်
ကိုင်ထားခဲ့ကာ ဘယ်လက်ကို အသုံးပြု၍ ထိုအဘိုးအိုနှင့်
ဆက်လက်၍ ကစားနေခဲ့သည်။

စစ်တုရင်ခုံပေါ်တွင် နောက်ထပ်ကစားပွဲ အသစ်တစ်ခုက စနေခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းသည် စစ်တုရင် အရပ်တစ်ခုကို
ဤတစ်ခေါက်တွင် ယူလိုက်သောအခါ သူ၏ဘယ်လက်သည်
ဘာမှမဖြစ်ခဲ့သော်လည်း သူ၏ညာလက်သည် ရုတ်တရက်
အောက်ကျသွားခဲ့သည်။

ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီး၏အပေါ်တွင် ပုံသွင်းထားသော
ပုံရိပ်တစ်ခုပေါ်လာခဲ့သည်ကို လင်းဖုန်းက ခေါင်းလှည့်ကြည့်နေစရာ
မလိုပဲ သိနေခဲ့သည်။

"ပထမအဆင့်က အောင်မြင်သွားပြီ" လင်းဖုန်း၏ မျက်နှာပေါ်တွင်

အပြီးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၏။ ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီးသည်
အားနည်းချက်များ ရှိသော်လည်း သူ၏ ခံစစ်စွမ်းရည်များမှာ
ပြောစရာမလိုပေ။

လင်းဖုန်းသည် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်တွင်သာ ရှိနေသေး၍
သူ၏စွမ်းအားများကို အစွမ်းကုန် မဖော်ထုတ်နိုင်သေးခင်တွင်ပင်
ဤထီး၏ ခံစစ်စွမ်းရည်များမှာ အံ့ဖွယ်ကောင်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်ကို ဖော်ဆောင်ခဲ့အပြီးတွင်
ထိုထီးကို တစ်ခါမှ အသုံးမပြုခဲ့ရသေးပေ။ ယနေ့အချိန်မှသာ သူက
ပြန်ပေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

ဤစစ်တုရင် အရပ်များ၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများကပင်
ဤထီးအား ဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်းသည် အသက်ပြင်းပြင်း တစ်ချက်ကို ရှုလိုက်ကာ
ဒုတိယအကွက်ကို ရွှေ့လိုက်၏။ သူ၏ဘယ်လက်ကို

မြောက်လိုက်ကာ ထိုစစ်တုရင် အရပ်အား
သူ၏မျက်ခုံးများအတွင်းသို့ သွင်းလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်
အကာအကွယ်ထီးအား သိမ်းလိုက်၏။

ထိုထီးအား သိမ်းလိုက်သည်နှင့် တပြိုင်နက်
လင်းဖုန်းဖန်ဆင်းထားသော ပုံရိပ်သည် ဆွေးမြည့်အားနည်းသွား၍
နောက်ဆုံးတွင် ပြိုကွဲပျက်စီးသွားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ထီးကို မရပ်သိမ်းလိုက်မီ အချိန်ကလေးတွင်
သူသည် လင်းဖုန်းအား ထိုစစ်တုရင်ရုပ်၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ
စွမ်းအားများ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအား ကူညီ၍
ခံဆောင်ပေးခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် လင်းဖုန်း၏ ပုံရိပ်သည်
ပို၍ကြာကြာခံနိုင်ခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ထိုအချိန်အတန့်အား အမိအရ အသုံးချလိုက်ကာ

ထိုစွမ်းအားများကို အားမနည်းသွားခင် ဆင့်ခေါ်နိုင်ခဲ့၏။
တစ်ခဏချင်းတွင်းပင် ထိုစစ်တုရင်ရုပ်၏ စွမ်းအားများကို
ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းကမ္ဘာ၏ အပြင်ဘက်သို့
ယူထုတ်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်အတန့်တွင် လင်းဖုန်း မူလခန္ဓာကိုယ်၏ အကြည့်သည်
လက်ကနဲဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သူသည် လက်တစ်ဘက်တွင်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား ကိုယ်ဆောင်ထားရင်း
နောက်ထပ်လက်ကို အသုံးပြုကာ သူ့ပြိုင်ဘက်သို့ ညွှန်လိုက်သည်။

လင်းဖုန်း၏ လက်ချောင်းများမှနေ၍ အနက်ရောင်
ဓာတ်ငွေ့တစ်တန်း ထွက်လာခဲ့၍ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားထံသို့ ကျရောက်သွားခဲ့၏။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် စတင်၍ ပြင်းထန်စွာနှင့်
တုန်ခါလာခဲ့သည်။ ရှင်းလုံစန်းသည်လည်း အလွန်တရာ
ထူးဆန်းလှသည့် ခံစားချက်မျိုးကို ခံစားနေခဲ့ရ၏။

ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းခြင်း!

အဆုံးမဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ် ကောင်းခြင်း!

ထိုအရာကို ခံစားမိလိုက်သောအခါ ရှင်းလုံစန်း၏ မျက်နှာသည်
ချက်ချင်းပျက်သွားခဲ့၏။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် ထိုအနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့၏
အရောင်ဆိုးမှအား ခံလိုက်ရသည်နှင့် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့၏
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို စုပ်ယူနေသော ဓားအသိဉာဏ်သည်
စတင်ပြိုလဲသွားခဲ့၏။ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့သည်
ကမ္ဘာပျက်သောနေ့ကျရောက်လာ၍ အားနည်းသွားသကဲ့သို့ ဖြစ်၏။
နောက်ပြန်မလှည့်နိုင်ပဲ ပျက်သုဉ်းခြင်းထံသို့သာ
လျှောက်လှမ်းသွားခဲ့ရသည်။

ထိုအနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့တို့အား ကောင်းဟန်နှင့်

ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့ကလည်း အသေအချာ တွေ့လိုက်ရသည်။
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့၏ အမူအရာတို့သည် တစ်ချိန်တည်း
ပျက်သွားကြသည်။ သူတို့သည် တပြိုင်နက်တည်း
အော်လိုက်ကြ၏။ "စွမ်းအားဖျက်ဆီးကပ်ဘေး၊ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်း"

ဒါသည် စွမ်းအားတို့အား ပုံတူကူးခြင်း၊ နည်းစနစ်တို့အား
ထုတ်ဖော်ခြင်း မဟုတ်ပေ။ ဒါသည် တကယ့်ကို
စွမ်းအားဖျက်ဆီးကပ်ဘေးနှင့် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အား
ဖျက်ဆီးခြင်း ဖြစ်၏။

သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့၏ အကြားတွင် ကြီးမားသော
ကြောက်ရွံ့မှုရှိသည်။ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်အား
မဖန်ဆင်းနိုင်ကြသောသူများသည် သေမင်းကို
မရှောင်လွှဲနိုင်ကြပေ။

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်အား ဖန်ဆင်းပြီးသွားလျှင် တစ်ယောက်၏
သက်တမ်းသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့၏ အပေါ်တွင်

မူတည်သွားခဲ့သည်။ သဘာဝအားဖြင့် သူ၏အသက်သည်
အဆုံးမဲ့ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့ကသာ
မပျက်စီးခဲ့လျှင် သူသည် သေနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

သို့သော်လည်း အကယ်၍ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့ကသာ
ပျက်စီးသွားခဲ့လျှင် ဘာဖြစ်မည်နည်း။

ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့က ပျက်စီးသွားသောအခါ ဒါသည်
သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့အား ကျော်လွန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ပို၍
ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းသည်မှာ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့နှင့်အတူ အသက်ရှင်နေကြသော သူများသည်လည်း
ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့၏ အနောက်သို့လိုက်ကာ
သေဆုံးကြမည် ဖြစ်၏။

ကံကြမ္မာဆိုသည်မှာ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့က
သံသရာလည်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်၏ ကံကြမ္မာသည်
အစပြုခဲ့သည်နှင့် ရှင်သန်ကြီးထွားပြီး နောက်ဆုံးတွင်
အဆုံးသတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ အားလုံးတို့သည်

ပြန်လည်စတင်နိုင်၏။ အသက်သည် ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်မှနေ၍
ပြန်လည်စတင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

စွမ်းအားကြီးသော ကျင့်ကြံသူများသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့၏ ပျက်စီးခြင်းမှ ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် ကြမ္မာပန်းတိုင်
အဆင့်မှ မှော်တနာများကို ကြိုးစား၍ ကျင့်ကြံနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။
ထိုမှနေ၍ သူတို့သည် မျိုးဆက်များ၊ ခေတ်ပေါင်းများစွာတို့ကို
လွှမ်းမိုးနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ကပ်ဘေးများကို
ကျော်လွှားနိုင်မည်ဖြစ်ကာ အသက်အသစ်ကို
ပြန်လည်စတင်နိုင်မည် ဖြစ်ပြီး နောက်ထပ် ကံကြမ္မာပုံစံအသစ်ကို
ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်၏။

ရည်မှန်းချက်သည် ခမ်းနားကြီးကျယ်ကာ လှပလှ၏။
သို့သော်လည်း တကယ်တွေ့ကြုံရမှသာ တစ်ယောက်သည်
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်တနာတစ်ခုသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့၏ ဖျက်ဆီးခြင်းအား ခုခံနိုင်မည်လော ဟူသည်ကို
သိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် ထိုအရာကို ယခုအချိန်တွင်
တွေ့ကြုံနေခဲ့ရပြီ ဖြစ်သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများကို
ထုတ်လွှတ်လိုက်ကာ ထိုအနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့အား
ဖျက်ဆီးလိုက်ကာ မပျက်စီးသွားခဲ့ပေ။

သို့သော်လည်း ဓား၏ထိပ်ဖျားတွင် စူးရှသော ရနံ့များကို
ထုတ်လွှတ်နေခဲ့သော ညစ်ညမ်းသည့် အမှတ်တစ်ခု
ထင်သွားခဲ့သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီ၏ ကာကွယ်မှုအောက်တွင်
ရှင်းလုံစန်းသည် ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း သူ၏မျက်နှာမှာ
အစိမ်းရောင် သန်းသွားခဲ့သည်။ "ကောင်းကင်နှင့် လူသားတို့၏
ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငါးပါး"

ကောလဟာလများအရဆိုလျှင် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့၏

တကယ့်ဖျက်ဆီးခြင်းများ မရောက်လာခင်တွင် သက်ရှိများအားလုံး၊
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်၊ အရာဝတ္ထု၊ စွမ်းအားနှင့် ကမ္ဘာကြီး၏
ကံကြမ္မာမှနေ၍ မွေးဖွားလာသော အရာအားလုံးတို့သည်
ကောင်းကင်နှင့် လူသားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငါးပါးတို့ကို
ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

ဤစွမ်းအားဖျက်ဆီးကပ်ဘေး အပြီးတွင် ကမ္ဘာကြီးသည်
ကျန်သောအရာများကဲ့သို့ ဆွေးမြည့်သွားမည် ဖြစ်သည်။ ပြီးတာနှင့်
သူတို့သည် နောက်ဆုံးတွင် ပျက်စီးသွားကြမည် ဖြစ်သည်။

ရှင်းလုံစန်း၊ ကောင်းဟန်၊ ရွမ်းလင်သူတော်စင်၊ ရှိယုတို့သာမကပဲ
ကျန်သော အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ
အားလုံးတို့သည် အံ့ဩတုန်လှုပ်စွာဖြင့် ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်
အတွင်းမှ လင်းဖုန်းအား စိုက်ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် အမူအရာ မပြောင်းခဲ့ပဲ နောက်ထပ်
စိတ်ဝိညာဉ်ပုံရိပ်တစ်ခုအား ကောင်းကင်စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းကမ္ဘာအတွင်းသို့ စေလွှတ်ခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် ဒုတိယ အနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့တစ်တန်းက ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဤတစ်ခေါက်တွင် သူ၏ပစ်မှတ်မှာ မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်ပင် ဖြစ်၏။

"အမြန်ပြန်ဆုတ်!" ကောင်းဟန်က အော်ဟစ်လိုက်သည်။ သူနှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည် မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်အား ဆင့်ခေါ်လိုက်ကာ နောက်ပြန်ဆုတ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ သို့သော်လည်း အနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့၏ အမြန်နှုန်းမှာ လျင်မြန်လှပြီး ရွှေရောင်စံအိမ်အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်မှ သံစဉ်များက အလွန်ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပြီး အဆုံးမဲ့ အလင်းတန်းများနှင့် အဆောင်လက်ဖွဲ့ သင်္ကေတများက ထွက်လာခဲ့၏။ သူတို့သည် အနက်ရောင်ဓာတ်ငွေ့၏ စွမ်းအားဖျက်ဆီးကပ်ဘေးအား အတူတကွ ရင်ဆိုင်လိုက်ကြ၏။

အားလုံးတို့သည် တစ်ခဏလေး အတွင်းတွင် ဖြစ်သွားခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။ စံအိမ်အား လွှမ်းခြုံထားသည့် အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်များက ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ ရွှေရောင်အလင်းတန်းက
မှေးမှိန်သွားခဲ့သည်။ စံအိမ်၏ အပေါ်တွင် ဆွေးမြည့်သော
နေရာတစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့၏။ သူသည် ညစ်ညမ်းနေခဲ့ကာ စူးရှသော
ရနံတစ်ခုအား ထုတ်လွှတ်နေခဲ့သည်။

ထိုနေရာသည် အလွန်ကို ခံစားခဲ့ရသည့်ပုံပေါက်နေခဲ့ကာ
အလွန်အမင်းကို ဆွေးမြည့်နေခဲ့၏။

ရှင်းလုံစန်း၊ ကောင်းဟန်နှင့် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည်
စိတ်ဓာတ်ကျသောပုံများ ပေါက်နေကြ၏။ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားနှင့် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်တို့သည် လင်းဖုန်း၏ အနက်ရောင်
ဓာတ်ငွေ့များကို ခုခံနိုင်ခဲ့ကြသော်လည်း နောက်ထပ်မည်မျှ
ထပ်လာဦးမည်ကို မည်သူကမှ မသိကြချေ။

စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးနှင့် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့၏

ဖျက်ဆီးခြင်းတို့သည် သဘာဝအားဖြင့် ကြာရှည်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်သည်။ သူသည် ရှည်လျားလွန်း၍ အထီးကျန်ခြင်းကိုပင် ဖြစ်စေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ဤမြင်ကွင်းအား ငြိမ်သက်စွာ ကြည့်နေခဲ့ကာ တွေးနေခဲ့သည်။ "ကောင်းတဲ့အချိန်တွေ ရှိသလို ဆိုးတဲ့အချိန်တွေလဲ ရှိကြတာပဲ။ ကောင်းကင်နဲ့ မြေကြီးတို့က ကြာရှည်ခံတဲ့ အချိန်တွေ ရှိတယ်။ ကောင်းကင်နှင့် လူသားတို့၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငါးပါးတို့က အရာအားလုံးကို ဖျက်ဆီးခြင်း လမ်းကြောင်းကို လျှောက်စေခဲ့တယ်"

"ဒီစစ်တုရင် ကစားပွဲကို စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကစားပွဲလို့ ခေါ်ရမယ်"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၅

အပိုင်း ၅၉၅ : ပြိုင်ဘက်ကင်း!

သူတို့သည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသောအခါ
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာများသည် သူတို့၏
အထက်တန်း ကျမှတို့အား ပြသလိုက်ကြသည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့်စာလျှင် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်သည် အခြေခံ အနည်းငယ် အားနည်းပေသည်။

သူတို့သည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်ကြရသောအခါ
ထိုရတနာ နှစ်ပါးတို့သည် ဒဏ်ရာ အတိုင်းအတာ ပမာဏ
အတူတူပင် ရရှိသွားကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် သတ်ဖြတ်ခြင်းအတွက်
အသုံးပြုခြင်းဖြစ်၍ ခံစစ်စွမ်းရည်များသည် အနည်းငယ်

အားနည်းသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား၏ ဓားအသိဉာဏ်တို့သည်
စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးတို့၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို
ခံခဲ့ရသော်လည်း အတားအဆီးတို့အား ကျော်လွှားနိုင်ခဲ့သေးကာ
လင်းဖုန်းထံသို့ ရောက်လာကာ တိုက်ခိုက်နိုင်ကြသေး၏။
သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား
ငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ သူသည် ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ဟန်ပန်အမူအရာ ကင်းမဲ့နေခဲ့သေးကာ တတိယ
ပုံရိပ်တစ်ခုက ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းကွမ္ဘာ
အတွင်းသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။

ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီးသည် တစ်ခါပွင့်သွားခဲ့ကာ
လင်းဖုန်းသည် အဝတ်ကပိုကရို ဖြစ်နေသော အဘိုးအိုနှင့်
နောက်ထပ် စစ်တုရင်တစ်ပွဲ ကစားခဲ့သည်။ သူသည် စစ်တုရင်ရုပ်
တစ်ရုပ်အား ယူလိုက်ရာ ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီး၏
နေရာတစ်ပိုင်းသည် မှီတက်သွားခဲ့သည်။

ကောင်းကင်အကာအကွယ် ထီးကြီး၏ မိုတက်သွားသော အပိုင်းမှာ
ယခုဆိုလျှင် သုံးနေရာရှိပြီ ဖြစ်၏။ သူတို့ဖုံးလွှမ်းနေကြသော
မျက်နှာပြင် ဧရိယာမှာ အလွန်ပင် ကြီးမားလှကာ
ထီးတစ်ဝက်နီးပါးအား လွှမ်းခြုံသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အချိန်တိုလေး အတွင်းတွင် စစ်တုရင်ရုပ်များကို ဖယ်ရှားခြင်းသည်
ကောင်းကင်အကာအကွယ် ထီးကြီးအား ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး
ဖြစ်စေခဲ့သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်တို့သည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးတို့၏
အဆက်မပြတ် တိုက်ခိုက်မှုများကို မခံနိုင်ခဲ့သကဲ့သို့
ကောင်းကင်အကာအကွယ် ထီးသည်လည်း မခံနိုင်ခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်းသည် အဖြူရောင် စစ်တုရင်ရုပ်ကို မယူလိုက်ရန်
ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း သူသည် အနက်ရောင် စစ်တုရင်ရုပ်များ၏

ဝိုင်းရံသတ်ဖြတ်ခြင်းအား ခံလိုက်ရသည်နှင့် စစ်တုရင်ခုံပေါ်မှ
ချက်ချင်း ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။

သူသည် စစ်တုရင်ခုံ အတွင်းမှ ထူးခြားသော ကမ္ဘာအား
တွေးမိလိုက်ပြီး ထူးမခြားနား အမူအရာဖြင့်သာ ရှိနေခဲ့သော
အဝတ်အစား ကပိုကရိုနှင့် အဘိုးကြီးအား ကြည့်လိုက်ကာ
တွေးလိုက်သည်။ "ဒီစွမ်းအားဖျက်ဆီး ကစားပွဲမှာ
ငါရှာဖွေဖော်ထုတ်ရဦးမယ့် လျှို့ဝှက်ချက်တွေ၊
ဆန်းကြယ်နက်နဲမှုတွေ အများကြီး ရှိသေးတယ်"

"ဒါပေမဲ့ အခုလောလောဆယ်မှာ ဒီအနက်ရောင်
စစ်တုရင်ရုပ်တွေနဲ့တင် လုံလောက်တယ်"

လင်းဖုန်းသည် ယုံကြည်ချက်အပြည့် ရှိနေခဲ့သည်။ သူသည်
တတိယ အနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့တို့အား ထုတ်လွှတ်လိုက်ရာ
သူ၏ပစ်မှတ်သည် မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်
ဖြစ်သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်သည်
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများဖြင့် လင်းလက်လာခဲ့ကာ
ရွှေရောင်အလင်းတန်း ပင်လယ်အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။
ရွှေရောင်အလင်းတန်းများ အကြားတွင် အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်များက ထစ်ချုန်းနေကြ၏။

ခမ်းနားထည်ဝါသော စံအိမ်သည် မူလအသွင်အပြင်တို့အား
ဖယ်ရှားလိုက်ကာ ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာ တစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ အပြင်မှနေ၍ ကြည့်လိုက်လျှင် သူသည်
အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များ ဖုံးလွှမ်းနေသည့် ဧရာမရွှေရောင်
သန္ဓေလောင်း တစ်ခုနှင့် တူနေခဲ့သည်။

ထိုကမ္ဘာအတွင်းတွင် မရေမတွက်နိုင်သော ပုံရိပ်များ
လင်းလက်နေကြ၏။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ဗုဒ္ဓတို့က အမူအရာ
အစစ်အမှန်တို့အား ဖော်ပြနေကြသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံးမှ သံစဉ်များသည် ပဲ့တင်ရှိက်လာခဲ့ကာ
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်သည် သူ၏
စွမ်းအားများကို အဆုံးစွန်အထိ ထုတ်ဖော်လိုက်သည်။ သူသည်
မြင့်မြတ်သော သုခဘုံ တစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။
လူ့ပြည်သို့ မြင့်မြတ်သော နိုင်ငံတစ်ခုက ဆင်းသက်လာခဲ့သကဲ့သို့
ဖြစ်၏။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သော သုခဘုံ!

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သော သုခဘုံ၏ အပေါ်မှနေ၍
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ အနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့များက
ကျဆင်းလာကြသည်။ တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် မရေမတွက်နိုင်သော
ကံကြမ္မာများနှင့် ဆန်းကြယ်မြင့်မြတ်သော သုခဘုံသည်
ပျက်စီးခြင်းလမ်းစဉ်ပေါ်သို့ ရောက်သွားခဲ့၏။

မဟာတာအိုတို့က အားနည်းလာခြင်းနှင့်အတူ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့က ပြိုလဲလာကြမည် ဖြစ်သည်။
အသက်စွမ်းအင်များသည် မျိုးတုံးပျောက်ကွယ်လာကြကာ

ရွှေရောင်သုခဘုံ တစ်ဝက်ခန့်သည် မည်းနက်သွားခဲ့သည်။
ပြီးတာနှင့် သူတို့သည် ပြာများအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားကြ၏။
နောက်ဆုံးတွင် ပြာများအဖြစ်မှ ဘာမှမရှိခြင်း အဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲသွားကြ၍ မတည်ရှိနေကြတော့ချေ။

သို့သော်လည်း ကပ်ဘေးများအား စဉ်းပိုင်း ရင်ဆိုင်ခဲ့ရအပြီးတွင်
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သော သုခဘုံ၏ အတွင်းတွင်
သံစဉ်များက ဆက်လက်ထွက်ပေါ်နေကြသည်။ အဆုံးမဲ့တာအို
သင်္ကေတများက ထပ်မံထွက်ပေါ်လာကြကာ စီးဆင်းနေကြသော
အလင်းတန်းများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားကြသည်။
ထိုစီးဆင်းနေသော အလင်းတန်း တစ်ခုချင်းမှာ
မရေမတွက်နိုင်သော အဆောင်လက်ဖွဲ့များ ဝင်္ကပါများနှင့်
ဖွဲ့စည်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုစီးဆင်းနေသော အလင်းတန်းများသည် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သော သုခဘုံအား ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးနေကြကာ
စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေး၏ ပျက်ပြယ်စေသော လွှမ်းမိုးမှုများကို
ဖယ်ရှားရန် ကြိုးစားနေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ထိုအချိန်တွင် ဧရာမ ပုံရိပ်တစ်ခုသည်
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သော သုခဘုံ၏ အပြင်သို့
ရောက်လာခဲ့ကာ စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးနှင့်
ရန်ဆိုင်နေသည့်ပုံကို ကြည့်နေခဲ့သည်။

"ကောင်းဟန်၊ မင်းပြောတဲ့အထဲမှာ စကားတစ်ခွန်းက မှန်တယ်"

လင်းဖုန်း၏ လေသံသည် ပဲ့တင်ရိုက်လာခဲ့၏။ သူ့အတွင်းတွင်
အများလက်ခံထားကြသည့် မရေမတွက်နိုင်သော မဟာတာအို၏
အမှန်တရားများ ပါနေသကဲ့သို့ဖြစ်ကာ ထူးခြားဆန်းကြယ်၍
စိတ်ချမ်းမြေ့စေသော အသံတစ်ခု ထွက်လာခဲ့သည်။

"တစ်ခုခုက ဘယ်လောက်အထိ ကြီးမားပေမဲ့ သူက အစစ်အမှန်
ဖြစ်တည်မှုတစ်ခု မဟုတ်ဘူးဆိုရင် သဘာဝလွန် ဆက်သွယ်မှုတွေရဲ့
အပေါ်မှာ မှီခိုနေရတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ဒီဆက်သွယ်မှုတွေကို
ဖျက်ဆီးပစ်ရင် ရပြီ"

သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားအား ပင့်မြှောက်လိုက်သည်။ ခဏအကြာတွင်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားက ခုတ်ချလာခဲ့ရာ တောက်ပနီရဲသော
အလင်းတန်းများက လင်းလက်သွားခဲ့၏။ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားချီ၏ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သည့် စွမ်းအား သဘောတရားများက
ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ကာ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အား
ဖျက်ဆီးနိုင်သည့် အရိပ်အယောင်များ ပါနေခဲ့သည်။

ဤနီရဲတောက်ပသည့် ဓားအလင်းတန်းသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ဆွဲငြိခဲ့ကာ စကြာဝဠာ အတွင်းတွင်
အမာရွတ်တစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။ သူ၏ပစ်မှတ်မှာ
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သော
သုခဘုံပင် ဖြစ်သည်။

ထိုနီရဲတောက်ပသည့် ဓားအလင်းကိုယ်တိုင်ကပင်
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ဤအချိန်တွင်
ဓားအလင်းတန်း၏ အစွန်းတွင် အဖြူနှင့်အနက်

အလင်းတန်းများကလည်း လင်းလက်နေခဲ့သေး၏။
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားနှင့် အတူတကွ ပါလာသည်မှာ လင်းဖုန်း၏
မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း အလင်းတန်း ဖြစ်သည်။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်သည် သူ၏စွမ်းအား
အားလုံးတို့ကို စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးအား ရင်ဆိုင်ရန်
အသုံးပြုခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူသည်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားက ရွှေရောင်သုခဘုံ၏ အပေါ်သို့
ခုတ်ချခဲ့သည်ကို ကြည့်ရုံသာ ကြည့်နိုင်ခဲ့သည်။

ထိုရွှေရောင် အလင်းတန်းသည် လွင့်ပြယ်သွားခဲ့ကာ စကြာဝဠာ
အရပ်မျက်နှာ အနှံ့သို့ ပျံ့လွင့်သွားခဲ့သည်။ ကပ်ဘေးတစ်ခုမှ
ဥက္ကာပျံတစ်စင်းက ကြွေကျလာခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သော သုခဘုံသည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး
ကပ်ဘေးနှင့် လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားတို့၏
ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ပျက်ဆီးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီတို့သည်
ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းတွင်
ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ကောင်းဟန်နှင့်
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့ကလည်း ပြန်ပေါ်လာကြ၏။ သူတို့သည်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာနှင့် လင်းဖုန်းအား စိုက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

"သွားကြစို့" ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံနှင့် ဟင်းလင်းပြင်
ယင်ယန်နာရီတို့သည် ပြောလိုက်ကြကာ တွေဝေနေကြခြင်း မရှိပဲ
ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။

အကယ်၍ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်အား အတူတကွ ကျင့်ကြံနိုင်ခြင်း မရှိခဲ့လျှင်
သူတို့သည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးအား ထပ်မံရင်ဆိုင်ရလျှင်
အခြေအနေမလှ ဖြစ်သွားပေမည်။

ကောင်းဟန်နှင့် ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့၏ မျက်နှာများသည်လည်း

စက္ကူစကဲ့သို့ ဖြူဖွေးနေကြ၏။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့ကလည်း
သက်ပြင်းကိုယ်စီ ချလိုက်ကြကာ ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံနှင့်
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီတို့နှင့် အတူ
ဆုတ်ခွာသွားလိုက်ကြသည်။

ရှင်းလုံစန်းသည်လည်း လင်းဖုန်းအား စိုက်ကြည့်နေခဲ့ကာ
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားသည် မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်ကဲ့သို့ အားနည်းချက် မရှိပေ။ သို့သော်လည်း
သူသည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးနှင့် လင်းဖုန်း၏
တိုက်ခိုက်မှုတို့အား ရင်ဆိုင်ခဲ့ရလျှင် ကောင်းကျိုးတစ်ချက်မှ
ရနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက
ဆုတ်ခွာသွားပြီးနောက် စူတောင်ဓားဂိုဏ်း အနေနှင့် ဆက်ရှိနေစရာ
အကြောင်းမရှိတော့ပေ။

အထူးသဖြင့် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားအပေါ်မှ အမည်းရောင်
အမှတ်သည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား၏ ကြမ္မာပန်းတိုင်အား

အကြီးအကျယ် ထိခိုက်စေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားအား ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားစွာနှင့် ပြန်သိမ်းလိုက်ကာ နောက်ပြန်ဆုတ်သွားခဲ့သည်။

"မင်းတို့က သွားတော့မလိုလား" လင်းဖုန်းက
ဟိန်းဟောက်လိုက်၏။ သူသည် ရှေ့တစ်လှမ်း တိုးလိုက်ကာ
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအား အပေါ်သို့ မြင့်မားစွာ
မြှောက်လိုက်သည်။ အဖြူနှင့်အနက် အလင်းတန်းများသည်
ကောင်းကင်ပေါ်တွင် ပြည့်နှက်သွားခဲ့၏။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ မွေးညင်းပေါက်များသည် အနည်းငယ်
တုန်ခါလာကြကာ အဆုံးမဲ့ စွမ်းအင်များကို ထုတ်လွှတ်လိုက်၍
အော်ရာပင်လယ် အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲခဲ့လိုက်သည်။

ထိုအသက်စွမ်းအားများသည် ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ကာ ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ပြည့်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်း၏စား ထိုးချလိုက်သည်နှင့် အော်ရာပင်လယ်က
မာန်ဟုန်ပြင်းလာခဲ့သည်။ သွေးနီရောင် စားအလင်းတန်း
တစ်တန်းသည် ချက်ချင်းထွက်ပေါ်လာခဲ့၍ ကောင်းကင်ကို
ခုတ်ချလိုက်သည်။

ကောင်းဟန်၊ ရွမ်းလင်သူတော်စင်၊ ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံနှင့်
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီတို့က အတူတကွ ပူးပေါင်း၍
ထိုစားချက်အား ခုခံလိုက်သည်။ ဟင်းလင်းပြင်သည် လိုင်းတွန့်များ
အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ကာ လုံးထွေးထားသော
အဝတ်တစ်ထည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ကောင်းဟန်၏ နတ်အလင်းတန်း ယင်နည်းစနစ် သစ်သီးသည်
အချိန်မြစ်ရေ တစ်စင်းအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။
အရာအားလုံးတို့အား ဆွေးမြည့်စေခဲ့၍ လင်းဖုန်း၏
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး စားအလင်းတန်းအား ဟန့်တားလိုက်သည်။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်၏ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီးခြင်း သစ်သီးသည်
ပေါက်ကွဲသွားခဲ့ကာ ခက်ထန်သော စွမ်းအားက ဟင်းလင်းပြင်အား
ဖျက်ဆီးခဲ့သည်။ သူသည် ဓားအလင်းတန်း၏ တိုက်ခိုက်မှုအား
ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံသည် အသံမြည်လာခဲ့ကာ ရွှေရောင်
အသံလှိုင်းများအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ စကြာဝဠာကြီး
တစ်ခုလုံးအား တိုက်စားသွားမည့် လှိုင်းလုံးကြီးများသဖွယ်
ဖြစ်နေခဲ့၏။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီသည် အဖြူနှင့်အနက် စွမ်းအားများကို
ထုတ်ဖော်လိုက်၏။ လေဟာနယ် အလွှာပေါင်းများစွာတို့က
ကျုံ့ဝင်သွားကြသည်။ သူတို့သည် ဖုန်မှုန့်များ အဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားကြကာ အခြားသုံးယောက်တို့အား
သယ်ဆောင်သွားကြ၍ လျင်မြန်စွာဖြင့် ဆုတ်ခွာသွားကြသည်။
သူသည် လေဟာနယ်ကို ဖြတ်သန်းသွားခဲ့၍
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏စားကို ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ်
မြှောက်လိုက်သည်။

ယုကျင်းတောင်၊ မဟူရာကောင်းကင် ရတနာသစ်ပင်နှင့်
ကောင်းကင်ကို လှည့်ပတ်နေသော ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်တို့က
ပြင်းထန်စွာနှင့် တုန်ခါသွားကြသည်။

လင်းဖုန်း၏ မွေးညင်းပေါက်များသည် စတင်တုန်ခါလာကြသည်။
မွေးညင်းပေါင်းများ တစ်ခုချင်းစီ အတွင်းမှ အလင်းတန်းများက
လင်းလက်လာကြ၏။

အလင်းတန်း တစ်ခုချင်းစီမှနေ၍ သန်စွမ်းသော စွမ်းအားများကို
ထုတ်လွှတ်လိုက်သည်။ အန္တိမ အရှင်သခင် တစ်ယောက်က
မွေးဖွားလာသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ဒါသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ
မြင်ကွင်းအား ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

ဒုတိယ သွေးနီရောင် အလင်းတန်း တစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကာ

အဆုံးမဲ့ လေဟာနယ်ကို ဖိခြေလိုက်၏။ သူသည် ဟင်းလင်းပြင်
ယင်ယန်နာရီအား လိုက်မီလာခဲ့သည်။

သွေးအလင်းတန်း၏ လင်းလက်လာမှုနှင့်အတူ ဟင်းလင်းပြင်
ယင်ယန်နာရီနှင့် ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်များ အပေါ်တွင်
တောက်ပသော အနီရောင် အမှတ်တို့ ပေါ်လာခဲ့၏။
ကောင်းဟန်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့ကလည်း သူတို့၏
ပုခုံးများအပေါ်တွင် ဓားဒဏ်ရာတစ်ချက် ပေါ်လာခဲ့ကြပြီး
ညည်းညူလိုက်ကြသည်။

"ရှင်းလုံစန်း၊ မင်းကငဲ့ဆီကို ပြဿနာလာရှာပြီး ဘာဖြစ်လို့
အစောကြီး ပြန်ချင်နေတာလဲ"

လင်းဖုန်း၏ လက်ညှိုးအား ညွှန်လိုက်ခြင်းနှင့်အတူ စတုတ္ထမြောက်
အနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့တို့သည် ထွက်ပေါ်လာခဲ့၍ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားအား ဟန့်တားလိုက်သည်။

သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားချီသည် စွမ်းအားဖျက်ဆီး
ကပ်ဘေးအား ရင်ဆိုင်နေဆဲတွင် လင်းဖုန်းသည် သူ၏ဓားကို
နောက်တစ်ခေါက် ထပ်မြှောက်လိုက်သည်။

အဖြူနှင့် အနက်ရောင် မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းများက
လင်းလက်လာခဲ့ကာ သံစဉ်များက ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။
အဖြူနှင့်အနက် မြင့်မြတ်သော အလင်းတန်းများ၏
ထောက်ပံ့မှုနှင့်အတူ တတိယ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုက ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

သွေးနီရောင် ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုသည် သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓား၏ အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားခဲ့ကာ တောက်ပသော
အလင်းရောင် တစ်ခုက ပေါက်ကွဲလာခဲ့သည်။
မျက်လုံးကျိန်းလောက်ပေသည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် ညည်းညူလိုက်ကာ ထိုထိတွေ့မှု၏ အရှိန်ကြောင့်
သူသည် သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားထံမှ လွင့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

စကြာဝဠာ အတွင်းတွင် ဤနေရာ၌ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓား၏
ဓားအလင်းတန်းတစ်ခုသာ ကျန်နေရစ်ခဲ့သည်။ သူသည်
လင်းဖုန်း၏ ဧရာမ ပုံရိပ်၏ဘေးတွင် ရှိနေခဲ့၏။

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် အားလုံးတို့သည်
ငြိမ်သက်သွားခဲ့ကာ ဘာမှ မပြောနိုင်ကြတော့ပေ။

နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲ၊ အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာ၊
ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာ၊ နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာ၊ ကြယ်စင်
ဓားမာစတာနှင့် ကောင်းကင်လှည်း တောင်ထိပ်မှ
ဓားစည်းဝေးပွဲတွင် ပါဝင်ခဲ့ကြသူများသည် ပါးစပ်အဟောင်းသား
ဖြစ်နေကြသည်။

အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများသည်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေကြကာ ချီသာဝကနှင့် အခြေခံအုတ်မြစ်
အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများကဲ့သို့ စိတ်ခံစားချက်များကို

မထိန်းချုပ်နိုင်ကြခဲ့ပေ။ သူတို့၏ အတွေးတွင် အတွေးများစွာ
ပေါ်ထွက်လာကြသည်။ သို့သော်လည်း ထိုအတွေးများမှာ
အလွန်အမင်း ရှုပ်ထွေးနေကြ၏။

ကောင်းကင်လည်း တောင်ထိပ်မှ စည်းဝေးပွဲ၏ တိုက်ခိုက်မှုသည်
သူတို့ယနေ့ မြင်တွေ့ခဲ့ရသည့် တိုက်ပွဲနှင့် ဘာမှမဆိုင်ခဲ့ပေ။

အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ အကြီးအကဲသုံးယောက်၊
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ နှစ်ပါးတို့သည် လင်းဖုန်းအား
အနိုင်ယူရန် မတတ်စွမ်းနိုင်ခဲ့ကြပေ။

ပို၍ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသည်မှာ လင်းဖုန်းသည်
စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးများအား ဆင့်ခေါ်၍ တိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဒါသည် အားလုံးတို့အား ကြောက်ရွံ့စိတ်များ
ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

မှန်ပေ၏။ ဒါသည် ကြောက်ရွံ့မှုဖြစ်သည်။

အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများအား
ကြောက်ရွံ့စေနိုင်သည့် စွမ်းအားသည် ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးတို့အား ပျက်စီးစေနိုင်ခြင်းမှ အခြေခံလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှိယုသည်ပင်လျှင် ယခုအချိန်တွင် ဆွံ့အနေခဲ့၏။

အားလုံးတို့သည် ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများ
ထွက်ခွာသွားသည့်ဘက်သို့ ကြည့်နေခဲ့ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက ဒီလိုမျိုး အလျော့ပေးမှာတော့
မဟုတ်ဘူး"

သူတို့သည် ထိုကဲ့သို့ တွေးနေစဉ်တွင်ပင် ဟင်းလင်းပြင်
အတွင်းတွင် အက်ကွဲကြောင်း တစ်ခုက
ရုတ်တရက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ အဖြူရောင် တိမ်တိုက်တစ်တန်းက
ပေါက်ကွဲထွက်လာခဲ့၍ စကြာဝဠာ တစ်ခုလုံး ပြည့်သွားခဲ့ကာ
ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများအား ဆွဲခေါ်သွားခဲ့သည်။

ဒါသည် ကောင်းဟန်၏ဆရာဖြစ်သော ကျန်းရီသူတော်စင် ဖြစ်၏။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ်ပါတီ၏
ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်။

"ဘယ်သူ့ရဲ့ ကူညီမှုမှ အသုံးဝင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

လင်းဖုန်းသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းအား ကြည့်နေခဲ့ကာ
သူ၏မျက်လုံးမှ အေးစက်သော အလင်းတန်းများ ပေါ်လာခဲ့သည်။
ငါးတန်းမြောက် စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးက ထွက်ပေါ်လာခဲ့ကာ
အနောက်မှနေ၍ ဓားအလင်းတန်း တစ်ခုက လိုက်လာခဲ့သည်။

အနက်ရောင် ဓာတ်ငွေ့သည် အရှေ့မှလာခဲ့ကာ အနောက်မှနေ၍
အနီရောင် ဓားအလင်းတန်းက လိုက်လာခဲ့၏။
ထိုအလင်းတန်းသည် ဖျက်ဆီးခြင်း မြားတစ်ချောင်းအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့ကာ စကြာဝဠာကြီးအား ထိုးဖောက်သွားခဲ့လိုက်သည်။

အဖြူရောင် တိမ်တိုက်များသည် လျင်မြန်စွာနှင့် စုစည်းလာခဲ့ကာ
ကောင်းကင်ကဲ့သို့ ကျယ်ပြန့်၍ မြေကြီးကဲ့သို့ သိပ်သည်းသော
ခမ်းနားထည်ဝါသည့် တောင်တစ်လုံးအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သူ၏အော်ရာများ ပျံ့နှံ့လာသည်နှင့်အမျှ
ထိုတောင်သည် ကိုယ်ပိုင်ကမ္ဘာတစ်ခုအဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ဒါသည် ဘာမှအသုံးမဝင်ခဲ့ချေ!

ဘန်း!

လေဟာနယ် ဟင်းလင်းပြင်များက ပြိုကွဲသွားခဲ့ကာ
တောင်ကြီးကလည်း ကြေမွသွားခဲ့သည်။ မှေးမှိန်နေသော
ရွှေရောင်သွေးအမှတ် တစ်ခုကသာ ကျန်နေခဲ့သည်။ သူသည်
စကြာဝဠာအတွင်းတွင် ကျန်နေခဲ့၍ ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ခြင်း မရှိပေ။

ဒါသည် တကယ်သွေးအစစ် မဟုတ်ပဲ ကျိုးပဲ့သွားသော

ကျန်းရီသူတော်စင်၏ မဟာတာအို အဆီအနှစ်များ ဖြစ်၏။

"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က
ကောလာဟာလတွေနဲ့အညီ အစွမ်းထက်လှပါတယ်"
ကျန်းရီသူတော်စင်သည် လေးနက်သောအသံဖြင့်
မှတ်ချက်ချလိုက်ရာ ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများ၏
ညည်းညူသံများကို ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၆

အပိုင်း ၅၉၆ : အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်ဟာ

မိတ်ဆွေသာ ဖြစ်သင့်တယ်၊ ရန်သူမဖြစ်သင့်ဘူး

ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းတွင် အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်များနှင့် ရေးဆွဲထားသော နယ်နိမိတ်အတွင်းတွင်
ဆီးနှင်းကဲ့သို့ ဖြူဖွေးနေသော ဆံပင်များနှင့် အကြီးအကဲ
တစ်ယောက်က ငြိမ်သက်စွာနှင့် ရပ်နေခဲ့သည်။ သူသည်
သူ၏လက်ဝါးကို ငုံ့ကြည့်နေခဲ့၏။

သူညာလက်ညှိုး၏ ထိပ်ဖျားတွင် မှေးမှိန်သော
ရွှေရောင်သွေးပုလဲလုံးလေး အချို့ကို တွေ့နေနိုင်၏။

သူ၏အနောက်တွင် ကောင်းဟန်၊ ရွှမ်းလင်သူတော်စင်နှင့်
တင့်တယ်သောတိမ်တိုက် သူတော်စင်မယ်တို့သည်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်ဖြင့်
ကြည့်နေကြ၏။

သူတို့၏ မှတ်ဉာဏ်အတွင်းတွင် သူတို့၏အကြီးအကဲ

ဒဏ်ရာရခဲ့သော နောက်ဆုံးအချိန်မှာ လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်းလေးထောင်ခန့်က ကမ္ဘာနှစ်ခု၏ စစ်ပွဲအတွင်းတွင် ဖြစ်၏။

"ဆရာ.." ကောင်းဟန်က ပင့်သက်တစ်ချက် ရိုက်လိုက်၏။

ကျန်းရီသူတော်စင်သည် သူ၏လက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်ကာ
သူ၏နက်နဲသောအသံသည် ဟင်းလင်းပြင်တွင်
ပဲ့တင်ရိုက်နေခဲ့သည်။ "ဒီကနေ့ တိုက်ပွဲမှာ ကျုပ်တပည့်က
အရုံးပေးလိုက်ပါတယ်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက အလွန်ကို
မယဉ်ကျေးရာ ကျခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်က အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနဲ့ တာအိုရောင်းရင်းတို့ကို ရိုးသားစွာနဲ့
တောင်းပန်ပါတယ်"

"ခင်ဗျားက နာမည်ကျော်တာနဲ့အညီ တော်လှပါတယ်။ အနာဂတ်မှာ
ကျုပ်တို့ ပညာချင်း ဖလှယ်နိုင်လိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်၏။ "ခင်ဗျားဆန္ဒရှိရင် အခုလည်း

လုပ်နိုင်ပါတယ်"

ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းတွင် အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်များက ထစ်ချုန်းလာခဲ့ကာ စကြာဝဠာသည်
ကစဉ်ကလျား ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ပြီးတာနှင့်
ပြန်လည်တည်ငြိမ်သွားခဲ့ကာ ကျန်းရီသူတော်စင်သည်
ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများကို အဝေးသို့ ပို့ခဲ့လိုက်ပြီး
ဖြစ်သည်။

အဖြူရောင်တိမ်တိုက်များသည် အဆုံးမဲ့ လေဟာနယ်များကို
ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ကာ ပိုင်ယွင်တောင်သို့ ပြန်လည်ရောက်လာခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။ ကောင်းဟန်က ဒူးထောက်လိုက်သည်။ "ကျွန်တော်
အသုံးမကျပါဘူး" ရွမ်းလင်သူတော်စင်နှင့်
တင့်တယ်သောတိမ်တိုက် သူတော်စင်မယ်တို့ကလည်း
ဒူးထောက်လိုက်ကြသည်။

ဗုံနတ်သားနှင့် ယင်ယန်အကြီးအကဲတို့ကလည်း
ပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဗုံနတ်သားက လေးလံသော လေသံဖြင့်

ပြောလိုက်၏။ "ကျန်းရီ၊ ကျောက်တုံးလှေကား ပါသွားပြီ"

ကျန်းရီသူတော်စင်၏ ပုံရိပ်သည် လေဟာနယ် အတွင်းတွင်
မပေါ်လာခဲ့ချေ။ အသံတစ်ခုသာ ပေါ်လာခဲ့သည်။ "ငါသိတယ်"

ယင်ယန် အကြီးအကဲက ပြောလိုက်၏။ "အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က စွမ်းအားဖျက်ဆီး
ကပ်ဘေးတွေကို ဆင့်ခေါ်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါက
သူ့အပေါ်မှာလည်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်ဦးမှာပဲ။ မဟုတ်လို့ရှိရင်
သူကငါတို့ကို ကပ်ဘေးတွေ ဆင့်ခေါ်ခြင်းမရှိပဲနဲ့ အနိုင်ယူခဲ့မှာ"

"ဘုံနတ်သားနဲ့ ငါတို့က မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်ကို
အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းမှာ ပြန်မဖန်ဆင်းနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ မင်းက
သူ့ကို တိုက်ခိုက်နိုင်တာပဲ"

ကျန်းရီသူတော်စင်က ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ငါကသူ့ကို
ရင်ဆိုင်နိုင်ပေမဲ့ ရလဒ်က မသေချာဘူး။ တကယ်လို့

မင်းတို့နှစ်ယောက်က မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်ကို
ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့လို့ရှိရင် ငါက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်ရဲ့ အကန့်အသတ်ကို ကြိုးစားကြည့်လို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့
အဲဒီအချိန်က ကျော်သွားခဲ့ပြီ။ နောက်တစ်ခေါက်ကိုပဲ
စောင့်ရတော့မယ်"

ကောင်းဟန်နှင့် ရွမ်းလင်သူတော်စင်တို့သည် သူတို့၏ ခေါင်းများကို
ငုံ့လိုက်ကြကာ ဘာမှမပြောခဲ့ကြပေ။

သူတို့အနေနှင့် သူတို့ကျဆုံးသွားခဲ့လျှင်ပင်
ထိုကျောက်တုံးလှေကားကို လင်းဖုန်း၏လက်အတွင်းသို့
မကျရောက်စေလိုကြပေ။

"ကျောက်လှေကား... ကျောက်လှေကား..." ကျန်းရီသူတော်စင်၏
အသံသည် ပို၍လေးနက်လာခဲ့သည်။ "အရာအားလုံးကို
အနာဂတ်ကျမှ ပြန်လည်ရယူရမယ်"

ယခုအချိန်တွင် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင်
အားလုံးတို့သည် ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းသို့ ကြည့်နေကြကာ
တိတ်ဆိတ်နေခဲ့သည်။ ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်
အလွန်အမင်း ပြန်လည်သေးငယ်သွားခဲ့သည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။
စကြာဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးအား ပြည့်နှက်နေခဲ့သော ဧရာမ
ဘီလူးကြီးသည် ရုတ်တရက် ပုံမှန်အရွယ်အစားသို့
ပြန်ရောက်သွားခဲ့သလို ဖြစ်သည်။

ရှင်းလုံစန်းသည် အလွန်တရာမှ လိမ္မာပါးနပ်လှသည်။
ကျန်းရီသူတော်စင်က ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများအား
လာခေါ်သွားသည့်အချိန်တွင် သူသည် ဤအခွင့်အရေးကို
အပိုင်အသုံးချကာ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့်
ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်သွားခဲ့သည်။

"ရှင်းလုံစန်း၊ ဒီကနေ့ကစပြီးတော့ ကြည့်ရတာ မင်းက
ခွန်းလွန်တောင်ကို လာမလည်နိုင်ခင် ငါက စူတောင်ကို
အရင်လာလည်ရမယ် ထင်တယ်။ ကောင်းကောင်းပြင်ဆင်ထားပါ။
အဲ့ဒီနေ့က သိပ်မဝေးတော့ဘူး"

လင်းဖုန်းသည် ကျယ်လောင်စွာနှင့် မှတ်ချက်ချလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။
သူ၏ အသံသည် ဤလေဟာနယ် နေရာအတွင်း၌သာ
ကြားခဲ့ရသည် မဟုတ်ပဲ ဟင်းလင်းပြင်များကို ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့ကာ
စူတောင်ရှိနေသော မဟာက္ခမ္မာအထိ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

သူ၏အသံသည် စူတောင်တစ်ခုလုံးအား ပဲ့တင်ရိုက်စေခဲ့သည်။

စူတောင်၏ ဓားအော်ရာသည် ကောင်းကင်တွင် ပြည့်နေခဲ့ကာ
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓား ဉာဏ်ပညာက ပြန်ပေါ်လာခဲ့သည်။
သူ၏ အနေအထားသည် စွမ်းအားကြီးလှသော်လည်း အတွင်းတွင်
ကျဆင်းမှု အရိပ်အရောင် တစ်ခုကို ကွယ်ဝှက်ထားနေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ကျယ်လောင်စွာနှင့် ရယ်လိုက်ကာ သူ၏လက်ထဲမှ
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည် မူလအရွယ်အစားသို့
ပြန်ရောက်သွားခဲ့၏။ သူသည် ထိုဓားအား ဓားအိမ်အတွင်းသို့
ပြန်ထည့်လိုက်သည်။

ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားသည် ခံပြင်းနာကျည်းနေခဲ့သကဲ့သို့
ပြင်းထန်စွာနှင့် တုန်ခါနေခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်၏။
"သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားကို မင်းအတွက် ထားထားပေးမယ်။
မင်းက ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖျက်ဆီးပေါ့။ အဲ့ဒီနေ့က
ရောက်လာတော့မယ်"

ထိုစကားအား ကြားလိုက်ရသောအခါ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး
ဓားသည် ပြန်လည်တည်ငြိမ်သွားခဲ့ကာ ဓားအိမ်အတွင်းသို့
ပြန်လည်ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။ ရွမ်းလီ၏ ပုံရိပ်သည် လေပေါ်တွင်
ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ သူမသည် ဓားအိမ်ကို လွယ်ထားကာ
စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောခဲ့ပဲ လင်းဖုန်း၏ အနောက်သို့
ဟန်ပန်အမူအရာ ကင်းမဲ့စွာနှင့် လိုက်လာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း အနီးကပ် ကြည့်လိုက်သောအခါ သူမ၏
မျက်နှာတွင် ခံစားချက် အနည်းငယ်ကို တွေ့နိုင်ပေသည်။ သူမအား
အသေအချာ ကြည့်လိုက်လျှင် စိတ်ကောက်နေသော
အမူအရာများကို တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ရယ်လိုက်၏။ "မင်းနဲ့
အမျိုးအစားတူတဲ့အရာတွေသာ မင်းရဲ့ မဟာရန်သူ ဖြစ်နိုင်တာ။
မင်းက ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေကို တုံ့ပြန်မှုမရှိပဲ
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားကသာ ဆွဲဆောင်မှုရှိနေတာ အံ့ဩစရာ
မဟုတ်ပါဘူး"

သူသည် ရွမ်းလီအား ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းသို့ ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် သက်တောင့်သက်သာ
အမူအရာမျိုး ရှိနေသော်လည်း ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ သူများသည် အေးအေးဆေးဆေး
မနေနိုင်ခဲ့ကြပေ။

အားလုံးတို့သည် လင်းဖုန်းအား လေးနက်သော အမူအရာများဖြင့်
ကြည့်နေကြသည်။ သူတို့သည် ယခုလေးတင်မှပင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော
တိုက်ပွဲကြောင့် မှင်သက်နေကြဆဲ ရှိသေးသည်။

အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ အကြီးအကဲ၊
ကောင်းဟန်။

အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ အကြီးအကဲ၊
ရွမ်းလင်သူတော်စင်။

မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာအတွင်းတွင် မဟာယာန အဆင့်မှ
အစွမ်းအထက်ဆုံး မှော်ရတနာများ ဖြစ်ကြသည့်
ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံနှင့် ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီ။

ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ပါးဖြစ်သည့်
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်။

စူတောင်ဓားဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင်၊ အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် တတိယ
အဆင့်မှ ရှင်းလုံစန်း။

စူတောင်စားဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်းကိုတည်ငြိမ်စေသည့် မှော်ရတနာ၊
ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်မှ မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာရှိ
စားများအားလုံးတို့၏ဘုရင် သူတော်စင် ကောင်းကင်စား။

ဤကဲ့သို့သော် စွမ်းအားကောင်းသည့် လူထုတ်ပုံသည် အကယ်၍
စွမ်းအားကြီးမားသည့် အခြားအင်အားစုများကို တိုက်ခိုက်လျှင်
သူတို့သည် မလွဲမသွေ အရုံးပေးရမည် ဖြစ်သည်။

မည်သည့်အရာများကို ချေမှုန်းနိုင်ပါသနည်း။ ထိုကဲ့သို့သော
ကြီးကျယ်လှသည့် အင်အားနှင့် ရင်ဆိုင်ရလျှင် ကောင်းကင်မာစတာ
စားဂိုဏ်းဖြစ်စေ၊ ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်ဂိုဏ်းဖြစ်စေ၊
မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်ဖြစ်စေ၊
အလင်းစားမြန်ဂိုဏ်းဖြစ်စေ၊ နေလစားဂိုဏ်းဖြစ်စေ
သူတို့အားလုံးတို့သည် အချေမှုန်း ခံကြရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုဂိုဏ်းများက အားလုံးစုပေါင်းတိုက်ခိုက်ကြလျှင်လည်း
အချေမှုန်းခံကြရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်မှ မှော်ရတနာများနှင့် တိုက်ပွဲသည်
လူအားလုံးတို့အား ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စေခဲ့သည်။ အကယ်၍
သူတို့သည် လုံလောက်အောင် သန်မာခြင်း မရှိပဲ စိန်ခေါ်ရဲခဲ့ပါက၊
သူတို့၏ ကံကြမ္မာမှာ သေမင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။

မဟာချင် အင်ပါယာသည် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းတွင် ရှိနေသော်လည်း သူတို့သည် ကောင်းဟန်၊
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၊ ရှင်းလုံစန်း၊ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနှင့်
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်တို့နှင့်
ရင်ဆိုင်ရမည်ဆိုလျှင် ယုံကြည်ချက် ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့သော်လည်း နောက်ဆုံးရလဒ်သည် အားလုံးတို့အား
ဆွံ့အစေခဲ့၏။

ကောင်းဟန်၏ သဘာဝ အလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံသည်
လင်းဖုန်း၏ ယူဆောင်သွားခြင်းအား ခံလိုက်ရကာ မူလစိတ်ဝိညာဉ်

အသတ်ဖြတ်ခံလိုက်ရ၏။ ပြီးတာနှင့် သူသည် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအတွင်းသို့
အပစ်ထည့်ခံလိုက်ရကာ ဝင်္ကပါတည်ဆောက်မှုတွင်
အသုံးပြုခံလိုက်ရသည်။

ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် ကျောက်တုံးလှေကား အပေါ်မှ
လင်းဖုန်း၏ အဆွဲချခံလိုက်ရကာ ကျောက်တုံးလှေကားသည်လည်း
လင်းဖုန်း၏ လက်အတွင်းသို့ ရောက်သွားခဲ့၏။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီသည် ယုကျင်းတောင်အား
ဖိနှိပ်နိုင်လှဆဲဆဲတွင် လင်းဖုန်း၏ မြင့်မြတ်သော ဖန်ဆင်းခြင်း
အလင်းတန်း၏ တွန်းလှန်ခြင်းအား ခံလိုက်ရသည်။

ဝင်္ကပါချိုးဖောက်ပုံသည် ဝင်္ကပါအားလုံးတို့အား
ဖျက်ဆီးနိုင်သော်လည်း လင်းဖုန်း၏ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ အတွင်းတွင် ပိတ်မိနေခဲ့ကာ သူ၏
အနှောင်အဖွဲ့များမှ ရုန်းမထွက်နိုင်ခဲ့ချေ။

ရှင်းလုံစန်းသည် ရွှမ်းလီအား ဘာမှမလုပ်နိုင်ခဲ့ပဲ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားအား ထုတ်ခဲ့ရသည်။

ဤမှော်ရတနာနှင့် ရင်ဆိုင်ရာတွင် လင်းဖုန်းသည် သူ၏
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ်နှင့် ယုကျင်းတောင်အား
ပေါင်းစည်းလိုက်သည်။ တောက်ပကြည်လင်သည့်
အလင်းတန်းသည် အခြားလူတို့အား ဖြစ်စဉ်တစ်ရပ်လုံးအား
မမြင်နိုင်ရန် တားဆီးထားခဲ့သော်လည်း သူတို့သည် ရလဒ်ကိုမူ
မြင်နိုင်ခဲ့၏။ လင်းဖုန်းသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်အား ကောင်းကင်နှင့်
မြေကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲလိုက်ကာ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားကို
အသုံးပြုကာ သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားကို လွှမ်းမိုးနိုင်ခဲ့သည်။

ပို၍ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းသည်မှာ လင်းဖုန်းသည်
စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးအား ဆင့်ခေါ်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။
ဒါသည် အခြား အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူများအား ကြောက်ရွံစေသည့် စွမ်းအားဖြစ်သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီနှင့် ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံတို့
ပူးပေါင်းဖန်တီးထားသည့် ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်မှ
မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်သည် ထိုစွမ်းအားဖျက်ဆီး
ကပ်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော အချိန်တွင် လုံးဝကို
အဖျက်ဆီးခံလိုက်ရသည်။

လင်းဖုန်း၏ ဓားအလင်းတန်းက မည်သည့်နေရာကို
ညွှန်ပြသည်ဖြစ်စေ ကောင်းဟန်၊ ရွမ်းလင်သူတော်စင်၊
ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီနှင့် ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံတို့သည်
ဒဏ်ရာရသွားခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကျန်းရီသူတော်စင်ကိုယ်တိုင် ပေါ်လာခဲ့သော်လည်း
သူသည် အောက်စည်းတွင် ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူသည်လည်း
လင်းဖုန်းနှင့် ဆက်လက်မတိုက်ခိုက်ရဲခဲ့ပေ။ သူသည် နောက်သို့သာ
ဆုတ်သွားခဲ့ပြီး ဤအဖြစ်တွင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှသာ
တာဝန်ရှိသည်ဟု ဝန်ခံသွားခဲ့ရသည်။

ကျန်းရီသူတော်စင်၏ အဆင့်အတန်းဖြင့် ဤကဲ့သို့သော

စကားမျိုးကို ပြောခြင်းမှာ ရုံးနိမ့်သည်ကို ဝန်ခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ၏
နာမည်မှာ ယခုအချိန်တွင် အတော်ကြီးကို ထိခိုက်သွားခဲ့သည်။

သူတို့နှင့် ယှဉ်လိုက်လျှင် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏
နာမည်သည် အတော်ကြီး တိုးတက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

"မဟာမိုးကြီး ကျောင်းတော်ကြီး ပျက်စီးသွားပြီးတဲ့နောက်မှာ
မြင့်မြတ်နယ်မြေနောက်တစ်ခု ပေါ်လာပြီလား"

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အားလုံးတို့၏ ခေါင်းအတွင်းတွင်
အတွေးတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

"ဘာပဲပြောပြော အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့
အခြေခံအုတ်မြစ်တွေက နက်ရှိုင်းမှု မရှိသေးဘူး။
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်ကို ရောက်နေတဲ့ တပည့်တွေ
မရှိသေးဘူး။ သူ့ကို မြင့်မြတ်နယ်မြေ အသစ်တစ်ခုလို့ ပြောရအောင်

ထိုက်တန်မူမရှိသေးဘူး"

"ဒါပေမဲ့ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့ခေါင်းဆောင် လင်းဖုန်းဟာ နတ်ဘုရားနယ်မြေထဲမှ သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာ မရှိပဲ အသန်မာဆုံးသူ ဖြစ်တယ်။ ယန်နန်းလိုင်၊ ရှင်းလုံစန်းတို့တောင်မှ သူ့ရဲ့အရှေ့မှာ သူတို့ရဲ့ နာမည်က မလွှမ်းမိုးနိုင်ဘူး။ ဂုဏ်သိက္ခာ ကြီးမြတ်တဲ့ ထိုက်ရီသူတော်စင်မှသာ သူ့ရဲ့လက်ရှိအဆင့်ကို ယှဉ်နိုင်လိမ့်မယ်"

"သူတို့က တည်ငြိမ်တဲ့ အခြေခံ မရှိသေးပေမဲ့ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်သာ ရှိနေခဲ့ရင် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက ဘယ်တော့မှ ကျဆုံးမှာ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့က သေချာပေါက် မြင့်မြတ်နယ်မြေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

"ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၊ စူတောင်စားဂိုဏ်း၊ မဟာကျိုး အင်ပါယာနဲ့ မဟာချင် အင်ပါယာတို့ကလွဲရင် ကျန်တဲ့ မဟာအင်အားစုတွေဟာ လင်းဖုန်းကို ခုခံဖို့ တတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

အားလုံးတို့က တက်ကြွစွာနှင့် ဆွေးနွေးနေကြသည်။
အလင်းစားမြန် စားမစတာသည် လင်းဖုန်းအား ကောင်းကင်ပေါ်မှ
ကြည့်နေခဲ့၍ သူက ယုကျင်းတောင်သို့ သွားခဲ့ပြီး လင်းဖုန်းအား
စိန်ခေါ်ခဲ့သည့်အချိန်အား ပြန်လည်အမှတ်ရလာခဲ့ကာ မတတ်နိုင်ပဲ
သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။ "အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်က မိတ်ဆွေတစ်ယောက်သာ ဖြစ်နိုင်တယ်။
ရန်သူဖြစ်လို့ မရဘူး"

အားလုံးတို့သည် သူ့စကားအား ကြားလိုက်ရသောအခါ
သူတို့၏ခေါင်းများကို သဘောတူလှစွာဖြင့် ညိတ်လိုက်ကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သူတို့၏ အာရုံအား
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ
အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးထံသို့ ပြောင်းလိုက်သည်။ သူတို့သည်
ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းနှင့် ထိုက်ကျိစစ်သည်
တစ်အုပ်တို့နှင့် တိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို တွေ့နေရသည်။

အားလုံးတို့၏ မျက်နှာပေါ်တွင် စာနာသနားသည့် အမူအရာများ ပေါ်လာခဲ့ကာ သူတို့၏ ခေါင်းများကို စကားတစ်ခွန်းမှ မပြောပဲနှင့် ခါလိုက်ကြသည်။

ရှိယုသည် ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်အား ကြည့်လိုက်ကာ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ "ဒါက ငါမျှော်မှန်းထားတာထက် လွန်သွားခဲ့တယ်"

သူ၏ဘေးတွင် ရှိကျုံးယွဲ့နှင့် ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်တို့က တိတ်ဆိတ်နေကြသည်။ ဂူချင်လျှိုက သူ၏ခေါင်းအား ညိတ်လိုက်သည်။ "အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က တကယ့်ကို ခန့်မှန်းရ ခက်ခဲတာပဲ"

ရှိယုက ပြောလိုက်သည်။ "ငါတို့လုပ်ရှားဖို့ အချိန်ကျပြီ"

ဂူချင်လျှိုက မေးလိုက်၏။ "အရှင်မင်းမြတ်က သေချာဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီလား"

ရှိယုက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီ"

ဂူချင်လျှိုက ငြိမ်သက်သွားခဲ့ကာ ဘာမှဆက်မပြောခဲ့ပေ။

"ဦးရီးတော်၊ ဒီနေရာကို ဦးရီးတော်နဲ့ ထားခဲ့မယ်" ရှိယုက အနီးလျှန်မင်းသား ရှိကျုံးယွဲ့အား ပြောလိုက်ကာ ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းသည် မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူသည် ရေခဲမီးတောက် အကြီးအကဲ နှစ်ပါး၊ ချောင်ဝေတို့နှင့် ပူးပေါင်းကာ ထိုက်ကျိစစ်သည် ၁၂ယောက်တို့ ဖန်တီးထားသည့် ဝက်ပါအား ဖိနှိပ်နိုင်ခါနီး ဖြစ်နေကြသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့သည် မပျော်နိုင်ကြပေ။ အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း တံခါးအတွင်းတွင် ထိုက်ကျိစစ်သည်များ၏ လုပ်ရှားမှုများကို

တွေ့နေရသည်။

လင်းဖုန်းသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် စူတောင်မှ
အကြီးအကဲများကို တစ်ယောက်တည်းနှင့် အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည်။
ဒါသည် ချောင်ဝေတို့အုပ်စုအား ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စေခဲ့သည်။

ထိုက်ကျိုစစ်သည်များကသာ မပိတ်ဆို့ထားခဲ့လျှင် သူတို့ကလည်း
ထွက်ပြေးသွားကြတော့မည် ဖြစ်၏။

သူတို့သည် ထိုက်ကျိုစစ်သည်များကို တွန်းလှန်နိုင်ခါနီး
ဖြစ်နေသောအချိန်တွင် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းသို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
ချောင်ဝေတို့တတွေသည် ထွက်ပြေးချင်နေကြသော်လည်း
လွတ်မြောက်နိုင်တော့မည် မဟုတ်ပေ။

လင်းဖုန်းသည် သူတို့အား ငြိမ်သက်စွာနှင့် ကြည့်နေခဲ့ကာ
ခေါင်းကိုအနည်းငယ် စောင်းကာပြောလိုက်သည်။ "ယန်နန်းလိုင်နဲ့

လင်းတောက်ဟန်တို့က မင်းတို့ကို လာကယ်မှာကို
စောင့်နေတာလား။ စိတ်မကူးတော့နဲ့။ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှာ
နေနေတဲ့သူတွေ မရှိကြတော့ဘူး။ ဒီကနေ့ကစပြီး
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းက သမိုင်းထဲမှာပဲ ကျန်ခဲ့တော့မယ်"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၇

အပိုင်း ၅၉၇ : နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏နေ့များအား ရေတွက်၍ရသည်

လင်းဖုန်းသည် သူ၏လက်ချောင်းများဖြင့် ညွှန်ပြလိုက်ရာ
ထိုက်ကျိစစ်သည် တစ်အုပ်စုတို့သည် အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း

တံခါးအတွင်းသို့ ပြန်ဝင်သွားကြသည်။ အသက်ဖန်ဆင်းခြင်း
တံခါးသည် အနည်းငယ် တုန်ခါသွားခဲ့ကာ ကြမ္မာပန်းတိုင်
ခေါင်းလောင်းအသွင်သို့ ပြန်ပြောင်းသွားခဲ့သည်။

ကြမ္မာပန်းတိုင် ခေါင်းလောင်းသည် လင်းဖုန်းထံသို့
ပြန်လည်ပျံ့သန်းလာခဲ့ကာ အဖြူရောင် အလင်းတန်း တစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွား၍ သူ၏ ခေါင်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။

သူတို့အား ပိတ်ဆို့ထားကြသည့် ထိုက်ကျိစစ်သည်များ
မရှိကြသော်လည်း ချောင်ဝေနှင့် ကျန်သောသူများသည်
အလောတကြီး ဘာမှမလုပ်ရဲကြချေ။ သူတို့သည်
ထွက်ပြေးလွတ်မြောက်ရန် ကြံစည်နေခဲ့ကြသော်လည်း လင်းဖုန်း၏
သဘာဝလွန် အသိစိတ်သည် သူတို့အပေါ်တွင်
ကျရောက်နေခဲ့သည်။

ချောင်ဝေနှင့် ရေခဲမီးတောက် အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့သည်
ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းထံမှ
ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် လင်းဖုန်းအား

အလွန်လေးနက်သော အမူအရာများဖြင့် ကြည့်လိုက်ကြသည်။

မီးလျှံ အကြီးအကဲ၏ မျက်နှာသည် စိမ်းနေခဲ့ကာ သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ
မီးတောက်များက တောက်လောက်နေခဲ့သည်။

ရေခဲအကြီးအကဲမှာမူ သက်ပြင်းအနည်းငယ် ချလိုက်၍
သူ၏ခေါင်းကို ငုံထားခဲ့ကာ အဆက်မပြတ် ခါယမ်းနေခဲ့၏။

ချောင်ဝေမှာမူ အတန်ငယ် တည်ငြိမ်နေခဲ့ကာ လင်းဖုန်းအား
ထူးခြားသော အကြည့်တစ်ခုဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းကသာ ဤမျှစွမ်းအားကြီးမှန်း သိခဲ့လျှင် သူသည်
ရှိထျန်းဟောင်ထံမှ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုအား ရယူရန်
ကြံစည်မည်မဟုတ်ဟု သူကကျိန်ဆိုခဲ့သည်။

သူသည် လင်းဖုန်း၏ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်အတန်းကို
မသိနိုင်ခဲ့သော်လည်း ချောင်ဝေသည် အချိန်ကြာမြင့်စွာ
လေ့လာအကဲခတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဟွမ်ဟိုင် စိတ်ဝိညာဉ် အစည်းအဝေး အတွင်းတွင် သူတို့သည်
ကြယ်တာရာကိုးလုံး ကောင်းကင်ချေမှုန်း ဝင်္ကပါ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို
ရင်ဆိုင်ခဲ့ရချိန်နှင့် ခွန်းဖန်လျှို့ဝှက်ကျမ်းစာ အတွင်းတွင်
ရှေးဟောင်းခွန်းဖန်က နိုးထလာသည့်အချိန်တွင် လင်းဖုန်းသည်
သူ၏ စွမ်းအားများကို ဖော်ပြခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ချောင်ဝေသည် လင်းဖုန်းက ဤကဲ့သို့သော
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထားလိမ့်မည်ဟု
ထင်မထားခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်လှည်း တောင်ထိပ်တွင်
သူ၏စွမ်းရည်များကို ထုတ်ပြခဲ့သော်လည်း ချောင်ဝေသည် သူက
ရှင်းလုံစန်း၊ ကောင်းဟန်၊ ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၊ သူတော်စင်
ကောင်းကင်ဓားနှင့် မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်တို့ကို
ရင်ဆိုင်နိုင်သည့် စွမ်းရည်ရှိမည်ဟု ထင်မထားခဲ့ပေ။

ဤအချိန်တွင် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင်
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည် ဤအခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူကာ
စွန့်စား၍ အမြတ်ထုတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သူတို့သည်
လင်းဖုန်းက မဟာချင် အင်ပါယာ၏ အကူအညီကို ရယူလိမ့်မည်ဟု
တွက်ဆထားခဲ့၏။

ချောင်ဝေနှင့် ကျန်သောသူများ၏ တွက်ချက်မှုအတွင်းတွင်
မဟာချင် အင်ပါယာနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှသာ လင်းဖုန်းသည်
ကောင်းဟန်၊ ရှင်းလုံစန်းနှင့် ကျန်သောသူများကို ခုခံနိုင်လိမ့်မည်ဟု
တွက်ဆထားခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့သောအခြေအနေမျိုးတွင် လင်းဖုန်းသည် သူ့ကိုယ်သူ
ခုခံကာကွယ်နေရမည် ဖြစ်သဖြင့် ရှိထျန်းဟောင်အား
ဂရုစိုက်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့သော်လည်း ဒါသည် သီအိုရီသာဖြစ်သည်။ သူတို့သည်
အကွက်တစ်ကွက် မှားရွေ့မိသဖြင့် ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေသို့
ကျရောက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် လင်းဖုန်းကသာ ဤမျှအစွမ်းထက်မှန်းကို သိပါက
ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုအား လုယူရန် ဘယ်တော့မှ
စဉ်းစားလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုအစား သူသည် ရိုးသားစွာဖြင့်
လင်းဖုန်းနှင့် အတူတကွ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မည် ဖြစ်သည်။

သူသည် တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုနှင့် ဗလာနတ္တိ
အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုတို့၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပြောပြခဲ့မည်
ဖြစ်သည်။ ပြီးတာနှင့် သူသည် လင်းဖုန်းနှင့်
ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ကာ အကျိုးအမြတ်များကို ဝေမျှခံစားလိမ့်မည်
ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင် ချောင်ဝေအနေနှင့် နောင်တရလည်း
ဘာမှမထူးတော့ပေ။ သို့သော်လည်း သူ၏ရင်ထဲတွင် ယခုအချိန်၌
ခံစားချက် တစ်မျိုးတည်းသာ ရှိသည်။

နောင်တရခြင်း!

ပြီးတာနှင့် သူသည် မိုင်တွေသွားခဲ့၏။ လင်းဖုန်းသည်
အဘယ်ကြောင့် ဤမျှ စွမ်းအားကြီးရပါသနည်း။

အစပိုင်းမှ အရာအားလုံးတို့သည် ပုံရိပ်ယောင်တစ်ခုပေလော။
သို့မဟုတ် ကောလဟာလများက မှန်နေပေသလော။ လွန်ခဲ့သော
နှစ်များအတွင်းက ဤကမ္ဘာတွင် ပေါ်လာသော လင်းဖုန်းသည်
ကိုယ်ပွားတစ်ခုသာဖြစ်၍ သိပ်မကြာသေးမီကမှ သူ၏
မူလခန္ဓာကိုယ် ပေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သလော။

ချောင်ဝေသည် ဘာကိုမှ မပြောခဲ့ပဲ ရေခဲအကြီးအကဲသည်
သူ၏ခေါင်းကို မော့လိုက်ကာ လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်သည်။
သူသည် ချောင်းအနည်းငယ်ဆိုးကာ ပြောလိုက်၏။ "ဒါက
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းရဲ့ အမှားဖြစ်ပါတယ်။ မာစတာလင်းက
ခွင့်လွှတ်နိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်နေပါတယ်။ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း
တစ်ခုလုံးက အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပြီး အလျော်ပေးဖို့ ဘာမဆို
တောင်းဆိုနိုင်ပါတယ်"

"ကျုပ်တို့ရဲ့ ရိုးသားခြင်းကို ပြဖို့အတွက် တောင်တန်းမြစ်ပြင်
ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုနဲ့ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုတို့ကို
ပေးအပ်ပါမယ်" ရေခဲအကြီးအကဲက ပြောလိုက်သည်။ "ဒီကိစ္စဟာ
ဒီပစ္စည်းတွေကြောင့် ဖြစ်တာပါ။ မီးတောက် အကြီးအကဲနဲ့ ကျွန်ုပ်၊
ပြီးတော့ ချောင်ဝေတို့က လောဘကြောင့်
မျက်စိကန်းသွားခဲ့ပါတယ်။ ကျုပ်တို့က ဒီလိုမျိုး မလုပ်သင့်ခဲ့ပါဘူး"

မီးတောက် အကြီးအကဲက သူ့အား ဒေါသထွက်စွာဖြင့်
စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ "မင်းကဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။
တိုက်ဆိုရင်လည်း တိုက်ပေါ့။ ဒီလောက်နှစ်တွေအကြာကြီး
ကျင့်ကြံလာခဲ့ပြီးမှ မင်းက သူရဲဘောကြောင်သွားပြီလား"

"စီနီယာ၊ စိတ်ကိုလျှော့ပါ" ရေခဲအကြီးအကဲက
သူ၏ခေါင်းကိုခါလိုက်ကာ မှော်စွမ်းအင်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။
"ကျွန်တော်တို့က အနာဂတ်အတွက် ပြင်ဆင်ထားရမယ်။
အခုလောလောဆယ်မှာ သူ့ကို ဆေးမီးဖိုတွေပေးပြီး နောက်မှ
သတင်းတွေကို ဖြန့်ရမယ်။ ပြီးတာနဲ့ လျှို့ဝှက်စွာနဲ့ အကြံထုတ်ပြီး
အခွင့်အရေးတွေကို စောင့်ရမယ်"

လင်းဖုန်းသည် သူတို့၏ ဆက်သွယ်မှုကို စိတ်မဝင်စားသဖြင့်
ဝင်ရောက် မနှောင့်ယှက်ခဲ့ပေ။ သူသည် သူ၏အရှေ့မှ
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အကြီးအကဲသုံးယောက်တို့အား
တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။ "ဒါက ခင်ဗျားတို့ကိုယ်
ခင်ဗျားတို့ရှာတဲ့ဒုက္ခလို့ ကျုပ်ပြောထားခဲ့ပြီးပြီ။ ဘယ်သူ့ကိုမှ
အပြစ်တင်လို့ မရဘူး"

ရေခဲ အကြီးအကဲ၏ အမူအရာသည် အနည်းငယ်
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းက ဆက်ပြောလိုက်၏။
"နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို
အခက်တွေ့အောင် မကြာခဏလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီကနေ့က ခင်ဗျားတို့ရဲ့
အကြွေးကို ပြန်ဆပ်ရမယ့်နေ့ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျားတို့ ကြမ္မာကို
ခင်ဗျားတို့က ဖန်တီးတာပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ
အပြစ်တင်လိုက်ပါ"

"ဒီကနေ့မှာ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းဟာ သမိုင်းထဲမှာပဲ ရှိတော့မယ်လို့
ကျုပ်ကပြောထားတယ်။ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကို နောက်နေတယ်များ

ထင်နေတာလား" လင်းဖုန်းက ရုတ်တရက် ရယ်မောလိုက်သည်။
သို့သော်လည်း သူ၏ရယ်သံမှာ ချောင်ဝေနှင့် ရေခဲမီးတောက်
အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့အား ကြောက်ရွံ့စေခဲ့သည်။

ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် သူတို့သုံးယောက်သားသည် ရုတ်တရက်
တုန်ခါသွားကြကာ အရပ်မျက်နှာ တစ်ဘက်တည်းသို့
ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူတို့၏ အကြည့်သည် ဟင်းလင်းပြင်များကို ကျော်ဖြတ်သွားကာ
နှင်းတောင်တန်းများ အပေါ်သို့ ကျရောက်သွားကြသည်။ ဒါသည်
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ အခြေခံအုတ်မြစ် ဖြစ်၏။

ဤအချိန်တွင် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှ စီးဆင်းနေသော
အလင်းတန်းသည် အနီနှင့် အပြာ မျက်နှာဖုံး အဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ဖလားတစ်ခုကဲ့သို့ သူသည်
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းအား ကာကွယ်ထားခဲ့သည်။ ဒါသည်
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ ဝင်္ကပါသည် အစွမ်းကုန် ထုတ်ဖော်ထားခြင်းကို
ပြသနေခြင်း ဖြစ်၏။

ထိုဖလား၏ အပြင်တွင် စကြာဝဠာတစ်ခုလုံးကို ပြည့်သွားလုမတတ်
ခန္ဓာကိုယ်နှင့် လူတစ်ယောက်က ရပ်နေခဲ့သည်။

ထိုသူ၏ အနောက်မှ နှင်းလွင်ပြင်တွင် အားနည်းနေသည်ဟု
ထင်ရသော ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် အကြီးအကဲ တစ်ယောက်က
ရပ်နေခဲ့၏။

ထိုမြင်ကွင်းအား တွေ့ရသောအခါ သူတို့သုံးယောက်သားတို့သည်
အမူအရာများ ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ဒါသည် သူတို့၏
မဟာရန်သူများ ဖြစ်ကြသဖြင့် ထိုလူနှင့် အကြီးအကဲတို့အား
အဘယ်မှာ မမှတ်မိပဲ နေပါအံ့နည်း။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏
တော်ဝင်အိမ်တော်မှ သခင်နှင့် မှော်ဆရာတို့ ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ဒုတိယ

အဆင့်တွင် ရှိနေကြသည်။

ချောင်ဝေနှင့် အကြီးအကဲနှစ်ယောက်တို့သည် အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြချိန်တွင် ထိုနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏အိမ်သို့ ရောက်လာကြသည်။ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းအတွက် ဒါသည် သံသယဖြစ်ဖွယ်ရာ မရှိပဲ အဆုံးသတ်ပင် ဖြစ်သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်တွင် ကြည့်ရှုနေသော လက်ယာမင်းသားရှန်က စတင်ရယ်မောလိုက်ကာ သူ၏ မျက်လုံးအတွင်းမှ ခက်ထန်သော အကြည့်တစ်ခုအား ဖော်ပြလိုက်သည်။ သူ၏ အဖြူရောင် သွားများမှာ သူ့အား ရှေးပဝေသဏီမှ မိစ္ဆာကဲ့သို့ ဖြစ်သွားစေခဲ့၏။ "အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင် ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းရဲ့ အဆုံးသတ်ဟာ ဒီကနေ့ဖြစ်တယ်"

"ဒီကနေ့အပြီးမှာ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းဆိုတာ မရှိတော့ဘူး"

သူတို့သုံးယောက်သားတို့သည် ဂိုဏ်းသို့ပြန်၍ ကယ်တင်ရန်

ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း ရွမ်းလီ၏ တားဆီးခြင်းအား ခံခဲ့ရသည်။
ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းနှင့် ရွမ်းလီတို့က
တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရာ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်းပေါ်မှ ကျောက်တုံးများက
လွင့်စင်ကျလာခဲ့သည်။

ရေခဲအကြီးအကဲသည် အံ့သြတုန်လှုပ် ဒေါသဖြစ်စွာနှင့်
မေးလိုက်သည်။ "လင်းဖုန်း၊ ခင်ဗျားက ဒီလောက်အထိ
ကရုဏာကင်းမဲ့ဖို့ လိုလိုလား"

မီးတောက်အကြီးအကဲက လက်ယာမင်းသားရှန်အား
ခက်ထန်စွာဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။ "မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏
တော်ဝင်အိမ်တော် တစ်ခုတည်းက လာရှုပ်လို့ ရမယ်လို့
ထင်နေတာလား"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ
တစ်ယောက်တည်းက ဆုံးဖြတ်လို့ မရတာ အမှန်ပဲ"

ချောင်ဝေက နာမုတ်လိုက်ကာ ဘာမှမပြောခဲ့ပေ။ သူ၏
လက်ဝါးများအား ပွတ်သပ်လိုက်ရာ အလင်းတန်း ပုံရိပ်တစ်ခုက
ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုအလင်းတန်း ပုံရိပ်အတွင်းတွင် အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်ဘောလုံးများသည် နတ်တောင်တစ်တောင်အား
ဖုံးလွှမ်းနေသည်။ ဒါသည် ပိုင်ယွင်တောင် ဖြစ်၏။

အားလုံးတို့သည် ဤအလင်းတန်း ပုံရိပ်အား စိုက်ကြည့်နေကြကာ
ရင်ခုန်သံများ မြန်လာကြသည်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ
အကြီးအကဲများ ပေါ်လာမည်လောဟူ၍ ကြည့်နေကြသည်။

ဤအချိန်တွင် ဝင်ရောက်လာသူတို့မှာ ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ
မဟုတ်တော့ပေ။ ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီ အလှည့်ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် လူသားမျိုးနွယ်စုမှ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်
ကျင့်ကြံသူများ ဆုံးရှုံးသွားမှုကို လက်မခံချေ။

သူတို့သည် အကန့်အသတ် တစ်ခုအတွင်းမှ တိုက်ပွဲဖြစ်ခြင်းအား

လက်ခံသည်။ သို့သော်လည်း အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူများကိုမူ ထိန်းသိမ်းထားရပေမည်။

ရေခဲမီးတောက် အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့၏ မျက်နှာများပေါ်တွင်
အပြုံးများ ပေါ်လာကြ၏။ သို့သော်လည်း ခဏအကြာတွင် သူတို့၏
အပြုံးများသည် အေးခဲသွားခဲ့သည်။

ရှည်လျားသော အလင်းတန်း ပုံရိပ်တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့၏။
နဂါးတစ်ကောင်က ကောင်းကင်ကိုးလွှာအား ရစ်ခွေနေသကဲ့သို့
ဖြစ်သည်။ သူ၏ အလျားကို မိုင်ပေါင်းသိန်းနှင့်ချီ၍ တိုင်းတာရမည်
ဖြစ်သည်။ သူသည် စကြာဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးအား
ကြီးစိုးနိုင်သကဲ့သို့ဖြစ်ကာ အဆုံးမရှိဟု ထင်နေရသည်။

သူသည် ကျော်လွန်၍မရသော၊ ဖျက်ဆီး၍ မရသော
အော်ရာများဖြင့် ကမ္ဘာကြီးအား ဖိနှိပ်ထားခဲ့သည်။ သူ၏
အန္တိမအော်ရာသည် စကြာဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးအား ပြည့်သွားခဲ့၏။
သူသည် မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးအား
ဖုံးလွှမ်းသွားမည်ဟု ထင်နေရသည်။

ဒါသည် မဟာချင် အင်ပါယာ၏ အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်
ဖြစ်သည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်သည် စကြာဝဠာအား ကြီးစိုးထား၍
ပိုင်ယွင်တောင်နှင့် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းတွင် ရှိနေခဲ့သည်။ သူသည် အရပ်မျက်နှာ တစ်ဘက်သို့သာ
လှည့်ထားသည်ဟု ထင်နေရသော်လည်း အမှန်တွင် သူသည်
လေဟာနယ်၏ ထပ်နေသော နေရာများကို ပိတ်ဆို့ထားခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ အကြီးအကဲများသည်
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ရန်
ကြိုးစားခဲ့ကြသော်လည်း သူတို့သည် အပိတ်ဆို့ခံနေရသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် နှင်းတောင်တန်းနှင့် မနီးမဝေးတွင်
မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်မှ သခင်နှင့်
မှော်ဆရာတို့အပြင် နောက်ထပ် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
အကြီးအကဲတစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့၏။ သူသည် မဟာကျိုး
အင်ပါယာမှ ဖြစ်သည်။

ထိုအကြီးအကဲ ပေါ်ပေါက်လာခြင်းသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏ သဘောထားကို ဖော်ပြနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်၏ အပေါ်တွင် ရှိယုအပြင် နောက်ထပ် သက်လတ်ပိုင်းလူကြီးတစ်ယောက် ရှိနေခဲ့သည်။ ထိုသူသည် အနက်ရောင် မိုးကြိုးတိမ်တိုက်များနှင့် တူနေခဲ့သည်။ သူ၏ ထူးမခြားနား ပုံစံအောက်တွင် ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းသော စွမ်းအားများကို တွေ့နေနိုင်၏။

သူသည် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်ဂိုဏ်းမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည့် မိုးကြိုးတိမ်တိုက် သူတော်စင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် အားလုံးတို့သည် အပြာရောင်ခန်းမ သူတော်စင်အား ကြည့်လိုက်ကြသည်။ သူသည် တည်ငြိမ်နေ၍ အံ့ဩနေပုံ မပေါက်ပေ။ သူသည် အစောကြီးကတည်းက သိပြီးသား ဖြစ်နေသည်မှာ သိသာပေသည်။

နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲ၊ အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာနှင့်
ကျန်သောသူများမှာ သက်ပြင်းများကို ကြိတ်၍ ချလိုက်ကြသည်။
သူတို့၏ ခံစားချက်များမှာ စတင်စီးဆင်းလာကြသည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၊ မဟာကျိုး အင်ပါယာ၊ မဟာချင်
အင်ပါယာ၊ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်ဂိုဏ်း၊ မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏
တော်ဝင်အိမ်တော်တို့၏ လူထုတ်ပုံသည် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းနှင့် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းတို့ကသာ ကိုင်တွယ်နိုင်မည်
ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ယခုလေးတင်ကပင် ကောင်းဟန်၊
ရှင်းလုံစန်းနှင့် ကျန်သောသူများသည် လင်းဖုန်း၏ ပညာပေးခြင်းကို
ခံခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။

ဤလူထုတ်ပုံအား ကြည့်နေကြသော သူများသည်
ဖိအားများအောက်သို့ ကျရောက်သွားကြသည်။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်း၏ စွမ်းအားသည် လွင့်ပြယ်သွားသကဲ့သို့
ဖြစ်နေခဲ့၏။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်ပင်လျှင်
ဤလူထုတ်ပုံအား ထိတ်လန့်နေလိမ့်မည်ဟု ခံစားနေခဲ့ရသည်။

လင်းဖုန်း၏ အသံသည် ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းတွင်
ပျံ့လွင့်လာခဲ့သည်။ "ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက အမြဲတမ်းပဲ
မိစ္ဆာတွေကို ခုခံတော်လှန်နေခဲ့တယ်။ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ရဲ့
လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို လေးစားထောက်ခံပါတယ်"

"ဒါပေမဲ့ စကြာဝဠာရဲ့ စီးဆင်းပုံကို လျင်လျင်မြန်မြန်နဲ့
အကဲမခတ်သင့်ဘူး။ ကျုပ်တို့ ပဋိပက္ခ ဖြစ်မှုတွေရဲ့
အကြောင်းရင်းကို ဖိနှိပ်ထားပြီး စွမ်းအားမျှခြေ ညီမျှနေအောင်
ထိန်းသိမ်းထားခြင်းဟာ ရေရှည်အတွက် အဖြေမဟုတ်ဘူး။
ကမ္ဘာအပေါ်မှာ ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးမှုတွေ ရှိနေပေမဲ့ ကျုပ်တို့က
ပြောင်းလဲမှုတွေကို မခုခံသင့်ဘူး။ ဒါက သဘာဝရဲ့ ဖောက်ပြန်ခြင်း
ဖြစ်တဲ့အပြင် လူသားသဘာဝနဲ့လည်း ဆန့်ကျင်နေတယ်"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "ရန်ငြိုးရန်စတွေ ဆိုတာက
နောက်ဆုံးမှာ ဖြေရှင်းရမှာ ဖြစ်တယ်။ သူ့ကို မမြင်သလို
သဘောထားလို့ မရဘူး။ ပဋိပက္ခတွေကို အကန့်အသတ်
ကျော်လွန်တဲ့အထိ ဖိနှိပ်ထားရင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ

ပေါက်ကွဲထွက်လာလိမ့်မယ်"

ဤအချိန်တွင် ပိုင်ယွင်တောင်အား ဝိုင်းရံထားသော အဖြူရောင်
တိမ်တိုက်များသည် လမ်းကြောင်းတစ်ခုအား ဖွင့်ပေးလိုက်သည်။
နှစ်လိုဖွယ်ရာ အသံတစ်ခုသည် အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ကာ
ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်တို့အား ကျော်ဖြတ်လာ၍
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းသို့
ရောက်လာခဲ့သည်။

"မာစတာလင်းက သူတို့သုံးယောက်ကို ကောင်းကင်နတ်ဘုရား
ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန်အထဲမှာ ချုပ်နှောင်ချင်နေတာလား"
ဒါသည် ယန်နန်းလိုင်၏ အသံဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "လောလောဆယ်တော့
ချောင်ဝေအတွက်ပဲ နေရာရှိတယ်။ ကောင်းကင်နတ်ဘုရား
ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန်က သန္ဓေလောင်းအဆင့်ပဲ ရှိသေးတော့
လောလောဆယ် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားကိုပဲ
ထည့်လိုရသေးတယ်။ သူက ပွားစည်းခြင်း အဆင့်ကို

ရောက်သွားရင်တော့ စင်စစ် ဖြစ်တည်မှုတွေကို ချုပ်နှောင်လို့ရပြီ"

"ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်အတွက် နေရာရှိတယ်။
ရဲဘော်ယန် အနေနဲ့ ဘာမှ စိတ်ပူနေစရာ မလိုပါဘူး"

သူ၏လေသံသည် သက်တောင့်သက်သာ ရှိလှ၍
သာမန်ကိစ္စတစ်ခုအား ပြောနေသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း
ဒါသည် ချောင်ဝေနှင့် အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့အား
မျက်နှာပျက်သွားစေခဲ့သည်။ သူတို့သည် ဒေါသအိုးများ
ပေါက်ကွဲလာကြ၏။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် သူတို့အား ကြည့်ပင်မကြည့်ခဲ့ပေ။
သူသည် ပိုင်ယွင်တောင်ဘက်သို့ ကြည့်နေခဲ့ကာ ပြောလိုက်သည်။
"သူတို့ဟာ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်ကို ကြိုးကြိုးစားစား လေ့ကျင့်ခဲ့တဲ့
အချက်ကို ထောက်ထားပြီး သူတို့ရဲ့ အသက်တွေကို
ချမ်းသာပေးလိုက်မယ်။ ဒါပေမဲ့ သူတို့က အပြစ်ပေးမှုကနေတော့
မလွတ်နိုင်ဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ စောင့်ကြည့်မှုအောက်မှာ သူတို့က
အသက်ချမ်းသာရာတော့ ရနိုင်မယ်။ မဟုတ်ရင်တော့ ဒီနေရာမှာပဲ

သေရလိမ့်မယ်"

"ကြည့်ရတာ ခင်ဗျားက ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားပြီးသားနဲ့တူတယ်"
ယန်နန်းလိုင်က ပြောလိုက်၏။

လင်းဖုန်းက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားက
စစ်ပွဲစတော့မယ်ဆိုရင် လူသားကလန်တွေက
သွေးစည်းညီညွတ်မှရမယ်။ စေ့စပ်ညှိနှိုင်းလို့ မရလို့ မဖြစ်ဘူး"

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် နတ်ကောင်းကင်
ဓားအကြီးအကဲနှင့် ကျန်သောသူများသည်
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေကြသည်။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းသည် ကမ္ဘာကြီးအား သူတို့၏ ကစားပွဲကဲ့သို့
သတ်မှတ်ထားကြသည်။ မဟာအင်အားစုများ၏
ခေါင်းဆောင်များသည်လည်း ထိုအချက်ကို သိထားကြ၏။

မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်၊ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၊

မဟာချင် အင်ပါယာနှင့် မဟာကျိုး အင်ပါယာတို့ အားလုံးတို့သည်
သူတို့၏ တွက်ချက်မှုများ အတွင်းတွင် ပါနေကြသည်။

ထိုအင်အားစုများသည်လည်း အတိုင်းအတာ တစ်ခုအထိ သူတို့၏
ကိုယ်ပိုင် အကျိုးအမြတ်များနှင့် တိုးတက်မှုများ ရရှိစေရန်အတွက်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းအား အသုံးချခဲ့ကြသည်။

အားလုံးတို့သည် ကိုယ်ပိုင်စီမံချက်များ ရှိကြသော်လည်း
အသိဉာဏ် နည်းဗျူဟာ ပိုကောင်းသောသူမှာ
နောက်ဆုံးရယ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ယနေ့တွင် လင်းဖုန်းသည် အစဉ်အလာများကို
ရိုက်ချိုးပစ်ခဲ့သည်။

သူသည် သူတို့၏ စည်းမျဉ်းများအတိုင်း မလိုက်နာနိုင်တော့ပေ။

သူသည် ကိုယ်ပိုင်စည်းမျဉ်းများ ရှိသူဖြစ်သည်။
စွမ်းအားအကြီးဆုံးသူသည်သာလျှင် အမိန့်ပေးနိုင်မည် ဖြစ်၏။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၈

အပိုင်း ၅၉၈ : လင်းဖုန်း၏ ရဲတင်းသော လုပ်ဆောင်ချက်

လင်းဖုန်းသည် သူ၏အာရုံအား ပိုင်ယွင်တောင်သို့ ပြောင်းလိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "အမှန်တကယ် စည်းလုံးညီညွတ်မှုဟာ
အပေါ်ယံတင် စေ့စပ်ညှိနှိုင်းနေတာထက် ပိုအရေးကြီးတယ်"

ပိုင်ယွင်တောင်ပေါ်တွင် ယန်နန်းလိုင်သည် ဘာမှမပြောပဲနှင့်
သက်ပြင်းအရှည်ကြီး တစ်ချက်ကိုသာ ချလိုက်သည်။ သူသည်
နောင်တကြီးစွာနှင့် နှမြောတသသ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဤအချိန်တွင် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ ကံကြမ္မာမှာ ဆုံးဖြတ်ပြီး
ဖြစ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ယန်နန်းလိုင်နှင့် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ အတွေးတို့မှာ
လင်းဖုန်း၏ စကားအနည်းငယ်ကြောင့် ပြောင်းသွားလိမ့်မည်
မဟုတ်ပေ။ သူတို့၏ ယုံကြည်မှုများသည် နှစ်ထောင်ပေါင်းများစွာ
ရှည်ကြာလာခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ သူတို့ နှစ်ပေါင်းများစွာ
လျှောက်လှမ်းလာသော လမ်းအား အလွယ်တကူနှင့်
ပြောင်းနိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

သို့သော်လည်း အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၊ မဟာချင် အင်ပါယာ၊
မဟာကျိုး အင်ပါယာ၊ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်ဂိုဏ်းနှင့်
မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်တို့အား
ရင်ဆိုင်ရချိန်တွင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည် အလွန်ကို

နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်နှင့် ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။ ကိစ္စများကို
ပဋိပက္ခ အကြီးအကျယ် မဖြစ်ပွားပဲ ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်၍ရမည်
မဟုတ်ပေ။

အားလုံးမသိကြသည့် အချက်မှာ လင်းတောက်ဟန်သည်
မဟာလွင်တီးခေါင် ကုန်းမြေမှ ယူဆောင်လာသော အရေးကြီးသည့်
အချက်တစ်ခုအား ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းမှ အလေးအနက်
ဆွေးနွေးနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အခြေအနေဆိုး နှစ်ခုအား ရွေးချယ်ရမည်ဆိုလျှင်
ပိုမိုသက်သာသော တစ်ခုအား ရွေးရမည် ဖြစ်၏။
နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းတွင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်
အနည်းငယ် တိုးသာဆုတ်သာရှိအောင် လုပ်ရှားရမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ယနေ့ အဖြစ်အပျက်သည် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း အပါအဝင်
ကျန်သော အင်အားစုများနှင့် အကြားတွင် စိတ်ဝမ်းကွဲမှု
အကြီးအကျယ် ဖြစ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။

လူအများစု၏ ရင်ထဲတွင် ရှုပ်ထွေးနေကြသေးသော်လည်း
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ၏ ရင်ထဲတွင်
သိနေကြသည်။

နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းမှ လူသားကျင့်ကြံသူများ၏
ရိုးရာအစဉ်အလာသည် ယနေ့မှ၍ လုံးဝ ပုံစံပြောင်းလဲသွားခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ နတ်ဘုရားနယ်မြေတွင်
ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးထားကာ မဟာ အင်အားစုများ၏ စွမ်းအားများကို
မျှခြေညီအောင် လုပ်ဆောင်နေသည့် အခြေအနေမှ ယခုအချိန်တွင်
မဟာအင်အားစု များစွာတို့က ပူးပေါင်းကာ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းကို အံတုသည့် အခြေအနေသို့ ပြောင်းနေခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။

အတိုင်းအတာ တစ်ခုအနေနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည်

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းအား ပလ္လင်ပေါ်မှနေ၍ ပို၍ မျှခြေရှိကာ
ရှုပ်ထွေးသော အခြေအနေတစ်ခု အတွင်းသို့ ဆွဲချခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း အခြားတစ်ဘက်မှနေ၍ ကြည့်လိုက်လျှင်
ယနေ့မှစ၍ နတ်ဘုရားနယ်မြေမှ မဟာအင်အားစုများသည်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းကို အံတုခဲ့ခြင်းနှင့်အတူ သူတို့၏
ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများကို ရင်ဆိုင်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားမှ စစ်ပွဲတိုင်းတွင် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းသည် သူတို့၏ စွမ်းအားအကုန်ကို ထုတ်သုံးခဲ့သည်။
သူတို့ပိုင်ဆိုင်ထားသည့် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားသည်
အားလုံးတို့အား ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း စစ်ပွဲအပြီးတွင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်
တံခါးပိတ် နေနေခဲ့ကာ သိုသိုသိပ်သိပ်နေခဲ့သည်။
အချိန်ကြာလာသောအခါ လူများသည် သူတို့၏ စွမ်းအားများကို
လျစ်လျူရှုမိကြသည်။

သို့သော်လည်း ယနေ့မှစ၍ အရာအားလုံးတို့အား ပြန်လည် ပြုပြင်၍
မရတော့ချေ။

ယခုအချိန်မှပင် အားလုံးတို့သည် ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ရှိထျန်းရီတို့၏
တိုက်ပွဲသည် အရာအားလုံးတို့၏ အစပျိုးသာ ဖြစ်ကြောင်းကို
သိလိုက်ကြသည်။

လင်းဖုန်းနှင့် ရှင်းလုံစန်း၊ ကောင်းဟန် အစရှိသောသူများ၏
တိုက်ပွဲသည် ပို၍ကြီးမားသော တိုက်ပွဲများ၏ ကနဦးပင် ဖြစ်သည်။

ဤတိုက်ပွဲ၏ အကျိုးသက်ရောက်မှုများသည် ဗုဒ္ဓဝါဒကို
နှိမ်နင်းသော စစ်ပွဲလောက် မကြီးကျယ်သော်လည်း သူ၏
လွှမ်းမိုးမှုများသည် ပိုကြီးခဲ့သည်။

မဟာမိုးကြိုး ကျောင်းတော်ကြီး ပျက်စီးသွားပြီး နောက်တွင်

မြင့်မြတ်နယ်မြေ သုံးခုသည် ဖိခနောင့်ဆိုင် သုံးခုမှ
တစ်ခုလျော့သွားခဲ့သည်။ အခြေအနေများသည်
မရေရာခဲ့သော်လည်း ခြုံ၍ကြည့်ရလျှင် လူသားကျင့်ကြံသူများသည်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ တွက်ချက်မှု အတွင်းမှာပင်
ရှိနေကြ၏။

သို့သော်လည်း ယနေ့မှစ၍ အရာအားလုံးတို့သည်
ကွဲပြားခြားနားသွားကြမည် ဖြစ်သည်။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းသည် ထိပ်ဆုံးနေရာမှ ပြုတ်ကျသွားခဲ့ကာ
ကျန်သောသူများနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သွားကြမည် ဖြစ်သည်။

နတ်ဘုရားနယ်မြေ၏ အခြေအနေသည် အနာဂတ်တွင်
မည်သို့ရှိမည် ဆိုသည်ကို တစ်ယောက်ကမှ မပြောနိုင်ကြချေ။

ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်မှု ပုံစံအဟောင်းသည်
ပျောက်ကွယ်သွားမည်လော၊ သို့တည်းမဟုတ် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၊ မဟာချင်၊
မဟာကျိုးနှင့် ကျန်သော မဟာအင်အားစုများကို ကျော်လွှားနိုင်ကာ

ဖွဲ့စည်တည်ဆောက်မှု ပုံစံအဟောင်းကို ပြန်လည်
ထိန်းသိမ်းနိုင်မည်လော။

မဟာလွင်တီးခေါင် ကုန်းမြေမှ လုပ်ရှားမှုများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့လျှင်၊
သို့မဟုတ် ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားမှ စစ်ပွဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့သည် အငြင်းပွားမှုများကို
ဘေးချိတ်ထားကာ ရန်သူကို အတူတကွ ရင်ဆိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။
သို့သော်လည်း မဟာလွင်တီးခေါင် ကုန်းမြေက ငြိမ်သက်နေခဲ့လျှင်
နတ်ဘုရားနယ်မြေက ငြိမ်းချမ်းမှုရှိမည် မဟုတ်ပေ။

ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာက သူ၏ခေါင်းကိုခါကာ
သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ "ဒီနဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်က ရှိထျန်းရီနဲ့
ရှိထျန်းဟောင်တို့ရဲ့ တိုက်ပွဲအပြီးမှာ ဒီလိုမျိုး ရလဒ်တွေ
ရလာလိမ့်မယ်လို့ တစ်ခါမှ ထင်မထားခဲ့ဘူး"

အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာကလည်း ထိုကဲ့သို့ တွေးနေခဲ့ကာ
ခဏတာမျှ ကျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ သူ၏

အမူအရာသည် ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ "နေပါဦး၊ တကယ်လို့
ရှိထျန်းဟောင်က ရုံးနိမ့်သွားခဲ့လို့ရှိရင် အရာအားလုံးက
ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မယ်။ ဒါမှမဟုတ် ရှိထျန်းရီက ရုံးနိမ့်သွားပေမဲ့
ကောင်းဟန်နဲ့ ကျန်တဲ့သူတွေက ဒီကိစ္စကို ဆက်မလိုက်တော့ပဲ
ရုံးနိမ့်မှုကို လက်ခံလိုက်ကြရင် ဒီလိုမျိုး အခြေအနေတွေ ဖြစ်လာမှာ
မဟုတ်ဘူး"

ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာသည်လည်း ကြက်သေသေသွားခဲ့သည်။
ခဏအကြာတွင် သူသည် အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာ၏
ဆိုလိုရင်းကို သဘောပေါက်သွားခဲ့ပြီး တည်ငြိမ်စွာပင် ရှိနေခဲ့သည့်
လင်းဖုန်းအား တစ်ချက်လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

"အားလုံးက သူ့ရဲ့ တွက်ချက်မှုအောက်မှာ ရှိနေပြီး ဒါက
သူလိုချင်တဲ့ အဆုံးသတ်ဖြစ်တယ်လို့တော့ မပြောနဲ့နော်။ သူ..
သူကတကယ်ကို ရည်မှန်းချက် ကြီးမားတာပဲ"

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည် မြင့်တက်လာသော
အင်အားစုတစ်ခုဖြစ်သည်။ သူမြင့်တက်လာရန်အတွက်

ရှိနေပြီးသား အင်အားစုများထံမှ အကျိုးအမြတ်များကို
အမြတ်ထုတ်ရမည်မှာ မလွဲမရှောင်သာပေ။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းမှာမူ မဟာအင်အားစုများ အတွင်းတွင်
ထိပ်ဆုံးနေရာတွင် ရှိနေ၏။

အကယ်၍ လင်းဖုန်းနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့သည်
လက်ရှိ အသိုင်းအဝိုင်းအတွင်းသို့ ဒီအတိုင်းသာ ဝင်ချင်ပါက
သူတို့အနေနှင့် ရှိနေပြီးသား စည်းမျဉ်းများကို လိုက်နာလျှင်
အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

ယခုလက်ရှိ အခြေအနေသည် သက်ဦးဆံပိုင်
ဧကရာဇ်တစ်ယောက်က သူ၏ အမတ်များကို ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ
ပေးနေခြင်းနှင့် တူနေ၏။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည်
အကြွင်းမဲ့ စွမ်းအားများကို ပိုင်ဆိုင်ထား၍ ဧကရာဇ်တစ်ပါးနှင့်
တူနေ၏။ ဧကရာဇ်သည် သူ၏အမတ်များ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို
မခံရသည့်အပြင် သူဆန္ဒရှိပါက သူ၏စွမ်းအားဖြင့် ကြိုက်သည့်သူကို
ရှင်းပစ်၍ရသည်။

အကယ်၍ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည် အမတ်သာ
ဖြစ်လိုပါက သူတို့သည် ဧကရာဇ်၏ ဆန္ဒအတိုင်း လိုက်နာရုံသာ
ဖြစ်သည်။ သူတို့နှင့် အခြားအမတ်များ၏ ပဋိပက္ခများသည်
စည်းမကျော်ခဲ့ပါက ခွင့်လွှတ်သည်းခံ၍ရသည်။ ဧကရာဇ်သည်
အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား လက်ရှိ မဟာအင်အားစုများနှင့်
ယှဉ်နိုင်ရန်အတွက်ပင် ထောက်ပံ့ပေးဦးမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်း၏ ရည်ရွယ်ချက်များသည် ဤမျှ
မနိမ့်ကျပေ။ ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် အခြား ရည်မှန်းချက်
ကြီးမားသော အမတ်များနှင့် ပူးပေါင်း၍ ဧကရာဇ်ကို နန်းချရန်
ပူးပေါင်းကြံစည်ခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

တိုက်ဆိုင်လှစွာပင် ဧကရာဇ်၏ နန်းတွင်းတွင်လည်း သူ၏
အမိန့်များကို လိုက်မနာကြသူများ ရှိနေကြသည်။

အမြင်တစ်ခုအားဖြင့် ကြည့်လိုက်လျှင် လင်းဖုန်းနှင့် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်း၏ ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီတို့သည်
ရည်ရွယ်ချက်ချင်း တူညီကြသည်။ သူတို့၏

ရေရှည်မျှော်မှန်းချက်များမှာ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်
သိပ်မကွဲပြားကြပေ။

ထိုအချက်မှနေ၍ လင်းဖုန်း၏ အကြံအစည်များကို သိနိုင်ပေသည်။
သူသည် ရှီယုန်းဟောင်က ရှီယုန်းရီကို အနိုင်ရမည်ကို
ယုံကြည်နေ၏။ နောက်ထပ်ထပ်ဖြစ်လာမည့် ကိစ္စများကို
ကြိုတင်ခန့်မှန်း၍ရနိုင်သည်။

ရှီယုန်းဟောင်နှင့် ရှီယုန်းရီ၏ အကြားမှ တိုက်ပွဲရလဒ်အား
လင်းဖုန်းအနေဖြင့် တစ်ခါမှ သံသယ မဖြစ်ခဲ့ချေ။ သူသည်
သူ၏တပည့်အား ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိသည်။

ထိုအတူပင် ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သာသူများအတွက်
သူ၏ရည်ရွယ်ချက်များမှာလည်း သိသာနေ၏။

ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာသည် လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ
ခါးသီးစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဘယ်လောက်အထိ ရဲတင်းတဲ့

လုပ်ဆောင်ချက်လဲ။ လူသားကျင့်ကြံမှု ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးရဲ့
ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံကို ပြောင်းပစ်ချင်နေတာ။ သမိုင်းထဲက
သာဓကတွေလိုမျိုး ချေမှုန်းခံရမှာကို မကြောက်ဘူးလား"

"ဓားခုတ်ကောင်က ကားတစ်စီးကို မတားနိုင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့
နဂါးလက်သည်းနဲ့ ဆင်ခြေထောက် တို့ကတော့ တားနိုင်တယ်"
နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာက ပြောလိုက်သည်။ "ဒီကနေ့
အဖြစ်အပျက်က အစပဲ ရှိသေးတယ်။ လင်းဖုန်းက
ဓားခုတ်ကောင်လား၊ နဂါးလား၊ ဆင်လားဆိုတာကို နောက်ပိုင်းမှာ
သိလာရမှာပေါ့"

"ဒါပေမဲ့ ဒီကနေ့ တိုက်ပွဲအရဆိုရင် သူက နဂါးတို့၊
ဆင်တို့ထက်တောင် ပိုပြီးမှ စွမ်းအားကြီးနေသလိုပဲ"

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည် မဟာလွင်တီးခေါင် ကုန်းမြေမှ
ပြောင်းလဲမှုများကို ကိုင်တွယ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသဖြင့်
လင်းဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများအား ယာယီလွှတ်ထားပေးရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ ကံကြမ္မာမှာ

သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိတော့ချေ။

ရေခဲမီးတောက် အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်နှင့် ချောင်ဝေတို့သည်
ဒေါသတကြီး ဖြစ်နေကြသည်။ ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာနှင့်
နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာတို့ တွေးခွဲမိသလို သူတို့လည်း
တွေးခွဲမိကြ၏။ ထို့ကြောင့် သူတို့သုံးယောက်သား
ခံပြင်းဒေါသထွက်နေကြသည်။

အစမှနေ အဆုံးအထိ လင်းဖုန်း၏ ပစ်မှတ်သည် သူတို့မဟုတ်ခဲ့ပေ။

နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည် မြင့်မြတ်နယ်မြေ တစ်ခုထက်
အောက်တစ်ဆင့်သာနိမ့်သော ထိပ်သီးဂိုဏ်း တစ်ခုဖြစ်၏။
သို့သော်လည်း ယနေ့ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ၏အောက်တွင်
သူတို့သည် ဓားစာခံ ဖြစ်သွားခဲ့ရသည်။

ဒါသည် ဧရာမ အရာဝတ္ထု နှစ်ခုအကြားတွင် ရောက်နေခဲ့သော
ကျောက်တုံးငယ်လေး တစ်တုံးကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

ထိုဝတ္ထုနှစ်ခုတို့သည် သတိမမူမိသည်နှင့် ကျောက်တုံးက
ကြွေမွသွားမည် ဖြစ်သည်။

ပို၍ဆိုသည်မှာ ထိုကျောက်တုံးက မိမိဘာသာ သူတို့၏
ခြေထောက်အောက်သို့ လာရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ချောင်ဝေနှင့် ကျန်သော အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့သည်
မျက်ရည်ကျလုဆဲဆဲ ဖြစ်နေကြသည်။ သူတို့က လင်းဖုန်းသည်
ဤကဲ့သို့သော ရည်မှန်းချက်မျိုး ရှိနေခြင်းနှင့် သူ့ကို
ထောက်ခံမည့်သူများ ရှိနေမှန်းကို မသိကြချေ။

သို့သော်လည်း နောင်တရရန် နောက်ကျသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
လင်းဖုန်းနှင့် ရွမ်းလီတို့သည် တပြိုင်နက်တည်း
လုပ်ရှားလိုက်ကြသည်။ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်း၊ ချောင်ဝေနှင့် အကြီးအကဲ
နှစ်ယောက်တို့သည် အဖိနှိပ်ခံခဲ့ကြရသည်။

ချောင်ဝေ၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားသည် ဝမ်လင်း၏ ကောင်းကင်နတ်ဘုရား ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန် အတွင်းသို့ အထည့်ခံလိုက်ရ၍ အကြီးအကဲနှစ်ယောက်တို့မှာ လင်းဖုန်း၏ စွမ်းအားများဖြင့် အဖမ်းဆီး ခံခဲ့ကြရသည်။

ရွမ်းလီသည် ဓားအိမ်အတွင်းသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်သွားခဲ့ကာ ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအိမ်ကြီးက ရုတ်တရက် ကြီးမားလာခဲ့၏။ သူသည် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းထက် မသေးငယ်ခဲ့ပေ။ သူသည် တောင်အတွင်းသို့ ထိုးသွင်းလိုက်ကာ တောင်အား ရွှေ့လျားခြင်းမှ တားဆီးခဲ့သည်။

တိုက်ပွဲသည် ဤအဆင့်သို့ ရောက်သောအခါ နောက်ဆုံးတွင် ရပ်တန့်သွားခဲ့သည်။

အားလုံးတို့သည် အံ့သြတုန်လှုပ်နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ယနေ့မှာ အရာအားလုံး၏ အစသာ ဖြစ်သေးမှန်းကို သိပေသည်။

နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲသည် သက်ပြင်းဖွဖွလေး
ချလိုက်သည်။ ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်းသည် အမြဲတစေပင်
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ လျှိုဝှက်စွာ ကူညီမှုကို ခံနေရခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ယနေ့မှစ၍ မည်ကဲ့သို့
ရှေ့ဆက်ရပါမည်နည်း။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ ကောင်းကင်မာစတာ
ဓားဂိုဏ်းအပေါ် သဘောထားမှာ ပို၍ကောင်းလာမည်လော၊
သို့မဟုတ် ပို၍ဆိုးလာမည်လော။

မဟာချင် အင်ပါယာဘက်တွင် ဝူချင်လျှီသည် နတ်ဆိတ်နေခဲ့၏။
သူ၏ဘေးမှ ဟင်းလင်းပြင်တွင် ရှိယုက ထပ်မံပေါ်လာခဲ့သည်။

"အရှင်မင်းမြတ်၊ ဆုံးဖြတ်ပြီးပြီလား" ဝူချင်လျှီက
မေးခွန်းတစ်ခုထဲကို မေးလိုက်သည်။

ရှိယုက ပြောလိုက်သည်။ "ပြောင်းလဲဖို့ အချိန်တန်ပြီ"

ဝူချင်လျှီက သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ "ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်တာလဲ။ ကျွန်တော်တို့က အနစ်နာခံပြီးမှ သူများတွေကို ကူညီရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့အတွက် ဘာအကျိုးအမြတ်မှ မရဘူး" သူသည် ညှာတာမှ မရှိစွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

"အနာဂတ်က ကြိုတင်ခန့်မှန်းလို့ မရဘူး။ ဘယ်သူက ယုံကြည်ချက် တကယ်ရှိနိုင်မှာလဲ" ရှိယုသည် စိတ်မဆိုးသွားခဲ့ပဲ ခပ်တည်တည်နှင့်သာ နေနေခဲ့သည်။ "ငါက မခန့်မှန်းနိုင်ဘူး။ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကလည်း မခန့်မှန်းနိုင်သလို ချင်လျှီ၊ မင်းကလည်း မခန့်မှန်းနိုင်ဘူး"

ဝူချင်လျှီက သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သည်။ "ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်သူကမှ အနာဂတ်ကို ခန့်မှန်းလို့ မရနိုင်ဘူး"

ရှိယုက ကောင်းကင်သို့ လက်ညှိုးထိုးလိုက်သည်။ ကောင်းကင်နဂါး

ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းမှ အနီရောင် ကောင်းကင်အတွင်းတွင်
လေဟာနယ်များ တွန့်လိမ်သွားကာ ဧရာမ ဝဲကတော့တစ်ခု
ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အဖြူရောင် နဂါးရုပ်ထုနှင့် ကျောက်စိမ်းတံခါး
တစ်ခုက ထပ်မံပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ဒါသည်
နဂါးကျောက်တုံးဂိတ် ဖြစ်၏။

နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်သည် ယခုအချိန်တွင် ပွင့်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
နဂါးဟိန်းသံများသည် ကောင်းကင်အား တုန်ခါသွားစေ၍ တံခါးထံမှ
တောက်ပသော အလင်းတန်းများသည် နေရာအနှံ့သို့
ပျံ့နှံ့သွားကြသည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် ပဋိပက္ခ မဖြစ်ခဲ့သကဲ့သို့ ရှိယုက
အေးဆေးသက်သာစွာဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ထျန်းဟောင်၊ မင်းက
နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်အထဲကို ဝင်လိုရပြီ။ မင်းရဲ့
အချိန်အကန့်အသတ်က တစ်ရက်ဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့
အဲ့ဒီအချိန်အတွင်းမှာ ယူနိုင်ခဲ့တဲ့ ရတနာတွေဟာ မင်းအတွက်ပဲ
ဖြစ်တယ်။ ဒါက မင်းတရားမျှတစွာ ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ဆုလာဘ်ဖြစ်တယ်"

လင်းဖုန်း၏ ခေါင်းအပေါ်တွင် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များက
ထစ်ချုန်းလာကြသည်။ သူတို့သည် ယုကျင်းတောင်၏
ပုံရိပ်ရေးရေးလေးကို ဖော်ပြလိုက်ကြ၏။ ရှည်လျားသော
လူငယ်တစ်ယောက်သည် တောင်အတွင်းမှ ခုန်ထွက်လာခဲ့သည်။
သူသည် ရှိထျန်းဟောင်ဖြစ်သည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်မှ အမာရွတ်များက ပျောက်ကွယ်သွားပြီ ဖြစ်သည်။
သို့သော်လည်း သူ၏ မျက်နှာမှာ စက္ကူစကဲ့သို့
ဖြူဖွေးလျက်ရှိသေး၏။ သူသည် အနည်းငယ် အားနည်းသည့်ပုံ
ပေါက်နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူသည် စိတ်ဓာတ်များ တက်ကြွလျက် ရှိသည်။
ရှိထျန်းရီနှင့် တိုက်ပွဲအပြီးတွင် သူသည် အသွင်အပြင် ဖွဲ့စည်းပုံ
ပြောင်းလဲခြင်းတစ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် လင်းဖုန်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
လင်းဖုန်းသည် ဓားအိမ်ကြီး၏ အပေါ်တွင် တင်ပလွှင်ခွေ
ထိုင်နေခဲ့၍ ပြုံးလိုက်ကာ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိယုဘက်သို့ လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်၏။
သူ၏ပုံရိပ်သည် လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ကာ နဂါးကျောက်တုံးငိတ်
အတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။

"ဒီအတွက် ရဲဘော်ရှိကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်" လင်းဖုန်းက
ပြီး၍ပြောလိုက်ရာ ရှိယုကလည်း စကားမပြောပဲနှင့် သူ၏ခေါင်းကို
တည်ငြိမ်စွာဖြင့် ညိတ်လိုက်သည်။

ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်း၏ အသံသည် ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်
အတွင်းတွင် ပဲ့တင်ရိုက်လာခဲ့သည်။ "ကျုပ်ဟာ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို ဝင်ချင်တဲ့သူတွေအတွက် နောက်ထပ်
တပည့်တွေကို လက်ခံပါမယ်။ စိတ်ဝင်စားတဲ့သူတွေက ရိုးလင်မြို့ကို
သွားနိုင်ပါတယ်။ အချိန်အကန့်အသတ်က တစ်လဖြစ်ပါတယ်။
အချိန်လွန်မှ ဝင်ချင်တဲ့သူတွေအနေနဲ့ ရှုကျိုးကို သွားနိုင်ပါတယ်"

သူ၏အသံသည် မကျယ်လောင်သော်လည်း ကမ္ဘာတစ်ဝန်းသို့
ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။ သူသည် နတ်ဘုရားနယ်မြေ တစ်ခုလုံးကို
ရောက်ရှိသွားခဲ့ကာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်စေခဲ့၏။

"ဒီတိုက်ပွဲအပြီးမှာ ငါ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ အကြီးအကျယ်
တက်သွားခြင်းနဲ့အတူ ငါက တပည့်တွေကို
ထပ်ပြီးလက်ခံနိုင်တော့မယ်။ ဒါက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့
ကျော်ကြားလာတဲ့ နာမည်ကို အထိရောက်ဆုံး အသုံးချနိုင်ခြင်းပဲ"
လင်းဖုန်းက တွေးလိုက်သည်။ "နောက်ထပ် အရေးကြီးတဲ့
ခြေတစ်လှမ်းကို လှမ်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အနာဂတ်မှာ
ပိုပြီးတော့ အရေးပါတဲ့ ကိစ္စတွေ ရှိသေးတယ်"

သူ၏ အသိစိတ်သည် စနစ်ကြီး၏ အတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့ရာ
သတင်းများစွာတို့အား တွေ့လိုက်ရ၏။

"အဓိကမစ်ရှင် ၂.၁ကို အောင်မြင်စွာနဲ့ ပြီးဆုံးသွားတဲ့အတွက်
ဂုဏ်ယူပါတယ်"

"အဓိကမစ်ရှင် ဆုလာဘ်ကို ထုတ်ပေးလိုက်ပါပြီ"

"နောက်ထပ် အဓိကမစ်ရှင်အသစ် ၂.၂ကို ထုတ်လိုက်ပါပြီ"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၉

အပိုင်း ၅၉၉ : တစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ် အချုပ်အနှောင်များကို
ဖယ်ရှားပြီး ဘဝ၏ အဓိက ရည်မှန်းချက်ကို ရှာဖွေခြင်း

"အဓိကမစ်ရှင် ၂.၁ကို အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားတဲ့အတွက်
ဂုဏ်ယူပါတယ်"

"အဓိက မစ်ရှင်ရဲ့ အထူးဆုကို ထုတ်ပေးလိုက်ပါပြီ"

လင်းဖုန်းသည် ရတနာသေတ္တာအား ဖွင့်လိုက်ရာ
တောက်ပကြည်လင်၍ ထွင်းဖောက်မြင်နေရသည့်
ကျောက်စိမ်းတစ်တုံးသည် သူ၏လက်အတွင်းသို့
ကျရောက်လာခဲ့သည်။

စနစ်ကြီး၏ အဓိကမစ်ရှင် ပြီးမြောက်ခြင်းမှ သူချီသာဝက
အဆင့်တွင် ရရှိခဲ့သော အေးရီးစ်ကိုယ်ပွားနှင့် ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါမှသည် စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းနွယ်ပင်နှင့် ကောင်းကင် အကာအကွယ်ထီးတို့အထိ
သူ့အတွက် အလွန်အမင်းပင် အသုံးဝင်ခဲ့ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏လက်အတွင်းမှ ကျောက်စိမ်းတုံးလေးအား
ကြည့်လိုက်ကာ တွေးနေခဲ့သည်။ "ဒီပစ္စည်းလေးက ကောင်းကင်
အကာအကွယ်ထီးနဲ့ အမျိုးအစားတူတယ်။ အလွန်အသုံးဝင်ပေမဲ့
တစ်ယောက်က သတိမထားခဲ့ရင် ဆိုးကျိုးကို ပေးနိုင်တယ်"

လင်းဖုန်းသည် အချိန်ခဏကြာမျှ တွေးနေခဲ့ကာ
ထိုကျောက်စိမ်းတုံးလေးအား သေချာသိမ်းလိုက်သည်။ ပြီးတာနှင့်
စနစ်၏ အသစ်ထုတ်ပေးခဲ့သော အဓိကမစ်ရှင် အသစ်ကို
ကြည့်လိုက်၏။

အဓိကမစ်ရှင် ၂.၂ - အနာဂတ် ဖွံ့ဖြိုးမှုများအတွက် အဓိက
ပြင်ဆင်ခြင်း

မစ်ရှင်၏ ဖော်ပြချက် : မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာမှာ သင့်ရဲ့
နာမည်တစ်လုံးကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်။
သင့်တည်ဆောက်နေတဲ့ဂိုဏ်းရဲ့ အခြေခံတွေဟာ
ခြေလှမ်းအကြီးကြီးတစ်ရပ် လှမ်းနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

ဒါပေမဲ့ တစ်ခဏတာ ကျော်ကြားမှုဟာ ထာဝရ တည်မြဲခြင်းကို
ကိုယ်စားမပြုပါဘူး။ ထိပ်သီးဂိုဏ်းတွေရဲ့ အကြားမှာ
ထိပ်ဆုံးရောက်ဖို့ရာ တစ်ယောက်က ခိုင်မာတဲ့ အခြေခံ ရှိရမှာဖြစ်ပြီး

စဉ်ဆက်မပြတ် တည်ဆောက်နေရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂိုဏ်းကတပည့်တွေဟာ အရွယ်ရောက်လာကြပြီး သူတို့ရဲ့
ပညာတွေကို နောက်မျိုးဆက်တွေကို ဖြန့်ဖြူးပေးနေကြပါပြီ။
မျိုးဆက်တိုင်းမှာ ပါရမီရှင်တွေကို မွေးထုတ်နိုင်ဖို့ရာ
အရည်အချင်းသာ အရေးကြီးတာ မဟုတ်ပါဘူး။
အရေအတွက်ကလည်း အရေးပါပါတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ
ဖွံ့ဖြိုးစည်ပင်နိုင်ရန်က အဓိက ရည်မှန်းချက် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကနေ့ကစပြီး သင်ဟာ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့
တပည့်တွေကို အယောက် တစ်ထောင်ကျော်
ပြုစုပျိုးထောင်ရပါမယ်။ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်ကို
ရောက်တဲ့သူတွေဟာ စုစုပေါင်းရဲ့ ၁% ရှိရမှာဖြစ်ပြီး
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်က ကျင့်ကြံသူတွေကတော့ ၁၀% ရှိရမှာ
ဖြစ်ပါတယ်။ အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်က တပည့်တွေ အနေနဲ့
စုစုပေါင်းရဲ့ ၃၉% ကျော်ရှိရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အချိန်ကန့်သတ်ချက် : နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်။ တကယ်လို့ အချိန်မီ

မပြီးမြောက်နိုင်ဘူးဆိုရင် အဓိက မစ်ရှင်ရဲ့ အထူးဆုကို
ရုပ်သိမ်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

"ဟာ" လင်းဖုန်း၏ မျက်လုံးသူငယ်အိမ်များသည်
ကျဉ်းမြောင်းသွားခဲ့ပြီးမှ ပြူးကျယ်လာခဲ့သည်။ သူသည် မစ်ရှင်၏
အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို ခေါင်းအတွင်းတွင်
ပုံနှိပ်ထားသကဲ့သို့ မှတ်မိနေခဲ့ပြီး သူ၏ အာရုံများကို
နောက်ဆုံးစာကြောင်း အပေါ်တွင် အာရုံစိုက်ထားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
အချိန်အကန့်အသတ်ကို ဖော်ပြထားသည့် စာကြောင်းအား
အထူးဂရုပြုနေခြင်း ဖြစ်၏။

အချိန်ကန့်သတ်ချက် အနှစ်ငါးဆယ်သည် အရေးကြီးပေ။
အရေးကြီးသည်မှာ ဤစာကြောင်း၏ နောက်တစ်ပိုင်း ဖြစ်သည်။

"တကယ်လို့ အချိန်မီ မပြီးဆုံးခဲ့လို့ရှိရင် အဓိကမစ်ရှင်ရဲ့ အထူးဆုကို
ရုပ်သိမ်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်..." လင်းဖုန်းသည် အသက်ပြင်းပြင်း
တစ်ချက်ရှုလိုက်သည်။ သူသည် ယခုမစ်ရှင်၏
ယခုအစိတ်အပိုင်းနှင့် ယခင်က ရရှိခဲ့သော မစ်ရှင်များ၏

ညွှန်ကြားချက်များနှင့် နိုင်းယှဉ်လိုက်သည်။

အချိန်ကန့်သတ်ချက်ကို ဖော်ပြထားသော စာကြောင်း၏
နောက်ဆုံးအပိုင်းတွင် ဤစကားလုံးများ အမြဲပါနေခဲ့သည်။
"တကယ်လို့ အချိန်မီ မပြီးမြောက်ခဲ့လျှင် သင့်အား
တိုက်ရိုက်သုတ်သင်ပါမည်"

ယခုအချိန်တွင် ဤအဓိကမစ်ရှင်တွင် အချိန် အကန့်အသတ်
ပါနေသော်လည်း အချိန် အကန့်အသတ်ကို ကျော်လွန်သွားသည့်
ပြစ်ဒဏ်သည် အထူးဆုအား ပယ်ဖျက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

"ငါက အင်မော်တယ် ဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့လို့များလား။
ဒါမှမဟုတ် တခြား အကြောင်းရင်းတွေ ရှိသေးလား"

လင်းဖုန်း၏ လက်ရှိ စိတ်အခြေအနေသည် အနည်းငယ်
ရှုပ်ထွေးနေခဲ့သည်။

ရိုးသားစွာနှင့် ပြောရလျှင် အသက်အန္တရာယ် ခြိမ်းခြောက်မှုများ
မရှိပါက သူသည် အချိန်ယူကာ အချိန်ကာလ တစ်ခုအထိ
တံခါးပိတ်၍ ကျင့်ကြံနေမည် ဖြစ်သည်။ စွမ်းရည် အတိုင်းအတာ
တစ်ခုအထိ ရရှိပြီးမှ သူ့ကိုယ်သူ ဖော်ပြကာ
ကျင့်ကြံမှုကမ္ဘာအတွင်းတွင် နေရာတစ်ခု ယူမည်ဖြစ်၏။

သူသည် မစ်ရှင်ကို ပြီးမြောက်ရန် ဆန္ဒရှိပါက ပြုလုပ်မည် ဖြစ်သည်။
သူက လုပ်ချင်သောဆန္ဒ မရှိပါက ခေါက်ထားလိုက်မည် ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်အထိ အနည်းငယ် ဖိအားများသော ယခုကလေးတင်
တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသည့် တိုက်ပွဲမှလွဲလျှင် သူစွန့်စားခဲ့ရသည့်
အချိန်များသည် စနစ်ကြီးကြောင့် ချီသာဝက အဆင့်တွင်
ဖိအားအပေးခံရသည့် အချိန်များပင် ဖြစ်သည်။

စွန့်စားရခြင်းသည် သေနိုင်ရန် ရာခိုင်နှုန်း များသော်လည်း မစ်ရှင်ကို
မပြီးမြောက်လျှင် ကျိန်းသေသေမည် ဖြစ်၏။ လင်းဖုန်း၏
ရင်အတွင်းတွင် မွေးရာပါ သူ့အသက်ကို ထိန်းသိမ်းလိုသော
ဆန္ဒရှိနေသည့် အတွက်ကြောင့် သူ၏ စွန့်စားခန်းများစွာ ဖွင့်ခဲ့ရခြင်း

ဖြစ်သည်။ ယခုအချိန်တွင် နောက်ပြန်စဉ်းစားမိခဲ့လျှင် သူသည် အနည်းငယ် ကြောက်ရွံ့နေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ရှိထျန်းဟောင်၊ ရှောင်ယန်၊ ဇူရီနှင့် ဝမ်လင်းတို့အား တပည့်အဖြစ် လက်ခံခဲ့ရခြင်းသည် လွယ်ကူသော အရာများ မဟုတ်ပေ။ အထူးသဖြင့် ဂူကျိုးမြို့တွင် ရှောင်ယန်အား တပည့်အဖြစ် လက်ခံခဲ့ရစဉ်က မီးလျှံစားဂိုဏ်းမှ ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့် အကြီးအကဲ တစ်ယောက်အား ချီသာဝကအဆင့်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ခဲ့ရချိန်တွင် ဖြစ်၏။ သူသည် ကံမကောင်းလျှင် ထိုအချိန်တွင် အသက်ပျောက်သွားနိုင်သည်။

အကယ်၍ လင်းဖုန်းသည် နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ဖြင့် မလုပ်ရှားတတ်ခဲ့ပါက အကြိမ်ပေါင်းများစွာ သေပြီးဖြစ်နေလိမ့်မည်။

"ဒါပေမဲ့လည်း ရိုးသားစွာနဲ့ ဝန်ခံရရင် အဲ့ဒီလိုမျိုး ဖိအားတွေ မရှိခဲ့ပဲနဲ့ ငါက လက်ရှိအဆင့်ကို ရောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး" လင်းဖုန်းသည် သူ၏မျက်လုံးအား မှိတ်လိုက်ကာ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်၏။ ပြီးတာနှင့် သူကရယ်လိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့လည်း

ပြန်တွေးကြည့်လိုက်ရင် အသက်အန္တရာယ် ခြိမ်းခြောက်မှုတွေ
မရှိခဲ့ရင်လည်း ငါက ကြိုးစားခဲ့မှာပဲ"

"ဒါ့အပြင် ငါကဘာဖြစ်လို့ အပျင်းထူနေလို့ ရမှာလဲ။ သမိုင်းဝင်
ဂန္ထဝင်ဂိုဏ်းချုပ် ဖြစ်ဖို့က စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းဘူးလား။
အဲ့ဒီအဆင့်ကို ရောက်သွားပြီး ကိုယ့်ပုံရိပ်ကိုယ် ပြန်ကြည့်နေရတာ
စိတ်လှုပ်ရှားစရာပဲ"

လင်းဖုန်းသည် မျက်လုံးများကို ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ သူသည်
ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအိမ်ပေါ်တွင် ထိုင်နေခဲ့ရင်း
တစ်ချက်ဟိန်းဟောက်လိုက်သည်။ ကောင်းကင်အား
တုန်ခါသွားစေခဲ့ကာ အားလုံးတို့အား ထိတ်လန့်စေခဲ့သည်။

ကြည်လင်သော အလင်းတန်းတစ်ခု ထွက်လာခဲ့ကာ ဧရာမ
ထိုက်ကျိရုပ်ပုံတစ်ခုသည် ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင်
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

ထိုက်ကျိရုပ်ပုံ အတွင်းမှ ကြည်လင်သော သီချင်းသံတစ်ခု
ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း တစ်ယောက်ကမှ
သူ၏စာသားများကို အသေအချာ မကြားရပေ။ သူတို့သည်
သဘာဝအလျောက် ငြိမ်းချမ်းမှုများကိုသာ ခံစားလိုက်ရသည်။

လင်းဖုန်း၏ ခေါင်းအတွင်း၌သာ ထိုသီချင်း၏ စာသားများကို
ကြားနေနိုင်ခဲ့သည်။

"ငါ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင် အနှောင်အဖွဲ့တွေကို ချိုးဖောက်နိုင်မှသာ ငါ့ဘဝရဲ့
အဓိပ္ပာယ်ကို ရှာဖွေနိုင်လိမ့်မယ်"

ထိုက်ကျိရုပ်ပုံသည် တစ်ကမ္ဘာလုံးအား လွှမ်းခြုံ၍ ကြည့်နေခဲ့သည်။
လင်းဖုန်းသည် သူ၏အရှေ့မှ ကမ္ဘာကြီးအား ကြည့်လိုက်ကာ
ကြိုးဝါးလိုက်သည်။ "ကျုပ် လင်းဖုန်းဟာ သမိုင်းဝင် ဂန္ထဝင်ဂိုဏ်းချုပ်
ဖြစ်လာရမယ်"

ထိုကြည်လင်သော အလင်းတန်းသည် ထိုက်ကျိရုပ်ပုံအား

လင်းဖုန်း၏ နဖူးအတွင်းသို့ ပြန်ဆွဲသွင်းသွားခဲ့၏။ လင်းဖုန်း၏
မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံးတစ်စ ပေါ်လာခဲ့ကာ အနည်းငယ်
လွတ်လပ်နေသော်လည်း ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးနိုင်သည့် အော်ရာအား
ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့သည်။

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေအတွင်းတွင် ရှိယုက
ဦးဆောင်၍ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများသည်
လင်းဖုန်းအား အကဲခတ်နေကြ၏။

သူတို့သည် လင်းဖုန်း၏ ခန္ဓာကိုယ် အတွင်းမှ ပြောင်းလဲမှု
အသေးစိတ်များကို အတိအကျ မသိကြသော်လည်း သူသည်
လွန်စွာမှ ကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလာသည်ကို ခံစားမိခဲ့ကြသည်။
သူသည် အသွင်သဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲခြင်း တစ်ရပ်နှင့်
တွေ့ကြုံခဲ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းတို့အား
အနိုင်ယူအပြီးတွင် လင်းဖုန်း၏ စွမ်းအားနှင့် ပုံရိပ်တို့သည်
ထပ်မံတိုးတက်လာခဲ့၏။ သူသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်က

အကြီးအကဲများကပင် ခေါင်းမောကြည့်ရသည့် အဆင့်သို့
ရောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ရှိယုတစ်ယောက်တည်းသာ
ကုန္တမပျက် ရှိနေခဲ့သည်။

သူသည် လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ မေးလိုက်သည်။
"မာစတာလင်း၊ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ တစ်စုံတစ်ခုကို အောင်မြင်မှု
ရသွားခဲ့သလိုပဲ"

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်သည်။ "ဘာမှမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်က
အကြောင်းအရာ တချို့ကို တွေးမိလိုပါ။ ကျုပ်ရဲ့ အပြုအမူတွေက
ရယ်စရာတွေ ဖြစ်ကုန်ပြီ"

အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲတစ်အုပ်က
ပြန်ပြောလိုက်ကြ၏။ "မာစတာလင်းက လျှို့ဝှားနေပြန်ပါပြီ"
သူတို့အားလုံးတို့သည် လင်းဖုန်း၏ စိတ်အခြေအနေက
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းအား စိန်ခေါ်အပြီးတွင်
နောက်တစ်ဆင့် တက်သွားခဲ့သည်ဟု ခံစားနေခဲ့ရသည်။

သူတို့အားလုံးတို့သည် ချီတံချီတံ ဖြစ်နေကြသည်။ လင်းဖုန်းသည်
တပည့်များကို ဒုတိယ အကြိမ်အဖြစ် လက်ခံမည်ဟု
ကြေညာထားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် နောက်ထပ် ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ
အခမ်းအနား တစ်ခု ကျင်းပဦးမည် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည်
တက်ရောက်ခြင်း ပြုသင့်မပြုသင့် ဟူသည်မှာ စဉ်းစားရခက်သော
မေးခွန်းတစ်ခု ဖြစ်နေခဲ့သည်။

သူတို့အများစု၏ မျက်စိအတွင်းတွင် ဒါသည် သူတို့ရပ်တည်မှုကို
ရွေးချယ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းကို ရွေးချယ်မည်လော၊ သို့မဟုတ် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့် အခြားအင်အားစုများ၏ မဟာမိတ်ကို
ရွေးချယ်ရမည်လော။

နေမင်းအလင်းတန်း ဓားမာစတာနှင့် ဆီးနှင်းပျံ ဓားမာစတာတို့သည်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြကာ ခါးသီးစွာနှင့်
ပြုံးလိုက်ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ့အောင်ပွဲ၏ ဂုဏ်ကျက်သရေအား
အခွင့်ကောင်းယူ၍ တပည့်များကို လက်ခံမည်ဟု
ကြေညာလိုက်သည်။ အခြားမဟာအင်အားစုများကို ဘက်ရွေးရန်
ဖိအားပေးခဲ့သည်။ ဒါသည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းကို ဆန့်ကျင်သည့် အုပ်စုအတွင်းတွင်
ခေါင်းဆောင်နေရာသို့ ပို့လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒါသည် မကောင်းသော အကြံအစည်တို့အား တန်ပြန်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်း၏ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ စွမ်းအားများနှင့်အတူ
အားလုံးတို့သည်လည်း သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် အကြံအစည်များ
ရှိကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် လင်းဖုန်းသည်
လက်ရှိအဆင့်အတန်းနှင့် ထိုက်တန်သော စွမ်းရည်များ ရှိသည်ကို
သူတို့က လက်ခံထားကြ၏။

သို့သော်လည်း ဤသို့သာဆိုလျှင် လင်းဖုန်းနှင့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့သည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းအား
ဆန့်ကျင်ရာတွင် ရှေ့ဆုံးတန်းသို့ ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူတို့သည်
ဂုဏ်ကျက်သရေများကို ခံစားရခြင်းနည်းတူ တာဝန်နှင့်

ဝတ္ထုများကိုလည်း ယူရမည် ဖြစ်၏။

အားလုံးတို့ရင် ရင်အတွင်းတွင် ဒွိဟဖြစ်နေကြခြင်းကို လင်းဖုန်းက သိပ်ဂရုမစိုက်နေခဲ့ပေ။ သူ၏ အာရုံကို စနစ်ကြီး အတွင်းသို့ ပြန်ပို့လိုက်သည်။

သူသည် ယခုအချိန်တွင် စနစ်ကြီး၏ မစ်ရှင်အား သေချာ လေ့လာသုံးသပ်ရန် အချိန်ရှိသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အသက်အန္တရာယ် ခြိမ်းခြောက်မှု မရှိသော်လည်း လင်းဖုန်းသည် ဤမစ်ရှင်အား အဆုံးသတ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချထားပြီး ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် စနစ်ကြီး၏ အထူးဆုများမှာ မက်မောဖွယ် ကောင်းလှ၏။ အသက်အန္တရာယ် မရှိနိုင်ဟု ဆိုရုံဖြင့်ပင် လင်းဖုန်းအား အချိန်အကန့်အသတ်ကျော်သွား၍ အရုံးပေးစေမည် မဟုတ်ချေ။

လင်းဖုန်းနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့ အနေဖြင့် ဤမစ်ရှင်အား အချိန်အနည်းဆုံးယူ၍ ပြီးမြောက်စေခြင်းသည်

သူတို့၏ စွမ်းအားများကို လျှင်မြန်စွာ တိုးတက်လာနိုင်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် အဘယ်ကြောင့် ဖင်လေးနေရပါမည်နည်း။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် ထိပ်တိုက်ဆန့်ကျင်ခဲ့ခြင်းသည်
လင်းဖုန်းအား မသိမသာနှင့် ဖိအားပေးနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
သူသည် အရမ်းကြိုးစားနေရသည်။ သို့မဟုတ်
စွမ်းအားအရမ်းကောင်းနေပြီဟု တစ်ခါမှ မြည်တမ်းနေမည်
မဟုတ်ပေ။

သို့သော်လည်း ညွှန်ကြားချက်များကို အသေအချာ
ဖတ်ပြီးသောအခါ လင်းဖုန်းသည် သူ၏ နှုတ်ခမ်းများကို
တွန့်လိုက်သည်။ "ဒီတစ်ခေါက်မှာ သေမိန့်မချခဲ့ပေမဲ့ စနစ်ကြီးရဲ့
မစ်ရှင်တွေကတော့ အရင်ကလိုမျိုး ချိုးထုပ်ကျတုံးပဲ"

နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် အတွင်းတွင် လင်းဖုန်းသည် အနည်းဆုံး
တပည့်တစ်ထောင် လက်ခံရမည် ဖြစ်သည်။ သူတို့အတွင်းတွင်
အနည်းဆုံး ၁%က အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်၊ ၁၀%က
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်နှင့် ၃၉%နှင့် အထက်သည်

အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိရမည် ဖြစ်သည်။

အခြားစကားလုံးများဖြင့် ပြောရလျှင်
ဤတပည့်တစ်ထောင်တို့အနက် လင်းဖုန်းသည် အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူ ၁၀ယောက်၊ ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူ အယောက်၁၀၀နှင့် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူ ၃၉၀နှင့် အထက်ကို မွေးထုတ်ရမည် ဖြစ်၏။

အချိန်အကန့်အသတ်သည် နှစ်ပေါင်း၅၀ ဖြစ်၏။ လင်းဖုန်းဖြစ်စေ၊
သူ၏ တပည့်များဖြစ်စေ အချိန်ကန့်သတ်ချက်သည် နှစ်ပေါင်း၅၀
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် လင်းဖုန်းက မဟာက္ခန္ဓာအတွင်းတွင်
နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် အချိန်ဖြုန်း၍ သူ၏တပည့်များကို
ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းက္ခန္ဓာ အတွင်းသို့ ပစ်သွင်းကာ
သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှုများကို မြှင့်တင်ပေး၍ မရချေ။

စနစ်အတွင်းတွင် နောက်ထပ် အသေးစိတ် ညွှန်ကြားချက်များ
ထပ်ရှိသေး၏။ တပည့်တိုင်း၏ ကျင့်ကြံမှုအား နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်
ကန့်သတ်ထားမည် ဖြစ်ကာ နောက်နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်အပြီးမှ

ကျင့်ကြံမှုဖြင့် အရေအတွက်များကို တိုင်းတာမည် ဖြစ်သည်။
နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် အလွန်တွင် သူတို့အနက်မှ တစ်ယောက်သည်
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ပင် ရောက်ရှိသွားလျှင်ပင်
ထည့်တွက်မည် မဟုတ်ပေ။

ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက်အတွက် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်သည်
ဘာမှမဟုတ်ပေ။ သို့သော်လည်း သာမန်လူများ အဖို့
နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်သည် သူ၏ဘဝ တစ်ဝက်ဖြစ်သည်။
လူအများအပြားတို့သည် ဤမျှ အချိန်ကြာအောင် ကျင့်ကြံအပြီးတွင်
ချီသာဝကအဆင့်တွင်သာ ရှိနေကြသေး၏။

အကယ်၍ အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
အဆင့်သို့ရောက်အောင် မကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ပါက သူသည်
အသက်ကြီးရင့်လာ၍ သေဆုံးသွားမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ပါရမီရှင် ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်အနေဖြင့်
နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်သည် ဘာမှမဟုတ်ပေ။

လူသားကျင့်ကြံမှုကမ္ဘာတွင် ပါရမီရှင် တစ်ယောက်အနေဖြင့်
သတ်မှတ်ထားသည့် စံနှုန်းမှာ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအတွင်း
အခြေတည်ဝိညာဉ်အား ဖော်ဆောင်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပို၍မြန်လေ
ကောင်းလေဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း၏ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ အခြေခံနှင့်
အရင်းအမြစ်များ အနေဖြင့် ပါရမီရှင် တပည့်လေးများအား
ရွေးချယ်ကာ ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့် တပည့်ဘဝနှင့်
အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်မှ တပည့်ရာပေါင်းအနည်းငယ်အား
မွေးထုတ်ရခြင်းသည် ဤမျှ မခက်ခဲပေ။

ရှုကျိုးမှ ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားတွင် လင်းဖုန်းနှင့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ နာမည်သည် သာမန်မျှသာ ရှိသေး၏။
သို့သော်လည်း သူတို့၏ အားသာချက်မှာ ခွန်းလွန်တောင်
မြောက်ပိုင်းတွင် မဟာအင်အားစုများ မရှိခြင်းဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့်ပင် ပါရမီရှင်ပေါင်း များစွာတို့သည် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်ရန် လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခုအချိန်တွင် သူတို့သည် ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် တပည့်များကို
လက်ခံတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဂိုဏ်းသို့ဝင်ချင်သောသူများမှာလည်း
ပိုများလာမည် ဖြစ်သည်။ ပါရမီရှင်များစွာတို့ကလည်း
ပိုများလာတော့မည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း အခြား မဟာအင်အားစုများကလည်း သူတို့၏
အရင်းအမြစ်များကို အသုံးပြုကာ ပါရမီရှင်များကို
ရှာဖွေနေကြသည်။ ပါရမီရှင်လေးများသည် သူတို့၏
အလားအလာများကို ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့သည်နှင့် တပြိုင်နက်
သူတို့သည် ထိုမဟာအင်အားစုများ၏ လက်ခံခြင်းကို ခံလိုက်ရ၏။
ထို့ကြောင့် လင်းဖုန်းသည် ဤဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားအား
သိပ်ပြီးမျှော်လင့်ချက် မထားခဲ့ပေ။

သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြည့်ဆေးလုံးအား
ယခုအချိန်တွင် အမြောက်အမြား ထုတ်လုပ်နိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။
ယုကျင်းတောင်မှ အခြားအရင်းအမြစ်များနှင့်ဆိုလျှင် လင်းဖုန်းသည်
အရိုးအရင်းမြစ်များက သိပ်မမြင့်သောသူများကိုပင်

ပါရမီရှင်များအဖြစ် မွေးထုတ်နိုင်ရန် ယုံကြည်ချက် ရှိနေသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်မှ တပည့် တစ်ဝက်နီးပါးနှင့် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်မှ တပည့်များ ဆယ်ပုံတစ်ပုံတို့သည် သူ့အတွက် ပြဿနာ မဟုတ်ချေ။

အရိုးရှင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ တပည့်၅၀၀အား အရင်လက်ခံ၍ အသေအချာ လေ့ကျင့်သင်ကြားပေးရမည်။ သူတို့အပေါ်တွင် အရင်းအမြစ်များကို ပုံအော၍ အသုံးပြုရမည်။ သူတို့အများစုသည် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သို့ ရောက်သွား၍ ဆယ်ပုံတစ်ပုံသည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်သို့ အလွယ်တကူ ရောက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ပြီးတာနှင့် နောက်ထပ် တပည့်၅၀၀ကို ထပ်မံလက်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းအား အခက်တွေ့စေသည့် အချက်မှာ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်အတွင်း အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ တပည့်ဆယ်ယောက်အား မွေးထုတ်ရမည့် အချက်ဖြစ်သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၀

အပိုင်း ၆၀၀ : စနစ်ကြီးက ထပ်မံချောက်ချာခြင်း

လူသားကျင့်ကြံမှုကမ္ဘာ အတွင်းတွင်တွင် ကျင့်ကြံသူ
တစ်ယောက်က နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ အတွင်းတွင်
အခြေတည်ဝိညာဉ်အား ဖော်ဆောင်နိုင်လျှင်
ထူးချွန်ထက်မြက်သော ပါရမီရှင် တစ်ယောက်ဖြစ်၍
အလွန်တောက်ပသော အနာဂတ် ရှိနိုင်သည်ဟု
သတ်မှတ်ထားကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်းကင်ကိုးလွှာ ဓားမဟာမိတ် အဖွဲ့တွင်
ထောင်ရောင်ရောင်သည် အဘယ်ကြောင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၍
အထင်ကြီးခြင်းအား ခံခဲ့ရပါသနည်း။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
သူမသည် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်၏ အထွတ်အထိပ်သို့
ရောက်ရှိ၍ အခြေတည်ဝိညာဉ်အား ဖန်ဆင်းတော့မည့် အချိန်တွင်
အသက်တစ်ရာပြည့်ရန်ပင် အချိန်အနည်းငယ် လိုနေခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်သာ မဖြစ်ပျက်ခဲ့လျှင် ထောင်ရောင်ရောင်သည်
အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်အား နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအတွင်းတွင်
ရောက်ရှိနိုင်မည်မှာ သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပေ။

အလားတူပင် အဘယ်ကြောင့် ရှီချုံးယွမ်သည် ပါရမီသာရှိ၍
ကျင့်ဝတ်သိက္ခာမရှိဟု သတ်မှတ်ခြင်းအား ခံခဲ့ရပါသနည်း။
လူတွေသည် သူ့အား ကျင့်ဝတ်သိက္ခာမရှိဟု ပြောကြခြင်းမှာ သူ၏
ကိုယ်ကျင့်စရိုက်တွင် အပြစ်အနာအဆာများ ရှိခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။

သူ့အား ပါရမီရှိသည်ဟု ပြောကြခြင်းမှာ သူသည်
အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်အား နှစ်ပေါင်းတစ်ရာ အတွင်း၌
ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် မဟာချင်
အင်ပါယာတွင် အခြေတည် ချုံးယွမ်နှင့် ရွှေရောင်ဗဟိုချက်
ရှင်းယွမ်ဟု ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှောင်ယန်၊ ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ကျန်သောသူများသည်
မကျော်ကြားလာသေးခင်တွင် နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းမှ
ပါရမီရှင်များ အကြားတွင် အဆင့်အမြင့်ဆုံး
အသတ်မှတ်ခံထားရသူများမှာ ရှိထျန်းရီနှင့် ကျင်းဟွမ်အမတ်
လျှမ်းအန်းပင် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့သည်
အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်အား စောစီးစွာနှင့် ရောက်ခဲ့ခြင်းကြောင့်
ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ရှိချုံးယွမ်နှင့် ထောင်ရောင်ရောင်တို့ထက်ပင်
ပို၍ ပါရမီ ထူးချွန်ကြသေးသည်။

သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် ဒါသည် ပြဿနာ ဖြစ်၏။
စနစ်ကြီးသည် လင်းဖုန်းအား အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ

တပည့်ဆယ်ယောက်အား နှစ်ငါးဆယ် အတွင်းတွင်
မွေးထုတ်ပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။

နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းတွင် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်အတွင်း
အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်အား ရောက်နိုင်သော
လူငယ်မျိုးဆက်များ မည်မျှရှိနိုင်ပါမည်နည်း။

အလယ်ကမ္ဘာများကိုပင် ထည့်တွက်လျှင် ဇူရီ၊ ရှောင်ကျန်းအာ၊
ရီယုန်းရီနှင့် ကျင်းဟွမ်အမတ်။

ထိုနောက်တွင် မည်သူများ ရှိသနည်း။

တစ်ယောက်မှ မရှိကြချေ။ အနည်းဆုံးတော့ လင်းဖုန်းသိသည့်သူ
တစ်ယောက်မှ မရှိချေ။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့်
စူတောင်စားဂိုဏ်းတို့တွင် ပုန်းကွယ်နေသော ပါရမီရှင်များ
ရှိကောင်းရှိနိုင်သည်။ မရှိသည်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သေမင်းခန်းမတွင်လည်း ပါရမီရှင်လေးများ မွေးထုတ်ကောင်
မွေးထုတ်နိုင်လိမ့်မည်။ သိုသိုသိပ်သိပ်နေကြသော
ပါရမီရှင်လေးများ ရှိကောင်း ရှိနေနိုင်မည်။ သို့သော်လည်း ဒါတွေ
အားလုံးတို့သည် မသေချာလှပေ။

ကျင့်ကြံမှု အရှိန်အဟုန်နှင့် တိုးတက်လာကြသော
ပါရမီရှင်များသည် အများအားဖြင့် ကျော်ကြားကြသူများ
ဖြစ်ကြသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော လူအများစုသည်
စံနှုန်းတစ်ခုသို့ ရောက်ခဲ့လျှင် အပြင်ကမ္ဘာသို့သွား၍ အတွေ့အကြုံ
ရှာဖွေရခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် အခြေအနေ တစ်ခုသို့ ရောက်သွားခဲ့လျှင်
ကျင့်ကြံမှုသက်သက်ဖြင့် မတိုးတက်နိုင်ကြတော့ချေ။ သူတို့သည်
အပြင်သို့သွား၍ ကျင်လည်ကျက်စားကာ အတွေ့အကြုံများ ရယူ၍
တစ်ဆို့ပိတ်ပင်နေသော အတားအဆီးများကို ကျော်ဖြတ်ကာ
နည်းစနစ်များ မှော်ကျိန်စာများကို နားလည်အောင် လုပ်ရခြင်း
ဖြစ်သည်။

ထိုနည်းလမ်းဖြင့် သူတို့သည် ထင်ရှားကျော်ကြားလာကြသည်။
အိမ်မှာပင် နေနေ၍ အခြားလူများ မသိသောသူများ ရှိနိုင်သလော။
ရှိနိုင်ပေသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် လူနည်းစုသာ
ဖြစ်ကြသည်။

လူငယ်မျိုးဆက် အတွင်းတွင် စွမ်းအားကြီးသော ကျင့်ကြံသူများ
အနည်းငယ်ကိုသာ ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်သည်။

ပိုမိုထပ်မံ၍ တွက်ချက်ချင်လျှင် လင်းတောက်ဟန်၊ ယန့်မင်းရွဲ့၊
ပန်ကျဲတို့အား ထည့်တွက်နိုင်သည်။ ဇူရီ၏မိခင် မုန့်ပင်းယွင်နှင့်
ဖခင် ဇူဟန်ဂူတို့ကိုပင် စဉ်းစား၍ရသည်။ လင်းဖုန်းကြားဖူးသော
ပါရမီရှင် ကျင့်ကြံသူများသည် ဤထက်မပိုပေ။

အားလုံးကို စုပေါင်းလိုက်လျှင် ဆယ်ယောက်ပင် မပြည့်ချေ။

လက်ရှိအခြေအနေတွင် လင်းဖုန်း၏ တပည့်များ ဖြစ်ကြသော
ရှောင်ယန်နှင့် ရှီထျန်းဟောင်တို့သည် ဤပစ်မှတ်ကို

ပြည့်မှီနိုင်မည်မှာ အာမခံနိုင်သည်။ ရှိရှင်းယွမ်နှင့်
ကျောင်ကျူချန်းတို့သည်လည်း ဖြစ်နိုင်ခြေများ ရှိကြသည်။

ဒါသည် နတ်ဘုရားနယ်မြေ တစ်ခုလုံးအား ခြုံငုံသုံးသပ်ထားခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူတို့အား ပြုစုပျိုးထောင်ကြသူများမှာ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၊ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၊ မဟာချင်
အင်ပါယာ၊ မဟာကျိုး အင်ပါယာနှင့် ရှေးဟောင်းဧကရာဇ်တို့၏
မျိုးဆက်များ ဖြစ်ကြသည်။

မဟာအင်အားစုများသည် အစွမ်းအထက်ဆုံး
တာအိုနည်းစနစ်များနှင့် အကောင်းဆုံး ကျင့်ကြံမှု အရင်းအမြစ်
ပစ္စည်းများကို ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ကြသည်။ လမ်းတိုမလိုက်ပဲ
ပါရမီများကို မဖြုန်းတီးခဲ့လျှင် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်အတွင်း ရောက်နိုင်သူများမှာ အနည်းငယ်သာ
ရှိနိုင်သည်။

စနစ်ကြီးက လင်းဖုန်းအား ဆယ်ယောက်အထိ
မွေးထုတ်ခိုင်းနေခြင်းသည် တကယ့်ကို တမင်သက်သက်

ချောက်ချနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သတင်းကောင်း တစ်ခုမှာ ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများအား
ထည့်တွက်နိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သတင်းဆိုးမှာ ဝမ်လင်းအား ထည့်မတွက်နိုင်ခြင်း
ဖြစ်၏။

ဝမ်လင်းသည် လင်းဖုန်း၏ လက်အောက်တွင်
အခြေတည်ဝိညာဉ်အား ပထမဆုံး ဖော်ဆောင်နိုင်သူ
ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ကောင်းကင်စကြာဝဠာ အလင်းတန်းကမ္ဘာနှင့်
ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်းတို့ အတွင်းတွင် ကျင့်ကြံခဲ့သော
အချိန်များကို ထည့်ပေါင်းလိုက်လျှင် ဝမ်လင်းသည် နှစ်ပေါင်း
တစ်ရာကျော် ကျင့်ကြံပြီးမှ အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤမစ်ရှင်သည် ယခုအချိန်မှပင် ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း

စနစ်ကြီးသည် စတင်ကြေညာသည် အချိန်မှ စတင်ခြင်းမဟုတ်ပဲ
ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်က အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့
မရောက်မီ စတင်ကျင့်ကြံသောနေ့မှစ၍ ရေတွက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်း၏ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်
အချိန်အကန့်အသတ်က ပြည့်သွားပြီး သူတပည့်များ၏ ကျင့်ကြံမှု
အချိန်က နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် မပြည့်သေးသော်လည်း
အချိန်ပြည့်သွားမည် ဖြစ်၏။

စနစ်ကြီးသည် မည်မျှကောက်ကျစ်သည် ဆိုသည်ကို လင်းဖုန်းက
သိပြီးသား ဖြစ်၏။ သူသည် စနစ်ကြီးအား တရားမျှတရန်
တောင်းဆိုနေ၍လည်း မရပေ။ သူတွင် ကောင်းကင်စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းကမ္ဘာ ရှိနေသည့်အတွက် နောက်ပိုင်းမှ လက်ခံသော
တပည့်များအား ထိုအတွင်းသို့ ပစ်ထည့်ရန်သာ
တတ်နိုင်တော့သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ့လက်ထဲမှ ဖဲချပ်များကို တွက်ကြည့်လိုက်၏။
ဝမ်လင်းအပြင် ဇူရီ၊ ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ရှောင်ယန်တို့သည်

အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြသည်။
သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိချေ။

ကျန်သောသူများအနက် ယွဲဟုန်ယန်၊ ယန်ချင်၊ လီယွမ်ဖန်းနှင့်
လော်ချင်းဂူတို့သည် ဤသတ်မှတ်ချက်ကို ပြည့်မီရန်
မျှော်လင့်ချက်များ ရှိကြသည်။ မတော်တဆမှုများသာ မရှိကြလျှင်
သူတို့သည် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်
မပြည့်မီ ရောက်နိုင်ကြသည်။

နောက်ဆုံးတွင် လင်းတုန်တွင် မျှော်လင့်ချက် ရှိနိုင်သည်။ သူမ၏
အခြေခံသည် လွန်စွာခိုင်မာ၏။ သို့သော်လည်း သူမသည်
လူသားမဟုတ်၊ မိစ္ဆာမဟုတ် ဖြစ်နေသဖြင့် လင်းဖုန်းသည် သူက
တရားဝင် ကျင့်ကြံ၍ ရမရဟူသည်ကို စဉ်းစားရဦးမည်။

အထူးသဖြင့် သူမသည် သစ်ပင်တစ်ပင်မှ မွေးဖွားလာခြင်း ဖြစ်၏။
သစ်ပင်၏ ကျင့်ကြံမှုမှာ များသောအားဖြင့် အချိန်ယူရခြင်း
ဖြစ်သဖြင့် သူမသည် စဉ်းစား၍ရသော သင့်တော်သူ
တစ်ယောက်သာ ဖြစ်၏။

သူတို့အပြင် ကျန်သောသူများက မသေချာပေ။

လင်းဖုန်းက ခါးသီးစွာနှင့် ပြုံးလိုက်သည်။ "ဒီတစ်ခေါက်
တပည့်လက်ခံတဲ့နေရာမှာ ပါရမီရှင်လေးတွေ ပါမပါဆိုတာကို
ကြည့်ရမယ်။ ပြီးတာနဲ့ ရှောင်ယန်နဲ့ ကျန်တဲ့သူတွေကို
အပြင်လွှတ်ပြီး ရှာခိုင်းရမယ်။ သူတို့က အသုံးဝင်တဲ့သူ
တစ်ယောက်ယောက်ကို ရှာနိုင်သလားဆိုတာကို ကြည့်ရမယ်"

သူ၏ ဒုတိယအကြိမ် တပည့်လက်ခံပွဲအား လင်းဖုန်းက
မျှော်လင့်နေသည်။ သို့သော်လည်း သတင်းစာဖြန့်ကာစ ရှိသေးပြီး
လူများသည် ရှိုးလင်မြို့သို့ရောက်ရန် အချိန်တစ်ခု စောင့်ရဦးမည်
ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းသည် သူနိုင်ခဲ့သော တိုက်ပွဲမှ ဆုလာဘ်များကို
ရေတွက်ရန် အချိန်ရှိသေးသည်။

သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံ၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်သည်
သူ၏ဖျက်ဆီးခြင်းအား ခံလိုက်ရသည်။ ရိုးသားစွာနှင့် ပြောရလျှင်

ဒါသည် ရတနာကောင်း တစ်ခုဖြစ်သည်။ သူ၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ်အား ဖျက်ဆီးခဲ့ရခြင်းသည် နှမြောစရာ
ကောင်းလှ၏။ သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းတွင် သူ၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ်ကို ဖြေရှင်းရန် အချိန်မရှိခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့်သာ
ဖျက်ဆီးခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် ထိုဝတ်ရုံအား ယင်-ယန်
ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုအဖြစ်
ရည်ရွယ်ထားခဲ့သည်။

ဤမှော်ရတနာအား ရရှိ၍ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝင်္ကပါမှ မှော်ရတနာ ၁၂ပါးတို့အား ပြည့်စုံစေခဲ့ခြင်း
မမျှော်လင့်ထားသည် ဆုလာဘ်ဖြစ်သည်။ ဒါသည် သူရရှိခဲ့သော
ဆုလာဘ်များအနက် အရေးပါသော ဆုလာဘ်ဖြစ်၏။

၁၁နှင့် ၁၂အကြားမှ ကွာခြားချက်သည် မှော်ရတနာ တစ်ခုသာ
ခြားနားသော်လည်း ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝင်္ကပါအပေါ်တွင် သက်ရောက်မှုမှာ ကြီးမားလှ၏။

အစပထမတွင် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ဖျက်ဆီးခြင်း ပုံစံခြောက်မျိုးအနက်

ပြောင်းလဲခြင်း ငါးမျိုးသာ ရှိသေး၏။ သူသည်
ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံအား ခုခံနိုင်သော်လည်း သူ၏
ဝက်ပါပြောင်းလဲမှုများမှာ ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံ၏ ဟန့်တားခြင်းများကို
ခံနေရ၏။

ပြောင်းလဲခြင်း ခြောက်မျိုးတို့ ပြည့်စုံသွားသောအခါ သူသည်
ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံအား အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့သည်။
ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံသည် ဝက်ပါများကို ချိုးဖောက်ရန်
အထူးတည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် မဟာယာန
အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ပါးလည်းဖြစ်သည်။ အကယ်၍
ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းဆိုလျှင် ပိုမိုဆိုးဝါးစွာ
အရေးနိမ့်သွားမည် ဖြစ်၏။

သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံအပြင်
လင်းဖုန်းထပ်မံရရှိခဲ့သည် ပစ္စည်းကောင်းလေးမှာ
ရွှမ်းလင်သူတော်စင်၏ လက်အတွင်းမှ ရရှိခဲ့သော
ကျောက်တုံးလှေကားဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း၏ လက်ထဲတွင် ကျောက်ပုလွေလေး ရှိနေခဲ့သည်ဖြစ်၍
သူသည် သူ၏အော်ရာများက ကျောက်တုံးလှေကားနှင့် ဆက်စပ်မှု
ရှိနေသည်ကို ခံစားနေခဲ့ရသည်။

ဘာဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ကို ပြန်လည်စဉ်းစားလိုက်သောအခါ သူသည်
ကောင်းဟန်ထံမှ သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံအား
ယူဆောင်လိုက်သောအခါ ရှိယုနှင့် ဂူချင်လျှို့တို့၏ အမူအရာတို့က
ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ရွမ်းလင်သူတော်စင်ကလည်း
ထိုမြင်ကွင်းအား မြင်လိုက်ရသောအခါ ဒေါသထွက်သွားခဲ့သည်။

ကောင်းဟန်သည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူတစ်ဦးဖြစ်၍ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ နာယက
အကြီးအကဲ ကောင်စီဝင်တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။
ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ၏ ဗဟိုအဖွဲ့ဝင်ဖြစ်၍ အတိတ်က
ယန်နန်းလိုင်နှင့် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း
ခေါင်းဆောင်ရာထူးအတွက် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခဲ့သူ ဖြစ်၏။

သဘာဝအလင်းတန်း ကောင်းကင်ဝတ်ရုံသည်

ဝတ်ရုံရှည်ကဲ့သို့သော ပုံစံရှိသည့် မှော်ရတနာ တစ်ပါးဖြစ်၏။
သူ့အား အယူဆောင် ခံခဲ့ရသောအခါ ကောင်းဟန်အတွက်
ကြီးမားသော အရှက်ကွဲခြင်း တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ကောင်းဟန်သည် တည်ငြိမ်စွာနှင့် ရှိနေခဲ့ကာ
လင်းဖုန်းနှင့် ဆက်လက်တိုက်ခိုက်နေခဲ့၏။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် ကျောက်တုံးလှေကားအား
ရယူနိုင်ခဲ့သောအခါ ရွမ်းလင်သူတော်စင်သည် အလွန်အမင်း
ဒေါသထွက်သွားခဲ့သည်။ ကောင်းဟန်ကပင်
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားခဲ့ကာ သူ့အား ပြန်လည်ရယူရန်
ကြိုးစားခဲ့သည်။

ထိုကဲ့သို့သော အပြုအမူများသည် လင်းဖုန်းအား
အာရုံစိုက်မိစေခဲ့သည်။ ဒါသည် ဤကျောက်တုံးလှေကားက
အလွန်အဖိုးတန်သည် ဆိုသည်ကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤကျောက်တုံးလှေကားသည် မူလစိတ်ဝိညာဉ်ရှိကာ ပွားစည်းခြင်း
အဆင့်တွင် ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။ သူ၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်သည် သီးသန့်
ဖြစ်တည်မှုကိုပင် ဖော်ဆောင်နိုင်သည်။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်း၏ ဖိနှိပ်ခြင်းအား ခံထားရအပြီးတွင်
ထိုမူလစိတ်ဝိညာဉ်သည် ဘာတစ်ခုမှ မလုပ်ရှားခဲ့ပဲ မှော်ရတနာ
အတွင်းတွင်သာ နေနေခဲ့သည်။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ လုံးဝ
တံခါးပိတ်ထားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်း၏ စွမ်းအားများနှင့်ဆိုလျှင် သူ့အား အားသုံး၍
ဖျက်ဆီး၍ရသည်။ သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် သူသည်
ဤမှော်ရတနာ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကိုသာ စိတ်ဝင်စားနေခဲ့သည်။
သူသည် ဤမှော်ရတနာအား အချိန်ယူကာ ကျင့်ကြံရန်
စိတ်ရှည်မှုရှိနေသည်။ သူသည် တစ်ဘက်သားကို
စကားပြောလာအောင် လုပ်နိုင်စွမ်း ရှိသည်။

ကျောက်တုံးလှေကားနှင့် သဘာဝအလင်းတန်း
ကောင်းကင်ဝတ်ရုံအပြင် လင်းဖုန်းသည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းအား

ကျေးဇူးတင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ချောင်ဝေသည် ကောင်းကင်နတ်ဘုရား ချုပ်နှောင်ခြင်း
အလံတံခွန်အတွင်းသို့ လင်းဖုန်း၏ ထည့်သွင်းခြင်းအား
ခံလိုက်ရသည်။ ရေခဲနှင့်မီးတောက်
အကြီးအကဲနှစ်ယောက်စလုံးတို့ကလည်း လင်းဖုန်း၏ ဖိနှိပ်ခြင်းအား
ခံနေရ၏။

ထိုအကြီးအကဲနှစ်ယောက်တို့သည် လင်းဖုန်းက
ကောင်းကင်နတ်ဘုရား ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန်အား
ပွားစည်းခြင်းအဆင့်ကို မတိုးမြှင့်နိုင်ရန် ဆုတောင်းနေရုံသာ
ရှိသည်။ မဟုတ်လျှင် သူတို့သည် လင်းဖုန်း၏
အခြားရည်ရွယ်ချက်များဖြင့် အသုံးပြုခြင်းကို ခံခဲ့ရမည် ဖြစ်သည်။
ထိုအချိန်တွင် သူတို့၏ အသက်များသည် အာမခံချက် ရှိတော့မည်
မဟုတ်ချေ။

အကယ်၍ သူတို့သည် အသက်သာ အသေခံ၍ အညံ့ခံလိုစိတ်
မရှိလျှင်လည်း လင်းဖုန်းကလည်း စိတ်ထဲထားနေမည် မဟုတ်ချေ။

သို့သော်လည်း သူတို့သုံးယောက်နှင့်စာလျှင် လင်းဖုန်း
စိတ်အတွင်းတွင် ရှိနေသည်မှာ ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်းပင် ဖြစ်သည်။

ဆီးနှင်းဖြူများဖြင့် တောက်ပနေသော တောင်ထိပ်တွင် အဖြူရောင်
ဝတ်စုံနှင့် သက်လတ်ပိုင်း လူကြီးတစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့သည်။
သူ၏ ဆံပင်များမှာ မီးတောက်ကဲ့သို့ နီရဲနေပြီး သူ၏
မျက်ခုံးမွေးများမှာ ဆီးနှင်းကဲ့သို့ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူလျက် ရှိသည်။
သူသည် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်း၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ်၏။

"ကျုပ်နာမည်ကို ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်တောင်ထိပ်လို့ ခေါ်ပြီး
ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် ကောင်းကင်တောင်တန်းရဲ့ မူလစိတ်ဝိညာဉ်
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျုပ်က အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို သစ္စာခံပြီး
ကျင့်ကြံမှုခံလိုစိတ် ရှိပါတယ်"

ဆံနီနှင့် မျက်ခုံးဖြူ လူကြီးသည် သူ၏သဘောထားအား
ပြတ်သားစွာ ဖော်ထုတ်လိုက်သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ့အား စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။ ဘာပဲပြောပြော
သူသည် မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ပါးဖြစ်၏။ သူ၏
မူလစိတ်ဝိညာဉ်သည် မှော်ရတနာအတွင်းမှ ထွက်လာနိုင်၍
သူ၏စွမ်းအားများကို အပြည့်အဝ ထုတ်ဖော်နိုင်သည်။ သူ၏
စွမ်းအားများသည် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်မှ
အကြီးအကဲတစ်ယောက်နှင့် ညီမျှသည်။ သူသည် အဘယ်ကြောင့်
ဤမျှ သူရဲဘော ကြောင်ရပါသနည်း။

သို့သော်လည်း မည်သူကသိမည်နည်း ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
တောင်ထိပ်က လေးနက်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ကျုပ်ကို
ကြိုက်သလို အသုံးပြုလို ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းကိုတော့ ချမ်းသာပေးစေလိုပါတယ်"

လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းကို
မြှောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်တို့က

ဖျက်ဆီးပြီးသွားပြီ။ သူ့ရဲ့ တပည့်တွေကို မဟာကျိုး အင်ပါယာက
လက်ခံသွားဖို့ ရှိတယ်။ သွေးမြေကျတာတွေ မရှိပေမဲ့
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းကတော့ နတ်ဘုရားနယ်မြေကနေ
ပျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မယ်"

"ချောင်ဝေနဲ့ ကျန်တဲ့သူတွေ အတွက်ကတော့ သူတို့
အသက်ဆက်ရှင်နိုင်မလား ဆိုတာက သူတို့ရဲ့ အပေါ်မှာ
မူတည်နေတယ်။ ခင်ဗျားအတွက်ကလည်း အတူတူပဲ"

ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် တောင်ထိပ်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်
ချလိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ပြီး ဘာမှမပြောတော့ပေ။
ပြီးတာနှင့် သူသည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။

သို့သော်လည်း ကောင်းကင်ဖျက်ဆီး ဓားအိမ်မှတစ်ဆင့်
လင်းဖုန်းသည် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက် တောင်ထိပ်သည်
ငြိမ်သက်သွားခဲ့ကာ ခုခံမှုများ အားလုံးတို့ကို
စွန့်လွှတ်ခဲ့လိုက်သည်ကို ခံစားနေမိသည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏ခေါင်းကိုခါလိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။
သူ၏လက်ဝါးကို ဖြန့်လိုက်ရာ အလင်းတန်း ပုံရိပ်အချို့
ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။ သူတို့အတွင်းတွင် အတောက်ပဆုံးမှာ သုံးပေရှိ
ဆေးမီးဖိုလေး ဖြစ်၏။ ထိုဆေးမီးဖို၏ မျက်နှာပြင်ပေါ်တွင်
တောင်တန်းနှင့် မြစ်ပြင်များ၏ ပုံရိပ်တို့အား ရေးထိုးထားခဲ့သည်။

ထိုဆေးမီးဖို၏ ပတ်ပတ်လည်တွင် အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို
ခုနှစ်ခုတို့က လည်ပတ်နေကြသည်။

"ဒါက တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုလား"
လင်းဖုန်းက တွေးလိုက်သည်။ "ထျန်းဟောင်ရဲ့ တစ်ခုနဲ့ဆိုရင်
စုစုပေါင်း အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို ရှစ်ခုရှိသွားပြီ။ နောက်ထပ်တစ်ခု
ကျန်သေးတယ်။ ဒီပစ္စည်းရဲ့ အသုံးဝင်မှုက ဘာများလဲ"

လင်းဖုန်းသည် သူ၏လက်ချောင်းများကို အသုံးပြုလိုက်ကာ
တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖို၏ ကိုယ်ထည်အား

ခေါက်လိုက်သည်။ သူ၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်သည် အဖိနှိပ် ခံထားရ၍
သတိမေ့နေသည်ကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။

"နှစ်ပေါင်း ၆၀၀၀ကျော် ကြာသွားခဲ့ပြီ။ သူက ပွားစည်းခြင်း
အဆင့်ကို မရောက်ရင်တောင်မှ မူလစိတ်ဝိညာဉ်ဟာ
ကိုယ်ပိုင်အသိစိတ် ရှိနေသင့်ပြီ။ သူက ဒီလောက်အကြာကြီး
အိပ်နေခဲ့ရင်တောင် အခုအချိန်ဆိုရင် ရင့်ကျက်သင့်ပြီ" လင်းဖုန်းက
တွေးလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ဒီတောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင်
ဆေးမီးဖိုက အိပ်ပျော်နေဆဲရှိသေးတယ်။ ဒါက နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းက
ဒီနှစ်တွေ အတွင်းမှာ ဖိနှိပ်ထားခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၁

အပိုင်း ၆၀၁ : ရှုကေရာဇ်၏ အမွေအနှစ်၊ နတ်ဘုရားနယ်မြေ
ဆေးမီးဖို

လင်းဖုန်းသည် တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုအား
အချိန်အနည်းငယ် ကြည့်နေခဲ့ပြီးမှ သူ၏ကိုယ်ထည်အား
ပုတ်လိုက်သည်။

ဤဆေးမီးဖိုအပေါ်တွင် ထားထားသည့် အကန့်အသတ်များသည်
လင်းဖုန်း၏ ဖျက်ဆီးခြင်းအား ခံလိုက်ရသည်။ တောင်တန်းမြစ်ပြင်
ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖို၏ မူလစိတ်ဝိညာဉ်၏ အသိစိတ်သည်
စတင်လင်းလက်လာခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုနှင့်
အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုလေး ဂုဏ်တို့အား သေချာစွာ
သိမ်းထားလိုက်သည်။ ပြီးမှသူသည် ကောင်းကင်နတ်ဘုရား
ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန် အတွင်းမှ ချောင်ဝေ၏ အင်မော်တယ်

ဝိညာဉ်အား ခေါ်ထုတ်လိုက်ကာ စစ်ဆေးမေးမြန်းခဲ့သည်။

ကောင်းကင်နတ်ဘုရား ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန်အတွင်းသို့
ရောက်သွားသောအခါ ချောင်ဝေသည် သူ၏လွတ်လပ်မှု
ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့သည်။ သူသည် ယခင်ကဲ့သို့
ကျင့်ကြံနိုင်သော်လည်း သူသည် လင်းဖုန်းနှင့် ဝမ်လင်းတို့၏
စိတ်ဆန္ဒများကို မဖြည့်ဆည်း၍ မရခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်းကသူ့အား မေးသမျှတို့ကို သူသည် ရွေးချယ်၍မရပဲ
အရာအားလုံးတို့အား ဖော်ပြခဲ့ရသည်။ သူသည် တစ်စုံတစ်ရာမှ
ဖုံးကွယ်ထား၍ မရခဲ့ချေ။

ချောင်ဝေသည် အလွန်နွမ်းနယ်နေကဲ့သကဲ့သို့ ထုံထိုင်းနေသည့်ပုံ
ပေါက်နေခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူ၏ အမူအရာများမှာ
ထူးမခြားနား ပုံစံပင် ဖြစ်နေခဲ့ကာ လင်းဖုန်းအား တည်ငြိမ်စွာနှင့်
စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းက သူ့အားကြည့်လိုက်သည်။ "တောင်တန်းမြစ်ပြင်
ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုရဲ့ အနောက်က လျှံဝှက်ချက်ကဘာလဲ၊
ငါ့ကိုပြောပြစမ်း"

"ဒီကနေ့လိုမျိုး ဖြစ်မယ်မှန်းသိရင် ကျုပ်ကဒီလိုမျိုး လုပ်ခဲ့မှာ
မဟုတ်ဘူး" ချောင်ဝေက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချကာ
ပြောလိုက်သည်။ "လူသားကျင့်ကြံမှုကမ္ဘာရဲ့ အဆိုအရဆိုရင်
ဒီတောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုဟာ
တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်ရဲ့ မှော်ရတနာ တစ်ပါးလို့
သိထားကြတယ်။ ဒီဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို
ကိုးခုတို့ကလည်း သူ့ရဲ့ မှော်အိုင်တစ် တစ်စုံဖြစ်တယ်"

"ဒါပေမဲ့ ဒါက အားလုံးအမှန်မဟုတ်ဘူး။ ဒီဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင်
ဆေးမီးဖို မိသားစုက တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်
ကျင့်ကြံထားတာ မဟုတ်ဘူး။ သူက ရှေးဟောင်းခေတ်က
ရတနာသိုက်တစ်ခုရဲ့ အထဲကနေ တူးဖော်ရရှိလာခဲ့တာ။
ဒီဆေးမီးဖိုကိုးခုတို့က ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့
ဝက်ပါဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ပုံ တစ်ခုဖြစ်တယ်"

"တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတောင်စင်က သူတို့ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တဲ့ အချိန်မှာ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်ကို မရောက်သေးဘူး။ သူက အခြေတည်ဝိညာဉ် နောက်ဆုံး အဆင့်မှာပဲ ရှိသေးတယ်"

"သူက အခြေတည်ဝိညာဉ် နောက်ဆုံး အဆင့်မှာ ရောက်နေခဲ့တာ အချိန်အတော်ကြာ ရှိသွားခဲ့ပြီး အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်ကို ရောက်ဖို့ ခြေတစ်လှမ်းသာ လိုတော့တယ်။ သူက ဒီမှော်ကျိန်စာ ဝင်္ကပါကို လေ့လာနိုင်ခဲ့တဲ့အတွက် သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကျင့်ကြံမှုနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး နောက်ဆုံးမှာ အတားအဆီးတွေကို ချိုးဖောက်သွားနိုင်ခဲ့ပြီး အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားကို ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့တယ်"

ချောင်ဝေက ဆက်ပြောလိုက်သည်။ "ပြီးတာနဲ့ တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်က ဗလ္လာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို ကိုးခုရဲ့ မှော်ကျိန်စာ ဝင်္ကပါကို အခြေခံအဖြစ် အသုံးပြုပြီး နောက်ထပ် မှော်ရတနာတွေကို ရှာဖွေခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ သူဟာ တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဟင်းလင်းပြင် ဆေးမီးဖိုကို ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့တယ်"

"ဒီမှော်ရတနာကို ကျင့်ကြံပြီးသွားတာနဲ့ ဒီဆေးမီးဖို ဆယ်ခုရဲ့
စွမ်းအားတွေဟာ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု အဆက်အသွယ်တွေ
ဖြစ်သွားကြပြီး ဝင်္ကပါက ထူးခြားတဲ့ ပြောင်းလဲမှုတစ်ခု
ပေါ်လာခဲ့တယ်။ သူက နောက်ထပ် ဝင်္ကပါအသစ် တစ်ခုကို
ဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပြီး ပြင်ပလေဟာနယ် ဆီကို လမ်းကြောင်းတစ်ခု
ဖန်တီးပေးနိုင်ခဲ့တယ်"

"တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်က ဒီလမ်းကြောင်းကို
အသုံးပြုချင်နေခဲ့ပေမဲ့ သူက မပြည့်စုံသေးဘူး ဆိုတာကို
သတိပြုမိလိုက်တယ်။ အရေးကြီးတဲ့ တစ်စုံတစ်ခုက
လိုနေသေးတယ် ဆိုတာကို သဘောပေါက်လိုက်တယ်"
ချောင်ဝေက ခေတ္တမျှ ရပ်နားလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"ဒါက ခင်ဗျားရဲ့ ရေခဲမီးလျှံသစ်သီးပဲ။ သူရင့်မှည့်လာလို့ရှိရင်
သူကနေ မီးအနွယ်ဝင် သစ်သားတစ်ခု အဖြစ်ကို
ပြောင်းသွားလိမ့်မယ်။ ဒီသစ်သားကို အသုံးပြုပြီးမှ ဆေးမီးဖို
ဆယ်လုံးရဲ့ ဝင်္ကပါကို ဖော်ထုတ်လိုက်ရင် လမ်းကြောင်းက

အသုံးပြုလိုရလိမ့်မယ်"

လင်းဖုန်းက သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ သူသည်
ချောင်ဝေပြောသည်ကို ဆက်လက် နားထောင်နေခဲ့၏။
"တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်က ဒီအကြောင်းရင်းကို
နောက်ပိုင်းမှာ သိရှိသွားခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ မီးအနွယ်ဝင်
သစ်သားမရှိဘူး။ သူက အလောတကြီးနဲ့ မပြည့်စုံသေးတဲ့
လမ်းကြောင်းကို လျှောက်ခဲ့ရာမှာ ဝက်ပါက ပြိုကွဲသွားခဲ့ပြီး
ဗလာနတ္ထိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖို ကိုးခုတို့က နေရာအသီးသီးမှာ
ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့တယ်"

"တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်က ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ဆေးမီးဖိုနဲ့
မီးအနွယ်ဝင် သစ်သားကို လိုက်သာရှာနိုင်ခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ
သူက နှင်းတောင်တန်းပေါ်က နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းဆီကို
ရောက်လာခဲ့တယ်"

လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းအားညိတ်လိုက်သည်။ "မီးအနွယ်ဝင်
သစ်သားဟာ အလွန်အမင်း ပူတဲ့နေရာမှာပဲ တွေ့နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့

ဒီနှစ်ပိုင်းတွေ အတွင်းမှာ သူက မျိုးတုံးလုနီးပါး ဖြစ်နေခဲ့ပြီ။
တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်က ပူပြင်းတဲ့ နေရာတွေမှာ
ရှာမတွေ့လို့ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းမှာ ရေခဲမီးတောက် အစွန်းနှစ်ဘက်
ဂုဏ်သတ္တိတွေရှိတော့ ဒီနေရာမှာ ရှိမှာပဲလိုထင်ပြီး လာခဲ့တာပေါ့။

ချောင်ဝေက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ဟုတ်ပါတယ်"

ပြီးတာနှင့် ဇာတ်လမ်းရုပ်လုံးပေါ်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ အကျိုးအမြတ်
အတွက်နှင့် လူသတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက ဂရုမစိုက်ဘူးလား" လင်းဖုန်းက
တစ်စုံတစ်ရာကို တွေးမိလိုက်သည်။ တောင်တန်းမြစ်ပြင်
သူတော်စင်သည် သီးသန့်ကျင့်ကြံသူ ဖြစ်သော်လည်း
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိနေပြီ ဖြစ်သည်။
အကယ်၍ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည် သူ့အားသတ်ဖြတ်၍
သူ၏ရတနာများကို ခိုးယူရန် ကြိုးစားပါက ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းသည် သူတို့သိခဲ့ပါက ဝင်ရောက်ဟန့်တားမည်
ဖြစ်၏။

ချောင်ဝေက ပြောလိုက်သည်။ "လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်၆၀၀ကျော်တုံးက
တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်က အသတ်မခံခဲ့ရဘူး။ သူက
မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း ပင်လယ်အနားက ရေအိုင်တစ်ခုအနားမှာ
ချုပ်နှောင်ခြင်းကို ခံခဲ့ရတယ်"

လင်းဖုန်းက သူ့အား တစ်ချက်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
ချောင်ဝေကလည်း ဆက်ပြောလိုက်၏။ "လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း
၄၆၀၀က ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားက စစ်ပွဲမှာ ရေခဲအကြီးအကဲက
မိစ္ဆာအချို့ကို အဲဒီကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ သူတို့တတွေက
တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်ကို သတ်လိုက်ကြတာ"

"ပြီးတော့ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းက ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး
အဲဒီမိစ္ဆာတွေကို သတ်ပစ်ခဲ့တယ်"

လင်းဖုန်းက အသံမထွက်ပဲနှင့် ရယ်လိုက်ကာ သူ၏ခေါင်းကို
ခါလိုက်သည်။ "ငါ့ကို ဆေးမီးဖိုတွေရဲ့ အကြောင်းကို အသေးစိတ်

ပြောပြပါဦး"

ချောင်ဝေက ပြောလိုက်၏။ "ကျုပ်တို့လက်ထဲကို
ရောက်လာခဲ့တော့ တောင်တန်းမြစ်ပြင် ဆေးမီးဖိုအပြင် နောက်ထပ်
ဆေးမီးဖို နှစ်လုံးလည်း ပါလာသေးတယ်။
အချိန်ကုန်လွန်သွားတာနဲ့အမျှ ကျုပ်တို့က နောက်ထပ် ဆေးမီးဖို
ငါးလုံးကို စုဆောင်းနိုင်ခဲ့မယ်။ ကျန်တဲ့ နှစ်လုံးကို လိုက်ရှာနေခဲ့တာ"

"ဒီအချိန်အတွင်းမှာ ကျုပ်တို့က ရှိနေတဲ့ ဆေးမီးဖို ခုနှစ်လုံးကို
အသုံးပြုပြီး ကျန်တဲ့နှစ်ခုကို ကျင့်ကြံဖို့ ကြိုးစားခဲ့သေးတယ်။
ဘာပဲပြောပြော သူက အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်က
မှော်အိုင်တစ်ခုဆိုတော့ လွယ်ကူမယ် ထင်နေခဲ့တာ။ ဒါပေမဲ့
ထင်သလောက် မလွယ်ဘူး"

လင်းဖုန်းက တွေးလိုက်သည်။ "ဒီဆေးမီးဖို ကိုးခုတို့က အတူတူလို့
ထင်နေရပေမဲ့ သူတို့မှာ ကိုယ်ပိုင် လျှို့ဝှက်ချက်ကိုယ်စီ ရှိကြမှာပဲ။
ငါက ကောင်းကင်ယောက်သွား ရွှေပုလဲကို အသုံးပြုပြီး
ပွားခဲ့ရင်တောင် နောက်ထပ်တစ်ခု ရမှာဖြစ်ပေမဲ့

အကျိုးသက်ရောက်မှု ရှိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ဒီဆေးမီးဖိုက သယ်ဆောင်သူ သက်သက်ပဲ။ အဓိကအချက်က သူတို့ဆီမှာ ပါဝင်နေတဲ့ ထူးခြားဆန်းကြယ်တဲ့ အော်ရာဖြစ်တယ်"

သူကမေးလိုက်သည်။ "ဒီလမ်းကြောင်းက ဘယ်ကို ဦးတည်နေသလဲ"

ချောင်ဝေက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်ရဲ့ အတွေ့အကြုံနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ တွက်ဆချက်အရဆိုရင် အဲ့ဒီလမ်းကြောင်းဟာ ပြင်ပလေဟာနယ်ရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုကို ဦးတည်နေတာ။ ဒါပေမဲ့ အဲ့ဒီပြင်ပလေဟာနယ်က နေရာတစ်ခုရဲ့ တည်နေရာကို ညွှန်ပြရုံပဲ ညွှန်ပြခဲ့တာ။ ကျုပ်တို့က ဒီနေရာဟာ ရှေးဟောင်းခေတ်က ရှုမကရာဇ်နဲ့ ပတ်သတ်နေမယ်လို့ ယုံကြည်နေတယ်"

"ရှုမကရာဇ်" လင်းဖုန်းသည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းက အဘယ်ကြောင့်

ဤဗလ္လာနတ္ထိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုလေးအား အသည်းအသန်
လိုချင်နေရသည်ကို သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ ရှုဇကရာဇ်သည်
ရှေးဟောင်းခေတ်မှ လူသားဇကရာဇ်ဖြစ်ကာ ကမ္ဘာနှစ်ခုအကြားမှ
စစ်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လူသားဇကရာဇ် တစ်ယောက်သည် ထိုခေတ် ထိုအခါက
အသန်မာဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် အဆင့်အတန်းနှင့်
ဂုဏ်ကျက်သရေရှိနေခဲ့သူ ဖြစ်သည်။ သူသည် လူသားမျိုးနွယ်စု
တစ်ခုလုံးအား အုပ်စိုးနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ခေတ်များပြောင်းလဲသွားသည်နှင့်အမျှ
အရာများသည်လည်း ပြောင်းလဲသွားကြသည်။ ဇကရာဇ်
အသီးသီးတို့တွင်လည်း ကွဲပြားခြားနားသော စွမ်းရည်များ
ရှိကြသည်။

စည်ပင်ထွန်းကားနေသော ခေတ်တွင် စွမ်းအားကြီးသောသူ
တစ်ယောက်သည် ဇကရာဇ် မဖြစ်နိုင်သော်လည်း
မှောင်မိုက်နေသောခေတ်တွင် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မိစ္ဆာကလန်များတွင်လည်း ထိုအတိုင်းပင် ဖြစ်၏။ ရှည်လျားလှသော
သမိုင်းကြောင်း အတွင်းတွင် နှစ်ဦးနှစ်ဘက်တို့၏ စွမ်းအားများသည်
မြင့်လိုက်နိမ့်လိုက် ဖြစ်နေကြ၏။ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင်
တက်နေခဲ့ရသလို ချိုင့်ဝှမ်းအောက်တွင်လည်း ဆင်းနေဖူးခဲ့၏။

လူသားမျိုးနွယ်စု၏ သမိုင်းကြောင်းတွင် ဧကရာဇ်တစ်ပါး
ကျဆုံးသွားသည်နှင့် ထိုအချိန်က သူချန်ရစ်ထားခဲ့သည့်
အမွေအနှစ်များကို လူများအကြားတွင် ခွဲဝေယူလိုက်ကြသည်။
သူ့နေရာအား ဆက်ခံသူအတွက် ဘာမှမကျန်ရစ်ခဲ့ပေ။ ဤကဲ့သို့
လက်ဆင့်ကမ်းလာကြရင်း ယနေ့ခေတ် လူများအတွက် ရတနာများ
ဖြစ်လာခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ကြွယ်ဝမှုဟူသည် အကန့်အသတ် ရှိသည်။
ဥပမာအနေဖြင့် ကမ္ဘာဦးခေတ်မှ ပထမ ဧကရာဇ်နှင့်
နောက်ဆုံးဧကရာဇ်တို့တွင် အင်မော်တယ် နဂါးမြို့တော်နှင့်
တော်ဝင်နန်းတော်တို့ အသီးသီး ရှိကြသည်။ သူတို့အနက်
တစ်ခုသည် ပြီးပြည်စုံခြင်း မရှိကြသေး၍ တစ်ခုသည်

အကြီးအကျယ် ပျက်စီးနေခဲ့သော်လည်း သူတို့နှစ်ခုစလုံးတို့သည်
ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်မှ မှော်ရတနာများ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုမှော်ရတနာများသည် သံသယဖြစ်ဖွယ် မရှိပဲ အဖိုးတန်သော
အမွေအနှစ်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့အား အရင်းအမြစ် များစွာတို့ကို
အသုံးပြုကာ ပြုပြင်၍ ကျင့်ကြံခဲ့ရသော်လည်း တန်ပေသည်။
သူတို့သည် မဟာအင်အားစုတစ်ခု ရှင်သန်ကြီးထွားလာဖို့ရာ
လုံလောက်သော စွမ်းအားရှိပေသည်။

ဘာပဲပြောပြော လူသားဧကရာဇ်တိုင်းသည် ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်မှ
မှော်ရတနာတစ်ပါး မရှိနိုင်ကြပေ။

သို့သော်လည်း ရှုဧကရာဇ်သည် ပထမနှင့် နောက်ဆုံးဧကရာဇ်ကဲ့သို့
ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာတစ်ပါး ရှိသည်။
သို့သော်လည်း သူသည် ရှုဧကရာဇ်နှင့်အတူ သမိုင်းအတွင်းတွင်
ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ထင်ထားသည့်အတိုင်းပင် ချောင်ဝေက ဆက်ပြောလိုက်၏။
"ကျုပ်တို့က တောင်တန်းမြစ်ပြင် သူတော်စင်ရဲ့
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ်ကို စစ်ဆေးခဲ့ပြီး အဲ့ဒီပြင်ပလေဟာနယ်ဟာ
ရှုကရာဇ်ရဲ့ မှော်ရတနာဖြစ်တဲ့ နတ်ဘုရား နယ်မြေ ဆေးမီးဖိုနဲ့
ဆက်စပ်မှုရှိရမယ်လို့ အတည်ပြုနိုင်ခဲ့တယ်"

သူ၏နောက်ကွယ်မှာ အကြောင်းအရာများကို သိရှိသွားအပြီးတွင်
လင်းဖုန်းသည် စိတ်အေးလက်အေး ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ အကယ်၍
သူသည် ယခုအချိန်တွင် ဆေးမီးဖိုခရုလုံး ပြည်စုံသွားပြီး
ရေခဲမီးလျှံသစ်သီးအား မီးအနွယ်ဝင် သစ်သားအဖြစ်သို့
ကျင့်ကြံနိုင်လျှင်ပင် သူသည် နတ်ဘုရား နယ်မြေ ဆေးမီးဖိုအား
အလောတကြီး သွားရှာမည် မဟုတ်ပေ။

ရှုကရာဇ် ကျဆုံးသွားသောအခါ နတ်ဘုရား နယ်မြေ
ဆေးမီးဖိုကလည်း ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့၏။ သူ့တွင် လျှို့ဝှက်ချက်များ
ရှိနေလိမ့်မည်။ အကယ်၍ နတ်ဘုရား နယ်မြေ ဆေးမီးဖိုသည်
မပျက်စီးပဲ ဒဏ်ရာသာ ရနေခဲ့လျှင်ပင် ကြမ္မာပန်းတိုင်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ပါးအနေနှင့် သူသည် လုံလောက်သော ပြင်ဆင်မှုများ

လိုအပ်ကာ ဤမျှ လွယ်ကူစွာ ယူဆောင်နိုင်လိမ့်မည် မဟုတ်ချေ။

ချောင်ဝေ၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားအား
ကောင်းကင်နတ်ဘုရား ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန် အတွင်းသို့
ပြန်ထည့်လိုက် အပြီးတွင် ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်းကလည်း သူ့အား အညံ့ခံခဲ့ပြီး ဖြစ်သဖြင့်
လင်းဖုန်းက ထိုကိစ္စအား ခေါင်းထဲမှ ခေတ္တထုတ်ထားလိုက်သည်။
မဟာယာန အဆင့်မှ မှော်ရတနာ တစ်ပါးသည် ဤမျှ လွယ်ကူစွာ
ကျင့်ကြံနိုင်သည့် အရာတစ်ခု မဟုတ်ပေ။

သူသည် ဟင်းလင်းပြင် အတွင်းတွင် အလင်းတန်းစက်ဝိုင်း
တစ်ခုအား ရေးဆွဲလိုက်ရာ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏ပုံရိပ်
ပေါ်လာခဲ့သည်။

သူထင်ထားသည့်အတိုင်း ဝင်ရိုးစွန်းနှစ်ဘက်
ကောင်းကင်တောင်တန်းနှင့် အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
အကြီးအကဲများ မရှိနေသော နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည်
မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်နှင့် မဟာကျိုး

အင်ပါယာတို့၏ ပူးပေါင်းတိုက်ခိုက်မှုကို မခံနိုင်ကြတော့ပေ။

နတ်ကောင်းကင်ဂိုဏ်းသည် တောင်အကာအကွယ် ဝင်္ကပါတစ်ခု
ရှိသော်လည်း အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူများ
ထောက်ပံ့ရုံနှင့် မလုံလောက်ခဲ့ပေ။ သူတို့သည်
အင်မော်တယ်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲများနှင့် ကြာမြင့်စွာ
မတိုက်ခိုက်နိုင်ခဲ့ပဲ လျှင်မြန်စွာနှင့် သူတို့အား အရုံးပေးခဲ့ရသည်။

မဟာကျိုး အင်ပါယာသည် ချောင်ဝေနှင့် ရေခဲမီးတောက်
အကြီးအကဲ နှစ်ယောက်တို့က ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် အချုပ်နှောင်ခံနေရသည့် ပုံရိပ်ကို
ပြသခဲ့သောအခါ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း အတွင်းတွင် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ
ဖြစ်သွားခဲ့၏။ ပြီးတာနှင့် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည်
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားခဲ့သည်။

တိတ်ဆိတ်မှုအပြီးတွင် နောက်ထပ် အံ့ကြွ အငြင်းပွားမှုများ
ဖြစ်လာကြသေးသည်။ အချင်းချင်း ပဋိပက္ခများ ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။
သို့သော်လည်း ပြဿနာများသည် လျင်မြန်စွာနှင့်

ပြေလည်သွားကြသည်။ အများစုသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာအား
အညံ့ခံလိုက်ကြသည်။ ခုခံသောသူများသည် ထိုနေရာတွင်ပင်
အသတ်ခံခဲ့ကြရသည်။

ပြီးတာနှင့် တော်ဝင်အိမ်တော် သခင်သည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း၏
မြင့်မြတ်သော နယ်မြေကို ဖျက်ဆီးခဲ့ကာ မြင့်မြတ်သော
မီးတောက်အား ငြိမ်းသတ်ခဲ့လိုက်သည်။ ရေခဲနန်းတော်ကိုလည်း
ချေမှုန်းခဲ့လိုက်၏။ နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည် ဤသို့ပင်
အဆုံးသတ်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ဤမြင်ကွင်းအား ဥပေက္ခာအကြည့်ဖြင့်သာ
ကြည့်နေခဲ့သည်။ သူ၏မျက်လုံးမှာ လက်ကနဲ ဖြစ်သွား၍
လေဟာနယ် အတွင်းတွင် နောက်ထပ် အလင်းတန်း
စက်ဝိုင်းတစ်ခုအား ဆွဲလိုက်သည်။ အလင်းတန်း ပုံရိပ်တစ်ခုက
လက်ကနဲ ဖြစ်သွား၍ အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံနှင့် မိန်းမပျိုတစ်ယောက်
ပေါ်လာခဲ့သည်။

"မာစတာလင်း၊ ရဲတင်းလိုက်တဲ့ လုပ်ဆောင်ချက်" သူမသည်

ယန့်မင်းရွဲ့ဖြစ်သည်။ သူမက လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။ "ကျွန်မက အထင်ကြီးမိပါတယ်"

လင်းဖုန်းက ထူးမခြားနား ပုံစံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားက မြှောက်နေပြန်ပါပြီ။ ခင်ဗျားကို ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဒီကနေ့ လုပ်နိုင်ခဲ့တာပါ"

ယန့်မင်းရွဲ့က ပြုံးလိုက်သည်။ "ကျွန်မတင် မကဘူး။ ဂရုန်းမာစတာ ကျန်းရီကို ကျေးဇူးတင်ရမယ်"

လင်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်ကာ ဆက်မပြောခဲ့ပေ။

ယခုအချိန်တွင် အခြေအနေသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက တစ်ဘက်၊ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့် ကျန်သော မဟာအင်အားစုများက တစ်ဘက် ဖြစ်နေကြပြီ ဖြစ်သည်။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည် ဤကဲ့သို့သော ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုများကို နောက်ထပ်ပြုလုပ်နိုင်တော့မည်

မဟုတ်ပေ။

ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးသည် ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ
ဖြစ်ချင်နေသော အဖြစ်မျိုးပင် ဖြစ်သည်။

ကောင်းဟန်နှင့် ကျန်သောသူများအဖို့ သူတို့သည် ဤကဲ့သို့သော
အကြံမျိုး အစကတည်းက မရှိပဲ လင်းဖုန်းအား ဤမျှ
စွမ်းအားကောင်းလိမ့်မည်ဟု ထင်မထားခဲ့ချေ။ သူတို့သည်
လင်းဖုန်းအား ဖိနှိပ်ချင်ရုံ သက်သက်မျှသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ဤတိုက်ပွဲအပြီးတွင် ကျန်းရီသူတော်စင်သည်
သူ့အဖွဲ့ဝင်များအား ကယ်ရုံသာ ကယ်သွား၍ လင်းဖုန်းနှင့်
တိုက်ခိုက်ရန် မကြိုးစားခဲ့ပေ။ ကြမ္မာပန်းတိုင် အဆင့်မှ မှော်ရတနာ
တစ်ပါးမရှိ၍ ယုံကြည်ချက် နည်းပါးနေသည့်အပြင် သူ့တွင် အခြား
စဉ်းစားစရာများလည်း ရှိသေး၏။ အခြေအနေများသည် ဤမျှ
မရိုးစင်းပေ။

ကျန်းရီသူတော်စင်အား ပို၍ လက်ခံရခက်စေသည့် အချက်မှာ
ဤကျောက်တုံးလှေကားသည် လင်းဖုန်း၏ လက်အတွင်းသို့
ကျရောက်သွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ယန့်မင်းရွဲ့အား တည်ငြိမ်စွာနှင့် ကြည့်လိုက်ကာ
ပြုံးလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားက ဒီတစ်ခေါက်မှာတော့ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းကနေ အကန်ထုတ်ခံရတော့မယ်"

"မာစတာလင်းကတော့ နောက်နေပြန်ပါပြီ" ယန့်မင်းရွဲ့ကလည်း
ပြုံးလိုက်သည်။ "ဂိုဏ်းတူဦးလေးယန်နဲ့ ဂရန်းမာစတာ ကျန်းရီက
ဒီလောက်အထိ အမြင်မကျဉ်းပါဘူး။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းက လမ်းကြောင်းအသစ်တစ်ခု ဖောက်ချင်နေတယ်။
ဒီလမ်းကြောင်းက ကွဲပြားခြားနားပေမဲ့ ဦးတည်ချက်ကတော့
အတူတူပါပဲ"

"ဘယ်လမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်ကြမလဲ ဆိုတာက အခြေအနေ
အသေးစိတ်အပေါ်မှာ မူတည်နေတယ်။ တကယ့်လို
အခြေအနေတွေက မဟုတ်တော့ဘူးဆိုရင် ကျွန်မက

နောက်ကိုပြန်လှည့်မှာပေါ့"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၂

အပိုင်း ၆၀၂ : ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၏ တတိယလမ်းစဉ်

ယန့်မင်းရွဲ့၏ လေသံသည် အလွန်ပေါ့ပါးနေသော်လည်း သူမ၏
ပုခုံးအပေါ်တွင် အလွန်လေးလံသော ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတစ်ခုအား
ထမ်းထားရသည်ကို လင်းဖုန်းက သိနေခဲ့သည်။

ကွန်ဆာဗေးတစ်ပါတီနှင့် ရှေ့ဆောင်လမ်းစဉ် ပါတီ၏ အကြားတွင်
တတိယ လမ်းစဉ်ကို ဖောက်ရခြင်းသည် အဘယ်မှာ
သက်တောင့်သက်သာ ရှိပါအံ့နည်း။ သူမ၏ ဆရာနှင့် နာယက
အကြီးအကဲ ကောင်စီပင်လျှင် အခက်အခဲများစွာ ရှိနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း သူမပြောခဲ့ပုံအရ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းကလည်း သူတို့၏ တပည့်များကို အားပေးသဖြင့်
လမ်းကြောင်းအသစ် ဖောက်နိုင်ခြင်း ဖြစ်မည်။

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်သည်။ "ခင်ဗျားအတွက်ဆိုရင်
လမ်းကြောင်းအသစ် ဖောက်ရခြင်းက အဓိကဖြစ်တယ်။
ဘယ်လှေပေါ်မှာ ရောက်နေသလဲဆိုတာက အရေးမကြီးဘူး"

"အဲ့လိုလည်း မဟုတ်သေးဘူး။ အကောင်းဆုံးလှေကသာ
လိုင်းလုံးတွေကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ပြီး လမ်းကြောင်းအသစ်ကို
ဖွင့်လှစ်နိုင်မှာ" ယန့်မင်းရွဲ့က သူမ၏ နားစပ်မှ ဆံနွယ်များကို
သပ်တင်လိုက်သည်။ "တကယ်လို့ လှေက အရမ်းသေးနေလို့ရှိရင်
လိုင်းအောက်ကို နစ်မြုပ်သွားပြီး လမ်းကြောင်းအသစ်ကို သွားနိုင်မှာ

မဟုတ်ဘူး"

ယန့်မင်းရွဲ့က ဖွဖွလေး ရယ်လိုက်သည်။ "မာစတာလင်းက
တကယ်ကို ခန့်မှန်းရခက်တာပဲ။ အခုအချိန်မှာ ကျွန်မက
တကယ်ကို လှေပြောင်းစီးချင်နေပြီ။ အချိန်မီသေးလားတော့
မသိဘူး"

လင်းဖုန်းသည် နှုတ်ခမ်းများကို တွန့်လိုက်ကာ တောက်ပစွာ
ပြုံးလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားရဲ့ ပန်းတိုင်မရောက်ခင်
ခင်ဗျားကြိုက်တာကို လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါက
ခင်ဗျားလိုချင်နေတဲ့ ပန်းတိုင်တော့ ဟုတ်ချင်မှ ဟုတ်မှာပေါ့"

"ကျွန်မရောက်နေတဲ့ လှေပေါ်က မာလိန်မူးက ကျွန်မနဲ့ ယုံကြည်မှု
တူညီတယ်" ယန့်မင်းရွဲ့က ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ကျွန်မက
ပင်လယ်အပေါ်မှာ ပိုပြီးတော့ ယုံကြည်ချက်ရှိတယ်။ လှေက
ဘယ်လောက်ကြီးကြီး ပင်လယ်အတွင်းမှာ သွားနေရတာလေ"

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်သည်။ "ဟုတ်ချင်မှလည်း ဟုတ်မှာပေါ့။
ကျုပ်ရဲ့လှေက ပျံကောင်း ပျံနိုင်လိမ့်မယ်။ ကျုပ်တို့က အနာဂတ်မှာ
ထပ်တွေ့ကြတာပေါ့။ ခင်ဗျားအခု ဘာပြောပြော
အကျိုးသက်ရောက်မှု မရှိနိုင်သေးဘူး"

ယန့်မင်းရွဲ့က သူမ၏ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။
"မာစတာလင်းပြောတာ မှန်တယ်"

သူမသည် ခေတ္တမျှ ရပ်နားလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"တိမ်တိုက်တောအုပ် ကမ္ဘာအတွင်းမှာ ဟေးဒီးစ် အမှောင်မန္တန်ရဲ့
တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ရခဲ့တဲ့အပြင် လျှပ်ပန်းက
တခြားဆုလာဘ်တွေကိုလည်း ရခဲ့သေးတယ်။
အကုန်ပေါင်းလိုက်ရင် တော်ဝင်နန်းတော်က အရင်လို အခြေအနေ
ပြန်ရဖို့ သိပ်မလိုတော့ဘူး"

လင်းဖုန်းသည် ထူးခြားနားပုံစံနှင့် ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်၏။
"လူသားဧကရာဇ်တွေ ကျင့်ကြံခဲ့တဲ့ ကြမ္မာပန်းတိုင်အဆင့်က
မှော်ရတနာတွေ အထဲမှာ တော်ဝင်နန်းတော်က

အကောင်းဆုံးလောက် သွားကျမယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကိုတော့
ဘာမှမလုပ်နိုင်ပါဘူး'

ယန့်မင်းရွဲ့က ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "ဟုတ်တယ်၊ မာစတာလင်းက
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနဲ့ မဟာဟင်းလင်းပြင်
မြင့်မြတ်သောစံအိမ်ကို အနိုင်ယူနိုင်တယ်ဆိုတော့
တော်ဝင်နန်းတော်ကိုလည်း ဘယ်ကြောက်ပျံ့မလဲ"

"ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားကိုတော့ ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ ခင်ဗျားကသာ
ကြိုတင်ပြီး သတိမပေးထားရင် မဟာကျိုး အင်ပါယာမှာ နောက်ထပ်
ဖဲချပ်တွေ ရှိနေဦးမယ် ဆိုတာကို ကျုပ်ကမသိနိုင်ဘူး" လင်းဖုန်းက
ပြောလိုက်သည်။ "ကျုပ်က မကြောက်နေပေမဲ့ ကြိုတင်ပြီး
သိထားရင် ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ထားလို့ ရတာပေါ့"

ယန့်မင်းရွဲ့က ရယ်လိုက်သည်။ "ကျွန်မက သာမန်သာ
ပြောလိုက်တာပါ။ မလှောင်ပါနဲ့ မာစတာလင်း"

ဤအထိ ပြောပြီးသွားသည်နှင့် သူတို့သည် လေးနက်သော
အကြောင်းများကို မပြောကြတော့ပဲ ထွေရာလေးပါးများကိုသာ
ပြောနေခဲ့ကြ၏။

"ဟိုမိန်းကလေးကို မဟာကျိုး အင်ပါယာက ရှီးလင်မြို့ကို
ပို့လိုက်တယ်" ယန့်မင်းရွဲ့က လင်းဖုန်းအား စပ်စုစွာဖြင့်
ကြည့်လိုက်သည်။ "သူမရဲ့ မူလယင်ခန္ဓာကိုယ်မှာ ယန်အော်ရာတွေ
အမြောက်အမြား ရှိနေပေမဲ့ မာစတာလင်းက ဒီလောက်
အရေးထားစရာ မလိုဘူးထင်တယ်"

လင်းဖုန်းက သူမအား မကွယ်ဝှက်ထားခဲ့ပဲ ပြောလိုက်သည်။
"သူမရဲ့ ဖခင်ဟာ ကျုပ်တောင်ပေါ်က မန်နေဂျာတစ်ယောက်
ဖြစ်တယ်"

ယန့်မင်းရွဲ့က သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ "သူက
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းရဲ့ မိဘသတ်ဖြတ်တဲ့ စနစ်ကနေ လွတ်ခဲ့တာပေါ့"

"ဟုတ်တယ်၊ ခင်ဗျားပြောတာ မှန်တယ်" သူ၏စကားဆုံးသည်နှင့် လင်းဖုန်းသည် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အပေါ်မှ လေဟာနယ်အား ကြည့်လိုက်သည်။ အက်ကွဲကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာပြီးနောက် အနီရောင် ဝတ်စုံနှင့် အကြီးအကဲတစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် မေဂူလန်ဖြစ်၏။

သူသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာမှ ကြီးကြပ်အုပ်ချုပ်သူ ဖြစ်၏။
မိန်းမစိုး ခေါင်းဆောင်ဖြစ်၍ လျှပ်ပန်း၏ လူယုံတော်လည်း ဖြစ်၏။

လင်းဖုန်းသည် သူ့အားကြည့်လိုက်ကာ အကြည့်များက လက်ကနဲ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။ "လျှပ်ပန်းက ငါ့ကို ပြောချင်နေတာများ ရှိနေသလား"

မေဂူလန်သည် လင်းဖုန်းအာ နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။
"အရှင်မင်းမြတ်က မာစတာလင်း အချိန်ရရင် ထျန်းကျင်းကို လာလည်ပါဦးလို့ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါတယ်"

လင်းဖုန်းက ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "အခုလောလောဆယ်တော့
မဟုတ်သေးဘူး။ အချိန်ရှိတဲ့အခါကျရင် လာခဲ့ပါမယ်လို့
ပြောပြလိုက်ပါ"

"အရှင်မင်းမြတ်ကလည်း မာစတာလင်း အဆင်ပြေတဲ့ အချိန်မှာ
လာခဲ့လို့ ရပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်" မေဂူလန်သည် သူ၏
အကျီလက်စအား ဝှေ့ယမ်းလိုက်ရာ အဖြူရောင် ဝတ်စုံနှင့်
မိန်းကလေးတစ်ယောက် သူ၏ဘေးတွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူမ၏
အမူအရာမှာ ဆွဲဆောင်မှု ရှိလှ၍ သူမ၏ နှုတ်ခမ်းများမှာ
ဖြူလျော်နေခဲ့သည်။

သူမသည် ပတ်ပတ်လည်ကို အကဲခတ်လိုက်ရာ သူမ၏
အကြည့်သည် လင်းဖုန်းထံသို့ ကျရောက်လာခဲ့သည်။ သူမ၏
မျက်လုံးအစုံတွင် သိလိုသော အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လာခဲ့၏။

ထိုအဖြူရောင် ဝတ်စုံနှင့် မိန်းကလေးမှာ တောက်ဖီချမ်၏
သမီးဖြစ်သူ တောက်ယုတင်းပင် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏မှော်စွမ်းအင်ဖြင့် သူမကို ရစ်ပတ်လိုက်ကာ
ယုကျင်းတောင် အတွင်းသို့ ပစ်ထည့်လိုက်၏။ သူမဘာမှ
မတုံ့ပြန်နိုင်ခဲ့စဉ်တွင် သက်လတ်ပိုင်း လူကြီးတစ်ယောက်သည်
သူမ၏ အရှေ့တွင် ပေါ်လာခဲ့သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သားတို့သည် အချင်းချင်း ကြည့်နေကြကာ
နှစ်ဦးစလုံး မိုးကြိုးအပစ်ခံခဲ့ရသကဲ့သို့ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

စုန်ချင်းယွမ်သည် တောက်ဖီချမ်အား လိမ်လည်နေခြင်း မရှိပေ။
တောက်ယုတင်းသည် ချောင်ဝေ၏ လျှို့ဝှက်နည်းစနစ်ဖြင့်
အကုသခံခဲ့ရပြီး ဖြစ်၏။ သူမ၏ ကျိုးပဲ့နေသော ဝိညာဉ်တို့မှာ
ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူမ၏
မှတ်ဉာဏ်များကိုလည်း ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူမ၏
အတိတ်မှ မှောင်မည်းခဲ့သော အချိန်များကို မှတ်မိနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းက သူမအား ခေါ်ဆောင်လိုက်ချိန်မှစ၍

ထိုမှောင်မည်းသော မှတ်ဉာဏ်တို့သည် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

တောက်ယုတင်းသည် သူမ၏ ဖခင်အား ကြည့်နေခဲ့ကာ
ဘာမှမပြောနိုင်ခဲ့ပေ။ အချိန်တစ်ခုက သူမ၏ နှလုံးသားထဲတွင်
ထိုသူသည် သူမမိသားစု၏ ထောက်တိုင်ဖြစ်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ပြီးတာနှင့် သူမ၏ မိသားစုသည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။ သူမဖခင်နှင့် ပတ်သတ်သော
ပုံရိပ်များကလည်း ဝေဝါးသွားခဲ့၏။ သူမ၏ စိတ်အတွင်းတွင်
ပုံရိပ်တစ်ခုအား တွေ့နေရသော်လည်း ထိုသူသည်
မည်သူဟူသည်ကို မမှတ်မိနိုင်ခဲ့ပေ။

ပြီးတာနှင့် သူမ၏ မိဘများနှင့် ပတ်သတ်သော မှတ်ဉာဏ်များသည်
ပို၍ ကြည်လင်ပြတ်သားလာခဲ့၏။ သူမသည် အတိအကျ
မမှတ်မိသေးသော်လည်း ပျော်ရွှင်နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူမသည် နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းတွင် နေနေရသဖြင့်

ထိုပျော်ရွှင်မှုအား မည်သူ့ကိုမှ မထုတ်ပြောရဲခဲ့ပေ။ သူမ၏
ခေါင်းအတွင်း၌သာ နက်ရှိုင်းစွာ သိုလှောင်ထားခဲ့သည်။ အကယ်၍
တစ်စုံတစ်ယောက်ကသာ သိရှိသွားခဲ့ပါက သူမ၏
မှတ်ဉာဏ်များသည် နောက်ထပ် အဖျောက်ဖျက် ခံရဦးမည်
ဖြစ်သည်။

စုန့်ချင်းယွမ်းသည် သူမ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို သိနေသည်။ သူမသည်
သူ့အား တစ်ခါမှ မနှစ်သက်ခဲ့ဖူးသော်လည်း စေ့စပ်ညှိနှိုင်းရုံသာ
တတ်နိုင်ခဲ့သည်။ သူမအား ပျော်ရွှင်စေသည့် တစ်ခုတည်းသော
မှတ်ဉာဏ်အား အဖယ်ရှား မခံချင်နေပေ။

သိပ်မကြာသေးခင်က သူမ၏ မှတ်ဉာဏ်များကို အပြည့်အဝ
ပြန်လည်ရရှိခဲ့သည်။ သူမငယ်စဉ်က မိဘများနှင့် အတူတကွ
ဖြတ်သန်းခဲ့ရပုံကို အသေအချာ ပြန်လည်မှတ်မိလာခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း ပျော်ရွှင်မှုနှင့်အတူ တောက်ယုတင်းသည် အဆုံးမဲ့
ကြောက်ရွံ့မှုကို ခံစားလာခဲ့ရသည်။

သူမသည် တုံးအသောသူ တစ်ယောက်မဟုတ်ချေ။ ချောင်ဝေနှင့်

ကျန်သောသူများသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ တည်ရှိနေသော ဂိုဏ်း၏
ထုံးတမ်းစဉ်လာကို ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ သူမသည်
ခြွင်းချက်တစ်ခုဖြစ်၍ အနောက်တွင် ထူးခြားသော
အကြောင်းရင်းတစ်ခု ရှိရပေမည်။

နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းသည် ရုတ်တရက် အတိုက်ခိုက် ခံခဲ့ရသောအခါ
တောက်ယုတင်းသည် စိတ်အေးသွားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း
မည်ကဲ့သို့ ရှေ့ဆက်လျှောက်ရမည်ကို မသိသဖြင့် သူမသည်
စိတ်ရှုပ်ထွေးနေခဲ့သည်။ သူမသည် သူမ၏ ဖခင်အား
မည်သည့်နေရာတွင် သွားရှာရပါမည်နည်း။

ယခုအချိန်တွင် တောက်ဖီချမ်သည် သူမ၏ အရှေ့တွင်
အသက်ရှင်လျက် ကောင်းမွန်စွာနှင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ဒါသည်
သူမ၏ မှတ်ဉာဏ်အတွင်းမှ မျက်နှာပင် ဖြစ်၏။ သူမနှင့်
သွေးသားချင်း ဆက်သွယ်နေမှုကို ခံစားနေရသည်။
တစ်ခုရှိသည်မှာ သူ၏ ဆံပင်များသည် အနည်းငယ် ဖြူလာခဲ့၍
ပါးရေများ ပိုတွန့်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သူသည် သူမ၏ ဖခင်ဖြစ်သည်။

သူမသည် စတင်ငိုကြွေးလာခဲ့ပြီး တောက်ဖီချမ်၏ အရှေ့တွင်
ဒူးထောက်လိုက်၏။ တောက်ဖီချမ်ကလည်း အံ့သြဝမ်းသာနေခဲ့ကာ
သူ၏လက်များကို ဆန့်တန်းပြီး သူမ၏ ဆံပင်များကို
ပွတ်သပ်ပေးနေခဲ့သည်။

သူ၏ခေါင်းကို မော့လိုက်ရာ မျက်ရည်များက ထိန်းမနိုင် သိမ်းမရနှင့်
ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

သူတို့သည် တစ်ယောက်ကိုသာ တစ်ယောက် စိုက်ကြည့်နေခဲ့ကာ
စကားမပြောနိုင်ခဲ့ပေ။ အချိန်ကာလ အလွန်ကြာမြင့်မှ
ပြန်တွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ဘာပြောရမှန်း မသိနေခဲ့ပေ။

သူတို့အဖို့ ပြန်လည်တွေ့ဆုံရခြင်းသည် အကြီးအကျယ်
ကံကောင်းမှုတရပ် ဖြစ်သည်။

ယုကျင်းတောင်ပေါ်တွင် ဖြစ်ပျက်နေသမျှကို လင်းဖုန်းက
တွေ့နေရသည်။ သူသည် ဖွဖွလေး ပြုံးလိုက်ကာ သူ၏အသိစိတ်ကို
ပြန်လည်ရုပ်သိမ်းလိုက်၏။ သူတို့နှစ်ယောက်အား သီးသန့်အချိန်
ပေးထားခဲ့သည်။

မေဂူလန်သည် ပြန်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူ၏ စိတ်အတွင်းတွင်
ပုံရိပ်တစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။ ယန့်မင်းရွဲ့၏ ပုံရိပ်သည်
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကာ ပြုံးလိုက်သည်။ "မာစတာလင်း၊
ဟိုမိန်းကလေးက သူမရဲ့ ဖခင်နဲ့ ပြန်လည်ပူးပေါင်းခဲ့တာလား။ ဒါက
ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာ ကိစ္စတစ်ခု ဖြစ်တယ်။ ဗုဒ္ဓအလိုအရဆိုရင် ရှင်ဟာ
ကုသိုလ်ကောင်းမှု တစ်ခုကို ပြုလုပ်ခဲ့တာပဲ"

လင်းဖုန်းက ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားက မြှောက်နေပြန်ပါပြီ"

ယန့်မင်းရွဲ့က ပြုံးလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မက
ဂိုဏ်းရဲ့ စစ်ဆေးမေးမြန်းမှုကို ခံရဦးမယ်။ ရှင့်ရဲ့ ဒုတိယအကြိမ်
တပည့်လက်ခံခြင်း အခမ်းအနား အောင်မြင်ပါစေလို့
ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်"

"ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေဗျာ" လင်းဖုန်း၏ စကားဆုံးသည်နှင့်
သူသည် ယန့်မင်းရွဲ့နှင့် အဆက်အသွယ်ကို
ဖြတ်တောက်ခဲ့လိုက်သည်။

ယန့်မင်းရွဲ့သည် ပျောက်ကွယ်သွားသော အလင်းတန်း ပုံရိပ်အား
ကြည့်နေခဲ့ကာ ခေတ္တမျှ စိတ်ပျံ့လွင့်နေခဲ့သည်။ "ဒီလိုမျိုး
ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးခဲ့မိဖူးဘူး"

သူမသည် တိမ်တိုက်ပင်လယ် တစ်ခုအတွင်းတွင် ရှိနေခဲ့ပြီး
မဟာကျိုး အင်ပါယာ၏ နယ်နိမိတ် အတွင်းတွင် မဟုတ်ခဲ့ပေ။
ဒါသည် သူမ ငယ်စဉ်ကတည်းက ကြီးပြင်းလာခဲ့သောနေရာ
ပိုင်ယွင်တောင်ပင် ဖြစ်သည်။

"ဂျူနီယာယန့်ရဲ့ အကွက်က လှလိုက်တာ။ ငါက
စီနီယာတစ်ယောက် အနေနဲ့ အရှက်ရမိပါတယ်" တိမ်တိုက်ပင်လယ်
အတွင်းမှ တည်ငြိမ်သော အသံတစ်ခု ထွက်ပေါ်လာခဲ့သည်။

တိမ်တိုက်များက လွင့်ပြယ်သွားသောအခါ အတွင်းမှနေ၍
အစိမ်းရောင် ဝတ်စုံနှင့် လူငယ်တစ်ယောက် ထွက်လာခဲ့သည်။
သူ့အား ကြည့်ရသည်မှာ သာမန်သာ ဖြစ်သောလည်း သူ၏
ရိုးစင်းမှမှာ ဉာဏ်အမြင် တစ်ခုအား ပေးနိုင်ခဲ့သည်။ သူသည်
လင်းတောက်ဟန် ဖြစ်သည်။

ယန့်မင်းရွဲ့က ပြောလိုက်သည်။ "စီနီယာ၊ ကျေးဇူးပြုပြီး ကျွန်မကို
မလှောင်ပါနဲ့။ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကသာ
ဇာတ်လိုက်မင်းသား ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မက အနောက်ကနေ
လိုက်ခဲ့ရုံပါပဲ"

"ကျွန်မက ဦးလေးကောင်းဟန်နဲ့ ရွှမ်းလင်သူတော်စင်တို့က
ကိုယ်တိုင်ပေါ်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားခဲ့ဘူး။ သူတို့က
ဝက်ပါချိုးဖောက်ပုံနဲ့ ဟင်းလင်းပြင် ယင်ယန်နာရီတို့ကို
ယူဆောင်သွားတာတောင် အရုံးပေးခဲ့ရတယ်။ ရှင်းလုံစန်းရဲ့
သူတော်စင် ကောင်းကင်ဓားနဲ့တောင် လင်းဖုန်းကို ဟန့်တားလို့
မရခဲ့ဘူး"

လင်းတောက်ဟန်က ပြောလိုက်သည် "အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က စွမ်းအားဖျက်ဆီး
ကပ်ဘေးတွေကို ဆင့်ခေါ်နိုင်စွမ်း ရှိတယ်။ ဒီတိုက်ပွဲရဲ့ ရလဒ်က
ယုတ္တိရှိပေမဲ့ မျှော်လင့်မထားခဲ့တဲ့ ရလဒ်ဖြစ်တယ်"

ယန့်မင်းရွဲ့က မေးလိုက်သည်။ "စီနီယာ၊ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ရဲ့ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်က
ဘယ်လောက်ရှိတယ်လို့ ထင်သလဲ"

"စွမ်းအားဖျက်ဆီး ကပ်ဘေးတွေကို သူ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအားနဲ့
ဆင့်ခေါ်နိုင်စွမ်း ရှိတယ်ဆိုတော့ စဉ်းပိုင်း ကပ်ဘေးတွေကို
ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ရမယ်။ အခြားစကားလုံးနဲ့ ပြောရရင် စဉ်းပိုင်း
ကပ်ဘေးတွေကို ကျော်ဖြတ်နိုင်တဲ့ စွမ်းအားရှိရမယ်"
လင်းတောက်ဟန်က ပြောလိုက်သည်။ "မဟုတ်လို့ရှိရင်
ကျန်းရီသူတော်စင်က မဟာဟင်းလင်းပြင် မြင့်မြတ်သောစံအိမ်
မရှိရင်တောင် သူ့ကို စိန်ခေါ်ခဲ့မှာ ဖြစ်တယ်"

ယန့်မင်းရွဲ့က ပြုံးလိုက်သည်။ "ကျန်းရီသူတော်စင်က

နက်ရှိုင်းတဲ့သူ တစ်ယောက်ဖြစ်တယ်။ သူက အလောတကြီးနဲ့
မလုပ်ရှားတတ်ဘူး"

လင်းတောက်ဟန်က ပြန်ပြောလိုက်၏။ "အဲဒီလိုလည်း
မဟုတ်လောက်ဘူး။ ရွမ်းလင်သူတော်စင်က
ကျောက်တုံးလှေကားကို ဆုံးရှုံးသွားခဲ့တယ်။ မဟာလွင်တီးခေါင်
ကုန်းမြေက ထူးခြားတဲ့ လုပ်ရှားမှုတွေကြောင့်သာ မဟုတ်ခဲ့ရင်
ဆရာနဲ့ ဆရာဘိုးဘိုးတို့ကလည်း လုပ်ရှားလောက်တယ်"

ယန့်မင်းရွဲ့က ပြုံးလိုက်သည်။ "ဂိုဏ်းခေါင်းဆောင်နဲ့ နာယက
အကြီးအကဲ ကောင်စီရဲ့ သဘောထားက ဘယ်လိုလဲ။
မဟာလွင်တီးခေါင် ကုန်းမြေက အခြေအနေတွေ
ငြိမ်သက်သွားပြီးရင် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကို
သွားရှာမှာလား"

လင်းတောက်ဟန်က သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်သည်။ "ဆရာနဲ့
နာယက အကြီးအကဲ ကောင်စီက တခြား အစီအစဉ်တွေ ရှိတယ်"

ယန့်မင်းရွဲ့က အံ့ဩသွားခဲ့သော်လည်း ထပ်မံ မစူးစမ်းတော့ပေ။
သူမက မေးရုံသာ မေးလိုက်သည်။ "စီနီယာ၊ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်ကို ဘယ်လိုသဘောရသလဲ"

"နတ်ဘုရားနယ်မြေ တစ်ခုလုံးရဲ့ အမြင်နဲ့ ကြည့်ရရင် သူဟာ
လူသားမျိုးနွယ်စုအတွက် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ တစ်ရပ်ဖြစ်တယ်"
လင်းတောက်ဟန်က ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ သူ့ကိုယ်သူတော့
ထိန်းသိမ်းဖို့ လိုလိမ့်မယ်။ မဟုတ်ရင် နောက်ထပ်
သေမင်းဧကရာဇ်၊ ဒါမှမဟုတ် အစွန်းရောက် ဧကရာဇ်တစ်ယောက်
ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

ယန့်မင်းရွဲ့သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်အား ဖွဖွလေး ချလိုက်ကာ
တိမ်တိုက်ပင်လယ် အတွင်းသို့ ကြည့်လိုက်သည်။ "ဒီလိုမျိုး ကိစ္စကို
ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ"

ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် လင်းဖုန်း၏

အကြည့်သည် နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်၏ အပေါ်တွင်
ကျရောက်နေခဲ့သည်။ သူ၏မျက်နှာပေါ်တွင် ခါးသီးသော
အပြုံးတစ်ခုအား တွေ့နိုင်ခဲ့သည်။

ရှိထုန်းဟောင်သည် ဝင်သွားခဲ့သည်မှာ တစ်ရက်ကျော်သွားပြီ
ဖြစ်သော်လည်း ယခုအချိန်အထိ ပြန်မထွက်လာခဲ့သေးပေ။

အန်းလျန်မင်းသား၏ မျက်နှာသည် အစိမ်းရောင် သန်းနေခဲ့ကာ
ရွှင်ပျော်ပျော် သူတော်စင်က သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ
ခါးသီးစွာနှင့် ရယ်လိုက်သည်။ ရှိရှင်းယွမ်သည်လည်း ဆွံ့အနေခဲ့၏။

ရှိယုသည် သူ၏ခေါင်းကို လှည့်လိုက်ကာ လင်းဖုန်းအား
ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ တော်ဝင်အော်ရာဖြင့်
သက်ပြင်းတစ်ချချလိုက်သည်။ "မာစတာလင်း၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်
လုပ်ရှားမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်ကပဲ လုပ်ရှားရမလား"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၃

အပိုင်း ၆၀၃ : ထိပ်သီးဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်း၏ စိတ်နေသဘောထား

လင်းဖုန်းကလည်း စကားမပြောနိုင်ခဲ့ပဲ နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်ကိုသာ ကြည့်နိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ချလိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ခင်ဗျားကပဲ ကူညီပေးလိုက်ပါ၊ ရဲဘော်ရီ"

ရီယုကလည်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ သူ၏လက်အား ဆန့်တန်းလိုက်၏။ အဆုံးမဲ့ ရွှေရောင် အလင်းတန်းများ တောက်ပလာခဲ့ကာ ရွှေရောင်နဂါး တစ်ကောင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့၍ နဂါးကျောက်တုံးဂိတ် အတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် ထိုရွှေရောင်နဂါးသည် နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်
အတွင်းမှ ပြန်ထွက်လာခဲ့သည်။ သူ၏လက်သည်းတစ်ဘက်တွင်
အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် လူငယ်တစ်ယောက်အား ဆုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။
သူသည် ရှိထျန်းဟောင် ဖြစ်၏။

"နဂါးကျောက်တုံးဂိတ် အထဲက ပစ္စည်းတွေကို
ကျွန်တော်ယူနိုင်တယ် မဟုတ်လား။ ကျွန်တော်က နဂါးအရိုး
အနည်းငယ်ကိုသာ ယူခဲ့တာကို" ရှိထျန်းဟောင်က မျက်ခုံးပင့်ကာ
ပြောလိုက်သည်။

ရှိကျုံးယွဲ့နှင့် ကျန်သောသူများ၏ မျက်နှာမှာ မည်းမှောင်သွားခဲ့၏။
ရှိထျန်းဟောင်သည် မျက်စိသာ သွက်သည်မဟုတ်ပဲ လက်ကပါ
သွက်လှသည်။

မဟာချင် အင်ပါယာသည် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့်
မတူပေ။ ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းသည် နဂါးအရှင်များကို

မွေးမြူထားကြသည်။ မဟာချင် အင်ပါယာ၏ အတွင်းတွေ
နဂါးသိုက်တစ်ခု ရှိသော်လည်း အများစုတို့မှာ ရှေးဟောင်းခေတ်မှ
နဂါးများ ဖြစ်ကြသည်။ ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းတွင် မြှုပ်နှံထားကြသော နဂါး ရုပ်အလောင်းများသည်
မဟာချင် အင်ပါယာ၏ အကြီးမားဆုံး ကြွယ်ဝမှုပင် ဖြစ်သည်။

နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်သည် လွယ်ကူစွာနှင့် ပွင့်နိုင်ခြင်း မရှိပေ။
သူ၏အခြားတစ်ဘက်တွင် ရတနာပေါင်း များစွာရှိပေသည်။ သူ၏
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်သည် လွန်စွာကြွယ်ဝကာ မဟာချင်
အင်ပါယာသည် နဂါးရုပ်အလောင်း များစွာတို့ကို ထားရှိကာ
သူတို့အား အားဖြည့်ပေးထားခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်၏ အာသီသသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကြီးမားလာခဲ့သည်။ သူသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပို၍
ဇီဇာကြောင်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ သူသည် အခြား
မည်သည့်အရာများကိုမှ စိတ်မဝင်စားပဲ နဂါးရုပ်ကြွင်းများကိုသာ
စိတ်ဝင်စားခဲ့သည်။

ရှိရှင်းယွမ်ကလည်း ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေခဲ့သည်။
"ထျန်းဟောင်၊ နင်က ကြိုက်တာ ယူလိုရပါတယ်။ နဂါးအရိုးတွေ
ယူရင်လည်း ဘာမမဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ နင်က ညွှန်ကြားချက်
တစ်ဝက်ကိုပဲကြားလိုက်တယ်နဲ့ တူတယ်"

ရှိထျန်းဟောင်က သူ၏မျက်စိများကို အပြစ်ကင်းစင်လှစွာဖြင့်
ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ် လုပ်လိုက်သည်။ ရှိရှင်းယွမ်က
သက်ပြင်းချလိုက်၏။ "နင့်ရဲ့ အချိန်ကန့်သတ်ချက်က
တစ်ရက်ဖြစ်တယ်"

"အိုး၊ ငါမေ့သွားတယ်" ရှိထျန်းရီသည် ကသိကအောက်
ဖြစ်နေခဲ့ခြင်း မရှိပေ။ "ဒါပေမဲ့ တစ်ရက်က တိုလွန်းတယ်။
ရက်အနည်းငယ် တိုးပေးသင့်တယ်။ ကျင့်ကြံထားရခြင်း မရှိသေးတဲ့
နဂါးအရိုးတွေကို တူးဖော်ရတာ ဘယ်လောက်ခက်ခဲသလဲ
ဆိုတာကို နင်မသိပါဘူး"

ရှိရှင်းယွမ်သည် သူ့အား နဂါးအရိုးကို တူးဖော်ရန် မည်မျှ
ခက်ခဲမှန်းကို သူမသိနေကြောင်း ပြောပြချင်နေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ဒါသည် သူ၏ ပြဿနာသာဖြစ်သည်။
သူတို့အနေနှင့် သူနဂါးအရိုးများကို ပိုမိုတူးဖော်နိုင်စေရန်
အချိန်တိုးပေးရန် လိုအပ်ခြင်း မရှိပေ။

လင်းဖုန်းသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ အပြစ်ကင်းစင်ပုံ ပေါက်နေသော
မျက်နှာသည် အရေခွံမည်မျှ ထူနေမှန်းကို သိနေခဲ့သည်။ သူသည်
ရှိယုအား တောင်းပန်လိုက်ကာ ရှိထျန်းဟောင်အား ဂုတ်ဆွဲခေါ်ခဲ့ပြီး
ထွက်လာလိုက်သည်။

လင်းဖုန်း၏ အရှေ့တွင် ရှိထျန်းဟောင်သည် ရွတ်နောက်နောက်
လုပ်မနေတော့ချေ။ သူက ရိုးသားစွာနှင့် ပြောလိုက်၏။
"ကျွန်တော်က အလုပ်အရမ်းရှုပ်နေတော့ မေ့သွားတာဗျ"

ရှိယုက ရှိထျန်းဟောင်အား ကြည့်လိုက်၍ ပြောလိုက်သည်။
"ငါကမင်းကို အမတ်ဘွဲ့ပေးလိုက်မယ်" သူ၏အသံမှာ
ကျယ်လောင်ခြင်း မရှိသော်လည်း အဝေးသို့ ပျံ့နှံ့သွားခဲ့သည်။
နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ လူများအားလုံးက ကြားခဲ့ရသည်။
ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ၏ ပြင်ပတွင်ပင် ရှိယု၏

အသံသည် ရိုးလင်တစ်မြို့လုံး ပဲ့တင်ရိုက်နေခဲ့သည်။

မြို့အတွင်းတွင် အားလုံးတို့က ငြင်းခုံနေကြသည်။ သူတို့သည် ရှိနှစ်ရှိတို့၏ အကြားမှ တိုက်ပွဲ၏ ရလဒ်ကို သိနေကြပြီး ဖြစ်ကြ၏။ ရှိယုဆိုလိုနေသောသူမှာ ရှိထျန်းဟောင်ပင် ဖြစ်ရမည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် လင်းဖုန်း၏ အရှေ့တွင် ရပ်နေခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူသည် ဘဝ အခက်အခဲ များစွာတို့အား ကျော်ဖြတ်ခဲ့ပြီးသော သက်လတ်ပိုင်း လူကြီးတစ်ယောက်နှင့် တူနေခဲ့သည်။ သူသည် ရှိယုထံသို့ ပြေးလာကာ ဖက်လိုက်၏။ "အကြီးအကဲကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ရှိကျုံးယွဲ၊ ရှိရှင်းယွမ်နှင့် ရှိချုံးယွမ်တို့သည် သူ့အား ထူးခြားသော အကြည့်များနှင့် ကြည့်နေကြပြီး သူတို့၏ မျက်လုံးများ အတွင်းတွင် ခံစားချက် မျိုးစုံပေါ်လာကြသည်။

ရှိထျန်းဟောင် အမိန့်ကို လိုက်နာခဲ့သော်လည်း သူ၏ ရှိယုအား

ခေါ်ဝေါ်ပုံသည် သူ၏ အစစ်အမှန် ရည်ရွယ်ချက်များကို
ဖော်ပြနေခဲ့သည်။

သူ့အနေနှင့် မဟာချင် အင်ပါယာသည် ပြင်ပလူ သက်သက်သာ
ဖြစ်သည်။ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည်သာ သူတကယ်
သက်ဆိုင်သည့် နေရာဖြစ်၏။

သူက ဤဘွဲ့ထူးအား လက်ခံခဲ့ခြင်းမှာ မဟာချင် အင်ပါယာနှင့်
အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့ အကြားတွင် ဆက်ဆံရေး
ကောင်းစေရန် ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ နှစ်ဦးနှစ်ဘက်တို့
ပြဿနာများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါက ရှိထျန်းဟောင်သည် ရှိယုအား
လျစ်လျူရှုထားမည် ဖြစ်သည်။

သူသည် မဟာချင် အင်ပါယာ၏ သမိုင်းတလျှောက်တွင်
အသက်အငယ်ဆုံးအမတ် ဖြစ်လာခဲ့သော်လည်း သူ၏စိတ်ထားမှာ
ပြောင်းလဲမည် မဟုတ်ချေ။

ရှိချိုးယွမ်သည်ပင်လျှင် ဒါက ခွင့်မလွှတ်နိုင်စရာ မဟုတ်ဟု
မထင်ခဲ့ပေ။ ရှိထျန်းဟောင်၏ အလားအလာနှင့်
စွမ်းရည်များကြောင့်သာ မဟုတ်ပဲ လင်းဖုန်းကြောင့်လည်း ပါသည်။

ရှိယုကလည်း ဒါသည် မသင့်တော်ဟု မထင်ခဲ့ပေ။ သူသည်
ရှိထျန်းဟောင်၏ ပျောက်ဆုံးနေသော ဖခင်နှင့် အဘိုးတို့အား
ဘွဲ့ထူးများပင် ထပ်ပေးလိုက်သေးသည်။ ထိုအပြင် ဟင်းလင်းပြင်
စစ်တလင်း အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသူများ အားလုံးတို့ကို
ရှိထျန်းဟောင်၏ ဆွေမျိုးတို့အား သွားရှာစေရန်
အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုဆက်တိုက်ထုတ်လိုက်သော အမိန့်များသည် ရှိထျန်းဟောင်အား
စိတ်ကျေနပ်မှု ရစေခဲ့သည်။ သူ၏ မိသားစုဝင်များ
ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများ ရသည်ကို သူရခဲ့သည်ထက်ပင်
ဝမ်းမြောက်နေခဲ့၏။

လင်းဖုန်းသည် ခေါင်းအနည်းငယ် ညိတ်လိုက်ကာ ရှိယု၏
ကြင်နာမှုများကို အသိအမှတ် ပြုလိုက်သည်။ ရှိထျန်းဟောင်၏

မိသားစုအား အကြောင်းပြု၍ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့်
မဟာချင် အင်ပါယာတို့သည် ပို၍ နီးစပ်လာကြသည်။

ရှိထျန်းဟောင်သည် နဂါးကျောက်တုံးဂိတ် အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့ပြီး
ဖြစ်သဖြင့် လင်းဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများသည် ကောင်းကင်နဂါး
ရှေးဟောင်းနယ်မြေ အတွင်းတွင် ဆက်မနေကြတော့ချေ။
သူတို့သည် ဤသီးသန့်လေဟာနယ်မှ ထွက်လာခဲ့ကာ ရိုးလင်မြို့သို့
ပြန်လာခဲ့ကြသည်။

ဒုတိယအကြိမ် တပည့်လက်ခံမည်ဟု ကြေညာအပြီးတွင်
လင်းဖုန်းသည် ရိုးလင်မြို့တွင်သာ နေနေခဲ့၍
စိတ်ဝင်စားသောသူများကို စောင့်နေခဲ့သည်။

အချို့သူများသည် လျှို့ဝှက်စွာနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းထံသို့
လာခဲ့ကြသော ပါရမီရှင်လေးများကို ကြားဖြတ်ယူရန်
ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။ လင်းဖုန်းက သူတို့၏ နိမ့်ကျသော
လှည့်စားမှုများကို တုံ့ပြန်ခဲ့ကာ အားလုံးကို
ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စေခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် စုတောင်တို့အား
အနိုင်ယူအပြီးတွင် လင်းဖုန်းသည် သူ၏ စွမ်းအားများကို ပြသခဲ့ပြီး
ဖြစ်သည်။ တစ်ယောက်ကမှ သူ့အား ပြဿနာ မရှာရဲခဲ့ကြပေ။

တစ်လအတွင်းတွင် သာမန်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် အနေဖြင့်
မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီးအား ဖြတ်သန်းလာရန်မှာ ခက်ခဲလှ၏။
သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် ရှိယုနှင့် လျှပ်ပန်းတို့နှင့်
ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ခဲ့ကာ သွားလာရေး အဆင်ပြေရန် အတွက်
သူတို့၏ သယ်ယူပို့ဆောင်ရေး အရင်းအမြစ်များကို
အသုံးပြုခဲ့သည်။

သူတို့သည် ယခုအချိန်တွင် နီးကပ်စွာ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်နေကြပြီ
ဖြစ်သည်။ မဟာချင် အင်ပါယာနှင့် မဟာကျိုး အင်ပါယာတို့သည်
မလိုအပ်ပဲနှင့် ကလီကမာလုပ်မည် မဟုတ်ပေ။

သို့သော်လည်း အချို့သူများသည် အခွင့်ကောင်းယူပြီး အံ့ဖွယ်

ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား ပြဿနာ ရှာနိုင်ကြသည်။
လင်းဖုန်းကလည်း ထိုအရာများအား ကြိုတင်ခန့်မှန်းထားခဲ့ကာ
ဖြေရှင်းရန် နည်းလမ်းများကို ပြင်ဆင်ထားပြီး ဖြစ်သည်။

အချိန်တစ်လသည် လျှင်မြန်စွာနှင့် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပြီး
ထိုတစ်လအတွင်းတွင် မဟာချင် အင်ပါယာ အတွင်းတွင်း
ပြောင်းလဲမှုများ များစွာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

မဟာချင် အင်ပါယာ၏ မိသားစုကြီးများမှာ လုံးဝ အဖယ်ရှား
ခံလိုက်ရသည်။

အများမျှော်မှန်းထားသကဲ့သို့ ဆူပူအုံကြွမှုများ ဖြစ်မလာခဲ့ပဲ
အရာအားလုံးတို့သည် ငြိမ်းချမ်းစွာနှင့် ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။

မိသားစုကြီး လေးခုတို့အနက် ဟော်မိသားစုသည်
ယခင်ကတည်းက တော်ဝင်မိသားစုဘက်တွင် ရှိနေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် မဟာလွင်တီးခေါင် ကုန်းမြေနှင့်

နယ်နိမိတ်လမ်းကြောင်း တည်ရှိရာ မြောက်ပိုင်းနယ်နိမိတ်အား
အမြဲတမ်း စောင့်ကြပ်နေကြသူများ ဖြစ်၏။

ယုမိသားစုသည် လွန်ခဲ့သော တစ်လအလွန်က အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ ချေမှုန်းခြင်းအား ခံခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။
ယုရှင်းတောက်၏ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ကိုယ်ပွားသည်
လင်းဖုန်း၏ ကောင်းကင်နတ်ဘုရား ချုပ်နှောင်ခြင်း အလံတံခွန်
အတွင်းသို့ ထည့်ထားခြင်း ခံနေရသည်။ ယုမိသားစု၏
ဘိုးဘေးဘီဘင် နယ်မြေမှာလည်း ရှောင်ယန်ကြောင့် ပြာပုံဘဝသို့
ရောက်သွားခဲ့သည်။

နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်မှ ရှိနှစ်ရှိတို့၏ တိုက်ပွဲအပြီးတွင် ရှီယျန်းရီအား
ထောက်ခံသည့်ဘက်သည် လုံးဝကို ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။
ရှီယျန်းဟောင်၏ မိဘများကို ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကြံခဲ့ကြသူများမှာ
အထိန်းသိမ်း ခံလိုက်ရ၍ ရှီယျန်းဟောင်အား
ထောက်ခံခဲ့ကြသူများမှာ မိသားစု အတွင်းတွင် အရေးပါသော
နေရာများကို ရရှိသွားကြသည်။

ရှိယုနှင့် နန်းတော်အတွင်းတွင် တွေ့ဆုံခဲ့ပြီးနောက် ရှိမိသားစု၏
ခေါင်းဆောင် ရှိပူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ အဘိုးနှင့် မိဘများကို
ရှာဖွေရန်အတွက် ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းသို့
ဝင်ရောက်သွားခဲ့သည်။

ရှိမိသားစုသည် တော်ဝင်မိသားစုဘက်တွင် ရပ်တည်ခဲ့ကာ
မိသားစုကြီးများကို ဖယ်ရှားရန် အကြံကို ထောက်ခံခဲ့ကြသည်။

မိသားစုကြီး လေးခုအတွင်းတွင် အသိုသိပ်ဆုံးနေတတ်သည်
လေမိသားစုသည် ယခုအချိန်တွင် အားလုံးတို့အား ကြီးမားစွာ
အံ့အားသင့်စေခဲ့သည်။

လေမိသားစု တစ်ခုလုံးသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာထံသို့
ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့သည်။ မဟာကျိုး အင်ပါယာသည် သူတို့၏
အင်ပါယာ အတွင်း၌ မိသားစုကြီးများအား
ဖယ်ရှားထားခဲ့သော်လည်း လေမိသားစုကိုမူ လက်ခံခဲ့၏။

ဒါသည် မဟာကျိုး အင်ပါယာနှင့် မဟာချင်
အင်ပါယာတို့အကြားတွင် အငြင်းပွားမှုများကို ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း ယုမိသားစု ပြိုကွဲသွားခြင်း၊ ရှိမိသားစု
ဘက်ပြောင်းသွားခြင်း၊ လေမိသားစု ပြောင်းရွှေ့သွားခြင်းနှင့်အတူ
မဟာချင် အင်ပါယာမှ မိသားစုကြီးများသည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။

ကျန်နေသေးသော မိသားစုများမှာ အလယ်အလတ် အဆင့်တွင်
ရှိနေကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့တွင် ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်များ မရှိကြသော်လည်း သူတို့၏ ပူးပေါင်းစွမ်းအားမှာလည်း
မသေးလှချေ။ သူတို့သည် မဟာချင် အင်ပါယာ၏ နေရာအနှံတွင်
ပျံ့နှံ့တည်ရှိနေကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည်
ဤထုတ်ပယ်သန့်စင်ခြင်းနှင့် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသောအခါ အများစုတို့မှာ
အညံ့ခံရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုမိသားစုများ၏ ခေါင်းဆောင်များသည်
မဟာချင် အင်ပါယာ အတွင်းမှ မိသားစုကြီးများ၏ အခြေခံသည်

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်း၊ စူတောင်စားဂိုဏ်း၊ မဟာကျိုး
အင်ပါယာနှင့် အခြားအင်အားစုတို့မှ လျှို့ဝှက်ထောက်ပံ့ထားခြင်း
ဖြစ်ကြောင်းကို သိနေကြ၍ ဖြစ်သည်။

ရိုးလင်မြို့တိုက်ပွဲတွင် မြင့်မြတ်နယ်မြေ နှစ်ခုက အရေးနိမ့်သွားခဲ့ကာ
မဟာကျိုး အင်ပါယာကလည်း ဟုန်မိသားစုအား
လက်ခံခဲ့သည်မှလွဲ၍ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့သဖြင့်
ကျန်သောမိသားစုများသည် အန္တရာယ် ရှိလာနိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့သည် မဟာချင် အင်ပါယာအား အနည်းငယ်
ဒုက္ခပေးနိုင်သေးသော်လည်း ထိုထက်ပို၍ ဘာမှလုပ်နိုင်မည်
မဟုတ်ကြချေ။

မိသားစုကြီးများကို ရှင်းလင်းရန်မှာ အနည်းငယ်
ရှုပ်ထွေးမည်ဖြစ်သော်လည်း အချိန်အနည်းငယ်သာ လိုအပ်မည်
ဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့သော ထုတ်ပယ်သန့်စင်သည့် လုပ်ရပ်သည်
အကြီးအကျယ် ကသောင်းကနင်း ဖြစ်မည်ဟု
မျှော်လင့်ထားရသော်လည်း အေးချမ်းစွာနှင့် ပြီးဆုံးသွားခဲ့သည်။
အစမှနေ အဆုံးအထိ တည်ငြိမ်နေခဲ့ပြီး ရုတ်ရုတ်သဲသဲများ
မဖြစ်ခဲ့ကြပေ။

လင်းဖုန်းက ထိုအခြင်းအရာများကို ဂရုမစိုက်ခဲ့ပေ။
သူဂရုစိုက်သည်မှာ ဤအလယ်အလတ် မိသားစုများမှ သူ့အား
ပါရမီရှင် တပည့်ပေါင်း မည်မျှ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်သနည်း
ဆိုသည်ကိုပင် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် မဟာချင် အင်ပါယာအား အညံ့ခံလိုက်၍ သူတို့၏
စွမ်းအားများမှာ အတော်ကို လျော့နည်းသွားကြမည် ဖြစ်သည်။
သူတို့၏ မိသားစုများကို ရေရှည်တည်တံ့စေလိုလျှင် သူတို့သည်
တော်ဝင်မိသားစုကို ဖားလျှင်ဖား၊ မဖားလျှင် မဟာစွမ်းအားစု
တစ်ခုထံသို့ ချဉ်းကပ်ရမည် ဖြစ်သည်။

ဤနေရာတွင် မည်သည်ကိုးကားက ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့်

စူတောင်စားဂိုဏ်းတို့အား ယခုကလေးတင် အနိုင်ယူခဲ့သည့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းထက် ပိုသင့်တော်ပါမည်နည်း။

သူတို့သည် လုံလောက်အောင် စွမ်းအားကောင်းရုံတင် မကပဲ
မဟာချင် အင်ပါယာနှင့်လည်း ရင်းနှီးသော ဆက်ဆံရေးများ
ရှိနေကြသည်။ အကယ်၍ သူတို့၏ မိသားစုအတွင်းမှ
လူငယ်များသည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းထံသို့ ဝင်နိုင်ပါက
မဟာချင် အင်ပါယာသည် သူတို့အား မျက်နှာသာ ပေးရမည်
ဖြစ်သည်။

ထိုကဲ့သို့သော မိသားစုကြီးများမှ တပည့်များကို လင်းဖုန်းအနေနှင့်
လိုလားစွာ လက်ခံမည် ဖြစ်သည်။

အမှန်အတိုင်းပြောရလျှင် သက်သာလွန်းသော အခြေအနေတွင်
မတိုးတက်နိုင်ချေ။ ဒါသည် အမှန်တရား တစ်ခုဖြစ်၏။
မိသားစုကြီးများတွင်လည်း အလားအလာများကို အပြည့်အဝ
အသုံးမချနိုင်ကြသော အလကားလူများ များစွာရှိကြ၏။

သို့သော်လည်း အခြားတစ်ဘက်တွင် လုံလောက်သော ကျင့်ကြံမှု
အရင်းအမြစ် ပစ္စည်းများ၊ အဆင့်မြင့် တာအိုနည်းစနစ်များ၊
အရည်အချင်းရှိသော ဆရာများနှင့် လေ့ကျင့်လိုက်လျှင်
တောက်ပလာမည့် စိန်ရိုင်းတုံးများလည်း ရှိနေကြသည်။

ထိုမိသားစုကြီးများမှ သာမန်လူများ အတွင်းတွင် ပါရမီရှင်များစွာတို့
ရှိကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ကောက်ရိုးပုံ အတွင်းမှ
အပ်တစ်စင်းကို ရှာရသကဲ့သို့ ခက်ခဲလှ၏။ ကံပါလာမှသာ
တွေ့နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုတပည့်များတွင် ရှုပ်ထွေးသော ကျောထောက်နောက်ခံများ
ရှိနိုင်သည် ဖြစ်ကာ နောက်ဆက်တွဲ ပြဿနာများလည်း
ရှိနိုင်ပေသည်။ ထိုပြဿနာများကို စဉ်းစားထားရမည်
ဖြစ်သော်လည်း ကြမ်းတမ်းစွာနှင့် ကိုင်တွယ်ရန် မလိုပေ။

ရှုကျိုးမြို့တွင် ဝမ်လင်းနှင့် ရှောင်ယန်တို့၏ မိသားစုဝင်များသည်

ပို၍သန်မာလာကြပြီ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် သူတို့လိုချင်သည့်
တာအိုနည်းစနစ် အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် စတင်ကျင့်ကြံနေပြီ ဖြစ်ကြ၏။
ထိုကဲ့သို့သော အကျိုးအမြတ်များကြောင့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်ချင်သူများစွာတို့ ရှိနေကြမည်
ဖြစ်သည်။

ရှောင်ယန်၏ မိသားစုသည် ကျင့်ကြံမှု မိသားစုတစ်ခုဖြစ်သည်။
ဝမ်လင်း၏ မိသားစုသည်ပင်လျှင် ယခုအချိန်တွင် တိုးတက်စ
ပြုနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

တိုးတက်ကြီးပွားလာသော အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကြောင့်
ရှောင်မိသားစုနှင့် ဝမ်မိသားစုတို့ကိုပင် အင်အားများ
သိပ်မကြီးသေးသော်လည်း ကြောက်ရွံ့နေကြသူများ ရှိနေကြသည်။

ဒါသည် သူတို့က အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို
မှီခိုနေခြင်းဟု ပြော၍မရသော်လည်း ကျန်သောသူများသည် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည် ဖြစ်သည်။

ထိုကြောင့်ပင် လင်းဖုန်းက မိသားစုကြီးများမှ တပည့်များကို
လက်ခံလိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ စွမ်းအားသိပ်မကြီးသော
အလယ်အလတ် မိသားစုများ အပါအဝင် ဖြစ်သည်။

ထိုအလယ်အလတ် မိသားစုများသည် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့် အဆင့်အတန်းချင်း မတူကြသဖြင့်
သူတို့နှစ်ဦးအကြားတွင် ပဋိပက္ခများ ပေါ်လာစရာ
အကြောင်းမရှိကြချေ။

ဒါသည် ထိပ်သီးဂိုဏ်းများ လျှောက်ရမည် လမ်းစဉ်ဖြစ်သည်။
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် စူတောင်ဓားဂိုဏ်းတို့ကို မပြောနှင့်
မယုံယန်ရန်သည် အလင်းဓားမြန်ဂိုဏ်းအား ဝင်နိုင်ခဲ့သောကြောင့်
မယုံမိသားစုသည် ဂုဏ်ကျက်သရေ တိုးပွားခဲ့သည်။

အကယ်၍ အင်အားစု တစ်ခုသည် အခြားတစ်ယောက်အား
အကျိုးအမြတ်များ၊ ပို၍ကောင်းသော အခြေအနေများကို

ထောက်ပံ့နိုင်မည် ဆိုပါက လူတစ်ယောက်သည် မှန်ကန်သော ဆုံးဖြတ်ချက်များကိုသာ ချမှတ်မည် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ တစ်ယောက်သည် သူ့ပြိုင်ဘက်ထက် အနည်းငယ်သာ သာပါက တစ်ဘက်လူ၏ ကြံစည်မှုများကို ခံရနိုင်ကာ အမြဲတမ်း သတိထားနေရမည် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း တစ်ယောက်သည် များစွာပို၍ သန်မာနေပါက အားနည်းသော ပြိုင်ဘက်သည် အညံ့ခံရုံသာ တတ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဒါသည် ထိပ်သီးဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်း၏ တစ်ပန်းသာမှ ဖြစ်သည်။ ထိပ်သီးဂိုဏ်း တစ်ဂိုဏ်း၏ စိတ်နေစိတ်ထား ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း ဒါသည် သာမန်အခြေအနေတွင်သာ အသုံးဝင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ မကောင်းသော အကြံဖြင့် လာခဲ့သောသူများ ရှိပါက လင်းဖုန်းက သူတို့အား ဖယ်ရှားဖျောက်ဖျက်ရန် နည်းလမ်းများ ရှိသည်။ သူ့ဂိုဏ်း၏ တပည့်လက်ခံမည့် အစီအစဉ်သည် ပထမ တစ်ခေါက်နှင့်စာလျှင် များစွာ ပြင်ဆင်မှုများ ပိုလုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း တစ်လတာ စောင့်အပြီးတွင် လင်းဖုန်းသည်
အခြေအနေကို ကြည့်လိုက်ကာ ရယ်ရမည်လော၊ ငိုရမည်လော
မသိ ဖြစ်သွားခဲ့၏။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၄

အပိုင်း ၆၀၄ : ဒုတိယအကြိမ် ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနား

သူ၏ဂိုဏ်းသည် တံခါးဖွင့်၍ တပည့်များကို လက်ခံသော အချိန်တွင်
လင်းဖုန်းသည် သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပြင်ဆင်ထားပြီး

ဖြစ်သည်။ သူသည် ကမ္ဘာတစ်ခုလုံးအား ကြေညာခဲ့သော်လည်း
လာကြသော တပည့်များ၏ အရည်အသွေးကို
စိုးရိမ်ပူပန်နေခဲ့သည်။

ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့် စုတောင်ဓားဂိုဏ်းတို့အပြင်
မဟာကျိုး အင်ပါယာနှင့် မဟာချင် အင်ပါယာတို့တွင် သူတို့ကိုယ်ပိုင်
ပါရမီရှင် စုဆောင်းရေး စခန်းများ ရှိကြသည်။ သူတို့သည်
တော်ဝင်မိသားစုများ အပြင် ပါရမီရှင်များစွာတို့အား
မွေးထုတ်ပေးနေကြ၏။ အကယ်၍ ထူးချွန်ထက်မြက်သော
သူများကို တွေ့ခဲ့လျှင် သူတို့အား အစွမ်းထက်သော
နည်းစနစ်များကို သင်ကြားပေးကာ အရင်းအမြစ်ပေါင်း
မြောက်မြားစွာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခဲ့ကြသည်။

ကျန်သောဂိုဏ်းများ ဖြစ်သည့် သံသရာဂိုဏ်း၊
ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်း၊ မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏
တော်ဝင်အိမ်တော်၊ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်ဂိုဏ်း၊
အလင်းဓားမြန်ဂိုဏ်း၊ ကျယ်ပြန့်သောပင်လယ် ဓားဂိုဏ်းနှင့်
နတ်ရေကန်ဂိုဏ်းပင်လျှင် ထိုနည်းတူဖြစ်၏။ မိသားစုကြီးများ

ဖြစ်ကြသော ဟော်မိသားစု၊ ရှိမိသားစု၊ ယုမိသားစုနှင့်
လေမိသားစုတို့မှာလည်း အတူတူပင် ဖြစ်ကြသည်။

မည်သည့်မိသားစုဖြစ်စေ သူတို့သည် သူတို့၏ စွမ်းအား
အတိုင်းအတာဖြင့်သာ ပါရမီရှင်များကို လက်ခံနိုင်ကြသည်။
သူတို့သည် ပါရမီရှင်များကို အကြိမ်အနည်းငယ်မျှ အမျိုးအစား
ခွဲကြမည် ဖြစ်သည်။

အလားအလာ အနည်းငယ် ပြသနိုင်သောသူများပင်လျှင်
တပည့်အဖြစ် လက်ခံခြင်းကို ခံရမည်ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ဤဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားတွင် ပါရမီရှင်ပေါင်း
မြောက်မြားစွာတို့ကို မမှော်မှန်းထားခဲ့ပေ။ သူသည်
အရေအတွက်ဖြင့် အရည်အသွေး ကျဆင်းမှုများကို ကုစားရန်
ကြံစည်ထားခဲ့သည်။ ဖြစ်နိုင်ခြေ နည်းပါးသော်လည်း လူအုပ်ကြီး
အတွင်းတွင် ပါရမီရှင်အချို့ ပါလာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ဘာပဲပြောပြော ဒါသည် ကံကြမ္မာနှင့် သက်ဆိုင်နေပေသည်။

သို့သော်လည်း အချိန်တစ်လ ကုန်ဆုံးသွားအပြီးတွင် လင်းဖုန်းသည် သူ၏အရှေ့မှ အခြေအနေအား ကြည့်လိုက်ကာ ရယ်ရမည်လော၊ ငိုရမည်လော မသိ ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ပင်ကိုစွမ်းရည် အချက်အလက် အမှတ်များ လက်ခံနိုင်သော သူများ သိပ်မပါပေ။ ရိုးရိုးသာမန်လူများပင် ပါနေသေး၏။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ ယခုလက်ရှိစွမ်းရည်ဖြင့် လင်းဖုန်းသည် သာမန် အရည်အချင်းသာ ရှိကြသော သူများအား နှစ်ပေါင်း၅၀ အတွင်းတွင် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သို့ ရောက်အောင် ကူညီပေးနိုင်ရန် ယုံကြည်ချက်ရှိသည်။ သို့သော်လည်း အရင်းအမြစ်များစွာတို့အား သုံးစွဲရမည် ဖြစ်ပြီး ကုန်ရကျိုးနပ်မည် မဟုတ်ပေ။ တွေးလိုက်ရုံနှင့်ပင် သူ့အား နာကျင်စေခဲ့သည်။

ပထမ ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားတုံးကလို အမှတ် ၂၅မှတ်
ကျော်သောသူများလည်း ရှိကြသေးသည်။ သူတို့၏
အရေအတွက်မှာ မများလှသော်လည်း သိပ်တော့မဆိုးပေ။

သို့သော်လည်း နှမြောစရာ ကောင်းသည်မှာ
ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သောသူများ အနည်းငယ်သာ ပါခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

သူသည် မဟာချင် အင်ပါယာ အတွင်းမှ မိသားစုငယ်များမှ
လာသောသူများသည် သူတို့၏ အထူးချွန်ဆုံး သူများသာ
ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူတို့အများစုတို့မှာ လင်းဖုန်း၏ မျက်စိကျခြင်းကို
မခံခဲ့ရပေ။ ဘာပဲပြောပြော လင်းဖုန်းသည် လူတစ်ယောက်၏
ပင်ကိုစွမ်းရည်အား အရိုးအရင်းမြစ်၊ သဘောပေါက်
နားလည်နိုင်စွမ်း၊ စိတ်စွမ်းအားနှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ အစရှိသော
အချက်အလက်များဖြင့် တိုင်းတာနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျန်သောသူများမှာ အရိုးအရင်းမြစ်ကိုသာ ကြည့်၍

ဆုံးဖြတ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဒါသည် တိုက်ရိုက်ဆန်ခြင်းကြောင့်
နှိုင်းယှဉ်ရန် လွယ်ကူပေသည်။

သို့သော်လည်း သဘောပေါက် နားလည်နိုင်စွမ်းနှင့်
စိတ်စွမ်းအားတို့မှာ တိုင်းတာရန် ခက်ခဲလှပေသည်။
ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုမူ ပြောမနေတော့ပေ။

ဂိုဏ်းအတွင်းဝင်လိုသူပေါင်း များစွာတို့ ရှိကြသော်လည်း
လင်းဖုန်းမျက်စိကျသူမှာ အနည်းငယ်သာ ရှိ၏။

လူပေါင်းများစွာ လာကြသော်လည်း ပင်ကိုစွမ်းရည်
အမှတ်ဥပကျော်သူ တစ်ယောက်မှ မပါခဲ့ပေ။

"ကောင်းပြီလေ၊ ဥပကတော့ သိပ်မြင့်လွန်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ ၂၇၊
၂၈လောက် ဆိုရင်တော့ သိပ်မခက်ခဲပါဘူး" လင်းဖုန်းက
သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။ "ဒီတစ်ခေါက်
ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မလုပ်တော့ဘူး"

လင်းဖုန်းသည် ထိုကဲ့သို့ ပြောနေခဲ့သော်လည်း သူသည်
ယုံကြည်ချက်အချို့ ရှိနေပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
သူသည် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်မှ ပါရမီရှင် တစ်ယောက်အား
ရထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ သူသည် စိတ်အတွင်းတွင်
တစ်ယောက်ရှိနေသောကြောင့် သိပ်ပြီးမှ စိတ်မလှုပ်ရှားနေခဲ့ပေ။

ထိုသူသည် တောက်ယုတင်းပင် ဖြစ်သည်။

နတ်ရေကန်ဂိုဏ်း ပြိုကွဲသွားပြီးနောက်တွင် သူမနှင့် ဂိုဏ်းတို့၏
ဆက်သွယ်မှုမှာ ပြတ်တောက်သွားပြီ ဖြစ်၏။ လင်းဖုန်းသည် သူမ၏
အချက်အလက်များကို ကြည့်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

အရိုးအရင်းမြစ် ရေမှတ်၊ သဘောပေါက် နားလည်နိုင်စွမ်း ရေမှတ်၊
စိတ်စွမ်းအား ရေမှတ်နှင့် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ရှေ့မှတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

စုစုပေါင်း အမှတ်မှာ ၂၉မှတ် ဖြစ်သည်။ ၃၀ပြည့်ရန်

အနည်းငယ်သာ လိုတော့သည်။ အရိုးအရင်းမြစ်၊ သဘောပေါက်
နားလည်နိုင်စွမ်းနှင့် စိတ်စွမ်းအားတို့ အားလုံးမှာ ရမှတ်ဆီ
ဖြစ်ကြသည်။ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ အားနည်းနေသည်မှလွဲ၍
အားနည်းချက် သိပ်မရှိပေ။

သူမ၏ ရမှတ်သည် ၃၀မပြည့်သော်လည်း သူမ၏ အနာဂတ်
စွမ်းဆောင်ရည်များကို ခန့်မှန်း၍ ရသည်။ သူမသည် အနာဂတ်တွင်
မွေးမြူရမည့် ပစ်မှတ်အဖြစ် လင်းဖုန်း၏ မှတ်ထားခြင်းကို
ခံခဲ့ရသည်။

သာမန် ကောင်းချီးမင်္ဂလာ။ အကယ်၍ သူမသည် ကိုယ်တိုင်
မရှာနိုင်လျှင် ဂိုဏ်းမှနေ၍ သူမအား အရင်းအမြစ် ပစ္စည်းများ
ထောက်ပံ့မည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ယုံကြည်ချက် ရှိနေသော်လည်း ကျန်သောသူများမှာ
မသေချာနေခဲ့ပေ။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏ဂိုဏ်းကို ထူးချွန်သူများ အများအပြား
လာရောက်ခဲ့ကြသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသော်လည်း အလွန်
ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သူများကို မတွေ့ခဲ့ရပေ။

သို့သော်လည်း သူသည် ဘာမှမတတ်နိုင်ပေ။ ရိုးလင်မြို့တိုက်ပွဲ
အတွင်းတွင် လင်းဖုန်းသည် အားလုံးတို့၏ မျက်စိအတွင်းသို့
ရောက်သွားခဲ့သည်။ သူ၏တပည့်များ ဖြစ်ကြသော
ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ယွဲ့ဟုန်ယန်တို့သည် ရှိထျန်းရီနှင့်
ပိုင်ရှိချန်တို့အား ကျော်ဖြတ်နိုင်ကြကာ တောက်ပနိုင်ခဲ့သည်။
ဤကဲ့သို့သော အခြေအနေမျိုးတွင် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည် ဆက်လက်၍ ကြီးပွားဦးမည် ဖြစ်ကာ
ကျန်သောသူများအား စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်စေခဲ့သည်။

မဟာချင် အင်ပါယာနှင့် မဟာကျိုး အင်ပါယာတို့သည်
ဤတစ်ခေါက်တွင် လင်းဖုန်း၏ အကြံအစည်များကို ဖျက်လိုဖျက်ဆီး
မလုပ်ရုံပင် မကပဲ အကူအညီများပင် ပေးခဲ့သေးသည်။
သို့သော်လည်း ရှိယုနှင့် လျှပ်မန်းတို့သည် သူ့အား
တကယ်ကျေနပ်နေသည်ဟုဆိုလျှင် ချဲ့ကားပြောရာ

ကျသွားပေလိမ့်မည်။

လင်းဖုန်းက ခံတပ်ကို စောင့်ပေးနေ၍ ရှောင်ယန်၊ ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ကျန်သောသူများက ဆက်လက်၍ တိုးတက်လာပေလိမ့်မည်။
ပြီးတာနှင့် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ စွမ်းအားများသည် တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်လာခဲ့ကာ ကျင့်ကြံမှု မြင့်မြတ်နယ်မြေ နောက်တစ်ခုအဖြစ်သို့ သတ်မှတ်ခြင်း ခံရတော့မည် ဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းနှင့် ဆက်ဆံရေးကောင်းများ ရှိကြသော မြောက်ပိုင်းမျိုးနွယ်စုတို့၏ တော်ဝင်အိမ်တော်၊ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်ဂိုဏ်း၊ အလင်းစားမြန်ဂိုဏ်းနှင့် နေလစားဂိုဏ်းတို့သည် စိတ်သက်သာရာ ရနေကြမည် ဖြစ်သည်။

နဂါးတစ်ကောင်နှင့် မြွေတစ်ကောင်တို့သည် မိတ်ဆွေများ မဖြစ်နိုင်ဟု ဆိုရိုးစကားရှိသည်။ အဆင့်မတူသော သူများအဖို့ မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြရန် အလွန်ခက်ခဲပေသည်။ သူတို့သည် မိတ်ဆွေများ ဖြစ်နေကြသည့်တိုင်အောင် အဆင့်ကွာဟချက်များက ကြီးမားလာသည်နှင့် အမျှ သူတို့၏ ခင်မင်ရင်းနှီးမှုများက

နည်းပါးလာမည် ဖြစ်၏။

ဒါသည် သန်မာသောသူက အားနည်းသောသူကို
စွန့်လွှတ်လိုက်ခြင်းကြောင့် မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
တစ်ယောက်သည် အလွန်သန်မာလာပါက သူသည်
အခြားသူများ၏ အကြံဉာဏ်များကို ဂရုစိုက်တော့မည်
မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အခြားတစ်ဘက်တွင် အားနည်းသောသူသည် အခြားသူများ၏
သရော်လှောင်ပြောင်မှုကို ပို၍ပို၍ ခံလာရမည် ဖြစ်သည်။ သူသည်
ပို၍ စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်လာပြီး သူ၏မာနကို ထိခိုက်လာမည်
ဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၊ ပို၍တိကျစွာ ပြောရလျှင်
လင်းဖုန်းသည် လျှင်မြန်စွာနှင့် မြင့်တက်လာခဲ့သည်။
အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနှင့်
စူတောင်ဓားဂိုဏ်းတို့အား စိန်ခေါ်နိုင်သည့် အဆင့်သို့
ရောက်လာခဲ့၏။ ဒါသည် ကြီးမားလှသော အံ့အားသင့်မှုကို

ယူဆောင်လာခဲ့သလို ကျန်သောသူများက သူ့အား
လိုက်မမီနိုင်တော့ ဟူသော ခံစားချက်မျိုးကို ပေးစွမ်းနိုင်ခဲ့သည်။

သူတို့သည် သူတို့၏ အတွေးအမြင်များကို မပြောင်းလဲပဲ
သဘောထားများကို မပြင်ချင်၍ မဟုတ်ချေ။ လင်းဖုန်းနှင့် အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတို့၏ မြင့်တက်လာမှုများ
လွန်စွာမြန်ဆန်လွန်း၍ သူတို့အနေနှင့် ကိုင်တွယ်နိုင်ခြင်း
မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသည် ပထမအကြိမ် ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ
အခမ်းအနား လုပ်ခဲ့စဉ်က လာရောက်ခဲ့ကြသော
ကောင်းကင်မာစတာ ဓားဂိုဏ်းမှ လီတုန်ဟွေနှင့်
အလင်းဓားမြန်ဂိုဏ်းမှ မိုးပြာရောင်တိမ်တိုက် ဂရန်းမာစတာတို့သည်
အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်တွင်သာ ရှိကြသေး၏။

သို့သော်လည်း ယခုအချိန်တွင် အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် ဒုတိယ
အဆင့်တွင် ရှိနေကြသော နတ်ကောင်းကင် ဓားအကြီးအကဲနှင့်
အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာတို့သည်ပင်လျှင် လင်းဖုန်းအား

ရင်ဆိုင်ရန် ယုံကြည်ချက် မရှိခဲ့ကြပေ။

လင်းဖုန်းသည် အခန်းတစ်ခုအတွင်းတွင် ငြိမ်သက်စွာနှင့်
ထိုင်နေခဲ့သည်။ တပည့်များကို လက်ခံကြိုဆိုခြင်း အလုပ်အား
သူတပည့်များထံသို့ လွှဲထားခဲ့သည်။ ထိုတပည့်များ
ရောက်လာမှသာ သူက ပင်ကိုစွမ်းရည် စစ်ဆေးသည့် ကိရိယာဖြင့်
သူတို့၏ အလားအလာများကို စစ်ဆေးခဲ့သည်။

သင့်တော်သော သူများကို ခေါ်ထားခဲ့သော်လည်း တရားဝင်
လက်ခံခဲ့ခြင်း မရှိသေးပေ။ သူတို့အား ယာယီလက်ခံထားခြင်းမျှသာ
ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းတွင် သူတို့အား တရားဝင် စစ်ဆေးရန်
စမ်းသပ်ချက်တစ်ခု ရှိသေး၏။ မရိုးသားသော အကြံအစည်နှင့်
သူများကိုလည်း ကန်ထုတ်ခဲ့သည်။

မရိုးသားသော အကြံအစည်နှင့် သူများအတွင်းမှ
အရည်အချင်းရှိသူအချို့ ပါသွားသော်လည်း အများစုမှာ
သာမန်သာဖြစ်သည်။

"အိုဦး" လင်းဖုန်းက အတန်ငယ် မှင်သက်သွားခဲ့သည်။ ပါရမီရှိသူ တစ်ယောက်က ရုတ်တရက် ပေါ်လာခဲ့သည်။

"အရိုးအရင်းမြစ် ရေမှတ်၊ သဘောပေါက် နားလည်နိုင်စွမ်း ရေမှတ်၊ စိတ်စွမ်းအား ငါမှတ်၊ ကောင်းချီးမင်္ဂလာ ငါမှတ်" လင်းဖုန်းက လှမ်းကြည့်လိုက်ရာ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ပုံရိပ်လေး တစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ချစ်စရာကောင်းသော ကောင်မလေး တစ်ယောက်သည် သူမအား ကြိုဆိုနေကြသော ရှောင်ယန်နှင့် ယွဲ့ဟုန်ယန်တို့အား ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့် ကြည့်နေခဲ့သည်။

"သူမရဲ့ အချက်အလက် လေးမျိုးတို့က သိပ်မဆိုးဘူး" လင်းဖုန်းက အနည်းငယ် တွေးလိုက်သည်။ စုစုပေါင်း ၂ ရေမှတ်ရှိပြီး အရိုးအရင်းမြစ်နဲ့ သဘောပေါက် နားလည်နိုင်စွမ်းက ရေမှတ်ဆီရတယ်။ စိတ်စွမ်းအားက အနည်းငယ် သာမန်ဆန်ပြီး ကောင်းချီးမင်္ဂလာက သိပ်မထူးခြားပေမဲ့ လုံလောက်နေတယ်"

ခြုံ၍ကြည့်ရလျှင် သူမသည် အလားအလာကောင်းများ ရှိသည်။
သို့သော်လည်း သူမ၏ အလားအလာများသည်
ဖြစ်မြောက်လာမည်လော ဟူသည်မှာ အချိန်ယူ၍ ကြည့်ရမည်
ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းအား အံ့အားသင့်စေသည်မှာ
ထိုကောင်မလေးတွင် ကျင့်ကြံမှု အခြေခံများ ရှိနေခြင်း ဖြစ်သည်။
သူမသည် ချီသာဝက အဆင့်သို့ ရောက်နေပေပြီ။

"ဒီလောက်အသက်လေးနဲ့.." လင်းဖုန်းက စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့သည်။
သူသည် အချိန်အနည်းငယ်မျှ အသေအချာ အကဲခတ်လိုက်သည်။
သူမသည် အသက် ၁၁၊ ၁၂နှစ် လောက်သာ ရှိဦးမည်။ သူမသည်
ကျွင်းကျိန်နှင့် ရွယ်တူခန့်ဖြစ်ကာ အနည်းငယ် ငယ်ပေသည်။
သို့သော်လည်း သူမ၏ ကျင့်ကြံမှုသည် သူမထက် မြင့်နေခဲ့သည်။

သူတို့၏ ပင်ကိုစွမ်းရည်များမှာ သိပ်မကွာလှပေ။ သို့သော်လည်း
ကျင့်ကြံမှု အဆင့်များမှာ ကွာခြားလှသည်။ ကျွင်းကျိန်သည်
ရှေးဟောင်းယွင်ထန်း ကမ္ဘာမှ ကျွင်းမိသားစုမှ ဖြစ်ပြီး အင်မော်တယ်

ဝိညာဉ် အဆင့်မှ အကြီးအကဲ တစ်ယောက်ရှိသည်။ အမှန်အတိုင်း
ပြောရလျှင် သူမသည် ယုမိသားစု၊ ဟော်မိသားစုတို့နှင့်
သိပ်မကွာလှချေ။

ထိုကောင်မလေးသည် ကျင့်ကြံမှုအဆင့် ပိုမြင့်နေသည်။
အခြားစကားလုံးများဖြင့် ပြောရသော် သူမသည် လွန်ခဲ့သော
နှစ်ပေါင်းများစွာက ဂူကျိုးမြို့မှ ရှောင်ယန်ထက် အနည်းငယ်
ပိုသာပေသည်။

ဒါသည် သူမကျင့်ကြံထားသည့် တာအိုနည်းစနစ်များနှင့်
အရင်းအမြစ် များသည် ကျွင်းကျိန်ထက် ပိုသာနေသည်ကို
ပြသနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမသည် ရှောင်ယန်ငယ်စဉ်ကထက်
များစွာပိုသာပေသည်။

သူမသည် ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းမှ မဟုတ်ပဲ မိသားစု အတွင်းတွင်
ကျင့်ကြံနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့မဟုတ် သူမတွင် ဖုံးကွယ်ထားသော
ရည်မှန်းချက်များ ရှိနေသလော။

ရှောင်ယန်နှင့် ယွဲ့ဟုန်ယန်တို့မှာလည်း သူမကို ကြည့်လိုက်ပြီး
အတန်ငယ် အံ့အားသင့်သွားကြသည်။
သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်
ကြည့်လိုက်ကာ ယွဲ့ဟုန်ယန်က အရင်မေးလိုက်သည်။
"မင်းရဲ့နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ကောင်မလေးက ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "ကျွန်မကို ကျူးကော်ဝမ်ချိုးလို
ခေါ်ပါတယ်။ စီနီယာတို့ နှစ်ယောက်စလုံးကို ကျွန်မက
တွေ့ဖူးပါတယ်"

"မင်းက အရင်က တာအိုနည်းစနစ်တွေကို လေ့ကျင့်ဖူးတာလား"
ယွဲ့ဟုန်ယန်က မေးလိုက်သည်။ ကျူးကော်ဝမ်ချိုးက
သူမ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်၍ သာမန်သာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။
"ကျွန်မက ကျွန်မရဲ့ ဖခင်ဆီကနေ သင်ကြားခဲ့ပါတယ်"

ယွဲ့ဟုန်ယန်က မေးလိုက်၏။ "မင်းရဲ့အဖေက ဘယ်မှာလဲ"

ကျူးကော်ဝမ်ချိုးသည် အနည်းငယ် ဝမ်းနည်းသည့်ပုံ
ပေါက်သွားခဲ့သည်။ "သူက ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းကို
သွားမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ကျွန်မကို အထဲခေါ်သွားရမှာ
အန္တရာယ်ရှိလို့ ဒီနေရာကို လာခိုင်းပြီး တပည့်အဖြစ်နဲ့
စာရင်းသွင်းခိုင်းခဲ့ပါတယ်"

ရှောင်ယန်က ရုတ်တရက် ဖြတ်မေးလိုက်သည်။ "သူက မင်းကို
ဘာဖြစ်လို့ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို ဝင်ခိုင်းတာလဲ"

ကျူးကော်ဝမ်ချိုးက ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "သူပြောတာက အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း ခေါင်းဆောင်က အရမ်းအစွမ်းထက်တယ်။
တကယ်လို့ ကျွန်မက အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းကို ဝင်လိုက်ရင်
သူများတွေရဲ့ အနိုင်ကျင့်တာကို မခံရဘူး။ သူက ဟင်းလင်းပြင်
စစ်တလင်း အတွင်းကို ဝင်သွားရင်လည်း ကျွန်မရဲ့ လုံခြုံမှုကို
စိတ်ချရတယ်လို့ ပြောပါတယ်"

သူမ၏ စကားဆုံးသည်နှင့် ရှောင်ယန်နှင့် ယွဲ့ဟုန်ယန်တို့သည်
စိတ်ရှုပ်ထွေးသွားကြသည်။ အခန်းအတွင်းမှ လင်းဖုန်းသည်ပင်လျှင်
မှင်သက်သွားခဲ့၏။

အချိန်အနည်းငယ် ကြာမှသာ လင်းဖုန်းသည် သတိပြန်ဝင်လာခဲ့ကာ
သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်၍ ရယ်လိုက်သည်။ "ဒီကျူးကော်ဆိုတဲ့ လူက
တော်တော်နပ်တာပဲ"

ယွဲ့ဟုန်ယန်သည်လည်း ကျူးကော်ဝမ်ချိုးအား ကြည့်လိုက်ကာ
လင်းဖုန်းအတိုင်း တွေးမိလိုက်သည်။ သူမသည်
ဤအသက်အရွယ်နှင့် ဤကဲ့သို့ ကျင့်ကြံမှုများ ရှိနေသဖြင့်
သူမလေ့ကျင့်သော တာအိုနည်းစနစ်နှင့် အရင်းအမြစ်
ပစ္စည်းများသည် ထူးခြားနေမည်မှာ သေချာနေ၏။ ယွဲ့ဟုန်ယန်က
မေးလိုက်သည်။ "မင်းရဲ့အဖေ နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ကျူးကော်ဝမ်ချိုးက ပြန်ဖြေလိုက်၏။ "သူ့ရဲ့နာမည်က
ကျူးကော်ကျန်းပါ"

ရှောင်ယန်နှင့် ယွဲ.ဟုန်ယန်တို့သည် သူ့နာမည်ကို ယခင်က
ကြားဖူးသည့်ပုံ မပေါ်ပေ။

လင်းဖုန်းကမူ အနည်းငယ် သဘောပေါက်သွားခဲ့သည်။ "အိုး၊
လက်စသတ်တော့ သူကိုး။ သူ့သမီးကို ငါ့ဆီကိုလွှတ်လိုက်တာ
အဆန်းတော့ မဟုတ်ပါဘူး"

လင်းဖုန်းသည် သူ၏နာမည်ကို ယခင်က ကြားဖူးခဲ့သည်။
သို့သော်လည်း သူနှင့် ရင်းနှီးမှု မရှိခဲ့ပေ။ ထိုသူသည် သီးသန့်
ကျင့်ကြံသူတစ်ယောက် ဖြစ်၏။ သူ့တွင် တည်နေရာ အတည်တကျ
မရှိသော်လည်း သူ၏စွမ်းအားများမှာ အလွန်အစွမ်းထက်လှ၏။
သီးသန့်ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်အနေနှင့် သူသည် အင်မော်တယ်
ဝိညာဉ် တတိယ အဆင့်ရောက်အောင် ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့သည်။

နတ်ဘုရားနယ်မြေ အတွင်းမှ အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်
အကြီးအကဲများအတွင်းတွင် သူ၏နာမည်မှာ ကျော်ကြားလှသည်။

သူသည် သီးသန့်ကျင့်ကြံသူများအနက် အစွမ်းအထက်ဆုံးဟူ၍
သတ်မှတ်ခြင်း ခံထားရသည်။

သို့သော်လည်း သူသည် လူထူးလူဆန်း တစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူ၏
စိတ်ထားကို ခန့်မှန်း၍ မရပေ။ သူသည်လည်း လွန်စွာ
အကာအကွယ် ပေးတတ်သောသူ ဖြစ်သည်။ တစ်ချိန်က
အမှားလုပ်ခဲ့မိသော သူ၏သားကို ကာကွယ်ရန် မဟာမိုးကြီး
ကျောင်းတော်နှင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့သေးသည်။

ယခုအချိန်တွင် သူ၏သမီးအား လင်းဖုန်းထံသို့ ပို့လွှတ်လိုက်ခြင်းမှာ
လင်းဖုန်းကလည်း သူကဲ့သို့ပင် အကာအကွယ်ပေးတတ်သောသူ
ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းအား ခါလိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။
"ကျုပ်တို့က အရင်က မတွေ့ဖူးကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက
ကျုပ်အပေါ်မှာ ယုံကြည်ချက်ရှိတော့ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားသမီးကို
ပစ်မထားပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သူမက ကျုပ်ရဲ့ စမ်းသပ်မှုကို
အရင်ကျော်ဖြတ်နိုင်ရမှာပေါ့"

ကျူးကော်ဝမ်ချိုးအား လက်ခံပြီးနောက်တွင် သူသည်
ရက်ပေါင်းအနည်းငယ် ထပ်စောင့်ခဲ့သေးသည်။ အချိန်ကျပြီဟု
ခံစားလိုက်ရသောအခါ သူသည် ဒုတိယအကြိမ် ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ
အခမ်းအနား ကျင်းပတော့မည်ဟု ကြေညာလိုက်သည်။

ရိုးလင်မြို့၏ အပြင်ဘက်မှ တောင်ပိုင်းကောင်းကင်တွင် ခရမ်းရောင်
တိမ်တိုက်များက ပေါ်လာခဲ့ကာ အဖြူရောင်ကျောက်စိမ်း
နတ်တောင်တစ်တောင်က ဟင်းလင်းပြင်အတွင်းမှ ပေါ်လာခဲ့သည်။

ဂိုဏ်းအတွင်းသို့ ဝင်လာကြသူတို့သည် ရှောင်ယန်နောက်မှနေ၍
ရိုးလင်မြို့သို့ ရောက်လာကြသည်။ သူတို့သည် သူတို့၏ အရှေ့မှ
ပုံရိပ်အား မှင်သက်ရှုမောစွာနှင့် ကြည့်နေခဲ့ကြသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၅

အပိုင်း ၆၀၅ : ရန်သူတို့၏ ရောက်လာခြင်း

လင်းဖုန်းသည် ယုကျင်းတောင်ထိပ်မှာ မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်၏ အဓိကနေရာတွင် ထိုင်နေခဲ့သည်။ သူနှင့် မျက်စောင်းထိုးနေရာမှ တစ်ဘက်တစ်ချက်စီတွင် ရှိကျုံးယွဲ့၊ အလင်းဓားမြန် ဓားမာစတာ၊ အပြာရောင်ခန်းမ သူတော်စင်နှင့် အခမ်းအနားသို့ ဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည်များတို့က နေရာအသီးသီးတွင် ထိုင်နေကြသည်။

အားလုံးတို့သည် မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်၏ အပေါ်တွင် ပြသနေသော အလင်းတန်း ပုံရိပ်များကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့် စောင့်ကြည့်နေကြ၏။

လင်းဖုန်းသည် သူ့ထိုင်ခုံမှ လက်ရန်းအား အသာခေါက်လိုက်ရာ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက် တစ်တန်းသည် ယုကျင်းတောင်မှ ဆင်းသက်လာ၍ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်လှေကားများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းသွားခဲ့ပြီး ရှိုးလင်မြို့ပြင်မှ လူအားလုံးတို့၏ အရှေ့တွင် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။

အားလုံးတို့သည် ဤခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်လှေကားများကို သိလိုစိတ် ပြင်းပြစွာနှင့် ကြည့်နေခဲ့ရာ လင်းဖုန်း၏ အသံက ပေါ်လာခဲ့သည်။ "ဒီလှေကားအပေါ်ကို တက်လာကြပါ။ တောင်ထိပ်ကို ရောက်နိုင်တဲ့သူတွေက နေခဲ့လို့ရမယ်။ အချိန်အကန့်အသတ်က တစ်ရက်ဖြစ်တယ်။ အခုကနေစပြီ"

အားလုံးတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ရှုပ်ထွေးနေသော အကြည့်များနှင့် ကြည့်လိုက်ကြကာ လှေကားအပေါ်သို့ စတင်တက်လိုက်ကြသည်။

အစပိုင်းတွင် ဘာမှမဖြစ်သော်လည်း သူတို့သည် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များ အနောက်သို့ လိုက်လာ၍ လှေကားပေါ်သို့

တက်လိုက်သောအခါ သူတို့၏ အရှေ့မှ ခရမ်းရောင်
တိမ်တိုက်များသည် ပို၍ပို၍ ထူထဲလာကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင်
မြူနီးဇွေများ ဖြစ်သွားကြ၏။ အားလုံးတို့သည် သူတို့၏ အရှေ့တွင်
ဘာရှိနေသည်ကိုပင် မတွေ့နိုင်တော့ပေ။ ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို
ကြည့်လိုက်ကြရာ သူတို့၏ဘေးမှ အပေါင်းအဖော်များသည်
ပျောက်ကွယ်သွားပြီကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။

ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များအတွင်းမှ လှေကားများပေါ်တွင်
တစ်ယောက်သည် ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်ပေ။ အော်လိုက်လျှင်လည်း
ပြန်ဖြေမည့်သူ မရှိပေ။ ကမ္ဘာအတွင်းတွင် သူတစ်ယောက်တည်း
ကျန်ခဲ့သည်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ဘာပဲပြောပြော အားလုံးတို့သည် ငယ်ငယ်လေးပင်
ရှိကြသေးသည်။ အချို့ မိသားစုကြီးများမှ လာခဲ့သောသူများသည်
အစပိုင်းတွင် တည်ငြိမ်နေခဲ့သေးသော်လည်း
အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ သူတို့သည် ပို၍ပို၍
ပြာယာခတ်လာကြ၏။ ပင်ကိုစရိုက် မျိုးစုံတို့က ပေါ်လာကြသည်။

အချို့သူများမှာ တောင်ထိပ်သို့ရောက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
ဆက်တက်နေကြသော်လည်း အချို့မှာ ခေါင်းမပါသော
ယင်ကောင်များကဲ့သို့ ဦးတည်ရာမဲ့ လျှောက်သွားနေကြ၏။
ဤငရဲကဲ့သို့သော ပတ်ဝန်းကျင်မှ လွတ်မြောက်ရန်အတွက်
အနောက်သို့ ပြန်လှည့်ကာ ပြန်ဆင်းကြသည်သူများပင်
ရှိကြသေးသည်။

ထူးချွန်ထက်မြက်သော သူအချို့သာလျှင် ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ခဲ့ကြသည်။
သူတို့သည် သူတို့၏ အာရုံများကို အသုံးပြုကာ လှေကားပေါ်သို့
တက်လာကြသည်။

သို့သော်လည်း သူတို့ ရှေ့ဆက်လာသည်နှင့် မရေမတွက်နိုင်သော
ပုံရိပ်များက သူတို့၏ အရှေ့တွင် ပေါ်လာကြသည်။ သူတို့သည်
ပုံရိပ်များကို ခွဲခြားနိုင်ခြင်း မရှိကြပေ။ ခရမ်းရောင်
တိမ်တိုက်များသည် သူတို့၏ စိတ်အတွင်းမှ အရာများကို ဖတ်ပြီးမှ
ပုံရိပ်များအဖြစ် ဖန်ဆင်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။
အစမ်းသပ်ခံနေကြသော သူတိုင်းသည် မယုံနိုင်အောင်
ဖြစ်နေကြသည်။

သူတို့၏ ရင်အတွင်းမှ မိစ္ဆာစိတ်ရိုင်းများသည် သူတို့၏ အရှေ့တွင်
ပေါ်လာကြသည်။

ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်အတွင်းတွင်
လင်းဖုန်းသည် မလှုပ်ရှားပဲ ထိုင်နေခဲ့သည်။ သူသည် အလင်းတန်း
ပုံရိပ်များ အတွင်းမှ ပင်ကိုစရိုက် အမျိုးမျိုးတို့ကို ကြည့်နေရင်း
ဘာမှဂရုမစိုက်သကဲ့သို့ အမူအရာ မပြောင်းခဲ့ပေ။

သို့သော်လည်း ခန်းမဆောင်အတွင်းမှ ကျန်သောသူများ
အားလုံးတို့သည် အနည်းငယ် မသက်မသာ ဖြစ်နေခဲ့သည်။
လင်းဖုန်းသည် သူဂိုဏ်းကို ဝင်ချင်နေသောသူများ၏
ကျောထောက်နောက်ခံကို စစ်ဆေးရုံသာဖြစ်ပြီး သူတို့၏
လျှို့ဝှက်ချက်များကို ဖော်ထုတ်ရန် စိတ်မဝင်စားခဲ့ပေ။
သို့သော်လည်း သူတို့သည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား
ပစ်မှတ်ထားခဲ့ပါက အဖော်ထုတ်ခံခဲ့ရမည် ဖြစ်သည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ကာ သူ၏
လက်သီးများကို ဆုပ်လိုက်ပြီး လင်းဖုန်းထံသို့ တောင်းပန်သည့်
အနေနှင့် ဦးညွှတ်လိုက်သည်။

လင်းဖုန်းက လက်ဟန်ပြလိုက်ရာ ထိုသူသည် ခေါင်းကိုငုံ၍
ခန်းမဆောင် အတွင်းမှ ထွက်သွားခဲ့သည်။ သူသည်
ဆက်ကြည့်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပဲ တောင်ပေါ်မှ ဆင်းသွားခဲ့သည်။

ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များသည် အကျင့်စရိုက်
မကောင်းသောသူများကို ဖယ်ရှားပေးခဲ့ရုံသာမက မကောင်းသော
အကြံအစည်နှင့် သူများကိုပါ ဖယ်ထုတ်ပေးခဲ့သည်။

နောက်ဆုံးတွင် လူ၂၀၀ခန့်တို့သာ ယုကျင်းတောင်ပေါ်သို့
တက်လာနိုင်ကြ၍ မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင် အရှေ့သို့
ရောက်လာနိုင်ကြသည်။

ရှေ့ဆုံးမှလူများမှာ လီယွမ်ဖန်း၊ လော်ချင်းဂူ၊ တောက်ယုတင်းနှင့်

ကျူးကော်ဝမ်ချိုးတို့ ဖြစ်ကြ၏။

သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှုများကြောင့် သို့မဟုတ် သူတို့၏
ပင်ကိုစရိုက်များကြောင့် သူတို့သည် လှေကားပေါ်သို့ အလျင်မြန်ဆုံး
တက်လာနိုင်ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။

တပည့်တစ်သိုက်တို့အား ရှောင်ယန်နှင့် ဇူရီတို့က
ဦးဆောင်လာခဲ့ကာ လင်းဖုန်းအား ဦးညွှတ်၍
နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

ဂိုဏ်းဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနား ပြီးဆုံးသွားသောအခါ ရှောင်ယန်နှင့်
ဇူရီတို့က သူတို့အား ခေါ်သွားကြသည်။ လင်းဖုန်းက ရှိကျုံးယွဲ့နှင့်
ကျန်သောသူများအား ကြည့်လိုက်သည်။ "ကျုပ်က နောက်ပိုင်းမှာ
မဟာချင် အင်ပါယာကို အားကိုးရမယ်။ ရှုကျုံးမြို့ကို ဂိုဏ်းထဲကို
ဝင်ချင်လို့ လာတဲ့သူတွေရှိရင် ကျုပ်ကို ကူညီပါဦး"

ရှိကျုံးယွဲ့က သူ၏ခေါင်းကိုညိတ်လိုက်သည်။ "ဒါပေါ့၊ ဒါပေါ့။

မာစတာလင်း။ ခင်ဗျားက အားနာနေစရာ မလိုပါဘူး"

ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်းသည် အားလုံးတို့အား နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး
တောင်အောက်သို့ ပို့လိုက်သည်။ ထိုနောက်သူသည်
ခွန်းလွန်တောင်သို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဤတွင်သူ၏ ရှိုးလင်မြို့သို့ ခရီးမှာ အဆုံးသတ်သွားခဲ့သည်။

အကယ်၍ လင်းဖုန်းက စိတ်မကျေနပ်သည့် တစ်စုံတစ်ရာ ရှိခဲ့ပါက
ဒါသည် ဒုတိယ အသုတ်မှ တပည့်များသည် သာမန်ထက်
အနည်းငယ်မျှသာ သာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် နောက်ထပ်
ပါရမီရှင် တပည့်များကို အသေအချာ သတိထား၍ လိုက်ရှာရမည်
ဖြစ်သည်။

ယုကျင်းတောင်ပေါ်တွင် တပည့်ခန်းမဆောင်သည် ပို၍
ကျယ်ပြန့်လာခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ဇူရီသည် အားလုံးတို့ကို
အိပ်ဆောင်များသို့ ခေါ်သွားခဲ့ပြီး လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ

ပြောလိုက်သည်။ "ဒီကနေ့ဟာ ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားလုပ်တဲ့
နေ့ဖြစ်တယ်။ အကြီးအကဲတွေက အရိုအသေ ပြုပြီးသွားရင်
မင်းတို့ကို နားနေတဲ့ နေရာကို ပို့ပေးမယ်။ ကျင့်ကြံမှု
မရှိတဲ့သူတွေအဖို့ မင်းတို့ကို အခြေခံ နည်းစနစ်တွေက
စပြီးသင်ပေးမယ်။ မနက်ဖြန်မှ စကြတာပေါ့"

အားလုံးတို့က ရိုသေစွာဖြင့် ပြန်ဖြေလိုက်ကြသည်။
"ကျွန်တော်တို့က အကြီးအကဲရဲ့ ညွှန်ကြားချက်တွေကို
လိုက်နာပါမယ်"

ဇူရီက ဆက်ပြောလိုက်သည်။ "ကျင့်ကြံမှု ရှိပြီးသားသူတွေ အနေနဲ့
မင်းတို့ရဲ့ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်က ဘယ်လောက်ပဲရှိရှိ
နောက်ဘက်ကျရင် စမ်းသပ်မှုတစ်ခုရှိမယ်။ ဒါက
ဘယ်သူ့လက်အောက်မှာ သင်ယူရမလဲ ဆိုတာနဲ့ ဘာတွေကို
လေ့လာရမလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်ဖို့ဖြစ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
အနားယူပြီး တောင်ပေါ်က စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တွေနဲ့
ရင်းနှီးမှုရှိအောင် လုပ်လိုက်ဦး"

လီယွမ်ဖန်း၊ လော်ချင်းဂူ၊ တောက်ယုတင်းနှင့်
ကျန်သောသူများသည် အသီးသီး ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ကြကာ
သူတို့၏ အဆောင်များထံသို့ သွားရောက်ကာ
အနားယူလိုက်ကြသည်။

တပည့်ခန်းမဆောင်မှ တပည့်အကြီးများသည် အခုမှ
ရောက်လာကြသော တပည့်သစ်များကို အကဲခတ်နေကြသည်။

"ကျင့်ကြံမှု မရှိတဲ့သူတွေကို ထားလိုက်ပါတော့။ အတွေ့အကြုံ
ရှိတဲ့သူတွေ အနေနဲ့ သူတို့က စမ်းသပ်မှုကို အောင်မြင်သွားနိုင်ရန်
ငါတို့ကို ကျော်သွားတော့မှာပေါ့" တစ်စုံတစ်ယောက်က
စိုးရိမ်ပူပန်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။

သူ၏ဘေးမှ တစ်ယောက်က နှာမှတ်လိုက်၏။ "သူတို့က ကျင့်ကြံမှု
ကျောထောက်နောက်ခံရှိတဲ့ မိသားစုတွေက လာခဲ့တာ။ သူတို့က
ငယ်စဉ်ကတည်းက ကျင့်ကြံခဲ့ရပြီး အရင်းအမြစ် ပစ္စည်းတွေကို
သုံးခဲ့ရတယ်။ ငါကလည်း ဒီလိုမျိုး ကျောထောက်နောက်ခံရှိရင်
သူတို့ထက်တောင် ပိုကောင်းဦးမယ်"

အားလုံးတို့သည် ဆွေးနွေးနေကြစဉ် ဇူရီ၏ အသံက ပေါ်လာခဲ့သည်။ "မင်းတို့အားလုံးကလည်း နောက်သရက်က စမ်းသပ်မှုကို ဝင်ဖြေလိုရတယ်။ အချိန်ပိုတွေ ရှိနေခဲ့ရင် မင်းတို့ရဲ့ နည်းစနစ်တွေကို လေ့လာနေပါလား"

အချို့သူများမှာ အနည်းငယ် စိုးရိမ်နေကြသော်လည်း အများစုတို့မှာ စိတ်လှုပ်ရှားနေကြသည်။ "ကောင်းလိုက်တာ။ ငါက အရင်နှစ်က မအောင်မြင်ခဲ့ဘူး။ အခုအချိန်မှာ အခွင့်အရေး ထပ်ရပြီ။ သေချာအောင်အောင် ကြိုးစားပြီး တရားဝင်တပည့် ဖြစ်အောင်လုပ်မယ်ကွ"

"ဟုတ်တယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ တစ်နှစ်လုံး ငါတို့က တောင်ပေါ်မှာ ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး လေ့ကျင့်နေခဲ့တာ။ ဒီအခွင့်အရေးကို စောင့်မျှော်နေခဲ့တာ မဟုတ်လား"

တပည့်ကြီးများက စိတ်လှုပ်ရှားနေခဲ့ကာ တပည့်သစ်များကလည်း

လာမည့် စစ်ဆေးမှုကို စောင့်စားနေကြသည်။

ထိုမြင်ကွင်းသည် လီရှင်းဖေး၊ ရှုယွင်စန်းနှင့် ကျန်သောသူများ၏
မျက်လုံးအတွင်းသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သောအခါ သူတို့သည်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ကြကာ
ရယ်လိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် အတိတ်က စမ်းသပ်မှုများကို
ရင်ဆိုင်ခဲ့ရစဉ်ကလည်း အလွန်ကို စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည်။

လျှို့ဝှက်ဖုန်းက ရယ်လိုက်သည်။ "ဒီတစ်ခေါက်မှာ ဘယ်နှစ်ယောက်
အောင်မလဲဆိုတာကို စိတ်ဝင်စားနေမိတယ်"

ရှုယွင်စန်းက ပြောလိုက်သည်။ "ရဲဘော်လီက
အောင်လောက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျင့်ကြံမှု အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့
မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို တွေ့လိုက်သေးတယ်။
ရဲဘော်လီထက်တောင်မှ ပိုမြင့်သေးတယ်။ သူမက
အခြေခံအုတ်မြစ် အလယ်အလတ် အဆင့်၊ ဒါမှမဟုတ်
နောက်ဆုံးအဆင့်ကိုတောင် ရောက်နေလောက်ပြီ"

ဖက်တီးက သူ၏လျှာကို ထုတ်လိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင် သူမက နံပါတ်ငါးဦးလေးလောက်ကို အစွမ်းထက်နေပြီ မဟုတ်လား" လျှို့ဝှက်ဖုန်းသည် သူ၏ခေါင်းအား ရိုက်လိုက်သည်။ သူသည် မစဉ်းစားမဆင်ခြင်ပဲနှင့် ထပ်မံ၍ လျှောက်ပြောနေခဲ့သည်။

ယင်းလော်ရှသည် တပည့်ခန်းမဆောင်အား ကြည့်လိုက်ကာ အနည်းငယ် စိတ်ပျံ့လွင့်နေခဲ့သည်။ သူသည် ခေတ္တမျှ ဝိုင်တွေနေခဲ့ကာ ဘာမှမပြောခဲ့ပေ။ ပြီးနောက် သူသည် လှည့်ထွက်သွားခဲ့သည်။

လျှို့ဝှက်ဖုန်းက ယင်းလော်ရှအား ကြည့်လိုက်၏။ "သူကဘာဖြစ်လို့ ထွက်သွားတာလဲ"

လီရှင်းဖေးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။ "ကြည့်ရတာ သူက သွားပြီးတော့ ကျင့်ကြံမှုတွေ လုပ်တော့မယ်နဲ့တူတယ်"

ယင်းလော်ရှသည် လွန်စွာ ပြိုင်ဆိုင်လိုစိတ် အားကြီးသူ ဖြစ်၏။
သူနှင့် ရှုယွင်စန်းတို့သည် ဒုတိယမျိုးဆက် တပည့်များအတွင်းတွင်
ထိပ်ဆုံးမှသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူသည် ရှုယွင်စန်းအား အမြဲတမ်း
သူ၏တယောက်တည်းသော ယှဉ်ပြိုင်ဘက်အဖြစ်
သဘောထားနေခဲ့သည်။ လီရှင်းဖေးနှင့် လျှိုရှုဖုန်းတို့ကိုပင်
သူ၏ပြိုင်ဘက်များအဖြစ် မသတ်မှတ်ခဲ့ပေ။

သို့သော်လည်း ယခုလက်ခံလိုက်သည့် တပည့်အသစ်များ
အတွင်းတွင် လီယွမ်ဖန်း၊ တောက်ယုတင်း၊ ကျူးကော်ဝမ်ချိုးနှင့်
လော်ချင်းဂူကပင်လျှင် သူ့အား ကြီးမားသော ဖိအားများကို
ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

စကားပြောနေမည့်အစား သူသည် ပြန်ကာ ကျင့်ကြံနေတော့မည်
ဖြစ်သည်။

ရှုယွင်စန်းသည်လည်း လျှိုရှုဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများကို
နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။ "ငါလည်း ကောင်းကင်ဘုံကျောင်းကို
ပြန်ဦးမယ်။ နောက်မှ ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့"

ကျန်သောသူများကလည်း မအံ့သြနေကြပေ။ သူနှင့်
အချိန်ကြာမြင့်စွာ ပေါင်းသင်းလာအပြီးတွင် ရှုယွင်စန်းသည် ပြင်ပမှ
ယဉ်ကျေးသော အမူအရာအောက်တွင် ပြိုင်ဆိုင်လိုစိတ် ပြင်းထန်စွာ
ရှိကြောင်းကို သူတို့ကလည်း သိထားကြသည်။ ရှုထောင့်တစ်ခုမှ
ကြည့်လိုက်လျှင် သူသည် ယင်းလော်ရှနှင့် တူပေသည်။

လျှို့ဝှက်စွာ သူ၏ခေါင်းကိုခါလိုက်သည်။ "ဖိအားတွေက
အရမ်းကြီးတယ်။ တကယ့်ကို အလွန်ကြီးမားတယ်။ ဒါပေမဲ့
ဖိအားတွေက လုံ့ဆော်မှုကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်"

သူကပြုံးလိုက်၏။ "သူတို့နဲ့စာရင် ငါက ငါတို့ရဲ့ အကြီးအကဲတွေက
ဖိအားပိုပေးနေတယ်လို့ ခံစားနေမိတယ်"

ယန်ဂူဝေက သူ၏နှုတ်ခမ်းတို့အား တွန့်လိုက်သည်။ "အငယ်ဆုံး
ဂိုဏ်းတူဦးလေးက အခုမှ ၁၃နှစ်ပဲ ရှိသေးတာလား။ ဒါက
အတော်ကို ကြောက်စရာ ကောင်းတာပဲ"

ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ တပည့်များသည် တိုက်ရိုက်ထုတ်လွှင့်
ပြသနေမှုများကို ကြည့်ခဲ့ရသည်။ သူတို့အနက်မှ အချို့သည်
နဂါးတိုက်ပွဲ စင်မြင့်ထံသို့ လိုက်သွားခဲ့ကာ ရှိထျန်းဟောင်နှင့်
ရှိထျန်းရီတို့၏ တိုက်ပွဲအား ကြည့်ရှုခဲ့ရသည်။

ထိုကြောက်မက်ဖွယ်ရာ မြင်ကွင်းသည် သူတို့၏ စိတ်အတွင်းတွင်
ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ရှိထျန်းဟောင်သည် ယခုမှ အသက်၁၃နှစ်သာ
ရှိသေး၏။ သူတို့အားလုံးတို့ထက် အသက်ငယ်ကာ ကြီးမားသော
ဖိအားများကို ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

"ရှိထျန်းရီကလည်း အလွန်ကို သန်မာတယ်" လီရှင်းဖေးက
ပြောလိုက်သည်။ "အခြေတည် ဝိညာဉ် စဉ်းပိုင်း အဆင့်မှာ ရှိပြီး
အခြေတည် ဝိညာဉ် အဆင့်မှာ ပြိုင်ဘက် အနည်းငယ်သာ ရှိတယ်။
အငယ်ဆုံး ဦးလေးက သူ့ကို ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်နဲ့
အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါက ဘာကို ဆိုလိုနေသလဲဆိုရင်
အငယ်ဆုံးဦးလေးက အရမ်းသန်မာနေတာ ဖြစ်တယ်။ ရှိထျန်းရီက
အားနည်းနေတာ မဟုတ်ဘူး"

အားလုံးတို့သည်လည်း တူညီသော အတွေးများ ရှိနေကြသည်။
ယန်ဝူဝေက ရုတ်တရက် ရယ်လိုက်၏။ "ဒါပေမဲ့ နောက်ဆုံးပိတ်
အိတ်နဲ့လွယ်သွားတာက ဂရန်းမာစတာပဲ။ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းနဲ့ စုတောင်မားဂိုဏ်းတို့က သူ့အရှေ့မှာ
ဘာမှမတတ်နိုင်ကြဘူး။ ကြည့်ရတာ အရသာ ရှိလိုက်တာ"

လျှိုရှုဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများက ပြီးလိုက်ကြသည်။ လျှိုရှုဖုန်းက
သူ၏ပုခုံးအား ပုတ်ကာပြောလိုက်သည်။ "မင်းက
လေလုံးထွားနေပြန်ပြီ။ ဂရန်းမာစတာတို့ရဲ့ တိုက်ပွဲဟာ ငါတို့
လက်လှမ်းမမှီပဲ နားမလည်နိုင်ဘူး။ ငါတို့မြင်ခဲ့ရတာ
လင်းလက်နေတဲ့ အလင်းတန်း ပုံရိပ်တွေပဲ။ အထဲက
နက်နဲဆန်းကြယ်မှုတွေကို မသိနိုင်ဘူး"

ယန်ဝူဝေက လေမလျှော့ခဲ့ပေ။ "ငါက နားမလည်ပေမဲ့
ဂရန်းမာစတာ အနိုင်ရသွားတာကိုတော့ သိတယ်"

သူတို့တတွေသည် အကြိတ်အနယ် အားပါးတရ ဆွေးနွေးလျက်
ရှိကြသည်။ လင်းဖုန်းသည် မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်တွင်
ထိုင်နေခဲ့ကာ သူ၏တပည့်များကို ကြည့်နေခဲ့သည်။
သူ၏မျက်နှာတွင် အပြုံးတစ်ခုပေါ်လာခဲ့သည်။ "သူတို့တတွေက
ဂိုဏ်းရဲ့ အနာဂတ်တွေ ဖြစ်ကြတယ်"

*****

ထိုအချိန်တွင် ဟင်းလင်းပြင် စစ်တလင်း အတွင်းတွင်
မာန်ဟုန်ပြင်းနေသော လေဟာနယ် မိုးကြိုးမုန်တိုင်းတစ်ခုက
စတင်ငြိမ်သက်သွားချိန်ဖြစ်သည်။

လေဟာနယ် အတွင်းတွင် အက်ကွဲကြောင်းတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့ကာ
လူသားပုံရိပ်အချို့က ထွက်လာကြသည်။ သူတို့သည် ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ် အတွင်းတွင် မြေပြင်ပေါ်တွင် ရပ်နေသကဲ့သို့
နေနေကြ၏။

သူတို့အားလုံးတို့သည် ဝတ်ရုံနက်များကို ဝတ်ထားကြကာ သူတို့၏ ပုံသဏ္ဌာန်များကို အသေအချာ မမြင်နိုင်ခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် သေမင်းခန်းမမှ သံတမန်များနှင့် တူနေကြ၏။

သူတို့၏ ခေါင်းဆောင်က ပြောလိုက်သည်။ "ငါတို့ရဲ့ ပစ်မှတ်က ရှိထျန်းဟောင်ရဲ့ မိဘတွေနဲ့ အဘိုးဖြစ်တယ်"

အားလုံးတို့က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရာ ခေါင်းဆောင်က ဆက်ပြောလိုက်သည်။ "အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက ငါတို့ သေမင်းခန်းမရဲ့ သံတမန်ကို ဖမ်းခေါ်ထားတယ်။ ငါတို့က ဒီကိစ္စကို အလေးမထားလို့မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ခန်းမသစ်က တံခါးပိတ် ကျင့်ကြံနေလို့ သူ့ကို အနှောင့်အယှက် ပေးလို့မသင့်ဘူး။ ငါတို့က ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဖြေရှင်းရမယ်"

"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းရဲ့ ကျင့်ကြံမှုအဆင့်က အရမ်းမြင့်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဆီမှာ အားနည်းချက်တစ်ခုရှိတယ်။ ဒါကသူ့ရဲ့ တပည့်တွေပဲ။ ရှိထျန်းဟောင်က သူ့ရဲ့ အချစ်ဆုံး တပည့်လေးဖြစ်တယ်။ ရှိထျန်းဟောင်ရဲ့ အားနည်းချက်ကလည်း

သူ့ရဲ့ မိသားစုဖြစ်တယ်"

"သူ့ရဲ့ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ မိဘတွေနဲ့ အဘိုးကို ငါတို့
လတ်တလောမှာ တွေ့ထားခဲ့တယ်။ အခုအချိန်မှာ သူတို့ကို အရင်
ဖမ်းဆီးပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်ရမလဲဆိုတာကို ဆုံးဖြတ်မယ်"
ခေါင်းဆောင်၏ လေသံမှာ ပို၍လေးနက်လာခဲ့ပြီး အထူးပြု၍
ပြောလိုက်သည်။ "ဒါပေမဲ့ ငါတို့က အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း
ခေါင်းဆောင်ကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လို့ မရဘူး။ သူက ဟင်းလင်းပြင်
စစ်တလင်း အတွင်းကို အလွယ်တကူနဲ့လာမှာ မဟုတ်ပေမဲ့ ငါတို့က
သူ့ကိုတွေ့ခဲ့ရင် ဒီအစီအစဉ်ကို ချက်ချင်း စွန့်လွှတ်ရမယ်။
ဘေးကင်းလုံခြုံမှုက ပထမ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တယ်"

"ခန်းမသစ်က တံခါးပိတ် ကျင့်ကြံရာကနေ ထွက်လာမှ သူနဲ့
ရင်ဆိုင်လို့ရမယ်"

အားလုံးတို့သည် သူတို့၏ ခေါင်းများကို ညိတ်လိုက်ကြသည်။
သူတို့သည် ယခင်က သတိမထားခဲ့လျှင်ပင် ရှိုးလင်မြို့တိုက်ပွဲသည်
သူတို့ကို သတိထားမိစေခဲ့သည်။

"သူ့ရဲ့စွမ်းအားက ကြီးမားပေမဲ့ ငါတို့က လက်စားချေ မရဘူးလို့ မဆိုလိုဘူး။ ခေါင်းဆောင်က ပြောလိုက်သည်။ "သေမင်းခန်းမကို ရန်စတဲ့သူတွေက တစ်ယောက်မှ ဇာတ်သိမ်းမလှကြဘူး"

"အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းနဲ့ စူတောင်ဓားဂိုဏ်းနဲ့ ရင်ဆိုင်နေတဲ့ အချိန်မှာ ငါတို့က ပြင်ဆင်မှုတွေ လုပ်ထားရမယ်။ ပြီးတာနဲ့ ငါတို့က အကောင်းဆုံး အခွင့်အရေးကို စောင့်နေရမယ်။ ဘယ်သူကပဲ နိုင်နိုင် ငါတို့အတွက် အကျိုးအမြတ် ရှိတယ်"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၆

အပိုင်း ၆၈၆ : တောင်များကို ရွှေ့ကာ ပင်လယ်များကို ဖန်ဆင်းခြင်း

ယုကျင်းတောင်ပေါ်တွင် လင်းဖုန်း၏ သဘာဝလွန် အသိစိတ်သည်
တပည့်ခန်းမဆောင် အတွင်းမှ အားလုံးတို့အား
အကဲခတ်နေခဲ့သည်။ ယေဘုယျအားဖြင့် အရည်အသွေးများသည်
လက်ခံနိုင်သော်လည်း လွန်ကဲစွာ ထူးချွန်နေသောသူများ
မရှိကြပေ။

လီယွမ်ဖန်းနှင့် လော်ချင်းတို့မှလွဲ၍ ပင်ကိုစွမ်းရည်
အချက်အလက်များ အမှတ်၃၀ကျော်သူ တစ်ယောက်မှ မရှိကြပေ။

အနည်းငယ်ပို၍ ထူးချွန်သူများမှာ တောက်ယုတင်းနှင့်
ကျူးကော်ဝမ်ချိုးတို့သာ ရှိကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်တို့သည် နှစ်ပေါင်း၅၀အတွင်း
အခြေတည်ဝိညာဉ်အား ဖော်ဆောင်နိုင်မည် ဆိုသည်မှာ
ကြီးမားသော မေးခွန်းဖြစ်သည်။ အရာအားလုံးတို့သည်
ကံကြမ္မာအပေါ်တွင်သာ မူတည်နေသည်။

လင်းဖုန်း၏ ပုံစံမှာ အဆိုးဆုံးကို တွက်ဆထားခြင်း ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် သူသည် သူတို့အား စွမ်းအားရှိသလောက်
ပြုစုပျိုးထောင်ပေးမည် ဖြစ်သော်လည်း သူတို့အား နှစ်ပေါင်း၅၀
အပြီးတွင် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်သို့ ရောက်ရှိရန်သာ
မျှော်လင့်ထားသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ
ကျင့်ကြံသူ၁၀ယောက်အတွက် နေရာများ လိုနေသေးသည်။
သူသည် ထိုကဲ့သို့ ကျင့်ကြံနိုင်မည့် ပါရမီရှင်များကို
ထပ်မံရှာဖွေနေရမည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း၏ တွက်ချက်မှုများ အရ ပင်ကိုစွမ်းရည်
အချက်အလက်တန်ဖိုးမှာ ၃၀ကျော်ရှိပြီး အရိုးအရင်းမြစ်က

သာမန်မဟုတ်ခဲ့လျှင် နှစ်ပေါင်း၅၀အတွင်း အခြေတည်ဝိညာဉ်အား
ဖော်ဆောင်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းများပေသည်။

အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်ကို မဖော်ဆောင်နိုင်ခင်၊ အထူးသဖြင့်
ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်ကို မဖော်ဆောင်နိုင်ခင်တွင်
အရိုးအရင်းဖြစ်သည် အဓိကအကျဆုံး အချက်အလက် ဖြစ်သည်။
သူသည် ကျင့်ကြံမှု အမြန်နှုန်းနှင့် သက်ဆိုင်နေရုံတင် မကပဲ
ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်၏ အခြေခံကို ဆုံးဖြတ်ပေးနိုင်သည်။
အကယ်၍ အဝါနှင့် အစိမ်းရောင် ဆေးလုံးများကိုသာ
ဖော်ဆောင်နိုင်ခဲ့ပါက သူသည် အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့်သို့ရောက်ရန် မျှော်လင့်ချက် ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

လင်းဖုန်း၏ မဟာကောင်းကင် တာအိုကျမ်းစာ၏
အရေအတွက်သုံးခု အင်းရှစ်ကွက်သည် မယုံနိုင်အောင်
အစွမ်းထက်လှသည်။ သူ့အားကျင့်ကြံလိုက်သည်နှင့် ပထမအဆင့်
စိတ်ဝိညာဉ်တာဝါအား ရနိုင်မည်မှာ သေချာနေသည်။ပြီးတာနှင့်
ပထမအဆင့် လုံခွက်အား ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်ကာ
ခရမ်းရောင်ဆေးလုံးကို မျှော်လင့်နိုင်မည် ဖြစ်၏။

သို့သော်လည်း တာအိုနည်းစနစ်အား ကျင့်ကြံရန်မှာ
လူတစ်ယောက်၏ အရည်အချင်းကလည်း အရေးကြီးသည်။
သာမန်လူများက သူ့အား ကျင့်ကြံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ မဟုတ်လျှင်
သူသည် ဇူကျို အရေအတွက်သုံးခု အင်းရှစ်ကွက်ကျမ်းဂန်အား
တီထွင်စရာလိုမည် မဟုတ်ပေ။

ယခုအချိန်တွင် လင်းဖုန်း၏ လက်ရင်းတပည့်များသာ
မဟာကောင်းကင် တာအိုကျမ်းစာ အပြည့်အစုံကို
လေ့ကျင့်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ဤတာအိုနည်းစနစ်အား လက်ဆင့်ကမ်းရန်
မလွယ်သောကြောင့်ဖြစ်သည်။ အခြားတစ်ဘက်တွင်
လက်ဆင့်ကမ်းနိုင်လျှင်လည်း တစ်ဘက်မှ အရည်အသွေး
မပြည့်မီလျှင် လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဝမ်လင်းသည် သဘောပေါက် နားလည်နိုင်စွမ်းနှင့်
စိတ်စွမ်းအားတို့တွင် အမှတ်ပြည့် ရထားခဲ့သော်လည်း သူ၏
အရိုးအရင်းမြစ်မှာ အားနည်းနေသည့်အတွက် အခြေခံအုတ်မြစ်

စဦးပိုင်း အဆင့်တွင် အချိန်အကြာကြီး တစ်ဆို့နေခဲ့သည်။ သူသည်
စိတ်ဝိညာဉ်တာဝါကို အားသုံး၍ တည်ဆောက်ရန်
ကြိုးစားခဲ့သော်လည်း အဆင့်မှာ သာမန်သာ ဖြစ်နေ၍ လင်းဖုန်းက
ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်ခဲ့ရသည်။

စိတ်ဝိညာဉ် အားဖြည့်ဆေးလုံး၊ ကောင်းကင်ဇာထေးနွယ်ပင်၊
စိတ်ဝိညာဉ်ပလ္လင် ကောင်းကင်ကျောက်တုံးနှင့် အခြားရတနာများကို
အသုံးပြုလိုက်မှသာ သူသည် အောင်မြင်စွာနှင့် ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ဝမ်လင်းအား စိတ်ဝိညာဉ် တာဝါကို အောင်မြင်စွာ
ကျင့်ကြံနိုင်စေရန်အတွက် အသုံးပြုခဲ့ရသော အရင်းအမြစ်
ပစ္စည်းများမှာ အလွန်အမင်း များပြားလှသည်။ သူ၏မိသားစုကသာ
အရင်းအမြစ်များကို ထောက်ပံ့ရပါက တတ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့အပြင် ဝမ်လင်းမို့သာ ဤကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။
အကယ်၍ အခြားသာမန် အရိုးအရင်းမြစ်နှင့်
လူတစ်ယောက်ဆိုလျှင် သူသည် စိတ်ဝိညာဉ် တာဝါအား

ထူထောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သူ၏ အော်ရာပင်လယ်ကို
ဖွင့်လှစ်နိုင်မည်ပင် မဟုတ်ပဲ အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သို့
ရောက်ရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

"ပြဿနာက အမှတ်၃၀ကျော် ရှိနေတဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို
ရှာဖွေတွေ့ရှိဖို့ အလွန်ခက်ခဲခြင်းပဲ။ ငါက ထျန်းဟောင်တို့တတွေကို
ကံကောင်းထောက်မစွာနဲ့ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့တာ" လင်းဖုန်းက
သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်သည်။ ရှောင်ယန်နှင့်
ရှိထျန်းဟောင်ကဲ့သို့သော ၃၃မှတ်၊ ၃၄မှတ် ရထားသော
ပါရမီရှင်လေးများကို မဆိုထားနှင့် အမှတ် ၃၀မှ ၃၂မှတ်အထိ
ရရှိနိုင်သော တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုပင် တွေ့ရန်
အလွန်ခက်ခဲလှသည်။

အချို့သောသူများ၏ အသေးစိတ် အချက်အလက်များကို
မမြင်နိုင်သော်လည်း လင်းဖုန်းက အကြမ်းဖျင်း ခန့်မှန်း၍ရသည်။

သူကြုံတွေ့ခဲ့သော လူငယ်မျိုးဆက် ကျင့်ကြံသူများ အတွင်းတွင်
ရှိထျန်းရီ၊ ကျင်းဟွမ်အမတ်၊ ရှိရှင်းယွမ်နှင့်

ကျောင်ကျူချန်းတို့သာလျှင် အမှတ် ၃၀ကျော် ရနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။
ကျောင်ကျူချန်းသည်ပင်လျှင် သိပ်မသေချာလှပေ။

ရှောင်ကျန်းအာကိုတော့ ချန်ထားနိုင်သည်။ သူမ၏
အချက်အလက်များကို လင်းဖုန်းက သေချာစွာ တွေ့မြင်ပြီး
ဖြစ်သည်။

ထောင်ရောင်ရောင်၏ အရိုးအရင်းမြစ်၊ သဘောပေါက်
နားလည်နိုင်စွမ်းနှင့် စိတ်စွမ်းအားတို့မှာ နိမ့်ကျမည် မဟုတ်ချေ။
သို့သော်လည်း သူမ၏ ကောင်းချီးမင်္ဂလာမှာ သာမန်သာ
ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ တောက်ယုတင်းနှင့် မတိမ်းမယိမ်း ဖြစ်လိမ့်မည်။

"ဒီလိုမျိုး မစ်ရှင်ကို ရမယ်မှန်းသာ ကြိုသိခဲ့ရင် ရှောင်ကျန်းအာကိုပါ
အရင်ကတည်းက သိမ်းသွင်းထားလိုက်ပါတယ်" လင်းဖုန်းက
သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်သည်။ သူမသည် အခြေတည်ဝိညာဉ်
အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ဖြစ်သည်။ သူမအား ယခုအချိန်တွင်
ပြန်ပေးဆွဲလိုက်လျှင်ပင် စနစ်ကြီးက သူမအား
အသိအမှတ်ပြုတော့မည် မဟုတ်ချေ။

လင်းဖုန်းသည် မတ်တတ်ထရပ်လိုက်ကာ မဟာကောင်းကင်
ခန်းမဆောင်အတွင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ "ကြီးမားတဲ့
ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေနဲ့ ရှေ့ဆက်ရမယ့် လမ်းအရှည်ကြီး ရှိသေးတယ်"

ဒုတိယအကြိမ် တပည့်လက်ခံခဲ့ခြင်းမှာ အနာဂတ်၏
အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်နှင့် ရွှေရောင်ဗဟိုချက် အဆင့်မှ
တပည့်များအတွက် ဖြစ်သည်။ ပထမအကြိမ်မှ တပည့်များနှင့်
ပေါင်းလိုက်သော် သိပ်မဆိုးဟု ပြော၍ရသည်။

လင်းဖုန်းသည် စဉ်ဆက်မပြတ် ဆက်လက်ရှာဖွေနေမှရမည်။
ပြီးပြည့်စုံသော ပါရမီရှင် တစ်ယောက်အား ရှာတွေ့ရန် ကံကြမ္မာကို
အားကိုးရသော်လည်း ကြိုးစားအားထုတ်မှုကလည်း လိုသေးသည်။

ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ကျန်သောသူများ အခြေတည်ဝိညာဉ်အား
ဖော်ဆောင်ပြီးသွားလျှင် လင်းဖုန်းသည် သူတို့အား ပြင်ပကမ္ဘာသို့
လူရှာရန် စေလွှတ်မည် ဖြစ်သည်။

"လခွမ်းတဲ့မှပဲ၊ ငါ့ကို စိတ်ပူအောင် လုပ်နေတာလား။ ငါက
ကြီးကြီးမားမား လုပ်ရှားရမယ်ထင်တယ်" လင်းဖုန်းက နှလုံးသား
ကင်းမဲ့စွာနှင့် တွေးလိုက်သည်။ "သိပ်ရက်စက်ရာများ
ကျသွားမလား။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်ဖြစ်မယ့်ပုံ ပေါက်တယ်"

သူသည် ရှိထျန်းဟောင်၏ မြေရိုင်းလျှိုမြောင် အရှေ့တွင်
ပေါ်လာခဲ့သည်။ ထိုလျှိုမြောင် အတွင်းတွင် အစွမ်းထက်သော
နဂါးအော်ရာများဖြင့် ပြည့်နေခဲ့၏။ တစ်ယောက်ကို ဤနေရာ
ခေါ်လာခဲ့လျှင် သူသည် ကောင်းကင်နဂါး ရှေးဟောင်းနယ်မြေ
အတွင်းသို့ ရောက်နေသည်ဟု ထင်မိမည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် မြေရိုင်းလျှိုမြောင် အတွင်းသို့ ဝင်လာခဲ့ရာ
ရှောင်ယန်၊ ယွဲ့ဟုန်ယန်၊ ယန်ချင်နှင့် ကျန်သောသူများကို
တွေ့လိုက်ရသည်။ သူတို့သည် ရှိထျန်းဟောင်အား
ဝိုင်းရံထားကြကာ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်နေကြ၏။

ရှိထျန်းဟောင်၏ဘေးတွင် နဂါးအရိုးပုံ အကြီးကြီး ရှိနေခဲ့သည်။
အချို့အရိုးများမှာ အနာအဆာ မရှိသော်လည်း အချို့မှာ
ပျက်ဆီးနေကြသည်။

ထိုနဂါး အရိုးများသည် မိစ္ဆာဝိညာဉ်ကို ဖန်ဆင်းပြီးသွားသည့်
မိစ္ဆာသခင် အဆင့်မှ နဂါးများ၏ အရိုးများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့
သေဆုံးသွားခဲ့သော်လည်း နဂါးအော်ရာများသည်
အစွမ်းကောင်းနေဆဲ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ရှိထျန်းဟောင်သည် သူတို့အား အလွယ်တကူဖြင့်
တူးယူလာနိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် အားအနည်းငယ်မျှပင်
စိုက်ထုတ်စရာ မလိုခဲ့ပေ။

ထိုနေရာတွင် မသေဝိညာဉ်အား ဖန်ဆင်းထားနိုင်ခဲ့သော
နဂါးတစ်ကောင်၏ မပြည့်စုံသော ရုပ်ကြွင်းတစ်ခုပင် ရှိနေသေး၏။

"မင်းက ဒါကို တူးယူနေရလို့ နဂါးကျောက်တုံးဂိတ်ထဲမှာ

အချိန်ပိုနေခဲ့တာလား" ရှောင်ယန်က မေးလိုက်သည်။
ရှိထျန်းဟောင်က သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်ပြလိုက်သည်။ "ဒါက
အတော် အချိန်ယူရတယ်။ ဒီနဂါးက သေသွားပြီးတောင်မှပဲ
အရင်ပုံစံအတိုင်း ရှိနေသေးတယ်"

အားလုံးတို့သည် သူ့အား မျက်စောင်းထိုး၍ ကြည့်လိုက်ကြသည်။

သူသည် မသေဝိညာဉ် အဆင့်မှ နဂါးတစ်ကောင်၏ ရုပ်ကြွင်းကို
တူးဖော်လာခဲ့သည်။ သေနေပြီးသော ကုလားအုပ်သည်ပင်လျှင်
မြင်းတစ်ကောင်ထက် ပိုကြီးသေး၏။ နဂါးဆိုလျှင်
ပြောဖွယ်မရှိတော့ပေ။

သူတို့သည် လင်းဖုန်းရောက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ကြသောအခါ
အားလုံးတို့က အရိုအသေ ပြုလိုက်ကြသည်။ လင်းဖုန်းသည်
နဂါးအရိုးများက ရှိထျန်းဟောင် ပိုင်ဆိုင်ခြင်း ဖြစ်သဖြင့်
လျစ်လျူရှုထားခဲ့သည်။ သူသည် ထိုအရိုးများကို သူကြိုက်သလို
လုပ်နိုင်ပေသည်။

"အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံက ဘယ်မှာလဲ" လင်းဖုန်းက မေးလိုက်သည်။
ရှိထျန်းဟောင်၏ မျက်လုံးအစုံမှာ လင်းလက်လာခဲ့ကာ
ရယ်လိုက်သည်။ "ဆရာရဲ့ အကူအညီကို လိုနေတာဗျ"

သူ၏အပေါ်မှ လေဟာနယ်သည် ရုတ်တရက် အက်ကွဲကြောင်းများ
ပေါ်လာခဲ့သည်။ ဆေးမီးဖို တစ်ခုက ပေါ်လာခဲ့၏။ ထိုဆေးမီးဖို၏
အတွင်းတွင် ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင် ဆေးမီးဖိုနှင့် မိုးသောက်ပန်း
ဝင်ရိုးစွန်း ကြေးမုံတို့ ရှိနေကြသည်။ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင်
ဆေးမီးဖိုလေး၏ တုန်ခါမှုသည် ပို၍ ပြင်းထန်လာခဲ့သည်။

ရှိထျန်းဟောင်၏ စွမ်းအား အကူအညီများ မရှိခဲ့လျှင်
ထိုအခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်မှ မှော်အိုင်တမ် နှစ်ခုတို့သည်
ထိုမှော်ရတနာ သန္ဓေလောင်းအား ဖိနှိပ်နိုင်စွမ်း ရှိမည် မဟုတ်ပေ။

လင်းဖုန်းသည် လက်ညှိုးထိုးလိုက်ကာ ဗလာနတ္တိ အစိမ်းရောင်
ဆေးမီးဖိုလေးနှင့် မိုးသောက်ပန်း ဝင်ရိုးစွန်း ကြေးမုံအား

ရှပ်သိမ်းလိုက်သည်။ ခရမ်းရောင် လျှပ်စီးများ ဝန်းရံနေသော
ရွှေရောင်ဦးခေါင်းခွံ တစ်ခုသည် ပျံထွက်လာခဲ့သည်။

ဧရာမ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်၏ အလင်းတန်း ပုံရိပ်လေးသည်
ပေါ်လာခဲ့၏။ သူသည် အလွန်တရာမှ ကြီးမားလှကာ
လျှပ်စီးများဖြင့် ထစ်ချုန်းလျက် ရှိနေသည်။ သူ၏ ရင်ဘတ်၊
ဝမ်းဗိုက်နှင့် အတောင်ပံတို့မှ ငှက်တောင်များသည်
ရွှေရောင်သန်းလျက်ရှိကာ သူ၏ခေါင်းနှင့် အမြီးမှ
ငှက်တောင်များသည် ကျောက်စိမ်းရောင် ဖြစ်သည်။
သူ၏အမောက်မှာမူ ခရမ်းပြာရောင် ဖြစ်၏။

သူသည် ရှေးပဝေသဏီမှ မိစ္ဆာတစ်ကောင်ဖြစ်သော မိုးကြိုးသားရဲ
အန်းမောင်ဖြစ်သည်။

အန်းမောင်၏ ပုံရိပ် ပေါ်ထွက်လာသည်နှင့် သူ၏ တောင်ပံများကို
ခတ်လိုက်ကာ အမြင့်သို့ ပျံသန်းသွားခဲ့သည်။ သူ၏ အရောင်သုံးမျိုး
ငှက်တောင်တို့ကို ရိုက်ခတ်လိုက်၍ ကောင်းကင်ယံသို့
ထိုးတက်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းက အန်းမောင်၏ ခေါင်းပေါ်သို့ လက်ညှိုးထပ်ထိုးလိုက်၏။
အလင်းတန်း ပုံရိပ်သည် ပျက်စီးသွားခဲ့သည်။ လင်းဖုန်း
လက်ညှိုးထိုးလိုက်သည့် နေရာတွင် လျှပ်စီးများ
ကွယ်ပျောက်သွားခဲ့ကာ ရွှေရောင် အရိုးခွံတစ်ခု ပေါ်လာခဲ့သည်။

လင်းဖုန်း၏ လက်ညှိုးကြောင့် အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံသည်
အသက်စွမ်းအားများ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ အလင်းတန်းများ
မှေးမှိန်သွားခဲ့သည်။ လေထုအလယ်မှ ပြုတ်ကျလာခဲ့ရာ
ရှိထျန်းဟောင်က ဖမ်းယူထားလိုက်သည်။

"မင်းက အခြေတည်ဝိညာဉ်ကို ဖော်ဆောင်နိုင်ပြီးရင် သူ့ကို
ကျင့်ကြံနိုင်မယ်" လင်းဖုန်းက ပြောလိုက်သည်။ "မူလ
အတားအဆီးတွေကို မချိုးဖောက်ပဲ ဟင်းလင်းပြင်
ဘုရားကျောင်းက လျှို့ဝှက်နည်းစနစ် တစ်ခုနဲ့
ကျင့်ကြံထားတာဆိုတော့ မင်းက အခြေတည်ဝိညာဉ် အဆင့်က
ဒီမှော်ရတနာ သန္ဓေလောင်းကို သန့်စင်နိုင်လိမ့်မယ်"

သူ၏လက်ချောင်းများကို ဆန့်တန်းလိုက်ကာ ရှိထျန်းဟောင်၏
နဖူးအား ညွှန်ပြလိုက်သည်။ ထိုအချိန်တွင် မှော်ကျိန်စာတစ်ခုသည်
သူ၏စိတ်အတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့၏။ "ဒါက ငါဖော်ထုတ်ထားတဲ့
ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းရဲ့ လျှို့ဝှက်နည်းစနစ် ဖြစ်တယ်။ ဒါကို
နားလည်အောင် ကြိုးစားလိုက်။ ဒါဆိုရင် မင်းက ဒီမှော်ရတနာကို
ကျင့်ကြံနိုင်လိမ့်မယ်"

ရှိထျန်းဟောင်က ရယ်မောလိုက်ပြီး သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်ကာ
အန်းမောင်ဦးခေါင်းခွံအား သိမ်းလိုက်သည်။

ပြီးတာနဲ့ လင်းဖုန်းသည် တပည့်ခန်းမဆောင်မှ တပည့်များကို
လေ့လာအကဲခတ်နေရင်း အချိန်ငါးရက် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့သည်။
ပင်ကိုစွမ်းရည် အချက်အလက်များသာ မကပဲ သူတို့အကြောင်းအား
ပိုမိုနားလည်နိုင်စွမ်း ရှိလာခဲ့သည်။

ငါးရက်မြောက်နေ့တွင် လင်းဖုန်းက အမိန့်များကို
ချမှတ်လိုက်သည်။ "အားလုံးတို့၊ မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်ကို
လာခဲ့ကြပါ"

တောက်ဖီချွမ်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် တပည့်ခန်းမဆောင်မှ
တပည့်များသည် မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်၏ ပြင်ပမှ
နေရာလွတ်တွင် စုဝေးခဲ့ကြသည်။ ထိုနေရာတွင် ရှောင်ယန်၊ ဇူရီနှင့်
ကျန်သောသူများသည်လည်း သူတို့၏ တရားဝင် တပည့်များနှင့်
စောင့်နေကြသည်။

အားလုံးစုံညီစွာ ရောက်သွားသောအခါ လင်းဖုန်း၏ အသံမှာ
မြည်ဟည်းလာခဲ့သည်။ "တောင်အောက်ကိုဆင်းလိုက်ပါ"

ယုကျင်းတောင်သည် ခွန်းလွန်တောင်သို့ ပြန်ရောက်လာခဲ့ပြီ
ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် လင်းဖုန်း၏ ထိန်းချုပ်မှုအောက်တွင်
သူသည် လေဟာနယ်ကို ချိုးဖောက်ပြီး မဟာကမ္ဘာအတွင်းသို့
ပြန်ရောက်လာခဲ့ကာ လေထု၏အလယ်တွင် လွင့်မျောနေခဲ့သည်။

တောင်၏အောက်ဘက်တွင် ခွန်းလွန်တောင်ခြေမြောက်ပိုင်းမှ
တောင်ထိပ်ဖြစ်သော လင်းယွင်တောင်ထိပ် ရှိနေသည်။

ထိုနေရာသည် ယုကျင်းတောင်က ကမ္ဘာအတွင်းတွင်
စပေါ်လာသည့် နေရာဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း၏ အမိန့်အောက်တွင် ရှောင်ယန်၊ ဇူရီနှင့်
ကျန်သောသူများသည် သူတို့၏ တပည့်များကို ခေါ်ဆောင်ကာ
တောင်အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ အားလုံးတို့သည်
လင်းယွင်တောင်ထိပ်၏ ဘေးမှတောင်ထိပ်သို့
ဆင်းသက်လာကြ၏။

ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှနေ၍ လင်းဖုန်း၏ မှော်စွမ်းအင်များသည်
ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်စက်လုံးတစ်ခု အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကာ
လင်းယွင်တောင်ထိပ် တစ်ခုလုံးအား ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

ခဏအကြာတွင် လင်းယွင်တောင်ထိပ်၏ ထိပ်ဖျားသည် ခရမ်းရောင်
တိမ်တိုက်များ၏ အဖြတ်တောက် ခံခဲ့ရခြင်းအား
တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဂျူနီယာ တပည့်တစ်အုပ်စုလုံး
မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။

ထိုတောင်ထိပ်များသည် တိုဖူးတစ်တုံးအား လှီးဖြတ်ထားသကဲ့သို့
ညီညာလျက်ရှိသည်။

လင်းယွင်တောင်ထိပ်သည် တိမ်တိုက်များအကြားသို့
ရောက်နေခဲ့ကာ တောင်၏ ကိုယ်ထည်မှာလည်း ကြီးမားလှ၏။
ဖြတ်တောက်လိုက်သော တောင်ထိပ်များသည်လည်း
တောင်ကြီးတစ်ခုအလား ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း ခရမ်းရောင်
တိမ်တိုက်များက ရှေ့တိုးနောက်ငင် အနည်းငယ်လုပ်လိုက်ရာ
ဖြတ်တောက်ထားသော တောင်ထိပ်များကြီးသည်
လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သည်။ တစ်ခါမှ မရှိဖူးခဲ့သကဲ့သို့ ဖြစ်၏။

တပည့်တစ်အုပ်စုတို့သည် ပတ်ပတ်လည်
လိုက်ကြည့်လိုက်ခဲ့ကြသော်လည်း ထိုတောင်ထိပ်များ
ဘယ်ရောက်သွားသည်ကို မသိလိုက်ကြပေ။

ပြီးတာနှင့် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များက ပြန်ပေါ်လာကြကာ

လင်းယွင်တောင်ထိပ်က ပြန်လည်ကျဆင်းလာခဲ့၏။
တောင်ထိပ်များ ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်နှင့် ဧရာမ
လှိုင်းလုံးကြီးများက ကမ်းခြေတစ်ခုမှ သဲရဲတိုက်များကို
တိုက်စားလိုက်သကဲ့သို့ ဘေးမှ ကျန်သောတောင်များက
ပြားပြားဝပ်သွားကြသည်။

ဘုန်းကနဲ မြည်သံနှင့်အတူ သဲမှန်များက လွင့်ပျံ့လာကြကာ
သဲမှန်တိုင်းတစ်ခုအလား ဖြစ်သွားကြသည်။

ခဏအကြာတွင် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များသည် ဧရာမ
လက်ကြီးအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားခဲ့ကာ မြေပြင်ကို တူးဆွလိုက်၍
ဧရာမ အပေါက်ကြီး တစ်ခုအား ဖန်တီးလိုက်သည်။

ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များက ထစ်ချုန်းလာကြ၍ တိမ်တိုက်ပင်လယ်
အတွင်းမှ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို စုပ်ယူလိုက်ကြကာ
အပေါက်အတွင်းသို့ ရေများစွာတို့ကို ဖြည့်ပေးလိုက်ကြ၏။
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ဧရာမ ရေကန်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ထွက်လာခဲ့၏။
အဝေးမှနေ၍ ကြည့်လိုက်သော် ဒါသည် တောင်များအကြားမှ

ပင်လယ်ကြီးတစ်ခုနှင့် တူနေခဲ့သည်။

ရေကန်၏ အောက်ခြေသည် လင်းဖုန်း၏ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များ၏ အကူအညီဖြင့် ခွန်းလွန်တောင်၏
မြေအောက်ရေများနှင့် ဆက်သွယ်နေခဲ့သည်။

မျက်စိတမှိတ် အတွင်းမှာပင် ခွန်းလွန်တောင်၏ အသွင်အပြင်သည်
လုံးဝပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။ တောင်တန်းများ အကြားတွင်
ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှသည့် မြေပြင်ညီတစ်ကွက်
ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။ ထိုမြေပေါ်တွင် ရေကန်ကြီးတစ်ခုက
ရှိနေခဲ့သည်။ ရေကန်ကြီး၏ အစွန်းတွင် တောင်တန်းများဖြင့်
ဝန်းရံထားကာ တောင်ထိပ်မှာ မြေပြင်ညီ ဖြစ်နေခဲ့၏။

လျှိုရှုဖုန်း၊ ရှုယွင်စန်းနှင့် ကျန်သောသူများမှာ ထိုမြင်ကွင်းကို
ကြည့်လိုက်ကြကာ သတိလက်လွတ်ဖြင့် တံတွေးများကို
မျိုးချလိုက်၏။

ရှိထျန်းဟောင်၊ ယွဲဟုန်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများကသာ မည်ကဲ့သို့
ထူးခြားဆန်းကြယ်စွာ လုပ်ဆောင်လိုက်သည်ကို အကြမ်းဖျင်း
နားလည်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

လင်းဖုန်း၏ အဆင့်တွင် အခြားသူများနှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရခြင်းသည် ပို၍
လျှို့ဝှက်နက်နဲသော အစွမ်းများကို ပြသခဲ့ရသော်လည်း ချီသာဝက
အဆင့်မှ တပည့်များအနေနှင့် လုံးဝကို နားမလည်နိုင်ခဲ့ပေ။
သူတို့သည် ပြိုင်ဘက်၏ စွမ်းအားများနှင့်သာ နှိုင်းယှဉ်အကဲခတ်၍
လင်းဖုန်းက ပိုသန်မာသည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသည်။

လင်းဖုန်းအနိုင်ရသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရသော် ဂျူနီယာတပည့်
တစ်အုပ်စုက ဂုဏ်ယူနေကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့အား
လင်းဖုန်းက မည်မျှ အစွမ်းထက်သနည်းဟူ၍ မေးသောအခါ
သူတို့၏ အဆင့်များမှာ လွန်စွာကွာခြားနေကြသဖြင့် သိနိုင်လိမ့်မည်
မဟုတ်ပေ။

အားလုံးတို့၏ အရှေ့တွင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှတို့သည်
လင်းဖုန်းအတွက်တော့ ဘာမှမဟုတ်ပေ။ သို့သော်လည်း

ကျန်သောသူများ မြင်လိုက်ရသောအခါ
ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြသည်။ ဤအချိန်မှာသာ သူတို့သည်
သူ၏ စွမ်းအားများကို နားလည်နိုင်လာကြကာ ထိုမြင်ကွင်းကို
မေ့ဖျောက်၍ရတော့မည် မဟုတ်ချေ။

တောင်တန်းများကို ရွှေ့ပြောင်းကာ ပင်လယ်များကို
ဖန်ဆင်းခြင်းသည် လင်းဖုန်းအတွက် ဘာမှမဟုတ်သော်လည်း
သူတပည့်များအတွက် မမေ့နိုင်သော မြင်ကွင်းတစ်ခု ဖြစ်သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၇

အပိုင်း ၆၈၇ : မြေပြင်ကျယ်မှသည် မြို့တော်ကြီးဆီသို့

လင်းဖုန်းသည် မြေပြင်ပေါ်တွင် အခြေခံ အုတ်မြစ်များကို
ချပြီးသွားသောအခါ ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များသည်
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ တောက်ပလှသော
အလင်းတန်းများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

ကျယ်ပြန့်လှသော ကောင်းကင်နှင့် သိပ်သည်းလှသော မြေကြီး၊
အလင်းနှင့် အမှောင်၊ သန့်စင်သောယန်နှင့် သန့်စင်သောယင်၊
တာဝရနှင့် တစ်ခဏ၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်း၊ အတုအယောင်နှင့်
အစစ်အမှန်။

ကွဲပြားခြားနားသော စွမ်းအား သဘောတရားများ ပါဝင်နေသည့်
အလင်းတန်းပေါင်း ၁၂တန်းတို့သည် တောင်များအကြားသို့
ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

မရေမတွက်နိုင်သော အဆောင်လက်ဖွဲ့များ၊

မှော်ဝင်္ကပါများတို့သည် လေဟာနယ် အကြားတွင်
ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။ အလင်းတန်း ၁၂တန်းတို့က
ဆုံဆည်းသွားခဲ့ကာ အဆုံးမဲ့ ဝင်္ကပါကြီး တစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သူသည် လင်းယွင်တောင်ထိပ်နှင့်
ရေကန်တို့ အပါအဝင် တောင်တန်းဒေသ တစ်ခုလုံးအား
ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့သည်။

လီယွမ်ဖန်းသည် ထိုဝင်္ကပါအား အသေအချာ ကြည့်ရှုလိုက်သည်။
"ဒါက ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါ ဖြစ်တယ်။
နောက်ထပ် ပြောင်းလဲမှု အနည်းငယ် ပါနေသေးတယ်"

ဝင်္ကပါသည် တည်ငြိမ်သွားခဲ့ကာ အစပြုလိုက်သည်။ ဂျူနီယာ
တပည့်များသည် မခံစားနိုင်ခဲ့သော်လည်း ရှောင်ယန်နှင့်
ကျန်သောသူများသည် ပတ်ဝန်းကျင် မိုင်ထောင်ပေါင်းများစွာမှ
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည် လင်းယွင်တောင်ထိပ်နှင့်
ရေကန်ထံသို့ စုဝေးရောက်ရှိလာသည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

တောင်ထိပ်နှင့် ရေကန်တို့၏ အကြားတွင် တစ်ခုက မာကျောကာ

တစ်ခုက ပျော့ပျောင်းသည်။ တစ်ခုက ယင်ဖြစ်ကာ တစ်ခုက
ယန်ဖြစ်သည်။ တစ်ခုက တည်ငြိမ်နေကာ တစ်ခုက
လှုပ်ရှားနေသည်။ တောင်ထိပ်၏ ပုံရိပ်သည် ရေပြင်ပေါ်သို့
ကျရောက်နေကာ ရေပြင်၏ အလင်းတန်းများက တောင်ပေါ်သို့
အလင်းပြန်နေကြသည်။ သူတို့သည် တစ်ခုအပေါ် တစ်ခု
မှီခိုနေကြကာ ပြီးပြည့်စုံသော မျှခြေတွင် ရှိနေကြ၏။

တောင်ထိပ်နှင့် ရေကန်တို့အား အလယ်တွင် ထားလိုက်ကာ
ဝက်ပါကို ဆင့်ခေါ်လိုက်သည်။ သူသည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တို့၏ စီးဆင်းမှုကို ပြောင်းလဲလိုက်ကာ ယင်-
ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါ အတွင်းသို့
ပေါင်းစည်းပေးလိုက်သည်။

ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်း၏ အကူအညီ မလိုတော့ပဲ ဤဝက်ပါသည်
ထိုစိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်တို့၏ အကူအညီဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်
လည်ပတ်နိုင်ခဲ့သည်။

စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင် များစွာတို့သည် တောင်တန်းနှင့် ရေအိုင်တို့၏

အနားတွင် စုစည်းလာခဲ့သည်။ တောင်တန်းနှင့် ရေကန်တို့သည်
ကိုယ်ပိုင်အသက် ရှိလာသကဲ့သို့ ဖြစ်လာကြ၏။ သူတို့သည်
လူသားများအလား စတင်၍ အသက်ရှူလာကြသည်။ သူတို့သည်
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို ရှုသွင်းရှုထုတ် လုပ်နေကြရင်း
ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီးတို့အလား ပြီးပြည့်စုံသော မျှခြေတစ်ခုကို
ရရှိနိုင်ခဲ့ကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် ပြီးပြည့်စုံသော ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့်
ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါကို အကိုးအကား အနေဖြင့် အသုံးပြုကာ
ဝင်္ကပါအတွင်းမှ မှော်ရတနာ ၁၂ပါးတို့၏ စွမ်းအား
အဆီအနှစ်များကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

သူတို့အား အသုံးပြုလိုက်ကာ တပည့်ခန်းဆောင်၏ အတွင်းမှ
ဝင်္ကပါ လျှို့ဝှက်ချက်များနှင့် ပေါင်းစည်းလိုက်၍ နောက်ထပ် ယင်-
ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝင်္ကပါအသစ်တစ်ခုအား
တည်ဆောက်လိုက်သည်။ ဤဝင်္ကပါမှနေ၍ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များနှင့် အသက်စွမ်းအင်များကို လင်းယွင်တောင်ထိပ်တွင်
စုစည်းစေခဲ့သည်။

ဝက်ပါ၏ လွှမ်းမိုးမှုအောက်မှနေ၍ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ ပုံစံသည်
လုံးဝ ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်
ပြောင်းလဲမှုကလည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့၏။

ခွန်းလွန်တောင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ထိပ်တန်းဂိုဏ်းများ
သိပ်မရှိကြချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဤနေရာမှ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များသည် စွမ်းအား မပြည့်ဝကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
သူသည် သိပ်မဆိုးသော်လည်း အကောင်းကြီး မဟုတ်ပေ။

လင်းဖုန်း၏ လုပ်ဆောင်ချက်သည် ခွန်းလွန်တောင်၏
အခြေအနေကို ပြောင်းလဲသွားစေ၍ ပိုင်ယွင်တောင်ကဲ့သို့
မဖြစ်သွားစေခဲ့သော်လည်း ယခင်ကထက် များစွာပို၍ ကောင်းမွန်
တိုးတက်လာစေခဲ့သည်။

သူသည် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များနှင့် အသက်စွမ်းအင်များကို
စုဆောင်းသည့် လုပ်ဆောင်ချက်ကို ပြသနေခဲ့သော်လည်း သူသည်

ချက်ချင်းပင် တိုက်ပွဲဝင် အနေအထားသို့ ပြောင်းလဲသွားနိုင်ကာ
ရန်သူများကို ဖျက်ဆီးနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း ဤယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝက်ပါတွင် ဝက်ပါမြေပုံနှင့် မှော်ရတနာများ မရှိချေ။ သူသည် မူလ
ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း ဝက်ပါထက်
များစွာအားနည်းပေသည်။ သူ့အား ပုံတူပွားထားခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း လင်းဖုန်းသည် သူ၏ မှော်စွမ်းအင် တစ်စအား
ဝက်ပါအတွင်းသို့ ထည့်ထားခဲ့သည်။ သူသည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို အသုံးပြုကာ
အိမ်ကွင်းအားသာချက်အဖြစ် လုပ်ဆောင်ထားခဲ့သည်။ ဤဝက်ပါ၏
ခံစစ်စွမ်းရည်များမှာ သာမန်မဟုတ်ပေ။ တစ်စုံတစ်ယောက်၏
ဆင့်ခေါ်မှုကို မခံရလျှင်ပင် သူသည် ကိုယ်တိုင်လုပ်ရှားနိုင်ကာ
အင်မော်တယ် ဝိညာဉ် အဆင့်အောက်မှ
မည်သည့်ကျင့်ကြံသူများ၏ တိုက်ခိုက်မှုကိုမဆို ခုခံနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း ဤဝက်ပါ၏ ဝိသေသ လက္ခဏာတို့မှာ

ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ ယင်-ယန် ဖန်ဆင်းခြင်းနှင့် ယိုယွင်းခြင်း
ဝင်္ကပါသည် နေရာတစ်ခုတည်းတွင် ရှိနေရန် မလိုချေ။

အကယ်၍ ဤဝင်္ကပါအား မင်းတုရုပ်အလောင်း၊ သန့်စင်သောယန်
အကြွင်းမဲ့ မီးတောက် စသော ရတနာများဖြင့် ထောက်ပံ့ခဲ့ပါက
သူ၏ စွမ်းအားများသည် များစွာပို၍ တိုးတက်လာနိုင်မည်
ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်၊ ဂူတူးဗဟို
နတ်ဘုရားအလင်းတန်း၊ သန့်စင်သောယန် အကြွင်းမဲ့ မီးတောက်၊
ထာဝရ အလင်းတန်းနှင့် တခဏ ကောင်းကင်ကျောက်စရစ်
အချို့တို့အား သူ့အတွင်းတွင် ထည့်သွင်းပေးထားခဲ့သည်။

မူလဝင်္ကပါမြေပုံ မရှိသော်လည်း သူသည် ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး
ပြောင်းလဲမှုနှင့် ထာဝရနှင့် တစ်ခဏ ပြောင်းလဲမှုတို့ကို
ထုတ်လွှတ်နိုင်သည်။ သူသည် ပုံတူကူးချထားသော ဝင်္ကပါတစ်ခု
ဖြစ်သော်လည်း အတော်ကို အစွမ်းထက်နေပြီ ဖြစ်၏။

အကာအကွယ် ဝင်္ကပါတစ်ခုအား တည်ဆောက်ပြီးသွားသောအခါ
ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှနေ၍ နောက်ထပ် ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်
တစ်စတိုက် ကျဆင်းလာခဲ့သည်။ ရေကန်၏ အပေါ်တွင် သူသည်
နောက်ထပ်ဝင်္ကပါတစ်ခုအား တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ဤဝင်္ကပါ၏ တည်နေရာသည် လင်းယွင်တောင်ထိပ်၏
ဆန့်ကျင်ဘက်တွင် ဖြစ်သည်။

အဆောင်လက်ဖွဲ့ ပုံစံများက ပြောင်းလဲလာခဲ့ကာ စက်ဝိုင်းပုံ
ဝင်္ကပါ၏ အပေါ်တွင် လေဟာနယ်က တုန်ခါသွားခဲ့၏။ သူသည်
လမ်းကြောင်းတစ်ခုအား ဖော်ထုတ်လိုက်ကာ အဆုံးမဲ့ လေဟာနယ်
ဟင်းလင်းပြင်တို့အား ကျော်ဖြတ်သွားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် ယုကျင်းတောင်ဘက်သို့ သူ၏ လက်ဝါးအစုံကို
တွန်းလွှတ်လိုက်ရာ သူ၏ စွမ်းအားများသည် လေဟာနယ်
အလွှာပေါင်း များစွာတို့အား ဖြတ်ကျော်သွားခဲ့၍ ရှုကျိုးမြို့သို့

ရောက်သွားခဲ့၏။ ထိုနေရာတွင် စံအိမ်ကြီးတစ်ခု ရှိနေသည်။
သူ့အား ရှုကျိုးမြို့ရှိ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ လုပ်ငန်းတစ်ခုက
ပိုင်ဆိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း၏ စွမ်းအားများသည် ထိုစံအိမ်အတွင်းသို့
ရောက်ရှိသွားခဲ့ကာ ယခင်နှင့် တူညီသော ဝင်္ကပါတစ်ခုအဖြစ်သို့
ပြောင်းသွားခဲ့သည်။ ဝင်္ကပါများက အလင်းတန်းများနှင့်
လင်းလက်လာခဲ့ခြင်းနှင့်အတူ ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ်များက
ကျိုးပျက်သွားကြကာ ရေအိုင်နှင့် ဆက်သွယ်မှုများ ပေါ်လာကြ၏။
နှစ်ဘက်စလုံးတို့မှ ဖန်တီးထားသော လမ်းကြောင်းများသည်
အချင်းချင်း ဆက်စပ်သွားကြသည်။

လင်းဖုန်းသည် တည်ငြိမ်သော လေဟာနယ် သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း
ဝင်္ကပါတစ်ခုအား တည်ဆောက်နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ထိုဝင်္ကပါနှစ်ခုတို့အား အတူတကွ စတင်လိုက်သောအခါ ရှုကျိုးနှင့်
ရေအိုင်တို့၏ အကြားတွင် တံတားတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည်။
ထိုတံတားသည် အလွန် တည်ငြိမ်ခိုင်မာသည်။ ကျင့်ကြံမှု မရှိသော
သူများသည်ပင်လျှင် ဝင်္ကပါများမှတစ်ဆင့် မိုင်ထောင်ပေါင်းများစွာကို

ဖြတ်သန်းသွားလာနိုင်ပေမည်။

ဝက်ပါများကို စတင်ရန်အတွက် စွမ်းအားများ လိုအပ်သည်။
အနာဂတ်တွင် သူ့အား တာဝန်ယူရန်အတွက်
တစ်စုံတစ်ယောက်အား တာဝန်ပေးထားရမည် ဖြစ်သည်။

ပြီးတာနှင့် လင်းဖုန်း၏ လက်ဝါးအစုံကို စုစည်းလိုက်ရာ
ရေကန်အတွင်းမှ ကျောက်တုံးများသည် ပြင်းထန်စွာနှင့်
ရွေ့လျားသွားကြသည်။ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော မြို့တစ်မြို့သည်
မြေပြင်အပေါ်မှ တက်လာခဲ့သည်။ သူသည် အမြင့်နေရာတွင်
ရှိနေသဖြင့် ရေလွှမ်းမည်ကို မစိုးရိမ်ရပေ။ လေဟာနယ်
သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း ဝက်ပါသည် မြို့အတွင်းတွင် ရှိနေသည်။

တောင်များကို ရွှေ့ပြောင်းကာ ပင်လယ်များကို ဖန်ဆင်းခြင်း၊
ဝက်ပါတစ်ခုကို တည်ဆောက်ကာ မြို့တစ်မြို့ကို ထူထောင်ခြင်း
အစရှိသည်တို့မှာ လင်းဖုန်း၏ လွယ်ကူစွာ လုပ်ဆောင်ခြင်းကို
ခံခဲ့ရသည်။ ထိုမြင်ကွင်းကို မြင်ခဲ့ရသော ဂျူနီယာ တပည့်များမှာ
ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်နေခဲ့သည်။

"ဂရုန်းမာစတာက တကယ့်ကို ပြောင်မြောက်လှပါတယ်"
ယင်းလော်ရှသည်ပင်လျှင် သူ၏မျက်လုံးကို ပွတ်လိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "တကယ့်ကို စိတ်လှုပ်ရှားစရာပဲ"

လျှို့ဝှက်ဖုန်းနှင့် ဘေးမှကျန်သောသူများသည် သူတို့၏ ခေါင်းများကို
အဆက်မပြတ် ညိတ်လိုက်ကြသည်။ သူတို့အပြင်
အခြားသူများကလည်း အံ့အားသင့်နေကြ၏။

တောက်ယုတင်း၊ လီယွမ်ဖန်း၊ လော်ချင်းဝူနှင့်
ကျူးကော်ဝမ်ချိုးတို့သည် အတွေ့အကြုံများစွာတို့ကို
ကြုံဖူးကြသည်။ သို့သော်လည်း သူတို့သည်
မှင်သက်နေကြသေး၏။

ဤအရာများ ပြီးဆုံးသွားသောအခါ လင်းဖုန်းသည်
မည်သည့်လှုပ်ရှားမှုမျိုးကိုမှ ထပ်မလုပ်တော့ချေ။ ရှောင်ယန်နှင့်
ကျန်သောသူများသည် အစောကတည်းက ညွှန်ကြားမှုများကို

ရထားပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလုံးအား အစအဆုံး သိခဲ့ကြပြီး
ဖြစ်သည်။

ရှောင်ယန်က ချက်ချင်းပြောလိုက်သည်။ "ခေါင်းဆောင်ရဲ့ အဆိုအရ
တောင်နာမည်ကို လင်းဆိုတဲ့ နာမည်ကို ဖြုတ်ပြီးမှ
ယွင်တောင်ထိပ်လို့ ခေါ်ရမယ်။ ဒီကနေ့ကစပြီး ဒီနေရာဟာ
ငါတို့ဂိုဏ်းရဲ့ ပြင်ပဌာနတစ်ခုဖြစ်ပြီး တပည့်တွေကို အခြေခံအဆင့်နဲ့
ဆက်ခံသူအဆင့်ဆိုပြီး ခွဲထားရမယ်"

"ဂိုဏ်းထဲစဝင်လာတဲ့သူတွေကို အခြေခံတပည့်တွေလို့ခေါ်မယ်။
ယွင်တောင်ထိပ်ပေါ်မှာ အခြေခံတပည့်တွေ အတွက်
လေ့ကျင့်တဲ့နေရာ သတ်မှတ်ပေးထားမယ်။ ၁၀ရက်တိုင်းမှာ
တစ်စုံတစ်ယောက်က ကျင့်ကြံမှုနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး လမ်းညွှန်မှုတွေ
လာပေးလိမ့်မယ်။ လစဉ်လတိုင်းမှာ ဂိုဏ်းအကြီးအကဲ
တစ်ယောက်ကနေ့ သင်ခန်းစာတွေ လာပို့ချလိမ့်မယ်"

အားလုံးတို့သည် လေးနက်စွာနှင့် နားထောင်နေခဲ့ကြသည်။
ရှောင်ယန်သည် သူတို့အား ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။

"ဂိုဏ်းအတွင်းမှာ ကျပန်းစစ်ဆေးမှုတွေ ရှိလိမ့်မယ်။
ဒီစစ်ဆေးမှုတွေကို အောင်မြင်နိုင်တဲ့ အချိန်ကျရင်
ဆက်ခံသူတပည့်တွေ အဖြစ်ကို တက်ရောက်နိုင်လိမ့်မယ်။
ဆက်ခံသူ တပည့်တစ်ယောက်ဟာ အနာဂတ် ကျင့်ကြံမှုတွေကို
သူ့ဆရာနောက် လိုက်ပြီးမှ ကျင့်ကြံရမယ်"

"ဆက်ခံသူ တပည့်တွေ အထဲမှာ အဆင့်တွေ ခွဲထားတယ်။
ဆက်ခံသူ တပည့်တွေက အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်ကို
ရောက်ပြီးသွားရင် ကိုယ်ပိုင်တပည့်တွေကို လက်ခံနိုင်တယ်။
အခြေခံ တပည့်တွေကတော့ အဆင့်အတူတူပဲ။
ကွဲသွားတဲ့အချက်က ဂိုဏ်းကိုဝင်နိုင်တဲ့ အချိန်တွေပဲ ဖြစ်တယ်။
နောက်ကျမှ ဝင်လာတဲ့ သူတွေက အစောပိုင်းက
ဝင်လာတဲ့သူတွေကို စီနီယာလို့ ခေါ်ရမယ်"

ရှောင်ယန်သည် ရေကန်နှင့် မြို့တော်ကို ညွှန်ပြလိုက်ကာ
ပြောလိုက်သည်။ "ဒီရေကန်ကို ကြေးမုံရေကန်လို့ ခေါ်ရမယ်။
မြို့တော်ကိုတော့ တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့လို့ ခေါ်ရမယ်။ ဒါက
အနာဂတ်မှာ အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းက ဂိုဏ်းသားတွေရဲ့

ဆွေမျိုးတွေ နေထိုင်တဲ့နေရာ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

အားလုံးတို့သည် ဤစကားကို ကြားလိုက်ပြီးသောအခါ
အကြောင်းအရာ မျိုးစုံတို့အား သေချာစွာ စဉ်းစားခဲ့ကြသည်။
နေရာတိုင်းသည် ကောင်းကျိုးနှင့် ဆိုးကျိုးများ တွဲနေသည်ကို
သတိထားမိလိုက်ကြ၏။

သူတို့၏ ဇာတိမြို့များမှ မိသားစုများသည် လွန်စွာဝေးကွာသော
နေရာများတွင် တည်ရှိနေကြသည်။ အနှောင်အဖွဲ့များကို
မနှစ်သက်ကြသူများသည် ပိုမိုလွတ်လပ်စွာ နေနိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းအား ဝင်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သဖြင့်
သူတို့၏ ဇာတိမြို့များတွင် တစ်ယောက်မှ သူတို့အား
အနိုင်ကျင့်ရဲကြတော့မည် မဟုတ်ပေ။

အချို့သူများကလည်း ဤသို့တွေးနေကြသည်။
တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့သည် တသီးတခြား ဖြစ်နေသော်လည်း
ယွမ်တောင်ထိပ်မှာ ကြေးမုံရေကန်၏ဘေးတွင်
တည်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။ သူတို့အနေဖြင့် မိသားစုဝင်များနှင့်

လွယ်ကူစွာ တွေ့ဆုံနိုင်ပေသည်။

ရှက်ဖွေမြို့သည်ကား ဤရွေးချယ်မှုနှစ်ခု၏ အလယ်တွင် ရှိနေခြင်း
ဖြစ်သည်။

"ဒီကိစ္စတွေကို စီမံခန့်ခွဲတဲ့သူက တောက်လီချမ် ဖြစ်တယ်။
အကူအညီလိုတဲ့သူတွေက သူ့ကိုသွားရှာနိုင်တယ်"

တောက်လီချမ်သည် ရှောင်ယန်၏ အနောက်တွင် ရပ်နေခဲ့ခြင်း
ဖြစ်သည်။ ရှောင်ယန်၏ စကားဆုံးသည်နှင့်
သူသည်ခေါင်းညိတ်ကာ တပည့်အသစ် တစ်အုပ်စုတို့အား
ပြုံးပြလိုက်သည်။ အားလုံးတို့ကလည်း သူ့ကို အထင်မသေးရဲကြပဲ
ဦးညွှတ်နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသည်။

အားလုံးတို့သည် အမိန့်များကို ချမှတ်သူမှာ
လင်းဖုန်းဖြစ်သော်လည်း ဤသာမန်ဟူသာ ထင်နေရသော
သက်လတ်ပိုင်းလူကြီးသည် အာဏာများစွာ ရှိသည်ကို

သိထားကြသည်။

မိသားစုများကို ရွှေ့ပြောင်းသည့် ကိစ္စတွင်
မည်သည့်ရွေးချယ်မှုဖြစ်စေ တောက်ဖီချမ်က
တစ်ယောက်၏ဘက်တွင် ရှိနေခဲ့လျှင် အကျိုးများစွာ
ရနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

ရှောင်ယန်က ဆက်ပြောလိုက်၏။ "အရင်ပြောထားတဲ့အတိုင်း
၅ရက်ပြီးရင် မင်းတို့ရဲ့ ပထမ စစ်ဆေးမှုကို ဖြေဆိုရမယ်။
ဒီစစ်ဆေးမှုဟာ ကျင့်ကြံမှုတွေ ပြုလုပ်ပြီးလူတွေကို ရည်ရွယ်တာ
ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ မကျင့်ကြံရသေးတဲ့ လူတွေလည်း
ဝင်ဖြေလိုရတယ်။ ကိုယ့်သဘောပဲ"

"စစ်ဆေးမှုကို အောင်မြင်သွားရင် မင်းတို့က ဆက်ခံသူတပည့်
ဖြစ်လာနိုင်တယ်။ မင်းတို့ ကျရုံးခွဲရင်လည်း ကိစ္စမရှိဘူး။
ယွင်တောင်ထိပ်မှာပဲ ဆက်လက်ကျင့်ကြံနေလိုရတယ်။
အနာဂတ်မှာ နောက်ထပ် စစ်ဆေးမှုတွေ ရှိလာလိမ့်မယ်"

သူသည် အခြားတစ်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ ဇူရီနှင့်
ဝမ်လင်းတို့သည် သူတို့၏ ခေါင်းများကို ညိတ်ပြလိုက်ကြသည်။
တစ်ယောက်က တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့သို့ ဝင်သွားကာ
တစ်ယောက်က ယွမ်တောင်ထိပ်ပေါ်သို့ တက်သွားခဲ့၏။
သူတို့သည် မှော်ကျိန်စာ တစ်ခုအား တပြိုင်နက်ထဲ
ထုတ်လွှတ်လိုက်ကြသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်တို့သည် လင်းဖုန်းချန်ထားသော ကျန်နေသည့်
ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်များနှင့် မဟာကောင်းကင် တာအိုကျမ်းစာ
တာအိုနည်းစနစ်များကို ပေါင်းစည်းလိုက်ကြသည်။ သူတို့သည်
မြေကြီးများ၊ ကျောက်တုံးများနှင့် ပေါင်းစည်းလိုက်ကြသောအခါ
အိမ်ပေါင်းမြောက်မြားစွာတို့သည် မြေပြင်အပေါ်သို့ ပေါ်လာကြ၏။

တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့ အတွင်းတွင် အခန်းပေါင်းများစွာ
ရှိနေကြသည်။ ယွမ်တောင်ထိပ်တွင်လည်း လူပေါင်းများစွာ
နေနိုင်သော အဆောက်အအုံများစွာ ရှိနေကြသည်။

သူတို့ နှစ်ယောက်စလုံးတို့သည်လည်း စွမ်းရည်များကို
ထုတ်ဖော်ပြသလိုက်ကြသည်။ လင်းဖုန်း၏ စွမ်းရည်များကို
ရင်သပ်ရှုမော ဖြစ်နေကြသော တပည့်များသည် သူတို့၏
စွမ်းအားများကိုလည်း အံ့အားသင့်ကုန်ကြသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် သူတို့သည် ပို၍
စိတ်ဓာတ်တက်ကြွလာကြသည်။ သူတို့သိထားသလောက်ဆိုလျှင်
ရှုယွင်စန်းနှင့် ကျန်သောသူများသည် ချီသာဝက အဆင့်တို့တွင်သာ
ရှိကြသေးသည်။ သူတို့သည် အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်သို့
မရောက်ကြသေးပေ။ အကယ်၍ သူတို့သည် ယခုအချိန်တွင်
ဆက်ခံသူ တပည့်များ ဖြစ်လာပါက သူတို့၏ ဆရာများသည်
ရှောင်ယန်၊ ဇူရီနှင့် ကျန်သောသူများ ဖြစ်ကြမည် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ ရှုယွင်စန်း၊ ယင်းလော်ရှုနှင့် လျှိုရှုဖုန်းတို့က
အခြေခံအုတ်မြစ်အဆင့်သို့ ရောက်သွားကြပါက သူတို့၏
ဆရာများသည် မည်သူဖြစ်မည်ဆိုသည်မှာ မသေချာတော့ပေ။

ဆက်ခံသူ တပည့်များတွင် အဆင့်များ ခွဲထားသော်လည်း အခြေခံ

တပည့်များတွင် အဆင့်များ မခွဲထားကြပေ။ ဒါသည် အခြေအနေ
တစ်ခုကို ဖြစ်ပေါ်စေသည်။ တစ်ချိန်တည်း အတူတူ
ဂိုဏ်းအတွင်းသို့ ဝင်လာကြသော သူနှစ်ယောက်တွင်
တစ်ယောက်က အရင် ဆက်ခံသူ တပည့်တစ်ယောက် ဖြစ်သွား၍
ကျန်တစ်ယောက်မှာ အခြေခံ တပည့်အဆင့်တွင်သာ
ရှိနေနိုင်သည်။ ကျန်နေသောသူတစ်ယောက်သည် နောက်ဆုံးတွင်
ဆက်ခံသူတပည့် ဖြစ်သွားသောအခါ သူ၏ ယခင်အဖော်သည်
သူ၏ဆရာ ဖြစ်သွားနိုင်ပေသည်။

ပို၍ဆိုးသည့်အချက်မှာ သူ့ထက်နောက်ကျမှ
ဂိုဏ်းသို့ဝင်လာသောသူသည် စစ်ဆေးမှုကို
အရင်အောင်မြင်သွားခဲ့ပြီး ဆက်ခံသူတပည့်တစ်ယောက်
ဖြစ်သွားနိုင်သည်။ ဆက်ခံသူတပည့်ဖြစ်ရန်
အချိန်ပိုယူရသောသူအနေနှင့် ယခင်က သူ၏ဂျူနီယာသည်
သူ၏ဆရာ ဖြစ်သွားနိုင်၏။

ခြုံ၍ပြောရလျှင် ဤစနစ်သည် စွမ်းဆောင်ရည်အပေါ်တွင်
အခြေခံထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် အထက်ဖော်ပြပါ

အခြေအနေများ ဖြစ်လာနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း
စစ်ဆေးမှုများက မျှမျှတတ ရှိပါက တစ်ယောက်မှ မကျေမနပ်
ဖြစ်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ထိုအစား သူတို့အား လုံ့ဆော်မှုများပင်
ပေးနိုင်သေး၏။

တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် မနာလိုကြပဲ အချင်းချင်း
မကောင်းကြံနေကြသောသူများအဖို့ ထိုအခြေအနေမျိုးသည်
ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်ပေသည်။

သို့သော်လည်း ရိုးသားစွာနှင့် ပြောရလျှင် လင်းဖုန်းသည်
ထိုကိစ္စများကို သိပ်ပြီး ဂရုမစိုက်ချေ။ သူ၏တာဝန်မှာ
ဂိုဏ်းအတွင်းတွင် မျှတသော ပြိုင်ဆိုင်လိုသည့် အခြေအနေမျိုးကို
ဖန်တီးပေးရန်သာ ဖြစ်သည်။ လမ်းမှားကိုလျှောက်ရန်
ရွေးချယ်ကြသူများအား လူဆိုးများအနေနှင့် သတ်မှတ်ရုံသာ
ရှိသည်။ ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းသည် လူအဖွဲ့အစည်း အသေးစားတစ်ခု
ဖြစ်၏။ စည်းကမ်းမျိုးစုံ သတ်မှတ်ထားရပေမည်။

ဇူရီနှင့် ဝမ်လင်းတို့က ပြီးဆုံးသွားသောအခါ သူတို့သည်

ရှောင်ယန်၏ဘေးသို့ ပြန်လာကြသည်။ ဇူရီက
တပည့်အသစ်များနှင့် ပထမအသုတ်မှ ဆက်ခံသူတပည့်များ
မဖြစ်ကြသေးသည့် သူများကို ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။
"ဒီဈရက်အတွင်းမှာ မင်းတို့အားလုံးက ယွမ်တောင်ထိပ်မှာ ကျင့်ကြံဖို့
နေထိုင်ရမယ်။ ဈရက်ပြီးသွားရင် မင်းတို့ရဲ့ စစ်ဆေးမှုက စတင်မယ်"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၂၃ : အပိုင်း ၁၈

အပိုင်း ၆၀၈ : မြည်းဖြစ်ဖြစ်၊ မြင်းဖြစ်ဖြစ်
လမ်းခေါ်လျှောက်ကြတာပေါ့

သူတို့အား ယုကျင်းတောင်ပေါ်တွင် ၅ရက်၊
ယွင်တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် ၅ရက် ပေးနေလိုက်ခြင်းသည် ထိုအခြေခံ
တပည့်များကို ပိုကောင်းသည့် အရာများကို
ရည်မှန်းကြိုးစားစေခဲ့ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် သူ၏စွမ်းအားများကို အသုံးပြုကာ
ခွန်းလွန်တောင်နှင့် အနီးအနားမှ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို
စုဆောင်းခဲ့ကာ ယခင်ကထက် ပိုမိုကောင်းမွန်လာအောင်
ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သော်လည်း ဤနေရာသည် ယုကျင်းတောင်နှင့်
များစွာကွာခြားနေခဲ့သေး၏။

တစ်ယောက်သည် ကောင်းကင်တွင်နေ၍ တစ်ယောက်သည်
မြေကြီးပေါ်တွင်သာ ရှိနေသည်ဟု ပြောရခြင်းသည် အနည်းငယ်
ချဲ့ကားရာ ကျနေပေမည်။ သို့သော်လည်း ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ
စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို တွေ့ကြုံပြီးမှ ယွင်တောင်ထိပ်ပေါ်သို့
လာခဲ့ရခြင်းသည် ဆီနှင့်ရေကဲ့သို့ ကွာခြားလှသည်။

သိပ်မကြာခင်တွင်ပင် အခြေခံ တပည့်များသည် စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့်

စစ်ဆေးမှုအား စောင့်မျှော်နေကြသည်။

ဤရက်များအတွင်းတွင် လင်းဖုန်းနှင့် ကျန်သောသူများကလည်း
အလကားမနေခဲ့ကြပေ။ ရှောင်ယန်၊ ရှိထျန်းဟောင်နှင့်
ကျန်သောသူများကလည်း သူတို့၏ ပြင်ဆင်မှုများကို
ပြုလုပ်ထားခဲ့ကြသည်။

ယခင်ကကဲသို့ပင် ဤစစ်ဆေးမှုကို အပိုင်းနှစ်ပိုင်း ခွဲထားသည်။
ပထမအပိုင်းကို လင်းဖုန်းက စစ်ဆေးမည်ဖြစ်ပြီး ထိုအပိုင်းကို
အောင်မြင်သွားသော တပည့်များသည် သူတို့ကြိုက်သည့် ဆရာကို
ရွေးချယ်ရမည် ဖြစ်၏။ ပြီးတာနှင့် ရှောင်ယန်နှင့်
ကျန်သောသူများကလည်း သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်တပည့်များကို
ဒုတိယပိုင်း စမ်းသပ်မှုများဖြင့် စစ်ဆေးကြမည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်း၏ စမ်းသပ်မှုကို အောင်မြင်ပြီး သူတို့ရွေးချယ်သော
ဆရာများ၏ စမ်းသပ်မှုကို ကျရုံးခဲ့ကြသော လူများအဖို့ သူတို့အား
ထုတ်ပယ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ လင်းဖုန်းက သူတို့အတွက်
သင့်တော်သည့် ဆရာများကို ရွေးချယ်ပေးမည် ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည်လည်း သူ၏ကိုယ်ပိုင် ပြင်ဆင်မှုများကို
ပြုလုပ်နေပေသည်။ သို့သော်လည်း ဒါသည် စစ်ဆေးမှုများနှင့်
ဘာမှမဆိုင်ပေ။ သူသည် သူ၏ဂိုဏ်းမှ
အဆောက်အအုံအသစ်များ၏ တည်ဆောက်ပုံကို
ပိုမိုကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်နေခြင်း ဖြစ်၏။

တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့သည် အခုမှ အသစ်ဆောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ကာ
သီးခြားဖြစ်နေသော်လည်း သူတို့၏ မိသားစုများကို
ခေါ်ဆောင်လာလိုသော တပည့်များ ရှိနေကြပြီ ဖြစ်သည်။
တောက်ဇီချမ်၏ စီမံမှုနှင့် တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့နှင့် ရှုကျိုးမြို့မှ
လေဟာနယ် သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း ဝင်္ကံပါမှတစ်ဆင့် ရွှေ့ပြောင်းမှုက
စတင်နေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် တောက်ဇီချမ်အား လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိ၍
စိတ်ချရသော အလုပ်သမားများကို ရှာဖွေရန် တိုက်တွန်းထား၏။
သူတို့၏ အဓိကတာဝန်သည် အလုပ်ကြမ်းများကို လုပ်ရန်ဖြစ်သည်။

တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့နှင့် ယွင်တောင်ထိပ်တို့၏ အကြားတွင်
ကြေးမုံရေကန်ရှိနေသည်။ ရေကန်၏ အတွင်းတွင် ဖြတ်သန်းရန်
လမ်းကြောင်းတစ်ခုအား စီစဉ်ထား၏။

ယွင်တောင်ထိပ်၏အောက်တွင် လင်းဖုန်းသည်
အတားအဆီးများပါသည့် ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက် လှေကားများကို
ထားထားသည်။ ဒါသည် ရှီးလင်မြို့ ပြင်ပမှလာသော သူများကို
စမ်းသပ်ရန်ဖြစ်သည်။ ဒါသည် ဂိုဏ်း၏ ဝင်ပေါက်လည်း ဖြစ်၏။

ယုကျင်းတောင်သည် အချိန်အများစုတွင် ဟင်းလင်းပြင်
လေဟာနယ် အတွင်းတွင်သာ နေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
ယွင်တောင်ထိပ်သည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်း၏ မြင်နိုင်သော
နေရာတစ်ခု အနေနှင့် ရှိနေပေသည်။

ဂိုဏ်းအတွင်းသို့ ဝင်ချင်သောသူများသည် လေဟာနယ်
သယ်ယူပို့ဆောင်ခြင်း ဝင်္ကံပါမှတစ်ဆင့် လာနိုင်မည်ဖြစ်ပြီး
ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်လှေကားများ၏ စိန်ခေါ်မှုကို
ဖြတ်ကျော်ရမည် ဖြစ်၏။ ဖြတ်ကျော်နိုင်သောသူများအနေဖြင့်
သူတို့သည် သင့်တော်သည်ဟု အသတ်မှတ် ခံရလျှင်

အခြေခံတပည့်များ ဖြစ်လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ရှက်ဖွေမှု၊ မြို့တွင်လည်း စွမ်းဆောင်နိုင်သောသူများ လိုအပ်သည်။
တိမ်တိုက်ကြေးမုံမြို့နှင့် ယွင်တောင်ထိပ်တွင်လည်း
လူများလိုအပ်သည်။ ထို့ကြောင့် တောက်ဖီချမ်သည် မနိုင်မနင်း
ဖြစ်နေခဲ့သည်။

ကံကောင်းစွာနှင့် တောက်ဖီချမ်သည် အတွေ့အကြုံ
ရင့်ကျက်သောသူတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့၏။ လင်းဖုန်း၏
အတည်ပြုချက် ရယူအပြီးတွင် သူသည် စတင်ပြင်ဆင်မှုများကို
ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ သူသည် ကျွမ်းကျင်သူအချို့ကို ရှာဖွေခဲ့ပြီး
အနည်းငယ် စမ်းသပ်အပြီးတွင် သူတို့အား အလုပ်ခန့်ထားခဲ့သည်။

လင်းဖုန်းသည် တောင်တန်းများကို ရွှေ့ပြောင်းခဲ့ပြီး
ရေအိုင်တစ်ခုအား ဖန်ဆင်းကာ မြေပြင်မှနေ၍ မြို့တစ်မြို့ကို
တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ဒါသည် အလွန်ကို ထူးကဲအံ့ဩဖွယ်
ကောင်းလှသည့် လုပ်ဆောင်ချက် ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း သူ၏
အကြံအစည်များကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် တောက်ဖီချမ်၏

အတွေ့အကြုံတို့ကို လိုအပ်ခဲ့သည်။

အားလုံးတို့သည် သူ့နေရာနှင့်သူ အသုံးဝင်ကြသည်။
လူတစ်ယောက်သည် တစ်နေရာတွင် ထူးချွန်နေသော်လည်း
အခြားနေရာများတွင် စွမ်းဆောင်ချင်မှ စွမ်းဆောင်နိုင်မည်
ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းသည် ထိုနေရာများတွင် အမြင်စူးရှသူ
ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ပြင်ဆင်မှုများကို စောစီးစွာ
ကြိုတင်ပြုလုပ်ထားခဲ့သည်။ ယခုအချိန်တွင် သူတို့ကို
အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ယုကျင်းတောင် အပေါ်တွင်လည်း ဖြည်းဖြည်းချင်း
တိုးတက်လျက်ရှိသည်။ လင်းဖုန်းသည် ယုကျင်းတောင် အပေါ်တွင်
နောက်ထပ် တည်ဆောက်မှု အသစ်များကို ဆောင်ရွက်နေ၏။

သူသည် ဆေးတောင်ကြားမှ စတင်ခဲ့သည်။ ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့်
ပြည့်စုံသော စိတ်ဝိညာဉ် နယ်မြေအား ဆေးတောင်ကြားတွင်
မြေဩဇာများအဖြစ် အသုံးပြုခဲ့ရာ စိတ်ဝိညာဉ်ဆေးပင်များ
အလွန်ကိုပင် ဖြစ်ထွန်းကြသည်။

သို့သော်လည်း ဆေးပင်များမှာ သူတို့၏ ကိုယ်ပိုင် လက္ခဏာများ
သီးသန့်ရှိနေကြသည်။ စိတ်ဝိညာဉ် ဆေးပင်များ အားလုံးတို့အား
တစ်ပုံတည်း စိုက်ပျိုး၍ မရချေ။

ကောင်းချီးမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်စုံသော စိတ်ဝိညာဉ်နယ်မြေကို
အသုံးပြုခဲ့ပါက ဆေးပင်တိုင်း၏ လိုအပ်ချက်ကို ပြည့်စုံစေမည်
ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း လပ်ကီးအား တစ်ချိန်လုံး
ဆင့်ခေါ်နေပါက အလဟဿ ဖြစ်သွားမည် ဖြစ်၏။ ဤပြဿနာကို
ဖြေရှင်းရန် ပို၍ သင့်တော်သော နည်းလမ်းတစ်ခုအား အသုံးပြုရန်
လိုအပ်မည် ဖြစ်သည်။

ဥပမာအားဖြင့် ဆေးတောင်ကြားအား ချဲ့ထွင်ရာတွင်
နေရာအမျိုးအစား ခွဲခြား၍ တိုးချဲ့ရမည် ဖြစ်သည်။ မတူညီသော
ဆေးပင်များသည် ခြားနားသော ပတ်ဝန်းကျင်များကို လိုအပ်သဖြင့်
နေရာတစ်ခုစီအား ကွဲပြားခြားနားစွာ တည်ဆောက်ရမည် ဖြစ်၏။

ဥပမာ အနေဖြင့် နှင်းကြာပန်းသည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး
အေးစက်နေသော နေရာများတွင်သာ ပေါက်လေ့ရှိသည်။
ကိုးပါးယင်ဆေးပင်သည် ယင်ဓာတ်ကြီးစိုးသည့်
ပတ်ဝန်းကျင်များတွင်သာ ပေါက်နိုင်သည်။

အချို့သော စိတ်ဝိညာဉ် ဆေးဝါးများသည် ရာသီတစ်မျိုး၌သာ
ပေါက်လေ့ရှိသည်။ ထိုရာသီကို မရောက်သေးလျှင် သူတို့သည်
မြေကြီးအတွင်း၌သာ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို
စုပ်ယူနေလေ့ရှိကြသည်။

သဲကန္တာရနှင့် ချောက်ကမ်းပါးများတွင်သာ ပေါက်လေ့ရှိကြသော
ဆေးပင်များလည်း ရှိကြသေး၏။ အချို့ ဆေးပင်များသည်
ပင်လယ်အောက်ခြေ၌သာ ပေါက်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းသည် အရာအားလုံးကို ညွှန်ကြား၍ ယန်ချင်က
ကူညီပေးခဲ့သည်။ သူတို့ နှစ်ယောက်သားတို့သည်
ဆေးတောင်ကြားကို နေရာဒေသ အသီးသီး ခွဲခြားလိုက်ကာ
နှင်းတောင်ကြား၊ ရေကန်၊ ချောက်ကမ်းပါး စသဖြင့်

ကွဲပြားခြားနားကြသော ပတ်ဝန်းကျင်များကို ဖန်တီးလိုက်ကြသည်။

ပြီးတာနှင့် သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ် ဆေးပင်များကို အမျိုးအစား
ခွဲခြားလိုက်ကာ သူတို့နှင့် ကိုက်ညီသော ပတ်ဝန်းကျင်များသို့
ပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးခဲ့ကြသည်။

ဆေးတောင်ကြားကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲအပြီးတွင် လင်းဖုန်းသည်
ယန်ချင်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။ "ယန်ချင်၊
မင်းကိုယ်မင်းလည်း ပြင်ဆင်ထားဦး။ စမ်းသပ်မှုတွေကို
အောင်မြင်တဲ့ လူတွေအထဲမှာ မင်းကိုကူညီဖို့ ဒီနေရာကို လူတချို့
ရောက်လာလိမ့်မယ်"

ယန်ချင်သည် တည်ငြိမ်စွာနှင့် သူ၏ခေါင်းကို ညိတ်လိုက်သည်။
"ကျွန်တော်က အစွမ်းကုန် ကြိုးစားပါ့မယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စပြီးသွားရင်
ကျွန်တော်က ရွှေရောင်ဗဟိုချက်ကို ဖော်ဆောင်ချင်ပါတယ်။
ဒါဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့လက်အောက်က တပည့်တွေက ခဏလောက်
ဆရာမရှိပဲ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်"

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်၏။ "ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ အချိန်ကျလာရင်
ဇူရီကို ကူညီဖို့ ပြောလို့ရတယ်"

ယန်ချင်အား ခန်းနန်းဟွာ၏ ရွှေရောင်ဗဟိုချက်ကို
ဖော်ဆောင်သည့်အခါ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်းတို့၏ ကပ်ဘေးများကို
ကျော်လွှားခဲ့သည့် နည်းလမ်းကို ပြောပြအပြီးတွင်
ယန်ချင်ကလည်း ထိုနည်းလမ်းအတိုင်း ကြိုးစားခဲ့သည်။ သူ၏
ကျင့်ကြံမှုကို ချိတ်ပိတ်ခဲ့ကာ အန္တရာယ်များသော
လုပ်ဆောင်ချက်များကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းကလည်း
တိတ်တဆိတ် လေ့လာနေခဲ့၏။

လင်းဖုန်းရှိနေသည့်အတွက် ယန်ချင်သည် အသက်အန္တရာယ်
စိုးရိမ်စရာ မရှိခဲ့ပေ။ သို့သော်လည်း အန္တရာယ်များမှာ
မသေးလှချေ။ ဥပမာအားဖြင့် ကိုယ့်ထက် ကျင့်ကြံမှုအဆင့်
ပိုမြင့်သည့်သူ တစ်ယောက်နှင့် သူသေကိုယ်သေ တိုက်ခိုက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။

ကြိုးစားမှုတိုင်းသည် ဆုလာဘ်ရသည် မဟုတ်သော်လည်း
အချည်းနှီးတော့ မဖြစ်ခဲ့ပေ။ မရေမတွက်နိုင်သော
အတွေ့အကြုံများသည် ယန်ချင်အား သေခြင်းနှင့်
ရင်ဆိုင်ရသောအခါ သတ္တိများကို တိုးပွားစေခဲ့သည်။

သို့သော်လည်း သူ၏ စိတ်စွမ်းအားနှင့် ပတ်သတ်၍ ပြဿနာများ
ရှိသေး၏။ သေခြင်းအား မကြောက်ခြင်းသည် စိတ်စွမ်းအား
ကောင်းခြင်းနှင့် မတူညီပေ။

သို့သော်လည်း ရွှေရောင်ဗဟိုချက်အား ဖော်ဆောင်ရန်အတွက်မူ
ပြဿနာ သိပ်မရှိပေ။ ယန်ချင်အတွက် သူ၏ စိတ်အခြေအနေကို
တိုးတက်စေရန်နှင့် သူ၏ ကျင့်ကြံမှုအား မြှင့်တင်ရန်မှာ အခက်အခဲ
သိပ်ရှိတော့မည် မဟုတ်ချေ။

ယန်ချင်အား အားပေးပြီးနောက်တွင် လင်းဖုန်းသည်
ဆေးတောင်ကြားအတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်။ သူသည်
လမ်းလျှောက်နေရင်း စဉ်းစားနေခဲ့သည်။ ပုံမှန်ဆိုလျှင်
ဂိုဏ်းတစ်ဂိုဏ်းတွင် ပုံမှန်လည်ပတ်နိုင်ရန် အတွက်

ဌာနလေးခုလိုအပ်သည်။ သူတို့သည် စာရင်းဌာန၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပညာရေးဌာန၊ ဥပဒေဌာနနှင့် ထောက်ပံ့ရေးဌာနတို့ ဖြစ်ကြသည်။

စာရင်းဌာနသည် တာအိုနည်းစနစ်များကို စုဆောင်းစီစဉ်ခြင်း၊ ဖြန့်ဝေခြင်းနှင့် ဖန်တီးခြင်းတို့ကို ထိန်းချုပ်သော ဌာနဖြစ်သည်။ သူသည် တပည့်များ၏ တိုက်ပွဲစွမ်းရည်များကို ဖော်ထုတ်ပေးခြင်း၊ သတင်းအချက်အလက်များကို စုဆောင်းခြင်းနှင့် ဂိုဏ်း၏ ကာကွယ်မှုများနှင့် သက်ဆိုင်သောဌာနဖြစ်သည်။

ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပညာရေးဌာနသည် တာအိုနည်းစနစ်များ၊ မှော်ကျိန်စာများ အမျိုးမျိုးတို့ကို လေ့လာခြင်း၊ ရှင်းပြခြင်း၊ ကောက်နုတ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ရသည်။ သူသည် တပည့်များကို ကျင့်ကြံမှုအကြောင်းကို နားလည်စေ၍ စာပေများ၊ သုတေသနများနှင့် သက်ဆိုင်ပေသည်။

ဥပဒေဌာနသည် ဂိုဏ်း၏ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းများကို ထိန်းသိမ်းသော ဌာနဖြစ်သည်။ သူသည် တပည့်များ၏ ကိုယ်ကျင့်စရိုက်များကို စောင့်ကြည့်နေ၍ ဆုပေးဒဏ်ပေး

ပြုလုပ်ရသော ဌာနဖြစ်၏။ သူသည် ဂိုဏ်း၏ ဓလေ့ထုံးစံများကို
စီမံခန့်ခွဲရန် တာဝန်ရှိပေသည်။

ထောက်ပံ့ရေးဌာနသည် ဂိုဏ်းအတွင်းတွင် ဆေးလုံးများ၊
ဆေးဝါးများ၊ မှော်အိုင်တပ်များ၊ အဆောင်လက်ဖွဲ့များ၊
လက်နက်များ၊ ဝတ်စုံများ စသည်တို့ကို စီမံဖြန့်ဖြူးရန်
တာဝန်ရှိသည်။

ဂိုဏ်းများစွာတို့တွင် ထိုကဲ့သို့သော အမျိုးအစားများ
ခွဲထားကြသည်။ လူမျိုးစုံတို့သည် ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာကြသည်။
သူတို့ အထူးကျွမ်းကျင်သော နေရာများတွင်
တာဝန်ပေးထားခြင်းဖြင့် စွမ်းဆောင်ရည်များ
ပိုမိုတိုးတက်လာနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ထိုကဲ့သို့သော ပတ်ဝန်းကျင်မျိုးတွင်
စာသင်ကျောင်းတစ်ခု အတွင်းမှ ကျောင်းသားများနှင့်တူသော
တပည့်များကို မွေးထုတ်ပေးသလို ဖြစ်နေခဲ့မည် ဖြစ်သည်။

ဒါသည် ထိရောက်သောနည်းလမ်း ဖြစ်သော်လည်း သူတို့အား
စုဝေးသင်ကြားခြင်းသည် လက်ရွေးစင် လူစုများခွဲ၍
သင်ကြားခြင်းထက် ပို၍ သင့်တော်ပေသည်။

တာအိုနည်းစနစ်များကို ကျင့်ကြံခြင်းသည် စာသင်ခန်းအထဲတွင်
ထိုင်၍ သင်ကြားရခြင်းထက် ပိုပေသည်။ ဆရာတစ်ယောက်သည်
အသေအချာ အသေးစိတ် သင်ကြားနိုင်မှသာ
စွမ်းဆောင်ရည်မြင့်သော တပည့်များကို မွေးထုတ်နိုင်မည်
ဖြစ်သည်။

ဒါသည် ဆရာတစ်ယောက်က သူ၏ တပည့်တိုင်းအား အနီးကပ်
သေချာစောင့်ကြည့်၍ သူတို့အား သေချာနားလည်ရမည်ဟု
ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် သူတပည့်များကို ပြုစုပျိုးထောင်ရန်
အစီအစဉ်များကို ဆွဲထားရမည် ဖြစ်ပြီး ထိုအကြံအတိုင်း
ဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်သည်။

သူသည် တပည့်များကို သူတို့၏ လမ်းကြောင်းပေါ်မှ
လွဲချော်မသွားရအောင် မျက်စိရှင်ရှင်ထားပြီး စောင့်ကြည့်နေရမည်
ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ နောက်ဆုံးမိနစ်များမှ အပြောင်းအလဲများ
ပေါ်လာခဲ့လျှင်လည်း သူ၏ အစီအစဉ်များကို အလိုက်သင့်
ပြောင်းလဲနိုင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ဆရာဆိုသည်မှာ ကလေးထိန်းတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။
သို့သော်လည်း သူ၏တပည့် တစ်ယောက်ချင်း အပေါ်တွင်
ထားရှိရမည့် အားထုတ်မှုမှာ ကြီးမားလှပေသည်။

ဥပမာအားဖြင့် လင်းဖုန်းအား ကြည့်လိုက်လျှင် သူသည်
မဟာကောင်းကင် တာအိုကျမ်းစာအား ရှောင်ယန်၊ ဇူရီ၊
ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ကျန်သော လက်ရင်းတပည့်များကို
လက်ဆင့်ကမ်းပေးခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သူတို့အား
ကိုယ့်နည်းစနစ်များကို နားလည်အောင်လုပ်ရန် အားပေးခဲ့ပြီး
တစ်ယောက်ချင်းစီ အပေါ်တွင် အားများစွာ စိုက်ထုတ်ခဲ့ပေသည်။

တပည့်အနည်းငယ်သာ ရှိလျှင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ အကယ်၍

အနည်းငယ် များလာလျှင် တတ်နိုင်သေးသည်။ သို့သော်လည်း
နောက်ထပ်ပိုများလာလျှင် ခံနိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။
တပည့်များစွာတို့အား သင်ကြားပေးရန် တစ်ယောက်ကမှ
လုံလောက်သောစွမ်းအားရှိမည် မဟုတ်ချေ။ တစ်ယောက်တွင်
ရာပေါင်းများစွာ၊ သို့မဟုတ် တပည့်တစ်ထောင်ခန့်ရှိလျှင် သူသည်
အားလုံးကို သင်ကြားပေးနိုင်ရန် ကြိုးစားရင်းနှင့် သေသွားမည်
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လင်းဖုန်းသည် ထိုကဲ့သို့သော စစ်ဆေးမှု စနစ်မျိုးကို
တီထွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ သူသည် အခြေခံတပည့်များအား
စုပေါင်းသင်ကြားကာ ဆက်ခံသူတပည့်များကို လက်ရွေးစင်လူစု
ပုံစံမျိုးဖြင့် သင်ကြားနိုင်ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

စာရင်းအင်း၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပညာရေး၊ ဥပဒေနှင့်
ထောက်ပံ့ရေးတို့အား ရှိထျန်းဟောင်၊ ဝမ်လင်း၊ ဇူရီနှင့်
ရှောင်ယန်တို့အား အသီးသီး တာဝန်ပေးခဲ့လိုက်သည်။
ယွဲ့ဟုန်ယန်သည် ရှိထျန်းဟောင်အား ကူညီရမည် ဖြစ်ပြီး
ယန်ချင်သည် ရှောင်ယန်အား ကူညီရမည် ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ကြီးကြပ်သူများအဖြစ် တာဝန်ယူနေကြခြင်း ဖြစ်၏။
သူတို့သည် ထိုကိစ္စများကို ယာယီသာ တာဝန်ယူမည် ဖြစ်ပြီး
အနာဂတ်တွင် သူတို့၏ ဆက်ခံသူ တပည့်များက
ရင့်ကျက်လာသော အချိန်တွင် တာဝန်များကို
လွှဲပြောင်းပေးအပ်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုအမျိုးအစားလေးမျိုးနှင့် ပတ်သတ်၍ ပြုပြင်ရမည့်
နေရာများစွာတို့ ရှိသေးသည်။

စာရင်းဌာနနှင့် ပတ်သတ်၍ လေ့ကျင့်သော စင်မြင့်နှင့်
ယှဉ်ပြိုင်သော စင်မြင့်များကို တည်ဆောက်ရန် လိုသေးသည်။

ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပညာရေး ဌာနတွင် အချိန်ကို လျင်မြန်စေသည့်
ကျင့်ကြံမှု နေရာများစွာတို့ကို လိုအပ်သည်။ ကောင်းကင်စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းကမ္ဘာ အတွင်းမှ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည်
အကန့်အသတ်နှင့် ရှိသည်။ သူသည် တစ်ချိန်တည်းတွင်

လူများစွာတို့အား လက်ခံနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ ထိုအပြင်
သာမန်ပါရမီသာရှိသော တပည့်များကို အချိန်
အဆတစ်ရာပိုမြန်သော နေရာတွင် လေ့ကျင့်စေခဲ့ပါက အလဟဿ
ဖြစ်သွားမည် ဖြစ်သည်။

သူတို့လိုအပ်နေသည်မှာ ကောင်းကင်စကြာဝဠာ
အလင်းတန်းကမ္ဘာကဲ့သို့သောအရာ မဟုတ်ပေ။ အချိန်မှာ
သာမန်ထက် ၃ဆမှ ၅ဆအထိ မြန်ဆန်၍ လူအများကြီး ဝင်ဆံ့သော
နေရာမျိုးဖြစ်သည်။ သို့မှသာ တပည့်တစ်အုပ်စုလုံး အဆင်ပြေစွာ
ကျင့်ကြံနိုင်ပေမည်။

ထိုအရာသည် ခက်ခဲ၍ မရှိမဖြစ် လိုအပ်သော အရာမျိုး
မဟုတ်သော်လည်း သူရှိလျှင် ဂိုဏ်း၏ ကြီးထွားလာမှုအတွက်
လွန်စွာ အကျိုးရှိမည် ဖြစ်သည်။

ဥပဒေဌာနတွင်မူ ဘာမှလိုအပ်နေခြင်း မရှိပေ။ သို့သော်လည်း
အဖွဲ့တစ်ခုချင်းစီအတွက် စည်းမျဉ်းများကို ချမှတ်ထားရမည်
ဖြစ်သည်။ လင်းဖုန်းသည် ရိုးရှင်းသော်လည်း ကြီးမားသည့်

ပညတ်ချက်များကို ချထားပြီးသားဖြစ်၏။ ပြီးတာနှင့် ဇူရီက ဆက်လက်၍ အသေးစား ပညတ်ချက်များကို ထုတ်ပြန်မည် ဖြစ်သည်။ သူ့အား ပြီးပြည့်စုံအောင် ဆက်လုပ်ရန်သာ လိုအပ်သည်။

ပြစ်ဒဏ်များကို ချမှတ်ရန်အတွက် အဆောင်တစ်ခု လိုအပ်သည်။ သို့သော်လည်း ဒါသည် အရေးကြီးကိစ္စမဟုတ်သော်လည်း မကြာခင်တွင် လုပ်ဆောင်ရမည် ဖြစ်သည်။

ထောက်ပံ့ရေးဌာနအတွက်မူ လင်းဖုန်းသည် မှော်အိုင်တံခါးများကို ထုတ်လုပ်သည့် အဆောင်တစ်ခုအား တည်ဆောက်ရန် စနစ်အတွင်းမှ ဆောက်လုပ်ရေး တိုက်တစ်ခုကို ရယူထားပြီး ဖြစ်သည်။ အဆောင်လက်ဖွဲ့များကိုလည်း ထုတ်လုပ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ အဆောင်လက်ဖွဲ့များသည် အဆင့်နိမ့် ကျင့်ကြံသူများအတွက် ပိုမိုအသုံးဝင်သည်။ သူတို့သည် တိုက်စစ်ရော ခံစစ်ပါ အကျိုးသက်ရောက်မှု ကြီးမားသည်။

"အမှန်အတိုင်း ပြောရရင် ဘာကိုမှ အလောတကြီး လုပ်စရာ

မလိုဘူး" လင်းဖုန်းက သူ၏ခေါင်းကို ခါလိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။
"ငါတို့က အရာအားလုံးကို အဆင်သင့်
တည်ဆောက်ပြီးသွားရင်တောင် လည်ပတ်အောင်လုပ်ဖို့
လူတွေလိုသေးတယ်။ နောက်ထပ် မျိုးဆက်တချို့လောက်
ရင့်ကျက်လာအောင် စောင့်ပြီးမှ ချောမွေ့စွာ လည်ပတ်နိုင်လိမ့်မယ်"

"ဒါပေမဲ့ အရင်ဆုံး အခြေခံ အုတ်မြစ်တွေကိုတော့ ချထားရမယ်။
ဒါဆိုရင် အချိန်ကျလာရင် အားလုံးကို ပြီးမြောက်အောင်
တည်ဆောက်နိုင်မယ်"

လင်းဖုန်းသည် အားလုံးကို ခြုံငုံ၍တွေးလိုက်ကာ ရယ်လိုက်သည်။
"အဆောက်အအုံတိုင်းက မြေပြင်ညီပေါ်ကပဲ စတင်ရတာပဲ"

အချိန်ရှရက်သည် လျင်မြန်စွာနှင့် ပြည့်သွားခဲ့သည်။ အခြေခံ
တပည့်များအတွက် စစ်ဆေးမှုက စတင်တော့မည် ဖြစ်၏။
လင်းဖုန်းသည် သူ၏ သဘာဝလွန် အသိစိတ်အား အသုံးပြုကာ
ယွင်တောင်ထိပ်မှ လူများအားလုံးကို အကဲခတ်လိုက်သည်။
နောက်ဆုံးတွင် သူ၏ အာရုံသည် လော်ချင်းဂူနှင့်

လီယွမ်ဖန်းတို့ထံသို့ ကျရောက်သွားခဲ့သည်။

"လာလာ ကလေးတို့၊ မင်းတို့က မြည်းလား၊ မြင်းလားဆိုတာ
သိရအောင် လမ်းလျှောက်ထွက်ကြည့်ကြတာပေါ့"

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၁၉

အပိုင်း ၆၀၉ : ဘက်ပေါင်းစုံမှ စစ်ဆေးမှုများ

စစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်မည့် ရက်ရောက်လာသောအခါ

လင်းဖုန်းသည် သူ၏ စွမ်းအားများကို ဆင့်ခေါ်လိုက်ရာ ခရမ်းရောင်
တိမ်တိုက်များက ဟင်းလင်းပြင်းကို ဖောက်ထွင်း၍
ယွင်တောင်ထိပ်သို့ ကျဆင်းလာခဲ့သည်။

အခြေခံတပည့်များ တစ်အုပ်စုသည် ထိုနေရာတွင် စောင့်နေကြပြီး
ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက်များက ကျဆင်းလာပြီး
ခရမ်းရောင် သလင်းကျောက်ကဲ့သို့ တောက်ပလှသည့်
စေတီတစ်ဆူအဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားသည်ကို ကြည့်နေကြ၏။

ထိုစေတီသည် တောင်ထိပ်တစ်ခုမှ မြေပြင်ပေါ်သို့
ကျရောက်သွားခဲ့သည်။ သူသည် တိမ်တိုက်များကို ကျော်ဖြတ်၍
ကောင်းကင်ကိုးလွှာသို့တိုင်အောင် မြင့်မားလှသည်။ စေတီ၏
ထိပ်ဖျားသည် ဟင်းလင်းပြင် လေဟာနယ် အတွင်းသို့
ဝင်ရောက်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်း၏အသံသည် ကောင်းကင်ပေါ်တွင် ပဲ့တင်ရိုက်နေခဲ့၏။
"စမ်းသပ်မှုအတွင်းမှာ ပါချင်တဲ့သူတွေက စေတီအထဲကို
ဝင်နိုင်ကြတယ်။ ပြီးတာနဲ့ မင်းတို့က ကိုယ့်ကိုယ် တက်ကြရမယ်။

နောက်တစ်နေ့ နေမထွက်မီ တစ်ရက်အတွင်းမှာ မင်းတို့က
စေတီထိပ်ဖျားကို ရောက်နိုင်ပြီး ယုကျင်းတောင် အတွင်းကို
ဝင်နိုင်မယ်ဆိုရင် မင်းတို့က စမ်းသပ်မှုကို အောင်မြင်ပြီး ဆက်ခံသူ
တပည့်တစ်ယောက် ဖြစ်လာနိုင်မယ်"

အားလုံးတို့သည် ခရမ်းရောင် စေတီအား ကြည့်လိုက်ကြကာ
အံ့သြတုန်လှုပ်နေကြသည်။ "အရမ်းမြင့်တာပဲ!"

သူတို့၏ဘေးမှ လေဟာနယ်က အက်ကွဲသွားခဲ့ကာ ဖူရီ၏ ပုံရိပ်က
ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်နေသော
လူအုပ်ကြီးအားကြည့်လိုက်ရာ သူတို့က ငြိမ်ကျသွားခဲ့သည်။

"ဒီစစ်ဆေးမှုက မင်းတို့ရဲ့ အလားအလာတွေကိုသာ
စစ်ဆေးမှာဖြစ်ပြီး မင်းတို့ရဲ့ လက်ရှိကျင့်ကြံမှုကို စစ်ဆေးမှာ
မဟုတ်ဘူး။ ဒီစေတီက မင်းတို့ ဂရန်းမာစတာရဲ့ စွမ်းအားတွေနဲ့
တည်ဆောက်ထားတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီအထဲကို
ဝင်ရောက်သွားတဲ့လူတိုင်းဟာ သူတို့ရဲ့ ကျင့်ကြံမှုတွေ
အဖိုနှိပ်ခံထားရမှာ ဖြစ်ပြီး သာမန်လူအတိုင်းသာ ဖြစ်နေလိမ့်မယ်"

"ဒါပေမဲ့ အရင်က ကျင့်ကြံဖူးခဲ့တဲ့သူတွေက အတွေ့အကြုံ ပိုရှိမှာဖြစ်တယ်။ သူတို့က ပိုပြီးတော့ သက်တောင့်သက်သာ ရှိနိုင်တယ်။ မင်းတို့က ဒီစမ်းသပ်မှုအတွင်းမှာ ပါဝင်ချင်သလား ဆိုတာက မင်းတို့အပေါ်မှာပဲ မူတည်နေတယ်"

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် လူအုပ်အတွင်းမှ ထွက်လာ၍ ဇူရီထံသို့ ဦးညွှတ်လိုက်သည်။ "အကြီးအကဲဇူ၊ ကျွန်တော်ရိုင်းသွားရင် ခွင့်လွှတ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ ဒီစေတီက အရမ်းမြင့်လွန်းတယ်။ အခြေခံအုတ်မြစ် အဆင့်က ကျင့်ကြံသူ တစ်ယောက်ကတောင်မှ တစ်ရက်အတွင်း အပေါ်ကို ရောက်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး"

ဇူရီက တည်ငြိမ်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "မင်းက ဒီအတွက် စိတ်ပူနေစရာ မလိုဘူး။ ဒီစေတီက အနည်းငယ် ထူးခြားတယ်။ မင်းတို့ အပြင်က မြင်နေတာနဲ့ မတူဘူး။ စံနှုန်းပြည့်မီတဲ့သူတွေ အနေနဲ့ လွယ်ကူစွာနဲ့ တက်ရောက်နိုင်မှာ ဖြစ်တယ်"

အားလုံးတို့သည် သူတို့၏ ခေါင်းများကို ညိတ်လိုက်ကြသည်။
သို့သော်လည်း အချို့သူများသည် တောက်ယုတင်းအား
ခိုးကြည့်နေကြသည်။ ကမ္ဘာပေါ်တွင် လျှို့ဝှက်ချက်ဟူသည် မရှိပေ။
တောက်ယုတင်းနှင့် တောက်ဇီချွမ်တို့သည် ဆွေမျိုးသားချင်း
တော်စပ်နေကြ၏။ ဒါကို သူတို့အားလုံးကလည်း သိထားကြသည်။

"သူမက ဘာတွေကို ကြိုသိထားတာများ ရှိမလဲ" အားလုံးတို့သည်
တွေးနေကြ၏။ အစပထမတွင် သူမသည် အခြေခံအုတ်မြစ်
အဆင့်တွင် ရှိနေခဲ့၍ အာလုံးတို့က စုပေါင်းတိုက်လိုက်လျှင်ပင်
သူမကို ယှဉ်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ သူမကလည်း ဤစစ်ဆေးမှုတွင်
ပါဝင်နေခဲ့၍ အားလုံးတို့သည် အနည်းငယ် သံသယများ
ဝင်နေကြသည်။

သို့သော်လည်း အားလုံးတို့၏ ကျင့်ကြံမှုများအား ဖိနှိပ်ထားမည်ကို
ကြားလိုက်ရသောအခါ အားလုံးတို့သည် စိတ်သက်သာရာ
ရသွားကြသည်။ သို့သော်လည်း ပြီးသည်နှင့် သူတို့သည်
တောက်ဇီချွမ်က တောက်ယုတင်းအား အတွင်းသတင်းများ
ကြိုပေးထားမည်ကို စိုးရိမ်နေကြပြန်သည်။

တောက်ငီချမ်းသည် ဤစေတီ၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို မသိလျှင်ပင်
ဇူရီ၊ ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများက သိနေကြမည် ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ခင်မင်ရင်းနှီးကြသဖြင့်
သူတို့သည် တောက်ယုတင်းအား မပြောပြခဲ့ဟု မည်သူက
သိနိုင်မည်နည်း။ သို့မဟုတ် တောက်ငီချမ်း၏ ဂိုဏ်းအပေါ်
ဆောင်ရွက်ချက်များကို မျက်နှာသာ ပေးကောင်းပေးနိုင်ပေသည်။

သူတို့သည် သူမအား ပြောင်ကူညီရန် မလိုပေ။ သဲလွန်စ
အနည်းငယ် ပေးလိုက်ရုံမျှဖြင့် သူမအား အားလုံးအပေါ်တွင်
အသာစီးရသွားစေနိုင်သည်။

သို့သော်လည်း သူတို့သည် အတွေးများကို ကိုယ့်ရင်ထဲတွင်သာ
သိမ်းထားကြ၏။ တစ်ယောက်မှ ရူးသွပ်စွာနှင့် မဖော်ပြကြပေ။
တောက်ငီချမ်းသည် အမှကိစ္စ အဝဝတို့အား စီမံခန့်ခွဲရသူ ဖြစ်ပြီး
သူ၏ အရေးပါမှုမှာ မသေးလှချေ။ ရှုယွင်စန်းနှင့် ကျန်သော
ဆက်ခံသူတပည့်များပင် သူ့အား အနည်းငယ်လေးမှ
မစော်ကားရဲကြပေ။

သူတို့သည် တောက်ဖီချမ်က သူတို့အား ရန်ပြန်လုပ်မည်ကို
ကြောက်ရွံ့နေကြခြင်း မဟုတ်ပေ။ သို့သော်လည်း သူတို့က သူ့ထံမှ
အကူအညီလိုသောအချိန်တွင် မည်သို့ဖြစ်မည်နည်း။

ထို့အပြင် တောက်ဖီချမ်အား ထည့်မတွက်လျှင်ပင်
တောက်ယုတင်း၏ ကျင့်ကြံမှုအဆင့်အား အားလုံးက သိခဲ့ကြပြီး
ဖြစ်ကြသည်။

ဇူရီက သူတို့အားလုံးအား ကြည့်လိုက်ရာ သူတို့၏
စိတ်အခြေအနေများကို သဘောပေါက်လိုက်သည်။ သို့သော်လည်း
ဤသို့မျှော်လင့်ခဲ့ပြီးသားဖြစ်၍ ဂရုမစိုက်နေခဲ့ပေ။

ဟွမ်ဟိုင် စိတ်ဝိညာဉ် အစည်းအဝေး အတွင်းတွင် ဇူရီ၊ ဝမ်လင်း၊
ယွဲ့ဟုန်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများသည် တောက်ယုတင်း၏
ပါရမီအား မြင်တွေ့ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ အချိန်က အရာအားလုံးကို
သက်သေပြသွားပေလိမ့်မည်။

တောက်ယုတင်းသည်လည်း အခြားသူများ၏ အမူအရာများကို
သတိထားမိခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူမသည်
အလွန်အေးစက်သော အကျင့်စရိုက်ရှိသူဖြစ်သည်။ သူမသည်
မှတ်ဉာဏ်များကို ပြန်လည်ရရှိခဲ့ကာ သူမ၏ ဖခင်နှင့်
ပြန်လည်ပေါင်းစည်းနိုင်ခဲ့ကာ သူမကို ပျော်ရွှင်စေခဲ့သော်လည်း
သူမသည် အခြားသူများ၏ အရှေ့တွင် အလွန်ငြိမ်သက်သူသာ
ဖြစ်သည်။

သူမ၏ တွေးခေါ်မှုသည် အလွန်ကို ရိုးရှင်းလှ၏။
စကားလုံးများသည် အသုံးမကျပေ။ အမှန်တရားသည်
စကားလုံးများထက် ပို၍အသုံးဝင်သည်။

သို့မဟုတ် သူမသည် သူမကိုယ့်ကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိသည်ဟု
ဆိုရပေမည်။ သူမ၏ ဖခင်သည် သူမအတွက် တစ်ခါမှ
အိမ်နောက်တံခါးကို ခိုးမဖွင့်ပေးခဲ့ပေ။ မန်နေဂျာတစ်ယောက်
အနေဖြင့် တောက်ဇီချွမ်သည် သူလုပ်သင့်သောအရာနှင့်
သူမလုပ်သင့်သော အရာများကို ကောင်းစွာသိပေသည်။

ဤအချိန်တွင် လင်းဖုန်း၏ အသံသည် ကောင်းကင်ပေါ်တွင်
မြည်ဟည်းလာခဲ့သည်။ "တကယ်လို့များ မင်းတို့က စေတီထိပ်ကို
သန်းကောင်မကျော်ပဲ ရောက်လာခဲ့ပြီး ယုကျင်းတောင်ကို
ဝင်နိုင်လို့ရှိရင် မင်းတို့က ငါ့ရဲ့ လက်ရင်းတပည့် ဖြစ်လာနိုင်တယ်"

သူ၏အသံသည် အလွန်တည်ငြိမ်နေသော်လည်း အားလုံးကို
ကြီးမားလှစွာ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်စေခဲ့သည်။ လူငယ်များ၏
မျက်လုံးတို့မှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုများနှင့် နီရဲနေခဲ့သည်။

လင်းဖုန်း၏ လက်ရင်းတပည့် ဖြစ်ခြင်းမှာ ရှောင်ယန်နှင့်
ကျန်သောသူများ၏ အနောက်တွင်သာ ရှိနေခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
လင်းဖုန်း၏ လမ်းညွှန်သင်ကြားမှုများကို ရနိုင်ခြင်းသည်
တစ်ယောက်၏ ကျင့်ကြံမှုများကို ကြီးမားစွာ
ခုန်ပျံ့ကျော်လွှားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။

နတ်ဘုရားနယ်မြေ တစ်ခုလုံးတွင် လင်းဖုန်းသည် ဧရာမပုဂ္ဂိုလ်

အနည်းငယ်များ အတွင်းမှ တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ယန်နန်းလိုင်နှင့် ရှင်းလုံစန်းတို့သည်ပင်လျှင် သူ့လောက် မကျော်ကြားကြပေ။

လင်းဖုန်း၏ လက်ရင်းတပည့် ဖြစ်ခြင်းသည် အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းတွင်လည်း အဆင့်အတန်း မြင့်သွားမည် ဖြစ်သည်။ သူတို့ရရှိမည့် အရင်းအမြစ် ပစ္စည်းများမှာလည်း များပြားလှမည် ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် မူလကောင်းကင် ကမ္ဘာကြီး တစ်ခုလုံးသည် လင်းဖုန်း၏ လက်ရင်းတပည့်များ အားလုံးတို့သည် လူထူးလူဆန်းများ ဖြစ်သည်ဟု သတ်မှတ်ထားကြသည်။ လင်းဖုန်း၏ လက်ရင်းတပည့်များ ဖြစ်လာခြင်းသည် အကောင်းတကာများ အထဲတွင် အကောင်းဆုံးများ ဖြစ်လာကြမည် ဖြစ်သည်။

ဤအကြောင်းအရာကို အချေအတင် ငြင်းခုံကြသူများသည် ရှောင်ယန်၊ ဝမ်လင်းနှင့် ကျန်သောသူများ၏ ရိုက်နှက်ခြင်းကို ခံကြရမည် ဖြစ်သည်။

ဒါသည် ကောင်းကင်ပေါ်သို့ ခုန်တက်သွားရခြင်း ဖြစ်သည်။
တကယ့်ကို ကောင်းကင်ပေါ်သို့ မြင့်မားစွာ ခုန်တက်သွားရခြင်း
ဖြစ်သည်။

လင်းဖုန်းက ဤစကားကို ပြောလိုက်သောအခါ အခြေခံတပည့်များ
မဆိုထားနှင့် ယုကျင်းတောင်ပေါ်မှ အချို့ ဆက်ခံသူတပည့်များပင်
အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားခဲ့ကြသည်။

ရှုယွင်စန်း၊ လျှိုရှုဖုန်း၊ လီရှင်းဖေး၊ ရှောင်ဟွမ်းကျိတို့နှင့်
ကျန်သောသူများက တော်သေးသည်။ ဖက်တီးမှာ
အံ့ဩမှင်သက်နေခဲ့၏။

ရှောင်ယန်သည် ခေါင်းကိုလှည့်လိုက်ကာ သူတို့အား ကြည့်လိုက်ပြီး
သရော်လိုက်၏။ "ဘာလဲ၊ မင်းတို့ကလည်း
သွားပြိုင်ချင်နေကြတာလား၊ ပိုကောင်းတဲ့ အနာဂတ်အတွက် ငါ့ကို
စွန့်ခွာချင်နေကြတာပေါ့"

ယန်ဂူဝေ၏ အဆီပြင်များသည် အနည်းငယ် တုန်ခါသွားကာ
အလောတကြီးနှင့် ပြန်ပြောလိုက်သည်။ "ဒီလိုလုံးဝမဟုတ်ရပါဘူး
ဆရာရယ်။ ဆရာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့တစ်သက်တာ ဆရာသခင်ပါ။
ကျွန်တော်တို့က ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလိုမျိုး သစ္စာဖောက်တဲ့
အတွေးတွေ တွေးမိမှာလဲ"

သူသည် အချိန်အနည်းငယ်မျှ ငြိမ်သက်သွားပြီးနောက်
လေးနက်စွာနှင့် ပြောလိုက်သည်။ "ဒါ့အပြင် ကျွန်တော်တို့ ပထမ
စစ်ဆေးမှုကို ခံယူခဲ့ကြတဲ့ အချိန်တုန်းက ဂရုန်းမာစတာက
ထူးချွန်ပြောင်မြောက်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်တဲ့သူတွေက သူ့ရဲ့
လက်ရင်းတပည့် ဖြစ်လာနိုင်တယ်လို့ ပြောထားတယ်။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်တော်တို့က အရွေးချယ် မခံခဲ့ရဘူး"

ယန်ဂူဝေက ခါးသီးစွာနှင့် ရယ်လိုက်သည်။ "အထူးသဖြင့်
ကျွန်တော်ပါပါ။ ကျွန်တော်က ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက် ဝင်္ကံပါထဲကို
ဝင်ကြတဲ့သူတွေအထဲမှာ အညံ့ဆုံးပါပဲ။ ကျွန်တော်က
ကံကောင်းလွန်းလို့ စစ်ဆေးမှုကို အောင်မြင်ခဲ့တာ။ ပြီးတာနဲ့

ကျွန်တော်က ဆရာရဲ့ ရွေးချယ်မှုကို ခံခဲ့ရတယ်။ ကျွန်တော်က
အခုဆိုရင် ဆက်ခံသူတပည့် အဆင့်အတန်းကို ရနေခဲ့ပြီ။
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး နောက်ထပ်တောင်းဆိုရဲမှာလဲ"

ယင်းလော်ရှက ပြောလိုက်သည်။ "ကျွန်တော်ကတော့
ဂရန်းမာစတာရဲ့ လက်ရင်းတပည့် ဖြစ်ချင်နေတာ။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်တော့် အရည်အချင်းက လုံလောက်အောင် မကောင်းတော့
ဘာများ ညည်းညူလို့ ရဦးမှာလဲ။ ဆရာရဲ့လက်အောက်မှာ
ရောက်နေတာက ကံကောင်းလှပါပြီ"

"ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်သိချင်နေတာက ဒီစေတီဟာ ကျွန်တော်တို့
ဖြတ်သန်းခဲ့တဲ့ ခရမ်းရောင်တိမ်တိုက် ဝင်္ကပါနဲ့ ခက်ခဲမှုက
အတူတူပဲလား"

ရှောင်ယန်က သူ၏ မေးခွန်းများကို အလေးအနက်
စဉ်းစားလိုက်ကာ ဖြေလိုက်သည်။ "သူတို့က ကွဲပြားခြားနားတယ်။
ဒါပေမဲ့ သူတို့အားလုံးက ဘက်ပေါင်းစုံကို စစ်ဆေးတဲ့
စမ်းသပ်မှုတွေ ဖြစ်ကြတယ်။ ငါ့ကို ဘယ်ဟာက ပိုခက်ခဲသလဲလို့

မေးရင်တော့ ငါက ဒီစေတီလို့ပဲ ပြောရမှာပဲ"

သူကရယ်လိုက်သည်။ "မင်းက စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် သွားစမ်းလို့ ရပါတယ်"

သူက ထိုစကားကို ပြောလိုက်သောအခါ ယင်းလော်ရှပင် မကပဲ လျှိုရှဖုန်းနှင့် ရှောင်ဟွမ်းကျိတို့ပင် သူတို့၏ ယှဉ်ပြိုင်လိုသော စိတ်ဓာတ်များကို ဖော်ပြလိုက်ကြသည်။ သူတို့သည် ဟန်ဆောင်နေခြင်း မဟုတ်ကြပေ။ သူတို့သည် သူတို့ကိုယ်တိုင် စမ်းသပ်နေလိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ယန်ဂူဝေသည် အနည်းငယ် ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေခဲ့၏။ အကယ်၍ သူသည်လည်း ခရမ်းရောင် စေတီအတွင်းသို့ ဝင်သွားခဲ့ပါက ကောင်းမွန်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့လျှင် ကိစ္စမရှိပေ။ သို့သော်လည်း သူက ကောင်းကောင်း မစွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ပါက ကသိကအောက် ဖြစ်စရာ ဖြစ်သွားပေလိမ့်မည်။ အကယ်၍သူသည် နောက်တစ်နေ့ နေထွက်လာသည်အထိ စေတီထိပ်သို့ မရောက်နိုင်ခဲ့ကာ ဆက်ခံသူ တပည့်တစ်ယောက်၏ အဆင့်အတန်းကို မပြနိုင်ခဲ့ပါက

အရှက်လုံးလုံးကွဲရပေလိမ့်မည်။

လျှို့ဝှက်ဖုန်းကလည်း သူဘာတွေးနေသနည်း ဟူသည်ကို
ရိပ်မိနေဟန်တူသည်။ သူထံသို့ လှည့်ကြည့်လိုက်ကာ
ခေါင်းကိုခါလိုက်သည်။

ယန်ဂူဝေသည် မှင်သက်သွားခဲ့၏။ သူသည်
မစမ်းသပ်ရသေးခင်တွေပင် ယုံကြည်မှု ပျောက်ကွယ်နေခဲ့သည်။
ထိုကဲ့သို့သော စိတ်အခြေအနေသည် မလိုလားအပ်သော
အရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။

လီရှင်းဖေးသည် ထိုခရမ်းရောင် စေတီအား ငြိမ်သက်စွာ
ကြည့်လိုက်ကာ ပြောလိုက်သည်။ "ကျွန်မကတော့
စမ်းသပ်ချင်တယ်။ ဂရုန်းမာစတာ ပြုလုပ်ထားတဲ့ စမ်းသပ်မှုတွေကို
ဖြေဆိုရခြင်းဟာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်ဘူး။ ကျွန်မက ဒီကနေ
များစွာသင်ယူနိုင်လိမ့်မယ်"

ရှောင်ယန်က ပြုံးလိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင်လည်း မင်းတို့အကုန်လုံး
သွားစမ်းကြည့်နိုင်တယ်"

ဤအချိန်တွင် ယွင်တောင်ထိပ်တွင် အခြေခံတပည့်
တစ်အုပ်တို့သည် ခရမ်းရောင် စေတီအတွင်းသို့ ဝင်သွားကြပြီး
ဖြစ်ကြသည်။ ချီသာဝကအဆင့်မှ တပည့်များသာမကပဲ ကျင့်ကြံမှု
မရှိသူများစွာတို့ပင်လျှင် ဝင်ရောက်သွားကြ၏။

အားလုံးတို့၏ ကျင့်ကြံမှုသည် အဖိနှိပ်ခံထားရပြီး အကုန်လုံးက
ခြေလက်နှစ်စုံစီနှင့် ခေါင်းတစ်လုံးပင် ပါကြသည်ဖြစ်ရာ မည်သူက
မည်သူ့ကို ကြောက်နေရမည်နည်း။

ဇူရီက ကျင့်ကြံမှုများကို ဖိနှိပ်ထားခဲ့သော်လည်း ယခင်က
ကျင့်ကြံဖူးခဲ့သူများသည် အသာစီး ရနိုင်မည်ကို
သေချာရှင်းပြထားခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း သူတို့အများစုတို့သည်
စေတီအတွင်းသို့ ဝင်သွားကြသေး၏။

လင်းဖုန်းဖြစ်စေ၊ ဇူရီနှင့် ကျန်သောသူများဖြစ်စေ သူတို့သည်
ထိုတပည့်များက အရေခွံထူသည်ဟု မထင်နေကြပေ။
အကောင်းမြင်ဝါဒရှိခြင်းနှင့် ကြိုးစားရန် စိတ်ဆန္ဒရှိခြင်းသည်
ဆိုးသောကိစ္စ တစ်ခုမဟုတ်ချေ။ ကံတရားကို ပုံအော၍
ကောင်းချီးမင်္ဂလာကိုသာ အားကိုးသောသူများသည် သင်ခန်းစာ
အပေးခံရမည် ဖြစ်သည်။

သူတို့တတွေသည် စေတီအတွင်းသို့ ဝင်သွားကြပြီးသောအခါ
ချီသာဝက အဆင့်မှ သူများသည် သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှုက
ပျောက်ကွယ်သွားသည်ဟု ခံစားခဲ့ရသည်။ လီယွမ်ဖန်းနှင့်
တောက်ယုတင်းတို့ကလည်း အလားတူပင် ခံစားခဲ့ရ၏။ သူတို့၏
အခြေခံများက ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ကာ သာမန်သာ
ဖြစ်သွားကြသည်ဟု ခံစားခဲ့ရသည်။

သူတို့၏ သဘာဝလွန် အသိစိတ်နှင့် စိတ်ဝိညာဉ်တို့သည်ပင်လျှင်
အဆင့်အနိမ့်ဆုံးအဖြစ် အဖိနှိပ်ခံခဲ့ကြရသည်။

တစ်ချိန်တည်းတွင်ပင် သူတို့၏ ဘေးပတ်ပတ်လည်မှာ

များပြားလှသည် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည် သူတို့အား
ပင်လယ်ကြီးသဖွယ် နစ်မြုပ်သွားစေခဲ့သည်။

ဤနေရာတွင် အားဖြည့်ပေးနေသည့် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည်
ယုကျင်းတောင်ကထက်ပင် များပြားသေး၏။

လီယွမ်ဖန်းသည် သူ၏နေရာတွင်သာ ရပ်နေခဲ့ကာ မလှုပ်ရှားခဲ့ပေ။
သူသည် ခေတ္တမျှ အာရုံခံလိုက်ကာ ကောက်ချက်တစ်ခုအား
ချလိုက်သည်။ "အလျင်လိုလို့မရဘူး။ ဒီနေရာက စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်တွေက အရမ်းကို သိပ်သည်းလွန်းပြီး
သာမန်လူတစ်ယောက် အနေနဲ့ ခံနိုင်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။ ကြီးမားတဲ့
ဖိအားနဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးတွေကို ဖြစ်စေလိမ့်မယ်"

"ငါ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကို အသုံးပြုပြီးမှ ပြောင်းလဲရမယ်။ မဟုတ်လို့ရှိရင်
ရှေ့ဆက်ဖို့ အမတန်မှ ခက်ခဲလိမ့်မယ်"

လော်ချင်းဝူ၊ တောက်ယုတင်း၊ ကျူးကော်ဝမ်ချိုးနှင့်

ကျန်သောသူများသည်လည်း အလားတူပင်
ကောက်ချက်ချမိခဲ့ကြသည်။ "ဒါက ငါတို့ရဲ့ အရိုးအရင်းမြစ်နဲ့
ခန္ဓာကိုယ် စွမ်းရည်ကို စမ်းသပ်နေတာပဲ။ ဒီအချိန်မှာ တစ်ယောက်ရဲ့
အရိုးအရင်းမြစ်က ကောင်းလေလေ သူ့ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်က စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်တွေကို ပြောင်းလဲဖို့ လွယ်ကူလေလေ ဖြစ်မယ်။ ပြီးတာနဲ့
ရှေ့ဆက်ရတာက အများကြီး ပိုလွယ်သွားလိမ့်မယ်"

စိတ်ပိုင်းဖြတ်မှ ရှိရန်ကို ဖုရီက သူတို့မဝင်ကြခင်ကတည်းက
ပြောပြထားခဲ့ပြီးသား ဖြစ်သည်။ အားလုံးတို့သည်
ကြိုးကြိုးစားစားနှင့် အရှေ့သို့ ဆက်သွားခဲ့ကြသည်။
သိပ်မကြာမီမှာပင် သူတို့ ရှေ့ဆက်တိုးသွားလေလေ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များက သိပ်သည်းလာလေလေ ဖြစ်သည်ကို
တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ဤအချိန်တွင် တစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်၏
စွမ်းအားနှင့် အားနည်းချက်များသည်
ပို၍သိသာထင်ရှားလာကြသည်။

တစ်ယောက်၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် ပိုသန်စွမ်းလေလေ ပို၍
ခုခံကာကွယ်နိုင်လေလေ ဖြစ်သည်။ သူသည် သိပ်သည်းလှသော

စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို ဖြတ်သန်းသွားလေလေ ပို၍
လွယ်ကူလာလေလေ ဖြစ်မည်။

အရှေ့သို့ သွားနေကြရင်း အားလုံးတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များအပြင် သူတို့အား စောင့်မျှော်နေသော
အခြားစမ်းသပ်မှုများ ရှိနေသေးသည်ကို တွေ့လိုက်ကြရသည်။
ရှောင်ယန်ပြောထားသကဲ့သို့ပင် ဤခရမ်းရောင် စေတီအတွင်းတွင်
သူတို့အား ဘက်ပေါင်းစုံမှ စစ်ဆေးသော စမ်းသပ်ချက်များ
ရှိနေပေသည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

ဂန္ထဝင် ဂိုဏ်းချုပ်

စာစဉ် ၃၂ : အပိုင်း ၂၀

အပိုင်း ၆၁၀ : ခံစားမှုနှင့် အလိုဆန္ဒများ၊ ပုံရိပ်ယောင်များ
ပေါ်လာခြင်း

ဤခရမ်းရောင် စေတီ၏ အထူး အခြေအနေများကို အားလုံးက
သတိပြုနေကြသည်။ သူတို့သည် သိပ်သည်းလှသည့် စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များ၏ ဖိအားများကို ခံနိုင်ရန် ကြိုးစားနေကြသည်။
သူတို့သည် သူတို့ကိုယ်ကိုယ်ကိုသာ အားကိုး၍ အရှေ့သို့
တက်လှမ်းနိုင်ကြသည်။

အချိန်အနည်းငယ် အတွင်းတွင်ပင် အားလုံးတို့၏ အကြားမှ
ကွာဟချက်သည် စတင်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

အရိုးအရင်းမြစ် အသန်မာဆုံးဖြစ်သည့် လော်ချင်းဂူသည်
အားလုံးတို့၏ အရှေ့တွင် ရောက်နေခဲ့သည်။

ယွဲ့ဟုန်ယန်နှင့် ပိုင်ရှိချန်တို့၏ ရိုးလင်မြို့မှ အငြင်းပွားမှုကြောင့်

လော်ချင်းဂူအား လူအများက တဖြည်းဖြည်းနှင့်
သတိထားမိလာကြသည်။ သူမ၏ ကျင့်ကြံမှုအတွက်
အထူးသင့်လျော်သော သန့်စင်သောယင် ခန္ဓာကိုယ်အား
လူအများစုက သိရှိလာကြသည်။

သူတို့သည် လော်ချင်းဂူက အခြားသူများကဲ့သို့
မရုန်းကန်ခဲ့ရသည်ကို တွေ့လိုက်ရသောအခါ သူတို့၏
ရင်အတွင်းတွင် တွေးလိုက်ကြသည်။ "အားလုံးတို့က
အားသာချက်တွေ၊ အားနည်းချက်တွေ ကိုယ်စီရှိကြတာပဲ။
နှိုင်းယှဉ်ဖို့ရာက မလွယ်ပါလား"

စေတီအတွင်းမှ ကျင့်ကြံသူများသည် အဆင့်များ
စတင်ကွဲပြားလာကြပြီ ဖြစ်သည်။ လော်ချင်းဂူက
ထိပ်မှဦးဆောင်နေ၍ တောက်ယုတင်းက အနီးကပ်
လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ သူမသည် လော်ချင်းဂူ၏ နောက်များစွာမှ
ပြတ်၍မကျန်နေခဲ့ပေ။ တစ်ချိန်တစ်ချိန်တွင် သူမသည်
လော်ချင်းဂူကိုပင် ကျော်တက်သွားနိုင်ခဲ့၏။

သူမ၏ အရိုးအရင်းမြစ်သည် ဤမျှ မထူးချွန်
မပြောင်မြောက်သော်လည်း တောက်ယုတင်းသည် ဘာပဲပြောပြော
အခြေခံအုတ်မြစ် နောက်ဆုံး အဆင့်မှ ကျင့်ကြံသူ
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ သူမ၏ ကျင့်ကြံမှုသည်
အဖိနှိပ်ခံထားရသော်လည်း သူမတွင် အားသာချက်များ
ရှိနေပေသည်။

သို့သော်လည်း အချိန် ကြာလာသည်နှင့်အမျှ လော်ချင်းဂူသည်
စေတီအတွင်းမှ အခြေအနေများနှင့် ကျင့်သားရလာခဲ့သည်။
သန့်စင်သောယင် ခန္ဓာကိုယ်၏ အားသာချက်သည်
စတင်ပေါ်လာခဲ့၏။ သူမသည် သူမ၏ဘေးမှ စိတ်ဝိညာဉ်
စွမ်းအင်များနှင့် လိုက်လျောညီထွေ ဖြစ်လာခဲ့ကာ
တောက်ယုတင်းက မလိုက်နိုင်တော့ချေ။

သူတို့နှစ်ယောက်တို့သည် လူအုပ်ကြီး၏ အရှေ့မှနေ
ဦးဆောင်နေကြသည်။ သူတို့၏ အနောက်တွင်
လိုက်လာကြသူများမှာ လီယွမ်ဖန်းနှင့် ကျူးကော်ဝမ်ချိုးတို့
ဖြစ်ကြ၏။ သူတို့၏ ကျင့်ကြံမှုနှင့် အရိုးအရင်းမြစ်တို့မှာလည်း

အတော်လေးကို မြင့်မားသောကြောင့် လျင်မြန်စွာနှင့်
ရွေ့လျားနိုင်ကြသည်။

ကျန်သောတပည့်များသည် အနောက်တွင် ကျန်နေခဲ့ကြ၏။
သူတို့အနက်မှ အနည်းငယ်ပို၍ ထူးချွန်ကြသူများသည်
လီယွမ်ဖန်းနှင့် ကျူးကော်ဝမ်ချိုးတို့၏
အနောက်မှလိုက်ပါလာနိုင်ကြသည်။

ရှုယွင်စန်းနှင့် ကျန်သောသူများသည် အနည်းငယ်ကြာမှ
လိုက်ဝင်လာနိုင်ကြသော်လည်း သူတို့သည် သူတို့အရှေ့မှ
လူများကို လိုက်မီလာကြသည်။

ရှုယွင်စန်း၊ ယင်းလော်ရှုနှင့် ရှောင်ဟွမ်းကျို သို့မဟုတ်
ကျောက်ဟွမ်တို့သည် အလျင်မြန်ဆုံး လိုက်မီလာသောသူများ
ဖြစ်ကြသည်။

လီရှင်းဖေး၊ လျှီရှုဖုန်းနှင့် ယန်ဂူဝေတို့သည်လည်း

သိပ်မနေးနေကြချေ။ သူတို့သည် အနောက်မှ ထပ်ကြပ်မကွာ
လိုက်လာကြ၏။

သူတို့ အနောက်မှ လိုက်ပါလာကြခြင်းကို တွေ့လိုက်ကြသောအခါ
အခြေခံအဆင့်မှ တပည့်များသည် အံ့သြတုန်လှုပ်ကုန်ကြ၏။
သူတို့နှင့် အနည်းငယ် ရင်းနှီးကြသောသူများက အလောတကြီးနှင့်
မေးလိုက်ကြသည်။ "မင်းတို့က ဘာလာလုပ်ကြတာလဲ"

ယန်ဝူဝေသည် သူ၏လက်ကို ဝှေ့ယမ်းလိုက်ကာ
ပြန်ဖြေလိုက်သည်။ "ဂရန်းမာစတာရဲ့ စစ်ဆေးမှုတွေက
ကြုံရခဲ့တယ်။ ငါတို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အစစ်ဆေးလာခံတာ။
ဒါပေမဲ့ ဒါက ငါတို့အပေါ်မှာ သက်ရောက်မှုရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့
ပြီးဆုံးတဲ့အချိန်ကို ထည့်တွက်မှာ မဟုတ်ဘူး"

အားလုံးတို့သည် စေတီအပေါ်သို့ တက်နေကြဆဲတွင် ပိုများသော
စမ်းသပ်မှုများသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း ပေါ်လာကြသည်။

လေဟာနယ် အတွင်းမှ ရွှေရောင် အလင်းတန်းများ တစ်စပြီးတစ်စ ကျဆင်းလာကြကာ တက်လာနေသော သူများ၏ အပေါ်သို့ ကျလာကြသည်။

ထိုအလင်းတန်းများသည် အားလုံးတို့၏ အသွေးအသားများကို ထိုးဖောက်သွားခဲ့ကာ သူတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်များကို တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်။ သူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ သူတို့၏ စိတ်ဝိညာဉ်၏ ကြံ့ခိုင်သန်စွမ်းမှုအား စမ်းသပ်ချင်၍ဖြစ်သည်။

သိပ်သည်းသော စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များသည် သူတို့ခန္ဓာကိုယ်၏ ကြံ့ခိုင်မှုအား စစ်ဆေးကာ ဤအလင်းတန်းများသည် သူတို့စိတ်ဝိညာဉ်များ၏ ခံနိုင်ရည်အား စမ်းသပ်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ဒါသည် သူတို့၏ အရိုးအရင်းမြစ်၏ အရေးပါမှုကို ဖော်ပြနေခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များ၏ ဖိနှိပ်မှုကို ခံနေရကာ အလင်းတန်းများ၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းအား ခံနေရချိန်တွင် ဤစမ်းသပ်မှု၏ ခက်ခဲမှုမှာ တစ်ဆင့်မက ပိုမြင့်သွားခဲ့၏။

တပည့်တစ်အုပ်စုတို့မှာ ပိုမို သေချာစွာနှင့် ရင်ဆိုင်နေခဲ့ကြရသည်။

ဒါသည် အစပိုင်းသာ ရှိသေး၏။ ပြီးတာနှင့် တတိယ အဆင့် စစ်ဆေးမှုက ကျရောက်လာခဲ့သည်။ သူတို့အားလုံး၏ အရှေ့တွင် စေတီပေါ်သို့ တက်ရန် လှေကားများက လမ်းကြောင်းများစွာဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာကြသည်။ အပေါ်သို့ လမ်းတဖြောင့်တည်း မဟုတ်တော့ပေ။

ထိုလှေကားလမ်းကြောင်းပေါင်း များစွာတို့တွင် တစ်ခုတည်းကသာ မှန်ကန်သော လမ်းကြောင်း ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။ စစ်ဆေးမှု ခံယူနေကြသော တပည့်များသည် လမ်းမှားများကို ဖယ်ရှားကာ လမ်းမှန်ကို ရွေးချယ်ကြရပေလိမ့်မည်။

ဒါသည် တပည့်များ၏ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင် လှုပ်ရှားမှုများအား အာရုံခံနိုင်မှုကို စစ်ဆေးခြင်း ဖြစ်၏။ သူတို့၏ အာရုံခံနိုင်စွမ်း ပိုကောင်းကြပါက ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များကို ကျင့်ကြံမှုအတွက် ပိုမိုစုဆောင်းနိုင်ကြမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း သူတို့သည် စိတ်ဝိညာဉ် စွမ်းအင်များ၏ ဖိအားများ၊
ရွှေရောင်အလင်းတန်းတို့၏ တိုက်ခိုက်မှုများအား
ကြုံကြုံခံရမည်ဖြစ်ကာ တည်ငြိမ်အောင် နေနေပြီး
မှန်ကန်သောလမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်ရမည် ဖြစ်သည်။ ဒါသည်
သူတို့၏ အရိုးအရင်းမြစ်အား စမ်းသပ်ရုံသက်သက်
မဟုတ်တော့ပေ။ သူတို့၏ စိတ်စွမ်းအားတို့အား စမ်းသပ်ခြင်း
ဖြစ်၏။

စိတ်စွမ်းအား အားကောင်းသူများ၊
တည်ငြိမ်အေးဆေးသောသူများတို့သည် ပူလောင်သော
အခြေအနေများတွင်ပင် လမ်းကြောင်းအမှန်ကို ရှာနိုင်ကြမည်
ဖြစ်သည်။

လှေကားလမ်းကြောင်း တစ်ခုစီတိုင်းတွင် လင်းဖုန်း၏ မှော်စွမ်းအင်
အတားအဆီးများရှိသည်။ သူတို့သည် ထိုနေရာသို့
ရောက်သွားသည်နှင့် အစောပိုင်းက အတူတကွ
လက်တွဲနေကြသူများသည် ပျောက်သွားကြ၍ တစ်ကိုယ်တည်း

ဖြစ်သွားကြမည် ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် သူတို့သည်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်သာ အားကိုးရမည် ဖြစ်သည်။

အလင်းတန်းများ လင်းလက်လာခြင်းနှင့်အတူ
အနောက်မှလူများသည် အရှေ့ကလူများက
မည်သည့်လမ်းကြောင်းကို ရွေးချယ်ခဲ့ကြသည်ကို
မပြောပြနိုင်တော့ပေ။

ဤစမ်းသပ်မှုများ၏ ခက်ခဲမှုသည် ဖြည်းဖြည်းချင်း တိုးလာခဲ့သည်။
တပည့်များ၏ အကြားမှ ကွာဟချက်သည်လည်း ပိုမို၍
များလာခဲ့၏။ အချိန်ကြာလာသည်နှင့်အမျှ တပည့်များသည်
ကြိုးစား၍ ရုန်းကန်လာခဲ့ကြရသည်။

ယုကျင်းတောင်ပေါ်တွင် ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများသည်
မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်တွင် ရပ်နေကြသည်။
လင်းဖုန်းသည် အဓိကနေရာတွင် ထိုင်နေခဲ့၏။ အားလုံးတို့သည်
အလင်းတန်းများ အတွင်းမှ ပုံရိပ်များကို ကြည့်နေကြ၏။
ပုံရိပ်များသည် အဆက်မပြတ် ပြောင်းလဲသွားနေကြကာ တပည့်များ

အားလုံးတို့၏ အခြေအနေကို ဖော်ပြနေကြသည်။

"ကျွန်တော်တို့ကလည်း အထဲကို ရောက်နေလို့ရှိရင် ဘယ်လိုများ ဖြစ်မလဲ" ရှောင်ယန်က ရယ်လိုက်ကာ မေးလိုက်သည်။
သူ၏ဘေးမှ အားလုံးတို့ကလည်း စတင်ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

ဇူရီက ပါးစပ်ကို အရင်ဟလိုက်၏။ "အခုအချိန်မှာ သူတို့ရဲ့ အရိုးအရင်းမြစ်ကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးနေခဲ့တယ်။ အရင်က ဆရာဟာ အချက်အလက် တစ်မျိုးကိုပဲ စစ်ဆေးခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အခုတော့ ဘက်ပေါင်းစုံကနေ စမ်းသပ်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်တယ်"

ရှီထျန်းဟောင်က ရယ်လိုက်သည်။ "ဒါတွေက အစပဲ ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ ပြီးတာနဲ့ သူတို့ရဲ့ တကယ့်အရာတွေက အစစ်ဆေး ခံရတော့မယ်၊ မဟုတ်ဘူးလား"

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်သော်လည်း ဘာကိုမှ ပြန်မပြောခဲ့ပေ။
ယခုအချိန်တွင် အလင်းတန်းများ အတွင်းမှ ပုံရိပ်များသည်

ပြောင်းလဲသွားကြသည်။

လှေကားများကို တက်နေကြသော တပည့်များသည်
စိတ်ရှုပ်ထွေးနေကြသည်။ လီယွမ်ဖန်းနှင့် အချို့တို့သာလျှင်
မည်သည့် လမ်းကြောင်းများကို ရွေးချယ်ရမည်ကို
ဆုံးဖြတ်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အစောပိုင်းကနှင့် မတူသည့် ခံစားချက်နှင့် စိတ်ဆန္ဒများတို့က
ထပ်ပေါ်လာကြသည်။ အားလုံးတို့သည် ငြိမ်သက်သော
ပတ်ဝန်းကျင် တစ်ခုအတွင်းသို့ ရောက်နေကြသည် ဖြစ်၍
ထိုခံစားချက်များနှင့် စိတ်ဆန္ဒများတို့သည် သူတို့၏ ခံစစ်များကို
ချိုးဖောက်ကာ သူတို့၏ စိတ်အတွင်းသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း
ဝင်ရောက်လာကြ၏။ ဒါသည်သူတို့အား စိတ်ရှုပ်ထွေးမှုများကို
ဖြစ်ပေါ်စေခဲ့ကာ အတွင်းမှ လွတ်မြောက်ရန် ခက်ခဲသော
ပုံရိပ်ယောင် ကမ္ဘာတစ်ခုအတွင်းသို့ ကျရောက်သွားစေခဲ့သည်။

ခရမ်းရောင် တိမ်တိုက်လှေကားများတွင် လင်းဖုန်းသည် သူတို့၏
စိတ်ဝိညာဉ်များကိုသာ တုန်ခါစေခဲ့ကာ သူတို့အတွင်းမှ

မိစ္ဆာစိတ်ရိုင်းများကိုသာ ဖော်ထုတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤပုံရိပ်ယောင် ကမ္ဘာအတွင်းတွင် သူတို့၏ အတွင်း
မိစ္ဆာစိတ်ရိုင်းများကို မနိုးဆွခဲပေ။ နိုးဆွခဲသည်မှာ ပို၍
အကောင်းဆန်သော စိတ်ခံစားချက်များ ဖြစ်သည်။ ဥပမာအားဖြင့်
ဆွေမျိုးများအား လွတ်ဆွတ် သတိရမှု၊ နောက်တစ်ယောက်အား
ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု၊ အိမ်မက်များကို အကောင်အထည်ဖော်မှု
အစရှိသော အရာများဖြစ်သည်။

ဤစမ်းသပ်မှုတွင် ဤခံစားချက်နှင့် အလိုဆန္ဒများသည်
လက်နက်အဖြစ် ငြိမ်သက်သော ပတ်ဝန်းကျင် အတွင်းတွင်
တပည့်များ၏ စိတ်များကို တိုက်ခိုက်ကြခြင်း ဖြစ်ကြသည်။ ဒါသည်
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်နိုင်မှုများကို
ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သွားကြပြီး စိတ်ဝိညာဉ်များက
ရှုပ်ထွေးသွားကြကာ လွတ်မြောက်ရန် မလွယ်ကူသည့် ပုံရိပ်ယောင်
ကမ္ဘာအတွင်းသို့ ကျရောက်သွားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

စိတ်ခံစားမှုများနှင့် အလိုဆန္ဒများသည် လူသားများအတွက်

သဘာဝသာ ဖြစ်ကြသည်။ စေတီ၏ အတွင်းမှ တပည့်များ၏
ပင်ကိုစရိုက်နှင့် ကျင့်ကြံမှုများအရ သူတို့တစ်ယောက်ကမှ သူတို့၏
ခံစားချက်များနှင့် အလိုဆန္ဒများမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ခဲ့ကြပေ။

စိတ်ဝိညာဉ် ကြံ့ခိုင်၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားသော သူများသည်
ပြင်ပအရာများ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို လွယ်ကူစွာ ခံကြရမည် မဟုတ်ပေ။
သူသည် အမှန်တရားကို ပိုမိုဖော်ထုတ်နိုင်မည် ဖြစ်ကာ
မလိုလားအပ်သည် ပုံရိပ်များ၏ လွှမ်းမိုးမှုကို သိပ်ခံရမည်
မဟုတ်ပေ။

ဤအဆင့်သည် တပည့်များ၏ ကိုယ်ကျင့်စရိုက်နှင့်
စိတ်စွမ်းအားတို့အား ဆန်းစစ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျင့်ကြံမှု အချိန်သည်
အလွန်ကို ရှည်လျားသည်။ ဤအချိန်ကာလ အကြားတွင်
မရေမတွက်နိုင်သော ခံစားချက်များနှင့် ကြုံတွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။
သူတို့သည် အကောင်းဖြစ်ဖြစ် အဆိုးဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်၏
ကျင့်ကြံမှုအား အနှောင့်အယှက် ဖြစ်စေခဲ့မည် ဖြစ်သည်။
စိတ်စွမ်းအား ကြီးမားသူများသာလျှင် ရှင်သန်ကျန်ရစ်နိုင်ကြမည်
ဖြစ်သည်။

အံ့ဖွယ် ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းသို့ ဝင်ရောက်ရန်
အတားအဆီးများသည် မနိမ့်လှပေ။ သူတို့အား
အလွန်မြင့်သည်ဟူ၍ပင် ပြော၍ရသည်။ အံ့ဖွယ်
ကောင်းကင်ဘုံဂိုဏ်းမှ လက်ခံသောသူများသည်
ပါရမီရှင်များဟူ၍ပင် ပြော၍ရသည်။

ယေဘုယျအားဖြင့် ဤစစ်ဆေးမှုတွင် ပါဝင်ကြသူများမှာ ၁၅နှစ်၊
၁၆နှစ်မျှသာ ရှိသေးကြသည်။ အချို့မှ ဤထက်ပင်
ပိုငယ်ကြသေး၏။ အသက်ပိုငယ်လေလေ မလိုလားအပ်သော
အတွေးများ၏ ရိုက်ခတ်မှုများကို ကြံ့ကြံ့ခံနိုင်ရန် ခက်ခဲလေလေပင်
ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် တပည့်များ၏ လုပ်ရှားမှုများသည်
စတင်နှေးကွေးလာကြသည်။ သူတို့သည် ပုံရိပ်ယောင် ကမ္ဘာနှင့်
တွေ့ကြုံလိုက်ရသောအခါ သူတို့သည် ဤအရာမှာ
စစ်ဆေးမှုတစ်ခုဟူ၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြောနေကြသော်လည်း
မတတ်နိုင်ကြပဲ စိတ်ပျံ့လွင့်ကုန်ကြလေသည်။

သူတို့သည် သူတို့၏ စိတ်ခံစားမှုများ၊ အလိုဆန္ဒများအပေါ်တွင်
မူတည်၍ မည်သည့်နေရာတွင်မဆို ရောက်သွားနိုင်ကြ၏။

အားလုံးတို့သည် ပုံရိပ်ယောင်နှင့် တူနေကြသည်။ သို့သော်လည်း
သူတို့သည် တပည့်တစ်ယောက်ချင်းစီတိုင်း၏ အနက်ရှိုင်းဆုံး
အလိုဆန္ဒများမှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်ကြသည်။
အာရုံအမျိုးမျိုးတို့သည် ထကြွလုပ်ရှားနေကြသောအခါ
အစမ်းသပ်ခံနေရသော တပည့်များတို့သည် အရာအားလုံးတို့က
အစစ်အမှန်ဟု ထင်လာကြ၏။

ဤစမ်းသပ်မှုသည် ထူးခြားဆန်းကြယ်ကာ ခန့်မှန်းရန် ခက်ခဲလှ၏။
ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် အားလုံးတို့သည် သူတို့၏
ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကမ္ဘာအတွင်းတွင် အပိတ်လှောင်ခံလိုက်ရသည်။

မဟာကောင်းကင် ခန်းမဆောင်အတွင်းမှ အလင်းတန်း
ပုံရိပ်များသည် အဆက်မပြတ် ပြောင်းလဲနေကြ၏။ သူတို့သည်

အစစ်အမှန် ပုံရိပ်များကိုသာ ဖော်ပြနေကြခြင်း မဟုတ်ပဲ
အစမ်းသပ်ခံနေကြရသူများ တစ်ဦးချင်းစီ၏ စိတ်အတွင်းမှ
ပုံရိပ်ယောင်များကိုပါ ဖော်ပြနေကြသည်။

ပုံရိပ်များသည် ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲခြင်းများ ရပ်သွားကြသည်။
ရှောင်ယန်နှင့် ကျန်သောသူများသည် ပုံရိပ်များကို
စိုက်ကြည့်နေကြကာ သူတို့၏ ခေါင်းများကို ခါလိုက်ကြသည်။
"ဒီလူက သူ့ကိုထွင်းဖောက်ပြီး မြင်နေရမယ်ဆိုတာကို သိပေမဲ့
သံသယကို ရှောင်လွှဲနိုင်ဖို့အတွက် စမ်းသပ်မှုကို ခံယူခဲ့တယ်။
ဒါပေမဲ့ သူက စေတီအတွင်းကို ဝင်လိုက်တာနဲ့ အဖော်ထုတ်ခံခဲ့ရမှာ
အသေအချာ ဖြစ်တယ်"

"မင်းက အဖော်ထုတ် ခံလိုက်ရပြီး ဖြစ်တယ်"

ပထမအသုတ်မှ တပည့်များအတွင်းတွင်
ပြဿနာရှာမည့်သူတစ်ယောက် ပါလာခဲ့သည်။ လင်းဖုန်းက
သူတို့အား ပြောပြထားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ပစ်မှတ်၏ အသေးစိတ်ကို
သူတို့က သိရှိထားခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သော်လည်း ယခုအချိန်

တွေ့လိုက်ရသောအခါ သူတို့သည် အနည်းငယ် နှမြောသလို
ဖြစ်သွားကြသည်။ ဘာပဲပြောပြော သူတို့သည် ဒုတိယမျိုးဆက်မှ
တပည့်များ အတွင်းတွင် ပါရမီရှင် တစ်ယောက် ဖြစ်နေသည်။

"ဆရာ၊ ကျွန်တော်တို့က သိနေပေမဲ့ ဒီလူရဲ့ လုပ်ရှားမှုတွေကို
ဘာဖြစ်လို့ နောက်ယောင်ခံလို့ မရတာလဲ" ရှိထျန်းဟောင်က
သူ၏ခေါင်းကို လှည့်လိုက်ကာ စပ်စုစွာဖြင့် မေးလိုက်သည်။
လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်၏။ "ဟင်းလင်းပြင် ဘုရားကျောင်းက
မဟာကျိုး အင်ပါယာထက် ပိုလည်တယ်။ ဒီပွန်းက သူ့ရဲ့
ကိုယ်ပိုင်မစ်ရှင်ကိုတောင် သေချာသိပုံ မရဘူး"

"သူတို့မှာ နည်းလမ်းတစ်ခုခု ရှိရမယ်။ သူတို့က အရေးပါတဲ့
အချိန်မှသာ လုပ်ရှားမှုကို ပြုလုပ်လိမ့်မယ်"

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်၏။ "ဒါပေမဲ့ နောက်ထပ် သဲလွန်စ
အနည်းငယ်ရရင် ဒီလူရဲ့ နောက်ကြောင်းကို သိနိုင်လိမ့်မယ်။
စိတ်မပူကြပါနဲ့ မင်းတို့က မင်းတို့ရဲ့ စိတ်ထဲမှာ သိထားရင် ရပါပြီ"

ရှိထျန်းဟောင်က ဆက်မေးလိုက်သည်။ "ဒါဆိုရင် ဒီဒုတိယ
တပည့်လက်ခံတဲ့ အခမ်းအနားမှာရော ဒီလိုမျိုးလူတွေ ပါလာမလား"

လင်းဖုန်းက ရယ်လိုက်၏။ "ပါလာတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ငါက သူတို့ကို
ရှင်းထုတ်လိုက်ပြီးပြီ။ ဒီလိုမျိုး လူတွေကို အနည်းငယ်
ထားထားရင်တော့ ကောင်းတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်များလာရင်
စိတ်ရှုပ်စရာ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်"

ရှိထျန်းဟောင်နှင့် ကျန်သောသူများက သူတို့၏ ခေါင်းများကို
ညိတ်လိုက်ကြကာ စကားဆက်မပြောကြတော့ပေ။ သူတို့၏
အာရုံများကို စမ်းသပ်မှုအပေါ်တွင်သာ ပြန်ထားလိုက်ကြသည်။

စမ်းသပ်မှု၏ တတိယအဆင့် စတင်လိုက်သောအခါ
တပည့်များအပေါ်တွင် အကျိုးသက်ရောက်မှုများသည် ပို၍
သိသာလာကြ၏။

သူတို့အများစုတို့သည် အလွန်ဖြည်းညင်းစွာနှင့်
ရှေ့ဆက်တိုးနေကြသည်။ သူတို့သည် ပုံရိပ်ရောင်များကို
ခုခံနေရင်းနှင့် တစ်လက်မချင်း ရှေ့ဆက်တိုးနေကြ၏။

အရှေ့ဆုံးမှာသူမှာ လော်ချင်းဝူဖြစ်သည်။ သူမ၏ အမြန်နှုန်းသည်
ဖြည်းဖြည်းချင်း လျော့နည်းလာခဲ့သည်။
ကျန်သောသူများသည်လည်း လျော့နည်းလာကြ၏။ လီယွမ်ဖန်း
တစ်ယောက်သာလျှင် အလွန်တည်ငြိမ်စွာ ရှိနေခဲ့သည်။

အားလုံးတို့၏ အမြန်နှုန်းမှာ လျော့ကျသွားခဲ့သောအခါ
လီယွမ်ဖန်း၏ အမြန်နှုန်းသည် သူတို့နှင့်စာလျှင် မြန်သကဲ့သို့
ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ပထမဆုံး ကျူးကော်ဝမ်ချိုးသည်
သူ၏အနောက်တွင် များစွာ ပြတ်ကျန်ခဲ့သည်။ ပြီးတာနှင့်
တောက်ယုတင်း၏ အနောက်သို့ သူရောက်လာခဲ့သည်။

သူတို့သည် ပုံရိပ်ယောင်များ၏ တိုက်ခိုက်ခြင်းများကို ခံနေရ၍
မရေမတွက်နိုင်သော ပုံရိပ်များသည် သူတို့၏ စိတ်အတွင်းသို့
ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။

Novel : History's Number 1 Founder

Author : August Eagle

Translator : Master Shifu

